Digitized by the Internet Archive
in 2025

https://archive.org/details/samaritanliturgy0000aeco

THE SAMARITAN LITURGY

EDITED BY

A. E. COWLEY

IN TWO VOLUMES

VOL. II

ALMA COLLEGE
296.2
LIBRARY
C839
Alma, California

OXFORD
AT THE CLARENDON PRESS
1909

37749

HENRY FROWDE, M.A.
PUBLISHER TO THE UNIVERSITY OF OXFORD
LONDON, EDINBURGH, NEW YORK
TORONTO AND MELBOURNE

PREFACE

The present work was begun in 1890 at the suggestion of the late Dr. Neubauer, who also helped in the revision of the first few sheets, printed in 1892–5. Its progress has been much hindered by other work, and by the difficulties of the undertaking. The whole of the text had to be transcribed by my own hand from MSS. in Samaritan character into Hebrew square character, and could only be done in leisure moments, at long intervals and during hurried visits to various libraries. I hope that scholars, who will appreciate the difficulties, will make allowance for the defects, and consider only the interest of the new material.

The texts are mostly edited for the first time, and the few that have been published before, appear now, it is believed, in a more correct form, as well as in their proper setting. It is quite possible that some hymns or prayers may have been omitted, but the collection includes all that were found. The introduction (pp. xx to xxxiv) represents a first attempt at tracing the history of the liturgy by putting together all the scanty information that can be gathered as to the various authors. The Glossary, though short and incomplete, will, it is hoped, throw light on some of the obscurities in the Aramaic texts.

It only remains to express my obligations to the late Dr. Neubauer for his advice and help, and to the late Padre Bollig, Librarian of the Vatican, who most generously handed over to me his transcript of the MS. V 3, which I then copied into square character and made the basis of the text on pp. 3 to 81. I must also thank the

Earl of Crawford for his great kindness in sending his MSS. to me in Oxford; the Delegates of the Press for their patience with my unavoidable delays; their Oriental reader, Mr. Pembrey, for his minute care of the proofs; and above all, the members of Magdalen College, whose liberality enabled me in 1894 to pay a most profitable visit to the East.

ואלית׳ דבק׳ לן מרן מנו דידבק יתן׃

A. C.

MAGDALEN COLLEGE,
OXFORD.

CONTENTS

PAGE

INTRODUCTION

Texts previously published vii

Method of this Edition viii

List of MSS. used ix

Dates of the Texts (see Index of Authors) . xviii

Grammar of the Aramaic Texts . . . xxxv

List of High Priests xliii

Genealogical Tables xlv

GLOSSARY xlix

INDEX OF FIRST LINES lxxiii

INDEX OF AUTHORS xcvi

CORRIGENDA xcix

TEXT

Common Prayers (Defter) 3

Passover Series 93

Pentecost Series 284

Services of the seventh month 428

Occasional Prayers

Marriage and Circumcision 818

Burial 852

Appendix 867

INTRODUCTION

Parts of the Samaritan Liturgy have already been published by Gesenius (*Carmina Samaritana*, Lipsiae, 1824, reprinted in square character by Kirchheim in *Karme Shomron*, Frankfurt a. M., 1851), by Heidenheim (in his *Vierteljahrsschrift*, Gotha, 1860+, and *Die samaritanische Liturgie*, Leipzig, 1885+), by Geiger (in *ZDMG.*, xviii, pp. 813+, xxi, pp. 169+), by Petermann (*Brevis ling. Sam. Grammatica*, Carolsruhae et Lipsiae, 1873, Chrestomathia, pp. 12+), by Merx (*Atti dei Lincei*, ser. 4ᵃ Rendiconti, iii, 1, pp. 550+, 2, pp. 160+, *Actes du 8ᵐᵉ Congrès Internat. des Orientalistes*, ii, 1, 119+, in Pertsch's Catal. *Die orientalischen Handschriften... zu Gotha*, 1893, pp. 29+, and in Bänsch-Drugulin's *Marksteine aus der Weltlitteratur*, Leipzig, 1902), by Hilgenfeld (in *Ztschr. für wiss. Theol.*, xxxvii, pp. 233+), and by S. Rappoport (*Journal Asiatique*, 1900, pp. 207+, and *La Liturgie samaritaine*, Paris, 1900).

These are mostly isolated hymns. Heidenheim's collection, which is the most extensive, is very inaccurate both in text and translations.[1] Many of the pieces are extremely difficult in any case, and only become intelligible when compared with others, and when the peculiarities of Samaritan style are studied. In the present edition it has been thought best to follow the MSS. closely, reproducing the traditional, or at least customary, spelling of the scribes, and correcting tacitly only what, as being departures from established custom, are clearly mistakes. Many difficulties, however, still remain on which the MSS. throw no light. It is not possible to deal with the texts by the ordinary rules of Hebrew and Aramaic (see below, p. xxxv), and to attempt to do so would be to destroy the character of the compositions. The later Samaritans, living in almost complete isolation, and from about the eleventh century A. D. speaking only Arabic, developed the use of Hebrew for religious purposes entirely on their own lines. Whether it was worth while to try to reproduce

[1] The same is true of Gesenius's work, but it must be remembered that his translation represents a first attempt, and that he had to rely on a single incorrect MS. in each case.

their form of the language, as has been done, is a question which need not be discussed here. The quality of the various compositions varies of course with the degree of the author's learning: the trustworthiness of particular MSS. depends on the intelligence of the particular scribe. The method adopted has been to select the MS. which seemed on the whole most correct, and to make it the basis of the text. The more important variants of other MSS., if any were accessible, have then been given in the foot-notes, which therefore sometimes contain the better reading. Where no complete MS. existed (e. g. for circumcision, pp. 818+) the text has been pieced together from the fragmentary copies. As a rule the variants, though numerous, are trivial, consisting of differences of spelling or mere scribal errors. In the case of inferior duplicate copies it was thought unnecessary to note such variants except for special reasons, but it is believed that none have been omitted which could in any way throw light on the meaning of the text or the usage of the scribe. The first part (pp. 3–81, containing the Defter) is based on P. Bollig's very careful transcript of the Vatican MS. (V 3), but since the Aramaic in which it is mostly written, is of the fourth century, and important in connexion with the language of the Targum, *all* variants (except those which are classified below, p. xxvi) are intended to be given in this part. The other texts are based chiefly on the MSS. in the British Museum[1] (L 1 &c.) and on the Crawford collection[2] (Cr 11 &c.) now in the John Rylands Library at Manchester. The *rubrics*, or headings, are mostly in very corrupt Arabic, which, after much hesitation, has been reproduced with all its errors. As their form seems to depend on the taste of the scribe, variants in them are given only when the sense is concerned, but they are printed in the most explicit form in which they appear in any of the MSS. used, and sometimes compiled from two MSS.

Liturgical MSS. are so numerous that it would have been impossible to collate them all. Moreover, little would have been gained by attempting to do so, since they all[3] represent

[1] These will be described by the Rev. G. Margoliouth in his catalogue of the Hebrew and Samaritan MSS.

[2] A catalogue of this is in preparation.

[3] Except the fragments of the Damascus 'use' (p. xii) and MSS. of the Defter.

the same tradition. They are, with few exceptions, modern, and as they are uniform in character a detailed description of them is unnecessary here. They are usually of stout oriental paper, about $8 \times 6\frac{1}{4}$ inches, written as a rule in a cursive hand, not in the formal character used in copies of the Pentateuch; and bound in native leather. The biblical passages, which form a large part of the liturgy, are written continuously, the hymns generally in double lines, forming two columns. To save space the biblical passages are here omitted and the hymns are printed continuously, but a single point is placed at the end of the first half-line and a double point at the end of the second half. These points are not to be regarded in any sense as stops, especially in the earlier parts (from V 3). They simply indicate the arrangement of the text in the MS., or, in prose passages, perhaps pauses in chanting. The MSS. used for the various parts of the liturgy are noted at the beginning of each division, and the folios of the copy on which the text is mainly based are indicated in the margin.

The following is a list of the MSS. used:—

At Berlin (Royal Library):

Most of these were not collated throughout:—

B 1 = MS. or. 4to 531. Ff. 69. The acrostic (usually found only in Pentateuch MSS.) gives the scribe's name as Shelaḥ b. Isaac Danfi. Date 1163 H. (= 1750 A. D.). For Harvest.

B 2 = MS. or. 4to 532. Pp. 301. Written by Isaac b. Abraham Danfi in 1213 H. (= 1798–9 A. D.). The Defter, agreeing, even in the Arabic version, with Cr 11, but incorrect. The writing also is like that of Cr 11. Perhaps both are copies from the same original. It was collated to p. 108, thence only in the rubrics. Page 286 dated 1217 H.

B 3 = MS. or. 4to 533. Ff. 58. Written by Shelaḥ, as in B 1, in 1167 H. (1753–4 A.D.). For Moʿed ha-Succôth.

B 4 = MS. or. 4to 534. Written by Mufarrij (= Marḥib) b. Joshua in 1201 H. (= 1786–7 A. D.). For Passover and the 1st of Nisan.

B 5 = MS. or. 4to 535. Ff. 115. Written by Ṭabiah b. Isaac, the Priest (an intelligent and careful scribe), in 1200 H. (= 1785–6 A.D.). For Succoth. A good copy.

B 6 = MS. or. 4to 536. Ff. 128. Written by Marḥib, as B 4, in 1201 H. (= 1786–7 A.D.). For Passover.

B 7 = MS. or. 4to 537. Ff. 125. Written by Ghazâl (= Ṭabiah, as B 5), mostly in 1200 H. (= 1785–6 A.D.). For Moʿed ha-shemînî.

B 8 = MS. or. 4to 538. Ff. 109. Written by Ibrahim b. Ismaʿil Mufarriji, in 1242 H. (= 1826–7 A.D.). For Ẓimmûth Succôth, Moʿed ḥodesh ha-shebhîʿî, ten days of Selîḥûth.

B 9 = MS. or. 4to 539. Ff. 129. Written by Ibrahim, as B 8, in 1241 H. (= 1825–6 A.D.). For לילת מקרתה, שבת הדברים, חג הקציר במדינה. The only MS. available for this part of the text. Ff. 2–9 are by an earlier hand.

B 10 = MS. or. 4to 530. Ff. 133. Written by Ibrahim, as B 9, in 1249 H. (= 1833–4 A.D.). For the seven Sabbaths following Passover.

B 11 = MS. or. 4to 529. Ff. 71. Written by Mufarrij (= Marḥib, as B 6), in 1201 H. (= 1786–7 A.D.). For Ḥag ha-maẓẓôth.

B 12 and 13 = MSS. Petermann 6, 7. Written by Ghazâl (= Ṭabiah), as B 7, in 1199 and 1177 H. (= 1784–5, 1763–4 A.D.). For the day of Atonement.

At Manchester (John Rylands Library), formerly in the library of the Earl of Crawford:

Cr 11. Pp. 317. Written in 1209 H. (= 1794–5 A.D.) by Mufarrij (= Marḥib) b. Joshua b. Mufarrij, as B 11. The Defter in the later recension. It contains the beginning, which is wanting in V 3, and some later additions. In two columns, that on the left being an Arabic version. Both columns are in Samaritan character, mostly majuscule in the early part, but in the latter part cursive Samaritan and Arabic characters are used. An excellent copy, well written and correct.

Cr 12. Pp. 38. Written by Joseph b. Israel b. Ishmael Danfi in 1277 H. (= 1860 A.D.). For the eve of the first month. Cursive and incorrect.

Cr 13. Ff. 57. Written by Muslim b. Murjân b. Ibrahim Danfi in 1120 H. (=1708 A. D.). For Ḥag ha-maẓẓôth. Careful. On fol. 41^b an addition by Ṣâliḥ b. Ibrahim Danfi in 1276 H. (= 1859–60 A. D.).

Cr 15. Ff. 55. Written by Muslim (as Cr 13) in 1144–5 H. (=1732 A. D.). On ff. 51^b–55 are later entries. For Burial. A good copy.

Cr 16. Pp. 19. Written by Muslim (as Cr 15) in 1140 H. (=1728 A. D.). His prayer in time of drought (see p. 85) with an Arabic version.

Cr 18. Ff. 112; 6 × 4 inches. Written by Ghazâl (as B 12) in 1179 H. (=1766 A. D.). The Defter, beginning (as P 8, f. 22^b) with the prayer of Joshua (see p. 4). The rubrics are mostly in Samaritan. A very good copy, but containing less than Cr 11, and with no Arabic version. Ff. 107–112 were added by Ṣâliḥ b. Ibrahim Danfi in 1256 H. (=1840 A. D.).

Cr 19. Pp. 121; 6 × 4 inches. Written by Muslim (as Cr 16) in 1115 H. = 2016 رومية (1703 A. D.). Pp. 110, 111 are dated 1132; pp. 112, 113 in 1134, pp. 114, 115 in 1143 by the same scribe. For Circumcision and Marriage (اقاويل الفرح). Some lacunae. On paper of various colours. Pp. 109, 116–121, and two pages at the beginning, contain later entries.

Cr 20. Pp. 125; 6 × 4 inches. Pp. 3–24 (and perhaps others) written by Amram b. Solomon, the Priest, in 1248 H. (= 1833 A. D.). Pp. 25–124 by Ishmael b. Abd-ḥanuna (= Abd-al-laṭif) Danfi, in 1117 H. (= 1705 A.D.). For Ḥag ha-maẓẓôth. On p. 2 an addition by Ṣâliḥ, as in Cr. 13, in 1262 H. (= 1846).

Cr 27. Ff. 17. Written by Mufarrij (= Marḥib) b. Jacob in 1075 H. (= 1664 A. D.). For the Sabbath of Ẓimmûth ha-pesaḥ. Ff. 1, 2, 9, 10 are a later addition.

At Gotha (Grand-Ducal Library):

G 1 (see Merx in Pertsch, *Die oriental. Handschriften* . . ., p. 29), a fragment containing §§ ח to ל of the hymn on p. 555. No date. Probably about 1150 H. (= 1737 A. D.) or later.

G 2 (ibid., p. 31). Ff. 61, loose and out of order. Written by Ghazâl b. Abi Sarûr and Murjân Danfi, in 1168 H. (=1754–5 A. D.). Contains various pieces from the Defter, &c., and most of the service for marriage and circumcision.

In the British Museum:

H 1 = MS. Harl. 5481. Ff. 47 (and some leaves in an European hand). Not all by one hand, nor continuous. Copied from an early MS., partly in the sixteenth century (G. Margoliouth), partly earlier. Contains parts of the Defter, marriage service, &c., as used at Damascus, some with Arabic version.

H 2 = MS. Harl. 5495. Ff. 25 (and some leaves in an European hand). Probably the earlier part is by the same (sixteenth century) hand as H 1, the rest is later. Contains parts of the service for marriage and circumcision, &c., some with an Arabic version, and (pp. 33–48) some leaves of calendar.

H 3 = MS. Harl. 5514. Ff. 220, folio. Ff. 204–220 in an European hand. Various contents written by many hands at different dates. On f. 18 begins the liturgy for the eve of the first month (to f. 70), as used at Damascus. The text is very corrupt and often unintelligible (see extracts in the Appendix). Probably not later than 900 H. or about 1500 A. D. Ff. 71 sqq. contain Marqah's Commentary with Arabic version: ff. 85–171, 174–203 calendar.

H 1, 2, 3, although of more interest than most Samaritan MSS., were only occasionally consulted, since, being fragmentary, they did not help to establish the form of the Liturgy. Moreover H 1 and H 3 represent the use of Damascus, which differed from that of Shechem. It is hoped to deal with these three MSS. elsewhere.

In the Library of Keble College, Oxford:

K 4. Ff. 35, sm. 4to. It is a fragment of the Defter, mostly early, in a majuscule hand, perhaps of the thirteenth or fourteenth century, on paper. A later hand has supplied ff. 1, 10, 11, 22, 24–27, part of 32, 33–35. No scribe's name or date is found in either part, but the name Ibrâhîm Isḥâq, signed on f. 11,

may be that of the scribe of the later part (nineteenth cent.). The old part originally represented the earlier recension (see below, p. xxv) as in V 3, but it has been altered by the late hand to agree with the later recension as in Cr 11. Many of the original readings are in consequence illegible. Vowel-points are few and probably added by a later hand. The rubrics are in Samaritan (as in V 3), not in Arabic. A peculiarity, not found elsewhere, is the use of Arabic diacritical points, thus ࠂ̈, ࠂ̈̇, ࠔ̈̇, ࠊ̇, in writing Aramaic.

In London (British Museum):

L 1 = MS. add. 19,005. Ff. 75. Written by Solomon b. Jacob Danfi in 1162 H. (= 1749 A. D.). For Ḥag ha-maẓẓôth. Ff. 1–5, 75 were added by Solomon b. Ghazâl, the Priest, in 1228 H. (= 1813 A. D.).

L 2 = MS. add. 19,007. Ff. 143. Written by Marḥib b. Joshua Marḥibi, as Cr. 11, in 1184 H. (= 1770 A. D.). For the 2nd Sabbath of the 1st month, and for Moʿed ha-pesaḥ. A good copy.

L 3 = MS. add. 19,020. Ff. 118. Written by Marḥib, as L 2, in 1184 H. (= 1770 A. D.). For the 1st of Nisan and the 1st Sabbath of Nisan. A careful copy. The beginning is missing. Ff. 112b–115a, 117, 118 were added in 1187 and 1198 H. by Solomon b. Sarûr: ff. 115b, 116 by Ṭabiah.

L 4 = MS. add. 19,650. Ff. 141. Written by Ṭabiah (= Ghazâl, as Cr. 18) in 1197 H. (= 1783 A. D.). For the 1st of Nisan and the 1st and 2nd Sabbaths of Nisan. Mostly followed for this part of the text. The beginning is missing.

L 5 = MS. or. 1448. Ff. 68, 8vo. Written by Benjamin b. Jacob Danfi in 1289–91 H. (= 1872–74 A. D.). For Moʿed ha-pesaḥ, with additions. An inferior copy perhaps from L 6 and partly from L 2. Ff. 43–46, 48–50, 52–55 are earlier.

L 6 = MS. or. 2689. Ff. 161. Written by Ab-Sakhwah (= Murjân) b. Ibrahim Danfi (cf. Cr. 13) in 1149 H. (= 1737 A. D.). For Moʿed ha-pesaḥ and Maẓẓoth.

L 7 = MS. or. 2690. Ff. 101, sm. 8vo. Written by Solomon b. Amram, Kohen, in 1299 H. (= 1882 A.D.). For the 1st and 2nd Sabbaths of the 1st month, for Passover and the 7 days of Maẓẓoth, with some additions. Very cursive and careless.

L 8 = MS. add. 19,006. Ff. 174. Written by Ṭabiah (as L 4) in 1177 H. (= 1764 A.D.). For Ẓimmûth Succôth, Moʿed ḥodesh ha-shebhîʿî, and the Sabbath of the 10 days of Selîḥûth. Mostly followed in this part of the text. F. 174 is a later addition.

L 9 = MS. add. 19,008. Ff. 92. Written by Solomon Danfi (as L 1) in 1185 H. (= 1771 A.D.). For the 7 days of Succoth, and the Sabbath of Ḥag ha-Succôth. Ff. 90[b], 91 were added in 1254 H. by Solomon the Priest b. Ṭabiah. Ff. 2, 92 by Amram the Priest in 1261 H. (= 1845 A.D.).

L 10 = MS. add. 19,017. Ff. 62 (about $7 \times 5\frac{1}{4}$ inches). Written by Murjân Danfi (as L 6) in 1095–7 H. (= 1684–6 A.D.); ff. 1–3, 57–60 written by his grandson Solomon (as L 9) in 1166 H. (= 1753 A.D.). For Moʿed ha-shemînî. Ff. 61–63 composed and written by Muslim b. Murjân in 1151 H. (= 1738 A.D.).

L 11 = MS. add. 19,018. Ff. 56. Written by Ghazâl (= Ṭabiah, as L 8) in 1177 H. (= 1764 A.D.). For Ḥag ha-Succôth. Ff. 55[b] is dated 1239 H. F. 56, 1261 H. by Amram the Priest.

L 12 = MS. add. 19,019. Ff. 102. Written by Solomon b. Sarûr in 1197–8 H. (= 1783–4 A.D.). For Moʿed ha-shemînî. Ff. 1–3 dated 1226 H. by Solomon the Priest b. Ṭabiah. F. 96[b], 1198 H. F. 102, 1204 H.

L 13 = MS. add. 19,791. Ff. 90. Written by Murjân Danfi (as L 6) in 1152–4 H. (= 1739–41 A.D.). For the 10 days of Selîḥûth, and the 7 days of Succoth. Ff. 1–3[a] are later additions.

L 14 = MS. add. 25,880. Ff. 41. Written (badly and unintelligently) by Isaac b. Ibrahim (as B 2) in 1229 H. (= 1814 A.D.). For the Sabbath of the Ẓimmûth Succôth, and the 1st day of the 7th month. Incomplete.

L 15 = MS. or. 1449. Ff. 53, sm. 8vo. Written (badly) by Benjamin, as L 5, and finished in 1288 H. (= 1871 A. D.). For Mo'ed ha-shemînî. Ff. 51–53 contain only scribbling.

L 16 = MS. add. 19,009. Ff. 156. Written by Solomon b. Sarûr (as L 12) in 1195 H. (= 1781 A. D.). For the day of Atonement. Inaccurate and different in arrangement from the other copies.

L 17 = MS. add. 19,010. Ff. 82. The earlier part, ff. 6–36, 44–80 (about 1180 H.) is perhaps not all by one hand. Ff. 1–5, 37–43, 81, 82 were written by Amram the Priest in 1266 H. (= 1850 A. D.). For the day of Atonement. It omits the long hymns.

L 18 = MS. add. 19,651. Ff. 196. Written by Solomon b. Jacob (as L 9) in 1184 H. (= 1770 A.D.). For the day of Atonement. It includes the long hymns composed by the scribe's brother Abraham b. Jacob (see p. 609). A good copy.

L 19 = MS. add. 19,652. Ff. 53. Written by Solomon b. Sarûr (as L 16) in 1199 H. (= 1785 A. D.). For Burial.

L 20 = MS. add. 19,790. Ff. 72, sm. 8vo. Written by Ẓedaqah b. Ibrahim b. Ẓedaqah Danfi in 1145 H. (= 1733 A. D.). For Circumcision and Marriage (كراس الفرح). On paper of various colours. The end is missing.

L 21 = MS. add. 19,655. Ff. 78. Written by Solomon b. Ghazâl (= Ṭabiah) the Priest in 1261 H. (= 1845 A. D.). For the seven Sabbaths following Passover.

L 22 = MS. add. 19,654. Ff. 55. Written by Ghazâl = Ṭabiah (as L 11) in 1177 H. (= 1763 A. D.). For the feast of Harvest.

N = MS. or. 5034. Ff. 72, vellum, sm. fol. Written mostly in 656 H. (= 1258 A.D.). From f. 50^{b} about fifty years later. Containing part of the Defter. See a full description by G. Margoliouth in *ZDMG.*, vol. 51, p. 499. It was bought by the Museum after the text was already printed. Extracts from it are given in the Appendix, pp. 872 + .

At Oxford (Bodleian Library):

O 1 = MS. Samar. e. 1. Ff. 48. Written by Jacob b. Isaac b. Murjân in 1152 H. (= 1739 A. D.). For the 1st of Nisan if it falls on a Sabbath. Ff. 47, 48 were added by Abraham b. Jacob b. Ab-Sakhwah in 1154 H. (= 1741 A. D.).

O 2 = MS. Samar. e. 2. Ff. 101. Written in 1305 H. (= 1887 A. D.). The scribe is not named. For the Sabbath of the Ẓimmûth Pesaḥ and for the beginning of the 1st month. Incorrect: a very cursive hand.

O 3 = MS. Samar. e. 3. Ff. 62. Written by Ibrahim b. Isma'il al-mufarriji (as B 10) in 1239 H. (= 1824 A. D.). Ff. 53–62 were added by Amram b. Solomon, the Priest, in 1247 H. (= 1831 A. D.). For Ḥag ha-Succôth.

O 4 = MS. Samar. e. 4. Ff. 45. Written by various hands between 1750 and 1890. No date or name is given. For the eve of Passover and for the 3rd Sabbath of the 1st month (f. 22). Not continuous.

O 5 = MS. Samar. e. 5. Ff. 108. Written by Joshua b. Joseph Mufarriji (= Marḥibi) in 1260–2 H. (= 1844–6 A. D.). For the Sabbath of the Ẓimmûth Succôth, Mo'ed ḥodesh ha-shebhî'i, the 10 days of Seliḥûth, and the day of Atonement.

O 6 = MS. Samar. f. 1. Ff. 38; 6 × 4½ ins. Written by Selîm, called عاصي (?), b. Sâlim (Danfi) in 1294–5 H. (= 1877–8 A. D.). For the 1st Sabbath of the 1st month.

At Paris (National Library):

P 8 = MS. Samar. 8. Ff. 38, sm. 8vo. By various hands, mostly early. Perhaps it was a compendium of the Defter. F. 22[b] seems at one time to have begun a volume, with the prayer of Joshua, as Cr 18. Some pieces occur twice, showing that the present volume is composite, and some differ much from the text of the other MSS. (see Appendix). Carefully written. The name Ibrahim b. Abdallah b. Ibrahim b. Ghazâl on f. 38[b] is in too late a hand to be that of the scribe of most of the volume. Ff. 22[b]–30 have an Arabic version.

P 18 = MS. Samar. 18. Ff. 74. Incomplete. No scribe mentioned. For the Sabbath of Maẓẓôth. Ff. 7–59, 61–63 in a good hand like that of Ṭabiah b. Isaac. Lacuna between ff. 16 and 17. Ends on f. 63^b, with a catchword צלות shewing that another service followed. Ff. 4–6, 64–74 additions by a late bad hand like that of L 7. The early part was specially collated for the vowel-signs, which are carefully marked.

The following 7 MSS. were not collated throughout:

P 19 = MS. Samar. 19. Written by Jacob b. Aaron, the present priest, in 1285 H. (= 1868 A. D.). For the Ẓimmûth Pesaḥ and beginning of Nisan.

P 20 = MS. Samar. 20. Written by Benjamin b. Jacob Danfi (as L 5) in 1289 H. (= 1872 A. D.). For יום מקרתה and שבת הדברים. Ff. 8–12, 17–24, 28–30 are earlier.

P 21 = MS. Samar. 21. Written by Ab-Sakhwah (= Murjân, as L 13) in 1083 H. (= 1672 A. D.). For Succoth. Ff. 1, 2 later.

P 23 = MS. Samar. 23. Written by Jacob, as P 19, in 1301 H. (= 1883–4 A. D.). For Passover.

P 24 = MS. Samar. 24. Written by Shelaby b. Jacob (?) in 1290 H. (= 1873 A. D.). For the eve of the 1st month, and the 1st of the 7th month. A few ff. are earlier.

P 25 = MS. Samar. 25. Written by Solomon, as L 18, in 1148 H. (= 1735–6 A. D.), and Jacob, his father, in 1149 H. The Defter, with an Arabic version. A good copy. It begins with the rules for the reading of the Law,[1] followed by some of the first prayers. Then (f. 10) a new beginning with the prayer of Joshua, as Cr 18.

P 26 = MS. Samar. 26. Written by Mufarrij (= Marḥib, as L 3) in 1170 H. (= 1756–7 A. D.). For the seven Sabbaths following Passover. Ff. 22–24, 44–46 are later.

[1] See the translation in *J. Q. R.*, vii, p. 134, from a Berlin MS.

At Rome (Vatican Library):

V 3. Ff. 193, vellum, sm. 4to. No scribe or date mentioned; ascribed to the thirteenth century by Bollig and Neubauer, but most probably of the fourteenth. The Defter in the early recension. The present text (pp. 3–81) is based on Bollig's transcript. The most important of all the liturgical MSS.

W. Some fragments belonging to the editor, containing parts of the Defter, in an early hand, like that of K 4 but smaller, perhaps of the fourteenth century.

Other MSS., belonging to Mr. E. N. Adler, Mr. Marcus Adler, and Dr. Gaster, were most generously offered by the owners for the purposes of this edition, but as the texts were already printed, they could not be used. The liturgical collection (modern copies) said to be complete, at Heidelberg, was not available for the present work. Besides collating the various copies where they coincide, it was necessary for the sake of completeness to incorporate the parts peculiar to each. All MSS. of a service do not contain the same amount of text. The hymns are regarded as an expansion of the service, or as fitting into the original framework, and appear to be not all necessarily used on every occasion to which they apply. Hence individual scribes include more or less of them according to taste, date, or other circumstances.[1] Some copies seem to be meant as outlines, and again additions are often made at the beginning or end of a volume, which do not properly belong to it. In spite of every effort to collect these scattered texts and fit them into the appropriate places, some must have been overlooked, especially in the less accessible copies, which were not fully collated, for the difficulty of dealing with so much material in manuscript is great.

With regard to the *dates* of various parts of the liturgy, obviously the only sound basis for investigation is the evidence of the chronicles, checked by one another, by genealogies, and by quotations or notices in other authors. It is true that the chronicles are most bewildering in their inconsistencies, their

[1] In a MS. belonging to Mr. M. Adler there is a note of a decision to insert a hymn in the service for the 1st and 2nd Sabbaths of Nisan. This is the only note of the kind I remember.

vagueness and their disregard of dates, but some definite results can be obtained from them. There are four extant: (1) the book of Joshua,[1] in Arabic, not used for the present purpose; (2) that called El-tholideh[2] (Et-taulideh), here quoted as Elt; (3) that of Abu'l-fatḥ[3] (Abf); (4) that belonging to Mr. E. N. Adler[4] (Ad). Of these, Elt, in Hebrew with an Arabic version, is largely the basis of Abf and Ad. The earlier part of it was compiled by Eleazar b. Amram in 544 H. (=1149–50 A. D.), it was continued by Jacob b. Ishmael, priest at Damascus, in 747 H. (=1346–7 A. D.), and brought down to modern times probably by Jacob b. Aaron the Priest, who copied it in 1276 H.=1859–60 A. D. For the periods immediately preceding these two dates (544 and 747 H.) it may therefore be regarded as fairly trustworthy. Abf, in Arabic, mentions (p. 5) the chronicles he used (now lost, except Elt and the book of Joshua) and seems to have made some effort to distinguish fact from fiction. He wrote in 746 H. (=1355 A. D.) bringing his record down to the time of Muḥammad. The various copies have additions by the scribes. Ad, in Hebrew, follows Elt, but is fuller and better arranged. Though not an independent authority, it is useful, since the compiler is intelligent and seems to have had other sources of information. It is brought down to the year 1900. The copyist, who is no doubt also the compiler, is called Ab-Sakhwah b. As'ad b. Ishmael b. Abraham ha-danfi, and is the same as the Murjân who wrote the Hebrew 'Book of Joshua' published by Gaster.[5]

From these three authorities it has been possible, with much wearisome calculation,[6] to draw up a tolerably certain

[1] Ed. by Juynboll, Lugd. Bat., 1848.

[2] Ed. by Neubauer in the *Journ. Asiat.*, 1869, p. 385. The references here are to the extract.

[3] Ed. by Vilmar, Gothae, 1865. The translation never appeared. A small part (to p. 33) was translated by Payne Smith in Heidenheim's *Vierteljahrsschrift*, vol. ii, pp. 303, 431.

[4] Ed. by E. N. Adler and M. Seligsohn in the *Revue des Études Juives*, vols. 44–46. The references are to the extract (Paris, 1903).

[5] *ZDMG.*, lxii, p. 237.

[6] It is unnecessary to give this here. For the later priests, with whom alone the liturgical dates are concerned, see the tables below (pp. xliii–xlvi). Where dates are given here it is to be understood that they are based on calculation from the chronicles.

list of High Priests[1] with approximate dates, as a foundation for the chronology, and ultimately to arrive at the dates of most of the liturgical compositions, where their authors are named.

A large number of pieces are indeed anonymous, giving no clue to their date, but these are mostly short يشتبحات (ascriptions of praise). The longer compositions are generally attributed in the headings to their authors, and as the MSS. are careful in this respect and nearly always corroborate one another, and are again often supported by external evidence, there is no reason to doubt the attributions.

The earliest collection is that called the Defter (دَفْتَر διφθέρα, the 'Book') contained in pp. 1–92 of the present edition. It is, however, by no means all of the same date. A considerable part is by Marqah, another part, the Durrân[2] ('string of pearls') is mostly by Amram Darah[2] (דרה, דראה, also זקן and الزمان, 'the ancient'), and one piece is by Nanah b. Marqah.

The chronicles (Elt, p. 19; Ad, p. 55; Abf, p. 125) relate that Baba the great, contemporary (*son,* Ad, Abf) of the High Priest Nethanel (who died in 332 A.D.), built or opened the synagogues, גלה אימנות קשטה, and enjoined the reading of the Law (ואלף מקרת ארהותה). Ad, p. 55, looks like an account of the earliest form of synagogue worship. We need not here inquire how much historical fact underlies the exaggerated story of Baba. It seems clear at least that some important movement did take place in the fourth century, and since Marqah is mentioned by all three chronicles as living at the time, his work no doubt was written for the liturgy drawn up then.[3] The date of Baba's 'appearance' (נגלא = *was born* ?)

[1] It may be thought that at any rate the earlier names in this list are purely fictitious. It is possible, however, that they rest on a genuine, though distorted, tradition. In a papyrus, dated 408–7 B.C., edited by Sachau (*Abh. d. Preuss. Akad.*, 1907), one of the authorities of Samaria is named Daliah. He was not governor, since his father Sanballat held that office. The name is uncommon, occurring only once in the list of Priests, and then at a date which seems to be about eighty years later than the papyrus. If he was a High Priest it would appear that the names in the list are right, though the years of office are not always correct.

[2–2] There is no doubt some connexion between these two names, though it may be only due to paronomasia.

[3] Geiger, *ZDMG.*, xxii, p. 534, contends that Marqah cannot be put so early because he uses the 'Gürtelreim', which does not appear in Arabic poetry before the ninth century. He is referring to the hymn on p. 193. But this, the only instance, is probably not by Marqah. The style is not his,

is given with great exactness by Ad, p. 56, as = 308 A. D. He 'reigned' forty years and died about 362 A. D.

Marqah's father was Amram b. Sered (Abf, p. 133 بن برد; p. 130 عمرم ضرير), also called טוטה,[1] a priest. It is not definitely stated that he is the same as Amram Darah the author of the Durrân, but it is probable that the two are identical. At any rate Amram Darah's language is the same as that of Marqah, namely the Aramaic of the Samaritan Targum. All the Durrân is, however, not of the fourth century. Some pieces contain Hebraisms and even Arabisms, indicating a much later period. These are in some cases no doubt merely due to the scribe, but there remain pieces (e. g. nos. 21, 22, pp. 46, 47) which must be really later. In the heading on p. 31 Amram Darah is called (by V 3) כהנה רבה, though according to the lists there was no High Priest named Amram in the fourth century, nor at any date at which the Aramaic of the Durrân could have been written. The heading evidently confuses two persons, and the hymn on p. 31 (which is not in the style of the Durrân) is not by Amram Darah, but by the author of the hymn on p. 30, a later Amram who was High Priest (see below, p. xxv). In later times Marqah and Durrân were used as general terms, so that e. g. the heading בית דראן ובית מרקה מן מימר פינחס (p. 81) only means that the two pieces are composed on the model of the Durrân and Marqah, being really by Pinḥas, and in Hebrew. Similarly two بيتين مرقة on p. 37 are in Hebrew by Eleazar.

Marqah's son Nanah is the author of the hymn on p. 15 and of the short piece on p. 410 (cf. p. 442) but hardly of the hymn ascribed to him on p. 689, which in language and in its use of rhyme belongs to a much later period.

The reading of the Law, which Baba enjoined (or taught or instituted), was no doubt the original, as it always remained the essential, part of the liturgy. The work of Amram, Marqah, and Nanah was the earliest addition to it which can be dated. For liturgical purposes the Law was divided into

he does not use rhymes in the pieces which are certainly by him, and the acrostic may be accidental. [The only other acrostic is in the hymn on p. 846, Ad, p. 63.] On his date see Baneth *Des Sam. Marqah's . . . Abhdg.*, p. 12. Baneth's identification of the author of the prayer of Joshua and of the book of Joshua with Joshua b. Baraq (Elt, p. 20, Ad, p. 56) is very unconvincing.

[1] If טוטה = Titus, מרקה = Marcus, and ננה (his son) = Nonus, the family must have lived in the time of the Roman government of Syria.

קצין,[1] an arrangement which perhaps originated at this time. The קטף is a string of phrases from the Law, connected by a common idea.

With regard to the anonymous compositions in the Defter, the prayers of Moses, of Joshua, and of the Angels, there is no evidence for determining their date. From the position of most of them at the beginning of the collection, from the high esteem in which they were held, and from their invariable use in all the services, it is probable that they were composed some time before the date of N and V 3 in which they mostly occur. They give the impression of being much earlier, but there are no means of dating them precisely. Moreover, it was natural that prayers should be attributed to Moses and Joshua in early times. In the eleventh century and afterwards they would bear the author's name. The קדישה (p. 11) as found in the later MSS. is an amplification of the earlier form, and perhaps something of the kind has happened to the prayer of Joshua.

To this nucleus further additions were gradually made: the compositions of ed-Dustân, Ṭabiah b. דרתה, Ab-gelugah, Abu'l-ḥasan of Tyre, Joseph ha-rabban, Pinḥas b. Joseph, and perhaps Eleazar b. Pinḥas.

The meaning of the name ed-Dustân is quite uncertain. It occurs in Abf, where Vilmar (p. lxxiii) takes it to mean the followers of Dûsîs. If Dûsîs is the Dositheus mentioned by Epiphanius and others, as Vilmar considers, he was a contemporary of Philo, but Abf (pp. 151+) followed by Ad, puts him after the time of Baba, and so Elt, p. 21 (דוסתים). On the other hand ed-Dustân are mentioned by Abf as an heretical sect just before he speaks of Alexander the Great (p. 82) and again several centuries later (p. 162). It is, however, unlikely that compositions by heretics would be included in the liturgy or that they are of any great antiquity. All that can safely be said as to the date of these pieces is that they occur in V 3, so that they are earlier than the fourteenth century, and that they borrow from the Durrân (fourth century). The style suggests a date in the eleventh century.

Ṭabiah b. דרתה seems from his style to belong to about the same period as Ab-gelugah (see below). The father's name is

[1] See *Jewish Quarterly Review*, vii, p. 134.

unusual. Vilmar (p. lxxxii), in his analysis of the additions to the Paris MS. of Abf, mentions a Duratha who helped to restore the synagogue shortly after the death of the High Priest Nethanel (died c. 274 H.). If this Ṭabiah is his son, he would belong to the tenth century A. D. He is quoted in a treatise[1] on repentance in the Leiden MS. (no. xxvii in de Jong's catalogue), p. 318, but the passage does not occur in the only prayer by him in the Defter.[2] Nor does this mention of him fix his date, since the date of Abu'l-ḥasan b. Ghanâim (not the same as Abu'l-ḥasan of Tyre, see below), the author of the treatise, is also uncertain. On various grounds it is probable that this Abu'l-ḥasan lived some time early in the twelfth century, which would be consistent with a tenth-century date for Ṭabiah.

With regard to Ab-gelugah and Abu'l-ḥasan of Tyre the chronicles are very much confused. Both Elt (p. 25) and Ad (p. 95) mention an Ab-gelugah as famous for his good works, which included the building of a synagogue and an interest in its services, apparently soon after the time of Al-ḥakim ibn al-Mu'izz, about 1080 or 1100 A. D. We should naturally identify him with the liturgical writer, who lived at any rate before the fourteenth century, since his work is included in V 3. But he is said by the chronicles to have been the son of Ab-ḥisdah (=Abu'l-ḥasan) and his genealogy is given (by Elt) for 200 years, whereas in the heading in V 3 he is called son of קלה and in H 1 son of Ṭabiah[3] son of קלה. The account in Elt, p. 66, however, does seem to refer to the liturgical writer, and if so, he lived in the time of Aaron b. Amram, who was High Priest from 509 to 531 H. (=1115-37 A. D.). Both Ab-gelugah and his father lived at Acco.

Abu'l-ḥasan (or Ab-ḥisdah) of Tyre is not mentioned as a liturgist in the chronicles. He may be one of the men of that name in the genealogy of Ab-gelugah, though it is not mentioned that any of the family were connected with Tyre. His father's name is not given in the headings in any MS.,

[1] In Arabic. He is consequently called Ghazâl, the regular doublet of Ṭabiah (طبى = غزال). The name is never written טוביה.

[2] In V 3, not in any other MS. known at present. There are fragments of a (different?) prayer by him in H 3, f. 48; see Appendix.

[3] In Elt, p. 66, the translation is wrong. The MS. has מן חלצי אלין טביה = *of the family of these good men.*

but in H 3, f. 83 he is called الإمام, i. e. of priestly family. He is not later than the thirteenth century, since a hymn by him is found in N. He is generally said by recent writers[1] to have lived in the eleventh century, but without any reasons being stated. This is probably about his date, although it is founded on a wrong assumption. In the preface to an anonymous commentary edited by Neubauer (*Journal Asiatique*, 1873, p. 343) an Abu'l-ḥasan Daud b. Amram b. Levi is mentioned who had a son Abu Said, in 1033 A. D. It seems to have been assumed that this Abu Said is the same as the author of the Arabic version[2] of the Pentateuch and that this Abu'l-ḥasan is identical with Abu'l-ḥasan of Tyre. The only ground for the former assumption is that Abu Said's translation is not used in the commentary, which is surely an insufficient argument. Moreover, Kahle[3] has recently shewn reasons for dating Abu Said in the thirteenth century, and in any case he cannot have been the son of Abu'l-ḥasan of Tyre, since in the preface[4] to his version he speaks of Abu'l-ḥasan, not as his father, but as a person who lived considerably earlier. There is a quotation from Abu'l-ḥasan of Tyre in the Leiden MS. (Catal. de Jong, no. xxvii), pp. 317, 318, which is not found in V 3 (the hymn on p. 79 of this edition being incomplete in V 3) but occurs in N. The quotation, however, does not help to fix his date owing to the uncertainty as to the author of the treatise (see above). On the whole, the commonly accepted date, the eleventh century,[5] best suits the facts and the character of his work.

A little later, in the time of the High Priest Aaron b. Amram (509–531 H.), the chronicles[6] mention a certain Mattanah = Isaac b. Abraham as having established the ritual of the synagogues, and the order of the hymns (יתב כל תלמודי

[1] e.g. Nutt, *Sketch of Sam. History*, p. 139, n. 2. Montgomery, *Samaritans*, p. 293. Juynboll, *Lib. Jos.*, p. 115, says tenth century.

[2] Hence dated about 1070 by Nutt and others.

[3] *Die arabischen Bibelübersetzungen*, p. xi and note.

[4] In the Paris MS. C in Kuenen's ed., p. ٢. The preface in the other Paris MS. (B) has been falsified by Abu'l-barakât. See also De Sacy in the *Mémoires de l'Académie*, vol. 49, for a collection of material on the Arabic version.

[5] When, according to Kahle, the version was composed. He seems inclined to think that Abu'l-ḥasan was its author, Abu Said being only a reviser. See also de Sacy, op. cit.

[6] Ad, p. 95. Elt, p. 31 and p. 25, where the translation is faulty.

הכנישות ויתוב השירים וכו" [Elt אלפנה]). The hymn quoted with his acrostic is not found in the liturgy, and no composition of his occurs in the Defter. Probably therefore the Mattanah (ha-miẓri) of the later liturgy is a different person, see below, p. xxix.

It was pointed out above that the High Priest Amram, to whom are ascribed the hymns beginning on pp. 30 and 31, is to be distinguished from Amram Darah. As to his date we have only the negative evidence of N, which omits these two hymns with others by later authors, i. e. all from the heading on p. 30 to the heading on p. 38, and continues with the Durrân immediately after the hymn of Amram Darah ending on p. 30. As the other authors on these pages are all later than N it is probable that there is the same reason for the omission of Amram High Priest. He is, however, included in V 3. The only high priest of the name who satisfies both these conditions held office from 653 to 668 H. (= 1255–69 A. D.).

The remaining writers who appear in the Defter, Joseph the High Priest or ha-rabban, Pinḥas, and Eleazar, will be discussed below, as belonging properly to the next period.

Till the fourteenth century then, the Defter was the *Corpus Liturgicum* from which prayers and hymns for the various festivals were selected. This view is corroborated by the fact that V 3, which was written not later than the fourteenth century, prescribes the portions to be used for the particular occasions.[1] In the later MSS. (as Cr 11) these directions are not given, because they are not required, the special services being by that time instituted. At some time after the fourteenth century the Defter thus completed must have been revised. At any rate there is a clearly marked distinction between the recension found in the early copies (as V 3) and the later (as Cr 11). Nor is the distinction merely accidental. It is so consistent that it has been found possible to mark the additions, alterations, and omissions thus:—(not in V 3 and the earlier MSS.); [not in Cr 11 and the later MSS.]. Peculiarly interesting in this respect is the fragment K 4, on which see above, p. xiii. The differences are not due to gradual corruption of the text, but are evidently intentional, and extend to details of spelling and grammar.

[1] See pp. 66, 67. It was thought unnecessary to print these.

The following is a list of those which are not mentioned in the notes:—

(*a*) confusion of gutturals, as
V 3 חורן, נצחוה, סער, תאביה Cr II עורן, נצועה, סהד, תהביה.

(*b*) transposition of gutturals, as
V 3 נבעי, האן, שמעוי, סלחוה Cr II נביע, אהן, שמעיו, סלוחה.

(*c*) return of quiescent letters, as
V 3 אלין, דת, די, לאן, דאן and דין Cr II אהלין, דאת, דהי, לאהן, דיאן.

(*d*) insertion of a vowel-letter, as
V 3 דכרן, חכם, קדמך, צרך, ־ן, זעק, יהב, מעם Cr II דכרון, חכום, קדמיך, צריך, מעים, יהוב and יהיב, זעוק and זעיק, ־ין, ־אן, ־הן.

(*e*) vowel-letter omitted, as
V 3 יחידאי, אליתה, איך and היך and הך Cr II יחדאי, אלית׳, הך.

(*f*) omission of prothetic א, as
V 3 אפרש, באנצירו, אדרע Cr II פרש, בנצירו, דרע.

(*g*) return of original ו consonantal for ב (but not consistently), as
V 3 ארבח, לגבה Cr II ארוֹח, לגוֹה.

(*h*) hebraizing forms, as
V 3 מדבח, ארך, ד־ (genitive) Cr II מזבח, ידך, ל־.

(*i*) miscellaneous, as
V 3 לנן, קלומן, מ־ Cr II לן, קנומן, מן.

V 3 frequently omits ו connective where Cr II has it.

V 3 is uncertain as to ־ים or ־ין, הוא or הו. Cr II generally prefers ־ים, הו.

Both are uncertain as to מן or כל before the relative ד־, owing to the similarity of the characters.

Some of the changes seem to be due to a desire to remove difficulties, anthropomorphisms or otherwise dogmatically incorrect expressions, e.g. on p. 57, ת–ח, p. 58, l. 23, Cr, &c., have רבות אמורה instead of ר׳ כתבה, and in the last line, even of Angels, מתעניאן for אתעמו. The Arabic version is equally scrupulous, e.g. in rendering יד (of God) by قدر. Again, as

would be expected, the rubrics or headings in V 3, &c., are very short and in Samaritan (Hebrew or Aramaic), which still remained the traditional language for the purpose. In the later MSS. they are longer and in Arabic, which had become the only language really familiar to the writers.

The results obtained for this second period (about the eleventh century) are far from certain, but there are no data for arriving at any more definite conclusions. With the third period we are on firmer ground. The contents of the special services, so far as they can be dated, and so far as they are not merely taken over from the Defter, are all of the fourteenth century or later, and are written in Hebrew. In fact it seems that a definite beginning was made at that time to fill out in a more dignified manner the framework already existing. A reason readily suggests itself. From 708 to 764 H. (= 1308–1363 A. D.) the office of High Priest was held by Pinḥas b. Joseph, evidently a man of character, and earnest in promoting the interests of religion among his people. It was at his instigation that Abu'l-fatḥ compiled his chronicle in 756 H. (= 1355 A. D.), by him (as stated by Abf, p. 35) the famous roll of Abisha was 'discovered' in the same year, and it is probable that to him is also due the new development of the liturgy. His aim evidently was to bring about a religious revival. He is the author of the hymn on p. 34 which is found in V 3 (but not in N), and of the earliest work in the other services, thus forming the connecting link between the two periods.

His father Joseph is probably the author of the two hymns on pp. 63, 64 who is described in some MSS. (cf. p. 714) as High Priest. There was only one High Priest of the name, who held office from 690 to 708 H. (= 1291–1308 A. D.). The two pieces are in the same style and both are in V 3. The second is also in N, in the part which is certainly later than the rest, but probably not much later than 1300. The Joseph ha-rabban, to whom some MSS. ascribe the hymn on p. 63, is no doubt a different person (see below, p. xxxii).

Pinḥas had two sons, Eleazar and Abisha (Elt, p. 28; Ad, p. 101). The former who succeeded as High Priest (764–789 H. = 1363–87 A. D.) is the author of several liturgical pieces, in the headings of which he is called Eleazar b. Pinḥas (sometimes + b. Joseph) or Eleazar the High Priest (sometimes + b. Pinḥas) the brother of Abisha. From the similarity of style

there can be little doubt that the remaining (three or six) pieces (see Index), ascribed simply to Eleazar (once + priest), are also by him. He also wrote on Grammar: see Nöldeke, *Gött. Nachrichten*, no. 17, p. 337.

The other son, Abisha (المتّقف Elt בעל המימר, cf. Ad), had a great reputation as a writer. About seventeen pieces are certainly by him. Probably also seven others, but some of these may be by his grandson the High Priest Abisha b. Pinḥas b. Abisha. The difficulty is that in the headings of these seven pieces he is called High Priest, in his acrostic on p. 511 he calls himself Abisha b. Pinḥas כהנה רבה, and on p. 504 actually Abisha b. Pinḥas b. Joseph כהנה רבה. If we had only the evidence of the headings we might suppose that this was a case of confusion, but the acrostic cannot be so explained. Abisha b. Pinḥas b. Joseph, though he was a כהן, was certainly not High Priest. Petermann (*Grammar*, p. vi) says that he 'munus sacerdotale superstitionis causa respuisse dicitur', which must be a tradition he heard at Nâblus. Whatever the explanation[1] of the acrostic may be, as no compositions are definitely ascribed to the grandson (who was a quite undistinguished person) the presumption is that all these pieces are by Abisha b. Pinḥas b. Joseph. He died in 778 H. (= 1376 A. D.) leaving a son, Pinḥas, one year old, who was brought up by his uncle the High Priest Eleazar. When the latter died in 789 H. (= 1387 A. D.) he appointed the child Pinḥas (then aged 10 years 11 months) as his successor, and put him under the guardianship of Abdallah b. Solomon. See p. 490 heading, and p. 491 top, and Elt, p. 28. Pinḥas b. Abisha, who was also a liturgical author, died in 846 H. (= 1442 A. D.) after holding the office of High Priest for fifty-six years.

His guardian, Abdallah b. Solomon, of priestly family,[2] was a prolific writer. As he must have been a man of mature years in 789 H., his work may be dated (about or) before 800 H. (= fourteenth century A. D.).

About a century earlier Ad (p. 100) mentions Saʿdallah (or

[1] e.g. he may have been the elder son and resigned in favour of Eleazar, but kept the title. Or the acrostic may mean Abisha son of the High Priest Pinḥas, and have been misunderstood by copyists. Or there may be a distinction between רב and גדול, the usual adjective.

[2] See his genealogy (acrostic) on p. 819. He is called כהן on p. 178, &c., and ancestor of Solomon b. Ṭabiah on p. 295, cf. Ad, p. 101.

Saʿd-ed-dîn) el-Kethâri (on p. 533 b. Ẓedaqah) and Ibn Manir. The former is chiefly the author of the marriage service.

A ben Manir is mentioned much earlier by Elt, but his name was Zariz, whereas the ben Manir of the liturgies gives his name (in an acrostic, once, p. 644) as Aaron. The passage in Ad, p. 100, seems to indicate the liturgist, the words ולהם עליה בכות גדולות meaning that Saʿdallah and Ibn Manir composed lamentations, and not as the editors translate. They would then, according to Ad, both belong to the early fourteenth century.

The compositions ascribed to ha-Miẓri are difficult to date. In the headings of certainly four pieces his name is given as Mattanah: in six others as Hibat-allah. In one of the latter (on p. 632) the acrostic is Nethanel b. Obadiah b. Ab-Zehutha. Hence it appears that Hibat-allah is merely the Arabic of Nethanel. If Mattanah is also a form of the same name (as in Harkavy's catalogue,[1] p. 68), all the pieces are by one writer. He cannot be identical with the person mentioned in Ad, p. 95, Elt, pp. 25, 31 (see above), whose other name was Isaac b. Abraham. Nor is he the scribe in Harkavy, p. 68 (840 H.), whose other name was Nethanel b. Ishmael. In the absence of any evidence we can only say that in style he seems to belong to the period about 800 H.

About this time Elt (p. 29) appears to place Pinḥas b. Ithamar who was High Priest at Damascus. The statements, however, are confused. Probably the date 793 H. is right for the beginning of his term of office, and is not to be altered to 993 as Neubauer has in his translation, for we find Pinḥas b. Ithamar High Priest at Damascus witnessing a sale in 807 H. (*J. Q. R.*, xv, 636). Then the writer of Elt must be referring back to a previous date, and earlier in the paragraph we should read תשע וארבעים ושבע מאות (749) instead of שבע וארבעים ותשע מ״ (947). The phrase והות ימי כהנת אדונן הכהן הגדול פינחס בן אלעזר ought to mean 'those were the days of Pinḥas b. Eleazar',[2] who was High Priest at Shechem and died about 955 H. (= 1548 A. D.). This is clearly impossible. According to the genealogy given by Elt, Pinḥas b. Ithamar must belong to the earlier period (793–834 H.). Jacob b. Ishmael, who wrote part of Elt

[1] *Opisanie Samarityanskikh rukopisei . . .*, St. Petersburg, 1875.

[2] So the Arabic version; not as Neubauer translates.

(see pp. 10, 11) in 747 H., is the same as Jacob the High Priest at Damascus on p. 29 (where Pinḥas is to be read for Joseph in the genealogy), so that the date 749 H. for his death is quite possible. He was succeeded by his son Ishmael for one year, and in 750 H. Ithamar succeeded till 793 H., when he was followed by his son Pinḥas, the liturgist. The chronicler would therefore have been right if he had said 'those were the days of Pinḥas b. Abisha', who was High Priest at Shechem from 789 to 844 H. The mistake perhaps arose from the fact that Pinḥas b. Abisha was preceded in the office at Shechem by Eleazar, who, however, was not his father but his uncle (see above). The statement of Elt (p. 35) that the chronicle up to that point is taken from Rabban Jacob, cannot be strictly accurate, since the death of Jacob and subsequent events are narrated. This part is really by the later continuator (his statement on p. 35 referring only to the preceding genealogical matter), who has made a mistake of 100 years in his chronology, and confused Pinḥas, High Priest of Damascus, with Pinḥas, High Priest of Shechem; for the Eleazar who, he says, succeeded, is undoubtedly the man who was High Priest at Shechem from about 955 to 1003 H. (1548–95 A.D.). The alternative is that the chronicler made a mistake as to the Ithamar who succeeded Ishmael b. Jacob, and passed over a period of 100 years. It may be noted that he implies (p. 36) that Ishmael had no son, so that the office passed to another branch, whereas on p. 11 Jacob, who must have known, speaks of the sons of Ishmael.[1] One of the sons may therefore have succeeded and with his descendants have occupied the missing 100 years. In that case Pinḥas b. Ithamar, the liturgist, may have lived a century later and be rightly made contemporary with Pinḥas b. Eleazar of Shechem (914 to 955 H. = 1508–48 A.D.). As far as Elt is concerned, this would be the simpler explanation, but as we know independently (*J. Q. R.*, xv, 636) of a Pinḥas b. Ithamar, High Priest at Damascus in 807 H., and do not know of another person of that name as High Priest there a century later, the former explanation is the more probable.

Whether the two liturgists Jacob ha-rabban and Jacob the priest (or either of them) are to be identified with the author of Elt, there is nothing to shew.

[1] The translation is incorrect here. The text means not לִבְנֵי שמש, but לְבָנַי. The phrase שמש רעהה is descriptive of Ishmael, like شمس للحكماء.

Several authors were connected with Damascus about this time. Abraham (b. Abi-ʿuzzi) ha-yithrani and (his nephew?) Abraham b. Faḍḍâl b. Abi'l-ʿizz are each called שופט ישראל. They are perhaps descended from the Yithranah[1] who is mentioned by Ad (p. 101) as שופט על ישראל. In Harkavy, p. 95, a deed of sale is signed by Abraham b. A[bi-ʿuzzi] of the family of Yithranah, who is שופט ישראל בדמשק. The date is lost, but as the transaction took place before the High Priest Abisha b. [Pinḥas] it must have been between 844 and 878 H. (=1440–74 A. D.). In Harkavy, p. 181, an Abu'l-fatḥ b. Abraham (מן שופ[טי] יש׳) of the family of יתר bought a Torah in 929 H., a date which is quite reasonable if he is the son of one of the authors under discussion. Perhaps the Abu'l-ʿizz, who is the author of one hymn, is of the Yithranah family and father of this Abraham.

Another inhabitant of Damascus is Seth Aaron b. Isaac, the author of two compositions. Unfortunately the genealogy is Seth (Aaron) b. Isaac b. Seth Aaron b. Isaac (b. Seth Aaron); see the colophon in *J. Q. R.*, xv, p. 637, written in 874 H. (=1469–70 A. D.). Abraham b. Seth Aaron wrote the MS. described in *J. Q. R.*, xiv, p. 31, in 909 H., and witnessed the sale in Harkavy, p. 181, in 929 H. There is nothing to shew which Seth Aaron b. Isaac is the liturgist. If the earlier, his date will be about 830 H. (1427 A. D.); if the later, about 860 H. (1456 A. D.).

In 945 H. (=1538 A. D.) the High Priest Pinḥas and his son Eleazar were brought (back?) from Damascus under the protection of Ẓedaqah b. Jacob, of the family of Munes (Elt, p. 36; Ad, p. 103). The date is well established, for Ẓedaqah's father, Jacob b. Abraham Munes, is the person for whom the Bodleian MS. Marsh 15 was written in 911 H. and who sold it in 935 H. His brother, Japhet b. Jacob (b. Abraham) Munes, was witness of the sale of it in 935 H. and also of the sale of the Berlin MS. or. fol. 534 in 941 H. With them came, according to Ad, Abraham b. Joseph ha-qabaẓi, the liturgist, usually called Abraham Qabaẓi,[2] and associated with them, according to Elt, was Abdallah b. Abraham חבתה (Arab.

[1] Elt, p. 72, has كتر for this name in the Arabic version, so that they may be members of the family of Kethâri mentioned before (كثر = יתר).

[2] See his account of himself on pp. 466, 552, 812.

الحفتاوي[1] not as printed in Elt, p. 81, note 1), also a liturgist,[2] who is a witness in 929 H. (Harkavy, p. 181). It seems that the office of Ḥaftâwî was hereditary, and that the holders of it who were liturgists are probably to be connected as follows:—

Berakhah
|
Abdallah I
|
Abraham
|————————|
Ẓedaqah   Abdallah II
|
Maʿyan ?

With regard to Abdallah b. Berakhah, the end of the acrostic (bar Maṭar) on p. 432 is probably accidental and is not to be taken into account, as there is no evidence that the family of Matar was connected with the office of Ḥaftâwî. In the other piece by him (on p. 345) a section is by Pinḥas who must be the High Priest who came from Damascus in 945 H. (1538–9 A. D.). All the family, except Berakhah, were liturgists and must have written between about 920 and 960 H., i. e. early in the sixteenth century. There is also a Joseph עבתה דמשק whose father is not named. He probably belonged to the same family and the same literary period at Damascus. Perhaps he is the same as Joseph ha-rabban, mentioned above, since the title of Rabban seems to be associated with Damascus. Pietro de la Valle found Samaritans there in 1616, but the congregation must have come to an end soon after, since it is not mentioned in later epigraphs or documents. It had a special מנהג (*rite*) of its own; see above, p. xii, on MSS. H 1 and 3.

Ismaʿil b. Badr er-Ramîḥî (Rumaiḥi) may reasonably be identified with the author (in 944 H. = 1537 A. D.) of a work in praise of Moses (Nutt, p. 132). He was a pupil of Abraham Qabaẓi, and is quoted by the commentator Ibrahim (see below). Since זהרה = بدر he is no doubt the same as the Ishmael b. Zaharah ha-ramiḥi who in 939 H. (= 1532–3 A. D.) witnessed the sale of MS. Bodl. or. 139, with his father Zaharah b. Abi-ʿuzzi b. Remaḥ.

As a summary of the preceding remarks and as the basis of

[1] The title of the assistant priest (at Damascus?). The origin of the word is unknown to me.

[2] See p. 449, where he is called עבתה (=חבתה) דמשק.

what follows, reference should be made to the tables on pp. xliii–xlviii.

The later writers belong chiefly to three groups: the Levitical (or Priestly[1]), the Danfi and the Marḥib (=Mufarrij) families. They are more easily identified than the earlier authors, because their names (and genealogies) frequently appear in the colophons of MSS. In the headings also where the author is the same as the copyist, the composition is ascribed لكاتبها.

Of the Levitical or Priestly family the liturgists are Abraham b. Isaac who died in 1145 H.[2] (=1732 A. D.); Ṭabiah or Ghazâl b. Isaac (died in 1201 H.=1787 A. D.), a prolific writer; his son Solomon b. Ṭabiah (died in 1273 H.=1857 A. D.); his sons Amram b. Solomon (died in 1291 H.=1874 A. D.) and Isaac b. Solomon (the hymn, on p. 257, of Isaac the Priest is probably also his, unless it be by Isaac b. Zedekiah, Priest, who died in 1105 H.=1693–4 A. D.); Pinḥas b. Isaac (died in 1898) and his brother Khiḍr. Ṭabiah b. Abraham is probably the son of Abraham b. Isaac, but there is no proof of this.

The genealogy of the Danfi family can be collected with certainty from their colophons, for they were assiduous copyists. The only difficulty is to distinguish the two Murjâns and the two Muslims. Murjân I (=Ab-Sakhwah) b. Ibrahim is the author of several pieces, and perhaps those ascribed simply to Murjân the Danfi are his also. If he were Murjân II, he would no doubt be distinguished in some way from his grandfather. Muslim I (=משלמה) b. Ab-Sakhwah (=Murjân I) [cf. Ad 107] is the author of certainly two pieces, and probably of those ascribed to Muslim b. Murjân, or simply to Muslim. In one case (p. 311) Muslim b. Ibrahim b. Murjân is a mistake for Muslim b. Murjân b. Ibr. The Abû Murjân, author of two pieces, should be a member of this family, but the reading of the name is not certain. Abraham b. Jacob b. Murjân I (=Ab-Sakhwah) b. Abraham (see his acrostic on p. 796), the liturgist, also called Abraham العيه, or simply Abraham ha-danfi, wrote the Arabic commentary[3] on the Pentateuch,

[1] In 1033 H. (=1623–4 A.D.) the High-Priestly family (descended from Aaron) died out. From that date the priest is not called הכהן הגדול but הכהן הלוי, being descended from Uzziel, a younger son of Kohath.

[2] The dates are calculated from the chronicles and from colophons of MSS.

[3] Parts of it were published as doctor's dissertations by M. Klumel, Berlin,

existing in MS. at Berlin, to which attention was first drawn by Geiger in the *ZDMG.*, vol. xvii, p. 723.[1] He is mentioned by Ad (p. 108) as a benefactor (though nothing is said of his commentary) in the time of Ṭabiah b. Isaac the Priest, and he is also the copyist of several MSS. He belongs to about the middle of the eighteenth century; see the table, p. xlvii.

The family of Marḥib is important in liturgy and also in the copying of MSS., though not so distinguished as that of Danfi. Marḥib by interpretation is Mufarrij (רחב = فرج) as appears from several epigraphs and is definitely stated by Huntington in 1695 (*Epistulae*, London, 1704, p. 55): (litteras) scripsit Merchib Ibn Yacob, vulgo Mopherrege, vir inter illos primarius. This Marḥib b. Jacob, the earliest of the family who needs to be mentioned here, is also called simply Mufarrij al-mufarriji. He is the author of the two letters in 1086 and 1099 H. (= 1675 and 1688 A.D.). The rest of the family are chiefly important as copyists. The latest member of the family to write liturgical compositions is Abraham b. Ishmael (b. Joseph al-mufarriji), who was living in 1828 (see also *Notices et Extraits*, xii, p. 160). It is not certain where Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marḥib ha-marḥibi fits into the genealogy.

To sum up the results of this inquiry: it appears that the composition of the liturgy may be divided into three main periods,—(1) the fourth century A.D., when Aramaic was the language used; (2) the tenth and eleventh centuries, when Aramaic had ceased to be the vernacular, but was still used in liturgy, though it had become artificial and was mixed with Hebraisms; (3) the fourteenth century and after, when Hebrew, mixed with Aramaisms, had become the liturgical language.

On the basis of this division it is possible to class most of the compositions whose authors are either unknown or cannot be dated, under one of the three periods. But not without reserve, since e.g. Abu'l-ḥasan ha-Ṣûri wrote his אלה רב (p. 70)

1902, and S. Hanover, ibid., 1904. The former puts him in the fifteenth century, and identifies him with the liturgist, knowing only the hymns published by Heidenheim. Hanover notes that Abraham mentions coffee and tobacco, and consequently puts him two centuries later.

[1] He calls himself Abraham דמבני יעקב, which does not mean 'of the tribe of Jacob', but simply 'one of the sons of Jacob'. He describes himself so because his father Jacob had other sons, among them being Solomon, a great copyist (see the list of MSS. above), and Ẓedaqah شلبي (= چلبی), ancestor of the well-known Jacob Shelaby.

in Aramaic, and ברוך אתה (p. 79) in Hebrew. Moreover, some Hebrew pieces at the beginning of the Defter cannot be ascribed to the third period.

That Aramaic had ceased to be commonly understood by the eleventh century is probable on other grounds, and is made evident by the appearance, about that time, of the Arabic version of the Pentateuch in place of the Targum. No doubt Arabic became the only current language soon after the Moslem conquest of Syria in 638 A. D., while the knowledge of Aramaic, and even of Hebrew, gradually decreased with the lapse of time.[1] We consequently find in the later compositions an increasing number of Arabic idioms and words, Hebrew (or Aramaic) words used in the Arabic sense, and even phrases adapted from the Qur'ân.[2]

The *grammar* of Samaritan Aramaic has been well treated by Petermann in his *Brevis Linguae Sam. Gram.* (Porta Lingg. Or., Lipsiae, &c., 1873). The following remarks, referring chiefly to the liturgical texts, are only intended to supplement his work. It must also be observed that the Aramaic forms here noted may equally well appear in Samaritan Hebrew.

Pronunciation: as the gutturals א, ה, ח, ע are not sounded and merely serve to support a vowel, they are often either omitted in writing, as מלף for מאלף, פס־ for פעס־, or interchanged (א with ה, ח, ע; ה with א, rarely with ח, ע; ח with ע), as אב for הב, עורן for חורן, חילה with v.l. אלה, or transposed, as רחותה and רוחתה (commonly), אתרחיך and אתריחך (often), א͏ִחי and אחוי (p. 14 ת), בליעל for בלעיל (p. 45 יז).

The hard (dageshed) sound of ב and פ, and the consonantal sound of ו, are usually marked by an overline, as רוח = רוּחַ, but רוֹח = רבח; נפש = *soul*, but נפ̄ש (Pa. *neppesh*) = *deliver*. ב interchanges frequently with ו̄ and sometimes with פ̄, as in מסבק (V 3)

[1] There is no evidence to shew the date of the Arabic versions of the earlier liturgy which are found in some MSS. That of Cr 11 and B 2 was not made by the scribe from the text before him, but was copied from an existing version, since it often translates a different reading. It sometimes gives a wrong rendering, or translates literally, using identical words, without understanding the sense.

[2] e.g. משה חתמת הנביים = محمد خاتم الانبيا, משה דמע הבוראים = خير البرية. No doubt too the frequent לית אלה אלא אחד is of Muhammadan origin, but earlier varieties of it (in Marqah, &c.) are derived from Deut. xxxii. 39, &c. Its addition at the end of each hymn of Marqah and Amram is of course not due to the author.

for מספפ p. 37 נ. The other begadkephath letters always have the hard sound,[1] according to Petermann.

שׁ is always שׁ; שׂ is represented by ס; צ and ס are confused in the MSS., and sometimes ס and ז.

א is used as a vowel-letter, e.g. in פליאתה, ברכאתך, as in Arabic, or may be omitted, as ילדתה p. 14, בריתה = *the covenant* or *creation*, בהמאן or בהמן. Sometimes ה is similarly used, as זכהאים p. 12, זכאהן p. 14, נפשהתן p. 60 א. The vocalic י often has the sound of *ê* (י—) as in the (Hebrew) termination ־ים, מהימן and מהמן (see on vowels).

Words beginning with a consonant bearing shewa are usually pronounced with a prefixed vowel (*a* or *e*, according to Petermann also *i*), which is sometimes represented by ⸍ or א,[2] as מדבר′ (מְדַבֵּר) = *emdebber*, נצירו′ or אנצירו. Thus the prefixes ב, ד, ל with shewa, are pronounced *ev, ed, el* (hence interchanging with אל and על), but ב, and formative מ, when followed by a labial, are pronounced with a full vowel, as במיסון = *bamison*, not *evmison*.

Vowel-signs, which Petermann says do not exist, are largely used in the later MSS.[3] In the present text they have been carefully added in accordance with the MS. which seemed to be most accurate in using them, but, since all diacritical marks *may* be omitted, they are not printed when their shape or position is uncertain, as it often is in careless writing. They are ⸍ or ⊥[4] (the Arabic *fatḥ*) = *a* or *e*, which may stand before or after a consonant, as ביום′ = *evyom*, עם′ = *em* (*with*) as עמך′ p. 21 י, עם = *am*, אפתה = *effata*, ־הם′, כם′ = *-emma*, *-kemma* (cf. Arab.): ˂ printed ˂ = *ē*, as in תהב = *taēb*, בטל *baṭēl*, and commonly on the last syllable of (what would be in Hebrew) segholates, as נפש = *nafēsh*, קשט = *qashēṭ*, but the form שמיין is also used: ′ the Arabic *ḍamma*, = *u* or *o*, as כחי = *ko-i*, זאת = *zot*, אתך *utak* = אֻתָךְ, but אתך *ettak* = אִתָּךְ. It is sometimes written *plene* as נטויה. It is often confused with or indistinguishable from ˂, and indeed evident mistakes in the use of the vowels frequently occur.

[1] In transliterating Arabic, כ is never used, as by the Jews, for خ.

[2] Cf. the prothetic אֶ in such words as אֶזְרוֹעַ = זְרוֹעַ in Hebrew.

[3] A more rudimentary system is found in N (and perhaps in V 3). Possibly the invention dates from the twelfth century, when Ibrahim ibn Faraj wrote on grammar. The signs used in N are printed in the Appendix when certain.

[4] Generally ⸍, but printed ⊥ in the middle of words for typographical convenience.

Other signs are: the overline ‾, already mentioned as indicating the hard ב and פ and consonantal ו. It is also used for ׳ on a final letter, as נביכם̄ = ־כם׳, קטלת̄[1] = קטלת׳ or קטלתה, and initial ב̄ seems to be for בַּ (with the Hebrew article) as distinguished from ב׳ = *ev*. Since the suffixed pronoun of the third pers. sing. masc. is pronounced with *ê*, as in Jewish Aramaic, בה̄ (*in him*) would be *be*, עמה̄׳ *emme*, cf. שה̄ *she*, but the overline may be only a differentiating mark, for elsewhere the vowel is written, as קבלה p. 61 צ. It is generally said to have only this differentiating use, but it is probably to be explained otherwise in most cases.

The signs عا and ع are used only with ח and ע. They seem to imply something as to the quality of the guttural, perhaps that it is to be pronounced instead of being, as usual, silent; e.g. عاעלל (p. 258) being associated with غلّ, عاעני (wrongly on p. 213) with غنى, but עניع with عنى. If so, the difference is only due to traditional pronunciation, and is not based on linguistic affinities, since we find e.g. (p. 151) عاעבד כפי عاחשבה corresponding to عبد and حسب, as well as חכיםع from the root حكم.

The marks of punctuation in liturgical MSS. are ·, : and |:, rarely ·:, <: and other combinations. The single point, dividing words, is omitted in the printed text; the double point, marking off hemistichs, is represented here by a single point; and |:, marking the end of a line or of a stanza, is represented by a double point. These points, however, as noted above, are not to be taken as marking pauses in the sense. They sometimes even divide a word into two parts for the sake of the rhyme.

Of the pronouns, the following compound forms are used: אתהו = אתה הוא, אהנו = אהן הוא (*this is*), זהו = זה הוא. Similarly מברכו = מברך הוא, מה רבו ומה טבו (p. 82 ז) = מה רב הוא ומה טוב הוא. With the relative, דת = Heb. אשר אתה, דו = אשר הוא.

Suffixes: ־ן 3rd pl. fem. for ־ין, ־הן, as עבודן p. 39 ב, *doer of them* (פליאתה), but ־ון is often used for this, at any rate in later MSS. לין = להן p. 69 ת, רבתין p. 74, l. 7. ליך *to thee* fem. 3rd masc. ־יו is found in Marqah, as אפיו, מעיניו p. 13, טוביו דאתה מגנה *blessed is he whose shield thou art*, and in Nanah b. Marqah, as מליו, רחמיו p. 16, unless such passages are corrupt.

[1] The 3rd pers. fem. is sometimes so written, but it is no doubt a mistake.

Demonstratives, besides the ordinary forms, are: הדן, דן, הדה = ܗܕܐ, דה and דאה a vulgar form of the same, properly fem., האן or אהן *this* (also an adverb *where*, לאהן *whither*), אלין, האלין or אהלין *these*.

Relatives: די, ־ד. In the Hebrew texts never ־שֶׁ.[1] A common compound is מה ד־ = מד *which*, also *whereas, since*; מה = מדי, מדו, מה דהיא, דהוא. The genitive is also expressed by ־ד (in Heb. never של) and the possessive pronouns, as דילך.

In the verb the form אקטל is ambiguous. It may stand either for Peal (i.e. קְטל with prothetic א) or Aphel, or Ithpael, &c., with the formative ת assimilated.

Apocope of a weak radical may take place in the Imperative, as הב from יהב, טר and שא (both also probably in 3rd pers. Peal) from נטר, נשא; less often in other parts of the verb, as מדע Infinitive from ידע, מלף from אלף. At the end, as יבך or יבךּ for יבכי. The transposition נביע for נבעי is merely due to the weakness of the guttural, mentioned above.

In the perfect the 2nd pers. sing. is קטלת׳ or קטלתה (כפתה = כְּפַתְּ): 1st plur. in ־נן or ־נו (to be distinguished from the ptcp. with suff.): 2nd plur. קטלתם׳: 3rd plur. fem. סלקי p. 16, נפקי p. 49 ג. The 3rd pers. sing. future in ־נ, as in Syriac, is perhaps found e.g. in נשומנה p. 40 ד.

The participle active in Peal regularly has the form קטול (also in Hebrew), as עבודה דעלמה *maker of the world*, שבוני מערתה *dwellers in the cave* (the Patriarchs), יהובה *the Giver* (*God*). Another common form is קׄטׄל (or קׄטיל), as דׄבׄק *dābēq*= *helping*, הׄפׄך p. 14, תׄהׄב *tāēb*. Rarely the hebraizing form קוטיל is found. The arabizing form כארזין is fairly common. The passive participle in Peal is קוטל, as עובדיך *thy created things*. Also קטיל, as בריך, and in a stative sense נשים *resting*. The active (יהוב) and the passive (יהיב) are both written יהב in early MSS. (as V 3). Where קטיל appears to be active, it is only so by confusion with קׄטׄל, as שמירים *Samaritans* for שׁׄמׄרים.

The Imperative form אקטל (also in Hebrew) may be due to Arabic influence, or the א may be merely prothetic. Instances are ארכר p. 39, אפתה, אנהר.

Peal and Pael are generally alike in form, and cannot always be distinguished.

[1] In Harkavy's catalogue, p. 48, שיסלה is no doubt a wrong reading.

Aphel is regularly אקטל, less often אקטיל and הקטל. As noted above, it is indistinguishable from Peal with prothetic א.

Shaphel only (?) in שעבר and שכלל p. 868.

Niphal participle occurs, and indeed Hebrew forms and words are often found where there is a quotation or reminiscence of a passage of the Pentateuch. Other forms which might be future of Niphal are probably to be explained as disguised Ithpeel, &c. (see above).

Ithpeel, Ithpael and Ittaphal are not distinguished in form, and are noted in the glossary as Ithp.

The assimilation of the ת is regular in roots beginning with a dental, as אדכר=אתדכר, but is also found in others, as אכנש=אתכניש, אכלל p. 56 נ, אגליך p. 56 מ. Some of these, however, may perhaps be explained otherwise. In roots beginning with ז, ס, צ or ש, the usual transposition of the ת takes place in Ithp., sometimes with a change of dental, as מזדעק *called*, ptcp. Ithp. of זעק.

Since the confusion of gutturals is a common feature of the dialect, and since the guttural verbs present no other peculiarities in an unpointed text, they need no special treatment. Attention may be drawn to the following interchangeable forms: חכם and עכם *know*, חמי and עמי *see*, חביב and עביב *beloved*, הפך and אפך *turn*, סהד and סעד (מסיד) *testify*, נחת, אחת and נעת, אעת *descend*, מחי and מעי *strike*.

In verbs פ״נ, infinitives like מסב, מתן, מטר, מפק, with corresponding imperfects, are usual, but the נ is often retained, always (so Petermann) in אנדה. Imperatives, סב, תן, טר, פוק, as noted above. Of the same class are סלק, לקח, infin. מסק, מקח, imperat. סק, קח.

In verbs פ״א (פ״ה), infinitives like מימר (*mimar*), מיכל, מיפך have dropped the silent guttural, and the י is merely a vowel-letter. Hence it is not written in forms where the vowel is *a*, as מלף (*mallef*, ptcp.), נהבך, יתמר.

In verbs פ״י the י is dropped in מדע, יצא for ייצא.

Many verbs ע״ו have ע or ה for the second radical, as קעם, דער, בעש, געז, תהב (also תאב), צער=צור=יצר. Others have ב in Pael, as לבט, רבח. In these verbs Polel forms are common, and the Ithpalpel אזדעזע.

Verbs ל״א, ל״ה, ל״י form one class, generally ל״י. Their 2nd pers. sing. perf. is formed with ־ך, as אתיך, גליך, אנדיך, אתנשיך, but this use has also been extended (rarely) by false

analogy to strong verbs, as ברטיכנן, פרסיך. The active participle is frequently בריו (besides באריה, &c., p. 15, an Arabism ?) *Creator*, and similarly in verbs ל״ע, ל״ח (the silent guttural being however retained), as שמעיו (often written שמעוי), סלחוי or ־חיו. The imperative takes ־ת־ before suffixes, as פריתן, עניתן p. 26, פציתן p. 28 ע, אמליתן p. 35 מ *fill us* (to be distinguished from אמליכנן *thou hast filled us*). For the infinitive, Petermann quotes the Pael-form פצאה, Aphel מחואה, besides the common מחוי.

The weak verb הוה has 3rd pers. pl. fem. הוֹי p. 27 מ *his words were his workmen*; 3rd pl. imperf. יהונן, יהון, יונו, יון.

חוה has Aphel infin. and participle מוחי. It is to be distinguished from חוֹי *shew*, in which the ו is strong.

אסי has impf. יסי (to be distinguished from יסי = يا سيدى), ptcp. emph. אסאה *healer*, Aphel ptcp. מחסי.

ידה has Aphel אודי, אודה, ptcp. מודים. The noun is מודאה.

הלך usually drops the ל in the impf., as אהך, infin. מהכה, and even in the perf. הך, but it is often retained as נהלך (also נילך).

With suffixes the use of ־ת־ (in ל״ה imperatives) has been mentioned. It is also used in the perfect, as ענותה *they answered him*, שבקותה *they left him*, and even שבקנתך p. 13 *we left thee*. The epenthetic נ is also used, as ישבחנך (because the ח is silent ?), נרחמנך p. 55 ח.

Nouns take ־ה in the emphatic form, never א.

A plural (or collective) in ־ה is found in אנשה p. 13, p. 42 ט, יומה p. 14 צ and often, מלכה ? p. 43 י. The many abstract nouns in ־ו(ת) make plural in ־ואן (sometimes dropping the א), as רבואן, ארואן (from ארהותה = התורה). The ordinary fem. plur. is in ־ן (sometimes ־אן), as למן אנין סגדן p. 17 ט *because of him to whom they bow down*, but the masc. ־ין is often used instead, by a confusion, especially in later MSS., as אמרין fem. p. 69. The emphatic form of ־ן, ־אן is ־אתה as נפשאן, נפשאתה, כסיאתה, and so with other suffixes; also טבהתה = הטובות.

אב makes plural אבהן and אבהת.

The emphatic of קמאי is קמאה.

Of the numerals note לילת חדה מפּוק השבת *the eve of Sunday following the Sabbath* (עביטבה for חד בישבה occurs in headings of V 3). Of חדה in this sense the plural is חדוד *first days*. Some numerals have the longer form, as חמישתי, עסרתי. For מאה the MSS. often have מה, plur. מואן and Hebr. מאות.

Particles: for כ־ usually כמו, כוֹת. For ל־ often לוֹת,[1] but also, with suffix, לוכון. With לְ־ (pron. *el*) אל and על are often confused.

לגו takes suffixes as לגבון.

For קדמ(יך), &c., generally קמ(יך), &c.

לית takes suffixes regularly, as ליתי *non ego*, but also לינן (for ליתנן) *non nos*. Compounded, אלית׳ = אן לית אתה *nisi tu*.

Syntactically, Hebraisms in the later Aramaic and Aramaisms in Hebrew are too common to notice. In the earlier Aramaic of Amram and Marqah Hebraisms probably only occur in quotations from the Pentateuch or reminiscences of it.

Arabisms occur frequently in the later (not in the early) Aramaic, and more frequently in Hebrew, as הוה אחת = كان نزل,[2] הוה יימר = كان يقول. The use of a verb in the fem. sing. with a masc. plur. subject as סגת חטאינן (*our sins abound*) is perhaps in imitation of the Arabic broken plural with a singular verb.

The object of the verb is sometimes introduced by ל־, as דאן לון p. 42 י, but not as often as in Jewish Aramaic.

את with the subject perhaps on p. 36 ל (by Eleazar b. Pinḥas). On p. 37 נ (by the same) read probably מתנאת in V 3, for which Cr 11, 18 have מתנות וברכן, but cf. p. 38 נ.

Particular constructions: note נדחל מן קרין *we fear when we read*, p. 33 נ; לא יבטלון מן מתנין *cease not from repeating*.

סגי דמתחיב *although much is owed* (Marqah, p. 21 ם, quoted from Durran, p. 41 ח) and so frequently. On p. 38 א and often מן דאמר דנבי (הן נבי, הנבי .v. l) כמשה יעמי מה הי רבותה من قال ان نبياً كموسي يتامّل ما هي عظمته *whoso says that there is a prophet like M. let him consider what is his (M.'s) greatness.*

יהוה is pronounced and rhymed as שמה = *eshma*, whence the accusation that the Samaritans worshipped a god Ashima.

הרגריזים is always written as one word.

With regard to *metre* in the poetical compositions, no certainty is possible since pronunciation varied at different periods and we know little about it at any time. Some pieces seem to be metrical, as e. g. that by Joseph on p. 63, by Nanah (?) on p. 689, but the majority are probably at most only in some sort of rhythm, the lines being of about the same length and short syllables being neglected or not as required. The usual form from

[1] But the modern pronunciation, according to Petermann, is *lut*.

[2] On p. 51, which is probably by Marqah, in § 2 perhaps דהו אחה should be read for דהוה, and similarly elsewhere.

Amram (not in the Durrân) and Marqah onwards is alphabetical. They both use a double alphabet (the first and third lines in each four beginning with the same letter), but this sometimes breaks down, unless the defects are due to scribal corruption. In the alphabetical arrangement the gutturals א, ה, ח, ע are interchangeable. The earliest acrostic is (once[1]) in Marqah, in the hymn for circumcision on p. 846. In later writers it is very common. Amram and Marqah do not use rhyme, which becomes usual later, and in the long hymns is carried through a whole section of twenty or thirty lines on the same syllable. Hence עבודה דעלמה p. 34, which is rhymed and has other signs of late style, is no doubt by Pinḥas (as V 3) or Eleazar (as Cr 11) and not by Marqah (as Cr 18, B 2). Similarly אתהו עבודן p. 30, in which rhyme is attempted, is by the High Priest Amram, not by Amram Darah. Strange forms are frequently invented by most writers for the sake of the rhyme, and a word may even be divided for the same reason between two lines.

The Arabic of the headings is the vulgar language used by the later Samaritans, but as the headings or rubrics have no literary character and may be varied according to the will of the scribe, the language is more than usually debased. They are very cursively written, often hard to read, and harder to explain. They are printed here, with all mistakes, as in the MSS. Where the reading is uncertain the correct form is printed. The following spellings are usual, but not invariable: ت for ث, د for ذ, ص for ض, ض for ظ; يضا for ايضاً; و for وا in the 3rd pers. plur. perfect; final ه without dots, final ي with dots. Hebrew words are introduced at will, as رصون يهوه عليو = רצון יהוה עליו.

[1] As to the hymn on p. 193, see above, p. xx.

I. LIST OF HIGH PRIESTS FROM ABF (+ADDITIONS), ELT AND AD.

		reigned		
	Nathaniel	32 years		died 332 A. D.
(Abf, Ad omit)	Baba rabba	40	,,	Abf says (p. 178) ببا ربه لم تحسب ولايته فانه كان اماما وملكا فى حيوة والده which probably means that he was not High Priest.
	Aqbon	26	,,	brother of Baba.
	Nathaniel	31	,,	
	Aqbon	20	,,	
	Eleazar	21	,,	(Elt, Ad, 25.)
	Aqbon	24	,,	
	Eleazar	27	,,	(Elt, Ad, 17.)
	Aqbon	30	,,	
	Eleazar	27	,,	(Elt, Ad, 40.)
	Nathaniel	31	,,	(Elt says his 12th year = c. 490, but it should be c. 556 A. D.)
	Eleazar	25	,,	(Abf says in his 12th year 'came' Muḥammad. Ad says at the end of his priesthood arose Muḥammad = 601 = 4893 A. M. This should be 612. [M. was born in 569 and 'arose' at the age of 43.])
(Abf omits)	Nathaniel	20	,,	
	Eleazar	18	,,	(Ad says Caesarea was taken in his time. This was in 638 A. D.)
	Aqbon	30	,,	
	Eleazar	16	,,	
(Abf omits)	Aqbon	20	,,	(due to dittography and must be omitted to agree with the dates.)
	Eleazar	22	,,	
	Aqbon	21	,,	
	Eleazar	26	,,	
	Simeon	17	,,	(Elt, Ad, 7. Died c. 129 H.)
	Levi	31	,,	
	Pinḥas	12	,,	
	Nathaniel	2	,,	
	Baba	11	,,	(Ad, c. 233 H.?)
	Eleazar	9	,,	
	Nathaniel	20	,,	(Ad, c. 247–267 H.)
	Eleazar	7	,,	
	Pinḥas	8	,,	(Ad, c. 279–289 H.)
	Nathaniel	55	,,	(Ad, c. 289–334 H.)
(? omit)	Abdel	16	,,	(Elt, Aqbon. Ad, c. 334–363 H.)
	Eleazar	35	,,	(Ad, c. 363–422 H.)
	Abdel	20	,,	(died c. 344 H.)
(Ad omits)	Eleazar	29	,,	
	Abdel	17	,,	
	Aaron	19	,,	(son of Eleazar.)

		reigned	
	Eleazar	38 years	(died in 444 H. So Elt in agreement with Ad.)
	Aaron	14 "	(died c. 458 H.)
	Zedaqah	12 "	
	Amram	39 "	(son of Aaron. Died in 509 H. [Elt].)
	Aaron	22 "	Eleazar who wrote Elt in 544 H. (see list II).
	Amram	28 "	(Elt 25. Succeeded in 532 H. and so Ad.)
	Aaron	26 "	
	Nathaniel	19 "	(died c. 605, ? 602 H.)
(Ad omits)	Baba	18 "	these are to be omitted. Elt inserts them from the genealogy of the author, Jacob.
	Uzzi	3 "	
	Levi	7 "	
(Ad and Abf omit)	Amram	9 "	
	Aaron	11 "	
	Eleazar	10 "	
	Nathaniel	9 "	
	Eleazar	20 "	
	Pinḥas — Amram		
	Jacob — *Uzzi* (sons of *Pinḥas*); Ithamar	48 "	(came from Damascus in 602, died c. 650 H.)
	Amram	15 "	
	Uzzi	22 "	
	Joseph	19 "	
	Pinḥas	56 "	(died c. 764 H.)
	Abisha — Eleazar	25 "	(died in 789 H. Elt.)
	Pinḥas	56 "	(died in 846 H. Elt.)
	Eleazar (died young) — *Joseph* — Abisha	34 "	(died in 879 H. Elt.)
	Eleazar	36 "	(Elt 56.)
	Pinḥas	41 "	
	Eleazar	48 "	
(Elt omits)	Pinḥas	19 "	
	Shelomiah	10 "	(Ad 11: died in 1033 H.)

- Levi
  - Eleazar HP
    - Aaron HP
      - Amram HP
        - Eleazar (wrote the earlier part of Elt in 544 H.)
          - Amram
            - Ithamar HP (died c. 650 H.)
              - Amram HP
                - Uzzi HP (no son)
          - Pinḥas
            - Uzzi
              - Aaron[1]
                - Ithamar[1]
                  - Aaron[1]
                    - Ithamar (see list I)[1]
                      - Aaron
                        - Ithamar
                          - Pinḥas (HP at Damascus 807 H. see *J. Q. R.*, xv, 636)
              - Joseph HP
                - Pinḥas HP
                  - Abisha
                  - المصنف
                  - Eleazar HP
            - Jacob
              - Abdel
                - Ishmael
                  - Jacob (priest at Damascus. Continued Elt in 747 H. Died in 749 H.)
                    - Joseph
                    - Ishmael

[1] All or some of these names are probably to be omitted.

III. THE LEVITICAL FAMILY.

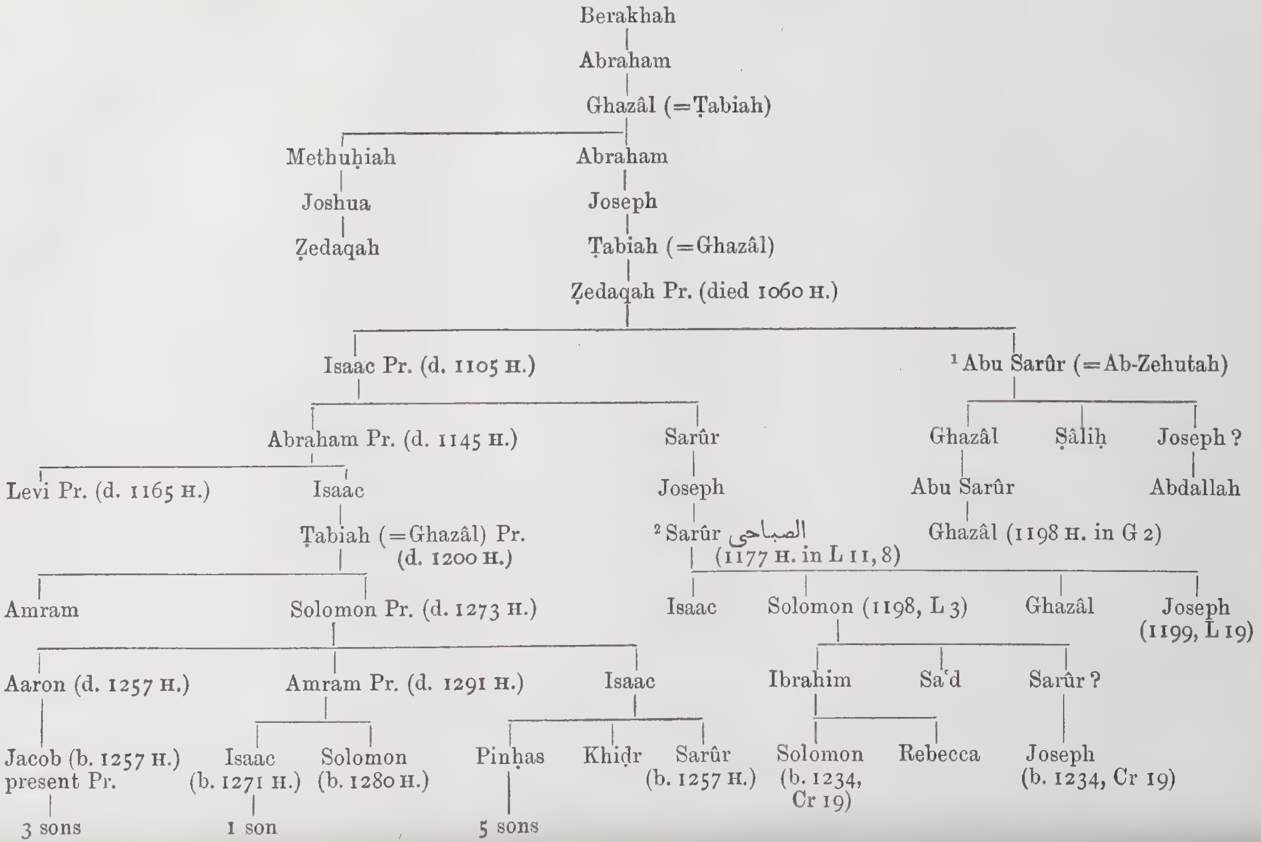

[1] Possibly the same as Isaac Pr.

[2] Married the sister of Ṭabiah b. Isaac.

IV. THE DANFI FAMILY.

- Ibrahim
  - Ishmael
    - Abdallaṭif
      - Ishmael (1117 H. Cr 20)
    - Ibrahim
      - Murjân (=Ab-Sakhwah)
        - Jacob (1137 H.)
          - Solomon (1162, L 1)
          - Ibrahim (1154, O 1)
            - Ishmael
              - As'ad
                - Ab-Sakhwah (1317, Ad)
            - Israel
            - Isaac
          - Ẓedaqah شلبى
            - Jacob
            - Joseph
              - Ẓedaqah
                - Abraham (b. 1235)
                - Jacob (d. 1312)
                  - Benjamin (1289, P 20)
                  - Ẓedeq (1300, P 20)
                  - 3 others
        - Muslim (=משלמה 1115–45 H. Cr 19, 15)
          - Murjân
            - Abdallah
            - Muslim
              - Ismail ? (1168, Cr 19)
                - Israel
                  - Joseph (1277, Cr 12)
              - Abdallah (1200, B 5)
              - Khidmah
            - Ṣâliḥ
              - Abraham (1234, Cr 19)
                - Ṣâliḥ (1266, Cr 19)
                - Joseph
        - Isaac
          - Ṣâliḥ (1163, B 1)
          - Jacob (1152 H. O 1)
        - 4 other sons

The dates (A. H.) are those at which they are known to have been living, except where otherwise indicated.

V. THE MARḤIBI (=MUFARRIJI) FAMILY.

- Joseph
  - Abraham
    - Jacob
      - Marḥib (= Mufarrij)
        - Joshua
          - Mufarrij (1184, L 2; 1201, B 4, 6, 11)
            - Ibrahim
              - a son (1225, L 6)
          - Joseph (1247, O 3)
            - Ishmael (1201, B 4)
              - Abraham (1241, B 9. سعيفان ? B 8)
                - Solomon
                - Sa'd (1285, B 4, 5, 9)
            - Joshua (1260, O 5)

The dates (A.H.) are those at which they are known to have been living.

GLOSSARY

OF THE ARAMAIC TEXTS

As a rule, only words used in an unusual sense, or not found in ordinary Aramaic, are included.

The Arabic meanings quoted are from the version found in the MS. (generally Cr 11), on which see p. xxxv, n. 1.

Heb. means that the word occurs in a Hebrew text.

Ut al. means that the word is used as in ordinary Aramaic (or Hebrew).

אב = הב.

אבד fut. ניבד, p. 39 ב, יבדון, p. 34 י.

אגב Af. from גוב *answered.*

אד = יד *hand,* pl. constr. אדי, p. 17 פ.

= אז, اذ ?

אדלא, אדלה = עד לא, p. 23, for which דלא, p. 24.

= דלא׳, p. 54 ט.

אדם = דם *blood,* ut al.

אה, הא *oh !*

אהב *to love*; infin. לאהבה, להבה, p. 81 (Heb.). See also יהב.

אהיה as proper name (from Exod. iii. 14); so also אהיה אשר אהיה.

אהלין, האלין, אלין *these.*

אהן *this,* ut al. אהנו = אהן הוא.

אהן, האן *where*; לאהן *whither.*

אודאו *praise,* p. 44 יו; pl. אודהואן; v. s. ידה.

אורה in the phrase לבוש קרן אורה of Moses, *wearing the ray of light,* from קרן עור פניו Exod. xxxiv. 29.

אורע = אֹרַח *path.*

אורח, אורע *time,* pp. 44 יג, 76 ט. אורעה, p. 43 יג (K 4). באורחתה *in its* (proper) *time,* p. 44 יג.

אורחה mistake for אורייתה *law,* p. 73 פ.

אחד, اخذ = אחז, p. 43 יב.

אחין = חיין.

אחרית *the hereafter, future life.*

אחת Af. of נחת.

אטר *rod* (of Aaron) عصاه, p. 56 צ (Targ. Exod. vii. 9, &c.).

איך, הך *how, as, like,* p. 45 יז; איכו = איך הוא, p. 27.

איממה *day-time,* p. 15, 22 ל; באיממה *by day,* p. 13, 40 ד.

איצטר, איסטר, סטר *side*; *juxta?* pl. *boundaries,* pp. 70, 867.

אך = הך, p. 47 כא.

אכה *here* (= al. הכא).

אכל *eat,* impf. יכלו, p. 74 ו.

אכלס, ὄχλος, pl., pp. 21 פ, 55 פ.

אֵל, القادر *God.*

אלא *unless, but.*

= בלא *without.*

= עד לא, قبل *before,* pp. 14, 20, 57 צ, 68 א; حتى p. 61 צ.

אלא ד־, אלא ו־ *but,* p. 22.

אלאן, p. 46 יט, سوى *except* (v. l. אלא הן = אלהן ?).
אלהו(ת) *Godhead*, p. 21 ה.
אלולי *if it were not*, pp. 15, 30 מ.
אלילו(ת) *idolatry, wickedness*, p. 25; رياء *hypocrisy*, p. 42 ט; محل *folly*.
אלימה = עולֵימא *maiden*, p. 841 (Targ.).
אלימיו *its sheaves*, p. 52 י.
אלין = אהלין, &c., p. 47 כג *these*.
אלית, v.s. לית.
אלף *learn*; fut. נילף, p. 39 ב, תילפון, p. 59; infin. מילף. Pa. *teach*, c. suff. אלפנה, p. 46 יח; infin. and ptcp. מאלף, מלף, p. 49 ו; c. suff. מלפאתה, p. 52 ג; impf. ילפָּנָה, p. 56 א; תלפון, p. 59; imp. אלפן *teach us*, p. 55 ח.
אלוף *accustomed*, c. -ל, p. 29 ק, c. ptcp., p. 20 ? c. infin., p. 39 ג; معهود, p. 39 ב.
אֻלפן, חלפן *instruction* = תורה.
אלק, خلق *create* [perhaps p. 57 ס], p. 36 ו, but really = sq.
אלק *kindle*, p. 52 ו; ptcp. מלק, p. 877 ג.
אלק *luminary, torch*, p. 61 ג, مَشعل.
אמדינה = מדינה' *city*, p. 68 א.
אֻמיה *peoples*, p. 22 (ut al. אומיא).
אמכות = מכות', p. 33 ח; v. s. מכי.
אמן *believe*, &c., perf. אמנתון, p. 51; fut. יימנון, p. 39 א; נאמן *we are firm* ? p. 72 א. Pa. *establish*, &c.? p. 27 ס. אמן יראתינן *strengthen us against fear*. Hif. fut. נהימן, p. 30 ע. Af. c. suff. אימנן *entrusted to us*, p. 51. Ithp. אתימן, p. 39 א, p. 46 יח *was entrusted to*, c. infin.
ממן *enduring*. ממנה *the eternal* (God), pp. 39 ג, 46 יט.
מהימן, מימן *believing, faithful* (esp. of God and Moses), pp. 18, 46 יט.
אמן *artifex*, p. 27 מ, p. 70.
אימנה *faith*. אימֹנו(ת), شريعة *the Law*, p. 39 א. אמנות *custom*, הך די אמנותך *according as thou art wont; order* of service (esp. in titles).
אמצו *defect* ?
אמר, ptcp. אמורה *the speaker* (Moses), p. 53. Ithp. יתמר and يتمر. תתמר, p. 44 heading; ptcp. מתמרן, p. 15.
מימר, قول *word, composition*.
אמר = עמר *bind up* (as a sheaf), p. 77.
אמרות *bitterness* or ? from חמר *burdens*, p. 76 ו.
אמת (ut al. אימת) *when*.
אן, ὅτι.
אנה *here, this*; pl. אנון *hi*, אנין *hae*, masc. p. 869 ב.
אנין = אן הֵן, p. 69 ת, *if they*.
אנחה *satisfaction, advantage*.
אנצירו, v. s. נצירו.
אנשה, الناس, pl. *men*, p. 14; p. 52 ב.
אנשמותה, v. s. נשמ'.
אסא, אסי *heal*; impf. יסנן; ptcp. (Af.?) מאסי.
אסאה *the physician*.
אסו *healing*, pp. 30 ש, 56 ב, 68 ק.
אסורה, p. 846, *officer*.
אפך = הפך, pp. 62, 76 ו; imp. אפכה *turn it*, p. 62.

אפ̄ריו, חפ̄׳ (B 2 مقصوده) *his intentions*, p. 14 ל.

אצל=הציל, p. 65 ע (Heb.).

אצלו, مستخلصة, p. 21 *are derived from*.

אקר=עקר *root*, *οὐσία*.

לאקרך, لذاتك, p. 19.

אקרך, منك, p. 31 ח, but read לאק׳.

אקר ? p. 78, see קרר.

אקרו=קרו, p. 36 ר.

ארהותה=תורה, p. 50 ו; pl. ארואן.

ארך, impf. תורך, p. 36 ק; ptcp. מורך *continuing*, p. 75 א.

ארכון, a title of honour = ركن (not ἄρχων ? ut al.).

ארכנו (from רכן) *prostration, humility*.

ארם, אריסין *betrothed* ? p. 47 כב (اصول).

ארעי *below*, p. 15.

ארעה, id., p. 51 ה; adj. pl. ארעים, p. 75 ג.

(א)רצם *oppression*, p. 31 ז.

ארש, اصل *beginning*, pp. 33 ר, 56 ב; pl. p. 47 כג, اول.

ארשין *patriarchs, ancestors*. בעלי זכ׳ = ארשי זכותה וג׳, p. 75 ד.

ארשתן, p. 26 ג, مبتدين but ?=*our commandment* (i.e. *duty*) *is*.

ארש *pray* ?, *command* (from רשי ?).

ארשו, شريعة, p. 18; امْر, p. 50 ו.

אשדה, شِدّة, p. 14; عقوبة, p. 16, *calamity*.

אשנתו *hardness*, pp. 75 א, 874 פ.

אשפו *shame*, p. 69 ת, v. s. שפף.

אשתה, p. 45 יח, שתתי(א), אשת, p. 31=ששׁ.

אשתה *fire*, p. 41 ו.

את̄=אתה.

אתהו=אתה הוא.

אתה=אתא, p. 73 כ.

=אתתה, p. 840 (Targ.).

אתי, אתא, 1st pl. אתין, c. infin., p. 55 א (V 3), אתינן, c. impf. (Cr 11); ptcp. אתו *coming*, p. 56 כ.

אתי בשלם *welcome!* p. 61 ח.

באי=בעי, p. 73 ז.

באו=בעו, p. 75 ה.

בבאתו, p. 75 א, *in his coming*, or=בבעותה.

באר. Pa. ביאר دون *declared*. Ithp. אביאר *was expounded*, p. 56 ב.

בדר *gather* ? Ithp., p. 531 ר (Heb.).

בון. דבינן, p. 53 ה (V 3) *which gives us understanding*, v.l. (Cr 11) דבינינן الذى يثبتنا *which is our foundation* (בנין).

בוננו *intelligence*, p. 33 ד.

מי בור, p. 14 (=מי המרים Num. v. 18), waters of *cleanness*, but Ar. بير *of the well*.

בטל, ptcp. בטולין, الفانيين *perishing*, i.e. *mortals*. مبطلين *resting* ?, p. 45 יח. عاطل *useless*, p. 21.

בילה=וֿוילה *vae illi*.

בין.

לבינתון *between them*, p. 20.

ביני=בין, p. 871 ז; =בעיני ?, p. 74 ג, ע.

בין, بها, p. 62 ר, for בהון ?

ביספרה *school-house*, p. 16. المجمع, p. 54 י.

בישאתן *our wickedness*, pp. 28 ר, 67 נ. בישתי, p. 62; adj. fem. emph. בישתה, p. 73 נ, *evil.* See also under יש.

בל *thought, care* (as Dan. vi. 15), unless it be a mistake for לב.

בלד, ptcp. (Pa.?) מבלד, بلد *stupefying*, p. 14 ר.

בלוד *stupor*, p. 14 נ.

בלי *perish.*

בליותן, بلانا, p. 30 צ, *our affliction.*

(מ)בלעדיך, &c., *praeter te*, &c.

בלש, ptcp. בלוש *begging*, p. 34 כ; בלישה *petition*, pl. בלישאתן, p. 35 ק.

בסיט *spreading out?* بسيط.

בשר=בסר in both senses.

בעי, בעה *ask, wish, require*, with infin. or impf. (p. 45 יו); 2nd sing. (ד)בעיך, pp. 22, 41 ח; impf. נבעי=נביע; ptcp. בעו, p. 21, and בעי (p. 25, thou *wilt*). Ithp. מתבעי *is sought*, p. 27.

מבעיו, p. 68 נ (? form), *requirement.*

בעו *supplication*, בעותי *my supplication*, p. 62. ־תן, pp. 68 צ, 72 ר; =ptcp., p. 21 طالب.

באש=בעש.

בקר.

בקרות *deliverance*, p. 76 ו.

בראשית *creation*, p. 323 (Heb.), the book of *Genesis.*

ברדי = بردى *papyrus*, p. 840 (Targ.).

ברטה, وصّل *bring to*, 2nd sing. c. suf. ברטיככן, p. 15.

ברי, ברא *create*, 3rd sing. c. suf. דבראתה, p. 16; 2nd sing. דבריך, pp. 67 א, 71 י; דבאר, p. 75 נ (or from דבר?); impf. יברי, p. 41 ח; ptcp. ברויה, ב(א)ריה *the Creator*, p. 43 יג; בריו id., p. 37 א; ברואה, p. 43 יג; בארי *my Creator*, p. 75 א; בוראי *creature*, p. 16; pl. בריאן, p. 16.

בריתה, בריאתה *creation.* בריה, p. 70 خليقة.

ברך.

ברכן, pl. *blessings*, p. 36 ת.

גו=גב.

לגבה *in it*, p. 20.

גב *body*, pl. גביותינו, p. 48 (Heb.).

גבה.

מגביאתך, מגוׄ׳, قصاصك, p. 71 ו, *penalties.* מגוׄי, نقمة, pp. 42 י, 59 ו, and pl. מגוׄיאן, pp. 42 י, 60 פ.

גבאי *height*, p. 56 ל (داخل).

בגבאי ובראי *on high and below*, p. 35 ה (في الجو وفي البر), p. 70 ? = *inside and out.*

בגבאיך *in thy height?* p. 39 ב, or *judgements*, قضايك.

גבית *punishment of?*, p. 81 (Heb.), v. l. גאות *pride.*

גבע=גבה. Hif. ptcp. מגבעות אנושה *raising the man*, p. 80 (Heb.).

גבר.

גבורה *power*; pl. גבורן, גבוראתה δυνάμεις.

גדד.

מגדוד, p. 46 יט, يجدد *renew* (Arabism due to scribe of V 3), v. l. מחדד.

גדל, ptcp. גדיל *growing great*, and =גדול.

גדלות *greatness.*

גדף.
גדף *blasphemy*, p. 69 י.
גוב or גיב ut al.
מגיבו *an answer.*
גוח or גיח ut al. Impf. Af. יגיח *attack*; يفجر, p. 19 ת.
מגחי, p. 71 ל?
גויה *body*, emph. גויתה, p. 21 ג (or plur.?); pl. גויאן, p. 21. לגויאתן, p. 17 ט. See also גב.
גונים *various kinds*, ut al., pp. 34 ס, 72 ג.
גוים=גועים.
גועו, p. 44 יה, *his people?*
גלג, فخر=(*proclaim*, i.e.) *glorify, magnify*.
גלגים, pl. *glory*, p. 62 ג, cf. 59 ג, 60 ג. גלגיך *thy glory*, p. 13. גלגיו, p. 36 ר.
גלגל, ptcp. מגלגל *glorifying*, p. 23 (? read מגלג), but p. 57 פ, *bringing* abundantly.
גלי, גלה, גלא *reveal*, then *create, cause*; inf. c. suff. מגלנה, p. 64 יח; 3rd sing. c. suff. גלתין, p. 32 פ. Pa. ptcp. c. suff. מגלינה, p. 49 ח. Ithp. 2nd sing. אגליך, p. 56 מ.
גלאי *revealing*, p. 72 ג.
גלי the *visible* world, opp. to כסי.
גליאתה *visible* things, opp. to כסיאתה.
גלותה *revelation?*
גלל=جل.
גלול *glory*, p. 557 ח (Heb.), p. 58, heading, كشف *uncovering* of the roll.
גמל what is *earned* or *deserved*.
גמליו (of God) *His dealings* with men, p. 72 ג.
גמרה, p. 76 ז, *destruction*.

גנו *shame*, pp. 20, 77, 62 ג, *death?*
גנואתן, p. 13 ג.
גנן. Ptcp. Af. מגן *protecting*; imperat. אגן, p. 75 ב.
מגן *gratis*, ut al.
גוז=געז *pass through, over, away*, pp. 13, 62 ג; infin. and ptcp. מגעז *praeteritus*, p. 15; ptcp. געוזין *mortals*, p. 26 ג, געוזי עלמה, p. 25 ג.
גף=כף, p. 31 ט in V 3 (Cr כף, كهف).
גרמון, n. pr. *Germanus*, p. 846.

דאה, דה, דן *this*.
דכל דן ד־ *because*, p. 13.
דאת, usually דת, q. v.
דבק *cleave to*, i. e. *help*, with acc. or ל; *keep* the Law; *trust in*, 1st sing. ארבקת, p. 75 ב, ו; ptcp. דבוק *helper*, p. 47 כר.
דבק *help*, p. 22 ש.
דבר. Pa. ptcp. מדבר *ordering*, p. 73 כ, and passive, *is ordered*, p. 18 ב.
דברון, مدبّر *their director*, pp. 15 36 ט; ? also דבאר, p. 75 ג.
דגל, جحد *deny*, p. 33 ס.
דגן. Af. ארגן, دجن *cause to sprout*, p. 50 ז (in Cr).
על דדי, لاجل *because of*, p. 15 (cf. Gen. xx. 3, Targ.), p. 46 כ, على سبب.
דה, הדה=هذه=דן.
דו=אשר הוא.
דון, ptcp. דאן *judging*, p. 25; דיאן *judge*; מדון, حكمة, p. 20.
דוק. Af. imper. אדיק *look attentively upon*, sq. על, p. 43 יב.

דור, דר *generation*, pl. constr. דרי, p. 35 ד. See also דער.
דוש *toil, weariness*, p. 74 ח.
די, rel. pron. = אשר היא. דילך, &c., *thy*, &c. מדילי *by myself.*
דיקטם name of a spot on Mount Gerizim.
דכר, ptcp. דׄכורה, p. 47 כד; ptcp. pass. דכיר(א), p. 846; imper. הדכר = אד״ *remember*, p. 47 כד.
 דכרו *remembrance*, p. 77 ר.
 דכור name of a hymn, p. 109.
דמה, فلعل, p. 40 ה (=דילמא, Heb. שמא), *if haply*, p. 72 א حتى.
דמי, דמה, ptcp. דמי *like*, p. 40 ו. Ithp. 2nd sing. אדמיך *wast made like*, p. 57 צ.
 דמות *likeness.*
דמס, ptcp. ארשיה חילין ודמיסין בריאן *covered* i. e. *secret things*, p. 16 (دموسها). דמס, p. 192 (Heb.), id.
דמע *selected, special, best*, p. 20 خاص, p. 68 ד.
 دمع הבוראים=خير البرية (Moses).
דנע=דנח, p. 52 ו.
דער, דאר=דור *dwell*, p. 40 ה.
 דיארי, p. 42 ט, *dwellers in*, pp. 51 ד, 62 ש, 68 א.
 דער=דור; pl. דריה *generations.*
דראן, دُرّان (*pearls*, with a play on דרה), name of a series of liturgical pieces by Amram Darah.
 דראה, id., p. 62 heading.
דרג *degree, dignity*, often.
דרש.
 מדרש *supplication*, p. 75 ד, and generally a liturgical composition, p. 689.

דת *law.*
 =דאת=אתה אשר.
 דאתי *qui venit.*

הא, אה *oh, behold.*
האן, אהן *where.* האן ד־ *when*, حيث, p. 41 ז. לאהן *whither.* להן id., p. 76 ל.
הב לן, הבו לן, واجب لنا *we ought, let us*, c. infin., p. 51.
 הבו, p. 44 יד, for הוׄו *be ye.*
הבל=חבל *destroy?*
הגם with הלם, q. v.
هدي=هذه, pl. هاولاي.
הוה, 2nd sing. הוׄיך; impf. 3rd pl. יהון, p. 43 יג; 3rd pl. fem. יהן, p. 61 ל.
הוצר=אוצר, p. 49 ד.
הידן=אידן, p. 75 ה, *who? what?*
הך *how, as*; הך די, הך מדי, and in one word, id.
הכה=אכה *here.*
הלל.
 תהללות *praises.*
הלם with הגם *also*, &c.
הנה, אנה *here.*
הפך, 1st sing. אפכת, p. 76 ו, ל; impf. תיפך, pp. 39 ב, 68, ניפך. יפך, p. 76 ל. Ithp. אתפך, p. 20.
הרגריזים, Mt. Gerizim, always as one word.

ווׄי *woe!*
 ווׄילן *vae nobis.*
ורעתה(ב) = באורעתה, في اوقات, pp. 43 יג (Cr), 44 יג.

זאן, זען, זהן=זון; ptcp. זאון *qui pascit.* זאין *fed*, p. 74 פ. Ithp. מזדאנין, p. 26.

זוענה *food?* see זוע.

זיו=זב.

זבן *our glory?*

זבג=זווג *marry*. Ithp. (ד)זרבג, p. 760.

זבוג *marriage*.

זבן′ *time*, p. 15, often confused with זמן. אזבנן *our time*, p. 78.

זהי, זהו=זה הוא. זה היא.

זהי.

זהו(ת) *splendour, glory*, p. 74 ז.

זוע *quake, fear*, p. 35 כ.

זוענה, زلزل *movement, calamity*, p. 48. الجميع, p. 22 ז (or from זאן?).

זוע=זעזע *move, set in motion*, trans., pp. 22, 34 ג, 42 ט, 50 א, ג (cf. 53 ג), intrans., pp. 23, 34 ז (V 3). Ithp. אזדוע *was moved*: but? p. 42 ט (ازعج); הזדוע, p. 54 ח; ptcp. מזדוע, ينزعج, p. 40 ד.

זווע *movement*, p. 34 ז, *trembling from fear*, p. 47 כד; זוועי, p. 49 ז.

זוועיו, id., pp. 17, 19.

זיב=זיו, p. 52 ז; وجه, p. 53 ד.

זכה. Ithp. אזדכיך *thou hast been justified* of us (i.e. been gracious to us), p. 43 יב.

זכאי *righteous, clean*; plur. זכאהי, p. 57 ז; pl. fem. זכאהן, p. 14 ע.

זכות *righteousness, merits*.

זלע, as Syr. *draw water*; impft., p. 49 י; ptcp. זלעוין, p. 49 י.

זמן *bring together*; imperat. אזמן, وقف, p. 31 ד. Ithp. אזדמן *meet*.

זומנו, اوقات, p. 20.

זימון *assembly, meeting-place*, p. 32 ז; cf. p. 53.

זעיה=זה, p. 840 (Targ.).

זעק, p. 44 יה; ptcp. pass. זעיק, pp. 47 כב, כג, 68 ד (*called, appointed to*); ptcp. act. זעוק, p. 75 א. Ithp. מזדעק *named*. אזדעק, p. 54 ס.

זיעק *a cry*, pp. 30 ז, 68. זעיק, p. 75 א.

זעור=זעיר *small*, p. 67 ז.

זערה=זהרה *moon*, p. 63 ז.

زفة, in titles, name of a method of chanting.

זרז.

בזרוז *in haste*.

זרם=זמן. Ithp. מזדרמין *assembled*.

חבתה, עבתה, הב′, الفتاوى the second priest (usually at Damascus).

חגל=עגל *see*.

חד *one*; pl. חדוד, الحدود *Sundays*.

חדד (quasi חדת), جدّد *renew, create*, p. 32 ב; imperat., p. 76 ח. Hif. infin. מחדיד *renew*, p. 75 ג. Ithp. נתחדד, تجدد (of the resurrection), p. 30 ש.

חדוד, تجديد, p. 34 ט, *renewal*.

חדות, id., p. 28 א (but read חדדות as V 3).

חדת what is *new*, i.e. *created*, p. 79.

חדרתה *its creator*, id.

חוב.

חיב, חייב *sinner*.

חייב על *it is the duty of*, p. 44 יד.

חום, imperat. (Af. ?), אחם, p. 39 ב, *pity.*

חורה, الحر *the freed* (of Joseph), p. 42 ט.

חזב = חֶזְוָא *appearance.*

חזה, חזי, ptcp. (emph. ?) חזוה *seeing*, p. 29 ה, and חזו p. 19 כ.

חיה, ptcp. אחין, p. 18 ב. Af. ptcp. מוחי.

בחייך *by your life* (I adjure you).

חיל. Pa. חילה *strengthened it*, p. 45 יו. Ithp. ptcp. מתחיל, يرتفع *was strengthened, raised* (voice), pp. 41 ו, 61 ד.

חילה *power*, variant for אלה; جمع, p. 70; pl. חילין = δυνάμεις, *angels.*

חיול *mighty*, pp. 16, 21, 846 (God).

חילן = אילן *tree*, pp. 46 ב, 70.

חכם, ptcp. pass. חכימה *acknowledged*, p. 74 ע. Af. ptcp. מחכם *teaching.*

חכום *wise.*

حكمة name of a hymn, p. 149.

חלה = חול *dies profanus*, p. 70.

חללה = עללה, q. v.

חלף.

שת חליפה *Seth the successor* (of Abel), pp. 42 ט, 77.

חליפה *change, succession.*

חליפת *instead of.*

חליפן *a succession*, or ptcp. pl. *succeeding*, p. 15.

חליפנים, p. 9 (V 3), v. l. for חליפן ׳עם.

חלפן = אלפן, p. 12.

חלין *draw forth* (in creating), p. 16.

حلقة = טבעית *congregation* (sitting in a circle).

חנה, חני; הך דחני לך *as it pleases thee*, p. 40 ד; ptcp. (Pa. or Af. ?) מחני *benefiting*, pp. 13 ו, 42 ט, 72 ק (מ׳ קנומן). [Ithp. ptcp. מתעניה, acc. to the Ar. مفيدة, p. 42 ט.]

חנתך *thy will*, p. 18 ו. הך דחנתה, p. 59 ח.

מתֹּנה, p. 72 ת, ? ptcp. (but Ar. عسكر).

חני.

חנות *descending* of the scroll to the congregation (Cr 11 نزول), p. 49 heading.

חנט. Ithp. מתחנט, يستيقظ *awakened*, p. 40 ד.

חנן. Ithp. אתחנן, p. 61 ע. יתחנן, p. 44 יג. מתחנן ל־ *praying.*

חסי = אסי *heal*; ptcp. Pa. מחסי, p. 73 ה (or חוס = חסי); *wash*, p. 841 (Targ.) for מסחי.

חסלך *far be it from thee!* p. 31 ו, with infin. or impf. p. 68 צ.

חסר. Ithp. יתחסר על = ἐπόθησε *yearn for*, p. 570 ח (Heb.).

חסר the *non-existence* before creation, p. 37 ב.

חפס, ptcp. חפים *dug out* (a place for bathing), p. 68 ב.

خفيف *light* (lyrical) chant, often.

חפ̄ר see אפ̄ריו.

حفتاوي see חבחה; v. l. for الامام, p. 489, cf. p. 821.

שרי חרצי רברביה, v. l. ערצי (ظهور *backs*), p. 71 ה, *looses the loins of the great*, i. e. *breaks their strength.*

חשב, ptcp. חשובה *thinker, reasoner.*

חשבה the *reason*, p. 33 ו, *thought*, p. 44 יה.

טבל *to be immersed*, p. 63 ט (Heb.).

טבל *a bath*, metaph., p. 63 ט.

טבעית or טביעת, حلقة the *circle* of the congregation.

טבר=טור *mountain.*

טובה, טבה *the Good* (God).

טובך=אשריך.

טבהתה *good things*, טבאתך.

טטף, نقط *fall in drops*, p. 848 (Heb.).

טכס, pp. 143, 146.

טלטל *changing, removed*, pp. 15, 34 ק, 46 יט.

טליה, اطفال *children*, p. 47 כב. الصبيان, p. 54 ט.

טלל *drop dew*, p. 34 ט; ptcp. p. 57 ט?

טל *dew*, p. 31 י, and טלל p. 63 ט;

טלין *dewdrops*, p. 51 ב.

טל *protection*, p. 32 ט.

מטל *protection*, p. 23, and ptcp. *protecting*, c. על, p. 57 ב.

מטלין *tents*, p. 47 כג.

טלמס *formed.* Ithp. אטלמס, p. 709 end (Heb.!).

טמאתה *uncleanness*, p. 39.

טעל, وسع (cf. טול) *to be* or *make wide*; impft. נטעיל, نسعا *spread open*, p. 61 ל; imperat. טעיל *spread out*, p. 49 ט (i. e. *open it where you will*).

טעיול, اتّساع *space*, p. 20 מ.

טען. Pa. טעינן *we bear*, p. 13.

טרף *pluck off, reject.*

טרף *leaf*, p. 14.

طرقة a method of chanting.

ידה, ידי. אודאו *praise* (noun), p. 45 יו; pl. אודהאות, אודהואן, pp. 15, 45 יו. מודאה *praise.*

ידע, infin. מדע; ptcp. ידוע *knowing*, and ידעיו.

דעה *mind*, p. 33 ד.

מדע *intelligence, mind* as opp. to matter; (but p. 21 = عالم); of God, p. 33 ה.

דעו *knowledge*, p. 71 מ.

יהב, imperat. הב, הבו q.v.; ptcp. יהוב(ה) (*the*) *Giver*; יהיבין *placed*; impft. 1st sing. אהב, p. 841 (Targ.).

יהוה pronounced שמה, and so rhymed: in alphabetical hymns=ש.

יזף=אסף, impf. יזוף, p. 35 ש; *commit* sin, *become liable*, p. 14 ע; ptcp. יזופין, p. 13 ג.

יחיד=יחדאי, יחידאי.

יחדאות *oneness.*

ייה=יאה *beautiful* (MSS. sometimes יאי=יהי or by mistake).

ימי *swear*, 2nd sing. ימיך, pp. 33 ק, 75 ב.

יצא.

מוצא *that which comes forth, produce*, p. 37 ב.

يضاً=ايضاً regularly in Cr 11.

יצב, ptcp. יצוב = יציב *native*, p. 74 ל.

יקדן *a burning*, p. 31 י, طرام, i. e. ضرام.

יקר. Pa. יקיר *bestow glory*, جللنا, p. 32 י. Af. אוקר, p. 36 ש.

יקירואן, p. 32 י, יקירותך, p. 41 ח, *glories*, p. 44 יה.

אוקרות *glory.*

יקרן? *praise.*

ירה.

ארהותה=אוראותה, q. v.

ירת, ptcp. ירות *inheriting*, p. 42 ט.

יש.

בישו *in his existence*, pp. 462, 815 כ (Heb.).

ישועתי, p. 75 ד, mistake for שועתי *my cry*.

ישט. Af. אושט, or הו׳ *hand over* (the law on Mt. Sinai). אושטה=דאושט=דושט, p. 52. אושטה, p. 61 נ; ptcp. מושׂט, p. 59; ptcp. pass. מושׂט *delivered*, p. 58; pl. p. 70. Ithp. אתושט, p. 59.

ית, c. suff. ליתון זכאי, p. 33 ק, *to those righteous men*. יתון גרמיו די׳ *those bones of J.*, p. 47 כב.

יתב, ptcp. יתוב *dweller*, ساكن, p. 42 י; infin. מתב, p. 38 א. Af.! אתׂבה *he set him*, p. 38 א.

מיתובי *dwelling-place*, p. 61 ו.

מיתובית *degree, status, position*.

תותביו *his dwelling*, p. 38 א.

תותב *stranger*, &c., p. 29 ע.

יתר.

עד מותר=עד מאד.

יתרן *abundance*, p. 77 ת.

כבוד the *Glory* (of God) personified.

כבלע name of an angel (cf. Nutt, p. 69, n. 1).

כבן=כוׂן.

כד=כאשר *when*, &c.

כדו *now*, p. 62.

כהל=כל, c. suff. כהלכון, כהלין, כהלן; also כלה, כלין.

כון. Pa. כוׂן; imperat. c. suff. כונן, انشئنا, p. 26 ב.

כיי=כי. وكذلك, p. 41 ו; *except*, pp. 39 א (الا حيث), 57 ו (كمثل), i. e. never so much *as when*; *verily* (and so כי, p. 27 ת), c. suff. כיון, pp. 38 א, 14 ש, כיינן فانا, p. 16; *when?* p. 45 יו (فانه).

כימי name of hymns on the theme כימי השמים על הארץ (e. g. p. 152).

כיר as Syr.

כיר אדה, خط يده *handwriting*, pp. 39 א, 57 י.

על כיר? =על יד.

כית, p. 49 ט=כיי, or כיי אתה.

כיתך=כיי אתה, p. 69 ש (for כיי יתך, v. l. כי תהי).

כלום without a negative, p. 12, כל כלום.

כלין, v. l. צבעין, p. 13 ט, *beseeching*.

כלל. Ithp. אכלל *was crowned*, pp. 23, 56 נ; ptcp. מכלל, p. 55 ז.

כמו=כמוהו *like him*, p. 36 ו.

כמרין *wretched, feeble*, تضاعف, p. 31 י.

כנים *upright*, p. 63 ל² (Heb.).

כסה.

אכסי *hidden*, p. 79.

כסי the *unseen* world, opp. to גלי.

כסיאתה *hidden* things, τὰ οὐράνια, τὰ νοητά, opp. to גליאתה.

כפרות *atonement*.

כפת *subdue*; ptcp. כפית *subject, obedient*, خاضع, p. 28 ח; منقادين, p. 71 ג. הכפתו Ithp.? *they submit themselves*, p. 29 ז.

כפתו *submission*, p. 75 א.

كرة *return* (to God), *death*, p. 852 heading.

כרז *cry out, proclaim*; ptcp. כרוז

(of God), p. 26. כארזין, p. 84, and כארזין ואמרין *crying out and saying.*
כ(א)רזין *proclamations*, p. 53 ו.
כר.
Ithp. ? or Af. אכ̇רי خزن, p. 61 ז, *stored up* i.e. *replenished all stores.*
כרי *heap*; pl. כ̇רואן, p. 13; *abyss* اصل before creation; *matter* as opp. to intelligence (מדע); *stock* اصل, p. 47 כב; *store* مخزن, pp. 61 ט, 69 י; plur. כרי(א)ן, p. 61 ז.
כרן=דור *generation.*
כרע *outweigh*, ut al. with על; ptcp., pp. 75 ג, 76 ט.
כשר, ptcp. מכשרה, من يتجرد *who devotes himself wholly*, p. 21.
כתב, ptcp. pass. כתב = כתיב', pp. 49 ב, 50 ב.
כתבה *the scripture*, p. 49 א.
מכתב *writing, book*, esp. ספר תורה.
כתר, تاخر *waited*, p. 49.

ל.
לוֹת, ליד *to.*
לאר. לעי *to labour?* p. 46 יט v.l. לחי (ينشى); ptcp., p. 74 פ. Ithp. אתלעיך *wast wearied*, p. 868.
לחי, לעי *weariness, trouble.*
לחיו, לעיו id., p. 31 ד.
לחיות=ליחות id.
לאוי, يستحق *it is fitting*; as adj. דאתה לאוי לכן *for thou art worthy of it*, p. 44 יג, יה.
לבט, להט, לעט=לוט; ptcp. לבוט *cursing.* מלוטים, مضغوطين *cursed, afflicted*, p. 23 צ.
לבטה *a curse.*
לבוט id., p. 75 ד.

לבי, 3rd pl. c. suf. לבותה, لبوه, p. 874 ל.
תלביה, تلبية *antiphon* in headings.
תלביאתה *supplication*, p. 12.
לבי, ptcp. Palpel מלבלב *flashing*, p. 23.
לחט=להט *be hot.*
לחי, v. s. לאה.
לחץ *oppress, distress*; ptcp. pass. לחיץ, p. 73 ה. Ithp. ptcp. מתלחץ, p. 72 ד.
לחצה *affliction*; לחצות, p. 75 א.
ליל, pl. לילי, pp. 13 ח, 16; לילואתה, p. 34 י.
לית. לית בן *we cannot*, with infin. or impf., p. 39 ב; c. suff. ליתו, ליתי (=לית היא), pp. 20, 39 א. ליתי *non ego.* לינן *non sumus*, p. 13 ט; but ליתון= לון, יתון, p. 16.
אלית=אן לית, p. 14 נ; אלית̄ *nisi tu*, p. 13 ו.
למד.
תלמיד=תלמוד.
לעב=להב *flamed.*
לעוד=לחוד.
לעי, v. s. לאה.
לפלף *bloom.*

מא, מה rarely=ما *not.*
מאום *something*, p. 859 (Heb.).
=מהומה *misfortune.*
מגוי, p. 42 י (v. s. גבה), *he is seen in every judgement?*
מגן ut al. *for nought, in vain*, p. 21; *freely*, p. 72 צ.
מד, v. s. מה.
מדון from דון *strife.*
מה.
מד=מה ד־. מדבה *quod in eo.*
מד *quoniam*, p. 38 א (اذ).
כמד=כאשר.

מה דו חילן *according to our strength.*
מהו=מה הוא.
־ד מה̄ד=فلعل, p. 40 ה.
מה=מאה, pl. מוֹאן, p. 36 צ, and מון, p. 77.
מה=ما *not.*
מהך, infin. of הלך.
מהר, מור, مار *feed* (pascitur), pp. 51, 61 ז; ptcp. מהריו, مميرة *feeding on it*, p. 50 ה. מהרין, p. 55 ק. Af. ptcp. ממיר *feeding* (pascens), p. 50 ה.
מיר, ميرة *food*, p. 61 מ.
מול *over against* (esp. Mt. Gerizim).
מוענה for מעונה.
מות, ptcp. מאתינן our *dead*, p. 12. מאתין *mortals*, pp. 51, 53 ז. מהתין, p. 52 ט.
מחין, ptcp. pass. מחיין, p. 74 ד, *assured, enforced.*
מחלון=מלון *inn*, p. 629 נ (Heb.).
מחק *blot out*, &c., p. 39 א (the sentence ends at הדה). Pa. ptcp. ממחקה ibid.
מטי, ptcp., p. 49 ט, *find, get to the end of a thing, grasp it.* אמטי *reach to, come upon, acquire*, p. 49 ט; 3rd pl. דאמטו, p. 846, c. infin. *succeed in clothing*; impf. ימטי *attain to*, p. 846, c. infin. p. 73 מ; *supply*, p. 76 י; imperat. c. suff. מטיתי, p. 76 נ.
מטלה, v. s. טלל.
מטר infin. of נטר.
מין.
מיני (all) *kinds of.*
מיסון, *μέσον, middle.*
מיסתן *it suffices us*, p. 28 ר (يكفى), p. 67 מ (حسبنا), p. 53 ה (يكفينا).
מיסתך, كفاك, p. 39 ג.
מסיתה (v. l. מסתה), p. 62 ת, حسب *he is sufficient* (God, cf. حسبك الله).
מכי *descend*, p. 50 א. Pa. ptcp. ממכין, p. 52 ה. Af. 3rd pl. fem. אמכי *bring down.*
מכה *below.*
אמכות *a bowing down, oppression*, p. 33 ת.
מכך, مدل, p. 71 ח, *condescending?, gracious*, cc. עם׳.
מלא, 3rd sing. c. suff. מלֹתה, pp. 34 ע, 44 יה (but מלתה *his word*, p. 16). אמלתון *filled them*, p. 44 יה; 3rd fem. מלת, pp. 17, 36 ו; 2nd sing. c. suff. אמליכנן, p. 15; ptcp. מלו *filling*, pp. 17, 21 נ; كامل *able to*, pp. 38 א, 41 ו يقدر, *doing perfectly*, p. 28 מ; يكمل, p. 46 יט; يطيق, pp. 53 ה, 74 ס, ע; imperat. אמליתי *fill*, i.e. *enable me*, p. 75 ג. Ithp., 3rd fem. אמלית *was filled*, p. 61 ה.
מליו *fullness, completion.*
מלאי id., p. 21 ח (شى).
מלו id., p. 46 כא.
מלה *word.*
על מלתה דמרון, على طاعة ربهم *in obedience to their Lord*, p. 42 ט.
מליפוט, مليفوط (as if *μελοποιήτης*), a lyrical *poem*, in headings (as p. 269), cf. N-Heb. פיוט.
מלך.
ממלכה, ממלכות *kingship, kingdom*, and מלכו, p. 71 ל.
מלל, with accus., p. 35 מ. Ithp.

אמלל, p. 54 מ; 3rd pl. fem. אמללי, p. 61 י.
ממן, v. s. אמן.
מן.
מנו=מן הוא who? מן ד־ who.
מצע.
ממציע middle, p. 76 פ.
مناط appendage, a prayer, &c., added for a special occasion, in headings, as p. 38.
מנאן=מן האן whence.
מנה.
דלא מני without number.
דלא מוני id., p. 77 ר.
מסב, p. 15, Hofal of סבב (or נסב)? v. l. מסר.
מסי, p. 24 ש (perhaps infin. of נסי=נשׂא), למן דשוֹי מסי, لمن يستحق الاحد (i. e. الاخذ) to him who is worthy to receive it. But cf. p. 846 ם.
מסיתה, v. s. מיסתן.
מסכין, مسكين.
מסכינות wretchedness, p. 29 ש.
מסק, p. 45 יו, مصعد (Af. ptcp. of נסק) sending up.
מעטות inferiority.
מעי, منع refuse, restrain, p. 43 י.
מעי=מחי smite, p. 13.
מֹעֹם, מעים take care of, حفظ=מחים, p. 20 מ.
(ב)ממצא(ו) (by) means of (him), p. 789, line 5.
ממציח=אמצעות middle.
ממציע id., p. 76 פ.
אמצא lack?
מקסקס? possibly a corruption of μέγιστος, p. 846.
מקרס=μικρός, p. 846?
מר lord, used of God.
מרי, p. 45 יו, and מרן, מרה.

מרן, also a name of a hymn, as p. 111.
מרי rebel. Af. ptcp. ממרין, p. 39 ב.
תמריאן, pl. rebellions, p. 62.
מרק. Pa. ptcp. ממרק make equivalent, يكافي, p. 19 ב.
مرقه, in headings بيت مرقه often means a hymn in the (supposed) style of Marqah.
משה=משך, p. 841 (Targ.).
משף (ptcp. of שפף), p. 69 ת, who neglects, makes a reproach of.
מתן be cooled, quenched, p. 31 י, تخمدو. Pa. ptcp. ממתן cooling, allaying, p. 56 ב. مبردين cooled, p. 42 ט; imperat. אמתן, p. 76 ז.

נעימיך=נאימיך thy good things, p. 75 ב.
נאר=נהר, נור, p. 57 נ.
נבה give prophetic power to, p. 35 ל. Ithp. אתנבה, p. 74.
נבי=נביא, emph. נביה.
נבז (or נבזה) portion, lot, p. 25 ח.
נגד guide, &c.; נגד עמה שלמה brings his peace with him (يقود معه سلامه), p. 45 יו; ptcp. נגודה the guide, p. 13 ח.
מנגדה guided, follower, p. 13 ח.
נדד. Pilpel נדנד enfeeble, اضعف, p. 34 ל.
נדה. Af. 3rd fem. אנדית, pp. 29 נ, 841 (Targ.), bring forward, bring to pass, احضر, p. 55 ש; 2nd sing. אנדיך (but p. 53 ח also brought thee); impf. תנדי, p. 38 פ; ptcp. מנדי offering sacrifice, p. 46 כא. מנדה, p. 45 יו, bringing.

נהר, ptcp. נהיר *shining*. נאירה, الجليل *the glorious* (Moses), p. 46 כ. נעירה (God), p. 52. Pa. Af. ptcp. מנאר *enlightening*, p. 56 ה.

נהר (pl. נהרין), נהירו *light, brightness*. נאהר, p. 75 ג.

נהר *remember*, p. 73 ל (ננער); ptcp. נהיר, p. 19. Af. (?) imperat. הנהר, p. 22; ptcp. מנהר, pp. 13, 47 כב, *reminding*.

נהר=נער.

נואל *act disgracefully*, p. 63 א (Heb.).

נוח. Af. infin. באנחות *by giving rest*. Ithp. infin. (? or noun) לאתנחו, p. 44 יד; ptcp. מתנח *resting*, p. 15.

אנחה *rest*.

אנחו id.

נומיקה = νομικός, *law-giver*, p. 629 ם (Heb.).

נוף *sprout, progeny*.

נור=נהר. Af. 3rd fem. אנירת, p. 49.

נזף, p. 29 ע, غلق *shut* a door, p. 30 ח, تحيب *reject* (v. l. תטרף), p. 77 ת.

נחת. Af. אחת *sent down*, p. 57 מ; as Pe. *came down*, p. 57 צ, ק; ptcp. מיחת *descending*, p. 61 מ.

נטה, ptcp. pass. נטועיה *stretched out*, p. 36 ז (cf. הגוים=גועיה).

נטר, imperat. טר, p. 46 כ, c. suff. אטרנון, p. 78; infin. מטר; ptcp. נטור, pp. 40 ד, 32 ח. Ithp. ptcp. מנטרין, p. 55 ת.

מטרה (or infin.?) *observance*, محافظة, pp. 32 ח, 69 ש, 74 פ.

נימוס, נימוז=νόμος.

ניסום=ניצוץ, p. 634 נ (Heb.).

נכי. Ithp.? ptcp. מנכי *ceasing*, p. 13 נ, *wearied*, يكلّ, pp. 76 ם, 72 ם; *suffer harm*, اتأذى, p. 55 ר.

נכלין *plucked, choice* (fruits), p. 41 ו.

נכר.

נכב פ׳=יכיר פניה, p. 856 (Heb.).

נמי, شريك, p. 23 ה, he is not *associated* with another in it, p. 43 יא.

נסב *take*; ptcp. נסובין, p. 74 ם; infin. c. suff. מסבנה.

נסי *take, receive*, p. 43 י (يستحق); impf. 3rd pl. יסון, يأخذو, pp. 41 ו, 43 י; 3rd sing. c. suff. יסנה, p. 49 ל; infin. מסי, p. 846 מ? c. suff. מסינון, p. 47 כב. מסינה, p. 57 צ.

נסיאה=הנשיא, p. 42 ט.

נסע.

נסעות *removal* of the roll from the congregation, p. 50, heading.

נער=נור, נהר.

נעת=נחת, 3rd fem. נעתת, p. 840 (Targ.). Af. אעת = אחת; impf. 3rd sing. ייעת *it should descend*, p. 61 י.

נפק. Af. אפק, imperat. הפקן, p. 68.

מַפוק *exitus, conclusion*.

מַפוקיתה *utterance*, p. 50 ה, but ? construction (read דשו׳?).

נפש *soul*; pl. נפשאן, c. suff. נפשאתן.

נַפש, Pa. *spread out*, p. 18 ח; *relieve, save*; ptcp. מנפש? p. 60 נ.

נפושה *relief, salvation*, pl. נַפושיך, pp. 22, 75 ג.

נצב, ptcp. נציב *planted, set; a plant*, p. 45 יו. Ithp.? הנצבת, p. 51 ג (or = נציבה').

נצח, נצע, ptcp. נצוחה, נצחיו *conquering.*

נצחן *victory*, p. 45 יו.

נצל, Hof. ? ptcp. מצל, مستخلص *saved*, p. 22 מ.

נצר, ptcp. נצירה(א) *saved* (of Isaac), p. 42 ט; אנצירין, p. 40 ד. Af. אנציר *act sincerely*, p. 21 ל; ptcp. מנצירין, p. 43 יב.

נצירו(א) *sincerity*, p. 42 י.

נקאה, נקעה, نقيع *cry*; pl. נקעות, p. 37 צ.

נקם (יום) (day of) *judgement.*

נקף. Af. אקף *join*, p. 32 ש.

נשׂא = נשא פנים, pp. 63 ה, 64 פ (Heb.).

נשי, 3rd pl. (Af.?) אנשו, p. 47 כב; impf. תנשון, p. 55 ת (V 3). Af. ptcp. מנשי *forgetting*, p. 47 כד. Ithp. יתנשון *forget*, p. 55 ת (in Cr).

נשם, 3rd fem. אנשמת, p. 45 יו; ptcp. נשים *resting*, pp. 40 ד, 67 נ. Pa. *give rest*, p. 34 צ; ptcp. מנשם.

מנשמה *rest, refreshment*, p. 45 יח.

נשמות(א) id., pp. 34 פ, צ, 44 יו.

נשמה(א), p. 44 יו.

נשש, ptcp. נשיש *weak.*

נשישות *weakness*, pp. 34 צ, 71 מ.

נתח *to be stretched out* (hand), ممتدة, p. 31 כ.

נתן.

מתנן *gifts*, pp. 33 ט, 72 ב, 73 ו.

סבל as נשׂא *pardon* (sin), p. 72 כ, or *bear with*, p. 71 י.

يحمل هيبته, סבל אימתה (די"י), p. 67 ו, *bear* (*feel*) *the fear of God.*

סבע = שׂבע, p. 61 פ.

סביאן, סביען *he who feeds*, p. 60 א.

סבע = צבע = צָוַח *cry out, pray.*

סבר. Po. 2nd sing. סוברך, p. 43 יב (امهلت *hast been patient*), imperat. סוברן *comfort us*, pp. 17 ס, 24 ס; *hope for*, ptcp. pass. מסברין, p. 76 נ.

סוברה *comforter*, p. 24 ס.

סוברות *comfort*, p. 43 יב.

סגד, ptcp. סגוד *worshipping.* Ithp. תסתגד *thou art worshipped*, p. 29 נ.

מסגד *place of worship.*

סגדה, ركعة, *adoration*, pp. 21, 40 ד.

סג(ו)דות *expressions of worship*, in headings.

סגי, סגי ד־ *although* (thou testifiest) *much*, p. 39 ב. In p. 61 ע the ד is pleonastic.

סגאי *plentiful.*

סגל, ptcp. סגיל *elect, chosen*, or a *treasure.*

סדר *order, assembly.* סדריה, جموعها the *rows* of the congregation, p. 45 יו.

סהב = סיב, شيخ *elder, ancestor.*

סהרתון = סח', دائرهم *round about them*, p. 43 יג.

סוג, imperat. סאג *protect*, c. על, p. 78; ptcp. pass. סעיג, p. 69 י, *fenced in.*

סיאנים, سياجات *defences*, p. 42 מ.

סוף, Pilpel ספספו, ادالو *bring to an end*, p. 31 י; ptcp. מספסף, p. 77 ר.

סחן.

מסחן, מסחן *owner* (בעל), p. 35 ל.

סחנה *possession.*
אסחנות id.
סחר, סהר *surround*, p. 28 כ, يحيط.
(א)סטר, احجب *remove*, p. 30 ד (for סתר or confused by the Ar. translator); impf. תסטר, تزيل, p. 68 ת. Ithp. ptcp. ? מיסטר, p. 69.
סיעה, emph. סיעתה *congregation.*
סכי, ptcp. סכוי *hoping for*, p. 75 א; (א)סכין *expecting, asking for*, p. 39 ג, راجيين. Ithp. טתסכי, p. 40 ה ?.
סכואן *our hope*, pp. 29 ס, 30 ת.
סכיון *hope*, p. 30 י, ת.
אב סכוה, n. pr. = مرجان.
סכם *estimate*; impf., p. 49 י, *come to the end* of it; infin. מסכם, p. 33 ת.
סכום *completion, end.*
אסכמו id., p. 42 ט, نهاية.
סלח.
סליחות *pardon.*
סליחן id., p. 56 ס.
יום הכפורים = יום סלוחים, p. 47 כג.
סלק, impf. 3rd pl. fem. יסקן, p. 41 ת. Ithp. ptcp. מסלק *is removed*, p. 42 ט.
סמך, ptcp. pass. סמיך *supported*, p. 75 ב.
סמוך (קהלה) title of respect (cf. ركن الدين).
סמנה *medicine*, p. 85 (شافى).
סנאין, غربا *travellers, strangers*, p. 29 ע.
סני, ptcp. סנן *enemies*, p. 77 ש. סניה, p. 35 ס. סניון, p. 13, *their enemies.* שנאינן, p. 35 ע.
סן *enemy*, p. 35 פ, p. 77.
סניה = סְנֶה, علّيق *bush*, p. 38 א.
סעד = סהד *witness*. Af. אסיד id., p. 27 ר; 2nd sing. אסדיך; ptcp. and infin. מסיד, p. 39 ב.
סעדות, סה׳ *evidence.*
סעד.
סיעדותה *his help*, p. 75 ב. סיעדיך, p. 75 ה.
סעד = עד *usque*. לסעד, לסהד id., p. 13.
סעם.
סעימתה (in V 3) = סימ׳, pp. 49 ע, 50 ה, *treasure.*
ספבאתה = סיפוותא *lips*, p. 73 י.
ספי = סוף *destroy*; impf. (Nif.? or Ithp.) יספי, p. 14 צ (v.l. יצפי).
ספק. Pa. ptcp. מספָּק *supplying*, مكفى, p. 35 צ.
ספרה, معلمه *his teacher*, p. 20, but on p. 35 ג = ספריה (for the rhyme).
סקף *to be high*; ptcp. סקופה *the High* (God), p. 17; סקוף שומיה *above in heaven*, p. 84 ב; סקיף, p. 57 ס, *high* (ladder). Hif. הסקף *raised up*, p. 73 ש. Pa. id., p. 77.
סקפן, اعلى *high*, p. 35 ד.
סקופה *a lifting up*, p. 24 ט (رفعة).
סקפנ(ה) *heaven, loftiness*, p. 77.
מסקופי, رفعة *a lifting up, glorification*, pp. 12, 72 ת.
סרח *act foolishly, wickedly*, p. 20, ادنبنا; ptcp. סרוחה *wicked*, סרועה, סרחוי id., p. 39 נ.
סריחה *wickedness*, pp. 43 יב, 75.
סתר *destroy*, p. 20.

עבד *make*, generally; infin. למעבדה to *keep* it, p. 46 כ; ptcp. עבוד *creator*; עובד *created thing*. Shaf. שַׁעְבֵד *worship*; ptcp. משעבדן *serv-*

ing, p. 69. Ishtaf. ptcp. משתעבד *serving*, p. 55 ה.

עבידה, עבֿדה *work*, *service*, p. 45 יו; pl. עבידאתך, p. 24 י (so to be read).

שעבוד *reverence*, p. 50.

עבד=לאוי, يجب, p. 36 ב; with על, &c., *it is incumbent upon*, with ל-, p. 69 ש, so p. 46 יח, or *he made it incumbent*; with nom., p. 58 ש, praise *is due*.

עב=הבו.

עבי=חביב *friend*, *uncle*.

עבשב=חדבשבא, p. 15 (in V 3).

עבת, חבתה, הב׳ *minister* (usually at Damascus), p. 551 צ.

ענ *see*, p. 45 יו, p. 840 (Targ.).

עדלא, אדלא *antequam*.

עד *time*, ut al.; בעדנן *in our time*, p. 31 כ; *fit time*, p. 43 יב, with ptcp.; pl. עדנין=פעמים, p. 61 צ.

עד *delight*, p. 44 יד (داخل).

גן עדן, جنان نعيم *Eden*; cf. p. 23 (of the Law), p. 57 פ.

עו *enter*, impf. תיעל, p. 33 ו; ניעל, p. 34 ח. Af. אעל *bring in*, p. 29 ק (ارفعنا).

מעול *entrance*, pp. 70, 74 ט, 76 ם.

עור=חורי.

עור=חורן.

עז *help*.

=חזר *return*. Pa. ptcp. מעזר *rediens*, p. 22; *turning away*, p. 42 ט; impf. תעזרנה *turn him away*, p. 75 א.

עזורות *a return*, p. 76 ו.

מעזרה id., p. 13 ט.

עט=חטף.

הך עטף *suddenly*, p. 14 ש.

עיל=חיל, Ithp. אתעילו, p. 59 ז (=אתחילו, p. 59 י).

עילן=אילן.

עין. Pa. ptcp. מעיני *watching over*, مراعى, p. 70 א (confused with עאן?). Ithp. ptcp. מתעיני *seen*, p. 15; ملحوظ, p. 42 י.

עכם=חכם.

עכרה, الخزى *misfortune*, p. 42 ט.

עלאי *high*, p. 15.

עלאהי, adv. *on high*, p. 51 ה.

עללה, חללה, العلو *heaven*, p. 45 יו. غلة *harvest*, *crop*, pp. 47 כב, 50 ז; غلاّتة, p. 57 ע (?).

עמה, עמי=חמי *see*, 2nd sing. אן עמיך *if thou seest*, p. 28 ע; 3rd sing. fem. עמת, p. 840 (Targ.), *intend*? p. 28 ז; impf. יעמי, p. 71 ה in V 3 (Cr 11 ימעי as in § ל, but Ar. يصافقك), *face*, *stand before* or *beside thee*. 3rd pl. c. suff. יעמֶנה, p. 56 ד; ptcp. עמיו, p. 28 ד, ע. Af. ptcp. מעמי *shewing*, pp. 9, 12, 23 מ (مناظر). Ithp. ptcp. מתעמי *seen*, p. 43 יב.

עמידה a *pause* in reading the Law, p. 551 צ (Heb.).

עמל *do*, p. 19.

בעמל (משה) *for the sake of* (Moses), p. 62. לעמלון *for their sake*.

עמר=عمّر *mend*, *restore*, pp. 11, 34 ל.

עני, imperat. c. suff. עניתן, pp. 26 ע, 68. Ithp. ptcp. מתעני *answered*, p. 70, مجاب.

עסכר=عسكر.

עסל=חסל, pp. 34 ע, 69.

עסרתי *ten*, p. 34 א.

עפל ? = seq., p. 619 ס.
עפר = חפר *search.*
עצי, تحصى *number, limit,* pp. 46 יט, 73 פ (a reminiscence of the same passage).
עקב *define, name,* لقّب, p. 45 יו. עקב שמה, pp. 34 ש, 74, 77 ק.
 עקב *end, limit;* عقب *punishment,* p. 40 ה.
 בעקב *propter.*
 עקבאי *last,* p. 17.
 עקובה *name, attribute,* صفة, p. 45 יו; pl. עקובאן, القاب, p. 47 כג.
עקד, p. 44 יג, خرّ *prostrating himself,* but perhaps in the sense of عقد النية, q. v.
عقد النية, p. 3, heading = כוונת הלב *intention.*
עקה *distress,* עקתן, p. 39 ב; pl. עקין, p. 76 ו.
עקל = חקל *field,* p. 47 כב.
עקר *foundation,* &c., p. 11 (v. l. אקר), p. 49 כ.
ערב, كفل *be surety for,* &c., p. 86 ח (Heb.).
יום ערובתה, ut al. *Friday* (in V 3).
ערי *lay bare,* ptcp. c. suff. ערוין *revealing them,* p. 73 ח (corrupt ?).
 ערויה, الشوايب *impurity,* pp. 13 ל, 60 פ.
 עריו *nakedness, defect,* العيب, p. 61 ט.
ערק, ptcp. ערוק, p. 75 א.
 בית ערוקה *refuge,* p. 30 ה.
ערש = عرش, p. 700 top (Heb.); *throne* of God, ibid.
עשדה = אשרע, אשדה, q. v.
עתד, ptcp. עתידין, متجددين, p. 47 כג.
 תעתיד *preparation* of food, p. 60 א.

פרי, imperat. c. suff. פריתן *deliver us,* pp. 75 ג, 77 ש.
 פריך *thy salvation,* p. 37 ס.
פוג. Po. inf. מפוגגה *relieve, comfort* (but لبشارة).
 פיגה, p. 70, heading in V 3, *hymn of comfort.*
פחר = פאר.
פילה = פעלה.
פים *console,* impf. c. suff. יפיסן, p. 52 ת; ptcp. מפים (يشهدو ?), p. 19 כ. يروّف, p. 46 כא. غفار, p. 56 פ, *pardoning.*
 See also פעם.
פלא, impf. יפלח, p. 79 (Heb.).
 פלי *obscure, hidden,* p. 76 ח (so for כלי). פלא, p. 28 ע; *a wonder,* ibid.; pl. פליאן, פליאתה *wonders.*
פלג, ptcp. c. suff. פלגון *who apportions,* مقسم, p. 30 פ. Pa. ptcp. מפלג, id., p. 17 ש.
 פלג על מדעה *differ, disbelieve,* p. 50 ו.
פלל *prayer,* p. 66, heading.
 פללינן *our prayers,* p. 34 ח.
פם = פום, pl. emph. פממיה.
פנה *turn* (*to* or *from*), imperat., p. 65 פ (Heb.). אלא מפנה, قبل ننصرف *before we turn away,* p. 14 ת; ptcp. מפנים, فنى *perish,* p. 40 ד (v. l. מבלים), p. 25 ח ?
 פני, p. 19 פ, قديم.
 פנותה time of God's *turning away.*
פסל *reject, disappoint,* p. 21 ל (طرّح), pp. 49 כ, 74 ל; ptcp. pass. מפסל, p. 72 ד.
 מפסל *defect,* p. 846 (Marqah).
 מפסל, مجمع *gathering-place* (of waters), p. 16.

פסקל *made a covenant*, p. 57 י.
פסקול *covenant* (cf. Targ. Gen. ix. 13, &c.).
פעם=פים, q.v. Ithp. נתפעם *we confess*, p. 79; ptcp. מתפעם *be appeased*, p. 42 ח, صفح (Cr מפַּעם, with ת assimilated). מפַּעם *convinced*, محقق, p. 71 ו (V 3 ידעין), pl., p. 52.
פעת=פחת.
פצה.
פצות *release*, p. 33 פ; pl. פצוֹאן, pp. 33 ש, 36 ח.
פרד זבנו=فريد زمانه.
פרט.
עסר פריטין, p. 61 ז, عشر فرائض *ten commandments*.
פרי.
פרותה *fruitfulness*, p. 14 צ.
פרת, منبع *fruitful tree* (from Gen. xlix. 22), p. 57 פ.
פרנס, ptcp. מפרנס *cultivating*, p. 51 ג.
פרנס *cultivator*, p. 46 כ; *governor*, p. 76 ז.
פרס, 2nd sing. פרסיך, p. 29 ו.
פריסה *spreading forth* of the hands, name of a prayer.
פרק, ptcp. עבדתנה פרוק *thou madest him a deliverer*, p. 33 פ.
פרקן *release, rest*, p. 34 פ.
פרת *fragment*, p. 57 פ.
פשט *stretch out* the hands, pp. 29 פ, 49 ל. Ithp. (?) אפשט, p. 59 י (=אושט, p. 59 ז).
פשר, ptcp. פשר, مخلص, p. 25. خلاص, p. 56 פ.
פשרו, خلاص *deliverance*, p. 35 ס.
פתח. Ithp. אפתח, pp. 49 ל, 54 ל.
פתי, 3rd pl. פתו *are wide*, i. e. *abundant*, p. 75 א.

צבע=צווח, صرخ *pray, pray for*, with accus., p. 13 ו.
צבעה *supplication*, pp. 68 צ, 72 ש.
צבע *wash*, p. 20 צ; ptcp. pass. מצבע *bathed*, p. 51 ד.
מצבוע *bath*, p. 68 ב.
צבעד=צבחד=מעט.
צדי, ptcp. צדין *desolate, confounded*, p. 31 צ. Af. or Pa. ptcp. מצדין *make desolate*, p. 13 ל.
צדו *desolation*, وحشة, p. 31 צ.
צוק, ptcp. מציק (? form) *distressed*, p. 74 פ.
צלב. Ithp. ptcp. מצטלבה, p. 14 ל, مصلوب.
צלח, 3rd pl. אצלחו, p. 33 ז.
אצלחו *prosperity*.
צמת, imperat., p. 77. Pa. ptcp. מצמת *uniting*, p. 38 ק.
צמות *conjunction* (astronomical), name of a festival 60 days before Passover and Succoth respectively, *meeting, union*.
צנֹוה *pot* (of manna), p. 56 צ (Targ. Ex. xvi. 33), برنية.
צנק *shut*, impf. c. suff. תצנקנה, p. 67 פ; ptcp. צניק, p. 60 פ. Ithp. ptcp. מצטנק, p. 70.
צעד, imperat., p. 78, *withhold?* ptcp. צעיד *holding, possessing*, p. 9 (ماسك), p. 21 (حائز), *depending on*, p. 25 (ممتسك), with ב.
צעם=צום, p. 57 צ.
ציאם *a fast*.
צער=צור=יצר, 2nd sing. c. su צערכנה, p. 71 י, *thou didst form him*; ptcp. צעור *creator*,

p. 56 ה. צעורה *created thing*, p. 79 (for צוערה).

צוערה=צורה *created thing*.

צער *distress*, p. 77.

צפי, imperat. c. suff. צפיתן *look upon us*, p. 29 ב.

צפית, نظر, p. 22, *providence*. شريعة *will* (of God), p. 23 צ.

מצפית *sight*, p. 765 (Heb.).

מצראי *petition*, p. 13 ו (المصرى).

צרך *it is necessary*, with impf.

صرصر, צֹרְצֹר name of a hymn in the marriage service, p. 827.

צרר, ضيق *distress*, p. 35 נ.

קאמה = קמה *standing corn*, p. 74 ו.

קבל *accept* praise, &c. (of God), p. 40 ה. Ithp. אקבל, p. 50 ב; *complain*, p. 14 ק.

קבל=قبل. לקבל *before*, p. 21. לקבל די *according to*.

קבול name of a hymn, p. 111, heading (v.l. מרן).

קבל, קפל *grow dark*, ptcp., p. 14 ק (الاتفاق, اتفرقو), or as above; p. 868.

קבל (v.l. קפל) *darkness*, p. 63 ו. See also קפל.

קבע, קוֹע *fix* a limit, or a name, p. 16 (اقعد *lay foundations*). אקבע, نصب, p. 56 ב; ptcp. pass. קביע, pp. 68 א, 46 יח.

קדום *storm*, p. 14 ש (قبول).

קהל(ה), ? for קול(ה), الصوت, p. 23 י.

קום, see קעם.

قطف, קטף a *string* of scriptural passages, connected by one idea or word.

קימה=קעימה ? p. 74 ס.

קל=קול, pl. קלין, קלי.

קלומה *self*, of God; alone, p. 57 ק; constr. קלום, p. 40 ד.

קלע *be exalted*, p. 41 ו, شمخ.

קלץ=קלם ? ptcp. קליצין *praising, rejoicing*, p. 115 ח.

קמי=קדם *before*.

מקמי=מפני *because of*.

קמאי *first, ancient*, p. 28 ב.

קמאות *beginning*.

קנומה *self*, of men; c. suff. קנומן.

קני *be zealous*, p. 69 ש (H 3 غار).

קנין=קני יתן, p. 17 צ, *our master*.

קניאנים=קנ׳נים *possessions*, p. 35 ק.

קעם=קום, 2nd sing. קעמך, pp. 67 ה, 78; infin. מקום, p. 39 ב; ptcp. קעים (קעום) *living* (God, angels). Af. אקם *set up*.

קוממו=תקומה, p. 31 ם, ثبات.

קיאם *covenant*, often confused with קעים.

קוממית *in an erect posture*, p. 37 ש (v. l. ־ות).

קעני=קני; ptcp. קענין, p. 26 ע, *our owner*. קעניה, p. 40 ד, *possesses*, i. e. *limits it*.

קפאיה *firmament*.

קפל, p. 30 ל, تحجب *hide*; ptcp. pass. קפיל *folded up, withdrawn*, pp. 15, 42 ט (منطوى), 869 ב.

יקפלי, p. 76 ח (form ?). See also קבל.

קצי *cut off*.

דלא קצין *without ceasing*, p. 18 פ.

קצין *sections* of the Law.

קצץ *cut off, abolish*, p. 68 נ.

קרב *war*; *fighter*, p. 40 ד (Cr 11 محارب, קרוב).

קריב *near*, p. 66.

קרי *proclaim*, 3rd sing., c. suff. קרתה, p. 49; *read*, p. 62 ק; ptcp. קראה *the proclaimer* of the Law (God), p. 49; *reader* of the Law, i.e. *scholar*, a title of respect.

מקרתה *proclamation*, p. 46 כ, *scripture*.

אקראו name of a hymn, p. 676.

קרם = κόρος ? *child*, p. 846.

קרר *to be cool*. Af. אקר, p. 78 (?); ptcp. מקר, p. 79.

ראי.

בראי *below*, p. 35 ה.

ראש.

בראשית *creation*.

רבי. Pa. *glorify*, 3rd pl., c. suff. רבותה, pp. 49, 61 נ. רבתון (*they glorify them*), p. 51; 2nd sing., c. suff. רביכנון *if thou glorify them*, p. 69 ש.

רבו *glory*; pl. רבואן *praises*, p. 14 ת.

רבוי *song of praise*, p. 56, heading.

רביאן *greatness*, p. 47 כא.

רבעת *quarters*, pp. 17 ה, 22 כ.

רגל.

מרגל (مرشد *guide* ?), p. 25 פ; مقتدر *powerful* (God), p. 48.

رهج a method of chanting.

רוח. Pa. רוח, רבח. Af. ארוח *set free*, p. 13; ptcp. מרוח, p. 73 ה.

רוחתה *deliverance*, confused with רחותה.

רבח, רוח (*space*), *relief*, p. 77 ש.

רוט, רהט, רחט, רעט = רוץ *run*.

רום, ptcp. ראמין, p. 62.

רום נבייה the *highest* of the prophets (Moses), p. 44 יה.

רוממות *glorification*.

ריאמה *lofty*, p. 44 יה.

רומה *Roman*, p. 846.

רחה = רעה = רצה. Af. (?) ארחי *pleased*, p. 77. Ithp. 2nd sing. אתרחיך, اختارت, p. 9, *thou wast pleased to*, c. infin.; p. 869.

רחותה, ריחותה, رضوان *God's will, pleasure*, רחיות, p. 43 יג, and specially the time of the restoration of God's favour, p. 44 יו, opp. to פנותה.

רחוך *thy pleasure*, p. 855 (Heb.).

רחם.

רחמים *friends*, those *who love* God.

רחמו *lovingkindness*, p. 18 ר; *love* of God, p. 43 יג.

רחץ.

רחצון *trusty person, ground of trust*, p. 18 ה.

רטש.

מרטוש *calamity*, p. 14 נ.

ריח, ptcp. מריח *pleasing*, p. 22 ת, p. 56 נ (or from רחה ?), p. 77. Ithp. יתריח *he pleases*, p. 37 י, p. 38 פ.

ריטור = ῥήτωρ, title of honour.

רכן. ארכנת, ارتضت, p. 21 ח, c. impf., *thou deignest to*, p. 71 מ, c. inf. Pa. ptcp. מרכן *humbling himself*, i.e. *worshipping*, p. 44 יג (طالب). Af. ארכן קלומה, حسب رضاه, p. 38 א, *condescended*. Imper. ארכן, p. 40 ח, اعطا *vouchsafe*, p. 45 יח; impf. ירכנון *bow* the head, p. 52 ד.

ארכנו *humility*.

ברכנו חיולה *in great condescension*, p. 52 ו.

רמי, ptcp. רמי, واقع, *comes to pass*, p. 42 ט?

רנן.

רניני *my murmuring*, p. 76 ע.

רניניה *murmurings*, p. 13 ד.

רחותה=רעותה.

From רע, *wickedness*.

רעט (=רוט, q. v.), p. 68 א; ptcp. רעטין *hastening*, مسرعين, p. 31 ד.

רעם=רחם.

רפי.

ארפן, pl. *weak*, p. 14 יח.

רצם *was angry*, p. 22 ע, with על; ptcp. pass. רצימים *afflicted*, p. 26 פ.

ארצם *affliction*, pp. 75 א, 60 נ.

רצמה id., p. 79.

רקף. Ithp. ptcp. מתרקפים *shut*, p. 79.

רשי. Af. ארשי *command*, p. 76 ח.

ארש, v. s. א.

רשות, فجور *licence*, i. e. *wickedness*, p. 42 ט.

רתי. Af. ארתי *pity*, 2nd sing., c. suff. ארתיכנה, p. 71 י; imperat. c. suff. ארתיתן, pp. 68, 78, ־תי, p. 75 א.

רתאי *pitiful*.

רתו *pity*, רתותה, p. 76 ט; pl. רתואן, p. 77 ש. רתואתך, p. 19 ז.

רתי *tremble*; ptcp. ראתה, خائفة, p. 21 ג; pl. ראתין, p. 55 פ. רתין, p. 55 ד; fem. ראתן, p. 22 כ.

רתת and ארתת, p. 47 כד.

רתתותן *our fear*, p. 30 ר.

ארתתו *fear*, p. 75 א.

שאל, impf. ישול, p. 30 ע. אשול, p. 77.

שיאל(ה) *question, petition*, pp. 29 ש, 77 ת. לשיאלת שלמיך *to greet thee*, p. 55 ט.

שאם = שום *estimate*, p. 76 ח (?ptcp.). Ithp. ptcp. משתאם, p. 77 ת.

שבאה, مسبب *causing* (? from שוי), p. 25 ש.

שבה = שבת, pl. שבין; c. suff. שביכון.

שבח.

ישתבח, يشتبع, pl. يشتبحات, as noun, *ascription of praise*, in headings.

שבחו a hymn of praise, p. 115.

שבי=שוי, p. 44 יה; ptcp. שבין *like*, p. 42 י.

תשבית *form, likeness*.

שבוע name of a hymn, p. 178.

שבק.

שבקין *missiones, pardon*, رحمة, p. 27 ש.

שבת, 2nd sing. שבתתה, p. 32 ו.

אשבתה *rest*.

=שבתון, p. 47 כג.

שדי (אל), p. 21, الكافي *sufficient*, cf. Midr. R. on Gen. xvii. 1.

שדך *be at rest*, and אשדך, p. 61 ס.

שדכנה *silence, peace*.

שוי, שבי *be worthy, able to*, pp. 32 ט, 40 ד (يستحق), 53 ה, 70 (?). אשוה, p. 52 ג; 3rd fem. שות, p. 32 נ; 1st sing. אשוית, p. 76 ע; 3rd pl. שוו, p. 15 with ב. אשוו *deserved*, p. 14 ס, cf. צ; p. 22 ח, اتفقوا على? 1st pl. שוינן, p. 13 ד, with infin.; impf. ישון, p. 67 ז; ptcp. שוים, p. 67 ל. Ithp. אשתוי *was found*

worthy, p. 59 ג. Hif. imperat. השוי *make worthy*, p. 78.

שוי *place*, 1st sing. אשות, p. 76 ל (? corrupt); impf. נשוי *we set ourselves*, p. 9, نستوى, p. 44 יד (ننشد).

שבשבה *foundation*, p. 56 ב (كمال), p. 41 ז, الأساس, p. 45 יז (اصّلة); pl. שבשבאן, p. 16.

שום *estimate*, p. 34 ו (يروم), p. 41 ח; impf. ישומְנה (?), p. 62 ק, v.l. ישמשונה.

שיאם *value*, p. 34 ו (ان يصل), pl., p. 75 א.

שומיה = שמים *heaven*.

שור *see*. Ithp. ptcp. משתאר, p. 79.

שיר. Af. ? 3rd fem. אשירת *sang*, p. 41 ו.

שכן, ptcp. שכון *inhabitant*.

שלם. Pa. ptcp. מצלח משלם *perfectly* prospering, p. 39 א.

שלמו(ת) *perfection*, pp. 31 ה, 33 ג, 39 א.

שנק. Ithp. ישתנקון *be tormented*, p. 13 ג.

תשניק(ה) *calamity*, pp. 59 ו, 78.

שעים = שחים, p. 6 ג, *bowed down*.

שמע, ptcp. שמעיו, pp. 26, 77 ש. שמעוי, p. 11, c. suff. fem. 3rd pl. שמעין, p. 72 ש. Af. or Ithp. אשמע, p. 54 ח and ? ס (דשמע). Inf. Af. or Pa. משמעיו, p. 55 פ.

אשמעה (v. l. אשמחה, فرج) = תרועה, p. 47 כג.

שמר, ptcp. שמור *keeping*.

שמירים, שמִר׳ id., and *Samaritans*; sing. שמרי, p. 82 ה.

שעה *hour*; pl. שעיה, الساعات, p. 34 ט.

שער, ptcp. שעיר, p. 27 ש, طالب *suppliant*, but ?

שפף *neglect* (cf. תשף Deut. xxxii. 18 Targ.). Pa. or Af. ptcp. משף, p. 69 ת.

אשפו, p. 69 ת, *a thing neglected* or *despised*, ואנין עבידן אשפו כל דמשף לין יתעקר *and if they are made a contempt, every one that despises them shall be rooted out.*

שפִיפות *neglected condition, poverty, misery*, pp. 29 ש, 30 ה, 31 ת.

שקע = שקח = שכח *find*. אשקח, p. 76 מ. אשקענן *we find*, p. 74 ס; ptcp. pass. שקיח, pp. 27 ה, 77 ש; pl. fem. שקיחן, p. 76 ט. Ithp. אתשקע, p. 42 ט.

שרה, الغمائر, p. 22 ח, the *waste*, i.e. *matter*.

שר(ון), p. 9, *violence*.

שרי, 3rd fem. שרת, p. 47 כד. Af. אשרי *make to dwell*, 2nd sing. c. suff. אשריכנן, p. 79.

שראה *abode*, محل, p. 25.

שרי *begin*, trans. p. 23, intrans. p. 40 ו with infin. (?); imperat. שרי, ابتدى, p. 49; ptcp. שרוין, p. 51 ת; משרין, p. 86 ז. Ithp. אשתרי, p. 56 ב ?

שריו the *beginning*.

שראי the *first*, p. 28 ח, *cause*, حال, p. 29 ה.

שרי *loose*. Ithp. אשתרו, حلو *were dissolved*, p. 56 ב. משתרי, p. 114 ח, *broken, annulled*.

שריר = מאד.

שת, &c., *six*; שתתי id., p. 32 ו; אשתה, id.

אשתים *sixty.*
שתק.
משתוקה *silence,* before God said יהי.

תאב, תוב=תהב, ptcp. תאֹב, תהֹב he who *repents,* p. 74 ח. תאהב, p. 63 ח; imperat. תבו, p. 74 ח.
תהב quasi *Messiah,* p. 45 יו.
תתובה *repentance,* p. 36 ת.
תהו ובהו, غامض العالم, p. 62 ת.
תהום = תחום, تخم, p. 44 יד (the *boundary* of the Sabbath, but not in the Rabbinical sense), pp. 46 יח, 68 א.
תהי *repent,* with על, p. 27 ת. תהינן *we repent.*
תהו, p. 76 ע; תהותה *penitence,* p. 45 יו.
תור, ptcp. תאר, p. 21. Ithp.? ptcp. מתאר, p. 21 ח, *explorabilis,* p. 79 (V 3).
תורה, pl. תורואן *laws,* p. 49 ה.
תלי, 2nd sing. תליך, p. 32 כ; infin. מתלי *to raise,* p. 30 ל (v. l. יתלון=ית לון). דתלי, p. 24 מ (v. l. דאת לי), for Ithp.
תלים *brother.*
תלש ? *convulsion,* p. 69 ת.
תלת, ptcp. Pa. מתלתין *suffering,* p. 73 ה. Af. אתלתו with ל, ضايقو *cause trouble to,* p. 31 פ.
תלתו(א) *misery,* p. 75 א (and wrongly אתלאו).
תלא (for תלת) *sufferer,* شقية, p. 88.
תמח=תמה, impf. 3rd pl. fem. יתמחן, p. 61 כ.
תמח, noun, p. 43 יב.
תמידו=(or דו) תמיד הו, p. 60 פ.
תמיות=תמימות *perfection,* p. 855 (Heb.).
תני *repeat, relate,* with ב, p. 10; ptcp. תנים (may you be) *celebrating again.* Ithp. יתני, pp. 39 ג, תתני, p. 26. 43 יב.
תניו (and תנוי) *a repetition, hymn,* ? p. 72 ת, but Ar. مكافة عسكر نفوسنا.
تقيل (i.e. ثقيل) a *heavy* (solemn) chant, opp. to خفيف.
تقيل وسط a somewhat solemn chant.
תרח=תרע *gate,* pl. constr. תרחי, p. 28 ח (for which often תריח).

INDEX OF FIRST LINES

The numbers refer to the pages of the text.
'Anon.' means that in the heading the author is said to be unknown.

אבי חתנה דבהם אתקרי 834
אבי ילידה גלגיו (Abdallah b. Solomon, or Sa'd-ed-din) 838
אדבר דבר עצום וגדיל (Abraham Qabaẓi) 707, 794
אדיק עלינן מרן (Marqah) 12
אדיקו על קשטה (Abraham b. Jacob Danfi) 665
אדכיר לטב בן פרת 647
אדכיר לטב הדמע (Ibrahim العيه) 647
אדכיר לטב משה דגלגיו (Amram b. Solomon) 362
אדכיר לטב משה קטף 648
אדכירים לטב עד לעלם 124, 477
אדני יהוה אשאלך ברחמיך 855
אדרש אשתה' נא מעט (Sa'dallah) 819
אה איקר רב איקרה (Durran, no. 14) 44
אה אָל רחום וחנון (Joseph ha-rabban) 63
אה אלהיהם ואה אדונם 66
אה בחורי כל עבראי (Abraham b. Jacob) 172
אה בן אדם אה מסכין 859
אה בן אדם אה מסכין (Muslim b. Murjan) 856, 865
אה בן אדם עד מתי 860
אה זבן מודאה למרה (Marqah) 72
אה חילה דרתותה (Ab Gelugah) 75
אה חתן אה יפת (Er-rais Joseph) 843
אה טבה דלית סבור (Marqah) 85
אה טבה דלית סבור (Amram b. Solomon) 216
אה טבה דעלמה (Amram b. Solomon) 217
אה טבה דעלמה מן טבהתך (Amram b. Solomon) 743
אה עמי שמעו (Isaac, Pr.) 257
אה יום מברך (Durran, no. 15) 44
אה יום מסיד מן אלה (ed-Dustan) 69
אה יום קדיש ומקדש (Durran, no. 16) 45
אה ישראל אשירו (Mufarrij al-mufarriji) 263
אה ישראל צלי מלב (Abdallah b. Solomon) 775

אה ישראל שבח לאשר (Abu'l-ʿiz) 193
אה כהן אה עצום (Er-rais Joseph) 843
אה כתיב נהיר וקדיש 56
אה מועד מועד הרצון (Eleazar, H. Pr.) 187
אה מלך רחמנה ישתבח ביד (Marqah) 26
אה מן דו כל עלמה מר (Ṭabiah b. דרתה) 78, cf also p. 867
אה סבעין נפשאתה (see also הא ס׳) 872, 873
אה צריכה שמע 864
אה קהל ישראל אשירו (ascribed to Marqah [p. 249] but really later) 162 (כ p. 164, ת p. 165)
את קהל ישראל וזרעו (Muslim) 199
אה רבה מנך אנן בעים (Marqah) 84
אה רחמנה אהיה אשר אהיה 128
אהיה אשר אהיה אה מלוך (Abraham b. Ishmael) 425
אהיה אשר אהיה אחד בלא שני (Marḥib b. Jacob) 392
אהיה אשר אהיה אחד בלא שני (Pinḥas, H. Pr.) 454
אהיה אשר אהיה בי אדני 91
אהיה אשר אהיה האחד ולא מספר (Aaron ben Manir) 644
אהיה אשר אהיה זכור 488
אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך 124
אהיה אשר אהיה יהוה אלהינו (Joseph ha-rabban) 134
אהיה אשר אהיה נתחזק בחילך (Marqah ?) 83
אהן סימן רב סימנה (ed-Dustan) 70, and see p. 869
אהנו כתבה קדישה דנחת (Marqah) 59
אהנו כתבה רבה דאושט מלכה (Marqah) 53
אהנו כתבה רבה דאימנן נביה (Marqah ?) 51
אהנו כתבה רבה דאתינן נסגד 55
אהנו כתבה רבה דכל זכותה 56
אהנו כתבה רבה דקבלה נביה (Marqah) 49
אהרן ומשה דמרון 649
אהרן כהנה דברך 688
אוסיפו וברכו את השם (Marqah with additions) 59
אור הקדש יאיר לבי (Abraham Qabaẓi) 190
אז החל לקרא בשם אלהינו (Eleazar, H. Pr.) 489
אז החל לקרא בשם הגבור (Abraham b. Jacob) 788
אז החל לקרא בשם יהוה (Murjan Danfi) 460
אז החל לקרא בשם יהוה (Ismaʿil Ramiḥi) 553
אז ישר לישר הנכבד (Abraham Qabaẓi) 243
אזל שלם יום שלם (Nanah b. Marqah) 15
אחד הו יהוה הנכבד (‘ Moses ’) 48
אחד הוא יהוה הנכבד (Eleazar b. Pinḥas) 36

אחי חתנה גלגיו (Ab-sakhwah Danfi) 834
אטהר לבבי וכן פמי (Abraham Qabaẓi) 543
אטהר פמי ולשני (Abraham b. Jacob) 684
אטהר פממי וראשי אשאו 830
אין כאֿל ישרון (Abisha b. Pinḥas b. Joseph) 494
אך בעשור לחדש (Pinḥas) 659
אכפר יהוה מן כל עון (Abraham Qabaẓi) 215
אל אלהי האלהים (Joseph ha-rabban) 654
אל אלהי האלהים 6
אל אלהים יהוה (Joseph ha-rabban) 652
אל אלהים רבי אנציר (Ṭabiah b. Isaac) 149
אל האל בו החל בזאת מימרי (Ghazal b. Isaac) 136
אל הקדם בו אפתח (Abisha ha-rabban b. Pinḥas) 106
אל חנון ורחום דרבותה 475
אל חנון ורחום היצוב הממן 309
אל מעון הקדש 650
אל עליון קני שמים וארץ (Pinḥas, H. Pr.) 94
אל עליון שמו (Er-rais Joseph) 841
אל עליון שמו לית לגדלו (Er-rais Joseph) 842
אל פתח הרצון נבוא (Ṭabiah b. Isaac) 169
אל פתה רחמיך אלהינו נעמד (Abisha b. Pinḥas) 504
אל פתח רחמיך נגש (Abisha b. Pinḥas) 511
אל רצון אלה שאלי (Ṭabiah b. Abraham kohen) 175
אל שדי נראה לאבינו (Pinḥas, H. Pr.) 126
אל שער השמים נפן (Abisha, Pr.) 488
אל שער שמיך נתפני (Pinḥas b. Isaac) 218
אל תרח הנכבד (Abraham b. Jacob Danfi) 663
אלה רב ולית כוֿתה (Durran, no. 6) 40
אלה רב ולית כוֿתה (Abu'l-ḥasan eṣ-Ṣûrî) 70
אלהי אב הבשר ונח (Abraham b. Jacob) 704
אלהי אב המון הגוים (Murjan b. Ibrahim) 783
אלהי אברהם אֿת אחד (Abdallah b. Solomon) 304
אלהי אברהם בזכותה (Abraham b. Jacob Danfi) 155
אלהי אברהם בן תרח את רתאי (Joseph הבתה) 299
אלהי אברהם בן תרח ברכאתו (Eleazar b. Pinḥas) 318
אלהי אברהם בן תרח יפתח (Abdallah b. Solomon) 295
אלהי אברהם בן תרח מכל טמא (Eleazar, H. Pr.) 292
אלהי אברהם בן תרח שיאלך (Joseph עבתה of Damascus) 332
אלהי אברהם בעל הברית (Joseph עבתה) 316
אלהי אברהם בעל השבועה (Abraham b. Jacob Danfi) 176
אלהי אברהם דבקן ברחמיך (Ben Manir) 321

אלהי אברהם דבקן והקים 311 (Abdallah b. Solomon)
אלהי אברהם דלחניכיו דק 411 (Abdallah b. Solomon)
אלהי אברהם העברי 761 (Mufarrij b. Jacob)
אלהי אברהם ויצחק ויעקב 699 (Abisha b. Pinḥas)
אלהי אברהם יברכך אה קהלה 444 (Abdallah b. Solomon)
אלהי אברהם יוציאך 696 (Abisha b. Pinḥas)
אלהי אברהם יוציאך מן אסור 781 (Saʻd-ed-din)
אלהי אברהם ימינך ומכל רע 313 (Abdallah b. Solomon)
אלהי אברהם ירחמנו 146 (Ṭabiah b. Isaac)
אלהי אברהם ישמרך ובבריתו 148 (Ṭabiah b. Isaac)
אלהי אברהם לך נברך 9
אלהי אברהם נסיאה בטובו 302 (Joseph kohen עבתה)
אלהי אדון אתקרי נבי 309 (Abdallah b. Solomon)
אלהי אקר הזכו ארש תלתי 481 (Abisha)
אלהי בראשית ואדם ושת 323 (Abdallah b. Solomon)
אלהי האלהים אמר 474
אלהי האלהים בגדלו ברך וקדש זה יום 428
אלהי האלהים הגדול רב שמו
435 (Eleazar, H. Pr., brother of Abisha b. Pinḥas)
אלהי האלהים זה ראש מה נקרא 801 (Eleazar b. Pinḥas)
אלהי הרוחות חדה 303 (Abraham חבתה)
אלהי הרוחות חדה דלית לה דמו 326 (anon.)
אלהי השמים והארץ וכל אשר בם 463 (Ṭabiah b. Isaac)
אלהי ישראל ואדונם 95 (Pinḥas, H. Pr.)
אלהי כל אל ביאר 97 (Pinḥas, H. Pr.)
אלהי כל אל ביאר 285 (anon.)
אלהי כל אל פני כל 152 (anon.)
אלהי מן דער בגנתה 380 (Saʻd-ed-din [b. Ẓedaqah ?] b. Kethar)
אלהי מן לא לו אם ולא אב 130 (Abdallah b. Solomon)
אלהי מצנפת 152 (Abraham b. Jacob דמבני דנפתה)
אלהי משה בן עמרם אשר רמת 345 (Pinḥas, part of כימי by Abdallah)
אלהי נשיא אלהים דזכותו 446 (Murjan)
אלהי נשיא אלהים ואב המון 726 (Saʻd-ed-din Kethari)
אלהי קדם יהוה 823 (Saʻdallah)
אלהים אל בריו אל שדי 623 (Abraham العيه b. Jacob Danfi)
אלהים אל בריו אמר יהי 37 (Eleazar b. Pinḥas)
אלהים אל מהלך 481
אלהים אל מהלך בגדלו בחרך 368
אלהים אל עליון אל ראה אל שדי 470 (Eleazar)
אלהים אל עליון לך אנן משבחין 25 (Marqah)
אלהים אל עליון קני שומיה 52 (Marqah ?)

אלהים אלהינו דמקדם
32 (probably Eleazar, wrongly ascribed to Marqah)
אלהים יחידאי דלית עמה 25 (Marqah)
אלהים יראה יהוה יראה
271 (probably Pinḥas, wrongly ascribed to Marqah)
אלהים יתברך ויתקדש 82 (Pinḥas, H. Pr.)
אלהים קמאה דקדם לעלם 23 (Marqah)
אלהים קעימה דמנה כל 33 (Eleazar (?), or Marqah)
אלהים קעימה דקעים עד לעלם 24 (Marqah)
אלהים רחמנה דבקן ברחמיך 29 (Amram Darah)
אלהינו אתה פני כל ראישון
670 (ascr. to Amram Darah, but really later)
אליך רבי אקרא ולשמך 88 (Muslim b. Murjan)
אליך רבי לבדך אתפלל 753 (Khidmah b. Muslim)
אלף אלף פעמים כארזין ואמרים 84
אמדינה ייה יום שבתה 68, and see p. 870
אמרו תשבחן ותנו 74
אן דכתבה רבה מפתח 58
אסתכל למאום ולית מאום 820 (Sa'dallah)
אפרט מלי תשבחן לחדה 348 (Abraham Qabaẓi)
אפרט מלי תשבחן למן דו 449 (Abdallah b. Abraham עבתה of Damascus)
אפרט מלי תשבחתה לאלהים 451 (Muslim b. Murjan)
אפרש כפי ליהוה וקולי 578 (Abraham العيه)
אפתח בדעת תרח 248 (Abisha b. Pinḥas)
אפתח פמי במימר תשבחן 238 (Abdallah b. Solomon)
אציתו אה צמידים 281 (Solomon b. Ṭabiah)
אציתו שמועיה לפרוטי מליה 329 (Eleazar, H. Pr., b. Pinḥas)
אקדמו בשלם אה עדת עבראי 410 (Nanah b. Marqah)
אקדמו ושלמו בני אימנותה 769 (anon.)
ארך חיינו נבכי 688 (Sa'd-ed-din b. Ẓedaqah)
ארכוני קהלה אשר לון 832
ארש אשבח שם יהוה 278 (Solomon b. Ṭabiah)
ארש מימרי אקרי 533 (Sa'dallah b. Ẓedaqah Kethari)
ארש מימרי אקרי בשם יהוה 457 (Mufarrij b. Jacob)
אשבח שם יהוה אל שדי אל ראה 117 (Isaac b. Solomon)
אשבח שם יהוה בתשבחן 398 (Solomon b. Ṭabiah)
אשבח שם יהוה האחד בלא 731 (Murjan b. Abraham)
אשבח שם יהוה הקדים 352 (Solomon b. Ṭabiah)
אשבח שם יהוה לעלם התמיד 240 (Abisha b. Pinḥas b. Joseph)
אשבח שם יהוה מלוך מכה 742 (Solomon b. Ṭabiah)
אשול צדקת אלה 375 (Abisha b. Pinḥas)

אשירו בלב נמיל (anon.) 195
אשירו ליהוה בכל יומיכם (Eleazar, H. Pr.) 187
אשר אין כמהו אמר 475
אשר אצמח אילן חייה 472
אשר אצמח אילן חייה 720
אשר ברא את האור (Pinḥas b. Isaac) 206
אשר ברא השמים 472
אשר ברא השמים והארץ 720
אשר חתם בוראיה 473
אשר לכוכבי השמים נטע 371
אשר רכב צבא הכוכבים 472
אשרי השם יהוה הצדיק (Abdallah b. Solomon) 310
אשרי וטוב למי ישלם (Solomon b. Ṭabiah) 366
אתגלג̂ ואתפח̂ר ׳בזכות (Abraham العيه) 609
אתהו אלהינו ואלהי אבותינו (Marqah) 17
אתהו אלהנן ואלה אבהתן (Marqah) 18
אתהו דבריך עלמה (in Cr 18 ascribed to Marqah) 67
אתהו חדה דאלהותה דילך (Amram Darah) 28
אתהו יהוה פעל כל עלמה (Eleazar b. Pinḥas) 35
אתהו יקירה חילה (Durran, no. 8) 41
אתהו עבודה דעלמה וטובינן (Marqah) 22
אתהו עבודן דהויך ולא כלום (Amram, H. Pr.) 30
אתהו רחמנה דרחמיך (Marqah) 21
אתי בשלם אתי בשלם (Abisha b. Pinḥas) 249
אתי בשלם דן ירחה (Abdallah b. Solomon) 464
אתי בשלם ושלם לך (Eleazar, H. Pr.) 180
אתי בשלם יום טבהתה טבו (Abdallah b. Solomon) 178
אתי בשלם יום צומה דבה מנסב (Marqah) 435 ת, 478 י כ ת, 666, 62
אתי בשלם מועדה דכרנה (Marqah, see p. 154) 114
אתי בשלם מועדה דכרנה דממן (Ben Manir) 95
אתי בשלם מועדה יום השמיני 724
אתי בשלם מועדה יום השמיני (Pinḥas) 801
אתי בשלם מועדה לא מטלטל חג הסכות (Amram b. Solomon) 716
אתי בשלם מועדה לא משתרי (Pinḥas) 276
אתי בשלם מועדה לא משתרי חג הקציר (Pinḥas) 291
אתיך חדי יום הכפור (Abraham Qabaẓi) 678
אתיך חדי מועד הפסח (Ben Manir) 179
אתיקין וקום גרש (Abraham Qabaẓi) 651
אתפחר ואתגלג בדכרן 830
אתפלל קמיך אה אדני יהוה (Abisha, H. Pr.) 484
אתפלל קמיך אה יקירה (Muslim b. Murjan) 85

אתפלל קמיך אהיה אשר אהיה (Ab Gelugah) 77
אתפני בפני אל קדש מכוני (Pinḥas, H. Pr.) 440

באהלין דאזכרו 833
בגדלו אליק מאורים (العيه) (Abraham 209
בגדלו אסגל עמו (Abraham Yithrani) 807
בגדלו אסגל עמו ישראל (Amram b. Solomon) 361
בגדלו אפרש ירחה שביעיה 695
בגדלו אפרש לישראל בשנה (Abraham Yithrani) 780
בגדלו בחר אדם ושמו בגן (Abraham b. Jacob) 151
בגדלו בחר עמו ישראל ומיד 338
בגדלו בחר עמו ישראל ושמון 129
בגדלו בחרך 725
בגדלו בחרך אה ישראל 368
בגדלו בחרך אה ישראל 321
בגדלו בחרך אה ישראל בזבני (Ṭabiah b. Isaac) 145
בגדלו בחרך אה ישראל ושמך 224
בגדלו בחרך אה ישראל ושמך גוי ייה 338
בגדלו בחרך אה ישראל ותלא 127
בגדלו בחרך ואסגלך ועל כל (Solomon b. Ghazal) 326
בגדלו ׳ביומה חמישה (Khiḍr b. Isaac) 210
בגדלו ברא המאורות (Khiḍr b. Isaac) 209
בגדלו ברא המאורות 720
בגדלו ברא הרקיע (Pinḥas b. Isaac) 207
בגדלו ברך וקדש 428
בגדלו ברך וקדש זה היום 309
בגדלו הציל אבהתן 315
בגדלו הציל אבהתן 316
בגדלו הציל אבהתן 294
בגדלו הציל אבהתן (twice) 301
בגדלו הציל אבהתן 285
בגדלו הציל אבהתן במופתים 284
בגדלו הציל אבהתן ממצרים 128
בגדלו הציל אבהתן ממצרים 366
בגדלו הציל אבהתן ממצרים במופתים 339
בגדלו הציל אבהתן ממצרים ונחגון 339
בגדלו הצילך אה ישראל (Solomon b. Ghazal) 285
בגדלו זכר בריתו 285
בגדלו זכר בריתו עם זכאים 301
בגדלו זכר בריתו עם זכאים 312, 315
בגדלו זעק לבוראיו 284

בגדלו חתם בוראיה (Abraham b. Jacob) 210
בגדלו יאמנך ממה תירא ויפתח 320
בגדלו יאמנך ממה תירא וישימך 295
בגדלו יאמנך ממה תירא וישם 295
בגדלו יאמנך ממה תירא ולדרכיו 294
בגדלו יאמנך ממה תירא ועל כנפי (Muslim Danfi) 295
בגדלו יוסף איקרך (Amram b. Solomon) 203
בגדלו יחני יתך (Amram b. Solomon) 204
בגדלו יטהר לבבך (Amram b. Solomon) 204
בגדלו ייטיב אימנותך (Amram b. Solomon) 204
בגדלו יסלח חטאך 673
בגדלו יעזר עליך (Abraham Qabaẓi) 688
בגדלו יעמר אתרך (Amram b. Solomon) 204
בגדלו יצליח עובדך 127
בגדלו יצמח עשב 474
בגדלו יצר רקיע (Abraham b. Jacob) 207
בגדלו ירוח לך מכל לחץ 444
בגדלו כלל בריאתו (Pinḥas b. Isaac) 210
בגדלו לא ישמים (Amram b. Solomon) 204
בגדלו לא ישמם מן ראות (Pinḥas, H. Pr.) 432
בגדלו לא ישמם מן ראות 775
בגדלו נבא למשה 646
בגדלו נחג עמו 343, 361, 362
בגדלו נחג עמו אל הר סיני 339
בגדלו עמה לחץ עמו 284
בגדלו פרק אבהתן 396
בגדלו פרק אבהתן 650
בגדלו 'פרש מועדים 688
בגדלו קדש יום שבתה 315
בגדלו קוה מיה (Abraham Danfi) 208
בגדלו שלח לכם נבי (Amram b. Solomon) 475
בגדלו שלח משה הכני 225
בגדלו שם אהן ירחה קדמה (Abraham Danfi) 152
בגדלו שם זה המעמד 366
בגדלו שם זה יום הכפור 687
בגדלו שם זה יום הכפורים 651
בגדלו שם לישראל במקרום 126
בגדלו שם קרבן הפסח (Ṭabiah b. Isaac) 145
בגדלו שרץ מיה (Abraham b. Jacob) 209
בגלגי דן נביה (Abdallah b. Solomon) 819
בחסדך מרן כוננו (Abraham العيه) 492

בֹּחר יהוה ישראל במאומות 674 (Jacob ha-rabban)
בלב טהור נשבח 385 (Ben Manir)
בלבב דכי מן רעות 678 (Ben Manir)
במובא יעקב ישראל אל מצרים 360
בֹּמקום טור סיני עמדו 357 (Abdallah b. Solomon)
בן אדם זכר מותה 856
בנור מניר כל לב 676 (Ben Manir)
בנור מניר מופע 679 (Ben Manir)
בני בעל השבועה 687 (Abraham b. Jacob)
בני עביבי חתנה 835 (Murjan Danfi)
בנצירו ובקשט וברחמו 12
בספרך נלמד כל ימי חיינו 7
בעין הלב ראיתי 362 (Abraham Qabaẓi)
בעמל התלתה ופתור 466 (Abraham b. Ishmael Marḥibi)
בפם קדש נשבח 667 (Pinḥas b. Joseph)
בקול רם נימר 832 (Abdallah b. Solomon)
ברוך אתה בחסדך 7, 132, 147
ברוך אתה יהוה אלהינו 79, and see pp. 869, 875 (Abi Ḥisdah of Tyre)
ברוך אתה יהוה אלהינו 156
ברוך אתה יהוה אלהינו 818 (Saʿdallah and Abdallah b. Solomon)
ברית העולם מלואים 177 (Abraham b. Jacob)
ברכו ושבחו ורבו ורוממו 7, 237
בשם יהוה אלהים 181 (Ben Manir)
בשם יהוה אלהינו נחל 368 (Pinḥas, H. Pr., b. Ithamar)
בשם יהוה אשרי דברי 855
בשעבוד אלה על טור סיני 50 (Marqah)
בשעבוד נימר קמיך כתבה 50, and see p. 877 (Marqah)
בתם לבבי מני 796 (Abraham b. Jacob Danfi)
בתר אודהות אלה והשלום
105 (ha-rabban Pinḥas b. ha-rabban Abisha b. Pinḥas b. Joseph)

גבור הגבורים בגדלו הציל אבהתן 366
גדול אלה אשר אין כמהו 9, 737 &c.
גזיראן ות[ו]רואן על יד משה 479
גזרת הגזרה שרוה 837 (Abdallah b. Solomon or Saʿdallah)
גלוג יוסף כבד 647 (Abraham Qabaẓi)

דאכתב בימי הרצון 403 (Abraham b. Ishmael)
דבחכמתו הקדושה ברך 165 (anon.)
דבחר מן הנביים משה 301

דבעי מדע מה הו חילה (ed-Dustan) 69
דגלא גלגאי עשות (Pinḥas ha-rabban) 138
דיאנה קשיטה דלא נסֿב (‘Angels’) 10
דכורה טבה דלא מנשי (Durran, no. 11) 47
דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו 4
דע אה ישראל כי מרך (Ma‘yan b. Ẓedaqah حفتاوي) 696
דקדש זה היום 489
דרבותה אתרבת ביאר 285
דשמהֿ אל אמונה (Murjan b. Ibrahim) 660
דתלא רקיעה ביומה תניאנה 472
דתלא רקיעה ביומה תניאנה 720

הא טובי מן קנא 694
הא יום מברך (Murjan) 681
הא כתיב נהיר וקדיש 56
הא סביען נפשהתן (Marqah) 60 and see p. 872
הא צפר מברך (Abraham b. Jacob) 163
הא צפר מברך (anon.) 649
האחד אשר בגדלו ברך 479
האל אשר רב גדלו (Solomon b. Ghazal) 298
האל דברך וקדש זה המקום (Solomon b. Ghazal) 765
האל הגדול והגבור 209
האל הנאמן דלברית (Muslim) 317
האל הנסתר מן מצפית (Amram b. Solomon) 765
האן דאתון קעמין (Durran, no. 7) 21
האן כֿוֿת משה דביד 674
הב לן מרבה לכתבה (Marqah ?) 51
הב לן משבחה בכל שעה (Isaac, Pr., b. Solomon) 263
הב לן משבחה בלב (Abraham b. Jacob b. Ab-sakhwah) 681
הב לן משבחה למרה (Marqah) 19
הבו תשבחתה למן דאלוף (Marqah) 20
הגדול והגבור מלוך (Mufarrij b. Jacob) 660
הגדלות ליהוה המלך 860
הדה שירתה רישה 707
הוקם בעלמה שלשה צפרים (anon.) 340
היום הקדוש הזה (Abdallah b. Solomon) 384
הירוש על כל ירוש (Ṭabiah b. Isaac) 154
הך מה דחנת חכמתו (Amram b. Solomon) 148
הכללת צלותה בשמחותה (Abraham Qabaẓi) 260
הלב והעין והרוח (Abdallah b. Solomon) 823
המועד השביעי הזה חתמת (Solomon, Pr., b. Ghazal) 766

המלל המוחי המפצי (Abdallah b. Solomon) 827
המרוֹח המושיע בגדלו 721
המרוֹח המושיע בגדלו יאמנך 295
הנאדרי בקדש בגדלו הציל 128
הנאדרי בקדש התמים בישו (Pinḥas, H. Pr.) 462
הסכות מן ארבע אקרים (Abraham b. Faḍḍal b. Abil-ʿizz) 735
הסבית ושמע ישראל (Ṭabiah b. Isaac) 280
הצדיק והישר אל חנון ורחום
(Abraham b. Obadiah b. Berakhah עבתה of Damascus) 312
הצור תמים פעלו (Muslim I) 661
הצלות והשלום על הנביא (Eleazar) 304
הרמתי את ידי (Abraham b. Jacob) 685
השבעות תספר מיום (Abraham Qabaẓi) 372
השבעות תספר מיום (Pinḥas, H. Pr.) 371
השבת הקדוש הזה (Abdallah b. Solomon) 233
השבת הרביעי הזה (Muslim Danfi) 311
השבת השביעי הזה (Saʿdallah Kethari) 383
התמיד באלהותו השופט (Zedaqah الحفتاوي) 113
התמיד באלהותו חנון החנונים (Meshalmah) 303
התפלה והתחנון מן משה (Abdallah b. Solomon) 829

ואה צעורה דאדם 858
ואזל גבר מבית לוֹי (Targum) 840
ואזמין לנו הטובות (Muslim) 396
ואמרו פם אחד (Ben Manir) 185
ואתני בתשבחתי ומדרשי (Amram b. Solomon) 144
ויבד מפניך כל דבב (Amram b. Solomon) 776
ויושעך ויוליכך (Solomon b. Ṭabiah) 777, 778
ויסלח למאתי הרבנים (Pinḥas b. Eleazar) 237
ויצחק אתי במדברה (Targum) 839
וככן אחי חתנה (Murjan) 834
וככן סמוכה וארכונה (Murjan) 836
וכן ישמר חיי מן אמור (Abraham b. Ishmael) 399
וכן ישמר חיי תלימך (Joseph er-rais) 844
ולאוֹי עלי אזכר (Pinḥas b. Eleazar) 237
ולית ממן לעלם 852
ומאה שנה תעשו אתו (Amram b. Solomon) 283
ומד אנן ידעין 676
ומלל יהוה עם משה (Targum) 845
ונעשנה על הר השכינה (Solomon b. Ṭabiah) 777
ועל חתמת נקריב 291

וקריביו דמנון (Murjan) 836
ותעשו מועדיכון (Abraham b. Ishmael) 421
זה המועד הטבן מברך (Sa'd-ed-din Kethari) 448
זה השבת הושם מתבני (Sa'd-ed-din Kethari) 729
זה השבת מה טבו (Amram b. Solomon) 304
זה שבת מועד חג המצות (Murjan) 243

חברי אתיתב קבלי (Abraham Qabaẓi) 726
חברי אתיתב קבלי ואת אזניך (Isaac b. Solomon) 112
חברי קבלי אתיתב (Murjan b. Ibrahim) 784
חברי קדמי עמד ושמע (Solomon b. Ghazal) 766
חדש הראישון גלגיו (Abdallah b. Solomon) 139
חדש השביעי הזה מה טבו (Murjan) 448
חיול הוא חילה דכן ארכן (Durran, no. 18) 45
חיול הוא חילה תקיפה (Durran, no. 5) 40
חיולה רבה הו יהוה 489
חילה דאבדיל זה החדש (Ṭabiah b. Isaac) 146
חילה דאסגיל ואפרש עמו ישראל 125
חילה דאסגלנן ושם 673
חילה דאסגלנן מן העמים 410
חילה דאפרש זה שבת דצמות 93
חילה דאפרש לישראל 494
חילה דאפרש לך אה ישראל 429
חילה דבדיל מן כליל מין אדם 640
חילה דבחר אדם מכל 725, 780
חילה דבחר אדם מכל הברוים 93, 125
חילה דבחר עמו ישראל 428
חילה דבחר עמו ישראל ומכל העמים 339
חילה דבחר עמו ישראל ושמו קדֿש (Eleazar b. Pinḥas) 667
חילה דבחרך אה ישראל 428
חילה דבחרך אה ישראל ואסגלך 308
חילה דבחרך אה ישראל ועל כל 673
חילה דביומה תליתה (Khiḍr b. Isaac) 208
חילה דברא אבינו אדם 207
חילה דברא שמים (Abraham العيد) 206
חילה דברך וקדש ואסגל 478
חילה דברך זה יום הכפֿור 648
חילה דגלא בזה היום תמחים 338
חילה דהוציא ישראל ממצרים 308
חילה דהציל אבהתן (note 7) 224
חילה דזכר ברית האבות 97

חילה דוכר בריתו עם השלשה (Abraham Qabaẓi) 145
חילה דוכר בריתו עם השלשה (anon.) 317
חילה דוכר בריתו עם זכאי 164
חילה דוכר בריתו עם נשיאה (Muslim) 312
חילה דכון נור קדש (Abisha) 410
חילה דמלל משה אדוני 373
חילה דנטע גן עדן 474
חילה דנשא מיתובית אברהם 129, 224
חילה דנשא מיתובית זה היום 320
חילה דנשא מיתובית יעקב 125, 129
חילה דנתן לישראל בדן ירחה (Ṭabiah b. Isaac) 145
חילה דפדה אבהתן 164
חילה דפרק עמו ישראל 320
חילה דצמת בין תלתה זבנים (anon.) 138
חילה 'דצמת בינן ובינכם (Pinḥas, H. Pr.) 272
חילה דקׄבע בנין (Abisha) 254
חילה דשגר משה 648
חילה דשם ארונן משה 208
חילה דשם אהן שבתה מנשם 474
חילה דשם דן ירחה קדמה (Amram b. Solomon) 203
חילה דשם דקטים מול הרגריוים (Mufarrij al-mufarriji) 161
חילה דשם חצׄצרי הכפׄרות 694
חילה דשם ישראל עליונים (Abraham Danfi) 151
חילה דשם ישראל תפשים 165
חילה דשם פרקן בין הירׄא (Abraham Qabaẓi) 151
חילה דשם שבתה הך פרכת 308
חילה דשם תרחי גן ערן 443
חילה רמה יקירה פקד (Durran, no. 20) 46
חילה רמה שמע בקלן (Durran, no. 12) 43
חירת צוקתה צוקתון 863
חמשה קריאן קרא אלה 361
חנון החנונים הנאדרי בקדש 462
חנון החנונים הצדיק והישר (Jacob, Pr.) 161
חנון החנונים שמע קולותינו
493 (part of נפתח פיאנו ascribed to Amram Darah but really later)
חתנה טבה יהוה ימלא 834

טב יהי כל המימר (Ṭabiah b. Isaac) 770
טב לן נימר מרן כשר (Ṭabiah b. Isaac) 814
טבה דמיטב לעלמה (Durran, no. 4) 40
טבה מברי עלם 853

טובי מי יזרז 673
טובי מי יקרב בו קרבן (Muslim b. Murjan) 298
טובי מי יקדיב בו קרבן (anon.) 147
טוביכון אה ישראל תשמרו (Abraham Qabaẓi) 262
טובינן ומה שוינן (Marqah ?) 52
טובך תקום קמי מרן 475
טובך תקריב בו קרבן (Abraham Danfi) 152
טובך תקריב בו קרבן (anon.) 290
טובך תקריב בו קרבן 253
טובך תקריב בו קרבן (Isma'il b. Badr Ramiḥi) 442
טובך תקריב בו קרבן (Pinḥas, H. Pr.) 298
טובך תקריב בו קרבן תשבחן לנכבד
736 (Abraham ha-yithrani b. Abi 'Uzzi)
טובך תקריב בו קרבן תשבחן לעבודה (Murjan) 483
טט מלי טב נפרט (Ṭabiah b. Isaac) 198
טכס אקר כל דבר מוצאו (Ṭabiah b. Isaac) 143
טכס דגלי העולם (Ṭabiah b. Isaac) 146
טף דברי על השפת (Ṭabiah b. Isaac) 132
טרם נתעתק מן זה
400 (Mattanah ha-miẓri, acc. to others التقة i.e. Abdallah b. Solomon)

יבכו עינינו ומה רעים (Joseph ha-rabban or H. Pr. ?) 63
יגדל הגבור אשר גלא (Pinḥas) 660
ידעין דאתהו קשטה 52
יהוב מתנאתה 212
יהוה אלה רחמן ורתאה 4
יהוה אלה רחמן ורתאה ('Joshua') 4
יהוה אלה רחמן ורתאה סלח 293, &c.
יהוה אלהינו יהוה אחד 'דבחייה 340
יום הכפור הזה (Abraham b. Jacob and Ghazal b. Isaac) 661
יום השמיני הזה מה הדרו (anon.) 808
יום השמיני הזה מה רב (Abdallah b. Solomon) 792
יום טבה ומה טבו (Abdallah b. Solomon) 234
יום שבה אשבתה (אתי part of the ;Marqah) 666
יום שביע חג המצות (Abdallah b. Berakhah للفتاوي) 234
יום שבתה דצמותה אתא בשלם (Abdallah b. Solomon) 109
יום שבתה דצמותה אתא בשלם (Pinḥas b. Isaac) 109
יזדכי דיאנה 859
יבולה קרישה דשריץ 472
יבולה קרישה דשריץ 720
ילידה דאתגזר אלהים (Eleazar, H. Pr., brother of Abisha) 846

ים הרחמים סלח לנו 64 (Joseph; on p. 714 called H. Pr.)
יעקב ישראל זכאה עצומה 360 (Amram b. Solomon)
יפה ואשר לאשר שמר 173 (Isma'il Ramiḥi)
יפה לך ישראל כי אתה עם קדש 313 (Joseph الفتاوي)
יפסח אלה על בתינו 170 (Abraham b. Jacob)
ירום קהל יהוה זרע כל מימני 362
ישים לך אשמחתה 843 (Joseph er-rais)
ישר הישרים בגדלו 650
ישר הישרים בגדלו נחג 339
ישר הישרים . . . בגדלו פרק 396
ישר נשׂוֹי כהלן 9 ('Angels')
ישראל אה סגולה 816 (anon. and Ṣaliḥ b. Isaac Danfi)
ישראל יצאו שלומים 423 (Abdallah b. Solomon)
ישראל כלכם 197 (Murjan)
ישראל שבחו לאלה ואמרו 196 (Mufarrij b. Jacob)
ישתבח אלהים אין אלה אלא אחד 161
ישתבח הנאדרי בקדש 414 (Isma'il Ramiḥi and Solomon b. Ṭabiah)
ישתבח הקדם אהיה אשר אהיה 757 (Khidmah b. Muslim b. Murjan)
ישתבח לעלם יהוה הגדול 284
ישתבח לעלם יהוה הגדול 361
ישתבח מרן קמאה 661
ישתבח מרן קמאה 723
ישתבח עבוד סימניה 162
יתב דן פתגמה 205 (Solomon b. Amram)
יתברך אלה ולית כוֹתה 237
יתברך ויתקדש אלהים הרֹבי 81, 94 (Pinḥas, H. Pr.)
יתגלג מן ברא בוראיה 651
יתגלג קראה . . . הוא יהוה אלהינו 348 (Pinḥas, H. Pr.)
יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד 157
יתרבי בן תרח 494
יתרבי דיאנה חנון . . . הזקנים 861
יתרבי דיאנה חנון . . . הכהנים 861
יתרבי זה השם הגדול 48 ('Moses')
יתרבי שם יהוה רחום 839 (Abdallah b. Solomon)
יתרבי שם יהוה רחום 840 (Jacob b. Isaac b. Sa'dun)
יתרבי שם מרן אדון האדונים 432 (Abdallah b. Solomon)
יתרבי שם מרן נתון כל טוב 445 (Abdallah b. Solomon)

כהלן חיבין קדמיך 10 ('Angels')
כהלן נשׂוֹי ונימר 59 (Marqah)
כהני יהוה דיתון 831

כהנים רבים הם שלשה 758 (Khidmah b. Muslim b. Murjan)
כי בשם יהוה אקרא 654, 854
כי בשם יהוה נקרא ונאמר 126 (Pinḥas, H. Pr.)
כי גדול יהוה מכל האלהים 66
כימי . . . אלהי אב המון 373 (Abdallah b. Solomon)
כימי . . . אלהי אב המון הגוים 783 (Murjan b. Ibrahim)
כימי . . . אלהי אבותינו אתה 276 (Solomon b. Ṭabiah)
כימי . . . אלהי אברהם בן תרח
97 (Abdallah b. Barakât للفتاوي and Ben Manir)
כימי . . . אלהי אברהם בן תרח בגלגיו 702 (Muslim)
כימי . . . אלהי אברהם בן תרח דבא 230 (Isma'il Ramiḥi)
כימי . . . אלהי אברהם העברי 651 (Joseph ha-rabban)
כימי . . . אלהי אברהם יוציאך 780 (Sa'd-ed-din Kethari, and anon.)
כימי . . . אלהי אדם בן האדמה 429 (Abdallah b. Solomon)
כימי . . . אלהי אדם ונח 167 (Ṭabiah b. Isaac)
כימי . . . אלהי בן תרח אשר 225 (Hibat-allah ha-miẓri)
כימי . . . אלהי בעל שיבה טובה 786 (Abraham العيه b. Jacob)
כימי . . . אלהי האיש התם 767 (Sa'd-ed-din Kethari, and Murjan)
כימי . . . אלהי מן שרא במישרי 286 (Abu Murjan ?)
כל דמן מין אדם 852
כל חשבן בעלמה 862, 866
כל טב לדריה שבתה 70
כל מן לו כלום 150 (Solomon b. Sarur, or Ṭabiah b. Isaac ?)
כל קהל ישראל סגים 837
כל שביכון טבֿן 826
כלנו נקרי שלם 667 (Abdallah b. Solomon)
כרזו לאלה אלהים אלהיכם 808 (anon.)
כרזו לאלה דבקדש נאדרי 764 (Abdallah b. Solomon)
כרזו לאלה התמיד בישו 815 (Ṭabiah b. Isaac)
כרזו לאלה ישר הישרים 408 (Abdallah b. Solomon)
כרזו לאלה רמה מרוממה 275 (Abdallah b. Solomon)

לא נחדל ולא נבטל 291
לאלהון נברך דו בעל 93, 95, 125, 163
לאלהון נברך דו בעל התקומה 129, 343, 361
לאלהים אשלמֿת 841 (Joseph er-rais)
לבי עלה אל דקטס 188 (Abraham Qabaẓi)
לחילה חיולה ונצוחה 46 (Durran, no. 21)
לטוב לנו נשאל 270
ליהוה נשבח בדכיות לשונינו 729 (Sa'dallah Kethari)
לים הסליחן והרחמים 477 (Abraham Qabaẓi)

לית אלה אלא אחד יתהלל 722
לית אנון אנשה מוקרין 861
לית בכל יומיה (Durran, no. 17) 45
לך אנן משבחין (Mattanah ha-miẓri) 265
לך אנן צבעין (‘Angels’) 10
לך מני מה תדרש (Abraham Qabaẓi) 259
לך נביע מרן (Durran, no. 2) 39
לך נבעי מרן וקמיך (‘Angels’) 10
לכל מועד ראשית 793
לעלם תסתגד ולעלם תשתבח (Pinḥas b. Joseph) 83

מאה שנה ביומיך יסי 156
(ו)מאה שנה תעשו אתו (Amram b. Solomon) 283
מבאר שבע צא זכאה 641
מברך הו ביתה דיעקב (Durran, no. 22) 47
מגן עזרך יעזרך (Abraham العيه) 326
מד לית אלה אלא אחד (Durran, no. 1) 38
מדינה ייה יום שבתה 68
מה טב וברך (Ibrahim العيه) 268
מה טב זה הדבר (Muslim b. Murjan) 850
מה טבו מן שבת ידיו מתפרשי (Ben Manir) 323
מה רב וברך דן מועדה (Marqah ?) 193
מה רב ומברך זה יום (Pinḥas b. Ithamar) 676
מהימנה ממנה טובי (Durran, no. 19) 46
מודאה לאלה אשר נתן (Pinḥas, H. Pr.) 848
מודאה לאלה קעימה (Muslim b. Murjan) 484
מודאה לאלהינו מודאה (Ben Manir, or Mattanah ha-miẓri) 180
מועד הפסח טב תשמר (Hibat-allah ha-miẓri) 200
מועדי אלהים . . . טובך (anon.) 422
מועדי אלהים . . . יומים (Abraham Qabaẓi) 419
מועדי אלהים . . . ישראל
421 (Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marḥib ha-marḥibi)
מועדי אלהים . . . מועד השמיני (Abraham Qabaẓi) 806
מועדי אלהים . . . מועד השמיני (Murjan) 806
מועדי אלהים . . . על יסוד (Abdallah b. Solomon) 782
מזרח הסליחן יופע 489
מימרו לוכון בשלמה (Abraham b. Ishmael mufarriji) 365
מימרי לכהלכון סיעתה (Abisha, H. Pr., b. Pinḥas b. Joseph) 479
מימרי לכהלכון סיעתה האלה (Abisha b. Pinḥas) 366
מיתובית יעקב ישראל 641

מלנו לחצה רבה (Pinḥas b. Joseph) 191, cf. 723
מלוך העולמים בגדלו בחרך 725
מלוך מכה ורומה דאמר 475
מלוכך וצעורך (Abraham Qabaẓi) 254
מלי תשבחן ארבר (Muslim b. Murjan b. Ibrahim Danfi) 849
מלכה דלעל מלכה (Durran, no. 10) 42
מלכה דמקומם עבידאתה (Marqah) 847
ממך ארשו אה חברי (Meshalmah b. Ab-sakhwah) 759
ממלל נחדש לכם אה מן אנה (Meshalmah) 743
ממנה דכלה כפית לה̇ (Durran, no. 3) 39
מן דכרנך אצא (Mufarrij b. Jacob) 838
מן ימטי מימר רבות (Marqah) 53
מן מדעה נתבונן (Meshalmah) 745
מן משרין ב(מ)מללה (Ṭabiah b. Durathah) 867
מני הדרוש והשאול 216
מני לך מה תדרש (Muslim b. Murjan) 812
מניר ולך טוב זקן (Joseph er-rais) 844
מפני נקרא חן הנפש (Muslim b. Murjan) 850
מצח ועליו נזר דן יומה (Mattanah ha-miẓri) 111
מר יחדאותה יהוה אלהנן (Pinḥas b. Isaac) 150
מר יחידאותה דבר דבר 366
מראש גבעת התורה (Ben Manir) 327
מרה דאלהותה אדון הארונים (Abisha, H. Pr.) 108
מרה דאלהותה דילך הי רבותה (Marqah) 846
מרה דאלהותה הצדיק והישר (Muslim) 312
מרה דאלהותה מלוך כל רוחיה (Abisha b. Pinḥas) 736
מרי אן ראית׳ ׳ברחמיך (Amram b. Solomon) 218
מרי אתרחם עליכון 853
מרי לא נסגד לעלם אלא לך 3
מרן יקבל צלואתכון ויעני 276
מרן יקבל צלותך 466, 478

נאזין אזנינו למשמע (Abraham Qabaẓi) 369
נביה רבה דעלמה נומיקה 115
נברך ונהלל ונגדל 7
נברכך מאד ונשוע אליך 5, and see p. 878
נגד תרחך נקום (Sa'dallah b. Ẓedaqah Kethari) 227
נגד תרחך נקום אה לחי
(Hibat-allah ha-miẓri = Nethanel b. Obadiah b. Ab-zehuta) 632
נגש ונפרש מימר (Hibat-allah ha-miẓri) 776

נודי ליהוה ונרבי לשמו (Abdallah b. Solomon) 839
נור דן יומה יתר (Hibat-allah ha-miẓri) 226
נחתם צלותה במימר (Mufarrij al-mufarriji) 401
נחתם שירתה ונימר (Pinḥas [b. Abisha ?]) 136
נטהר הלשון והפמם (Saʿdallah) 827
ניזל בתר כתבה קדישה (Marqah ?) 49
נעבר בפתח שער המדע (Abdallah b. Solomon) 130
נעמד על תרח אֿל נורא (Abisha b. Pinḥas) 739
נעמד פני אל קני (Abraham, Pr., b. Isaac) 403
נפתח אוצר תשבחן (Abdallah b. Berakhah עבתה of Damascus) 343
נפתח פיאנו ונמול (Amram Darah ? or Amram, H. Pr.) 491
נפתח תרח המדרש (Hibat-allah ha-miẓri) 740
נצא מן בית אל בית (Mattanah ha-miẓri) 425
נצפי למשה בן עמרם (Mattanah ha-miẓri) 357
נרבי ליהוה התמיד (Jacob b. Isaac b. Saʿdun) 840
נרכן ונימר ישתבח (Abisha b. Pinḥas) 430
נשוב עורי לדכרן (Abdallah b. Solomon) 831
נשוֹי כהלן ונימר (‘Angels’) 9
נתגלג עורי בדכרן 832
נתפחר בדכרן שרתי 830

סבו שלם בישאתה תרחק 855
סדרה דאכה אצטמתו (Saʿdallah Kethari) 228
סדרה דאכה אקוֹו קמי (Saʿdallah Kethari) 446
סדרה דאכה שרי עמי לרז (Saʿdallah) 825
סהבי חתנה הגבר (Saʿdallah) 834
סוברו רבה לחיינו (Saʿdallah) 824
סיאגים רברבים (Durran, no. 9) 42
סיעתה שמעו מני (Saʿdallah b. Ẓedaqah Kethari) 256
סלח לנו . . . אה אֿל צדיק (Muslim) 690
סלח לנו אה אֿל קני (Nanah b. Marqah) 689
סלח לנו אה אל תדיר (Abraham b. Jacob) 692
סלח לנו אה רבנו (Ghazal b. Isaac) 693
סלם מציב נכח שער (Saʿdallah b. Ẓedaqah Kethari) 809
סמוכינן וארכונינן (Saʿdallah) 831

עבד אודי לעבודי (Abraham Qabaẓi) 465
עבד אודי לעבודי במאֿדי (Abraham Qabaẓi) 811
עבד יהוה תמחים (Abdallah b. Solomon) 255
עבד עלי בכל מימר (Muslim I b. Murjan) 849

עבד עלינן נזכר 862, 866
עבד פני כל מאום 519 (Abdallah b. Solomon)
עבדיך הנשארים 212 (Amram b. Solomon)
עבודה דעלמה אלהים יסתגד 16 (Marqah)
עבודה דעלמה בכל עת תשתבח 34 (Pinḥas, H. Pr. [so V 3])
עבודה דעלמה מן ישום רביאנך 31 (Amram Darah, ? H. Pr.)
עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח 27 (Amram Darah)
עבודי ורבי בגדלו נחג 362
עביבי חתנה אב עלי 835 (Murjan)
עדת ישראל אשמחו 198 (Abdallah b. Solomon) (or שמעו)
עודני מלך נתן 822 (Abdallah b. Solomon)
עזיזי חתנה דקעם 835
על דדי מה נתן לי עבודי 432 (Abdallah b. Berakhah الحفتاوي)
על חסול צלותה נעמד 140 (Abdallah b. Solomon)
על כל מימר ומימר 444 (Abdallah b. Solomon)
על מזבח הצלות נעמד 103 (Ṭabiah b. Isaac)
על מעין חכמתה אקום 818 (Abdallah b. Solomon)
על מעין תהום הדעת 231 (Abraham Qabaẓi)
על מעין תהום הדעת אקום 595 (Abraham العيه)
על משה שלמת 843 (Joseph er-rais)
על פיך אדני מליתי 168 (Ṭabiah b. Isaac)
על פתח הדעת נעמד 566 (Muslim b. Murjan)
על פתח השובה עמד 712 (Ṭabiah b. Isaac)
על פתח כל ממלל בשם האל נחל 746 (Abdallah b. Solomon)
על פתח רחמיך יהוה 213 (Abdallah b. Solomon)
על פתח רחמיך יהוה עמדנו 341 (Amram Darah, but really later)
על שריו כל ממלל נודי 641 (Abdallah b. Solomon)
על שריו כל ממלל שם 668 (Abdallah b. Solomon)
עלי לאוי ארבי המתרבי 111 (Isaac, Pr., b. Solomon)
עליו הרצון מן יהוה 441 (Abraham b. Ishmael b. Joseph al-mufarriji)
עמדתי קמיך על פתח רחמיך 3
עני אני עׄני 824 (Abdallah b. Solomon)
עני הדרושים בגדלו בחר 129 (Murjan b. Ibrahim)
ערכתי לחם הפנים 363 (Solomon b. Ṭabiah)
ערכתי לחם הפנים 383 (Abdallah b. Solomon)
עת מה נחל במאום 388 (Obadiah b. Berakhah עבתה of Damascus)

פין נפתח במיני תשבחתה 141 (Abraham b. Jacob)
פממי יתגלג וראשי 829
פני יהוה אׄל עולם 194 (Pinḥas, H. Pr.)
פני יהוה נערך השלחן 189 (Pinḥas, H. Pr.)

פני יהי נא חסד 222 (Pinḥas b. Isaac)
פני כל ראישון בגדלו עמה 284
פניך יהוה נדרש חסדך 725 (Pinḥas)
פניך יהוה נקד ארצה 715 (Abraham العيه b. Jacob)
פעלה לכל מה יבחר ויתריח 147 (Ṭabiah b. Isaac)
פקודים וגזרים 695 (anon.)
פרד נאדרי בקדש יהוה שמו 734 (Pinḥas b. Eleazar)
פתח כל ממלל נחל
490 (Abdallah b. Solomon, with acr. of Pinḥas b. Abisha)
פתח עיניך ולשמישך 844 (Joseph er-rais)
פתח פרדים עדן 311 (Muslim b. Ibrahim b. Murjan)
פתחו פממיכון ואמרו 120 (Pinḥas b. Isaac)
פתחך גדול ועצום למקלט 779 (Pinḥas b. Eleazar)
פתחך יהוה נסי חסדך 235 (Pinḥas b. Eleazar)

ציאם מברך עליכם אה מן אנה אתסף 706 (Abraham b. Jacob)
ציאם מברך עליכם אה סדר 654
צלותה הכללת בברכת 478 (Abisha, H. Pr.)
צלותה ושלמותה על משה 287 (Abu Murjan ?)

קבלו ממלל דחיים 58
קדוש אהרן יתוקר 479 (Pinḥas, H. Pr.)
קדישה יקירה דאפרשת 11 (twice)
קדם נימר זה המימר 359 (Meshalmah b. Ab-sakhwah)
قم نبا سيدي 757 (Khidmah b. Muslim)
קמי עלמה הויך 11 ('Angels')
קעמנן מן שנתן 43 (Durran, no. 13)
קצי הקרבנים על יד 673 (Abdallah b. Solomon)
קרבן צלותי ומדרשי 668 (Abraham Qabaẓi)
קרח ברע ברח 689 (Mufarrij b. Jacob)
קריבי חתנה בעל גליגותה 836 (Murjan)
קריבי חתנה וחרסתה 836

ראשה תהללות 737
רב חילה דכן פקד 47 (Durran, no. 23)
רחום הרחומים בגדלו הציל אבהתן 294
רחום הרחומים דלכל טוב 462 (Murjan)
רחום הרחומים האל הגדול 317 (anon.)
רחמנה דלא בטל רחמיך 62 (Amram Darah)

שבוע לאלה שבוע בזה המועד (Abraham Qabaẓi) 463
שבחו אה עם קדש מלב (anon.) 101
שבחו אה עמה במיני (Jacob ha-rabban) 656
שבחו ורוממו ואמרו תשבחן (anon.) 288, 476
שבחו ורוממו וברכו ושבחו 859
שבחו לאלהים התמיד (Abdallah b. Solomon) 335
שבחו ליהוה התמיד (anon.) 433
שביכון טבין מן אלה אה מן אנה (Abraham Qabaẓi) 292
שביכון טבין מן אלה אה סדר
(Murjan b. Ibrahim or Mufarrij b. Jacob) 333
שבתה דמיה למדינה (ed-Dustan) 69
שבתות הצמותים רוֹח ושדכנים (Abdallah b. Solomon) 439
שוב מחרון אפּך 824
שירות לאלהים אמרו (anon.) 192
שלום יהוה על הנבי 476, 482
שלום יהוה על משה דקרא לו (Abisha b. Pinḥas) 368
שלום יהוה על משה מאור (Ben Manir; part of the כימי) 98
שלום יהוה על משה . . . משה מאור (Abraham b. Jacob) 683
שלום יהוה על משה . . . משה מן נור (Abraham b. Jacob) 687
שלום יהוה על משה . . . משה שליח
(Pinḥas, H. Pr., b. Ithamar) 368, 481
שלום יהוה על משה . . . משה שליח (Murjan Danfi) 680
שלחו בשלם אה עדת (Nanah b. Marqah) 442
שלם למלכה רבה ושלם לכתבה 74
שם יהוה נשבח רמה מרוממה (Seth Aaron b. Isaac) 397
שם יהוה נשבח רמה מרוממה (Seth Aaron b. Isaac) 738
שמור את חדש האביב (Pinḥas, H. Pr.) 191
שמעו נא ממללי (Abraham b. Jacob) 792
שמש כהנתה אהרן הלוֹי (Abraham Qabaẓi) 689
שני בני עמרם 649
שני קדשים באהן יומה (Joseph ha-rabban) 235
ששה מן השבעות הזכרו (Abdallah b. Solomon) 347

תהותה הסאה ותהבים 97, 129, 225, 270, 471, 481
תהי על חטאו כד יתוב 126, 340, 362, 674
תורה צוּה לנו משה 115, 468
תחנו לזה הטור (Abraham b. Ishmael al-mufarriji) 422
תלתה רחמים קנה חילה (ed-Dustan) 70, 209
תמחות עצומות ליעקב (Saʿd-ed-din Kethari) 648
תני יומה אה עם קדש 714
תנים יומה מאה שנה אה סדר אחינו (Abisha) 269

תנים יומה מאה שנה אה סדר אחינו (Solomon b. Ṭabiah) 281
תנים . . . אה סדר חברינו (Muslim) 704
תנים . . . הסדורים אנה (anon.) 770
תנים . . . ישמרכם יהוה (Isma'il Ramiḥi) 698
תנים . . . לזה יום מועדה (Abdallah b. Solomon) 413
תנים . . . סדרה דאזדמנו (Ẓedaqah b. Ibrahim الحفتاوي) 794
תשבחתה למלכה רבה 58
תשבחתה נשבח לקדוש הקדושים (anon.) 116
תשתבח אה מרן תתודי 695
תתדכרון בטב שבותיה (ed-Dustan) 70

INDEX OF AUTHORS

Aaron b. Manir (14th century A.D.; p. xxix): 95, 97, 98, 179 (?), 180 (? Mattanah), 181, 185, 321, 323, 327, 385, 644, 676, 678, 679.
Abdallah b. Abraham, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxi): 449.
Abdallah (or Obadiah) b. Berakhah, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 97(?), 234, 343, 388, 432.
Abdallah b. Joseph b. Jacob b. Marḥib (? about 1100 H. = 1688 A.D.; p. xxxiv): 421.
Abdallah b. Solomon (about 800 H., or 14th century A.D.; p. xxviii): 109, 130, 139, 140, 178, 198, 213, 233, 234, 238, 255, 275, 295, 304, 309–311, 313, 323, 335, 347, 357, 373, 383, 384, 400 (or Mattanah), 408, 411, 413, 423, 429, 432, 439, 444, 445, 464, 493 (?), 519, 641, 667, 668, 673, 746, 764, 775, 782, 792, 818, 819, 822, 823, 824, 827, 829, 831, 832, 837 (or Saʿdallah), 839.
Ab-gelugah b. קלה or b. Ṭabiah b. קלה (12th century A.D.? p. xxiii): 75, 77.
Ab-ḥisdah, *see* Abu'l-ḥasan.
Abisha b. Pinḥas (died in 778 H. = 1376 A.D.; p. xxviii): 106, 108, 240, 248, 249, 254 (?), 269, 366, 368, 375, 410, 430, 478, 479, 481, 484, 488, 494, 504, 511, 696, 699, 736, 739.
Abraham b. Abdallah, *see* Abraham b. Obadiah.
Abraham b. Abi-ʿuzzi ha-yithrani (15th century; p. xxxi): 736, 780, 807.
Abraham b. Faḍḍâl b. Abi'l-ʿizz (15th century; p. xxxi): 735.
Abraham, ḥaftâwî, *see* Abraham b. Obadiah.
Abraham b. Isaac, Priest (died in 1145 H. = 1732 A.D.; p. xxxiii): 403.
Abraham b. Ishmael b. Joseph al-mufarriji (about 1240 H. = 1824 A.D.; p. xxxiv): 365, 399, 403, 421, 422, 425, 441, 466.
Abraham b. Jacob ha-danfi (about 1750, p. xxxiv): 141, 151, 152, 155, 163, 170, 172, 176, 177, 206–210, 268, 326, 492, 578, 595, 609, 623, 647, 654 (?), 661, 663, 665, 681, 683–685, 687, 692, 704, 706, 715, 786, 788, 792, 796.
Abraham b. Joseph ha-qabaẓi (16th century; p. xxxi): 145, 151, 188, 190, 215, 231, 243, 254, 259, 260, 262, 292, 348, 362, 369, 372, 419, 463, 465, 477, 543, 647, 651, 668, 678, 688, 689, 707, 726, 795, 806, 811.
Abraham b. Obadiah b. Berakhah, ḥaftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 303, 312.
Abraham yithrani, *see* Abraham b. Abi-ʿuzzi.
Abu'l-ḥasan, or Ab-ḥisdah, of Tyre (11th century A.D.? p. xxiii): 70 (cf. 869), 79, 875.
Abu'l-ʿizz (? 15th century, p. xxxi): 193.
Abu Murjan (? p. xxxiii): 286, 287.
Amram Darah (4th century A.D.; p. xxi): 21 (Durran), 27 (? Marqah), 28, 29, 38–47

(Durran), 62. Also attributed to him, 341, 491, 670.
Amram the High Priest (653–668 H. = 1255–1269 A.D.; p. xxv): 30, 31.
Amram, Priest, see the following:—
Amram b. Solomon, Priest (died in 1291 H. = 1874; p. xxxiii): 144, 148, 203, 204, 205 (?), 212, 216–218, 283, 304, 360–362, 475, 716, 743, 765.
'Angels' (p. xxii): 9–11.

Ben Manir, *see* Aaron b. Manir.

Durran, *see* Amram Darah.
ed-Dustan (11th century A.D.? p. xxii): 69, 70, 209 (תלחה רחמין), 869.

Eleazar b. Pinḥas (High Priest, 764–789 H. = 1363–1387 A.D.; p. xxvii): 32 (?Marqah), 33 (or Marqah), 34 (?Pinḥas), 35–37, 180, 187, 292, 304, 318, 329, 435, 470, 489, 667, 801, 846.

Ghazal, *see* Ṭabiah.

Hibat-allah ha-miẓri or Nethanel b. Obadiah (? = Mattanah, q.v.; p. xxix): 200, 225, 226, 632, 740, 776.

Isaac the Priest (= Isaac b. Solomon? or Isaac b. Ẓedaqah, who died in 1105 H. = 1693; p. xxxiii): 257.
Isaac b. Solomon (about 1840; p. xxxiii): 111, 112, 117, 263.
Isma'il b. Badr er-Ramîḥî (about 944 H. = 1537; p. xxxii): 173, 230, 253, 414, 442, 553, 698.
Isma'il Ramîḥî, *see* Isma'il b. Badr.

Jacob b. Isaac b. Sa'dûn: 840.
Jacob ha-rabban or the Priest (? died in 749 H. = 1348; p. xxx): 161, 656 (?), 674.
Joseph, ḥaftâwî of Damascus (? 16th century; p. xxxii): 299, 302, 313, 316, 332.
Joseph the High Priest (690–708 H. = 1291–1308 A.D.; p. xxvii): 63 (?), 64.
Joseph ha-rabban (p. xxxii): 63 (but cf. p. xxvii), 134, 235, 651, 652, 654, 841–844.
'Joshua' (p. xxii): 4.

Khidmah b. Muslim b. Murjan (about 1150 or 1200 H. = 18th century; p. xlvii): 753, 757, 758.
Khidr b. Isaac (late 19th century; p. xxxiii): 209, 210.

Marḥib, *see* Mufarrij.
Marqah b. Amram (4th century A.D.; p. xx): 12, 16–26, 27 (? Amram Darah), 30 (so Cr 18), 31 (? Amram), 32 (? Eleazar), 33 (? Eleazar), 34 (? Pinḥas), 35 (? Eleazar), 49? (cf. 875), 50 (cf. 877), 51–53 (?), 59, 60 (cf. 872–3), 62, 66 (so Cr 18), 72 (so B 2), 83–85, 114, 193 (?), 271 (or Pinḥas), 435, 478, 666, 846, 847 (?).
Mattanah ha-miẓri (about 800 H., or 14th century A.D.? pp. xxiv, xxix): 111, 180 (or ben Manir?), 265, 357, 400 (or Abdallah b. Solomon), 425.
Ma'yan b. Ẓedaqah, ḥaftâwî of Damascus (16th cent.; p. xxxii): 696.
ha-Miẓri, *see* Mattanah.
'Moses' (p. xxii): 48.
Mufarrij (Marḥib) b. Jacob (about 1080 H. = 1669; p. xxxiv): 196, 333 (?), 392, 457, 660, 689, 761, 838.

Probably also 161, 263, 401.
Murjan (Ab-sakhwah) b. Abraham ha-danfi (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 129, 333 (?), 660, 731, 783, 784.
Murjan ha-danfi (probably = Murjan b. Abraham; p. xxxiii): 197, 243, 446, 448, 460, 462, 483, 680, 681, 767, 806, 834–836.
Muslim (Meshalmah) b. Murjan (Ab-sakhwah) ha-danfi (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 311 (see p. xxxiii), 359, 661, 759. Probably also 85, 88, 199, 295, 298, 303, 311, 312, 317, 396, 451, 484, 566, 690, 702, 704, 743, 745, 812, 849, 850, 856, 865.

Nanah b. Marqah (4th century A. D.; p. xxi): 15, 410, 442. Also attributed to him, 689.
Nethanel b. Obadiah (?=Mattanah, q. v.; p. xxix): 632, *see also* Hibat-allah ha-mizri.

Obadiah b. Berakhah, *see* Abdallah b. Berakhah.

Pinhas (i. e. either Pinhas b. Joseph, or Pinhas b. Abisha, or Pinhas b. Ithamar?, or Pinhas b. Eleazar): 136, 138, 271 (or Marqah?), 276, 291, 659, 660, 725, 734, 779, 801.
Pinhas b. Abisha (High Priest 789–846 H. = 1387–1442; p. xxviii): 105, 136 (?), 490.
Pinhas b. Eleazar (High Priest about 914–955 H. = 1508–1548; p. xxx): 235, 422.
Pinhas the High Priest (probably Pinhas b. Joseph, q.v.): 34, 81, 82, 94, 95, 97, 126, 189, 191, 194, 272, 298, 348, 371, 432, 440, 454, 462, 479, 848.
Pinhas b. Isaac (died in 1898; p. xxxiii): 109, 120, 150, 206, 207, 210, 218, 222, 345 (?).
Pinhas b. Ithamar (High Priest at Damascus 793–834 H. = 1390–1430; p. xxix): 368, 481, 676.
Pinhas b. Joseph (High Priest 708–764 H. = 1308–1363; p. xxvii): 83, 191, 667, 763.

Sa'dallah (or Sa'd-ed-din) b. Zedaqah al-Kethari (14th century A. D.; p. xxviii): 227, 228, 256, 380, 383, 446, 448, 533, 648, 688, 726, 729, 767, 780, 781, 809, 818–820, 823–825, 827, 831, 834, 837 (or by Abdallah b. Solomon).
Salih b. Isaac ha-danfi (about 1160 H. = 1747; p. xlvii): 816.
Seth Aaron b. Isaac, Priest at Damascus (15th century; p. xxxi): 397, 738.
Solomon b. Amram (born 1863; p. xlvi): 205.
Solomon b. Tabiah, Priest (died in 1273 H. = 1857; p. xxxiii): 276, 278, 281, 326, 352, 363, 366, 398, 414, 742, 765, 766.

Tabiah b. Abraham (about 1140 H. = 1727; p. xxxiii): 175.
Tabiah b. Darah, or Durathah (10th century A. D.; p. xxii): 78, 867–8.
Tabiah (Ghazal) b. Isaac, Priest (died in 1201 H. = 1787; p. xxxiii): 103, 132, 136, 143, 145–149, 154, 167–169, 198, 280, 463, 661, 693, 712, 770, 814, 815.
Targum: 839, 840, 845.

Zedaqah b. Abraham, haftâwî of Damascus (16th century; p. xxxii): 113, 794.

CORRIGENDA

Page 7, *line* 19, *for* ואמר[ים *read* ואמר[ין
,, 21, *line* 2, *for* דשהר *read* דשחר
,, 30 ב, *for* אנין *read* אנן
,, 32 ח, *for* דמטרת̄' *read* דמטרתה̄'
,, 34, *line* 3 *below*, *for* ידבון *read* יבדון
,, 36 ו, *for* אל *read* אלק
,, 40, *note* 2, *read*: Cr 11 מבלים, Cr 18 מבלרים corrected from מבלים
,, 42, *note* 11, *for* Deut. *read* Targ. Deut.
,, 54 ע, *for* מן כתביו *read* כן כתביו
,, 57 צ, *for* צלמי *read* צלמה
,, 59, *note* 2, *add* Cr 11
,, 60 פ, *read* באפיו
,, 62, *note* 6, *for* f. 37 *read* f. 37^b
,, 63, *line* 9, *for* אח *read* אה
,, 63 ה, *read* ומעלנו
,, 64, *note* 1, *add*: they have instead ' נבכי על מה [عا]חסרנו ממשכן מקדשנו : ואיך לא על מקדשנו ' יבכו עֵינינו : before the previous line
,, 64, *note* 2, *add*: L 16, 17
,, 66, *line* 17, *for* נש(בח) *read* נש(תחוי)
,, 66, *line* 22, *for* תשבח(תך) *read* תשבח(ן)
,, 68, *note* 9, *read*: For the rest see the Appendix, p. 870
,, 69, *line* 10, *for* الاولة *read* الاول
,, 70, *line* 22, *for* ומתנעי *read* ומתעני
,, 70, *note* 3, *dele* דיהבן
,, 72, *note* 12, *read* Cr 11, p. 254
,, 76, *line* 1, *for* ליך *read* ליד
,, 77, *line* 7, *for* שקיה *read* שקיח

Page 79, *lines* 1, 2, H 3, f. 48 begins at ואתה מלוך
„ 80, *line* 8, *for* קרשך *read* קדשו
„ 81, *line* 24, *for* מאדני *read* כאדני
„ 86 ז, *read* זעקו (nothing lost)
„ 91, *heading, for* المسموه *read* المشموله
„ 93, *line* 3 *below, for* נשר *read* נטר
„ 95, *line* 7 *below, for* التقيل *read* التقبيل
„ 114 ג, *for* האחת *read* דאחת
„ 128, *line* 21, *for* מתחנן *read* מתחננים
„ 148, *line* 17, *for* كاتيه *read* كاتبه
„ 157, *line* 5, *for* يكونه ,كانه *read* يكون ,كان
„ 161, *marginal reference*: L 2, f. 51
„ 237, *line* 7, *read* متوفى
„ 237, *line* 10, *for* هو *read* هوا
„ 237, *line* 12, f. 109b begins at ועל הסול
„ 274, *last line, for* ريهنوا *read* ويهنوا
„ 276, *note* 4, *for* תנום *read* תנים
„ 289, *line* 17, *for* חכפנה *read* הכפנה
„ 327, *line* 10 *below, for* בלכם *read* בלהם
„ 366, *line* 9 *below, for* ואישה *read* ואישי
„ 428, *line* 10 *below, read* יחדשו
„ 473, *line* 9, *add* ו׳
„ 640, *line* 8 *below, for* אבן זהותה *read* אב זהותה
„ 659, *line* 4 *below, for* והשקך *read* והשקף

TEXT OF THE SAMARITAN LITURGY

TEXT OF THE SAMARITAN LITURGY

בשם יהוה הגדול נשרי:

צלות לילת מועד חדש השביעי רמשה:[1]

שריו הצלות כארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ואלקטף שמש ושביעי ושבת ועל אחר התורה יתמר בריך אלהנו ויהוה אלה خفيف ונברך והמוסף בה

מועדי יהוה אשר תקראו وتمامه בחדש השביעי באחד לחדש وتمامه יברכך יהוה וישמרך وتمامه בריך ומברך עלינו وتمامه

ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר וניזל[2] من غير حلقه وتلبيه על מכתב אחד ומן נשוי כהלן المناط והמקרא על המכתב בחדש השביעי באחד לחדש وتمامه ומן אתהו דבריך עלמה الاخر[3] והסגודות שלשה:

الاولة מועדי יהוה אשר תקראו وتمامه
التانية בחדש השביעי وتمامه יברכך יהוה وتمامه L 8, f. 54b
الثالثة בריך ומברך עלינו ובראשי وتمامه

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון ويدكر الي العيد ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח من غير אתי ותתחסל הצלות בטוב אמן:

الله لا يقطع ليشرال عاده امن

בשם יהוה הגדול:[4]

צלות מועד חדש השביעי צפרה:

אלקטף שבת ושביעי וברית וזכרון ותרומה ויוסף וכפר ואלעזר שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך וקצי הבריה ויתמר על ויטע דראן מד לית אלה אלא אחד ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד ואתהו אלהינו וישתבח:

חילה דשם תרחי גן עדן · בדן ירחה שביעה פתוחים: ושם בו פרקן מן החטא · וסליחות לנפשות והרוחים: ומועדים קדישים אתפרשו · על יד איש האלהים:

הו משה נביה דעלמה: וקטף כל נשמה: דביאר בכתבו הרמה: ויטע יהוה אלהים:

[1] L 8, f. 54; L 14, f. 28; O 5, f. 18b.   [2] O 5 ויצא מכתב אחד من غير حلقه ויתמר ניזל וגו״.   [3] O 5 תרח רחמיך.   [4] L 8, f. 55; L 14, f. 36b; O 5, f. 23b.

جوابه من المقطفين

f. 55[b] גן בעדן מקדם וגו״

f. 56[b] ויתמר יתהלל وتمامه ודראן ממנה דכלה ומרקה אתהו אלהנן והב
לן משבחה ويشتبح

חילה דנשא מיתובית אברהם וגו״[1]

f. 60[b] ויתמר תורה وتمامه ויתהלל وتمامه ודראן סיאגים ומרקה אלהים
קעימה ואלהים יחדאי וישתבח:

בגדלו ירוה לך מכל לחין · ויתן לך מה תבעי: ויאמנך ממה תירא ·
f. 61 וושיעך במשה הנביא: ויזרח בלבך נור אימנותה · וישימו תמיד לא יכבי:
ואל דן זבנה יעזרך: ויברכך יהוה וישמרך: ויהיה עליך מברך: זה מועד
חדש השביעי:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף:

ואלה שמות וגו״

f. 62[b] ויתמר יתהלל وتمامه[2]

f. 65[b] ויתמר תורה وتمامه ויתהלל تقيل[3] . . . ויתמר בימי מן מימר
f. 66 עבד יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:

אלהי אברהם יברכך אה קהלה · ויצליח עבידתך: אלהי יצחק ישמרך ·
וירם מיתוביתך: אלהי יעקב יחנך · ויטיב עקובאתך: אלהי יוסף ישם לך
שלום · ומכל ממזיר ורשע יפדי יתך: אלהי נביה רבה משה · בציאמה יקבל
צלותך: אלהי אהרן הכהן · מכל טוב יעמר ביתך: אלהי אלעזר ואיתמר
ופינחס יפצנך מן עקתך: ויסיר מעליך כל חלי · ויאסי באשותך: ותורך
חדי בטוב · ויעני לבעותך: ותשכן לבטח ואין מחריד · ויאמן יראתך:
ויקים לך מה כתב · בקדוש ארהותך: ואל שדי יברך אתך · ויפרי פרותך:
ולא יהיה בך עקר · ועקרה ובבהמתך: ברוך אתה בבאך · וברוך אתה
בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

על כל מימר ומימר · נבביד שם הכבד:
בריו כל מתחדש · ומנו דיתעבד:
דמות עובד העבוד · במימר בלא כלי ולא יד:

[1] As above, p. 129, lines 2 to 15. [2] As above, p. 125, lines 26 to 29.
[3] As above, p. 129, line 27 to p. 130, l. 1.

הוקם במלת יהי · וברגע אתחדד: כל מה צבת ריחותו · מאום בתר
f. 66b מאום אתנגד: | וחתם הכל באדם · ועל הכל לו אפרד: במדע והממלל
והממשלה · ומפרנס כל מה בארץ יתעבד: ואתקומם זה משתמר · מן כל
אב למולד: מן סגיל אל סגיל · אל משה בן יוכבד: דמולדו בשביעי ·
מבלעדיו אכבד: ולזה הוה גלל · כי פרעה פקד: המילדות מטרם · כל הבן
המתילד: להעברים היאר תשליכון · והאלהים מסעד: כי במולדו לא ידעו ·
רק נורו אתוקד: ואתא אל פאת פרעה · ואיך תסתיר שמשה עת תכבד:
אמרו מן שמשה · אלא ואתא הליל הכבד: הנור סגי מכן · אושט פרעה
הן הו המולד: דהגידו לו מכשפים · ולית לפרעה יד: תשתלח לזה
הילד · מבגלל הברית והחסד: דכרת עם אבהתיו · ומן אנה ולעל אתעבד:
מה דאתון בו חכומי · מן מופתי מצרים ואבד: סוכיל ואוציא סגיל ·
ולסגיל פניו נגד: אל מדבר סיני · ואשמיעו קול יהוה יפקד: בעסרתי
מליה · מנה ביאר משה כתב כבד: ואסגלנן בו בקדשים · כל מנון על כסא[1]
יתיבו אתיסד: והכל בו מתקשר · ולידה מתילד: כי כל שביעי קדש · כמה
אתפקד: יומי הבריה ששה · והשביעי הפרד: וששת יומי המצות · והשביעי
חג אל נגד: אלון מורא · ושבע שבעות תתעבד: בכל שבוע תמח ·
ובשביעי הורד: כבוד יהוה על הר סיני · וכל עלמה סהד: ושבעת יומי
f. 67 הסכות · לאזרח לא לעבד: נביט אל זה חדש השביעי · דבגללו אתנגד: | זה
המימר קמיך · מן אנה נצמד: בו ארבע עקובאן רברבאן · כל עקובה
ארבע תועד: ראשו שבתון זכרון · למה טרם אתעבד: תרועה מקרא קדש ·
לישראל מועד: מה טבו מן ריש ירחה · דעל רישי ירחיה אכבד: בזאת
העקובות ובכהן · דיעמד לבוש בגדי שרד: לשרת בקדש · ועל המזבח יהי
עקד[2]: עד יעבד המוסף · על עלת חדש ויוקד: מה לאוי מוקדו · עד תסק
ריחות תרחי ותנגד: רצון מאת יהוה · הנכבד על כל כבד: תלבשו ותצא
בעלמה · עליך הנור מוקד: כות שמש אימם · הך מלך לא עבד: וזה מה
הו רב בך · דאתכון לך מטרם תולד:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد اذا وافق السبت له ايضاً رحمه وغو″

יתרבי שם מרן · נתון כל טוב וחסד: אלהי האלהים · האל המכבד:
דברא עלמה · בלא כלי ולא יד: בששת הימים · ולית לגדלו סעד: וקדש
יום השביעי ושם קדשיו כבד: ושבת בה ובטל · מכל עובד דיתעבד: כי
f. 67b הו יום קדש · מן טובה מזדבד: וזימון לכל מועד · ולכל קדש נגד: | ועבר

[1] O 5 *L* קדש שב.

[2] O 5 עמר, L 14 פקד.

עם קדשו · היום שבת ומועד ; ראש חדש השביעי · על קשטה מתיסד : קדש עבר בקדש · גלא קדשיון על יד : משה ברה דעמרם · דמע כל עבד : ישימו יהוה מברך עליכון · ותהונו בו בחסד : וכן ישמר חייכם כלכם · אה מן אנה אצטמד : בעמל השלשה והמלך[1] · ומשה[2] בן עמרם ויוכבד : ובקדוש שמו הגדול · שֹמור הברית והחסד :

אמן אהיה אשר אהיה :

[3] عليه ايضاً كيمي من قول المرحوم العم سعد الدين ابن كثار رحمه الله عليه
امين والفاتحه من قول المرحوم العم مرجان الدنفي رحمه وغا"

אלהי נשיא אלהים · דזכותו גלוים · ירפאך מן מדוים · ויהי לך מגן
ועזר : אלהי יצחק דדרש עלה · על הר הנחלה · ישים לך גאלה · מכל לחץ
f. 68 וצרר : | אלהי יעקב זכאה · דסב מפם אביו הברכה · ילבישך כליל הממלכה ·
ורצון עליך יעזר : אלהי יוסף המלך · דהוה בדרך מרו הלך · יתלי רגזה
מעליך · וברתותו לך יכמר : אלהי משה הצדיק · אשר אור פניו דליק ·
ברחמיו עליך ידיק · ויצילך מכל דבר שקר : אלהי אהרן כהנה · דשרת
במשכנה · ישים דרגיך[4] סקפנה · ויסגי לך כל איקר : אלהי נשיא נשיאי
הלוים · דכהנתו רבים · ישימך כמספר הכוכבים · ויברכך ולך ישמר : אלהי
הכהן הכבד · איתמר הפוקיד · כל דבב דלך יבד · וילבישך מן רצונו
f. 68b נזר : | אלהי פינחס דקנא למרו · וחמת יהוה עזרו · תרבו אמן ותפרו ·
ומכל לחץ לך יפשר : ויקים לך ולכל עמך · מה כתב בתורה קדמך · יהוה
אלהיך עמך · לא חסרת דבר :

אמן אהיה אשר אהיה :

סדרה דאכה אקוו · קמי אתיתבו · ודעתכון הבו · ולמשמע מימרי אציתו :

עמו מה בו יתפתר · מן סוד סתר · רק יסודו מדכר · שם האחד באלהותו :

דברא כל דבר · מן חסר בדבר · והו לא ידמי לדבר · תתרבי רבותו :

אמר במימרו · כל בוראיה אתברו · ובארשותו מהרו · לידה ואצטמתו :

לכל מנון כונן וקדם · ויתבון מאדים מאדים · ובבריאת אדם חתם · לכל גוני בריאתו :

f. 69 הצלם אלבישו · והמדע רכבו בראשו · ובנשמת חיים אקים נפשו · רק מן עפר רכב גויותו :

[1] O 5 הזכאים. [2] L 14 משה. [3] O 5 om. this piece.
[4] L 14 דרכך.

ובצלמו ומדעו · על בוראיה אפלאו · וחן מלך אנחו · בפרדים גנתו: מכן
שמו הך אקר מוקר · פריו גוים גדלים עד מותר · מתשרשרים דור בתר
דר · דרים ילכו ודרים ייתו: מנון שלשלה טהורה · עשרה ועשרה · אחרם
בן תרח · דרמת זכותו: ורזיה בו אוֹשמת · ונביותה מנהֿ אתנגדת · מן
גבר אל גבר עד אמטת · אל מי אתבסרו העולם בממצאותו: גוני בוראיה
כלם · יום מולדו אתעשה בינם · שמח רב וכל מהם · אמר מימר
בגליגאתו: מאז מה אוֹרֿד · מקרב יוכבד · נור בעלמה אתחדד · נבהלו מן
f. 69ᵇ מעמיתו: כד אתגלי וזרח · בלעל ולרע · | והשמש והירח · לידה אכפתו:
ואמרו זה נור חסיד · דזרח מן זה הילד · הטבן אשר הכביד · אלה
מיתוביתו: זה הו האנשיא · העשה המושיע · אשר שמו משה · הצדיק
בשליחותו: לאלה הו השליח · ועל אדה אתגלי · כל סימן ופלי · ולית רב
מן סימניו ואותותו: סימניו נוראים · ותמחיו מתמחים · וגם כל הבוראים ·
יסידו בנביותו: דו נביה דלא קם · ולא יקום עד לעלם · מכל מינה דאדם ·
אנש כוֹתו: מן מדמי אליו · מן אמטה לדרגיו · מן שרא בתותביו · מן
עשה הך עשותו: ולגו אשתה דרם · כוֹת הך טל רסֹם · הוֹת תחתיו תחס ·
f. 70 ולא אנכתו: ובעננה אתכסי · וסלק בבסי · | וקעם בין אכלסי · שומיה
ואנון סביבותו: וברביאן רב הוֹה קעם · ולערפלה קדם · והכבוד עליו שלם ·
כד בא לקראתו: ואתיצבו שניהם · לא שלישי בינם · והוֹה כל אחד מהם ·
יגלי לחברה חדותו[1]: ומשה נביה ראם וסלק · וסב מן אלהותה חלק ·
ועור פניו דלק · ואדירת עלמה מן נוראותו: וכד אמטה אל לב השמים ·
עֹמה תמחים רמים · והיו תמן קעמים · מלאכים בתשמישותו: וכליל הקדש
אלבישו מרו · ופה אל פה דברו · הך חבר עם חברו · ואימנו על ביתו:
וכתב רב לו אושט · מליו מן חיי עולם מלקט · הודיען בו הקשט · בפקודיו
וגזיראתו: ומן כליל מה בו ביאר · קדוש יום שבתה אשר · שמו לקדשים
f. 70ᵛ אקר · וכל קדוש מן קדישותו: | דו לכל קדש שרש · ולכל מועד ארש ·
וכל שביעי אתפרש · ואתקדש על אדותו: מנון זה שביעי חדשים ·
דאיקריו מתפרשים · וטוביו לא מתנשים · ולית בחדשים כוֹתו: מה טבו מן
חדש · דאתקדש ואתפרש · ונקיב שבתון ומקרא קדש · ומן כליל נקיבותו:
זכרון ותרועה בדיל · יתקע בו שופר יוביל · בין צבא ישראל · עם יהוה
ועדתו: עד יתכוֹנו לשובה · וישוב כל מנון שובה · ויעזב חטאתו: עד
יקדמו בשלם · על יומה דאתעצם · דעקיב שמו ציאם · דלית בימים תשביתו:
ומה בתרו מן המועדים · הרמים החסידים · דבון תהיו חדים · כל אחד

[1] L 14 (f. 41ᵇ) ends here.

מכם וביתו: יהונו מברכין עליכון · ועל סדר קהליכון · וישובו שנים סגים ביומיכון · אה מן אנה אצטמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 71 [1]عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي رصون وגו״

חדש השביעי הזה · מה טבו מן חדש: חדש טבן חסיד · מאוריו כשמש: על ישראל יופעו · והו לשנת השמטה ארש: מה טבו מן רייש ירחה · דעל עורנה אנגש: ובארבע עקובאן רברבאן · מרן לו אפרש: כארבע אקרי הבריה · רוח ומים ועפר ואיש: ראשו שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש: ושם בעשירי ממו · סליחות לכל נפיש: אתקרי שמו צומה · קדשיו אתפרש: בו תרח גן עדן פתיח · למן לעונותו יגרש: ויעזב חטאתו · ולשובה יחדש: יקדמו יהוה עליכון בטוב · ועקתיכון ינפ֯ש: והמועדים דבתרו · יעברו עליכון ברגש: ויגלי לכם משכנו · על ההר הקדש: ומפניכון כל שנא · הארץ יכבש: וישימו מועד מברך עליכון · מי אנה אתכנש: בעמל השלשה ויוסף · ומי לערפלה נגש: ובקדוש שמו הגדול · הנאדרי בקדש:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1]عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين ابن كشار رحمه وגו״

f. 71b זה המועד הטבן · מברך על קהלינו: | המוזדמנים אנה · ובבל אתרינו: תתחנו אתון בו · ומאה שנה תעשו: ותקדמו על יום הכפור · בשלם ואימנו: ותטהרו מכל טמא · ותתנקו מכל עונו: והמועדים דבתרו · בהם תתחנו: הסכות והשמיני · כליל מועדינו: ישובו ביומיכון · שנים רבים בשדכנו: ויפתח תרחו לוכון · וישקף עליכון ממעונו: ויבד כל דבביכון · וירחק מנוכון כל גנו: וישמר יהוה חייכון · כל אב דמכם ובנו: וירחם מאתיכון · הסגודים אל קדש טברינו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו: ברוך אתה בחסדך · ברחמיך עני שיאלינו: ברוך שמך בפיאנו · ובפי כל קהלינו: ובספרך הגדול נלמד · כל ימי חיינו:

جوابه יתברך אלה ולית כ֯וֹתה רבותה לה · בכל הימים רבותה לה · סגי מכן רבותה לה · ישר ותנים יומה · וברוך אלהינו · ישר ותנים יומה · וברוך שמו לעולם:

[1] O 5 om. this piece.

ויתמר נברך והמוסף בה: وهو هذا

מועדי יהוה אשר תקראו وتمامه בחדש השביעי באחד وتمامه בתשעה לחדש
בערב وتمامه יברכך יהוה וישמרך وتمامه בריך ומברך עלינו ובראשי وتمامه
יהוה אלהי אבותיכם יסף وتمامه

f. 72 ויתמר אלהי אברהם לך נברך וירא ישראל وتمامه ואז ישר ثقيل بيت وبيت
ויחנו אל הטבעת בשני מכתבים ויימר גדול הכהנים ראשה תהללות وتمامه
וניזל ולך נביע וילבו שוב מחרון אפך וכי בשם ושמע ישראל ויתמר אדיק
עלינן מרן א·ב·ז·ל·ע·ר·ש·ת· وادا وافق السبت يقال منها
א·ב·ג·ד·ה·ו·ז·ל·ע·ר·ש·ת· ומרי בעמל תלתי שלמיה بيت
وبيت וילבו וינחו ויתמר שבחו מן מימר עבד יהוה בן אברהם עבתה
דמשק: ירחמו יהוה אמן:

אפרט מלי תשבחן · למן דו לעלמה עבוד: וארים לו כל מקראן · ואהיה
פניו סגוד: דצערני מן חסרני · והו לי לכל כלום סעוד: ושם לי מדע
ואוריני · דרך הטוב ושם לי תלמוד: למדני תורותו · ומה בה מן גזר ופקוד:
ואודיעני דרך דעתו · עד יטרד כל מרוד: על זה לאוי ארוממו · בנציר
f. 72b ובשעבוד: דו אלה דלית לה דמו · דברא בוראיה לא על יסוד[1]: | באשתתי
יומיה · בלא תבנית ולא סעוד: וברא אדם בריה ייה · ואלבשו מן אימתו
כבוד: וגויותו מן ארבע אקרים כנשה · והכל פניו היה נגוד: וירא אלהים
את כל אשר עשה · והנה טוב מאד:

*רבותה לה[2]:

ואתני ברבואתה · מלב ומנפיש: לעבוד פליאתה · הנאדרי בקדש: דעבד
כל בוראיה באצבע · דו ירוש על כל ירש: מן רישה ועד עקבה · ויתב[3]
וכונן וכנש: וברא רקיע וקראו שמים · ושמו בין מים ומים מפרש:
ולמקוה המים קרא ימים · והארץ קרא יבש: ושם כוכבים מנירים · יומם
ולילה תשמיש: דמנון תרי מאורים · הגדול יתקרי שמש: והקטן יתקרי ירח ·
ממישלים בצפר ורמש: על תריון תתבני המועדים סדרה · בחשבן אמת
וקדש: על זה נרבי שם יהוה · ונימר בלב טהור ונפש: מי כמוך באילים
יהוה · מי כמוך נאדרי בקדש:

רבותה לה:

לאלה אלהיה · הצדיק והישר: מלוך כל רוחיה · חדה דלית עמה חבר:
נברכו ונשבחו · בדכיות הלב והפגר: דבחר ישראל ומלאו · מן כל חסד
ואיקר: אשרך ישראל אשרך · יהוה לך מגן ועזר: דבמועדים קדישים

[1] O 5 סעוד. [2] L 8 om. and so afterwards. [3] O 5 ויטב.

אוקרך · יקירים עד מותר: מנון זה חדש השביעי · דגלגיו יתר: דעקיב בארבע עקובי · בקדש כל ספר: ושם בעשירי ממו כפור · דבו התהבים תתוקר: ושם להם מן העונות דרור · ומן החטאות ואשם[1] כופר: אשרך
f. 73 ישראל ליהוה תשבח · בקל רם גלי וסתר: | אל קשיט ומשבח · אל צדיק וישר:

רבותה לה:

יהוה הו האלהים מלוך כל רוחיה: י׳׳ ה׳׳ ה׳׳ דבחר ישראל מלבין כל אמיה: י׳׳ ה׳׳ ה׳׳ דשלח משה דמע כל נבייה: י׳׳ ה׳׳ ה׳׳ דאפרש לן על ידו מועדים וכל רישי ירחיה: י׳׳ ה׳׳ ה׳׳ דשם מנון דן ירחה שביעיה דגלגיו ייה: י׳׳ ה׳׳ ה׳׳ דעקיב יתה בארבע עקובאן בקדש כל כתביה: י׳׳ ה׳׳ ה׳׳ דשם בעשירי מנה יום סלוחיה:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه לרבה وتمامه

לאלה הנאדרי בקדש: לאלה דצמת בחכמתו בין הירח והשמש: לאלה דבחר ישראל ומלבין כל העמים לון קדש: לאלה דאסגלון המועדים בחשבן מתפרש: לאלה דאמר על זה שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه ישתבח אלהים

f. 73b אקום פני יהוה · אלהי ומרי: ואתפלל בזכאי עלמה · בנציר יצרי: אלהי בן תרח · דאמר על אשתו יפת מראה: ואלהי מי ברכו בזרע · ואמר למלאכים ראו ריח: ואלהי יעקב ישראל · דאמר ימי שני מגרי: ואלהי יוסף בן רחל · דפתר חלמים תרי: ואלהי דמע הבוראות · דקבל קדש כל ספרי: בגדלו ישמע קל הצבעות · ויפתח לוכון טב אוצרי:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן דבמשכנה שרת · ולבש מעיל ואפוד ונזר: לכבוד ולאתפארת · וברך עם ישר: בעמלו בדרך יוליכך · ולבך ליראתו יגזר: וברחמיו יסמכך · ולא יקרבך איש זר: ויתן לך ישועה · וילבישך מן רצונו נזר[2]: ויבילך ממגד המאבה ומלואה · ומן דרך הרע לך ישמר[3]: ויצליח את עמליך · ויברכך ולך ישמר: ישמרך ממן עליך · בכל עת יתגבר: בעמל השלשת והמלך · ודמע כל הבישר: ובקדוש מי שמו רחום וחנון ארך · אפים ורב חסד ואמת נצר:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · המשחים הכהנים: דכל מן פרדים היראה

[1] L 8 om. [2] O 5 ואוקר. [3] O 5 יפש[ר].

והמאבה פרנים ׳ והות גלגיון רביאנים: בעמלון ישמכם תחת צל קורת רחמיו ׳ בטח בדד שכונים: ויזכר לך קיאמיו ׳ וישא מעליך כל קצף ונגפנים: וישאך על כנף הרתו ׳ וישם עובדיך מתקנים: ויוסיפך מן טבהתו ׳ כל יום עשרת מנים: וישמע שיאלך ונקאך[1] ׳ ויסלח לך כל חטא ועונים: ומן המחין ירפאך ׳ ויטיב לך העקבנים: | בעמל מן הלכו בדרך הטוב ׳ ודמע כל f. 74
מימנים: ובקדוש שמו האחד היצוב ׳ נתון המתנים:

אמן אהיה אשר אהיה:

מה טב זה המועד ׳ דגלגיו רבי: דאנשא ואכבד ׳ דו חדש השביעי: דעקיב בארבע עקובאן ׳ בקדש כל כתבי: ושם בעשירי ממו סליחן ׳ דיתפרש בו לתהבים מיתובי: ושם בו תתעבד קרבנים ׳ כמה בתורה מצוה פר בן בקר ואילים שנים ׳ ושבעה כבשים מתרברבי: ושעיר עזים אחד לחט[את] לכפר עליכם ׳ על כנות יתובי: מלבד עלת חדש לכם ׳ ועלת התמיד מתיתבי: יהוה מברך עליך ׳ ויקבל ממך כל נדר ונדבי: יאיר יהוה פניו אליך ׳ והברכה לך יצוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה מאה שנה ׳ עבדבון יימר לוכון: סיעתה המזדמנה ׳ בזה מקום תפלותיכון: תתחנו אה ישראל ׳ בזה המועד בשמחיכון: דו ראש לשנת השמטה והיובל ׳ כמה במדעיכון: תעשו אתו בטוב ׳ אתון וקהליכון: ותראו המשכן נצוב ׳ על קדש אתריכון: וכן ישמר חייכם כלכם ׳ אתון ובניכון: ואמור המימר עבדכם ׳ עבתה שמשבון: ישול צדקתכם ׳ תפשטו עדרו ביניכון: עד יקרא לכם ׳ בטוב תעשו מועדיכון: בעמל הזכאים השלשה ׳ ויוסף אביכון: ומאור נבואתה ושמשה ׳ והמשחים כהניכון: בהם אמן אמן ׳ יהוה ירתי חייכון:

אמן אהיה אשר אהיה:

ויעבר יהוה על פניו وتمامه

f. 74b [2] عليه ايضاً شبحو من قول العالم العلامه العم المرحوم الشيخ مسلم ابن العم مرجان الدنفي رحمه ונו״

אפרט מלי תשבחתה ׳	לאלהים אל קני:
בריו כל בריאתה ׳	מקים כלה מן חסרני:
גדול גבור גאותו עצומה ׳	נתון המתני:
דיאן דבוק דמע ׳	סבול תחתית ועליוני:

[1] Cf. Exod. ii. 24.

[2] O 5 om. this piece.

היה ויהיה · עזי וזמרתי ומגני:
והו אהיה אשר אהיה · כרד פלי מן מצפית העיני:
זאון זכור זכותו נכבדה · צעור צדיק עני:
חייה לו תמידה · קדום קעים קני:
טהור טרם לא ימלט · רבותו לא תמֹני:
יהוב יצוב ישפט · שמעיו לא באזני:
כי כל דרכיו משפט · תמיד בבל העדני:

ואתני ברבואן · לאל עזי וזמרתי: ואפרט לו כל שיראן · ואקר ארצה בפאתי: וארים לו הצבעים · ואֹמר קמיו בשפתי: אה רבן מנך אנן בעים · תרחם לדלותי: יום דנקום קמיך · ולא תחסך יתי: רתותך ורחמיך · שעתה דבה תקום חשבתי: כי לית לי שם מפצי · אלא צדקתך תסבל יתי: תרחמני ועלי תרצי · ואנחם על רעותי: וקמיך אכרז בממללי · ארתי ארתי מרי ארתי: ושים רתותך עלי · ושמע אשמע צעקתי: כי צעקותי אליך · ומנך תמיד דרישותי: אה מן רחצוני בך ועליך · לישועתך קויתי:

f. 75 כהלן צבעין בנציר · לאל קשיט ומשבח: המלך התדיר · עבוד עלמה וכל דבה: בששת הימים · ושם הכוכבים נציבה: ברקיע השמים · בתקון חכמה רבה: ובצמות הירח והשמש · בקשיטות מחשבה: תקום עלת החדש · ותהי המועדים מתיתבה: ואדם בארשותו היה · לגדלו ישבח: ובא ממו זרע ייה · עד אתגלי כוכבה: ממו עלמה אנירת · והשמים והארץ ומה בה: בגללו אתברת · ואזדזע בעבורו חוריבה: אמת דברו · ונתן לו תרי לוֹח: עם קדוש ספֹרו · והודיען ולן צוֹה: במשמר המועדים · דמספרון בבל שנה שבעה: ושם זה מועד חדש השביעי איקריו כבדים · ושם בעשׂרי ממו יבא: יומה רבה יום צומה · יום שפיר חסיד טבה: דבו יסלח לן אשמה · ויושיען מכל תועבה: על זה תשבחן נשים · ברכיות לבבה: ומנה נדחל ויתה נרחם · ולה נשתחבד ונשבח:

יהוה הו האלהים מברי הברוים: י״ ה״ ה״ דבחר עמו ישראל מלבין כל הגוים: י״ ה״ ה״ דשלח משה בן עמרם מקבל הלוֹוחים: י״ ה״ ה״ דאפריש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון גלוים: י״ ה״ ה״ דשם מן בלילון דן ירחה שביעיה דבו תרחי גן עדן פתוחים: י״ ה״ ה״ דעקיב יתה בארבע עקו[באן] קוֹוים: י״ ה״ ה״ דשם בעשירי ממו סליחות לנפשות והרוחים:

f. 75' תלו ידיכון ותמאה לרבה ותמאה

לאלה עזי וזמרתי ויהי לי לישועה: לאלה דרחמיו עדפים על השמים

והאדין ומלואה: לאלה דשלח מי קרן עור פניו ויתן את המסוה: לאלה דאמר על זה היום שבתון זכרון תרועה: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

נכרז בשם יהוה · רב חסד ואמת: ונתפלל בזכאי עלמה · דבמערה לון צמת: ארשם בעל שיבה טובה · דכרת עמו הברית: ומי אתעקד על המזבח · ואתפשר מן המאכלת: ומי הלך ארץ בני קדם · ובשתי נשיו שרת: ומי חלקו מן אביו שכם · דלקת בת פוטיפרע אסנת: ומי קבל קדש ספריכון · דאמלל מעל הכפרת: הן ישמע קלין דצבעתכון · ויפתח לוכון טב דלת:

אלהי אהרן תלים משה · דהוה הברכה יפרטה: על ישראל עם מושיע · ובידו הקרבנים שחוטה: פני משכנה ויעשה · סדר חקותה ומשפטה: בעמלה אה עמה מתכנשי · ישים לוכון פליטה: מכל עקה ושרביט · וישכנכם בבטח: ובגד המאבה עליך יפשיט · ופרדים הירתה בלבך יטע: ומיתוביתך תהי במעלה · וסדר דבבך למטה: ועני הרצון עליך יטללה · ויסלח לך כל חטא: וישמע לך כל נקא · ולא תראה לבטה: ועיניך אמן יפקח · ומימרך תהי מתקשיטה: בעמל השלשה והמלך · ומי לשמים ידו נטה: ובקדוש מן שמו רחום וחנון ארך · דו דיאנה קשיטה:

f. 76 אלהי אלעזר ואיתמר ופינחס · הכהנים המשחים: בעמלון יהי לך מפעם · מכל אשר אתם חטאים: ויטהר מכם הנפש והלב · עד תהיו חכמים ונבונים וידעים: ותראו המשכן נציב · באדניו וקרשיו והבריחים: והרצון יתחדד · ולקרבניו זבחים: בפתח אהל מועד · וקולי חצצרות תהיו שמעים: הכהנים בון יתקעו · והזקנים השבעים: בכם ימצאו · ובתיכם יהונו מלאים: מכל טוב וחסד · ומן הזהב שלשה[1] גבעים: ותשכנו לבטח ואין מחריד · וכל הגוים מכם יראים: ותאכלו ממגד תבואת שמש · וממגד גרושי ירחים: והברכה עליך תתפרש · עד תמטי למן הו אחר הרחים: בעמל שלשה זכאים · ודקנאהו שר הטבחים: ובעמל דמע הבוראים · מקבל תרי הלוחים:

חדש השביעי הזה · גלגיו מתרברבי: לביש נזר עזה · מן חדשים שביע: מה טבו מן חדש · מועד קדש רבי: מאוריו תניר בשמש · על ישראל לא תכבי: ראשו שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש ושביע: לישראל בו טב מנוחה · למה בו אקוי: מן טובות חסידים · למנצירי הלבבי: דיעבדו טב עובדים · וישבקו סדר החובי: כי הו חדש תתובתה · למי לעונותון לא ישובי: ובו תתקבל מלי ברכותה · מפם בעל המיתובי: ובו סלחיו לכל חטא · למי חטאיון עזובי: והו ראש שנת השמטה · ומן המועדים

[1] In marg. او שלשה סאים هذا للطماعي.

רביע: ובו מעבד קרבנים · כמה מרן מצוֹי: ובו אתחדשת השמחות · יום
f. 76b מולד משה הנבי: ובו תרחי גן עדן פתוחים · אה דרוש קום והביא: | ונציר
הנפשות והרוחים · וטהור הלב הוֹי: עד תקדם על היום העשור · דבו
אזדמן כל טובי: דשמו יום הכפור · הא טובי הא טובי: עמה בו צלאים
קראים · בקדש כל כתבי: מערב עד ערב בלבבים יראים · עשוי מה בו
לאוֹי: לון גן עדן מעתדה · ובתוכה מושבי: בקדשיו אה העדה · תמטו
למי אתון חשובי: וישימו מועד מברך עליכון · אה מן אנה אקוֹי: ומאה
שנה לוכון · ולב[נ]יכון אמן ישובי: והמועדים דאשתירת · יעברו עליכון
בטובי: בעמל הזכאים ובן פרת · דזכותון לא תכבי: ובעמל בן עמרם
ויוכבד · דמע בני לוי: ובקדוש ארך אפים ורב חסד · דלכל טוב מצוֹי:

תנים יומה מאה שנה · סדרה דאכה כהלכון: מן שמרי וכהנה · ישמר
יהוה חייכון: ויזמן לוכון כל טובי · בסדר מועדיכון: דמנון זה מועד חדש
השביעי · דעבר בטוב עליכון: תעשו אתו מאה שנה · אתון ובניכון: ויגלי
לכם משכנה · על קדש טבריכון: ותשכנו לבטח ותהונו · אמנים באתריכון:
ולא תראו אמן גנו · בסדר מועדיכון: וכן ישמר חייכם כלכם · מן סמוך
מכם וארכון: בעמל הזכאים ארשיכם · ויוסף אביכון: ובעמל משה העברי ·
והמשחים כהניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامه

f. 77 ויתמר *דראן רב חילה דכן פקד וכי בשם ויתרבי كلها[1] וקטף הטבעת
שמש ושביעי ושבת وبعض כפר وهو هذا
ויעש אלהים את שני המאורות וגו׳׳

f. 79 ויסקו מן הטבעת פי אתי[2] א·ב·ג·ד·ה·ו·ז·ת· وزفه בתשעה לחדש
وكرزه ثلاثه[3] ויתמר נשוֹי כהלן كلها *بيت وبيت[4] ויתמר שירה חסידה
טובה תשתמה שירת השובה מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון
יהוה וסליחתו עליו אמן:

אהיה אשר אהיה · אחד בלא שני: בדד נכבד דיאן · קרי אני אני:
רחום וחנון אדון · אל שדי אל קני: עצום עבוד חכום · לית לו אחר ולא
f. 79b פני: | אהיה אשר אהיה · נקרא שירות בכל לשני:

*יהוה אל רחום וחנון[5]:

[1] O 5 וتمامه כי בשם ולחילה חיולה. [2] As above, p. 435. O 5 gives the stanzas in full. [3] O 5 ins. فوق وتحت. [4] O 5 فوق وتحت וכלה דילך.
[5] L 8 om. and so afterwards.

אהיה אשר אהיה · ברכו לשמו: ברא הכל בגדלו · ולית לו בכל דמו: והו בדד בשלטנו · מה רבו ועצמו: לו אמרו שירות · ולשמו רוממו: אהיה אשר אהיה · אין שם כשמו:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה · תתרבי ותתודי: דאתה אֿל עליון · אֿל ראה אֿל שדי: שמך י · ה · ו · ה · תמיד לך נודי: כאשר אמרת · ואין מציל מידי: ראו עתה כי אני הוא · ואין אלהים עמדי:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה · גבור הגבורים: גדול מכל גדול · נורא הנוראים: ברא בחכמתו · את כל הבוראים: ישתבח באריה דכן ברא · זאת הבוראים: אהיה אשר אהיה · נתון כל איקרים:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה · הכל ממך ייראו: וידרש ישועתך · וממך אליך יברח: עשיתֿ אדם בגדלך · אה אדון הגבורה: והנחתו בגן עדן · לעבדה ולשמרה: אהיה אשר אהיה · אל גדול ונורא:

יהוה אל רחום וחנון:

אהיה אשר אהיה · הגבור והנורא: דברכתֿ יומה שביעה · ושמתֿ אתו קדישה ויקירה: וקראתֿ לו שמות · נכבדים עשרה: קדישים ויקירים · כל
f. 80 חכום יספרה: | הגדלות לך יהוה · אדון הגבורה:

יהוה אל רחום וחנון:

מן דכרן התפלות נצא · ואל דכרן זה המועד נעבר: מועד קדש כבד · קדשו אל ישר: וביאר קדושה · על יד דמע כל הבשר: נבי שמו משה · בן עמרם אשר: אתנבא בן ארבעים · ושלשים ועשר: כל נביותו צדיקה[1] · ולית בה זד ולא שקר: טובי הנאמנים בו · ואוי לכל סורר:

יהוה אל רחום וחנון:

חדש השביעי הזה · עקובאתו רמה: מה טבו מן חדש · והו קדש ואנשמה: ובעשור ממו · אתקרי יום צומה: אמר בו יהוה לנו · בכתבו הרמה: על יד עבדו משה · קטף כל נשמה: בחדש השביעי בעשור לחדש · תענו את נפשותיכם:

יהוה אל רחום וחנון:

כי כל שביעי קדש · וקדשו בקדש כל כתבי: הך יום השבת · כי הו לימים שביעי: וכשבעת יומי המצות · ותחג לטורה בשביעי: וכשבעה

[1] O 5 ins. ונביות מחמד שקר.

שבעות · דמספרון עליך לאוׄי: והך זה שביע החדשים · דבו אתילד אדונן משה חנבי: בשעה השביעית · מן יום השביעי:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

ליהוה נתן תשבחן · ונקריב קרבנינו: על מזבח הצלות · וננציר יצרינו:
f. 80b ונרים צבעתן · ונימר בפיאנו: וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:
*ס[לח] ל[עמך] י[שראל] א[שר] פ[דית] י[הוה:][1]

מן חסדיך נדרש · תפתח אלינו: תרח רחמיך · ותתן לנו: ברכה תמימה · מרי תברכנו: בעמל עבדך משה · בן עמרם נבינו: וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

בקרא ונאמר · בדכיות הפמם: ונשלם על הדמע · משה בן עמרם: דאפרש לן על ידו · מועדים וציאם: יעברו עלינן · בשמח ובשלם:
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

סלח לנו מרי · ולאבותינו בחסדיך: כי אנחנו · כהלן עבדיך: נשאלך תזכר ברית · אברהם ויצחק ויעקב עבדיך: ותקים לנו משכנך · על קדש מסגדיך:
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

אה ישראל צלי · מלב ומנפש: בזה היום הקדוש · כי הו יום חדיש: השביעי ובו מצטמד · מועד מקרא קדש: טובך במשמרו · אה עם סגולה וקדש: וימי הסליחות עשרה · וזה היום לון ארש: כי אמר עליו יהוה · בכתבו הקדש: על יד עבדו משה · דלערפלה נגש: בחדש השביעי · באחד לחדש: והיה לכם שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש:
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

f. 81 ׳פתחו פממיכון · בתשבחן לאלהיכם: ואימנו בו · ובמשה נביכם: ובכתבו הקדש · דבו אמר לכם: בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב · תשביתו שבתכם:
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

צומו בנציר ליהוה · רחום הרחומים: ואדרשו השובה · מן עצום העצומים: ואמרו אדני יהוה כפר לנן · מן מיני[2] האשמים: עד יקים לוכון מימרו · בספרו הרמים: יפתח יהוה לך את אוצרו · הטוב את השמים:
סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

קום בנן מזה המקום · בשמח ובששי: עד נקדם על מועד חג הסכות ·

[1] L 8 om. and so afterwards.
[2] O 5 מימי.

דו למועדים ששי: ובו נחג אל טורה טבה · מכון הקדשי: ונתקבל ברכתה רבתה · מפם לבוש הקדשי: הכהן הגדול הקדוש · קדש מן קדשי: יהוה יגלי משכנו ביומיכון · בעמל הנבי משה: וכן ישמר חייכון · אה מן אנה מתכנשי:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

רד בנן אה אחי · עד נבוא אל אתרי: הסכות בטוב לבב · ותחת טליה נשרי: ונשתי מן נסך היין · וניכל מן טב הפרי: וכל יום מן שבעת הימים · השמח יסגי ויפרי: אל יום השמיני עצרת · שביע מועדיה במספרי: יחניכם בון אה ישראל · אה עם הישרי:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

שוב עלי אה אדני · אלהינו האל: שוב עלי אה אדני · ורחם עמך ישראל: והשיב לנו רצונך · על הרגריזים בית אל: | ולא תפיר בריתך ממנו · f. 81b
ואנחנו לך נג̇ד̇ל̇:

סלח לעמך ישראל אשר פדית יהוה:

תנים יומה תנים יומה · אה מן אנה ש̇ר̇י: בזאת צלותה · מן כהן ושמרי: בחייכון לא תסבו עלי · בקצירות מימרי: כי אני פינחס מפינחס · דמיתובית פינחס אקרי: מה פתרתי זה · אלא במדינת דמשק בצפרו: יום הרביעי · כ · מן חדש תשרי: שנת הטסד · לממלכת ישמעאל במספרי: קדם נחתם המימר · נדרש מן מרי: יגלי לן משכנו · על קדש כל אתרי: בשלשה האבות · ומי .לחלמיה פתרי: ובתפלות נביה רבה משה · דקבל חמשה[1] ספרי: ותנים יומה מאה שנה · אה מן אנה מסתדרי:

אין כיהוה אלהינו:

[2]عليه ايضًا شيرة تليف المرحوم العم الشيخ مفرج ابن العم المرحوم الشيخ يعقوب المفرجي رحمه ونا"

ארש מימרי אקרי ·	בשם יהוה א̄ל עולם:
בורא נכבד נתון ·	א̄ל שדי א̄ל קעים:
יהוה שמו ·	ישתבח ויתרומם:
מלוך כל הרוחים ·	לית לו סוף ולא סכם:
ראה ולא מראה ·	יתקדש ויתעצם:
חיי עולם דילה ·	והמשפט לו מתקומם:
ברוך שמו תמיד ·	בבל לילה ויומם:

[1] O 5 קדש כל. [2] Cf. Heidenheim, Die Samaritanische Liturgie, p. 49. O 5 om. this piece.

ברוך יהוה אלהינו · אשר לו השם הנכבד :
נרבי לרב שמו · הך מד לאוי ועבד : f. 82
יתקדש שמו הרם · ויסתגד וישתעבד :
עשה התמהות · בתקון העובד :
קדום קעים קני · והו בגדלו ברד :
בריו ברוך יצוב · רחום וחנון נכבד :
לשמו נרבי · ולרבותו נסגד :

גלגו בחילה · דו מרון דחייה : דברא בוראיה · באישתתי יומיה : באמירות עשר · ברבות תמחיה : וחתם הכל באדם · ויהי לנפש חיה : ואנחו בגן ערן · בדיל פקודיה : ושבת ביומה שביעה · מכל עובדיה : דו זימון לכל מועד · ונגר לכל קדשיה :

דמע כל יומים שבתה · דיהוה אפרשו : בעשרה אמירות · בשמו אתכנשו : מה רבו מן יום · מה טבו ומה דבשו : טובי מי ישבת בו · מן לבו ונפשו : כי הו יום עצום · דאלהים קדשו : ושרר קדישותו · על יד משה אישו : שלום יהוה עליו · בצפרו ורמשו :

האן כות משה · הנבי הכני : דבחרו מרו · אלהים אל קני : וממלה פה אל פה · מתוך הסני : ואמר לו משה משה · ואגיבו הנני : וממלה עורי · לגו מדבר סיני : ונתן לו תורה · קדש כל אלפני : | ברוך יהוה נותינה · לקהל קדיש כני : f. 82b

ולית כתב רב כותה · מן שומיה הורד : על יד משה הנבי · בן עמרם ויוכבד : מה רבה שעתה דקבלה · זה הנבי הכבד : על רישה דטור סיני · וכל עמה מצטמד : בתחתית ההר · וההר כלו עשן ולפיד : אש וענן וערפל · ומשה הנבי עמד : והמלאכים אמרים · יהוה מלך ועלמה סהד :

זכור אה ישראל · מה פקדך מרך : מן פקודים רבים · בקדוש ספרך : על יד נביך משה · מלמד וספרך : ואסגלך בהרגריזים · קדש כל טברך : ומכל אמי עלמה · קדשך ובחרך : יהוה יברך אתך · וירבך אמן ויפרך : והיית לקהל עמים · מאל אביך ויעזרך :

חיי עולם לאישר · שמר מימר אל בריו : ואלה לו יוקר · וישם גן עדן מעבריו : ויצליח עמליו · וינפש צרריו : ויבד דבביו · ויעמר אתריו : ויקים לו ברכת · קדש כל ספריו : ויסעדו על קוממות · פקודיו וגזריו : הא טובי למקומם זה · דכרן טב מדבריו :

ט׳י׳כ׳ עליון נעמד: על החלק הראש ׳ ונודי לאלה ונסגד: ונתפני
f. 83 בפנינו ׳ לקדש כל מסגד: | ונימר אה מרן אה מרן ׳ הסיר מעלינו כל
זד: אה מרן אה מרן ׳ כל טוב עמן ׳עבֹד: וראה אל דלות עמך ׳
אשר פניך עמֹד: עד יקום בפקודיך ׳ ותורותך יתלמֹד:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

ליומי המועדים ׳ אנחנו נזכר: ונפתר גליגאתון ׳ בין סדרה דאסתדר:
אתקרו מקראי קדש ׳ בקדש כל ספר: מספרון שבעה ׳ מתגלים לעם
ישר: שנים בחג המצות ׳ כל טוב בון אסתדר: ומועד הבכורים ׳ דבו
סודים תתפתר: מובאו בתר ׳ שבע שבתות במספר:

מה רם זה חדש השביעי ׳ דגלגיו אתפרש: מה רבו מן מועד ׳ ומה טבו
מן חדש: לית בחדשים כמו ׳ כי בו שמח ורגש: ובסור ביום צומה ׳
דבו ענות לכל נפש: טובי עמה אשר ׳ לזה היום ירש: כי בו ארבע
עקובאן ׳ רברבאן אתכנש: היא שבתון זכרון ׳ תרועה מקרא קדש:

נסתכל לזה חדש השביעי ׳ דבו סובר לכם: ובו תשמחו סגי ׳ בכל
f. 83b מושבתיכם: דו שביע החדשים ׳ בו מרן אסגלכם: | הו ראש תשעת
יומי התשובה ׳ דבון סליחות לכם: והעשירי מנה כפור ׳ בו תענו
נפשותיכם: כמה אמר אלה ׳ על יד רום נביאכם: בתשעה לחדש בערב
מערב עד ערב ׳ תשביתו שבתכם:

סודים רבים עד מותר ׳ תמצא בלא אליל: בזה חדש השביעי ׳ דלחדשים
כליל: הו ראש לשני השמטה והיובל: זה מימר צדיק ׳ בחשבן קדש
גדיל: חשבן קשטה אשר ׳ מרן לן בו אסגיל: אסגלנן בו במועדים ׳
ועל אמיה לן אבדיל: על זה תמיד נודי לו ׳ ולשמו נגדל:

עשרת יומי הסליחות ׳ נדכרון בכל טוב: אנון ימי הרחמים ׳ וימי החסד
והטוב: בון נטהר מכל טמא ׳ וננקי מכל חוב: ובון נעמד בצלו ׳
פני יהוה היהוב: ונתפלל ונימר ׳ אדני יהוה שוב: מחרון אפך והנחם ׳
באברהם ויצחק ויעקב: ובעמל עבדך משה ׳ דאמר פני גדלך שוב:

פתח תהותה פתיח ׳ ביום צומה פנינו: טובינן נעבר בו ׳ ונשוב מן
עונינו: ונתפלל אל מרן ׳ ונימר במימרינו: אדני יהוה ׳ קבל ציאמינו:
f. 84 אדני יהוה ׳ סלח לחטאינו: אדני יהוה ׳ נפש צררינו: וסלחת לעונינו ׳
ולחטאותינו ונחלתנו:

צומה רבה אתפרש ׳ לישראל עמו: עד יהיו טהורים ׳ ובו בנציר יצומו:
כל אמיה לון צומין ׳ אלא לזה לא ידמו: טובין ישראל ׳ התהללות
תרימו: על מזבח הצלות ׳ ולמרכון תרוממו: וטובי העשקים ׳ המדבקים
בשמו: ונקם ישיב לצריו ׳ וכפר אדמת עמו:

קום זרז בחדי ׳ ולגן עדן עבר: תמצא מה בתוכו ׳ מן כל טוב מעמר: אנון שבעת יומי הסכות ׳ דבון תקח פרי עץ הדר: כפות תמרים וענפי עץ עבות ׳ וערבי מישר: ותקדם על השמיני ׳ ואת בשמח ובאיקר: דו שביע המועדים ׳ דעל רישה לביש נזר: ישוב עליך כל שנה ׳ והויך ממן ישר:

ר ׳ ש ׳ ת ׳ חתמת השירה: הזאת אשר אני ׳ פניכון אמרה: בחייכון לא תסבו על עבדכון ׳ ולא תקחו על רע: חנו ואפשטו עדרו ׳ עד לוכון יקרא: פני אלהינו ׳ אדון הגבורה: הן ישמר חייכון ׳ ויפתח לוכון טב תרח: ויבד דבביכון ׳ פנותה וגברה: ותעשו מועדיכון ׳ מאה שנה באיקרה: | ותראו המשכן נציב ׳ על אצל אלון מורא: ותנים יומה מאה שנה ׳ סדרה דאכה מסתדרה: f. 84b

[1] عليه ايضاً شيره تاليف المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي رحمه الله ونو"

אז החל לקרא ׳ בשם יהוה אל קני:
ברוך שמו האל הגדול ׳ מקים כלה מן חסרני:
סעוד סקוף סבול ׳ תחתית ועליוני:
כיי מסתגד בשלמו ׳ פני מכל פני:
והו אחז בכל מקום ׳ ולא יאחזו מכוני:
היה ויהיה ׳ תמיד ברביאני:
יתקדש שמו לעולם ׳ דאמר אני אני:

באריה דברא ׳ עלמה ביחדאותו: נהלל שמו המתרומם ׳ אשר אין כדמותו: עשה התמחות ׳ ביכלות עשותו: קני שמים והארץ ׳ והכל תחת זרועתו: קדום קעים קני ׳ תמיד ברבותו: חלף לילה ויומם ׳ ולא תתחלף שלטנותו: ישתבח עשה מה דו בעי ׳ מי יעשה במעשיו וכגבורתו:

f. 85 גברות אלה תתרבי ׳ בכל זבניה: דברא וכונן ויתיב ׳ זאת בריה ייה: באמירות עשר ׳ באשתתי יומיה: וחתם הכל באדם ׳ ורכבו מן ארבע אקריה: ויום השביעי קדשו ׳ ושם קדשיו רביה: ושרר קדישותו ׳ על יד רום נבייה: דמללו יהוה ׳ אפיה לאפיה:

דמע הימים שבתה ׳ דיהוה אוקרו: ולישראל עמו ׳ אסגיל במשמרו: ושמו כות גנה ׳ ינשם מי יעברו: ואמר עליו בתורה ׳ קדש כל ספרו: על יד עבדו משה ׳ אך את שבתותי תשמרו: הא טובי שבותיה ׳ דשבין בה בנצירו: בעלמה יהיו מתוקרים ׳ ובאחרת לגן עדן יעברו:

[1] O 5 om. this piece.

האן נבי קשיט · כות משה אשר: לא קעם כמו בעולם · מן מיני הבשר: ואתימן כסי וגלי · וקעם על נסתר: בראשית ויום נקם · ובין חילי כסיאתה עבר: וממללו פה אל פה · הך חבר עם חבר: והורד על ידו תורה · קדש כל ספר: ופקד בה פקודים · טובי מי לון ישמר:

ועתה ישראל זרז · וקום שבח לאל קעים: ואקד פניו ואסגד · בכל לילה ויומם: ועל נביאך משה · תמיד אקרי שלם: | דאפרש לך על ידו · f. 85b מועדים וציאם: יעברו עליך · ואת בשמח ושלם: ויקים לך מה אמר · בספרו הרם: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלם:

זרע קדיש ישראל · מלבין אמי עלמה: דאנשאו על כל העמים · כי הם חלק יהוה: כל דלגויה הך לילי · וישראל הך יומה: על עלמה יזרחו · כבוכבי רומה: הא טובך ישראל · במה נתן לך יהוה: אשרך לו תשבת בכל לילה ויומה: ועל חלק הראש נעמד · ונימר תנים יומה:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

לוכון סיעתה נזכר · סודי לכל מועד: מן מועדי יהוה · דרביאנון הכבד: מספרם שבעה · במשמרם יהוה פקד: אתקרו מקראי קדש · בכתבה דהורד: על יד משה הנבי · בן עמרם ויוכבד: הפסח והמצות · בון כל טוב אתעבד: ומועד הבכורים דבו אשתמע · קול רם שריר כבד:

מן אנה ולעל נשרי · ברכרן זה חדש: השביעי דמאוריו · גליה הך f. 86 שמיש: | לית בחדשים דמו · גלגיו אתפרש: ובין חדשים הך מלך · בליל על רישה לבש: ובארבע עקובאן רברבאן · יהוה לו אפרש: על יד עבדו משה · דלערפלה נגש: היא שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש:

נצפי בעין הלב · ונפתר פניכם: גלגי זה חדש · בליל חדשיכם: מה רבו ומה טבו · בין מועדיכם: הו ראש עשרת הימים · דבון סליחות לכם: וחתמתון יומה דבו · תענו את נפשותיכם: הך מה ביאר יהוה · בכתבו לכם: בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב · תשביתו שבתכם:

סליחות ורחמים · עליך יתפרשו: באהן יומה רבה · דיהוה קדשו: ובו תרח תהותה פתיח · והתהבים יגשו: למדרש הסליחות · וימטו מה ידרשו: מה רבו ומה רמו · ומה חסידו ומה דבשו: מכליל בבליל קדש · וכלילו על ראשו: יום תרועה מקרא קדש · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

f. 86b עתה נקום בנציר · וקמיכון נזכר: סודי מועד חג הסכות · דגלגיו יתר: | בו נקום בשמח · ונקח מן פרי עץ הדר: כפות תמרים · וענפי וערבי מישר: ונקדם על השמיני · שביע מועדיה במספר: מה טב יומי מועדינו · עתה בדילון נימר: אדכירים לטב עד לעלם · יזכרו בטב מדכר:

פני יהוה נעמד · ונפרש את כפינו: למעון הקדש · ונימר בשפתינו: אדוני
יהוה שוב מחרון אפך · והנחם על רעותינו: אדני יהוה ברב חסדך · קבל
ציאמינו: אדני יהוה סלח לנו · וכפר אשמינו: ואקים לן תפלות · בן
עמרם נבינו: וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

תנים יומה תנים · מן דאכה אסתדרו: בזאת צלותה · בשמח ואיקרו:
ישימו יהוה מועד מברך עליכם · ומאה שנה אליו תעזרו: וישמר יהוה
חייכון · כל אב דמכם וברו: בזכות תלתה אבות · ודפתר חלמות
פרעה: ובתפלות נביה רבה משה · קדקד עלמה ונזרו: ומועדיכון טבין
ותנים יומה · הויך ממן ישרו:

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן רב חילה דכן פקד ומרקה אלהים רחמנה · ואחד f. 87
הו יהוה הנכבד וישתבח:

חנון החנונים · הנאדרי בקדש: חילה דצמת בין תרי זבנים · לגו זה היום
המתפרש: מועדה וריש ירחה מזדמנים · זה עם זה מתכנש: בריכין על מן
אנה חנים · בשמח וברגש: בעמל דמע הנאמנים · דלערפלה נגש:

הו משה רום נביאכם · דמע בני לוי: דביאר בקדש ספרכם · בחדש
השביעי: באחד לחדש יהיה לכם · שבתון זכרון תרועה מקרא קדש:

רב אלה وتمامه

[1] عليه ايضاً يشتبح من قول العم مرجان الدنفي رحمه וגו״

רחום הרחומים · דלכל טוב מצוה: בגדלו הורד לן תורה · על יד משה
הנבי: וגלא לן סוד מה אתברא · לגו יום הרביעי: מן שמש וירח
וכוכבים · דעליון יתובי: חדשי השנה והמועדים · דגלגיון רבי: מנון דן
ירחה שביעה אשר · הו לארבע עקובאן קוי: | שבתון זכרון תרועה · מקרא f. 87b
קדש ושביעי: מאה שנה ביומיכם: תעשו יומי מועדיכם: ויהיה מברך
עליכם: זה מועד חדש השביעי:

רב אלה وتمامه

עליו עוד ישתבח אן אתא המועד הזוכיר יום השבת מן מימר
הכהן הגדול פינחס רצון וגו״

הנאדרי בקדש · התמיד בישו: חילה דצמת בין תרי זבנים לגו זה היום
המתפרש · זה לזה נור אלבשו: שבת קדש וראש חדש · השביעי דמרן
אפרישו: ומועדה דבו[2] ארבע עקובאן אתכנש · מברך על מן אנה אתכנשו:
דו מבסר במקדום יומה רבה יום צומה דבו ענות לכל נפש · דעל כל

[1] O 5 om. this piece.

[2] O 5 דברא.

הימים אפרשו: וגלא קדושה בספרו הקדש · על יד משה אישו: ועל
חתמת מרן בטובו ישמרכם · סיעתה האלה: וישם זה המועד מברך
עליכם · | ועובדיכון תתצלח: ולאוי אימר לכם · שביכון טבין מן אלה: f. 88
ותנים יומה כלכם · מן דאכה אתכנשו:

רב אלה وتمامه

[1] عليه ايضًا يشتبح اذا حكم السبت مع قدوم ولد ذكر لكاتبها عمر الله וגו"

אלהי השמים והארץ וכל אשר בם · הו התמיד בישו: בגדלו אפרש דן
ירחה שביעה · ופתח בו תרח הקבול למי ידרשו: ואסגיל במשמרו ישראל
מלבין כל אמיה · כי הם עמו ונחלתו דבחרו וקדשו: וישם לון עדני השמח ·
בארבע עקובאן אתפרשו: ורבת בהם באהן יומה דאזדמן עם שבתה ·
בקדום דן ילידה דאתילד מן עלם הנפשות לעלם הדן בששו: עד יתרבי
ויתלמד קדוש ספרו · ומה בו מן הגזרים אתכנשו: אלה ישמרו ויוקרו
ובחייה יעמרו · ולכל מדע וחכמה יגישו: וישם פניו בריך על אביו · ועל
מן אנה אתכנשו: בעמל השליח הצדיק · עבדו ונאמנו ואישו:

הו משה דלעלמה נזר וקדקד: בעמלו יצילך מכל שנא: ויהי עמך עמך
ויטיב לך כל עובד: ויחניך במועדיך בבל שנה: ועל חתמת לאוי עלי
ועבד: | אימר לוכון תנים יומה מאה שנה: אה מן אנה אתכנשו: f. 88b

רב אלה وتمامه

וכי בשם וישרו אלקטף اولاً קטף עשרת הדברים علي هدا الوضع
יתגלג קראה דקרא וגו"

וישרו הזקנים אלקטף: f. 90

ונרצה לו לכפר עליו והקטיר הכהן את אזכרתה וגו"

ויתמר יתהלל تقيل ויצא אדונן המכתב הקדוש ועמו מכתב אחר: f. 99
ויתמר מן הא סביאן هذه الابيات

הא סביאן נפשאתה וגו"[2]

הא סביאן נפשאתה · דעתיד קיעמה הו · וכל מן דסבע מנה חאי: f. 99b

ויימר גדול הכהנים שבוע מן מימר אברהם הקבצי ירחמו יהוה
ועליו ירצי:

שבוע לאלה שבוע · בזה המועד שבוע: דו לחדשים שבוע · שבוע[3] בו
מה[4] שבוע: שבוע לאלה אה עם קדש · בזה המועד הקדש: | אשר בארבע f. 100

[1] O 5 om. this piece. [2] א to ו (O 5 also ל). [3] L 8 שבו. [4] O 5 עמה.

עקבאן אתפרש · שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: דו למועדים רביעי · גלגיו מתרברבי: דו רביעי מן שביעי · דעקיב שמו חדש השביעי: מועד כלו פליטה · ראש לשנת השמטה: ידעו אֺתה בפליטה · חשובי חשבן קשטה: מועד חסיד טבן · כל קדשיו רברבן: ייתי כל שנה בחדבן · לך ישראל זעורן ורברבן: כל שנה ישוב עליכון · ואתון בשמחיכון: ועל חתמתֺ נימר לוכון · תנים יומה מאה שנה ביומיכון: תנים יומה תנים יומה · תנים יומה לך אה עמה: תנים יומה לדן יומה · תנים יומה בשרכמה:

ישתבח אלהים:

f. 100b ויתמר אתהו כתבה רבה كلها וקדישה וכלה דילך | ויתמר הא כתיב
א · ב · ג · ד · ה · ו · ז · ויתמר אהנו כתבה רבה وتمامه וילבו קבלו تلات
فصول וכי בשם ושמע ישראל והמקרא על המכתב בחדש השביעי
الصغيرة ודבר אל אהרן ואתהו דבריך עלמה כלה ויתמר דכור מן מימר
עבד יהוה בן שלמה עליו רצון יהוה אמן:

אתי בשלם דן ירחה · דאתקדש ואתפרש: דו מן ירחה שביעה · וכל שביע קדש: הו ראש לתשעה · והעשור לחדש: יום הכפֺור דבו · העונות תתגרש: הא טובי תהבה · דעתיד בו ומשמש: מערב עד ערב · מלב ומנפש: ביומו יתן שכרו · ויצא מנה לבש: כליל מן סליחן · ונזר מן הקדש: יום דמי לנקם · כל מן על נפשו מדרש: דיעלה מנה יבסר ·
f. 101 ושופריו יקש: | ויבוא אל גן עדן · דעתדה לו בחמש: עשר מדן ירחה · כל שנה תתחדש: טובך אה סרוחה · אן לעונותיך תגרש: ולא תעזר אל עובד · מה[1] הייתֺ אמש: ותשיב השובה מן זבן לזבן · ובתרך מבקש: אלהיך קרוב אליך · ולך מן העמים אפרש: ואסגלך בנביה · דלערפלה נגש: דהודיעך במועדים · בחשבנה דאת ירש: לא עם אוב וידעוני · ולא מענן ולא מנחש: אלא עם כהנך עמד · לפניך משמש: ודן רזה דאתמר בו · לשרת בקרש: רז קשיטות הצמות · לירח והשמש: זה נגד זה יקום · ובמגדל יכנש: ועל צמות שניון · תקום עלת חדש:

هذا البيت يقال اذا حكم السبت

ודן ירחה שביעה · דהזדמן עם קדש: יומה שביעה · דיהוה לו קדש:

יהיה בריך ומברך עליכון · ודבביכון יגרש: ומקדמיך כל שנא · הארץ
f. 101b יכביש: | אמרו אהיה אשר אהיה · אה שמעיו כל בלש: כפר לעמך ישראל · וצרעתון נפֺיש: אהיה אשר אהיה · אה ירוש על כל ירש: השקף על עבדיך · ממעון הקדש: תנים יומה מאה שנה · מן דאכה מתכנש: בזאת

[1] O 5 ממה.

צלותיכון · מלב ומנפש: וכן ישמר חייכם כלכם · אה העם הקדש: ומאה שנה תעשו זה היום · בשמח וברגש: חתמו צלותיכון · מלב ומנפש: ואמרו כהלכון פעם אחד · בחדש השביעי באחד לחדש:

הסגודות שלשה:

الاولة בחדש השביעי באחד לחדש יהיה לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קדש כל מלאכת עבדה לא תעשו והקרבתם אשה ליהוה: تكرر مرتين

الثالثة | יברכך יהוה וישמרך יאיר יהוה פניו אליך ויחנך ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום: f. 102

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ויתמר מרן מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי אלה ירחמו וגו״

עבד אודי · לעבודי · במאודי · בכל עובדי · בזהי וחדי · ובמועדי · ובמימרי: אשרי · במימרי · בשם מרי · ישר הישרי · דצערי · מן חסרי · אש ורוח ומים ועפרי: לו אדרש · עד אפרש · ממלל חדש · טב כדבש · יתחלש ויֵשש · הלב והיצרי: קדם אפרט · הממלל הבט · עד המלט · אל מקלט · והוי שלט · על כל שלט · וכל גברי: אה חברי אשמע · ואשמח · ואתמח · בלא מתמח · לזה המשמע · דלו תשמע · אה סדרי: מה אפרש לן · מרן · f. 102b עבודן · וצעורן · על יד ספרן · ומלמדן · דו משה העברי: מן מועדים · ומועדים · חסידים · כבדים · זבדים · זהים וחדים · חמשה ותרי: שלשה מזה · ושלשה מזה · והתוך הו הזה · לבש נזר עזה · מי לו כזה · אלא זה · עם הישרי: דו לחדשים שביע · כשביע · הימים וכשביע · המצות וכשביע · השבועות וכשביע · המועדים וכשביע · השנה במספרי:

اذا وافق سنة الشمطة

הי שנת השמטה · דאזדמן בו משפטה · כד תביטה · ותקשטה · תשכן לבטח · לפליטה · בכל מדורי:

اذا وافق السبت والشمطة

ואזדמנת כות · זאת השנת · ביום השבת · זבנים תלת · ותוך זה התלת · השנה במספרי:

טב לך תשמר · ועלי אזכר · ואספר · ואפתר · בכשר · השמות אשר · בון המועד יזכרי: | שבתון · זכרון · תרועה בששון · ומקרא קדשון · לך אה f. 103 ישרון · עד תסתדרון · ותתפארי: שבתון · לשמח והששון · וזכרון · לפדיון · בר אב המון · ותרועה למתקע שופרון · ומקרא קדש לטהרי: זאת העקובות · המספרות · כמספר האותות · והמועדות · וזבנים כבדות · בו נצמדות · הנה הנבון יפתרי: ארבע שמות · כארבע אקרות · וכארבע זבנות · וכארבע

סדרות · וכארבע הפאות · וכארבע מועדות · דבו מסתדרי: ובו ארבע קרבנות · מתעבדות · שלשה מוספות · ועלת התמידות · קמיך מזכרות · עליון תתקע חציצרות · והשופרי: וזכרון עורי · מימר הצורי · יכנשו מן פרי · אדמתי ובשערי · עם העברי · ויגידו לישר הישרי · דבקדש נאדרי:

اذا وافق السبت

מה טב זה המועד · הכבד · מן מועד · עם שבת אצטמד · ובו הועד · הטוב והחסד · והשמח והשרי:

f. 103b זבן יבא · יבסר בשובה · ביום התשובה · דבו שובה · למי ישוב שובה · בלא שובה · שוב עלינן אה מרי: וסעדנן · על משמר מועדינן · וציאמינן · דבו חטאינן · ואשמינן · ופשעינן · מׄכׄפרי: אשרן · אשרן · ננציר יצרן · במימרן · למרן · אה מרן · אפתח לן · אוצרי: ותרי ידי · אפרש לעבודי · אן ישם זה מועדי · בריך בחדי · על צמידי · ואשול מן חסדיכון תפשטו עדרי: אפשט עדר · עבדך אשר · קמיך אמר · זה המימר · לית לו מימר · ולו לא מימר · אדוני וגבירי: וארון סיעתי · לא אמרתי · ולא זכרתי · ואתה מה שמעתי · וכד אורכתי · עליך אמירתי · בזה האתרי: דרוש אני · מן זימוני · יסבלוני · על חסרני · כי אני · אברהם מן בני · קבצה שמי וזכרי:

f. 104 תלמוד כהנה · רבנה · עמוד בניאנה · ונשיא זבנה · ושמור אלפנה · וחליפת מן קנא · וקטל כזבית חמרי: שמו פינחס · מן פינחס · לו מיתובית פינחס · אלה לו יחס · ולאיביו יכעס · ויעס · ויגלי לו סתרי: וכבן ישמרך · ויוקרך · ויעמרך · ויסגי מספרך · ואיקרך · וישמר חיי ברך · עם שמירות סדרי:

[[1] هذه البيت من قول אברהם בן ישמעאל המחריבי:

בעמל התלתה · ופתור חלמותה · ודמע כל בריאתה · והמשחים כהנותה · והשביעים זקינותה · אן יקבל לוכון תפלותה · ותתקע שופרי[1]:]

ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך · וישמע קלין דצבעתך · ויאמן יראתך · ויחדש שמחותך · ויטיב עקובאתך · מן דאכה מסתדרי · ותנים יומה · לך אה עמה · לדן יומה · בשלמה · בזכאי עלמה · ופתורה דחלמה · ודקבל חמשה ספרי: ובקדוש שם יהוה · דבקדש נאדרי:

جوابه יתהלל אלהים وتمامه וכי בשם וקטף הזכאים ושמעון ותניו [2] ואלה יקבל ומאה שנה: תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع عوايد ليشرال

[1] L 8 om. [2] O 5 continues والفاتحة כי בשם ושמע ישראל ויצונו ותורה وتمامه ותתחכל הצלות בטוב:

f. 104[b] בשם יהוה נשרי :

[1] צלות לילת מפוק המועד הזוכיר [2] רמשה : שריו הצלות כארזין ואמרים וכי בשם וקצי הבריה ויהוה אלה כלה خفيف ונברך והמוסף בה וסלחת לעונינו وتمامة [3] ונרבי כתבה وتمامة ומן נשוי כהלן المناط ואה רבה ושבחו العادة ודראן רב חילה וכי בשם : ויתרבי كلها وبعدها القطف علي هدا الترتيب

f. 105 ותנח התבה וגו״ | יתהלל وتمامة
f. 106 ויזכר אלהים את בריתו וגו״ | יתהלל وتمامة
f. 107 ונרצה לו לכפר וגו״ | יתהלל وتمامة
f. 107[b] מלבד איל הכפורים וגו״ | יתהלל وتمامة
באו ורשו וגו״

f. 108[b] ويقال יתהלל تقيل شوية ויצא המכתב ويقال אהנו כתבה רבה וילבו כי בשם ושמע ישראל ואתהו דבריך עלמה الاخر [4] ويقال سجدات المناط ويزاد فيهم في كل ليلة וסלחת לעונינו ويقال יהוה אל רחום וחנון *ומרן יקבל צלו[אתכון] والتدكير من ليلة خروج العيد الي ليلة السدسة يقال הל קדר מן עשרת יומי הסליחות ومن ليلة السدس الي ليلة جمعة الصيام يقال הל קדר מן תשעת יומי התשובה וככן יומה רבה יום צומה דאתי לילת الفلاني [5] ويقال מן אתי كل ليلة يبيت ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח : والله اعلم

[1] O 5 ins. והי צלות עשרת יומי הסליחות. [2] L 13, f. 3[b] جاري عادة العشرة
ايام عشية מן לילת מפוק מועד חדש השביעי שריו וגו״. [3] O 5 ins. ואלהי
אברהם ואז ישר. [4] L 13, O 5 תוה רחמיך. [5] O 5 וידכר הכהן.

בשם יהוה הגדול:[1]

جاري عادة قراة العشرة ايام في البيت الجاري عليها الحال الان في مدينة نابلوس المحروسه اول ليلة يبدا الامام כי בשם ويقرو من היום הזה سورة يمني وسورة يسرة قراه حسنه الي ان يصلو באזני يقال יתהלל تقيل ويبدا الامام السورة المذكوره الي עד תמם ويكملوها علي الفصول وبعد انتهاها يقول الامام

הדה שירתה רישה טל רסם · וממציחה יקידאן · ועקבה סליחן · סוברו לקעימיה · ורתו למאתיה:

ويكملو القراه الي اخر التوراه ويقال

[2]תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב * נותינה אלהים[3] יתברך · נברך יתה ולית כותה נשבח יתה דו רחמן · נסגד קמיו דו רתאה ונדחל מן שמה דו נצחיו ונזע מן אימתה וגדלה ונרקף מן דחלתה וחילה ונכפת מן יכלת גבורתה · ונימן בה · באמנותה ובמשה נביה ובכתבה ונתרחץ על יחדאותה · נשמר שביו ומועדיו וגזירתה ופקודיו · נשתעבד לה על עובדיו נודה לה על רחמיו ועל חסדיו נרבי שמה דו רבה ונרומם יתה דו רמה · ננציר לה דו נצוחה ונסיד דו אחד לית כותה לעלם תורה תמימה ברוך יהוה נותינה יתברך ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם · אין כאל ישרון יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד · לית אלה אלא אחד · יהוה אלהינו יהוה אחד · לית אלה אלא אחד · אלהי השמים והארץ הים וכל אשר בם · יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ·

תתמר עשרה مرار

נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקא לא ינקה פוקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלישים ועל רביעים יהוה ימלך עולם ועד · כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרובים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו · ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקים ככל התורה הזאת אשר נתן לנו יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם ויצחק ויעקב על יד ארונן משה הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה[4] אין נבי כמהו · תורה תמימה ברוך יהוה נותינה · יתגלג נביה רבה דקבלה ממעון קדשה ·

[1] L 8, f. 109; L 13, f. 9b; O 5, f. 46. [2] Not given in full in L 8. The text here is from O 5. [3] L 13 נורה לאלהים. [4] O 5 om.

יתברך אלה ולית כוׄתה רבותה לה · ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם · * אהיה אשר אהיה בי אדני[1] סלח לעונינו ולחטאותינו לפשעינו ולאשמינו גאל אתנו מיד איובינו ומשנאינו והציל אתנו מרעותינו מרעות העמים אשר סביבותנו ואמליא׳ אתנו לשמור ולעשות זה חקיך ומצוׄתיך ומשפטיך דיניך ותורותיך ורמשיך וציאמיך והרגריזים בית אל כל ימי חיינו:

והרחיב לנו מן הצרעה אשר אנחנו בה תכרר עשרת מרار

ומכל צרע · ורחׄם עלינן ברחמיך[1] ורפא אׄתנו ברב גדל חסדך בעמל משה נאמנך ועבדך:

f. 110 ويقال من אתי בית א · وبيت المناط الدي يقال في الكنيسه وبيت ת · وزفه בתשעה לחדש وكرزنه ثلاثه[2] ويدكر الامام كما ذكر في الصلات والله اعلم

الله لا يقطع ليشرال عوايد

f. 110b בשם יהוה הגדול:

جاري عادة صلات العشرة ايام علي الصباح وهده الصلات ما تحكم الا ستت ايام لا تزيد ولا تنقص هدا ما عدا يوم السبت لان عوايده تاتي تفردها والي كل يوم ختمة التوراة المقدسه ويبدو منها ربع من היום הזה يكملوه في هده الصلاه المدكورة ابتدا الصلاه כארזין ואמרים وفي اول يوم يقال על פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה وبعد انتهاهم يقرو الربع المدكور الباقي من الختمه الي ان يصلو באזני يقال יתהלל تقيل شويه ويبدا الامام السورة المدكورة الي עד תמם جوابة האזינו ويكملوها بطرقة كالعادة وفي اخر يوم من السته ايام المدكوره يقال علي באזני هدا البيت الدران والبيتين المرقة الدي بعده نغم عسقلاني وهم هاولاي

מלכה דלעל מכלה וגו״

f. 111 לית אלה אלא אחד:

יתהלל אלהינו وتمامه

من قول سيدنا العزر رصون يهوة عليو

אלהים אׄל בריו וגו״[3]

לית אלה אלא אחד:

[1] O 5 thrice. [2] O 5 ins. فوق وتحت. [3] See above, p. 37.

f. 112b אלהים אל עליון · | אל ראה' אל שדה · אל עולם אהיה אשר · אהיה אש אכלה:[1]
ברוך אלהינו · בריו הבוראות · בוראיה יסידו · בקשיטות אלהותה:
גדול גבור גאי · גלי ולא יראה · גדלו סוביב כלה · גבור במלחמה:
דבר ואקים קשט · דבר מתוך האש · דבקן ברחמיך · דיאן יום נקם הוא:
האלהים הרעי · המלך הגאל · האל הגדול · הגבור והנורא:
ואתו נעבדה · ובו נדבקה · והו אלהינו · וברוך שמו לעולם:
זמרתי ועזי הוא · זכור לעבדיו · זה שמו אהיה · זה אלי ואנוהו:
חי דלא ימות · אלהי הרוחות · חי אני נאם זאת · חכם כל הדורות:
טוב מאד טרם כל · טוב מאד ראה עשותו · טובו מלו כל עלמה · טהור קדש לעלם:
יהוה אלהינו · יהוה אחד לבדו · יתודה לפם דו · יהוה ימלך עולם ועד:
f. 113 כבוד יהוה ימלא · | כל השמים והארץ · כחו גדול מאבד · כל כוח גבור פניו:
לחי ראה סוביב · לו נקדש[2] בכל עת · לית אלה אלא הוא · לעולם שלטנותו:
מי אל בשמים ובארץ · מי יעשה כמעשיו · מי כמו באילים · ממעון קדשיו ישקף:
נורא תהלת עשה · נוראות המעשים · נאמן בו ולו · *נברך על טובו[3]:
סוביב בכל מעשיו · סמך ולא יגיע · סבול דלא מנכי · סגי הרחמים:
עליון ותחתית · עמדים בגאותו · עליו נתרחץ תמיד · על כל דבר קשה:
פלי מן העינים · פחדו בלבבים · פקד במה אתרית · פליה הו עשה:
צדיק וישר הו · צער אדם וכוננו · צדקתו על עבדיו · צדקה לא תסבר[4]:
קני שמים והארץ · קמיו לא שותף קעם · קרוב למבקשיו · קרא שמו רחום וחנון:
רכב שמים לעזר · רחמיו הטובים · רב חסד ואמת · רתותו תרחף:
f. 113b שופט כל הארץ · שופט לא יקח שחד · | שליט לא יתחלף · שמו קדוש ופרוש:
תורה קדושה קדשת' · תוכה שמך הקדוש · תאב ואתרחם · תרח רחמיך אפתח והשקף:

לית אלה אלא אחד:

[1] Also in Cr 18, f. 99b. O 5 om. this piece.
[2] Cr 18 נבקש.
[3] Cr 18 נבקש בכל עת.
[4] I.e. תספר as Cr 18.

ויתמר ישתבח: אלהי ישראל וארונן: ביאר וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם: جوابه האזינו השמים ואדברה: ويكملوها بطرقة كالعادة[1] ويختمو التوراة ويقال נברך יתה ويقال יתהלל تقيل شويه ويقال דראן חילה רמה שמע בקלן ומרקה אלהים אל עליון והא מלך רחמן خفيف ويقال ישתבח من الاتي ذكرهم وهم الي كل يوم من ايام الجمعه يشتبح

מناط يوم الاحد

f. 114 תהותה הסאה · למי שב מן עצינו: | הן תדרש השובה · זה זבן זבנו: מרי צדק בשובה והפיך בישותה בטובה: במשה נבינו:
جوابه דלעלם ברישה ובעקבה · בריך אלהנו: وتمامه

مناط يوم الاتنين

תהותה הסאה · ואלהינו יכפר פשעינו: הא טובי מי ישוב: ליהוה אלהינו:

مناط يوم الثلاثه

תהותה הסאה · ואלהינו ישוב עלינו: אדני יהוה קבל שובתינו: וסלחת׳ לעונינו: ולחטאותינו ונחלתנו: * בריך אלהינו[2]:

f. 114b مناط يوم الاربعه

תהותה הסאה · וטובינו הן שבנו: השובה אסו לחטא · ומזון לבפׂנו: מרי אפתח באפׂינן תרח תהותה: במשה נבינו:

مناط يوم الخميس

תהותה הסאה · וטובי מי יתחננו: באברהם ויצחק ויעקב: ויוסף וארונן משה נבינו:

مناط يوم السدسه

תהותה הסאה · ואלהינו ישא פשעינו: ויסלח לחטאינו: בזכרון אבותינו: אדני יהוה אלהינו: הקים לנו תפלות משה נבינו: וסלחת׳ לעונינו: ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 115 جوابه بعد كل يشتبح דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו وتمامه

ויתמר יהוה אלה ונברך והמוסף בה וסלחת׳ לעונינו وتمامه وبعده يقال יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים

[1] O 5 cont. وبعده יהוה אלה כלה خفيف והמוסף בה من غير או ישר ومن غير אלהי אברהם לך נברך and omits the rest to line 28. [2] L 8 om.

להרגריזים אשר פדית יהוה לית אלה אלא אחד: ויقال ישר נשׂוי כהלן كلها من غير بيت קמי עלמה ويقال בנצירו كلها ويقال شبحو العادة ودران רב חילה ومرقة المناط لان الي كل يوم بيتين مرقة المقسمة علي ايام الستة

[1]مناط يوم الاحد עבודה דעלמה אלהים יסתגד: ואתהו אלהינו:
مناط يوم الاتنين אתהו אלהנו: והב לן משבחה:
مناط يوم الثلاثة הבו תשבחתה: ואתהו רחמנה:
مناط يوم الاربع אתהו עבודה: ואלהים קמאה:
مناط يوم الخميس אלהים קעימה: ואלהים יחידאי[1]:

ويقال في كل يوم مع بيتين المناط אלהים רחמנה وفي يوم السدسة ما يتقال في هدا المحل سوي אלהים רחמנה: لا غيرلان بيتين المرقة المناط يكونو يقدمو علي ختمة التوراة والي كل يوم من ايام الستت ישתבח وهدا ترتيبهم كما ياتي

مناط يوم الاحد f. 115b

אשר ברא השמים · ביומה קדמה: ושם האלין עשרת יומי הסליחות · כפירות לאשמה:

רב אלה وتمامة

مناط يوم الاتنين

דתלא רקיעה · ביומה תניאנה: ושמו מפרש · בין לרע ועליונה: ושם האלין עשרת יומי הסליחות · לנפשות מזונה:

مناط يوم الثلاثة

אשר אצמח אילין חייה · ביומה תליתה: ושם אהלין עשרת יומי הסליחות · תרחי תהותה:

مناط يوم الاربعة f. 116

אשר רכב צבע הכוכבים · במכון השמים: ועתד לתהבים בזאת הימים · סליחן ורחמים: טובי מי יסיר הרע מקרבו: וינציר נפשו ולבו: למען ישוב יהוה מחרון אפו: ונתן לך רחמים:

مناط يوم الخميس

* יכולה קדישה[2]: דשרץ שרצים ועופים · ביומה חמישה: ושם אהלין עשרת יומי הסליחות · תרח לבקושה:

[1] L 8, 13 om. [2] O 5 om.

מناط يوم السدسة

אשר חתם בוראיה · ביומה ׳שתיתה: וצער אדם וחוה · על עקב
בריאתה: | ושם אהלין עשרת יומי הסליחות · תרחי תהותה: f. 116b
جوابه بعد كل يشتبح רב אלה وتمامه וכי בשם ויתרבי كلها وبعده يبدو
القطف وفي كل يوم من ايام الستت بدو القطف حسب هدا ترتيبه[1]
f. 124b ותורה وتمامه وفي اخر يوم يقال נברך יתה ويقال יתהלל تقيل ויוציא הכהן
המכתב *ויתמר אהנו כתבה רבה[2] וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך
f. 125 ושמע ישראל | ويقال מן אתהו דבריך עלמה المناط

[2]مناط يوم الأحد א · ב · ג · ד · ה ·
مناط يوم الاتنين א · ז · ח · ט · י · כ ·
مناط يوم الثلاثه א · ל · מ · נ · ס · ע ·
مناط يوم الأربع א · פ · צ · ק · ר · ש ·
مناط يوم لخميس ת ·
مناط يوم السدسه תרח רחמיך:

وبعده אלהי אברהם ויצחק וגו׳׳ ומרי בעמל יוסף וגו׳׳[2]

والسجدات المناط ويزاد في كل يوم וסלחת׳ לעונינו وتمامه ויתמר יהוה אל
רחום וחנון ويقول الامام מרן יקבל צלואתכון ويدكر كما شرحنا في عاده
عشيه وبعده يقال אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה וגו׳׳[3] ויתהלל
אלהינו יהוה אל רחום וחנון تقيل شويه ويقال מן אדיק עלינן מרן
المناط وهي تتقسم علي الستت ايام الدي من العشر ايام وهدا تقسيمها

اول يوم א · ב · ג · ד · ה · ת ·
تاني يوم א · ו · ז · ח · ת ·
ثالث يوم א · ט · י · כ · ת ·
رابع يوم א · ל · מ · נ · ס · ת ·
خامس يوم א · ע · פ · צ · ת ·
سادس يوم א · ק · ר · ש · ת ·

ויתמר מרי בעמל תלתי שלמיה: וילבו וינחו ويقال מן אתי א · ת · وزفه
בתשעה לחדש وكرزنه ثلاثه ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות
בטוב: وفي اخر يوم يقال الفصال الكبير

الله لا يقطع ليشرايل عاده

[1] Then follow the קטפין for the six days. [2] L 8 om. [3] As above, p. 128.

f. 126 בשם יהוה נשרי:

צלות שבת עשרת יומי הסליחות: שריו הצלות בריך אלהנו וכארזין ואמרים
ועל פתח רחמיך *וכי בשם[1] וקצי הבריה[2] ועל ויטע יתמר דראן
קעמנן ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח:

חילה דנטע גן עדן · ועתדה לנקוים: אנון שמורי שבתה · ומצות אלהים:
אתפרשו על יד הנבי הנאמן · בן עמרם איש האלהים:

הו משה נביה דעלמה: וקטף כל נשמה: דביאר בכתבו הרמה: ויטע
יהוה אלהים:

عليه ايضاً يشتبح صغيرة

אלהי האלהים: אמר בתורה הקדושה: ויטע יהוה אלהים:
f. 126b جوابه | גן בעדן מקדם וגו״

f. 128b ויתמר תורה وتمامه ויתהלל ويتمر دران חיול הו חילה דכן ארכן ومرقه
עבודה דעלמה תסתגד ותשתבח וישתבח:

בגדלו יצמח עשב הטוב · ובפרדים לבך לו יטע: ותצטמת ברצון קרוב ·
וישכינך לבטח: ולאלפי רבבה תשוב · ומניאני דבבך ימעיטה: ובמשמר
f. 129 שבתה לך יחני: ויוקרך אדני: | ויקים לך והיה המחנה: הנשאר לפליטה:

عليه ايضاً يشتبح صغيرة

התמיד באלהותו: אמר ויברך אלהים את יום השביעי: ויקדש אתו:
רב אלה وتمامه

[3] ויתמר דראן מהימנה ממנה וכי בשם וישרו אלקטף:
ובני ישראל פרו וישרצו וגו״

f. 131b ויתמר תורה وتمامه ויתהלל ויתמר דראן הא יום קדיש
ומקדש ומרקה אתהו חדה וישתבח:

חילה דשם אהן שבתה · מנשם ית נפשך ולבך: וצלותך בו תחת
f. 132 הקרבן · תקרבך אל רבך: | טובך תשימה בנצירו מלב ומנפש · ברחוקך
ובקריבך: ועל חתמת׳ נתפלל קדמיך: ונימר אה מרן אן עמיך: הקים
לן וברך את לחמך ואת מימיך: והסרתי מחלה מקרבך:

[1] L 8 om. [2] O 5 ins. ואלקטף שבת וכפר ושביעי. [3] O 5 ויתמר כי בשם ויחתמו ספר השני.

عليه ايضاً يشتبح صغيرة

אשר אין כמהו: אמר שמור את יום השבת: לקדשהו:

רב אלה وتمامه

וכי בשם וישרו אלקטף[1]:

ונרצה לו לכפר עליו וגו״

f. 134 ויתמר תורה وتمامه ויתהלל ויתמר דראן לית בבל יומיה ומרקה אתהו עבודן וישתבח:

טובך תקום קמי מרן בנציר · ותפרש פניו שתי כפ̄יך: ותסגד ותתחנן ותתפלל · ותימר אדני יהוה שוב מחרון אפ̄ך: אולי יקבלך וישמעך · ורחמך והרבך: ועל חתמת׳ טובך תטיב לפניו עובדיך: ותשתעבד ותפרש שתי ידיך: ותימר זכור לאברהם ליצחק וליעקב עבדיך: אשר נשבעת להם בך:

عليه ايضاً يشتبح صغيرة

מלוך מכה ורומה: דאמר את שבתותי תשמרו: ומקדשי תיראו אני יהוה:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו אלקטף[2]:

f. 134b ויכהן אלעזר ואיתמר על פני אהרן וגו״

f. 135b ויתמר יתהלל وتمامه ודראן יתברך ויתקדש ומרקה אלהים יתברך וישתבח:

אלהי כל א̇ל: ביאר וידבר יהוה אל משה לאמר: צ̇וי את בני ישראל:

جوابه ואמרת׳ אליהם וגו״

[[3] ישתבח מן מימר הכהן עמרם:

בגדלו שלח לכם נבי · תמים טהור סגיל: ולית בנבים כ̇ותו · בפניו נור הכליל: ועל ידו אפרש לכם · זה השבת הגדיל:

הו משה הכוכב המאור: דביאר בספרו הטהור: וידבר יהוה אל משה לאמר: צ̇וי את בני ישראל وتمامه

ויחתמו ספר[3]]

f. 136b ויתמר תורה وتمامه ויתהלל ודראן חילה רמה ויקירה ומרקה אלהים רחמנה تقيل וישתבח:

אל חנון ורחום · דרבותה רבת ועצמת: בגדלו ברך וקדש זה היום · ושמו

[1] O 5 قطف التالت. [2] O 5 קטף ספר הרביעי. [3] So O 5 instead of the preceding ישתבח.

הך מדינה ייה על חסול בריאתה אתבנת: עבור לגוֹה לית שיאם לה ישום · יסב ברבאן רמת ואתנטרת: אתנטרת מן שליח נאמן עצום · דלית בנביים לו כות:

f. 137 מפוק: ועל חתמת׳ בעמלו בטובה ורחמיו ירחמך: וישכן יראתו בלבך: ויחילך וינשמך: ובעלמה יפרך וירבך: ויקם לך ויהוה הו ההלך לפניך והו יהיה עמך: לא ירפך ולא יעזבך: לא תירא ולא תחת:

عليه ايضاً يشتبح صغيرة

יברכך יהוה וישמרך: ויכחשו איביך לך: ואתה על במתם תדרך:

רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו אלקטף[1]:

באו ורשו את הארץ וגו״

f. 139b כאשר צוֹה יהוה את משה: שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור

f. 140 הנאמן משה נביה רבה דעלמה נומיקה דעלמה | שליחה דאלהים: ספרון דחייה: לביש קרן עורה מהימן בית אלה עליו השלום לעולם ולא קם עוד נבי בישראל כמשה وتمامها كلها

ויתמר תורה وتمامه ويقال יתהלל تقيل ובריך אלהנו تقيل ויהוה אלה كجاري عادة السبوت وكذلك נברך كالعادة ويزاد فيها וסלחת׳ לעונינו مرات د · ואלהי אברהם לך נברך ואז ישר ונרבי כתבה ונשוֹי כהלן كلها וקדישה الصغيرة بنغم تقيل زايد عن العادة ויתמר בנצירו خفيف واخرها تقيل ושבחו العادة وهي هذه

שבחו ורוממו ואמרו תשבחן וגו״[2]

יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו זה שבת עשרת יומי הסליחות:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

לרבה דממן באלהותה וגו״[2]

וישם אלהנו זה השבת אשר הו שבת עשרת יומי הסליחות: והו هل قدر מן תשעת יומי התשובה: וככן יומה רבה יום צומה: דאתי לילת الفلاني ישימו וגו״

جوابه יהוה יהוה אל רחום וחנון وتمامه ויתמר דראן הא איקר רב איקרה דיום שבתה وتمامه ומרקה אתהו יהוה פעל כל עלמה ואחד הו יהוה הנכבד [كجاري العادة تقيل شويه[3]] וישתבח מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי ירחמו יהוה ועליו ירצי:

[1] O 5 سفر الخميس.

[2] As above, p. 288, with the variations given here. O 5 om.

[3] O 5 adds.

לים הסליחן והרחמים: מקבל שובֹת השאבים והתהבים בזה יתחנו:
f. 142b בגדלו שם זה שבת עשרת יומי הסליחות: פתח התשובה לנו: | אן
תדרשו אה אחינו השובה: זה זבן זבנו: לאוֹי נפתח תרח תהותה ונעבר
בו: ונטהר נפשותינו: מכל שקוצינו: עד נקדם על יומה רבה יום צומה
בלבבים טהורים ועינינים בכים: אולי יסלח יהוה לנו: מה אתקדם ממנו:
במימר אדני יהוה שוב מחרון אפך: והנחם על הרעה לעמך: וזכור ברית
השלשה אבותינו: ארני יהוה סלח נא לעון העם הזה: כגדל חסדך:
וסלחת לעונינו: ולחטאותינו: ונחלתנו: אדני יהוה אל תשחית עמך
ונחלתך: אל תפן אל קשהנו: ואל רשענו: ואל חטאותינו: אדני יהוה
ברחמיך וחסדיך: ובעמל הזכאים עבדיך: ובתפלות עבדך משה אשר צלא
בין ידיך: סלח לנו מרי ולאבותינו בחסדיך: מכל אשר חטינו:

جوابه רב אלה وتمامه تقيل וכי בשם ויתרבי تقيل ויצא המכתב فى
יתרבי וילבו על קטף הזכאים وهو هدا

ויברך אלהים את יום השביעי וגו׳

f. 144 ויאמר יהוה אליו זאת הארץ אשר נשבעתי לאבו[תיכם] לאברהם ליצחק
f. 144b וליעקב אדכירים לטב עד לעלם | זכאי עלמה ארשי זכותה אברהם ויצחק
ויעקב: שכוני מערת המכפלה דכל צלות בשמון מתקבלה בזכרונם: יהוה
אל רחום וחנון: אה אלהיהם وتمامه

ויתמר יתהלל تقيل ואהנו כתבה רבה وتمامه וילבו כי בשם ושוב מחרון
אפך: ויחנו אל הטבעת בלך נביע: וילבו כי בשם ושמע ישראל:
ويقال מן אדיק עלינן מרן المناط ויסקו מן הטבעת ويلبو מרי בעמל
תלתי שלמיה: كسبوت العاده وبعده يلبو וינחו [التلات فصول[1]]: وبعد
دلك يقال מן אתהו דבריך עלמה المناط والطافات مشا[?] لعشره وهدا
ترتيبهم [2]مناط اول سبت من الشهر א׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳ وان اتفق
راس الشهر السبت فيحكم سبت العشر ايام تاني سبت من الشهر فيقال
f. 145b هده الابيات | مناط تاني سبت من الشهر ז׳ ח׳ ט׳ י׳ כ׳:[2]

هدا ابتدا الطافات

f. 146 תשתבח מלב ומנפש . . .[3] לא תצנקנה באפינן:
קבל צלותן מנן אה רחמנה:

[1] O 5 adds. [2] O 5 om. L 8 gives the stanzas in full. [3] As above, p. 68 (10 lines).

f. 146b وتكمل بقية אתהו דבריך עלמה درج كالعادة والسجدوث العادة ويتمر
יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון الكبير وهو هذا

מרן יקבל צלואתכון . . .[1] האן דאנן: וישם אלהנו זה השבת אשר הו
שבת עשרת יומי הסליחות: והו هل قدر מן תשעת יומי התשובה: ויומה
f. 147 רבה יום צומה: דאתי לילת الفلاني ישימו יהוה בריך ומברך עליכון | ועל
כל קהליכון: - ושביכון וציאמיכון: טבין מן אלה:

יתהלל אלהים وتمامه ويقال אתי בשלם كلها وهي للامام
مرقة رضي الله تعالي عنه

אתי בשלם יום צומה . . .[2]

f. 148 יום שבה אשבתה עביד[3]: יום סלוחיה לישראל: יצומון בה בתתובה:
אהלין דבעין מרון:
כל אמיה לון צומין: אלא לא דמין לדלין: כל דלגויה הך לילי: ואהן
לישראל אימם:
תנים יומה צעומיה: תלו אפיכון למעונה ואמרו: כפר לעמך ישראל:
אשר פדית׳ יהוה:

f. 148b وزفة בתשעה לחדש وتمامه وكرزنه تلاته وبعد ذلك يقال مليفوط من
מימר אדונן הכהן הרב אבישע רצון וגו״

צלותה הכללת · בברכת אלהינו: וצלות צהרים אחלת · בשם אלהינו:
ועבד עלי מדבר · מן יסדה לנו: אנון הכהנים · הגדולים ארשינו: ואנה
האזינה · למשמע מימרינו: עד נימר בלב כנע · בדחלה ובארכנו:
جوابه דלעלם ברישה ובעקבה וגו״

ويقال الامام בריך אלהנו وتمامه ويبدو الصلات כארזין ואמרים: ועל פתח
f. 149 רחמיך: וכי בשם: וקצי הבריה: ويقال | יתהלל אלהינו יהוה אל רחום
וחנון ويقال دران אלה רב: ומרקה אתהו עבודה ואלהים קמאה:
וישתבח:

[4] חילה דברך וקדש · ואסגל אהן יומה: ושמו ברית לא יכרת · וממלכה
ואנשמה: וסגיל דן שבתה · דעבר בין ירחה שביעה ויום צומה; יומה
דעל הימים אתנשא: דאתפרש על יד מאור נביותה ושמשה: דביאר
בתורה הקדושה: כי שבת היום ליהוה:
רב אלה وتمامه

[1] As above, p. 276. [2] א to ט as above, p. 62; then as given here.
[3] O 5 דעבר. [4] O 5 om. to p. 479, l. 14.

וכי בשם ויתרבי كلها ומליפוט:

גזיראן ותרואן · על יד משה אתני: איש האלהים · דאזדעק מן הסנה:
עבדי משה משה · ויאמר הנני: אתהו נביי · ובר ביתי ונאמני: | ומללה f. 149b
עורי · לגו מדבר סיני: שא ראש ישראל · ומניאנון מני במדבר סיני:

ותשרי מקרתה אל דבר אל אהרן: יתמר יתהלל ומליפוט:
לאדונן הכהן הגדול פינחס:

קדוש אהרן יתוקר · מדור אל בתר דור: כד מרה לה אוקר · באיקר
מה הו האמור: לו ולזרעו בתר · ברית כהנת עולם שמור: ומשמרת
הדבר · דבכהנה עבור: והנגישה והמימר · הברכה בעבור: ישראל והמשמר ·
כל מה הו סדור: מן סדר מה אתוקר · ראה ושמע ושמור: את כל
אשר אמר · אלהים לך זכור:

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר:

תשרי מקרתה אל אלה הדברים יתמר דראן סיאגים: ומרקה אלהים
f. 150 קעימה | ואלהים יחדאי וישתבח:

האחד אשר בגדלו · ברך וקדש זה היום: דו שבת עשרת יומי הסליחות ·
דלבב בו נחום: תתחנו במשמרו ובמקדום יומה רבה יום צומה · דבו
תהיה לפני יהוה צעום קעום: ישימו יהוה עליך בריך ומברך: ובעלמה
ירבך ויפרך: ויברכך יהוה וישמרך: וישם לך שלום:

רב אלה وتمامه

וכי בשם ונהבה ונדרשה: ומליפוט:

מר יחדאותה וגו״[1]

f. 151b ובתר כן יתמר חכמה מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן
פינחס בן יוסף: רצון וגו״

[2] מימרי לכהלכון · סיעתה המזדמנה: שביכון טבין מן אלה · ותנים יומה
f. 152 מאה שנה: | בחייבון אה עמי · אה מן אנה קדמי: שמעו לי החלום ·
הזה הו חלמי: ראיתי חלום · לא ראיתי כמו: ארך חייותי · ביומי
דאתקדמו: חלום טבן חסיד · ישמח לב השמיע: ויבכי הנבון · וירפא
הנקמי: חלום גדול יקיר · לית לו בחלמים דמות: לא יוכל פתור יפתר ·
מעט מן רבות: האזינו האזינו · אה עמי ועדתי: אדרש אדבר דבר · ואת
תשמע לאמירתי: הנבון מכם · יתיצב קבלי: והזעור מכם יצא · ולא ישמע

[1] As above, p. 366, lines 22 to 26. [2] See Petermann Chrest. p. 24, and another recension above, p. 366.

ממללי: ראיתי בחלמי · אן אני סליק: אל הרגריזים · והנור עליו מדיק:
סלקתי עד אמטית · אל קדם הגבע: | ראיתי המשכן נציב · והשלחן נציבה: f. 152b
ועמד על השלחן · איש טהור סגול: אמרתי לו מן אתה · אגבני בקול
גדול: אני אהרן · הכהן הלוי: תלים משה בן עמרם · בן קהת בן לוי:
אמת שמעתי מימרו · סגדתי על אפי פניו: ונשקתי ידיו · ועמדתי על
ימיניו: אמר לי מן אתה · עד תמטי לאנה: אמרתי אני עבדך אבישע ·
מן זרעך אה כהנה: אמר לי שלם לך · קדם אה בני איכל: וקדמתי
ואכלתי · שלשה קותמים מכל: וקמתי על רגלי · ואמרתי בחייך אה סהבי:
הגיד לי האן הו · דדי משה הנבי: אמר אחי משה במשכן · עמד ידבר
מרו: מבין שני הכרובים · והמלאכים סדרו: אמרתי לו באלה עליך ·
עברני לקראתו: ועברתי אני ואהרן · אל המשכן בזהותה: | ראינו משה f. 153
עמד · והו יצלי ויימר: יהוה אלה כלה · בקול רב יתר: וצלינן בתרו ·
והו לן כהן: וחתמנן צלותה · ולבי בשמח וחן: שא משה עיניו · ואמר
לי מן אתה: עד תשיג לזה אתר · ותראה דן גלותה: אמרתי לו אני
עבדך · המסכין אבישע: מן תפושי דתך · ושמורי התורה הקדושה: אמר
לי ברוך יהוה · לתפושי דתי: ולדביקים בו · ולשמורי תורותי: ובין מה
אנן בזה המימר · אלא וקול קרי מן מעונה: עבדי משה עלה אלי · את
וזה כהנה: וסגד משה על פניו · וסגדתי בתרו: ואתנצב הסלם · והענן
כסה טברו: וסלק משה לשמים · וסלקתי עמו: אל השמים המתחת ·
המתפרש בעולמו: ועמד משה על כסא אור · והמלאכים סביבו: | ואני f. 153b
קעום על רגלי · אבבי ואראה יתיבו: והמלאכים עמדים · עת ראו משה
סגדו: ושלמו עליו · ונשקו ידו: ואמרו שלם לך · מנו דאמטה לך: שלם
לך שלם לך · אה מן מרך אסגלך: שלם לך שלם לך · אה משה הנבי:
שלם לך שלם לך · אה כוכב בית לוי: מי יוכל דמי לך · ישתבח חילה
דשם: רביאנך וגלולך · יונף ויורם: ולו לא את אה משה · הוה סר
הצלם: מעל שבוניה · ואולם הגם הלם: ואמרו למשה · מנו האיש דעמך:
דריחותך בו · ושמו מן שמך: אמר זה מבית אבי · ואקרו מן אקרי פרד
זבנו · ושופט עם ישרי: אני נבי אלהים · ומושיע ישראל: | כן זה נבי f. 154
בעתו · ומודיע ישראל: והך מה אני נבי · ואחי אהרן כהן: כן זה נבי
בעתו · ואחיו אלעזר כהן: וקם משה על רגליו · וצלא במלאכים: והכבוד
וצבאיו · בידיו סמיכים: ויחתם משה צלותו · וירד מן השמים: אל ראש
ההר · קדש המקומים: ואני עמו · האן הו קעום: עד עברנו אל המשכן ·
בשמח ושלום: ראינו שלשה אנשים · עמדים על כתפות האפוד: אנון
אהרן ואלעזר · ויהושע התלמוד: ושנים אנשים · עמדים פניהם: אנון איתמר
ופינחס · השלם עליהם: אמר להם משה · קומו תקעו: בחצצרות · כי

f. 154b המועדים באו: וזבחו עלת התמיד · כי הערב בא: | וקרבו וקעו · פני המזבח: כל זה ואני עמד · אראה ואבכי: ואמר בלבי · אן אני זכי: ואמר לי משה · קום עד אביאך: אל גן עדן · וראה מה אוריאך: אנבתי אתו ואמרתי · בחייך הביאני: שלום יהוה עליך · בחייך הביאני: אה דדי אה דדי · שלום יהוה עליך: בחייך הביאני · שלום יהוה עליך: ועברני לגן עדן · ואני בה מתפחר: ראיתי בה תמחים · לא אוכל אספר:

ובתר כן יתמר אקראו ושבוע מן מימר אדונן פינחס בן איתמר רצון יהוה עליו אמן:

שלום יהוה על משה · דקרא לו משה משה וגו׳׳[1]

f. 155 ומד אנן ידעין דו אלה רחמן: נודי לה: ננציר לה: נכפת לה:

f. 155b ונשתחבד לגדלה: ונימר עבד אן יתמר לה ישתבח אלהים:

בשם יהוה אלהינו וגו׳׳[1]

f. 156 ישתבח אלהים

ובתר כן יתמר דראן מלכה דלעל מבלה: ומרקה هذه البيتين [אלהים אל בריו ואלהים אל עליון] وهم من قول سيدنا الامام العزر رضي الله تعالي عنه امين

f. 158b ויתמר בתר כן ישתבח:

אלהים אל מהללך: ביאר על יד משה: שופטים ושוטרים תתן לך: وتمامه

ויקרו אל באוני יתמר יתהלל: ודראן חילה רמה שמע בקלן:

ומרקה אלהים אל עליון: והא מלך רחמן خفيف וישתבח:

f. 159 תהותה הסאה · *וטובי מי יתחננו[2]: באברהם ויצחק ויעקב: ויוסף ואדונן משה נבינו:

جوابه דלעלם ברישה ובעקבה בריך אלהנו وتمامه

ויהוה אלה וכימי מן מימר אדונן אבישע רצון יהוה עליו:

علي نغم الخماسين الصهر

אלהי אקר הזכו · ארש תלתי טביה: אלהי מי מרו ברכו · דאתעקד על קדש טבריה: אלהי מן תקע בבף ירכו · וחזה מלאביה: אלהי מן אנשא מלכו · בפתרון חלמיה: אלהי מן בידו תמכו · רבון דנבייה: אלהי מן הנירות ערכו · ארשי כהניה: בהם תתברכו · וישקף מן שומיה:

אמן אהיה אשר אהיה

עשרת יומי הסליחות · בבל טוב לון נדכר: בון ננציר בצלו · בערב

[1] As above, p. 368. [2] O 5 ואלהינו ישוב עלינו.

ובבקר: בון נחדי במקרת התורה ׳ כל הלילה עד בקר: בון תמטיר ענני ׳
הסליחות מטר: בון תשרי הרחמים ׳ בון יתקע השופר: בון יסור הקצף ׳
והמגפה תעצר: | בון תתפתח תרחי הקבול ׳ ויתקבל כל נדר: בון נטהר f. 159b
ונמשח ׳ בשמן הכופר: יהונו בריכין ומברכין עליכון ׳ מי אנה אסתדר:
עם ברכת זה מכתב אבישע ׳ בן פינחס בן אלעזר:

אמן אהיה אשר אהיה:

שבת מברך עליכם ׳ אה עם יהוה ונחלתו: יהוה יסלח לכל אחד ׳ מכם
חטאתו: ויקים לכם תפלות ׳ אדונן משה בן ביתו: אל תפן אל קשה
העם הזה ׳ ואל רשעו ואל חטאתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך وتمامه ונברך ואלהי אברהם לך נברך: ובאזני: ויחנו
אל הטבעת בשני מכתבים וניזל: וילבו כי בשם ויהוה גבור: | ושבחו f. 160
العاده וקטף הטבעת שבת ושביעי וכפר وهو هدا

ויברך אלהים את יום השביעי: וגו״

ويقرو من ויבא משה الي ان يختمو التوراه ويقال תורה: ונברך יתה وتمامها
ויסקו מן הטבעת פי קרישה: ואה רבה: וילבו קבלו: וכי בשם ושמע
ישראל: והמקרא על המכתב: כי בשם ודבר אל אהרן كالعاده
والسجدات الثلاثه וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו: ויהוה אל רחום
וחנון ומרן יקבל צלואתכון ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל
הצלות בטוב:

الله لا يقطع عوايد ليشرال امين

בשם יהוה הגדול[1]

צלות לילת חדה: מפוק השבת הזוכיר: שריו הצלות כארזין ואמרים
וכי בשם וקצי הבריה וישרו אלקטף علي هدا الوضع الاتي دكره

ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו״

שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה: נביה רבה L 13, f.
דעלמה נומיקה דעלמה שליחה דאלהים ספרון דחייה לביש קרן עורה:
מהימן בית אלה: עליו השלום לעולם: ולא קם עוד נבי בישראל כמשה:
وتمامها

[1] L 13, f. 27b; O 5, f. 63; L 8, f. 163.

תורה צוה לנו ותמאמהא ויתהלל תקיל ובריך אלהנו ויהוה אלה خفيف الي
f. 32 ان يقال תתהלל לעולם ويقال | מנה נדחל وختموها ונברך והמוסף בה
וסלחת לעונינו: ואלהי אברהם לך נברך: ואז ישר: ויחנו אל הטבעת
ונייזל ويلبو במכתב אחד: כי בשם ויהוה גבור ושבחו كالعادة ودراان רב
חילה: וכי בשם ולטוב לנו וקטף הטבעת وهوا هذه
ותנח התבה בחדש השביעי וגו״

f. 32b יהוה אלה רחמן ורתאה סלח לעמך ישראל דפרקת יהוה: בריך אלהנו
ומשבח אלהנו: לית אלה אלא אחד: לית אלה אלא אחד:

ويسקו מן הטבעת في ישר נשוי כהלן: ועובדיך מעמין: ואה רבה: ויلبו
כי בשם: ושמע ישראל: ומן אתהו דבריך עלמה بيت תרח רחמיך:
והסגודות:

الاولة הרמתי את ידי אל האלהים אל עליון קני שמים והארץ:

الثانية אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: יהוה אשר התהלכתי לפניו
ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ואקד ואשתחוי ליהוה ואברך את יהוה
אלהי אדני אברהם:

الثالثة וסלחת לעונינו ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 33 ויתמר יהוה אל רחום וחנון ומרן יקבל צלואתכון ויתהלל אלהים: ומן אתי
بيت المناط ולעלם תסתגד وبعد انتها الافصال يقال هذا الתפלה وهي
يقال في كل ليلة احد

אה טבה דלית סבור: מן טבהתך מואש וגו״[1]

L 8, f. 163b اذا اتفق חדש השביעי يجي يوم الجمعة فيوافق يوم הכפור الاحد فيكون
السبت الذي قبل المسمي שבת הסכנה اي سبت العادة وجاري عادة
صلاة كسبوت العادة وقطف هو قطف سبت عشرة يومي هسليحوت
المتقدم بعيد ويقال فيه هذا اليشتبح للعم المرحوم الشيخ مرجان الدنفي
رحمة الله عليه امين

טובך תקריב בו קרבן תשבחן · לעבודה דעלמה: חילה דברך וקדש ·
ואסגל אהן יומה: ושם בו לעמו ישראל · בסור בפרקן מכל חטא ואשמה:
במקדום יום כפירות העונים · דלית בימים לו דמה: אחת בשנה חקת
עולם · בעת יבוא תמצא כל נפש אנשמה: אה טובי עמה רצעמין בה
בנציר · לון גן עדן מעתדה בשלמה: אתפרש על יד מנדי הלוחות · קטף
כל נשמה:

[1] As above, p. 85. The rest is wanting in L 13.

הו משה בעל יום חוריבה : דאתפרש על ידו זה היום דגלגיו רברבה :
דו חתמת תשעת יומי התשובה : ומחר יומה רבה יום צומה :

רב אלה وتمامه

f. 164 وقطف للحلقه في صلات الضهر في يوم السبت المدكور هو قطف الحلقه
المتقدم دكره في عادة سبت عشرة يومي هسليحوت والله اعلم

شيرة علي אתי יום הכפור علي وزن מודאה לאלהינו מודאה من قول
זקן ישראל العم الشيخ مسلم ابن العم مرجان الدنفي رحمة وגו״

מודאה לאלה קעימה · דפקד ואסגל אהן יומה : במועדים ומועדים קעמה ·
אתי בשלם יום צומה : ליהוה צומו בנציר · אה ישראל בלב טהר : וממה
ביאר לך לא תפיר · בעסרה לירחה אמיר : מן חוביו יתנצל הצעום בה ·
f. 164b ומבטליו כפור לבה : | ואני אמור בדיל טובה · גלגים למן דצעם בה :
הצעמין לון טוב עמל · ומבטליו גוי נבל : ומי יחלף זבן דלא יבטל · דכרן
דליתו מטלטל : סליחן ורחמים למן יצום · בלב טהור לאל הרחום : ומן
לא יצום כמת קעום · הלא כל נפש לא תצום : לון סליחות וטובות רמין ·
הצלאים והצעמין : לאלה בנציר ולו קעמין · ווילון אהלין דלא צעמין :
אימם הצום לו מועדין · עם ישראל לון ידעין : בחשבן קשט לו עמודין ·
זהרה ושמשה סהדין : לית כותה ומלבר מנה · יום הציעם דזומנה : לא
תתחלף בעורנה · הא יובל אתי בזבנה : בפרקנה יהי נחום · לך הישר דלו
f. 165 תצום : ביום גדלו מאד עצום · טוב דיום צומה מן יצום : | דצעם בה יהי
סגד · לאלה אשר צומה יסד : שבת קדש ומועד כבד · יום שבה אשבתה
עבד : מרן יסלח לצעמין · מן ישראל דלא דמין : למן צעמו ולרע עמין ·
כל אמיה לון צומין : אימם ולילה למעוניה · נשא הקול וית כפיה : נפרש
ונדרש רמה חיה · תנים יומה צעומיה :

תפלה לאדונן הכהן הרב אבישע רצון יהוה עליו אמן :

אתפלל קמיך אה אדני · יהוה ואתנפלה · צדיק וישר עני · דרוש דרך המלא ·
f. 165b דבקי ברחמיך ופני · לשאוליך אשר יצלח · | ישתבח שמך אה קני ·
ולא שותף עמך אלה · קמיך אקריב קרבני · זאת התפלה · בחסדך לא
תעזבני ריק ועזרני · ואטפי האש היכולה · בתפלות משה אדוני · דאמר
אדני יהוה סלח :

بيت التقبيل

תשבחתה לך אה אדני · בעין רחמיך לנו פני :

בהֹת אני מרב חובי · ולבי מן נקם רבי ירא · מה לי אלא מלי דרישאן אלקט · ואזרע בארץ לבי זרע · אולי תסק תבואתי · ואקציר ית קצירה · כי עלמה הדן לא תקום · ובאחרית מנדרה: | טובי אשר ינציר · בנפש מהורה · אהיה אשר אהיה · חטאתי כפרה · וארוֹח ברחמיך וחסדיך · וגאל מכל צרע: f. 166

גאל כי לית לן · אלא אתה גאל · צדיק וישר ברוך · הצור תמים פעל · אמן מן הימים · ומה תוליד מן מעל · וקבל כי אמנותך · לא תעזר למסכין שאל · ודבק ופרק והשקף · וסלח וסובר ונחל · בשם ׳רגלו צדיקים · מן תפושי דגל · והסהד על זה לקרא · בשם יהוה אז החל:

f. 166b דלים אנחנו · כמה אתה ידע · מה לנו יכולה · ולא באידן עבידה · ואתה בראת׳ עלמה · ואקמת׳ יסודה · ובראתן לתשבחתך · ולפקודיך נלמדה · כי גלוג כל עבידה · מעזר לעבודה · אהיה אשר אהיה · לא גויה ולא מדה · תשתבח על מעשיך · וחסדיך הנכבדה:

f. 167 האל אשר החל · בריאת קנומינו · | והוליך בה בתקון · נשמת חיינו · ואקימן משלים · על כל מין ומינו · נדרש ישועתו · יקומם דכרנינו · ונדרש מנה ירות · וירבי טפלינו · ותקום לן המלה · דאמר יצחק אבינו · כי עתה הרחיב יהוה · לנו ופרינו:

ועתה יהוה אלהי · אשר בראתני · אשוב אליך אה ארני · מן מימרי אני · f. 167b מי אני כי אני · מן עפר בניאני · | קדם מולדותי · כוֹנת׳ צריכני · והרוית צמחי · והשבעת׳ כפני · חטיתי לך סגי · והסתרת עציאני · האלהים הרעי · אתי מעודני:

זמרתי ועזי אלהי · ואלהי אבותי · אשאלך ברחמיך · תסלח עונותי · כי אתה תדע נסתרי · ותדע מסכינותי · ונשישותי וצריכותי · ורבות נלאותי · f. 168 קומה יהוה שובה · עלי קבל מותי · | ולא גדולה עם השובה · אמר קמיך חטיתי · יהוה נסי יהוה נסי · לישועתך קויתי:

חיי נפשי בדכרנך · אה מחיי כל נשמה · ואפקן מן הדה · עלמה על שלמה · וארוֹח לן ברחמיך · מן אהן ארצמה · כי המשפט לך באחרית · ובזאת עלמה · אהיה אשר אהיה · חדד לן מנשמה · בסוד רבי משה · כי שמו השם שמה · קוינו לישועתך · לישועתך קויתי יהוה:

f. 168b טעין זוריה · דת רחמן ורתי · רחמני ברחמיך · והטיב לי חשבאתי · ושים רעיתך עלי · כאמנות אבהתי · ודכרני ברחמיך · אה עזי וזמרתי · בזכרון נח ומן היו · בתרה צמותי · והקשת דהוה דכרן · לדעבר ולדאתי · והזכרון על יד נביך · ואזכרה את בריתי:

יכלותך ורבותך · אה אדני אפרשון · על כל מלכיה · אשר גדלו בנפשון ·
f. 169 האן אנון המלכים · עם רכבון ופרשון · | האן אנון הגברים · דאקימו מן
ברזל ערשון · לית לון יכולה עמך · ואנון אבילים על מעשון · אקים לן
על החיים · מנון אשר לבון הקשון · יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

כל עובד בעלמה · גלגיו לעשהו · ותמח התמח אשר · מן חסר אמצאהו ·
על זה תעו הידועים · כל חכום במדעהו · ישתבח היכול הרם · עבוד
כלה וקנאהו · ברא אדם אקר · ובגן אניחהו · להבדיל בדיל משה · אשר
f. 169b שלחהו · | דאמר זה אלי ואנוהו · אלהי אבי וארוממנהו:

לך אפרט תשבחתי · בחסדך קבל בעי · וראה אלי כי אני · רבץ תחת
משאי · ודבקי ברחמיך · וסלח לי חטאי · כי בך תדבירותי · ומנחי
ומסעי · אהיה אשר אהיה · הראת הרעי · שוב מחרון אפך · והמטני
פגעי · בסוד סבולי שמך · ובסוד י · ה · ו · ה:

f. 170 מח נורא המקום הזה · דבו אנציר לעבודי · | וארים תשבחן קולי · ואפרש
שתי ידי · ואתפני בפני · לקדש מסגדי · מה דבש זה על לבי · ומה
אמתקו על כבדי · מרי שמני מן המנצירים · והצליח לי עובדי · והקים
לי מימרך · למשה מלמדי · ונדרשתי שם׳ לבני ישראל · ונקדשו בכבודי:

נירות משבחים · בעלמה הושמו · משכילים מבדילים · למן רבו ועצמו ·
לאלהי השם הנכבד · דלית שם כשמו · נדרש מנה יסלח · חטאות
f. 170b דאתקדמו · | אהיה אשר אהיה · דלא קדום קדמו · שוב מחרון אפך ·
על עונות ניערמו · וינחם יהוה על הרעה · אשר דבר לעשות לעמו:

סלחיו סריחתה · בחסדך סלח לנו · אנחנו צריכי · רתותך אלהנו · לא
תטרף מסכינים · לתשבחתך אתבוננו · ולא תסתיר פניך · פני מן אליך
אתפנו · כי טובך ורחמיך · אנשמו שמת׳ לנו · והקים לן תפלות · בן
עמרם רבנו · וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 171 על פתח רחמיך · | וחסדיך קעמת · מרבי לך אה רבי · כי מעשיך עצמת ·
כרי מן משתוק קעם · בו עללן מצמת · זה הו תמח חיול · לחכומים
חכמת · אהיה אשר אהיה · דכל בלעדיך מת · זכור מימר נביאך · כי
נפשי בה אנשמת · יהוה ארך אפים · ורב חסד ואמת:

פרדים יראתך · בלבבי אנשלו · בחסדך לא תקח עבדך · לפם בישות גמלו ·
ואן חטא כל חטא · ברחמיך סבלו · ותהי על חטאו · שבק לו כשלו ·
f. 171b כי אמנותך מיטב · למיטב עמלו · | והסהד נסתכלו · בכתבה וממללו ·
ושבת׳ עד יהוה אלהיך · ושמעת׳ בקולו:

צדקנו ואימנו בך · ובמשה בן ביתך · ובכתבך הקדוש · ואתר סגדתך · צדיק

עלינו ברחמיך · הך די אמנותך · כי אנחנו מסבינים · צריכי רתותך ·
סוברן ברחמיך · והושיען בישועתך · כי סוברות החטאים · מימרך
בתורותך · כי אל רחום יהוה אלהיך · לא ירפך ולא ישחיתך:

f. 172 קני שמים והארץ · השקף מן השמים · | והנחם על מן הנחם · על חטאות
רמים · וכון סליחתך · לאש חרונך כמים · אהיה אשר אהיה · דרחמיך
כימים · נשים תשבחתך · מקום קטרת הסמים · ונסתכל דברך · למזהר
האשמים · למען ישוב יהוה מחרון אפו · ונתן לך רחמים:

ראינו רחמיך עלינו · סגי מן נהר פרת · אהיה אשר אהיה · אניר לן
מנורת · רצונך עלינו · כי נפשאתן בצרת · מפאת חטאינו · כי לתרח
f. 172b סגרת · אן עמיך הקים לנו · הברית המכרת · | עם נביאך ובן נון · בן
שותלח בן פרת · לא ירפך ולא יעזבך · לא תירא ולא תחת:

שלשה זכאים · גליגאתון עדפה · בדכרנון תטפי · האש השריפה · כי מן
יתפלל בהם · תניפהו תנופה · אהיה ברכאתך · עלינו אספה · כי חרב
גאותך לן · ועל סניך שלופה · נרבי לך דאמרת׳ · לא בלשן ולא פה ·
אני אמית ואחיי · מחצתי ואנכי ארפא:

f. 173 תורה צוה לנו משה · | הנבי בן עמרם · מורשה לקהלת יעקב · קדיש ורם ·
נותינה אלהים · יתברך ויתעצם · על משמרה נמות · ועליה נתקומם ·
פרוטה יקדש · הלבב והפמם · עליה נשלם · ועל משה נקרי שלם ·
וברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

תשבחתה לך אה אדני · בעין רחמיך לנו פני:

בשם יהוה נשרי[1]:

צלות יום הכפור הקדוש · יצטמתו כל הקהל בתרח הכנשה · קדם הערב בחצי שעה ויוציאו הכהנים המכתב הקדוש ועמו מכתב אחר · וישרו הזקנים הצלות علي هذا الترتيب

* יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד לית אלה אלא אחד[2]:

וכי בשם وتمامه

אהיה אשר אהיה זכור לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב · אדני בעמלם · ובעמל משה עבדך · אל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו אנחנו הרשעים וחטאים פני גדלך ואתה יהוה אל רחום וחנון לטוב לנו وتمامه יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד יהוה אלהינו יהוה אחד:

وإذا اتفق يوم הכפור الاحد فيصير بدو الصلاة في حكم السبت فيزاد في القطف שבת ويكون بدو القطف ויברך אלהים את יום השביעי وتمامه والله اعلم

ותנח התבה בחדש השביעי ונו״

L 18, f. 3[b] יתהלל אלהינו وتمامها ويقول الامام الي القهل תנים יומה מאה שנה ويبدا الامام אלה רב وهي للشيخ ابو الحسن الصوري رضي الله ונו״

f. 4 אלה רב ולית כותה ונו״ [א—ס · ש · ת ·][3]

f. 5[b] وبعد ذلك يقول זקן צלותה מליפוט מן מימר אדונן הכהן אבישע رضي الله ונו״

אל שער השמים נפן · ונשים מעמדנו:
במקום המלאכים · ושער מדרשנו:
יקוו השם העצום · דבו קם צלמנו:

ונם הנם · בו ינבך דבבנו: וסק אל הישימון · מבגלל קבול קרבנו:

[1] L 16, f. 2[b]; L 17, f. 3[b]; L 18, f. 1[b]; O 5, f. 65[b]. [2] Twice.

[3] L 18 in marg. في بدو אלה רב ינשקו המכתבים כל הקהל · יהוה יסגי מהם אמן, and at § ס, في بدو هذا البيت يدخلو القهل [هكهنيم L 17] الي הכנשת [L 17 adds بالكتب]. ويبدا بيت ש · وبعده بيت ת · علي هذا الترتيب

ובבלע הקדש · ׳בבבודו ישמרנו: והצלו שרואה · בבריך אלהנו: ומחתמה
יתברך אחן טבה · והרחמים תתפרס עלינו: אהיה אשר אהיה אלהים
יתברך · ומשמה׳ יברכנו: וחילה רחמנה · ׳ברחמיו יקבלנו: ובקדוש שמו
הגדול · ישקף עלינו ממעונו: טב לן נימר פם אחד · ונרים במקראנו:

جوابه من הקהל: ׳דלעלם ׳ברישה ובעקבה وبعده בריך אלהנו[1] بنغم تقيل
f. 6 يعرفو הזקינים الذي يقولوها جوابه בריך אלהנו من הקהל جميعاً | ויהוה
אלה וכארזין ואמרים ועל פתח רחמיך تقيل الي عند ובשמך נשרי
ובשמך נחסל ומשמך נדחל ומשמך נרתת ומשמך נירא ונימר ברוך זה
המקרא: ויתמר מליפוט על כי בשם לאדונן הכהן אלעזר רצון
יהוה וגו״

אז החל לקרא · בשם אלהינו: הגבור והנורא · ומלוך כל רוחינו: יצילנו
מכל רע · ויסלח לחטאינו: ובגד עונינו יקרע · וישוב עלינו: באשר גורו
זרח · משה נבינו: מביא התורה · ׳ספר אלהינו: טובינו בה נקרא · ונימר
במימרינו: כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

f. 6b يقولها الامام[2] تقيل ויתמר קצי | הבריה واذا حكم يوم השבת يقال علي ויטע
דראן *הא איקר רב[3] ומרקה עבודה דעלמה מן ישום רביאנך וישתבח:

דקדש זה היום · ושם בו שני קדשים לכם: שבתה וצומה תאמים[4] ·
והשנים דביקים בכם: זה בו אנחו לגויותיכם · וזה בו ענות לנפשותיכם:
זה בו שבת וינפש: וזה בו ענות לכל נפש: דבגללו אמר בחדש השביעי
בעשור לחדש: תענו את נפשותיכם:

רב אלה وتمامه ויתמר יתהלל אלהים ומליפוט:

מזרח הסליחן · יופע לכל מאור: פתח התשובה · פתיח ליתו סגור:
התהב מן חוביו · עדן לו בה עבור: והחל בתפלה ואסכמה · והירא שמור:
אן צלא ׳בצומה׳ · ולבה׳ הוה טהור: ליליו ויומיו · ורע לא יהי אמור: אה
ישראל צלי · למי אליך ישור: ושמו סביב עליך · כות ׳מגן ושור: וידבר
יהוה אל משה לאמר אך בעשור:

f. 7 ويقرو السورة المذكورة تقيل وهم كلهم وقوف | وبعده יתהלל אלהים תקיל
ויקאל מליפוט על ויטע יהוה אלהים:

חיולה רבה · הו יהוה אלהים: צעור כל גויה · ומלוך כל הרוחים: אנצב

[1] L 18 gives it in full. [2] L 17 الحفتاوي. [3] O 5, L 17 קעמנן מן שנתן. [4] L 17 תמימים.

בגן עדן · אילנים מלוים : כל טוב וכונון[1] · ליקיר כל גוים : ואילנה
דמחכמה · באבדנות כל מוחים : אדם לא תיכל מנה · תשרי בזועוים :
אהלין פקודי · אלהי האלהים :

ויטע יהוה אלהים وتمامها

f. 7b ויקרו אל ויהי אברם יתמר יתהלל وتمامها تقيل ויתמר | מלי סליחתה מן
מימר עמרם דרה׳ : עליו רצון מרה אמן : ويقال عليها فاتحة هذه
الثلاث بيوت الاتية من نظم المرحوم العلامة التقة عبد الله ابن سلامة
تغمده الله تعالي بالرحمة والرضوان وذلك علي لسان سيدنا هكهن هجدول
فينحس ابن سيدنا ابيشع المصنف عند وفات عمه سيدنا العزر رضي الله
عنه وكان عمر سيدنا فينحس المذكور وقت وفات والده سنه كاملة ووقت
وفات عمه المذكور احد عشر سنه تفجر شهر دخل اليه التقة المذكور حتي
يعلمه وجده ماهر جميع العلوم فانشد يقول هده الابيات وهدا ما وجدناه
مسطر قدامنا والله تعالي اعلم

בשם יהוה הגדול :

פתח כל ממלל נחל · בשם האל הרם :
יתקדש שמו הגדול · ויתהלל ויתרומם :
נזע מן אימתה׳ רבתה · מבתר ומקדם :
חייה לו תמידה · וממלכתו לא תתם :
סהדה קשיטה · נסיד לו ונקדם :
בתהללות ושירות · בכל לילה ויומם :
נפתח פתח מדרש · ועל כף הרגל נתקומם :
f. 8 ארש מה נימר · הדה שירתה נגשלם :
בבקר בתחלה אולי · נמצא קבול וגם :
יתקע שופר דרור · מן החטא ואשם :
שובה יהוה על עבדיך · העמדים בין ידיך בציאם :
על פתח רחמיך קעמים · אמרים הגם ׳הלם :
אשירו לאדני · ואמרו בקול רם :

יהוה אל רחום וחנון :

מפני נקרא · במכתב משה הנביא :
אזכר פני עדתי · מה מדברו לאוי :
מה אשתוי והו טמיר · לגו חשובי :

[1] L 18 וכפנון.

מן חסרן שמשיכון · ראשם סהבי: פינחס ובתרו · אתת גנות אבי: לא ראיתי לו חזב · ולא עמה חזבי: ולא למדני מימרו · ולא קצה בכתבי: ולא אתותר בתרו · אלא עביבי: אלעזר אסתוברתי בו · ויחזק לבבי: אלא צפרתי מהם יתום · ולא אמתן להבי: אלא אהן כוכבה · ׳דלמדני ושוזבי: יגזי יהוה גמלו בטוב: והברכה לו יצוה׳: והנה נתן גדלות · ורוממות לאל אשר הביא: גדלו על הר סיני · ואמר הנה אנכי בא אליך בעבי:

יהוה אל רחום וחנון:

נמול לבבינו · ונפרט השירה: מלי הראישונים · ונרחם על אמורה: ועל כל קהל ישראל · מן אסטרה ועד אסטרה: ונאמר כפר לעמך ישראל · ומן מזון רחמיך השבירה: | אדני יהוה סלח לעונה · וראשה לא תפרע: מן f. 8b
מימר אמנותי בך יהוה · ובמשה ובתורה: ובהרגריזים בית אל · אצל אלון מורא: וביום נקם ושלם · ובשעתה ׳דבה תברח: הרוח מן זאת הגויה · מן זאת עלמה לאחרה: מרי שים לנו בה אנשמו · וחטאינו כפרה: מרי צמת בינן ובין משה · והשלשלה הטהורה: ולא תפיר בריתך ממנו · ותפלות משה זכרה: אשר עברת׳ טובך · על פניו ויקרה:

יהוה אל רחום וחנון تقيل

ويقول بعد ذلك الشيرة[1] وهي هذه

נפתח פיאנו · ונמול לבבינו: ונטהר יצרינו · ונקדש רוחינו: ונהלל ונגדל · ונרומם לאלהינו: אלהי האלהים · ואדון האדונים: האל הגדול · והגבור והנורא: ונאמר בקול רם · אין ביהוה אלהינו:

אהיה אשר · היה ויהיה: היית׳ לא מאז · ועתה ותהיה: והיכולה לך · תמית ותחיה: ואתה חי לבדך · אהיה אשר אהיה: כל האלהים · אתה אלהיהם: וכל האדונים · אתה אדונם: וכל המלכים · לך מלכותם: אלהי השמים והארץ · הים וכל אשר בם: | עם הדורות אתה · ועם חליפותם: לא f. 9
יחליפו אתך · ואתה תחלף אתם: לא מאז ולא מאת · אתה פניהם: ועד אין מספר · תהיה אחריהם:

מי ישורך מכל · הראים כלם: ואתה נסתר ונגלא · מכל ראותם: ובפעם אחת · תראה׳ כל נסתרותם: ובפעם אחת · תשמע כל צעקותם: ובפעם אחת · תדע כל צפינותם: ובפעם אחת · תתן משלותם: ואתה מחדישם · ואליך שובתם: וממך חייהם · ובידך רוחיהם:

כל החכומים · בכל חכמתם: וכל הנבונים · בכל בינתם: לא תודיע אתם · חכמתם ובינתם: איך עשית׳ ׳בלא יד · שמים ושמיהם: ואיך

[1] L 17 adds מן מימר עמרם דוה רצן וגו׳.

בראת׳ ׳בדבר · לכל צבאם: ואיך אתה נשא · בלא יגע כלם: ועל מה אתה נשא · הארץ ׳בתוכם: מן המעשים אשר · עשית׳ אתם: ידעו הידועים · כי אתה אלהיהם:

נסתר אתה וממך · כל נסתר לא יפלא: ואין לגדלך קץ · כאשר אין לך תחלה: בגדלך אתה · מן הראים נפלא: ובמעשים אשר · ללבבים נגלא:

f. 9[b] ראש הכל אתה · ואין לך גבול ולא קץ: | אשרי וטוב למי · ׳בדרכיך חפץ: המדבק בך · מי יוכל לו ילחץ: ואתה אל עליון · קני שמים וארץ:

[1] בחסדך מרן כוננו · ידך הר המנוחה: ובו משכן אפן · כי טובה מנוחה: לעם בו יקום יקרא · בין ידיך אה שמועה: עזי וזמרתו · ויהי לישועה:

לא מן ולא עד · ולא הך תמונה הוא: ולא כמו מאומה · ולא מאום כמהו: ככתוב נאמר · זה אלי ואנוהו: אלהי אבי · וארוממנהו:

נהלל ליהוה · אלהינו כמו: אבותינו אשר · הציף את מי ים למו: ונאמר כאשר · אמרו ורוממו: יהוה גבור · במלחמה יהוה שמו:

מה נוראים מעשיך · הגדלים ומה: רב הו גדלך תמית · ותחיי כל נשמה: ׳בים סוף המית׳ · איבינו ביד רמה: נודך ונאמר · מי כמוך באילים יהוה:

אתה בראת׳ הכל · ואתה ׳לכל ירש: ואליך תשובת · כל אלם וכל חרש: מי כמוך באילים · מחיי כל נפש: יהוה מי כמוך · נאדרי בקדש:

כל הבוראים יהללו · ליהוה מאד: כי הו גדול · ועצום וכבוד: על הים אמר משה · הנביא בכבוד: יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועד:

f. 10 השמים מספרים · וגם כל הבוראים: | כבוד יהוה · ומעשיו הנוראים: יגידו לנו · ׳בנסתרים ונגלאים: כי גדול יהוה · מכל האלהים:

אנחנו רעים · וחטאים מקציפים: ורחמיך על כל · עונינו עדפים: יהוה אל רחום · וחנון ארך אפים: ורב חסד ואמת · נצר חסד לאלפים:

יראה הראים · ואתו לא יראו: וידע הלבבים · ולא ידעו מה הו: אוי לכל לב · אשר יקניאהו: כי יהוה קנא שמו · אל קנא הו:

מי יעשה כמעשיך · הגדלים אשר: עשית׳ אתם · ואין אחר לך עזר: אל גבור ונורא · אל צדיק וישר: אל אלהי הרוחות · לכל הבשר:

מי יהלל אתך · לפי רוממותך: ומי ירומם אתך · לפי נוראותך: ומי יוכל יספר · נוראות[2] חכמתך: ומי יעשה כמעשיך · וכגבורותך:

[1] L 16, 17 omit this section. L 18 has it in marg. with the note هدا البيت . . . نظم . . . الشيخ ابراهيم العبه المحترم וגו״.

[2] L 17 מעשות.

אלהינו קרוב · לאשר ידרש אתו: אשרי וטוב למי · ישוב מחטאתו: מן חטאך נוס · למקלט יראתו: ובקשת׳ משם׳ את יהוה · אלהיך ומצאתו:

יהוה אלהינו · רחום וחנון ארך: | אפים נצר חסד · למי ׳בדרכיו הלך: f. 10b
נוס אליו כי פניך · לישועה דרך: ומצאתו כי אל רחום · יהוה אלהיך:

מי מני טובו · ומי יספר חסדו: ומי ידע מה הו · ומי יעמד נגדו: לא נשתחוי · אלא לו לבדו: כי יהוה הוא האלהים · אין עוד מלבדו:

אתה מפני · כל ראישונים: ותהיה מאחרי · כל אחרונים: רחום הרחומים · וחנון חנונים: אלהי האלהים · ואדון הארונים:

נהלל ליהוה · בעל הגבורה: נשמר חקיו · ולא נעשה פניו רע: ונפחד מן גדלו · בכל עת ונירא: כי הוא האל הגדול · והגבור והנורא:

אהיה אשר אהיה · מלך המלכים: אלהי האלהים · רחום הרחומים: נכבד הנכבדים · ועצום העצומים: השקף ממעון קדשך · מן השמים:

נגדל ליהוה · עשה׳ הנפלאות: נתן לו שירות · ותהללות ורוממות: ונאמר כאשר אמר · צדיק כל הדורות: הנסתרות ליהוה · אלהינו והנגלאות:

נרומם האל · אשר בריתו זכר: | נהלל גדלו · בכל ההר ובכל ככר: f. 11
לישראל נתן חן · וחסד וטוב שכר: יהוה בדד יחננו · ואין עמו אל נכר:

לא איש אל ויכזב · ובן האדם ויתנחם: נהלל גדלו · בכל עת ובכל פעם: אהיה בחסדך · שוב מחרון אפך והנחם: כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם:

מי יוכל לנפשו · מידיך יפדי: ואתה אמרת׳ · ואין מציל מידי: וביום נקם יאמר · גדלך אה אל שדי: ראו עתה כי אני אני הוא · ואין אלהים עמדי:

מכל הגדלות · אתה גדול ורם: ועל כל הרוממות · כלם ׳מרומם: וחי לעולם תמיד · לבדך אה אל עולם: ואתה אמרת׳ · חי אנכי לעולם:

הרנינו .גוים עמו · אין שני עמו: אוי לרשעים · ׳ביום נקם נקמו: וטובי הצדיקים · המדבקים בשמו: ונקם ישיב לצריו · וכפר אדמת עמו:

אמרנו وتمامه :· ונאמר وتمامه :· يقالو تقيل

חנון החנונים · שמע קולותינו: ושא פני רחמיך · והסדיך אלינו: | ׳ביום f. 11b
אשר בו · תמוט רגלינו: הצילנו מן · רעות עמלינו: גמלנו ׳לטובך · רעות בעמלינו: לא תשיב אלינו · רעות עמלינו: דלים מן רחמיך · לא תשיב כפינו: ולא תוציא אתנו · מהם ׳בכפינו: אל חסדך מאפך · נברח אלהינו: כי ממך חיינו · ובידך רוחינו: ופניך נבהלנו · מרב חטאינו: ׳ברב רחמיך · שא ׳לפשעינו: זכור אה אל רחום · ברית אבותינו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו: אל מי בלעדיך · נשא את ידינו: ברב

חסדך · קבל מדרשינו[1]: טהרנו לפני · גדלך יצרינו: ׳ברחמיך ענֿי · לכל מדרשינו[2]: יראנו מחטא · דלפניך עשינו: לא תגמיל אתנו · כפי רעות עמלינו: כלנו נודך · כל ימי חיינו: ונשאלך תכפר · לכל אשמינו: | תהללות נתן לך · אה מלוך רוחינו: f. 12

אין כיהוה אלהינו:

ויתמר דראן מד לית אלה אלא אחד: ומרקה עבודה דעלמה אלהים יסתגד تقيل عسقلاني ויתמר ישתבח:

חילה דאפרש לישראל שבעה מועדים כבדים · קדשיון ריאמה: מנון זה יום הכפורים · דבו כופר מכל חטא ואשמה: ובו יעמד כל הקהל מערב עד ערב צלאים קראים · במקרת תורת יהוה:

טובך תנציר נפשך ולבך: ותקום קמי מרך ותפרש כפך: ותימר שוב מחרון אפך: אה אדני יהוה:

רב אלה وتمامها تقيل וכי בשם ויתרבי كلها تقيل ומליפוט

יתרבי בן תרח · ארש הנאמנים: דאמר לו יהוה · מלוך כל רביאנים: אני אל שדי · לעתירים ולאביונים: התהלך לפני · ונום מן זילנים: והוי תמים · ובך יברכו כל הכרנים: | ומחלציך יצאו · זרעים לא מתמנים: וקיאמי f. 12b ביני ובינך · יהיו ממנים:

ויהי אברם בן תשעים ותשע שנים وتمامها

ותשרי מקרתה אל וישא יעקב רגליו: ויתמר שירה גדלה טובה חסידה מן מימר אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן פינחס בן יוסף المصنف רצון וגו׳

אין כאל ישרון · האן דו מנו ׳דיתור:
ב: מבראשית · ׳ברז גלי לא סתור:
יעבר ׳בים י · יצא ממו פתור:
שם השׁ הגדול · שם יהוה יהי אור:
עוף יעפף רוח ׳מרחף · ע · ו: עין המאור:
ברקיע כל ידעיו[3] ילך · בצל ק: ו: כ: מדור:
נם אל תרח זה הבית · נציב על ראש כל עבור:
פתח פם ב: יקוו · פלי ב: מלי ספור:
ים יהי יכל ילך ימן ינם יסע יעף · יפיץ יצק שמן גור:

[1] O 5 שובתינו. [2] L 17, O 5 שיאלינו. [3] L 18 ידיו.

נוה קדש זה השכן · נחלת ואמר הדור:
האחרון ׳דיקומו · חכמה בזה ומי ישור:
סהדה קשיטה · סבל מזה הטור:
כן יהיה תמיד הענן · כבלע סוד לראש צור:
האן פתור יפתר · האן אחד בא ׳לגור:
נלך דרך מדרשיו · נשיב דבר האמור:
האמור בראשית · האמור יהי אור:
רכב שמים שחוקים · רבה אור על מאור:
ביהי בתר בראשית · ברא שמים וארץ וטור: f. 13
הרוח עלה יעלה׳ · המשל על כיור:

׳דקוממות עלם בו · ועל ׳דיתיב שמור: ותתובתה היא העקר (עו) · סוביבה דר ודור: והממלל הכה ספוק · הדר לו הך בכור: ואת כל העדף הניחו · ייתי לחכמה מקור: וזאת שירתח כטל · גביר לכל שבור: והיא כאיש החכום הנבון · הידעיו הריטור: תורי לכל ראה׳ · בעצם השמים לטהור: וסגיל בזה היום · ׳דשמו יום כפור:

בין השמים והארץ · ׳רקיע ערשו ערש: בין התהו והבהו · מודע ורז ממו נפרש: בין הרוח והמים · צלם רוח יתקדש: בין האור והחשך · ודבר[1] ובתר יגש: בין היום והליל · זבנים תתחדש: בין שני הערבים · אחד ישן ואחד חדש: בין השנים שנים · אחד צפר ואחד רמש: בין המים ובין המים · ׳למעל ותחת תפש: צוריך זה למקומם זה · זה לזה אשר ארש: בין היבשה והמים · פעלת׳ יהוה מקדש: בין שני המאורות · מועדים תתקדש: בין העוף והרמש · אשר במים רמש: בין הבהמה והחיה · זה ׳ברש וזה ׳ברש: וסימת זה מזה · הטהור יתקדש: והטמא לא יאכל · ועל המזבח לא יגש: בין האדם והצלם · החי ומשריו החש: בין גן עדן והגן · והחנים את פני המש:כן קדמה והיא מקדם · מותר ויטע ויש:כן מקדם לגן עדן · והפוקדים לזה המש:מר המלאכים ומשה · שם ׳בשם ומזה הש:ם הנכבד והנורא נירא · ומן אימתו נלבש:

f. 13b גאות שחוקי מעונה · לא נוכל ׳לרדת: אל בור גאות דעתו · ואולם הרדת: אליו בתר מודע · ׳דסלק ונחת: סלק ממגדל הדעת · ויצא ללכת: אל עיר חכמת האלהים · היתה רוח אחרת: ווידיע דלא מתודע · מחוץ לפרכת: ויבא דלא על מודע · ויגיד דלא מן עת: ויפתח אוצר

[1] O 5 וחזור.

וישביר · מן כריה׳ דלא פֿעֿת: ומה לאוֹי אז החל · לקחת׳ מזה ולתת: כוח כל מן הו על מה הו · ׳בדבֿר והנותֿרת: ׳בלא זכרון יזכֿר · ועשית׳ לו מסגרת: ודלא יזכֿר בערב · יזכֿר ממחרת: ודיגדל ממדכר · והיה לכם למשמרת: עד יבֿוא בעתו · ולו עודן אלא ולא אתֿכם ׳לבדכם · יבוא אן יכֿרת: אלא והקטיר עליו · הכהן קטרת: בהטיבו בלבו · לכבוד ולאתפחרת: כל כלום לו כלום · וכן כל מובא לו עֿת: ולכל שכון משכן · ולכל משכן שרת: ולכל שרת תרח · ולכל תרח דלת: ויסגיר יהוה בעדו · ובשם קראתי ואמֿרת: יהוה אֿל רחום וחנון · ארך אפים ורב חסד ואמת:

דעת דות תידעוים · תודיע לכל ראה׳: דרך בינת הרוחים · תשיב לכל תֿעי: כי אם החשך לית אור · ולא עינים תֿראה׳: ובמה יודע אפוא: אן ׳בדת יֿראה׳: רביאן שער המדע · ומה בו מן מודעי: הלכות קשטה · וזה הו מדרשי ופֿגעי: כי כל דרכיו משפט · בין אהבי ושנאי: ׳דמימרו יערף · כמטר לקחי: | דכל מימיו מים חיים · וכל מן ׳דסבֿע f. 14 מנה החי: והאכל מפריו · אל גן ׳עדן באי: והנושא את בגדיו · ילבֿש משם רעי: ודסבל אימֿתו · שמעי עמים ומרעי: והממלל בשפתיו · טובה רבה באי: דבו רד הצלם לאדם · מן סגיל בוראי: העולם אשר קם בו · עלאי ואראי: דכל מנון לו מדע · אלא לא יֿראה׳: לו שגר בֿממלל · וצֿדיקות מובאי: בזה חרבֿר לו גֿלל · כי כל מן יֿראה׳: אלהים לו ועליו · ותֿחת ידו לך נֿחה׳: ולא תהיה עדת יהוה כצאן · אשר אין להם רֿעי: *ראו רקיע השמים · וראו רקיע לוֹי: בזה המאור הגדול · ובזה משה הנבי[1]: והיכול על הכל · האלהים הרעי: ׳דתֿחת זרועתו עולם · תֿחת יד יהוה: ׳דלית עובד כעובדיו · אמור יהי ויהי:

הראֿש לכל חכמה · והעֿקב היא יראת: ׳דכונן עלמה · ובשמו היא מוצאת: מן הכוח לעשות · ׳בריחותה׳ עד מלאת: הימים הששה · אשר אתבוננת ארבעת: רבעת עלמה · לאתיתבו על רבעת: משרוים וחלקים · ׳דמהם ארבעת: הראֿש והרביעי · אור מאור מכל פאת: מקֿפין דן אלדן · ׳משֿלבות אחת אל אחת: גן עֿדן ועץ נחמד למראה׳ · ועץ החיים ועץ הדעת: ובגֿפן שלשה שרוגים · והיא כאפרֿחת: עלתה נצה מיתובים · ואשכולותיה תֿחת: הסך נסך ועשית׳ · אֿתו שמן משחת: ומשחת׳ בו ארבע · והיא רקח ׳מרקחת: על ארבע קצי העשרה · וֿביום הרביעי נחת: הרביעי מן לוֹי משה · בן עמרם בן קהת: | גלא דֿרגים בארבע · והיא f. 14b עד תֿאות גבעת: ותתגלי לפניך · וטובך תשא משאת: מֿאת פניך

[1] L 16, 17, 18 om.

אליהם · באזניך אשר שמעת: ולבך אשר ירֿא · ורוחך אשר ידעת:
ומֿנוחה כי טובה · ואכֿלת ושבעת:

ונתתי דברי למֿה · אלא ׳לרביאן הרביעי: ולית כל רביעי רֿבי · רב הו
יום הרביעי: ׳דרב בו ורב ממו · ׳דביאניו רֿבי: ומה עליו העמידות:
המאור הרֿבי: דאֿתרכבֿ והו רכֿב · בֿשמים הרביעי: כי כל פאת לה׳
שמים · ושמיהם לאֿוי: ואתפלג מדכרון · כל אחד על מיתובי: והֿלכֿותו
והֿך הוא · וכוננות כוכֿבי: השמים השבעה · וחֿנותון וסובי:בותיון
במֿגדליון · וכל מנון לו סובי:בות על מד ׳רקיעו · וזה רז מן מכתבי:
בעלי זה המדע · כי אמרו אן הֿוי: והיא לכל שביל ריש · והרביעי
ריש לשֿביעי: מזה שלש ומזה שלש · והתוך בו יתקֿוי: כל הממלל ׳בזה ·
כי אליו מושֿבי: ׳בדבֿר זה הבית · אל מימר חשובי: חשבן קשטה
אשר · יאמֿרו אן יביא׳: המאורות אשר בהם · יבֿוא האיש ויביא׳:
המועד ׳דיתעבד · כאשר ׳מצוֿה: והממלל מתקצר אנה · עד לא יאמֿרו
סלֿוי: ראו ׳רקיע השמים · וראו ׳רקיע לוֿי: בזה המאור הגדול · ובזה
משה הנבי: זה יזרח על מד הו גלי · וזה מתוך ענן עבי: וזה יזרח
על זעור מנה׳ · ונורו לא יכבֿי: וזה יזרח על רב מנה · ומן כליל מה
הֿביא׳: | מן רב ועשה׳ חסד · לאלפים לאהבי: f. 15

זאֿת מאורות ברקיע · השמים להֿאיר: על הלב[1] ולהורות · מן יש לו לב
מניר: ירֿאה׳ בעיניו · ויורי לכל עויר: ומן אשר ירֿאה׳ בעיניו · יגלי
ולא יסתיר: כי המאור לית סֿתור · אלא ידרש פותיר: יפתר נסתר
רכבו · ׳בשמימיו ויכיר: סוד סגיל סוביבו · סוף ראֿה לו סופיר: דור
דרך לה׳ בניאן · ולֿכנפיו סֿנפיר: דעת דות דן תודיע · עד יתכסה
וניר: ואמת אן דת בעי · דעת וזרח משעיר: כד יזרח ממזרח · מן
לבנת הספֿיר: יעלה׳ ויבֿוא · ולא ימחה׳ את זכֿיר: אחד כי כל אחד
לו יתוב · לא עדיף ולא חסיר: על חלק ׳זבניה · לא יסור ולא יסיר:
ותתפלג שלישות · כל כוכב בזבנו הדיר: אחד ירכֿב רכבו · מן נפֿך
ספֿיר: ואחד ילך ׳בדרכיו · ומדבריו סגֿיר: ואחד ישֿב כתושב · לא
אזרח ולא גֿר: ואחד ישֿב נציב · ועל צבאו גביר: ואחד על כסא
ממלכתו · המאור הזוכיר: ואחד יפרש ענניו · ושֿמימיו ימטיר: ואחד
יוריד הטל · לזֿרע והקציר: ואחד יוליך הרוח · ׳בקליע החציר: ושלש
עורי נפרֿש · ועליון מֿזכיר · ושלש מורש נביאך · לכהן הגביר: בשלש
תתחדש · יברכך ישא יאיר:

חֿי לעולם חי לעולם · לית זאֿת כזאֿת: | פרקן רב בינם · בין זאֿת ובין f. 15b

[1] O 5 הארץ.

זאת: הנסתרות ליהוה · ולנו הנגלאות: והפרקן במגיד בקרוב ייתי · במגיד לא
׳בראות: כמראות ע׳ ירפא לעין · רפאות רפאות: במקרוב ע׳ מן
עין · נבאות נבאות: וחי לעולם אנכי · אצבאות אצבאות: וכלה מריח
מן רוח · ובינם מראות: מראה׳ ומראה׳ ולוח · יצאו צבאות: עמד עד
הוריאך · הך זאת והך זאת: זאת סוביב בה מנוח · מנחיה ׳ביחדאות:
אלהינו האל · אלהי הרוחות: עולמו לא יכרת · רכב על הגאות: חי
לא יספר לו · לא יומים ולא שעות: כסא ממלכתו נציב · על ארבע
הפאות: והמודע אן לית לו עקב · ולא סוף לראות: ורב מזה לית
אלא · רזיו מתודעות: על ראש ועל עקב · ועל כל המובאות: כי כל
המוצאות · בחדאות בחדאות: ממעל גדלות · ומתחת נוראות: מן
׳דבעי ידע · יתן את הטבעות: עד תרד הטפה · ותתפרש הדעות:
לאשר אתפרש בה · ועל זאת וזאת: כל ׳זבן ישתבח · עשה׳ הנפלאות:

טוב מלוא כל הארץ · טוב עובד לו יסוד: טוב ראה׳ ממעל · טוב
מתחת לו סוד: טוב דבאו על פי · אשר לכל עבוד: טוב חסד
וצדיקה · כי טוב לנו עבוד: טוב הלוא טוב לנו · מזה לזה נגוד: ינגד
טוב לאתריון · מן גד אל גד גדוד: | והתבה סחרת הכל · והגד והגדוד: f. 16
ולכל מהם ׳זבן · יתחלף עם חדוד: והארץ והתבה נשאה · לא על
עמוד: ובח[1] לכל כלום חלק · ולכל תורה פקוד: והכלום ׳למינו
והתורה לתלמוד: אדם לגן עדן · ׳דקם לו בה סעוד: והמשכן ׳למשה ·
׳דלבש חשן ואפוד: ומבין שני הכרובים · יבוא וימלא כבוד: יהוה
את כל אשר עשה · והנה טוב מאד:

יצר יהוה אלהים · את האדם עפר: ויאמר נעשה׳ לו · עזר ולא נסדר:
בוראיה ׳דברא · אלא ׳ביהי ואמר: בארבע ויעש ויברא · ויבן ויצר: כל
בוראי עלמה · בעצם אדם ובשר: מן חיה ומן עוף · מן נקבה וזכר:
ועשה אדם בדו · דמע אדם ואבר: ואבדילו ׳בנעשה׳ · ואעשה׳ לו עזר:
והדמות והצלם · לאשה והגבר: וחמשה גללים · אשר בו אסתדר: ירא׳
ישמע יאכל · יריח יאמש כל אשר: ועבד אל אדניו · זה וזה יתוקר:
וירא יהוה וישמע אש אכלה · ולא ימוש כל דר: ראו ראה אדם כי
בו בחר · ועל פיו כל דבר: ומקים חליפותו עם כל דרים · אל דור
עשר ועשר: אדם במשכנו · ובניו בתר בתר: אל נח אל התבה · ומן
שם אל עבר: אל אברהם בן תרח · ואת בריתי תשמר: אל האיש
אשר הרבה מאד · עד כי חדל לספר: | אל בנו אשר הלך · וידר יעקב f. 16b
נדר: הנדר הראש · מעשר מן המעשר: והנדר השני · במה ייתי מבתר:

[1] L 18 ובא.

׳לזרעיו אחריו · יתר שאת ויתר: ורוח תשימו · בין עדר ובין עדר:
שנים עשר ׳נשיא · כל נשיא לו מספר: שנים עשר שבט · כל שבט
ועליו שר: ויוסף הו השליט · ועשרה לשבר בר: והקטן את אביו ·
עד בא ועמו עבר: לישועתך קויתי יהוה · עד יעבר עד יעבר: ׳דכל
זה בדילו · בשגם הוא בשר: וכל אחד מן אהלין · במימרו יימר: אולי
יקום מני · נביא כל הבשר: אשר שמו משה · אשר יושיע עבר:
אשר יקום גלי · ויגלי לכל נסתר: שלום יהוה עליו · בכל זבן ואתר:
מערב עד ערב · בבקר בבקר:

כמשה בן עמרם · לא קעם ולא יקום: מן זבן בראשית · למן היום ועד
היום: אל יום נקם ושלם · יום אשר הו[1] חתום: יום אשר יתותר ·
ועלמה הך חלום: ובתר ייתי מדברו · אלא לית אנה מקום: עד אן
יתכלל זכרון · מה יזכר ׳לקום: דרכי החיים · ומשמרה והך תקום:
והדרך ניעשת למדריך · והדרוך בה ירום: כי היא חלק חלק · וכל
חלק על מאום: מן זבן חקותיך · ומשפטיך ׳דתקום: בה בכל מועדיך ·
מן יתור מן ישום: | רביאן שער מועדיך · אשר אתה בון קעום: על f. 17
כעום כל דבב · ולית לעורן בה כלום: אין כיהוה אלהינו · האל אל
קדום: דהודיעך במפרש · על יד נביא עצום: נביה רבה משה אשר ·
אין נבון וחכום: כמו קם וישא · וישם לך שלום: דעל פניו עבר ·
ויקרא יהוה אל רחום:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

לכל מן חמועדים · נא נפרש כפרוש: מה אתקדם בזאת · זכרונו מן ראש:
וארש מה נזכר · החדש הראש: ראש החדשים · ׳דבו סודים מן ראש:
ואתעבדו גלגים · מאז נחל מן ראש: בו קמת עלמה · בשם האל
הקדוש: בו קם אדם בגן · ואתרו לא ימוש: בו אתבסר ׳בשת · בו
קם צלא אנוש: בו בא נח אל התבה · זבן אשבית מאנוש: בו בסור
אברהם ׳ביצחק · והנה שלשה אנושים נציבים עליו · וקם זרע לא
רגוש: בו קם רעי אבן ישראל · טוב מי אליו דרוש: בו פקד יהוה
השבטים · על יד נביא נגוש: בו צאו ישראל · מן צרר אל נפוש:
ועשה הפסח בעתו · לא יורא ולא מלקוש: לית כזבח עורנך · דהלך
בחשך חשוש: כי זבחך יתקרי חג · ואמת אן דת דרוש: ולא ילין
חלב חגי עד בקר · וממו אל קדוש: יום החג אל גבעת עולם · ואשר
ידו פרוש: בכהנה בברכה · הגדלה על ראש: בני ישראל ושני · הכרובים

[1] O 5 בה בכל מועדיך מן יתיר בי.

וכנוש: | מלאכיה ׳מרהפין · יתחני הדרוש: בזה היום כי ממו · יצא f. 17b
ילבש לבוש: מן אימות הכבוד · הנכבד הקדוש:

מה נורא המקום הזה · ממו נצא נפרש: מן שבת אל שבת · מן קדש אל
קדש: מן מועד אל מועד · מן חדש אל חדש: מן גרושי ירחים · אל
תבואת שמש: מן מצות ומרורים · אל קרבן צלי אש: מן מופת
אל מופת · ומה בו אדרש: מן שבוע אל שבוע · ומן ׳עקב אל ארש:
שבעה שבעות תספר לך · מחלך חרמש: ולכל שבוע תמח · ואשר בו
אתפרש: והאחרון אשר בו · קם אדם ודרש: אמר לך אל העם
וקדשתם · וזה המימר בחדש: השלישי ׳למשה · כבלע את הקדש: ויהי
ביום השלישי · והקול מתוך האש: קרי משה משה · ׳עלה׳ אלי ואפרש:
בין מחניך ומחנה׳ · שומיה ומחנה׳ ישראל ׳למשמע קול נפק · מן פה
ופה ינגש: משה ידבר ומראה׳ · כבוד יהוה כאש: במשמע כל שמעיו ·
כל חלם וכל חרש: ישתבח הבריו · אשר ברא וחדש: עורן עולם
לא הוה · ׳בלב ולא ׳בנפש:

נשא תבת הרוח · על האש דאתבעי: נצא מן ים אל ים · ונקלע ׳בגבעי:
עד הים הגדול · ונימר מה לאוי: הן יאמר בזה · חדש השביעי: ואשר
אגלי ואסתיר · ואשר בו אקוי: | מן זימון וזימון · וארש מה קוי: שבתון f. 18
זכרון תרועה · מקרא קדש ושביעי: בו דמע חלק ואקר · וכוכב מן
כוכבי: המאור ולא דמי ׳למאור · כי אורו לא יכבי: והדמע בו ועליו ·
במימר חשובי: חשבן קשטה אשר · יאמרו הן יובילי העולם עליו ·
תקום על יושבי: והחלק אם בא יבוא · הכהן הלוי: מזה אל זה
היום · וינדר באשר יביא׳: ׳בזאת יבוא אהרן · ויבוא אליו בעבי: העשור
כי בעשור · הוה ׳דלא הוי: בעשרה מימרים · ׳לבריאתו הביא׳: בעשרה
מופתים · נמגו כל יושבי: בעשרה דברים · דבר משה הנבי: בעשרה
שיאלין · העביר כל טובי: ׳בתשעה לחדש בערב · וזה היום ׳דרבי:
ועם זה ובתר זה · אקרא לך אן יצוה׳: יהוה אתך את הברכה ·
וישמרך על לבבי:

ספינת זה היום · מי יוכל ירכב בה: אלא צדיק ותמים · הך נח ואשר
אתו בתבה: תבת נח פלטת · מן המבול ויגוע: כן תבת זה היום ·
פלטה לאשר בה: ויקום בנצירותו · מלוא ארכה ורחבה: ויעמד ׳בצלותו ·
ויקח מן הבא: ׳בידו ויקריב · ויבן שם׳ מזבח: כי נגלא אליו · קבול
כל אשר בה: ולית זה ׳לבדו · ולא אלא היש בה: כפירות וסליחית ·
על רישה׳ ועל עקבה: ותהר ויתרצו · הבנים ׳בקרבה: ומזה טור
ומזה טור · אתכוננת ארבעה: | המלאכים ומשה · והכהנים ובא: אהרן f. 18b

אל אֹהל מועד · ויקטיר המזבחה: ריח ניחח ושלמים · תריח ויניר חוֹבה: ועם זה קטרת הסמים · יֹעשה׳ לגוֹה: ותלתה תֹרֹחף · רתי ומיטיב ומרוֹח: טובך טובך ישראל · ׳מצלי וֹמשבח: ארֹך היום צֹעֹם קֹעֹם · תקטיר חלבה: מערב עד ערב · תאֹכל ותשבע:

הֹן עוד היום גֹדול · ואין יום כוֹתו: לא בֹזבן ולא בֹעדן · יום רֹמת חכמֹתו: שבת לא כֹשבת · ינֹחו וישבֹתו: מועד לא כֹמועד · ומיכֹלו ומשתיתו: סגיל דֹמות אדם · ויוליד ׳ברֹמותו: והנה הילֹד · ואלה׳ תולדותו: מערב עד ערב ישֹארו · ותֹרד טפֹתו: ויגדֹל הילֹד ויגֹמֹל · תמים בן שֹנֹתו: ישתבח באריה ׳דכן ברא · ותקֹן ׳עבידֹתו: יום לשנה יום לשנה · ייתי וסֹביבותו: מועד בתר מועד · כל מועד ופקדֹתו: ומשמרו עליו · על מובאו אל ביתו: וזה היום בינם · לפֹיד ׳ביקדֹתו: והנה רז טוב מאֹד · ׳בתוך שכינותו: כי יום כפֹורים הוא · ואהלין ׳עקובאתו: ואות ה׳ על מנוחה · מוסֹף על בינֹתו: ששה על שמותם · ואחד יודיע אֹתו: ׳לגוֹה׳ רז עורן · תמצא סֹפירותו: על מספר יומי השנה · ואדם ועצמותו: יום מיום יגֹדל · רעתו הי טבהתו: והכתוב יכתב · ויהי חתום באוצֹרותו: אל יום נקם ושלם · זה היום וחשֹבותו: יום בו לית ישֹב העם · לֹאכל f. 19 ושֹתו: יום לית דֹמי ליום · ולא הֹך יום עמידותו: כל ׳זבן לו דֹבר · וזאֹת פֹלֹגותו: העשור מערב · עד ערב תשביתו: אתון וקהליכון · מן ארֹש מה ייתו: יתיצֹבו ויעמֹד · כל אחד על מיתוביתו: כל הלילה עד בקר · בֹמקרתו וצלותו: עד יעֹמד הכהן · השעיר וגורלותו: ובא אהרן אל אֹהל מועד · בֹמפרֹש כֹהנֹתו: ולֹבש בגדיו ויצא · וֹעשה את עלתו: ואת עלת העם וכפר · בעדו ובעד ביתו: ואדם לא יהיה באֹהל מועד · בבאו לכפר בֹקדש עד ציאתו: וטוב מי בזה יתפלל · במשה וצלותו: אל תפן אל קשה העם הזה · ואל רשעו ואל חטאתו: תֹהותה ותֹתובתה · מֹעתדרין על רֹתו: ודע מה הו עליו בחייו · יטיב לפני מותו: מן ׳דמלך על תרתין · כי עביד לה רֹתו:

פתח אוצר מדרש · זה היום מן מועדי: יהוה ׳דבו נפרש · הרמתי את ידי: אֹל אלהי ואדרֹש · לגו כל מועדי: אפתח אֹזֹניך ואשמע · ופה עֹמֹד ׳עמֹדי: ואדברה אליך · מה אֹת עליו רֹדי: וממו רד עליך · וממו על פֹדי: בחייך בחייך · אך פֹדה תפדי: נפשך ושוב וראֹה׳ · אש תֹלֹחֹט מוסֹדי: כל רעֹה ומימרה׳ · ׳בלב זה מוקֹדי: תן ידך על ראֹשך · ואֹמֹר אזֹלת ידי: האן הו האן הו · ראֹשי וקדקֹדי: | מועדי עבֹרֹת · לא f. 19b זהֹי ולא חדי: ולא צֹלו במשכן · ולא בחלקת השדה׳: מחר יקרא לך מרך · אוי עליך מֹרודי: מחר תמצא נפשך בֹדך · ולית לך מזה פֹדי:

מחר יקרא לך ויימר · היום יום פקודי: והאמור יימר לך · לאהן תלך
אל עבודי: מחר יראה׳ אליך · ויימר ראה את כבודי: חי אנכי לעולם ·
ואין עוד בלעדי: חי אנכי לעולם · ואין מציל מידי: ראו עתה כי אני
אני הוא · ואין אלהים עמדי:

צורך נפשה ׳לרוחה · צורכי ׳לרתותך: ועם ראותך סבל · מובאי אל ביתך:
ועמי ממלל אדרש · אמלל בו יתך: בחייך אצית בחייך · והביא׳ את
דעתך[1]: בחייך אצית בחייך · וקין מן שנתך: וראה׳ מה לפניך · ואתבונן
לאחריתך: ואולם את לא תתוכח · כי רבה חטאתך: כי כבדה מאד ·
והי מן עשותך: מה רע מה עשית׳ · גלית רשעתך: כי עם קשה׳ ערף
אתה · ממריא׳ מיום דעתך: לית תדע מה את עליו · אלא אחרי יום
מותך: אל יום אחריתך · אל יום עמידותך: לבין ידי מרך · תתגלי
בישותך: ישאלך על אחת אחת · מה הי אגיבותך: כל אחד יקרא
ויימר · ׳בלשן אוכחותך: התורה תגיבו · האן הי אימנותך: יימר משה האן
משכני · הסתרת׳ באלילותך: האן חקותי ומשפטי · האן הי שמירותך:
האן הי תורותי · האן הי חכמתך: האן הי מצותי · האן הי בינתותך:
ויקרא מלאך אלהים · מקרא ישמיע׳ יתך: חרבת׳ משרוי · אתר סגדתך: f. 20
חללת׳ מקדשי · אתר קדישותך: טב לך ותשוב ושב יהוה · אלהיך את
שובתך: ואמר שוב מחרון אפך · אדני ׳ברתותך: שוב מחרון אפך ·
והשיב ממלכותך: שוב מחרון אפך · וברך את ׳ערתך: שוב מחרון אפך ·
ואמתן את ׳חמתך: שוב מחרון אפך · ואפתח לן תריח רתותך: שוב
מחרון אפך · ׳בזרוז רתואתך: שוב מחרון אפך · והסיר קצפך ומגיפותך:
רחמן אתה ׳בדיניך · ורתאה במגביאתך: הן מוחי לן והן ממית לך ·
תרתיה ׳בשלטן רבותך: רתאי ראה׳ כלה · רתת מן אימתך: אן ראית׳
גאל · וארוח בפצותך: וצבעתן קבל · הך די אמנותך:

קולך הטיב פניו · יאיר יהוה פניו: אליך ויחנך · וישא את ׳עיניו: וירא את
מקומך · ויעמר בניאניו: ויבן לו דרג · ויתלי סקפניו: ויסקף ׳דבו שכן ·
ויסגי מניאניו: ורצון שכן סנה · ישראל ומחניו: מחניו מועדיו · ושביו
משכניו: ובינם זה היום · אשר אגדל רביאניו: כוכב מזה וכוכב מזה:
וסמוכיו וארכוניו: והכהן הגדול · המשל בעדניו: יקח מלוא המחתה ·
ומלוא חופניו: קטרת ויכפר · על נפשו ועל בניו: | ועל ישראל והנה · f. 20b
לא ׳הפיך את ׳עיניו: ויצא מזה היום · ויפקידהו אדניו: בעשות מועד
נגד · המזבח ואבניו: ומה יחדי לבך דבר · מן רכושו וקניניו: ועת
תקנה׳ ותדבק · מן פרי אילניו: אדכיר לטב זה הגן · דכרן טב דכרניו:

[1] L 18 ד׳תך.

ר'ץ וקום מגן ´עדן · עבר ´לגן ´עדן: ראה מה ´בתוכו · וראה מה בו שכן:
וישכן ישראל · בטח בדד האמן: מכל מה ממו ייראי · עביד כל מה
אזמן: הפוקיד הפקיד עליו · יעשה ויעש כן: יצא מזה היום · ויקח ויתן:
יתן אשר יתן · ויקח וידבק מן: מעיני[1] ´עיני עין · פרי אילן ´עדן: הדר
וכפות וענפי · וערבי מן אהן: ולית זה ´לבדו · אלא סגי מכן. וענן יהוה
עליו · יטלל ויחן: ביום ההוא יעלה ·
במכתב והכהן: הגרול אשר יוצק · על ראשו שמן: המשחה ויברך ·
ואמרו כל העם אמן: מן יקום במצות · אלה לחייו ימן: ומן לא קם
ממו ועליו · אל יום אשר בו יזמן: והמשפט יען ´ביען · עין בעין שן
´בשן: והמימר על זה יתמר · ישר הויך ממן:

שוב מזה המקום · רד בחדי אל אתר: הטוב ´דבו תשב תחת · טל פרי עץ
הדר: | בשמחה וטוב לבב · ´ביין ובשכר: מה טב אהליך · מה טב זה f. 21
הדבר: מה טב אמנותך · מה טב תקום צפר: תשכם תחג תצלי · בבקר
בבקר: תשוב תמצא מכון · תקח תשתה חמר: כל יום כל יום · אל יום
השמיני אשר: בו תעמד מתחת · ותעל ותסתדר: ´בצלותך אנה · ומן
לו מימר יימר: והמכתב יתפתח · והמגפה תעצר: והכהן יברך · ותגיב
אשיר ישר: ועקובתה לכל צריך · יעשה זה הדבר: ואל תפן אל ´זבנה ·
ואל מן בו מתגבר: כי לא יותיר על אחד · כל שעה על דבר: והזבן לא
ימוש · כה וכה יתמסר: היום חשך מחר אור · ´ערב ובתרו בקר: אן
הוה היום פעת · מחר ייתי יתר: ואן הוה היום ´עקת פשור · מחר ייתי
פרקן יפשר: ואן הוה היום קנאה בורים · מחר לא יקרבך זר: אל ירך
לבבך אל תירא · כי הצלם סר: מעל צלם דבבך · וחרב גאותו אשתבר:
תפש מה ´בידך · ועל כנפיו עבר · קצות כוכב נביאך · מהימן ולית ´שקר:
לא אוב ולא ידעוני · ולא חבר חבר: אלא קשט בא והביא · ´ספר
מורש לעבר: אליך ואפרש עליך · ועשית הישר תתחני וימלי · יהוה
יתך ´למשמר: מה ´בקדוש מכתב אבישע · בן פינחס בן אלעזר: דכתב
בפתח אהל מועד · בשנת שלשה עשר: ישיב יהוה מברכאתו עליכון ·
אה סדרה המסתדר: ומן ברכת זה היום · ומאה שנה עליכון יעזר:
ומן לא קם בו אנה ´עמכם · ידכרו יהוה ´בטב מדכר: | ומן יתותי f. 21b
לכותה · בטוב לחברה יזכר:

תתחני תתחני · מחניה רבתה: תהותה הי היום · ותמן תתובתה: תתוכח
זאת וזאת · לפניך ואספת: תעבר תסב אגר · לפם די עבדתה: תודיע
בניך ובניו · יום אשר עמדת: תדיר כד ´דקרי · מליה דאכתבת: תמונת

[1] L 17 מיני.

יהוה יביט · טוב אשר דרשת: תשתבח מלב ומנפש · אה מרה ׳דיכלתה:
תאב עלינן ועני · והקים לנו וסלחת: תאב ואתרחם · דת רחמן ורתאה:
תאביה אתין · ומרחין לאלהותך רבתה: תאבנן לאקרך · ולית אלה אלא
אתה: תנינן ׳בתשבחתך · ׳נציבה ייה תשבחתה: תתובתן קבל · ׳מקבל
תתובתה: תלי רגזה מנן · פרק הך פרקת: תרח רחמיך אפתח · באפי
אשר צנקת: תבואת זרע ׳עמך · אשר לו הנפת: תנופה הוסיפו · כאשר
נתתה:

هذا البيت يقال لما يوافق الصوم يوم السبت

תרין תמול היום · שניון קדשת:
תנים יומה מאה שנה · אה סדר סעיתה: תקום לך מועדיך · תשוב עליך
ברכתה: תקום תשב תעמד · תסגד ׳בזאת כנשתה: תצלי תקרי תשיר תימר
אשיר ישר · תהו ובהו אלה ומסתה:

אין כיהוה אלהינו:

בשם יהוה: f. 22

[1] עליו עוד שירה טובה חסידה לא ראיתי כמות · לו עוד
רצון וגו׳׳ وهي تسمي شيرة اليتيمه

אל פתח רחמיך · אלהינו נעמד:
׳בגן מלא׳ זרע · בזרע יזרע ואד:
יעלה ישקי אתו · ירוי צמאיו ממד:
שתה ממו ראש · יסק ובתרו ירד:
עליו טל על דשא · עד ידור ויפרד:
במיני הגשם · מטר ושלג וברד:
ביהפכו אהלין בעדניון · לא ימושו עליו עד:
פרות תבואתו · ומן זרע לו הצד:
ישאו על גרנו · שור ׳ברישו יעבד:
נצבו אוצריון · ושידו ׳בשיד:
עמר התנופה · במועד לא מועד:
סחר ועליו מוסף אחר · ביומיו יעבד:
ביד מי בימים ההם · ייעל מלכה וקמיו יעמד:
נקרא ממו ועליו · ועל ראשו קדקד:
יהוה כוננו ידך · יהוה ימלך עולם ועד:

[1] L 17, O 5 omit this piece.

ואהלין מתפתחות · על בגדי הבד:
סדר וטור סדר וטור · ובינם שם נכבד:
פעמון ייהי ורמון ויה · ויתון כבד:
כי כל חדה מנין · בעלמה לה עובד:
העולם ויהיויה · התוך מהם בדד:
נמלאת יד יי · כבוד גדלו ירד:
הי היא גנת עדן · ונהר יצא ומשם יפרד:

האן ספיר מן נח · ומן נח אל ארפכשד · האן עביד יעבד · ועבדה לא
יעבד: | אלא דדלא מן באר · זאת שירתה תנינה ד:בה חכמה רבה · f. 22b
הך מה טעמו כטעם לשד: השמן והאכל ממנו · יברך ויקד:ארצה וזה
זבן לאלה · נודי וקמיו נסגד:

בנור נור מדע דעת · חכמת האלהים נתור: באתר בתר ואתר · ממנו
נוליך אתור: ישיבנו דבר · והאן דו מנו דיתור: יודיע חכמה בלב ·
מן גלי וסתור: יורינו השם · על פי משה עבור: כמה ייהי אות היא ·
יהי אור ויהי אור: בבניאן תרחת · יפתח הסגור: ככן באחד ביייט ·
יתן מטר עצור: בשמירות קויכי נצא מן בית האסור: בם ובכם
נוציא · מים מן הצור: מן לו בזה מדע · יהי לו פתור: בחכמה ובתבונה
ודעת · חכום ונבון וריטור: יפתח פמו ויימר · לית כל אמור אמור:
פרקן רב בין לב מלי מדע · ובין לב אלא חמור: לית ידע איך ילך ·
יפיל רכבו אחור: מן לו מימר דמי לזה · יתלי רמי מן בור: מן לו
שופט ישפט בין דם לדם · ובין ברוך ובין ארור: מן לו יד בחשן
המשפט · ממנו לא תסור: מן לו מושיע יושיעו מן צר · ויהי לו צור:
מן לו מאור יאיר עליו · כות זה המאור: הגדול נבינן משה · אשר
אני לו זכור: בתר אצא מזה הבית · ולית זה אלא בעבור: מודע
שירתה רבתה · דהי לכל חכמה מקור: נגלא בה תמח רב · כעצם
השמים לטהור: תתפלג לעשר ותתמר · בזה יום העשור: | מן חדש f. 23
השביעי · דשמו יום כפור:

גדול מדבר ים משה · כרתי אתו ברית: והלכתי בו אלא · לא מצאתי לו
אחרית: מה נורא המדבר הזה · במישריו שרית: ראיתי מה אתמחני ·
ואתם ראיתם את: אשר עשה עמכם במדבר · וקח מזה והכרית:
תמצא כלומים סגי · אתם אל תכרית: מן רב מה בו כרת · ולון חומה
לצמיתית: סהר סוביב זאת · ולא ספר ובו קרית: ידעתי צדיקות זה
המכתב · בארך שעות זה הבית: דלו ארבע ירכים · הראש בראשית:
דבה רזי יחדאות קמאות · תסיד אן לית: אלה אלא הבריו · דלעלמה

ישית: במלת יהי ויהי · ובזה קם וישם את: הירך השני · עמד על סוד יהדאית: והשלישי ׳כתבה רבה · ׳דרד ׳ביומה ׳דבו עמית: מראה כבוד יהוה · וקול לית לו תבנית: והירך הרביעי · אין זה כי אם בית: ׳דמשכנה בממציחתו[1] · והארון ממחצית: בוצינת מנורתו תוקד · ׳בשמן זית זך כתית: הא על רחותה · ׳דיומיה כשית: ראינו פנותה · ועינינו בה בכית: אן אתריח אלה · יכתב לה ׳ספר כריתית: ושלחה מביתו · לוי שערי אנית: תבלל ׳שפתי ערבי · ויקום לשן עבראית: לית סגי ובתר כן · אן מוחי ואן ממית: טב לנו דבריו · בחייך אליו אצית: ואשברה מטות עולכם · ואוליך אתכם קוממית:

f. 23b דרכי החיים · טבין ׳למי ידרך: ׳בתוכה והדרך · ניעשת למדרך: | מה היא מה היא זאת · מנו אשר דרך: עד נמלא אחריו · ואל אתר נברך: ננגד מה אחרינו · אל מה אליו נצרך: מן בינת אחרינו · אולי יש לנו אברך: יקום יבנה לנו · תרח על בית מרך: נקום נלך אליו · נבוא נפתח ׳ספרך: נדע מה היא מליו · והמימר הו אמרך: מן ארשיך עבדנן · ועברנן אל מדורך: ואן לא תדע דרכיו · אני אדברך: ואבוא ואביאך ׳עמי · והיה בעברך: תמצא חלקת שביתו · על מחוקק יתברך: יגדל כוחך שכון · יהי לבך ואל ירך: בעבור עבור חבר חבר · צדיקות דברך: ׳דמראש ועד זאת · דאתרכבת בעזרך: דבה משה ויהוה · אלהיך ׳מיסרך: דעל פיהם שם · יראה כל זכורך: והב עלי אזכר · קדקדך ונזרך: בזה היום הגדול · יהיה בריך ומברך:

האזינו השמים · ואדברה דברי · ומה הו זה הדבר · אלא בריה ויברי: דבר מפי משה · יצא וחציצרי: התרועה ׳בידו · ׳עמו אה סדרי: כל צבא השמים קרין · אה כהן שרי קרי: ואנון בבינתון אמרין · זה תמת ומן שרי: וכל מנון יימר לחברה · ראה ואצית אה חברי: מה זה אלא כבוד · אני ממו ירא: מה זה אלא קול כבד · אתפתחת לו תרחי: וכל מגדל וכוכביו · מציתין ותרי: כוכביה ממללין · עם משה במראה: וכל מנון יימר לו · אה רבי ומרי: | אמרת שמשה לי ׳עמך ממלל · ׳ארשה לה אמרי[2]: אמרת לי מגדל אדרש אכרת אתו · אמר לה מהרי: כרתת ואתת ואמרת · עבודי ודברי: שמני להלך להאיר · וכל אור מתנצל מן אורי: ולמגד תבואת · והוא יהיה פרי: ומה מימרי כן · אלא אתה עצמי ובשרי: ומה באתי אליך ברי · וחייך אלא ואחרי: מן ישלם עליך · ורב מכן וכן עורי: שמשה משל הליל · בא לבין ידיך יקרי: שלם לך וינשק ידיך · עד תימר לו מה תתריח: ואתת ועבר f. 24

[1] L 16 בממחציהו.

[2] L 16 מהרי.

ואמר · שלם לך ומן שרי: עמך ודכרנך לא אכרת · בגלי ונסתרי:
ריחותי ממך אן תקרא לי · יהי אלהי בעזרי: כי עלי עובד רב ·
וצדיקות יריח: השנה על הלכותי · בצמות והמראה: ומה אתינן תרינן
לידך · אלא עד תורי: יתן הך הורית · ׳נשיאי וגבירי: העם פינחס בן
אלעזר · ובצלאל בן חורי: אבהתון כד תמכו ׳בידיך · אמרת לון זה
זכרי: אחד לו ברית כהנת עולם · ׳עם ברכת הרי: ופדות בכורי
ישראל · וראשית בכורי: ואחד מלא מן רוח אלהים · וזה דכרן אל
דרי: העולם ואתכלל זה · ויבאו שוטרי: ישראל וקדמו · לפני ריטורי:
שבטיה ואמר לון · האן אנון פתורי: דברי עד אדבר · מה כתוב
בספרי: בעבורך ומה יעבר · עליך עד עברי: והממלל ׳בזה סגי · יש
לו ׳עשב מזריע: ואן תדרש גלית לך · בו עץ עשה פרי: מרי סלח לי
ולאבהתי · ולמלמדי ולספרי: מרי לא תמית יתי ערירי · ולא תשרף לבי
עורי: | ובזה אקרא לוכון · ולא תקחו על מימרי: ומה לאוי עליכון · אלא f. 24b
תפשטו עדרי: בזה הדבר וקשטי עליך · מאה דנר צורי: ואשוב אל מה
הוית בו · עד אמטי מסברי: מן מימר משה · ותשמע הארץ אמרי:

ותשמע הארץ · קשטה מן ממללי: והך הוא זה הדבר · שעתה יגלי: לך הך
אשר הוה · אלא אציתו לי: הך מד לאוי במשמע · עד אתמח ׳בקולי:
ותשמע הארץ אמרי פיי · זה יודיע ויגלי: אן לית מלה אלא · למשה
מן מלי: דשם דבר בפיו · דבר לית בו אלילות ועת ידרש יוציאו · מן
׳כסי לגלי: אנה שיאלתה תתמר לך · אגיב ׳לשיאלי: עמך אעשה
נפלאות · מה הו זה הפלי: במימר משה האזינו השמים · ותשמע הארץ
ית קולי: והאן השמים וקצה הארץ · ואולם זה קול מלי: וימלא כבודו
את כל הארץ · קול וליתו עלי: ובו תמח רב מזה · והו ממך לא פלי:
כל ימיך לא ראית׳ ממלל · יראה ויגלי: הצר עם סנינו · אחרי עד נעלה:
ונראה מה הו דיהי · ותלך רוחי צלי: וילך על פני המים · ולית לו מן
יתלי: בידו ונשקיו · מן כוס אשכולי: מררות חמסיו · עם חמת זחלי:
יקח לי שחד וייתי · יקום ׳לקבלי: יימר קח נא אשר הבאתי לך · וקבל
לפלי: אימר לו לך והטוב לך · יימר מה עמלי: אמר לו תדע את
תימר · משה ליתו שליח: וילך מנו דזעקה אלה · ואמר לו עלה אלי:
במשמעיו כל אלם וחרש · כל סהב וכל טלי: ׳בסהדות מן יסיד · לעולם f. 25
לא בלי: מן הוא ׳דפרש כפיו · והוא עמד יצלי: והמלאכים אחריו · אלא
זה הכהן המליא: דבו אתפלל בכל עת · ׳ביומי ובלילי: אל רבי ואמר ·
מרי אניר לבי ואמלי: יתי בחסדך למתוב · לידך וקבלי: וביום דינה
רבה · מרי אתרחם עלי: דאתה יהוה אל רחום וחנון · בצדקה מדילך

הולי:כ֗ני ׳בדרכיך · ואקים לי ולקהלי: מימרך ׳בתורותיך · את מספר ימיך אמלא֗:

אמרנו: ונאמר:

זכור את היום אשר · בו אצטמ֗תו: אבהתן ע֗ם משה · אל נחלי גנ֗תו: ׳דבה֗ נמע מלין וסלק פרין · ואכלו וש֗תו: ועל מי מן המים סלק · אלא על אמירותו: יערף כמטר לקחי · לקחה על ד֗תו: יודיע עורן עלמה · ומ֗ה היא אח֗ריתו: ידכר לאשר קבל · והיא ל֗וחי בריתו: ופלגון לארבע חלקים · ורזי פלגותו: בעלמה ומ֗רכבה · על ש֗חוקי גאותו: ומעונה נצ֗בה · ת֗חת ז֗רעותו: והדבר על זה ייתי · ואולם אל תכריתו: אשר הייתם בו · מן מדבר משה ודבירותו · אלה הדברים אשר דבר · משה לפני מותו: ובזה תרתין מלין · ועליון עמידותו: לקחה ואמירה · ל֗הודיע מה י֗תו: עליו מן הפ֗גע · בקצי תורותו: ואן תדרש מה ד֗מי המ֗טר כתשביתו: ע֗מי ממלל משה · בין סדר עד֗תו: ואיך עובד המ֗טר ׳בד֗שא · עד יצא מן ג֗ויותו: | כן עובד משה על הלב · ובלב יראתו: ואן צדקת׳ מימרי · באהלין ואיך א֗תו: שעירים ורביבים · אמרו ואלא אציתו: איך אתקדם שעיר על רביב · ואקרו ומיתוביתו: הו֗ה לזה גלל · שמירות חקיו ומצו֗תו: ומה יהיה עליו מוסף · אלא והוא ראשיתו: קרי קצת קרבניך · תמצא זה וצדיקותו: והקריב את אשר לחטאת ראישון · זה הי תורותו: ופני עורן זה · ולית מן אהלין דמותו: רז יודיע ב֗מגלי · רצונה וקרבנותו: איך אשר הו֗ה רא֗ש · והמלאכים סביבותו: והכהנים על כ֗נותון · איש איש על עבידתו: וא֗תם ושבתם · איש ׳לירשתו: ולבי א֗תך ב֗מימר · לבך וח֗שבותו: לו הו֗ת תמטיר עננת · אלא בזה ליתו: מה ייתי אלא על כבלע · ביומיו ושעתו: ותדרש מזה לית תמצא · ולא מן שלטנותו: יתריח אלה ויהפך בו · והוא בתוך קבתו: ויקים ממלל משה · ומראות צבאותו: ל֗וי עיניך עמית משה · ומ֗ב֗טא ׳שפתו: הו֗יך תפשט עדר · מן א֗תו כ֗ר֗תו: ברית אן לא יצא אחד · מנון מן תשמישותו: אוי על הסובילים · היוצאים מן תיבותו: לא עם שת ולא עם קין · אלא מסכינים שחתו: במדבר הזה יתמו · ושם֗ ימותו: ואותיר עליך דבר · ולאו֗י ׳עבידאתו: ובקשת֗ משם֗ את יהוה · אלהיך ומ֗צאתו:

f. 25[b]

חכמה רבה ברעת זבנה · דבה משה ס֗ה֗ד: על עמו סהדים · ופקד במה פקד: בכתבו ׳בסהדות · מן ילמ֗ד וילמ֗ד: ובין מה הו מסיד לית ידע · אלא וקמיו עמוד ע֗מ֗ד: | ובתוכו מלאך וב֗ידו · לו֗ח כתוב ביד: מן שלחו אליו · כתוב באצבע לא ביד: ושלם עליו ואמר · יהי לך מלמד: בשעתה ההיא קם משה · על רגליו וסגד: ואמר יהוה מלך ·

f. 26

ועלמה סֹהֹר: כי בשם יהוה אקרא · וזה המקרא נגר: מן קרא קבלו · וכל מנון מן אנגד: אנשי זבנו · אל מה על ידו הורד: מן אימנות אלהיו · לא ימוש עד יולד: לו מן יקום על אתרו · וילך על מה יסד: עד סלק המאור הגדול · בן עמרם ויוכבד: נביה רבה משה · אשר הודיע מה הועד: לו והסתיר מן עורנו · וזאת היא מגד: מן ילך אח̈יו · ומן לא ישוב מכעס יטרד: מן עלם דלתו · ועם זה בלבו יוקד: אש תמיד לא תכבה · ואולם הועד: מן הוציא מתחת טל יד משה · דידו תכבד: המדרש מן אלהים · בחסדו אן יסעד: על קוממות שער דת רחותה · וסטות פנותה ומי בה עמד: שלטנו יהי לך למום · ומלכו לך עבד: אן תדרש תרצח את אסורו · ותעבד מה תעבד: מה לך מן יימר לך · לא אוחי ולא אבד: ולו הנטשתני הראתיך · בשם מראה גרול וכבד: אלא לא אוכל לבוא כל עת · ועם זה עורי כבד: פה וכבד לשון אנכי · ועל כן וכן אני עמד: במקרא יהוה אֵל רחום וחנון · ארך אפים ורב חסד: ותנים יומה מאה שנה · לזה ולכל מועד:

טב ארכר עובד טבאתה · הב עלי מדכרו: | ואשים הציצר בידי · ואתקע f. 26b
בשופרו: עד ישמע מד לא שמע · ויקום על אתרו: וישב על אבנו · ויפח באפיו נשמת רוח: רב חילה דלא הות ריחותו אלא טב · והודיען בספרו: במימר ובחרת בחיים · אקרו זה ואפתרו: לה החיים והטוב · כליל אתו ועברו: החיים עלם תנין · יום נקם תכירו: והטוב עלם קדם · עולמך אל אחרו: לטוב לנו כל הימים · יומים יספרו: ולהחיותינו כיום הזה · יום נקם ומה בתרו: וכי יפלא ממך דבר · שאל אשר יורו: איך זאת ואיך זאת · וקדם זה ובתרו: לית ידע מה הוא אלא הוא · עבוד עלמה ודברו: הודיען מה יכלנן עליו · וסגי דטמרו: וכל מן שחת מה ישחית · אלא נפשו ופגרו: שחתו לא לו · וכל אלה חברו: כי השחית כל בשר · במעשיו ודברו: ויקחו להם נשים · מכל אשר בחרו: והנני משחיתם · ויגוע כל בשר וישארו: אנשים במחנה · נח וברו וברו וברו: ותרת תהותה מתפתח · עד עברו ויהוה הסגירו: ושחת סדם ועמרה · אשר האסרו: ויעבר אלהים רוח · קנאה ומסרו: שנים חלוצי צבא · וירץ לוט ויסרו: אליו ויבאו אל ביתו · והדלת סגרו: וכמו השחר עלה · גפרית ואש הסטברו: ושחת ארצה ותשחת · הארץ ושחת פרעה: ובני ישראל יוצאים · ביד רמה ויעברו: בתוך הים וימת כנען · ואת צידון בכורו: כי שחת עמך אשר העלית · מארץ
f. 27 מצרים וסרו: ושחתם לכל העם הזה · בדבר בלעם ותדבירו: | ועל מימר לשן זבנה · אוי לכל סרוע: ואשר יהיה בו מום · מפאתיו

ייסירו: ודמפאת אלהים · אלהים יסתירו: ומום מעט המדע · לית פרקן בינו ובין חמורו: דמי לשורו לית ידע · לא נגד ולא פסק ולא תורו: ומום מעט הדת מום רע · כלו חמס פרוע: ישאלנן מרן עליו · יימר מה תימרו: אן אמרנן זה ידעיו · לית יפשט עדרו: ואן אמרנן זה סוכיל · ישוב אל אתרו: ועל כל כלום עתה · מהרו מהרו: אל שביל השובה ולבביכון עזרו: מעזרה קשיטה · בזה היום ואל תאחרו: יום דבו החטאות · הלכו וחסרו: יומה דבו תקומו · תצלו ותקרו: ותענו את נפשותיכם · ולפני יהוה תטהרו: ובזה היום כרזו · כהלכון ואמרו: למן ישיר הויכון · ממנים ישארו:

יומת עולם אקרא · והודיעני אשר: ראית בדעתך · בגלי ובסתר: והב בלך אן תסתיר · ממי מה יסתר: יפל ביני ובינך · ולית אפשט לך עדר: יומת עולם מה היא · מיום אשר יצר: אלהים עולמו · ובחילה׳ הו מדבר: על כן אמר משה · בינו שנת דור ודר: תרין דרין בעלם · מקדם ומבתר: דר מן אדם עד נח · עד תם הלך וחסר: ודור תנין קם למה · אלא בשגם הוא בשר: על כן ובדיל כן · אתקשט אן יימר: | עליו משה שאל אביך · ומפאת נפשו אמר: על ימה אלהי f. 27b אבי · ושיאלתה אנה תתמר: מן אנון הזקנים · משה ואהרן בתר: אן אנון זקניך השבעים אשר: אתנצל עליון הרוח · מן נבי כל הבשר: ויאמר יהוה אל משה · היד יהוה תקצר: ואולם זאת אות ביני ובינך · מן אמרה לו אן יעבר: ומן לא ליתו נביא · וכן היה הדבר: ומן אמר אן לו נחלה · ינחילני כבר: צדיקות נחלתו · והך מטי בה סבר: בנחיל עליון גוים · וזה וחייך לית שיאר: ממלכה מן ממלכות · הארץ ולא אתר: אלא עבור באיתן קשתו · ותחת ידו אסר: אן לא היה[1] מקדם · ואן לא יהי מבתר: כי ארפכשד ילד את שלח · ושלח ילד את עבר: ופלג פלג את הארץ · ואציב גבולות על מספר: כי אלה שבטי ישראל · שנים עשר: מי ידע בדעתו מן הוא · אשר יהיה נשיא ושר: ויהי עליון על כלה · ולידה הו מעזר:

כי חלק יהוה עמו יעקב · וחלק לכל העמים: מה ילכו עליו · תחת כל השמים · וישובו אליו · אנשים הם שלמים: עד אן ישובו · ובתר זה ישוב המים: ילך אל אתרו · כאבותיך התמים: ימיצהו · ונצע גוים ועמים: ישימנהו · בתרי העולמים: יורו במשפט · הארים והתמים: יצרנהו מן אש · ורוח ועפר ומים: כאישן עינו · משמר מכל דמים: | בנשר f. 28 יעיר קנו · בזה ובכל פעמים: ועל גוזליו ירחף · יביא לון מטעמים:

[1] L 18 יהיהי.

יצרכון למשתה · בפם ישפע ימים: והזבן לא ימוש · בין שני הימים: היום עליך מחר לך · ומשליך קעמים: ויתלי אלה קולך · על ההרים הרמים: וכהן גדול ושמן · למאור ובשמים: לשמן המשחה · ולקטרת הסמים: ועלה ומנחה וזבח · וריח ניחח ושלמים: ואתו בנן נשכב · ונראה חלמים: והנה אנחנו · מאלמים אלמים: ונתן ראֹש על מלה חרה · בכל המקומים: ייתי דֹבֹר יבוא · ימצא אבן מן צנֹמים: לית לו עובד ׳עם אנשים · נבונים וחכומים: אהבין בבינתון · הֹך יוסף ובנימים:

אין כיהוה אלהינו:

عليه ايضا شيرة له ايضاً رضي الله تعالي عن روحه الشريفه امين وهي تسمي شيرة الانعام انعام الجنه عليها افضل السلام

אל פתח רחמים נגש · אה ארֹני יהוה:
בדחלה וארכנו · בנציר וֹבריאמה:
יהי לנו מקלם · יפלטנו מן נקמה:
שובה תשיבֹנו · שובה מן אשֹמה:
עֹד נמצא פנינו · עובד טב[1] ותֹמה:
f. 28b בניאן נבני לנו · בניאן דֹרגיו רמה:
ניעל בו במיעל · נמטי לשער שומה:
פני נפתח ממלל · פרקן נשים למה:
יתגלי לעינינו · יגלי רזים כמה:
נדרשו נפרשו · נמצא בו סוד רמה:
חכמה תודיע אשר · חכמֹתו ריאמה:
סבול אוצר הדעת · ספֹינתו ׳בימה:
כבלע סוד השֹם · כסודי שם יהוה:
השֹם בו יתקוֹי · הכל ׳בלא דֹמה:
נוֹאה׳ לרֹאים · נמצא בעלמה:
האן פתור צדיק · האן איש בו חכמה:
רבתה עד יקום · רק יפתרו ׳בשלמה:
במה אני דרוש · בגליגות יום נקמה:
הוא המדמי לזה · היום הוא יום צומה:

ומה עורי יתפרש · ביומי עלמה: ובאחרית הימים · בדכרן רב ורמה: וזה מה הו טמיר · אגלי אֹתו למה: יתיטב משמעו · ויתקומם קיאמה: לכל

[1] L 17 תם.

נבון וחכום · ׳בקדמה וימה: יזכרו בטוב · האן אנון בעלמה: על כף
הרגל נקום · קדם נשוב במה: זכרתי אתו טרם · בזה הבית ׳בשלמה:
ונתרחץ על אלה · מלוך מכה ורומה:

ברא בריה ייה · באמירות עשר: ברא שמים וארץ · בלא שני ולא עזר:
ברא ׳רקיע וקראו · שמים למוקר: ושמו בין המים והמים · מפרש בלא
אקר: ואצמח אילן חייה · וית מיה נסדר: ורכב המאורות · בשמים
בנסתר: | מנון תרי מאורים · ממשלים ברמש וצפר: עליון יתבני · חשבן f. 29
קשטה אשר: עליו בנין הדת · וזה גלי לא סתר: כי בו המועדים ·
תקום[1] בישר: כל נבון ידעו · בו עיני הישר: ושרץ שרצים ועופים ·
ביומה חמישה באיקר: וחתם הכל ׳בגדלו · באבי כל חבשר: הו אדם
אבינו · דאקימו מן חסר: ביומה ׳שתיתה · וצערו מן עפר: בדמות
והצלם · ואלבשו נזר: כליל על ראשו · וצוהו במשמר · קדוש יום
השביעי · לברך ולמשמר: ויטע יהוה אלהים · גן בעדן המוקר: מקדם
וישם שם · את האדם אשר יצר: ויצמיח בו את כל עץ · מן כל מין
ומין סדר: ועץ החיים ׳בתוכו · ועץ הדעת רע ואיקר: ונפק מנה׳ ארבע
נהרים · כל מנון לו מדכר: ונסב ית האדם · כמה הזכר: ויניחהו בגן
עדן · לעבדה ולשמר: ועבד מה עבד · בעת שמעו דבר: הנחש השרוף ·
ואמר מימר ׳שקר: כל זה מבגלל המות · לכל נקבה וזכר: ישתבח
היכול · וחילה׳ יתוקר: דמקמי הבריה · ויום נקם ומבתר:

גן עדן נציב · בהר הקדשי: הרגריזים בית אל׳ · דבו מבקשי: על ארבע
עמודים · סביבו מתכנשי: ואני אפתרון לך · כי דעתון ׳בראשי: אחד
קרית עבורתה · דבה הכהנים ארשי: ואחר מזבח אברהם · האמור לשרה
לושי: | ואחד מערת יוסף · אב אפרים ומנשה׳: ואחד חלקת השדה׳ · f. 29b
׳דבה יתנשא ראשי: והתוך הוא גבעת עולם · מעון הקדשי: וזה דבר
קשט · לית בו שקר יעשה׳: הך מה ראיתי בחלום · בהטיבות[2] נפשי:
ראות רב לא ראו · אנש מן אנשי: הימים ההם · רק צוני משה: אן
לא אפתרו גלי · רק אפתר מדכר משה: והן תדרש אפתרו לך · עמד
ולא תתנשי: ושמע מה יתגלי · מן כל כלום ארשי: והן היית׳ צדיק ·
והיה המעשה׳: לכם לזכרון · מעל יומי משה: ועד יומי התהב · דיקום
בששי: באחרית הימים · וזה הוא מבקשי: בחייך בחייך · שמע
לי מה ארשי: והן היית׳ קרוב · אגיב ׳בלב ששי: ארכיר לטב עד
לעלם · נביה רבה משה:

דכרן טב עד מותר · דכרן משה הנבי: דכרן לא יטלטל · הא טובי הא

[1] L 18 תוקם. [2] L 16 בהטיות.

טובי: מן יגלג לשנו · ׳בדכרן זה הנביא: ׳דכל הבריה קמת · בעבורו
בטובי: בשגם הו בשר · דו ׳מקבל ׳כתבי: קשטה על טור סיני · מתוך
ענן עבי: וההר בער באש · מאד עד לבבי: השמים והנה · אעביר כל
טובי: וירד יהוה בענן · ויתיצב ׳עם הנבי: ויעבר על פניו · ונתן לו
כתבי: ׳עם דברי הברית · כרת עמה׳ בחדבי: ומאז רד יהוה בענן ·
f. 30 הוה נורו להבי: | וקרן עור פניו · ולא יוכל העם להביא: אליו מנור
פניו · עד עשה המצוי: ונתן על פניו מסוה · וזה גלי בין יושבי: הארץ
כלם · וזה מעט מן מיתובי: זה הנבי אשר · גלגיו מתרברבי: מי לו זה
כמשה · אשרי וטובי: עמו השמרים · שמורי ׳כתבי: הם הסגולים ·
כאשר ׳מצוה׳: להם על ידו · בקדוש ׳כתבי: וזה גלי לראים · פניך
מיתובי: הו בו עשה׳ חסד · לאלפים להבי:

המכתב נפתח פניך · מכתב משה ותורתו: ונתיצב על כסא דעת · ונגלי
ית רזותו: ואתון דעתכון הבו · ולממללי אציתו: מימרי ישמח לבך ·
וחייך בו חדותו: קום זרז ואתי לידי · עד אשמיעך אתו: וזה מימר[1]
צדק · וחייך מה שמעתו: ממן באו פני · ועד בתרי ייתו: דברי יגידך ·
בזכרון התהב וממשלותו: ועת יתילד בשלם · תזרח נוראותו: בשומיה
וארעה · וכוכבו בתוך שמימותו: ועת יגדל זה התהב · תתגלי זכותו:
ויקרא אליו יהוה · וילמדו תורותו: ויתן לו מכתב · וילבישו נביותו:
ויקום מימר בן תרח · ביהי השמש בסרנותו: והנה תנור עשן · זה ישרי
בביתו: ולפיד אש · זה ישרי על קדש גבעתו: ויתגלי המשכן · ותקום
f. 30[b] יתדותו: ועמוד אש וענן · והמזבחות וקטרותו: | והשלחן והמנורה · וארון
העדות ולוחותו: וכרוב מזה וכרוב מזה · ימינו ושמלותו: ויקח הכהן
המחתה · ויקטיר קטרותו: ויבוא אל אהל מועד · ויכפר בעדו ובעד
ביתו: ובעד כל קהל ישראל · ויעשה את עלתו: וישכן ישראל בטח ·
האמן מן יראתו: ויעבד מועדיו בשלם · ויקריב קרבנותו: והשמחות
תתחדש · וכל העמים יכפתו: ויבלל לשן הערבים · ויתגלי לשן עבראותו:
ותתנשא מיתובית הידועים · בעלי בוננותו: ולא עורן כלום יכסה׳ זה ·
לא מעלו ולא תחתו: אלא ממלכה תמידה · אל יום אחריתו: ויקום
הדבב על מגדלו · וישא משלותו: ויעמי זה הרביאן · ויימר במימרותו:
מה טבו אהליך תהבה · ומה רב שכינותו: יזל מים מדליו · ותתרברב
עצמותו: וירום מגוג מלכו · ותתנשא מלכותו: וימלך אחד עשר גוים ·
דאזכרו ׳בתורותו: והגוים והערלים · כל מנון ייִמר לעדתו: כל מה אנן
בו ׳שקר · וזה הו הקשט דתו: קומו בנו נלך אליו · ונבוא תחת צל

[1] L 16 דבר.

קורתו: וייתו ויאמנו בו · ובמשה ותורתו: והיהודהים יימרו · זה נבוא
׳בדתו: ארור עזרה ודבריו · דכתב בבישאתו: טור הרגריזים קדש ·
ולית בהרים דמותו: שם׳ ישמח התהב · ויגיב בלב דעתו: ברוך ישראל
וזרעו · דלית בעמים כותו: הא לו עמת עיני · זה התהב ורבותו: שלם
מני עליו · ישיג ׳לנביותו: שלם מני עליו · יבוא ׳למשריתו: | שלם מני f. 31
עליו · ימטי לזכותו: שלם מני עליו · יטלל על שיבתו: שלם מני עליו ·
עד מובאו אל ביתו: שלם מני עליו · ועל הטהורים אבהתו: דיקום
מהם · ויסב מתנותו: שלום יהוה על משה · בן עמרם וצלותו: דגלא
לן בכתבי · זה הסוד ורזותו: מן דאמר הנביא[1] כמשה · יעמי מה הי
רבותו:

והן תתריח הן תדע · מה בו לבך ישמח: עמד עד אוריך · ואפתח אזניך
ואשמע: ופה עמד עמדי · ואתבונן למשמע: ותן בוננותך אנה · ואני
אגלי רז דמע: עד אפתר לך כל סוד · בו עובד כל תמח: וקח לך
׳ספר ואכתב · ושמו עמך משמע: וכל שעה אפתחו · ואקרי בו ׳בשמח:
ולמדו לבניך · ולמי לדבריך ישמע: עד יהי משתמר · ועם הדורות
משתמע: ואני נשבעתי עליך · לא תשים בו כל זמה: כי תועבה היא ·
לזרוקי דמה: ואני עם זה וזה · לא עשיתי מאומה: ולא שכחתי דבר ·
ולא שפכתי אדמה: אלא בן צדיקים · טהורים מכל טמא: הלכו דרך
קשטה · וכל עובדיון תמה: וכן אני הלכתי · הדרך הדרך מתמח: עד
זרעתי זרע · וצמח זרעי קמח: וקצרתי אתו דגן · וכל תבואתו דמע:
ואכלתי ושבעתי · ולקטו הדרושים משם׳: וסבתי חלק ממו · ושמתי אתו
תקומה: | עד הוריני הדרך · ואתגלי לי כל תמח: והן תדרש אפתרו לך · f. 31b
קום על רגליך ואשמע: זכרון משה נביה · והתהב הדמע: וסב לך חלק
מזה וחלק מזה · ואבני עליו תקומה: ושמע זכרון בן עמרם · עד תתטיב
ותשמח: כי זכרתי התהב · בזכרון טב ודמע: ופתרתי מה בו טמיר ·
בתורה התמימה: כל זה מבגלל משה · כי נביותו עצומה: והתהב
נביותו · תתודע בתשלימה: והן לא תצדקני · ראה׳ ושמור ושמע: מימר
אלה למשה · בתר וכל העם שמע: בקצת שמעתי · נביא אקים להם׳:
מקריב אחיהם כמוך · וימלך וילבש אימה: וישפט צדק צדק · לא האף
ולא האחמה: ולא יהיה עוד חטא · ולא קצף ולא זמה: וזה קשט לא
בטול · אה דרוש קומה קומה: ולא תימר זה ׳שקר · ישרי עליך כל
מומה: ולי ׳עמך תפלה · אה עם קדש ודמע: לא תשים מריבות · ולא
תסק מלחמה: והן רדפוך הגוים · עבד לך מאומה: וקרי קצת ויוסף ·

[1] L 16 .הן נבי

הורד מצרימה: ואדבק במשה · וקח ׳בידך רמח: ועם זה וזה יהי ·
הברית קומה: במועד הזה למועדה · מימים ימימה:

זכרתי התהב · ואורכתי מדכרו: ומה פתרתי חלק · מן רבות מפתרו: ולא
זכרתי עורי · מה יעשה בתרו: | בתר מותו בשלם · ויבוא אל קברו: f. 32
ויאסף אל עמו · ויקבר בנצירו: ׳עם יוסף בן פרת · סהבו ואקרו: או
׳עם יהושע בן נון · כמה הראישונים אמרו: ולא יתכסה׳ המשכן · ולא
יכבי מאורו: לפי רבות בשנים · כל אחד האמן באתרו: והכהנים
ממקדש · תמיד לא יסורו: והקרבנים תתעבד · בבל זבן באיקרו: והעמים
על מלה אחדה · כמה הזכרו: על משמר התורה · ולא יקרו אחרו: מן
המכתבים אשר · חרטמיהם ׳שקרו: והכהן הגדול · המשל בדרו: כל יום
יכפר · על קהלו וסדרו: וכוכב התהב אשר · זרח את נורו: לא ימוש
תמיד · מלעל על קברו: וזרע ישראל · יסגו ויפרו: כל יום עשרת מנים ·
ירבו וידירו: וזה החסד כלו · והטובות לא יסורו: בימים רבים · עד
יהוה ייסרו: ויחר אפו ואמתו · על כל העמים בדרו: על עובדים רעים ·
יעבדו בצררו: ותשחת הארץ · כבעת המבול ודרו: והשמש כל ראש ·
חדש יתכסף נורו: והירח והכוכבים · לא יהיו יאירו: ויתהפך כל היקום ·
והנחלים וטברו: מן זזעיו יום נקם · וכבודו ואוקרו: יום נקם יום גדול ·
אוי לאשר כפרו: יהוה אלהינו יהוה אחד · מן רבות אוקרו: בו נאמן
תמיד · ולא ננשי מדכרו: ארכיר לטב יום נקם · דכרן טב מדכרו:

חברי ׳עמד קדמי · ושמע למימרי: עד אמלל ואפתר · ואת תשמע דברי: f. 32b
בגליגות יום נקם · ברבות מפתרי: וזה סימן חיול · לא יוכל אחרי:
נבון ידכרו · ולא פתור יפתרי: רק אני אפתרו · במה ישיג דברי: ואתה
תשמע יתי · והן אתמחך מימרי: אמר אלף ישר · וכן תפשט עדרי: עד
לא יאמרו הזעורים · זה כלו ׳שקרי: והידועים ישמחו בו · דידעו באקרי:
כי אני נוף הנביאים · לא אוכל לשקרי: וזה דבר גדול · גלגיו יתרי:
הסבית ושמע ישראל · עד אני אשרי: בזכרון יום נקם · ותזדזע אברי:
מן מדכרו וחייך · בעת לו אדכרי: יהוה אלהינו יהוה אחד · מן רבות
הישרי: עת[1] יזעק בגדלו · על כל קעים ברי: ימיח את כל היקום ·
מאדם ועד בהמה ועורי: מן ׳עשב ודשא · ומן עץ ומן פרי: והכיפים
והצנמים · והנחלים והטברי: וישאר אך גבעת עולם · בתוך הגן לבסורי:
ויגוע כל בשר · מן אימת אל ישרי: ויראה כבוד יהוה · ויאמר במימרי:
ראו עתה כי אני אני הוא · ואין ׳עמו אל נכרי: ועת יקרא ראו עתה ·
תזדזע כל האתרי: דבון מאתיה · האן אנון ׳מקברי: ותבקע האדמה ·

[1] L 18 עד.

ויפק מנה׳ ריחות ריח: התהבים כמרדרור ׳ מן עם ישרי: ויקום
׳בסבלותם ׳ ׳דבון היו מקברי: והנביאים והכהנים ׳ יחיו מסתדרי:
ובתוכם משה ׳ יניר נורו כנורי: השמש ורב מנה ׳ גלי לא סתרי:
בשיבתו וצלמו ׳ כמה היה הזכרי: יאמר עמי עמי ׳ ישראל אה מרי: f. 33
כפר לעמך ישראל ׳ דאמרת׳ עליו בכורי: פדי יתו מן נקמך ׳ וזכור
ברית אקרי: יאמר לו אלה ׳ אה נביי ובשרי: ׳עמד עד תראה׳ ׳ מה
אעשה במוקרי: ולא תדבר דבר ׳ בסורר המימרי: קבלתי תפלותך ׳
במרצי הישרי: שם יקרא בגדלו ׳ כמה הזכרי: ראו עתה כי אני אני
הוא ׳ ואין[1] עמדי אל אחרי: אני אמית ואחיי ׳ בכבודי ואוקרי: מחצתי
ואנכי ארפא ׳ בגדלי וישרי: ואין מידי מציל ׳ ולא מן נקמי וצררי: חי
אנכי לעולם ׳ בקדש נאדרי: היום אשכיר חצי ׳ מדם חלל ושביה ומן
כל הכרי: שם׳ יתנצב המוזן ׳ והמלאכים סדורי: יקדמו אחד אחד ׳
מן עם הישרי: ישאלו על אחת אחת ׳ מה עבד והו בשרי: תאמר לו
התורה ׳ התיצב עד אקרי: עליך אה מרוד ׳ במה עשית׳ בנכרי: האן
חקותי ומשפטי ׳ האן פקודי וגזרי: האן המצות אשר בי ׳ חללת׳ אה
ממרי: יקדמו השלשה הזכאים ׳ דריחון טב ׳דריח: יהיו עליהם סתרה ׳
כמה אמר בספרי: יאמרו בנינו הצדיקים ׳ הצילם אה מרי: אוי שם׳
לחיביה ׳ ׳דלית לון עמל מריח: יבכו בדמעות אדם ׳ ולית ימצאו סוברי:
שם׳ יתקדם משה ׳ ואהרן ובניו אחרי: יתפלל משה בעד עמו ׳ ישראל
הטהורי: ואהרן ובניו ׳ יהיו מכפרי: והעם יתפרקו ׳ פרקים תרי: פרקה
קדישים נקוים ׳ לגן ׳עדן עבורי: ופרקה חיבים ׳ פני האש מתקטרי:
יתפלל משה בעד החיבים ׳ יוציאם ׳מצררי: יהיו כות אבק ׳ וכות f. 33b
העפרי: לא ידעו באחד ׳ אשר לגן עבורי: והעברים לגן ׳ לא אוכל
אפתרי: מה יתעשה לון ׳ מן טובות יתרי: כי צוני אבי ׳ לא אפתרו
במפתרי: וכל העמים והגוים ׳ עת יקומו מקברי: הם כלם ערמים ׳
ריחותון רעות ריח: ופניהם כושים ׳ וראותון רעות מראה׳: לית להם
מציל ׳ ולא פשר יפשרי: מן שריפות האש ׳ דתוקד בון במהרי: ותוקד
עד שיול תחתית ׳ תלעט[2] מוסדי ההרי: יהוה אלהינו יהוה אחד ׳ מן
שריפות האש היתרי: זה הו פתרון יום נקם ׳ ׳בקצירות מפתרי: כי
קצרתי הדבר ׳ עד יתיטב דברי: קומו בנו נשוב ׳ קדם נלך אל קברי:
ולא תמות נפשי עררי ׳ ועונותי יסלח מרי:

טובי יראי אלהים ׳ וטובי אשר אהבו: וטובי הלוכי דרכיו ׳ וטובי שמורי
׳כתבו: וטובי אהבי משה ׳ אשר מרו קרבו: אנון המתבחרים ׳ ואנון

[1] L 18 adds אלה׳ above the line. [2] L 18 תלקט.

הסגולים בו: מבלעדי כל העמים · אשר בארץ וסביבו: יגוזו לגן עדן · ובתוכו ישבו: כמה זכרנו טרם · למי מניר לבבו: וכד זכרנו מה נדרש · זכרון פרו ורבו: ועתה נעמד אנה · ונפרש ממלל ׳ברבו: בזכרון המועדים · ׳דקדשיון רבו: כל מנון מקרא קדש · נקיב בקדוש ׳כתבו: ונשרי ׳בזכרון · יום טבה מה טבו: בו ישראל ממצרים · יצאו בחדבו:
f. 34 בו כל העם בנציר · קרבנים יקריבו: בו כלם יסתדרו · ׳בדקטים בהטיבו: בשיראן ותשבחן · בשמח וחדבו: אכלים הקרבן · על חקותיו דאתיתבו: על מצות ומרורים · כל איש וביתו יקריבו: וששת ימים תאכל מצות · ובשביעי תשבו: בהרגריזים בית אל · ובגבעת עלמה יקוו: וספרתם לכם · חמשים יום בהטיבו: ממחרת השבת · דרבותו אתרבו: עד ממחרת השבת השבעית · מועד קדשיו רבו: חתמת חמשיתי יומיה · ובו קרבנים יתקרבו: ולו שלשה שמות · בתורה הקוו: חג הקציר לזרע · גלגיו אתרברבו: וחג שבעות למספר · לכל שבוע ושבוע: ויום הבכורים לבכור · בו כל העם יתיצבו: בגבעת עלמה · והשמחות יתרברבו: תשתמע בו הברכה · ולבתיון ישובו: תשובו לרצונה · ובמקדש תתיצבו: וכוכב הרצון יזרח · ונירותיו לא יכבו:

ישראל יתחנו · במה לון הועד: מן טובות הבאות · בבכל מועד ומועד: בתלתה ירחים · גלגיון הכבד: הראישון אשר · בו השמח אזדבד: וחדש השלישי · דבו עמה הורד: אל מדבר סיני ושמעו · קול יהוה יפקד: בעסרתי מליה · כמה אתפקד: וזה חדש השביעי · דאנשא ואלבד: דו קדש החדשים · אשר בו אצטמד: ארבע עקובאן רברבאן · בשמותו לון
f. 34b צמד: | ראשו שבתון זכרון · למה טרם בו עבד: תרועה מקרא קדש · לישראל מועד: מה טבו מן חדש · דעל כל חדש הכבד: כי מנה׳ שריו תשעת · יומי התשובה בחסד: דבון ישראל ינצירו · לבביון והכבד: בצלואן ותשבחן · ומקרא התורה בצמד: כל הלילה עד בקר · על מקרת פסק נגד: אל זה היום העצום · ׳דקדשיו רב וכבד: דשמו יום הכפור · דו מועד לא כמועד: ושבת לא כשבת · וחסד לא כחסד: דו מלך המועדים · והימים לה הך עבד: דו דמי ליום נקם · כל שעה מנה׳ בחדש צמד: כי יום כפורים הוא · ועקובאתו ציאם פקד: ורז מספר כפורים · ביומי השנה תועד: הא טובי תהבה · אשר לנפשו מעתד: בו שובה תמימה · מן חטאתו אשר עבד: ולא ישוב עוד לחטאו · והתורה יתלמד: תורת משה האיש · בן עמרם ויוכבד:

כל עם ישראל היום · יהיו קעמים: מנצירים כלם · בנפשות שלומים: פני אלהינו · רחום הרחומים: מערב עד ערב · צלאים צעמים: מה טבם

עת יתכוֹנו · וייתו ׳בריאמים : ויסתכלו מוצא הכהן · אל המקום בשלמים :
ויצא והו לבוש בגדי הקדש · פני ערב בחצי שעה שיאמים : ויעמד בין
ארבע מכתבים · ככוכבי השמים : וישרי במה יתמר טרם · הערב
במימרים רמים : | ועת יבוא הערב · כוֹת מלך על העמים : ישרי הכהן f. 35
הצלות · בדברים מוֹשמים : מן ימי הראישונים · ועוד דברים רמים :
והעם כל הליל והיום · יהונו קעמים : במקראן ושיראן · ובו מאומים
עצומים : פתרונם רבים · לא יתצרך לזכרון תמים : כי אתון לון תדעו ·
בכל המקומים : והדבר הזה כלו · אל בתר ערב מפוֹקו בשלמים : בחצי
שעה עד תתכלל · צלותה ׳בריאמים : והכהן יפשט בגדי הבד · אשר
ברך בהם העמים : וכל אחד יחני חברו · בשמח ושלמים : סגי שנים
ישוב ביומיכון · ואֹתם שלומים : ויכפר לוכון כל חטא · וכל עונים
ואשׁמים : ואשול חסדיכון · אה העם המזדרמים : תפשטו עדר שמשכון ·
עדרים מוקמים : ולא תקחו על רע חנו · כי חסור הפתגמים : רק הו
שמש לכל · נבונים וחכומים : ועם זה וזה אקרא · לאלהי השמים : הן
ישקף עליכון · ממעון קדשו מן השמים :

אמרנו : ונאמר :

ליהוה נברח · מרב חטאינו : זה היום ונקרע · בגד עונינו : וננקי מכל רע ·
ונימר במימרינו : אהיה בחסדך אקרא · לישועה קוינו : וסלחת׳ לעונינו ·
ולחטאותינו ונחלתנו :

מה נורא מה נורא · מקום מקדשינו : דבו כלנו נברח · אליו בתאותינו :
שם׳ נמצא בן תרח · יתפלל בעבורינו : על זה נשאל ונקרא · כמה f. 35b
קרא נבינו : וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו :

נפשותינו ננצירה · פני אלהינו : והשובה נמהרה · ונרים פללינו : אולי נמצא
בן שרה · ישאל שיאלינו : שיאל כתוב בתורה · שיאל משה נבינו :
וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו :

סמנינו מכל רע · כפירות פשעינו : בזה היום הנורא · ונתפלל באבינו :
יעקב האמור מה נורא · עד ידרש בגללינו : על כן למרן נקרא · ונרים
קולותינו : וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו :

על פתח הנורא · נעמד כלנו : ונשוב שובה יתרה · בכל מאודינו : וגויותינו
נטהרה · עד נמצא לנפשותינו : יוסף בן פרת ישבירה · ובזה יקים לנו :
וסלחת׳ לעונינו · ולחטאתינו ונחלתנו :

פתח נפתח תרח · ונעבר ממנו : בתשבחן לאל נורא · ונזרע זרעינו : כל
מה טוב נזרע · נמצאו פנינו : ומי לשגבים קרע · משה יתפלל לנו :
וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו :

f. 36 ציאם נצום ׳בירא · ונקטיר קטרותינו: ונתקע שופר דרורה · אולי נמצא
כהנינו: מקטירי הקטרה · יכפרו בעדינו: ונור משה לנו יזרח · אשר
דלק עלינו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

קומו בנו ׳בירא · ננציר יצירינו: והנפש נסוברה · ונקדש רוחינו: ונצלי
ונקרא · קדש ׳ספרינו: טובי למי יקרא · כמשה נבינו: וסלחת׳ לעונינו ·
ולחטאותינו ונחלתנו:

רתותה ׳מפשרה · לכל איש עונו: ולא נפשו קשורה · ועובדיו ׳מתקנו: אן
הוה לבו ירא · ויקום ׳בתקונו: וחן הנפש ייסרה · וישמר פקודינו:
וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

שירות נשיר שירה · תשמח בה׳ לבבינו: היא זאת השירה · ׳דבה׳ סוברותינו:
טב לך הן תשמרה · ישמרך אלהינו: ׳ברעתך תסתירה · ותפשט עדרינו:
וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 36b תנים יומה אה סדרה · דאסתדר קמינו: ׳בדחלה ובירא · צעום קעום בארכנו:
תתפשר מכל רע · וביומיך יגלי לנו: משכנה על הר ספרה · ותנשם
נפשותינו: סלח אה אל נורא · לכל פשעינו: ׳בזה היום ואקרא · ׳לישועה
קוינו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

אין ביהוה אלהינו

f. 37 בשם יהוה הגדול:[1]

שירה גדלה טובה חסידה על יום הכפור הקדוש העצום תשתמע שירות
שבע בנות יתרו חתן אדונן משה השליח עליו השלום והיא מן מימר
עבד יהוה בר שלמה עליו רצון יהוה אמן:

בשם יהוה רחמנה

עבד פני כל מאום · על פתח כל ממלל:
בשם מרן נחל · ׳דשמו יתחיל:
׳דכל ממצא מאתו · אקים ׳בגלל:
אשר אלבשו הצלם · והבריה בו כלל:
למה אשבת ריחותה · מטרם יתשכלל[2]:
f. 37b במודע המדע · ׳דידע דעת הכל:
נגד הכל אקימו · ועל כל לשן משל:

[1] L 16, 17 omit the following pieces.
[2] In marg. يستدل.

שמו חליפתה בארעה · ׳בכליל שלטנותה מתכלל:
למשמע והמעשה · ושם לו אגר קבל עמל:
מלבד כל הבוראות · בקעמות גויאתה מתסגל:
הו על שתי רגלים עמד · הן ירד והן עלל:
הכל הלכי על ארבע · ורישון אל פאת הארץ נפל:
כנעים פני אימתו · וכל מנון לו עמל:
הו לבדו נשא הראש · לפאת השמים ממעל:
נציב לעבד עבידת · העולם ימין ושמאל:
הקמצה ׳בידו · ולו הכסא והמגדל:
למושבו למשפט בהם · וליתוב ׳עובדיון ולהמשל:
ולמקרא השמות · וממנו ועד עתה לא יבטל:
ירר עליהם · ומלת קשטה לא תבלל:

עלמה בו תסתבל · אהיה לו אוכל: המדע והעבדה · טרם מובאו וירמש על: הארץ ושרא לקרא בשם · מן שמו יתהלל:

בעת אפח באפיו נשמת חיים · ויהי לנפש חייה: קם כבן עשרים שנה · תמים המדע והגויה: שרא מהלל ומשבח · לעבוד כל בריה ייה: וצפה בעיניו לעלמה · ומה בה מן עובדיה: והביט אל כל מאום ומאום · מן מהלכיה ושכוניה: וקשטה בראות המדע · מה היא זאת יתוביה: ואמר בנפשו לית זאת העבדה · בלא עבוד ׳שקיחיה: ואהן היא פאת משרוה · בארעה אם ׳בשומיה: ועפל וטעיל בענינה · לאקריה ואפרחיה: ומה בה מן חכמתה · ׳ברבות תקוניה: וזבן נגלא לו קשיטותה · ונפקחו לו עיניה: ועבר עליו היום והליל · וסביבות ׳רקיעיה: ואסתכל לימה ומדברה · והצמח גוני אילניה: ונשא עיני השמים · ועמה סדר כוכביה:
ומה בהארץ מן העופים · והשרצים מן מיה: | [1] והבהמה והרמש · על f. 38
ארבע קמיו חלכיה: והו קעם לבדו · על שני רגליה: אכסנאי בין הבוראות · לית לו בון דמיה: ואימתו פרשה עליון · ונפלים פניו רישיה: ואסתכל לגויתה ומה בה · מן מיני תמחיה: לב לדעת המאומות · בקשיטות תקון מליה: עינים לראות מה קבלה · מן זאת בוראיה: ואזנים לשמע מה בתרה · מן תנון קליה: ולשן לממלל מתחכם · לא כממלל העוף והחיה: שם אתקשט הן זאת העובדים · עובד אחד לא תריה: ופתח פמה וכרז · בין תרי עלמיה: ויפל ארצה וישתחוי · לאלה אלהיה:

[1] In L 18, ff. 38 to 46 are inserted from a somewhat earlier copy.

גן עדן נטע יהוה · ועתד בה מה סדר: מן הצמח והפרים · מן מיני האיקר:
מן צורכיה דיצרך לה · השכון מבתר: וכד אתכללת שֹם שם׳ · את
האדם אשר יצר: וצפה לארכה ולרחבה · ונבאל מן המוקר: דשרי
עליה · ושב בתוכה ועבר: אלהים לפניו הבוראות · כל מין עם מסחנו
מסתדר: וכל מנון לו סגולה · ולו עובד ומשמר: בזאת הממלכה
התמידה · דלא חסרת דבר: ועת הביט אל אקריה · ועובד כל אקר
ואקר: מן מיה ואשתה · וכן הרות והעפר: ועברו עליו עולמי השנה ·
וכל עולם ועולם מתקשר: בתלתה מגדלים בהשמים · ובארעה תלת
חדשים במספר: ומה יתחדש בם מן המאומות · דיקירין עד מותר:
ונץ כל צמח ואילן · וכל פרי עץ הדר: וכד ישב על כסא חליפותה ·
לקרא השמות הגלי והנסתר: ועבר עליו ההלוך והשכון · והבהמות עדר
עדר: וכל זה והו יראה בעיניו · ולא מצא לו עזר: כנגדו והפיל עליו ·
תרדימה עד בקר: ולקח אחת מצלעתיו · והסגיר באתרה בשר: וכוננה
עזר לו מן מינו · אשה חדשה ולו בה חבר: ושניהם הוו מסתתרים
בנור · ולא קרבת אתתה להגבר: רק ממלל בלא עובד · והדבר בינם
מסתתר: ואתפקד אדם במצוה · יקרי יתה כל דר ודר: מכל עץ הגן
אכל תאכל · ומן עץ הדעת השמר: | כי ביום אכלך ממנו · דע הן עקר f. 38b
תתעקר: כות מן ישים על ביתו מימן · ויאמר לו כל אשר: בבית
נתתי בידך · ולית עמך בתוכו דבר: לא תקרב בו הרפך · מן תשמישותי
ולא אעזר: ארצי עליך ואתרה דבאת ממנו · ביכלותי אליו תעזר:

דעת עֵץ הדעת עיבת · לאדם ולזרעו: מה אתשרשר להם · מאשר תדעו:
וטרם נדכר לזה · ונשרי במקראו: נדכר מה הוה מנה · מטרם מוצאו:
מן גן עדן והיך הוֹה · דמע בין בוראו: ושרה בלשון עבראותה · יהלל
עבודה וישבחו: וקשט בלבו יחדאותה · והן לית אלה אלא הוא: עבוד
כל בוראיה · ולא שותף לממצאו: חדד העולם בריה מדילה · ועל כנף
היכולה נשאו: והן התחת והעליון · בגדלו מלאו: מן הכלולים והחלקים ·
ואקר כל מאום ופרחו: לתמימות הדה ממלכותה · על אהן יתובה
דתראו: לא תתחלף אלא בריחות עבודה · עת ילך בדעו: והוה הלוך
בגנתה ארך ורחב · ומנה הכל ייראו: עד מלל הנחש עם האשה · מבתרה
ממלל נגלאו: מפרי עץ הגן נאכל · אלא אשר בתוכו מנן מנעו: אמר
לא תאכלו ממנו · ובו לא תגעו: אגיב נחשה לאתתה · בערימותו ורעו:
כי ידע אלהים ביום אכלכם ממנו · עיניכם יפקחו: ותקח האשה ותתן
גם לאישה · ואכלו וידעו: כי ערמים הם ויעשו · להם חגרות וישמעו:
את קול יהוה מתהלך בהגן · ומן יתה קלה אתחבאו: ואתת כריזתה

אליהם · במה דריה בו דעו: כד חלפתון מצוֹתי · מן ביתי קומו צאו:
ונפלת עליון מסכינותה ודלותה · ומן גנתה אשתלחו: לדוש וליעו בהארץ ·
ובגד אנשמותה אשלחו: תמן שרו אבלים בכים · ובגדיהם קרעו: על
המוצא מן גנתה · ומהם ועד עתה אנחו: הדורות ההלכים והבאים ·
חייהון מעט מעט יגעו: ותמידותה לעבודה דכלה · המתפרד ביחדאהו:

הן האדם היה כאחד ממנו · לדעת טוב ורע: זה ממלל המלאכים · בלשן
דברה: ולקח גם מעץ החיים · דממנו הזהרה: ואוציאו מן גנתה · מה
בישה מן שעתה ומה מרירה: ואתקומם ימים רבים · בכי יגון בעבורה:
קעם מבכי נפשו · וכל הזרע דיזרע: ומעט מן בביתו · לפניך נדכרה:
עת אוציאו מן הגן · ואסגיר בתרו התרח: אשתיר סביב נביך · תעי f. 39
על פניו מפרע: ראשו בין הבוראות · מצעק אל לעל מן לרע: וכל
מה זכר עודניה · ומה הוה בו מן איקרה: ייחזק עליו הדבר · וכיתנתו
יקרע: ויאמר לנפשו · אה סורר אה מורא: עמי נפשך מגעל · אה
חטאה אה סרח: ואהן היית ואל אהן הוית · נתן לך עלמה סדרה:
וכל אשר לגוה מן עודניה · וכל מבחרה: אלא צורכה חדה מה הוה
לך · אימנו על משמרה: נתן לך אנשמותה · בחרת לנפשך צררה: נתן
לך ממשלות עלמה · מן אצטרה ועד אצטרה: בחרת לנפשך תשמישותה ·
ואל אהן אתר תברח: בין שומיה וארעה · והשנים בך סהרה: נתן לך
לחם בלא יגע · לא מן זרע לו תזרע: קבלה בזעת אפיך תאכל לחם ·
מן הארץ אשר אררה: ושפט עליך בעצבון · עד שובך אל עפרה: אוי
ליך חוה ומה עבדתי · מן שרוי עלמה ועד אחרה: עמי ועם כל היקום ·
מן דריה דמעברה: אגמיתי יתון כוס מותה · ואהן גנתה ואהן מאורה:
בבי על נפשיך ועלי · כי צוקתנו יתרה: בתר יומי גנתה · דיהוה מנן
סתרה: ואל היום יאמרו המשלים · בלשניהון משגרה: בכות אדם על
גנתה · בכות להדורות תדירה:

ונשוב אל יחדאות מרן · ומה הלך בדעתו: הן אדם לא יקום על דבר
אחד · ומה יהיה מן עשותו: והן יקום מנה הטוב והרע · ויוליד בדמותו:
אשגלו בדברי עלמה · ובה שם סוברותו: עד ישכח עודני הגן ·
ויתב לון בחכמתו: מיני המלאכות · כל מנון ומלאכותו: זה חשב
וזה רקם · לפם די תבונתו: ויתבו במדעיון מאומות · לכוננות העולם
וצבאותו: אתרים וגבולים · וכל אתר מפקד בשבינותו: להלכות דבר
הנמצאות · בכל זבן וזבן וממצאותו: ומאז צֵאת אדם מן הגן · אמנע
מן אנחותו: ולא אתותר לאנש נשמו · רק איש איש על עבידתו:
ועבידת יהוה אתקוממת · עם דקם עמם בריתו: כל מן שלשלת זכותה ·

בזבן ממצאותו: קשורי מיתֹר הברית · דבוקי קשיטותו: דור בתר דור
עד משה · עבדו ובן ביתו: | דבחרו מן הבשר · ומיאר העולם על אדותו: f. 39b
ושמו כוכב בריתה · מן ששת הימים עתד אתו: ועת רגז על דור
המבול · זכר דבו ריחותו: ואמר לא ידון רוחי · ואותיר נח ופרותו:
ושם שׂם הוה הסגיל · למשמר טפתו: מן גביר אל גביר · וכל מגון
תאותו: הן יראו בעינו · טרם עתקותו: עת דנע ברקיע עמרם · וזֹרחת
נוראותו: בארבעתי הפאות · ונגלת סימואתו: ואתחדש עם ממצאו
מאור · על קהלו ועדתו: לא הוה מטרם · ואתרברבת חדותו: בינם
ואתבסרו · בראות חזותו: ומן הנה ולעל נשרי · בדכרן אותותו:

זֹכר קיאמי השלשה · על אד זה הגביר: דאתקדם מדכרו · וטרם זה נימר
אדכיר: לטב עד לעלם זכרון · את אשר אני מזכיר: ראשית נביותו
ראותו · מה חזה ויסתיר: פניו מראו הסנה · וקרן עור פניו אניר:
ויאמר יהוה מסיני בא · וזרח משעיר: וטרם זה מברחו מן פרעה ·
וישב על הבאר: ומוצא בנות יתרו להשקות הצאן · מן יתה הבאר:
מצאו משה יתיב עליו · ועשה עמון מה לו תכיר: ושבו אל רעואל
אביהן · בלא עת מובאון תדיר: ואמר מדוע מהרתין בא היום · ואגידו
לו במה סופיר: כל מן השבע בנות אמרת מימר · והנני לו פותיר:
הראישונה קדמת ואמרת · אה אבי מצאנו אביר: ישיב על הביר עליו
מוקר · בצורעת אנשה יקיר: לא ראיתי באנשה כותו · וצלם הרוח עליו
הדיר: אזדזעת אברי מן ראותו · ודרשתי מפניו אסתיר: מן רב אימתה
דעליו · ועם זה הו בנפשו אנציר: נגשת השנית ואמרת · אה אבי לא
יוכל דוביר: ימלל על מה עמינן · לא הדיר ולא אשפיר: מן צורעתו
בעלמה · ופמה תדיר משיר: והגור על צלמה מכלל · רב מן אשתה
יאיר: אגיבת השלישית ואמרת · לא הביטו אחותי מה טמיר: מן גלוג
זה הגבר · ומנו דיכל לזה אמיר: דריחותו פרישה מרחיק · רב מן
מרדרור עטיר: ועת יתגלי מן בשרו מעט · מנה עלמה תניר: כמה
יופיע הברק · וכד יסתר יסתיר: | והנגלא מעמי עליו · הן הו בנפשה f. 40
עשיר: לא צריך לכלום · רק ישביר לכל שביר: ומתגלי על פניו · הן
לחין עמו ייסיר: ויבני עליון צור קשטה · ולגוה מבציר:

הרביעית מבנות יתרו · קדמת פני אביה ואמרת: הא לוי הייתי לו
שפחה · עמידה לשרת: מסידה ראות צלמו · בהערב וממחרת: זה נורו
רב מן שמשה · בתוך הבהרת: טב מה ראית מן האנשים · בו הסוד
ורוח אחרת: רצת צפורה החמישית · ופתחת פמה ושגרת: ממלל
מתיטב בגליגאתו · רב מן תלימאתי דאדכרת: וכל דאמרו אחותי ·

אתי בהמשמרת: אה אבי ראותו דחלה · וכבוד ואתפארת: והן צדקני מימרי · בראות זה אנהרת: לחלמה דראיתיו מן ימים · ועליך אה אבי פתרת: הן קם אדם חדש · ועלמה לו עמרת: והן תרחי גן עדן נפתחת לו · ואני עמו עברת: והן קשטה מתגלי לה · ומן יתה יומה נדרת: הן הוה זה נבזי בעלמה · לא אצא מתחת רגליו זרת: עמדת הששית ואמרת · עת עמיתיו נצרת: ונפלתי על פני · ואמטית נפשי ומהרת: בהמהלך מלפניו · כי נבאלתי ועזרת: אל הצאן אלך לאחרנית · וסביבותון סהרת: ותרת היראה פתחתי · ותרח הקשות סגרת: ולו דרש אחד ספירות גלגי זה · בכל יומיו לא אספרת: קעמת השביעית ואמרת · אה אבי אבסרת: בראות צלם זה האיש · והן יתעבד לו מזמרת: מקצה העולם ועד קצהו · ובו המאומות אבארת: ובו תנח עיני עדתו · ומן ענותה אסתוברת: כד שמע יתרו ממלל בנותיו · אמר בלבו זה דירת: מיתובית זכותה ונביותה · ובעבורו עלמה אשתמרת: ויגער בנותיו ואמר לון · מימר בלבון כרת: ואיה למה זה עזבתן את האיש · ושמתון על לבי כפרת: מן חסרן מובאו כי הו זה · דקיאמיה לו אתקטרת: בזרוז קראן לו · עד נקטיר לו קטרת: ועמו נאכל לחם · ונשימו לו נותרת:

f. 40[b] טובה ורחמיה · עלמה מנון אמלי: בממצא הנאמן דלא פניו · ולא בתרה שליח: ואהן עינך תעמי · עת אמר יתרו לסגולי: בנותיו קראין לו · ורצו בזריזו רבה עלולי: ושמחותה בלבביון יתרה · וכל מנין תימר הו לי: וכד קרו אליו ובאו · נפל יתרו בין רגלי: משה ואמר בתר השלם עליו · עד מתי החל מקדומך אלי: כי לי ימים רבים בזה · ועיני להדרך עגלי: מודאה לאלה על ראותך · וחזות נורך קבלי: הבנות והצאן בתשמישותן · וכל אשר אתה ראה לי: ורבת שמחותה בבית יתרו · והנור עליו אתגלי: ואמר יתרו בנפשו · גמל טב גמלי: עד בא זה מן חלקי · ועבר בגבולי: ושרת עלינן בו קדישותה · ואצמח בו עמלי: בבית ובשדה׳ וכל אשר · הוא עשה׳ יהוה מצליח: ואורך בזה הגלוג · מה לא אמטי ממללי: אמלל מעט מנה · ולא בדוי קבלי: ויהי בימים הרבים ההם · צעק הגון הישראלי: ותעל שועתם אל האלהים · וזכר אלהים פסקולי: הזכאים השלשה · וכל דבר לו גלל מן גללי: ונגד משה הצאן אחר המדבר · וקולו בתהללות תלי: ונשא עיניו ועמה להבת אש · והמלאך לגוה לו גלי: ואמר אסור נא ואראה · מדוע לא לזאת האש נחלי: וקרא לו מתוך הסנה׳ · משה׳ משה׳ עלי אלי: ועלל ברבואן ותשבחן · מתנפל ומצלי: ותמן לבש כליל נביותה · וסלק

במגדלי: רבותה וקדישותה · ועבר לגו חילי: מלאכי שומיה מלעל · ואטלל בטללי: השמות דקראו עליו · ובו אסתקף ואתעלי: אהיה אשר אהיה · זה שם חדש לא בלי:

יהוה אלהי ישראל · יתחיל רב שמו: ׳דדבר בו למשה׳ · עת שלחו לעמו: והב לו אטר אלהותה · בהר חוריב וחכמו: מה יעשה׳ מן האותות · פני ישראל עד יעמו: ויאמנו בי ובך · ועל זה יתקוממו: ועשה מה אתמר לה · לעיני ישראל ועמו: ושב משה אל יתרו · ונתן לו מה עמו: מן הצאן ולא הגידו · במה אשתוי וסב ממו: ארשותה למעזר לאתרה · ואמר לך לשלמו: | ואמלל במדין טרם ילך · ואזדמן בתלימו: f. 41 בהר האלהים וישק לו · ויפנו משם׳ וקדמו: ואמטו אל מצרימה · וממלל אהרן בפמו: את כל הדברים אשר דבר יהוה · פני ישראל ואסכמו: ועברו על מצרים · עמדו לפניו ושלמו: במוסר על אמנות אנשה · וכד שמע הפך צלמו: ואמר מן הו זה אשר · תדברו בשמו: לכו לסבלותיכם · ולא תשובו תקומו: והכביד העבידה על האנשים · ומן הכה ואזל הושמו: המופתים מופת בתר מופת · כל מופת במקומו: והכביד יהוה לב פרעה · למסבלון עד יתמו: בדיל ספיר שמו בכל הארץ · וכל דר ודור יחכמו: את מעשה יהוה הגדול אשר עשה · לשנאו ולרחמו: ודכרן מגידי הראישונים · תלמוד להדרים דיקומו: בתרון בכל זבן וזבן · עד יעמו וינחו וינחמו: ויתיסרו במוסר התורות · ומה אתעבד למן קדמו: מן הרצון לאהביו · ומה שרא לאיביו מן נקמו: וקצת פרעה עם משה · וכאשר אתערמו: ניפכו על הצר הצרר · ועל מן לו אדמו: ובשעתה בא הרבת · ביכלות האל ורוממו: והדבבים נפלת עליהם אימה ופחד · ובגדול זרועך ידמו:

כבוד יהוה מלו כל עלמה · בשומיה ובארעה: בממצא מי בחרו · מכל מה דאתברא: ואימנה בתרי עלמיה · בנגלאה ונסתרה: בעיני לבביכון עמו · שמועי מימרה: מה אשתוי לו עת אמר · לו מלכה כפורה: לא תוסיף לראות פני · והיך אמלל באתרה: ועזר כן דברת׳ לא אוסיף · ואנדרו במות כל בכורה: טרם יצא מפניו · וביום ההוא אתקרא: למשה ולאהרן בארץ מצרים · בעובד ראש כל גזירה: דאתפדה בה ישראל · על אד דן גברה גבירה: החדש הזה לכם · שרוי כל איקרה: ראישון לחדשי השנה · דמנה יוקם מספרה: דברו אל כל עדת בני ישראל · משכו קחו לכם צאן בעסירה: ממו ויהי לכם למשמרת׳ · עד ארבעה עשר יום לירחה: וחכמון הך יעבדו בו · ויתורך בו מימרה: כי חקת הפסח ומשפטיו רבים · וזבנה קצירה: | ואתעבד במצרים פני הדבב · f. 41b

ושרב רב בו שרא: ועינו תראה ותבכי · וידו מן השנא משתברה:
ואמת עמה נפשו נלא · לא עזר צא לבראה: ועמה גנותו בעינו ·
וקנתה מרירה: בריחות מרן בשעה שלח · אבוה וברה: ולא שב אמר
לכו נא הגברים · ובזרוז עת קרא: למשה ולאהרן ואמר לון · אנה לגו
אסורה: אפקוני וקומו צאו · ועד מתי מצורה: ואהן עינך תעמי יתון ·
במחוי צפרה: יצאים צבאות ככוכבים · ישתבח נאירה: ומשה הלוך
בתוך · לביש קרן עורה: ואהרן ובניו לפניו · והזקנים מבתרה: וקמיון
ביומה עמוד ענגה · ובליליה עמוד נורה: ועקובתה לכם · שמורי דן
משמרה:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

לשפת ים סוף מטו · שבטי הישראלים: וחנו על כנותון · דגלים דגלים:
ואמטינון פרעה ברכבו · והוו מנה דחלים: ויקמו לפני משה · ומללו
עמה ממללים: יתורך פתרנון · רק נדכר כלולים: מנגדה למדכר הפגע ·
לסגילות הסגולים: הקרובים אל עבודון · דגביל לון גבולים: על אד
גביר העולם · דבנורו מתכללים: ועל ידו נעשו · המופתים הגדלים:
בימה ובמדברה · קשיטים לא אלילים: ובאתרה דאנן בה · תמת חיול
למסתכלים: מיה אתעבדו שורים · ובינם אזלים: שני צבאות כליל ·
קדישים ומחללים: עד תמו בתוך הים · וצבעון לגוה תלים: והמים
ניערמו · והוו לשנים סבלים: ישראל עלים עלים · וצרריון צללים: ויישיר
משה · וישראל עמה מהללים: השירה הזאת ליהוה · יכול היכולים:
ואמרו בתר משה · מי כמוך באילים: יעשה כמעשיך וכגבורותיך ·
כזאת הפעלים: ומן הכה ולעל נבני בנין · ונרים בו המגדלים: במובאון
בצל קורת התלמוד · ונצב לנן סלים: ניעל בו מלמטה אל מעלה ·
ונשקף על ההרים והנחלים: ונעמי מה אתעבד בון · מן תמחים מתחילים:
מסידים על קשיטות היכולה · במאומות גלים: במרתה אמתק לון המים · f. 42
והוו בה מתנכלים: הן לכל מחץ במה נמצא אסו · במדבר דאנן בה
אעלים: אתא לן אימנו מן ידע כל רז · מן המדוים וחלים: ואמר כל
המחלה אשר שמתי · חדשים ובלים: לא אשים עליך כי אני יהוה
רפאך · ויבאו אילים:

מן אילים היו אבאתיכון · חנים ונסעים: ובכל משריתה ומשריתה · אתעבד
לון תמחים: מן מופתי המדבר אשר · אתם בון דעים: בחמשה משרוים ·
בשבעה שבועים: חתמתון הר סיני · אתר המראים: הגדלים דניעשו
להם · ועיניהון לון ראים: מאז באו ביום החדש השלישי · מן רפידים
צבאים: ושרו בתחת ההר · ועלה דמע הדמעים: אל ההר וקרא אליו ·

נורא הנוראים: כה תאמר לבית יעקב · אם אתם לי שמעים: סגולה תהיו לי · מכל המשפחים: והייתי לכם לאלהים · זאת סהדות מודעים: הן לא בחר יהוה אלא בכם · מן כל הבוראים: בעלמה קמאה ותנינה · בהדורות דאזלו והבאים: וקראה יתכון בשמות · על כנפי הגליגה נושאים: עמי בני בכורי · גוי קדש ונשיאים: סגולה ונחלה · וממלכת כהנים עלאים: על כל העמים מנירים · בגזרים ופקודים ונפלאים: ואלהים קרובים אליהם · בכל מה אנון מנה בעים: מי כמוך העם הנושע · אושע על אד תרין אחים: אנון כנפי נשרים · אפסי הארץ ממלאים: דאנגדו יתכון ממצרים · ובאדיון אתכפתו השנאים: ואביא אתכם אלי · כי לי בכם פגעים: עתדתי לכם מאומות · עורניכון מנה בראים: והתקדשתם והייתם קדישים · מכל הטמאים: היום ומחר וכבסו השמלות · והיו נכונים מובאים: בהיות בקר השלישי · כל העם הנמצאים: יתיצבו להסדו קשיטה · ראים ושמעים: משמע דברי פעם אחת · איננו פעמאים: וגם בך יאמנו לעולם · ובך עיניהון פקחים:

f. 42b נדכר קצה מן תשבית · רבין אהן יומה: דבצפרו אסתדרו · חילי מכה ורומה: ושרת קולות וברקים · וצבאות המלאכים ראמה: ואתיתבו על כנותון · כל חיל עם חילו קעמה: הרוחי והמימי · והאשי והעפרי כמה: אסתדר כל טור מן שבט · ולוי הוה קדמה: והסגולים מנה עלו · עם קטף בל נשמה: ואמת רד ירדו · ושרו קדם עמה: וזה מבתר מה נגש משה לבדו · ונגישותו הות למה: אלא עד יעמי חיליה · ולא ידחל ממה: יבוא עליו מן מיניהם ותנצל נפשו · זבן יהי לון עמה: ולא יזע ולא ירתת · ממה יראה מזה הדמה: וכד אזדמן עלם לעל ולרע · ביתה מקומה: שרה קול השופר · הלך וחזק לא מן פמה: מן ששה הפאות הוו · ישמעו יתה קלה רמה: דלא מתני עורי · אלא לדמע כל נשמה: וזה מן רב סימניו · דנגלת בשמש אימאה: לעיני העמים · וכלם יסידו במחכומה: בזה היום העצום · ורבין אהן שמה: כד קרא אנכי יהוה אלהיך · מאז שרא עד חתמה: קול מטי לא אכרת · ולא לקח לו נשמה: וכל מה אתפני אנש לפאת · יראה בה סימה: וימצא מליה כתבים · בקלמוס קעימה: ועל זה אמר בכתבה · אשר הוא לכם חכמה: את הדברים אשר ראו עיניך · הדה סהדותה שלמה: ופן יסורו מלבבך · והדה היא לנן נחמה: לבניך ולבני בניך · סוברות דבבה ורחמה: יעמי מה עביד לה · במדברה וימה: ואחרית מליה חדותה · ושמחת׳ לפני יהוה:

סהדים קשיטים · לך ישראל וטובך: הן שמרת ועשית · את אשר בו מצוך:

לנו עשרת הדברים · ומה צמת כתבך: מן הקות ומשפטים · וממנו
הקריבך: וצוך במכתב מצות · על מזוזות מושבך: והן תדבר בם בלכתך
בדרך · בקומך ושכבך: ומספר המצות שש מאות · ושלשה עשר בחשבך:
f. 43 עשה׳ ולא תעשה · למען נסותך להטיבך: | מנון מה הוא לוי בכל אתריה ·
בין אהבך ואיובך: ומנון מה דביק במקום · ולא עורן בו יקרבך: ומנון
מה דביק בהרצון · מן קרבנות תקריבך: ומנון מה דביק בזבן · לסליחות
חובך: ומנון מה יתעבד בכל זבן · בריחקך וקרובך: ומנון מה הוא
יבם · לזעורך ורברבך: ומנון מה לא יבם · אלא דבא בצבא קרבך:
ומנון מה הו דביק בהכהן הרב · דבו ימתן להבך: ומנון מה הו דביק
בכהניה תניניה · מן עובד קרבנים להקריבך: ומנון מה הו דביק ׳בנדיבי
העם · מן נדרך ונדבך: ומנון מן לא תשיג ידו · מד בה צריך גלא
טובך: ומנון מה הו לזכר יבם · מן רחמך לא דבבך: ומנון מה הו
להנקבה · דבעבורה הנחש זנבך: זאת אקרי המצות דבה · יהוה אלהיך
מצוך: ונוניה ואפרעיה לא תתכסי · על מן הו כרובך: הן עבדת בהם ·
לא ירפך ולא יעזבך: ואלית תעשה בה · שיאול תחתית משכבך:
ועלמה אהן שביל לעורנה · ושומיה וארעה תסובבך: זה לעבודה ועורנה
לגזוי · ומדעך הו דיישבך: הן כבה והן כבה · רצונך ומריבך: ודע הן
מרך שם תורותך · במראות לעיני חזבך: למען ענותך לנסותך · לדעת
אשר בלבבך:

עם ישראל אשרך · ומה לך אתעבד: מן אקרי הקדשים · מן טרם תולד:
מאז פתח השער בך בחר · ולהיום ומחר את מכבד: לך אפרש ביום
קדש · ועל קדשו יסד: בניני הקדשים · דקמיך תתפרד: מן קדש השבת
דבק · קדישות כל מועד: ומה הו דביק בו · ומה אליו יתילד: הימים
מתבנים ששה · והשביעי הכבד: והחדשים כבה · וכן בהשנים תעבד:
ועת תצטמד שבעה · היובל יתחדד: וששת יומי המצות · והשביעי בו
אלהים יסתגד: באתרה דשמו משרוי לשמה · ובחרו הן בו יתעבד:
ושבעה שבעות תספר לך · ובכל שבוע אתנגד: תמה מן התמחות ·
f. 43b ובהשביעי מהם הורד: כבודו על הר סיני · והעלמה סהד: | ושבעת
יומי הסכות · דבעובדה אתפקד: כל אזרח מן ישראל · בלא גר ולא
עבד: ויום השמיני עצרת · דמן מועדיה אפרד: זבן מקרא קדש · ובו
יגיש המלך מגד: ראשית פרי האדמה ועל פתח המשכן יהי עמד:
עד יצא הכהן · לבוש בגדי שרד: לשרת בהקדש · ויקח הטנא מיד:
המלך וינחו לפני המזבח · ויצא ויעבד: מה לוי עובדו · וברכתה להקהל
יחדד: ויגש המלך לפניו · ויאמר לו ארמי אבד: אבי וידכר עובד בן

בעור · ותלמודו אשר למד: לבן צפור והך קם פינחס · זבן ראותו בן
יוכבד: עם אביו בכים פתח אהל מועד · וגיד הקנאה בין עיניו עמד:
על זה אשתמר לו לעולם · הברית והחסד:

כניך נפרט פתרון · סדרי הקרבנים: דהוו לאוין על ישראל · ביומי הרצונים:
וייעשו באהל מועד · בידי הכהנים: בעלי המיתובים · דלתשמישותה
נבונים: ועליהון פוקיד אחד · דלו קיאמים ממנים: היך אקר ומנה
תתפרת · המינים והגונים: וכלה דביק בה · היך ארכון הבנינים: ועליו
נשא עון הקדשים · וכפירות העונים: ומנין קרבניה · ועשותון בבל
העדנים: ואנון ה׳ ק׳ וחמשה וארבעים · קדמיך מתמנים: פרים מאה
וארבע עשר · ולון זבנים מתעינים: וכבשים ג׳ ק׳ ואחד ושישים ·
מתנתחים על האזבנים: ואילים שמנה ושלשים · לישראל פדיונים:
ושעירים שנים ושלשים · ונתחוי זאת העינים: לשבתות השנה מאה
כבש · לכל שבת שנים ושני עשרונים: ולהפסח ז׳ וע׳ · לכל יום אחד
עשר נתינים: ולבכורים אחד עשר · ולזבח השלמים שנים: ומוסף חדש
השביעי עשרה · וכן יום הכפור י׳ מן ארבע מינים: וחטאת הכפורים
ארבע · פר ואיל ושני שעירים להזימונים: וליום חג הסכות · שלשים
ראש מתכבנים: ביום השני ט׳ וכ׳ · על כנותון חנים: | ביום השלישי f. 44
ח׳ וכ׳ · מן המום מתפנים: ביום הרביעי ז׳ וכ׳ · וביום החמישי
במגרע א׳ מן המנינים: וביום השישי ה׳ וכ׳ · וביום השביעי ד׳ וכ׳
מבפנים: וביום השמיני עצרת · חתמת יומי הששונים: בו עשר ראשים ·
מן כלול הקנינים: ובכל ראש חדש א׳ י׳ · מן רכושי המקנים: כל
זה מלבד עלת התמיד · בקדש המשכנים: ומלבד הנדרות והנדבות ·
והמנחות והמתנים: וכפירות השגגות · והחטאות הקטנים: טובי קהלה
דבחרון מרון · הן יהונו לו בנים:

צפי אמנותך ישראל · ומה לו דבקת׳: מן ארכוני דתך · ואת אשר עתקת׳:
בעובד כל מועד ומועד · וראשם שבתה: דקדשה מרה מן רייש · בריתה
ברבותה רבתה: ואתקומם מן אדם · לחליפתה בתר חליפתה: עד אמטה
גביר אנשה · וגלא שמירתו לאמתה: על זה היתוב דמתעתק · עובדו
בכל אורחתה: לדורותם ברית עולם · עד עתה אל יום תשלמתה:
ראש מה תקדם עליו · מן יומה ערובתה: תיכין מה תצרך אליו ·
לפם די יכלתה: ותתנצל מן גועיה · ותטהר ותקדם בחדבתה: ותלבש
בגדים אחרים · מן בגדי גלגתה: ותצלי רמשה ותקרי · קצי שבתה
והניפת׳: אתם תנופה במה דמי לון · בקצי אגרתה: ותשכב ותשכם
ותשרי · צלותה תנינתה: ואת במאור בלא נור · ביתובה טבה דיתבת׳:

מן תשבחן ורבואן · ותתכל צלותה בברכתה: ותשב ותפתח קמיך · ספר
ארהותה קדישתה: ותקרי חלק ממנה · ותכללו בשירתה: וישבו לאכל
לחם · בתר הסך נסך לאשמחתה: ותנשם זעור מן זבנה · ותצלי צלותה
תליתה: בצהרים בהמימרים · דמתעתק מימרה בין סיעתה: ובתרה
עורי יקרו · בסדרי מקרתה טבתה: | ובתר זה יגלו אשמחותה באנחותה · f. 44b
וחנה ואצלחותה ועקבותה: צלות לילת חדה טרם רמשה · במשפט
שבתה חדה ובמשפט חדה עורנתה: וכל מן לו חבר יצטמת בו ·
זימון טב לא בו בישתה: ואן אזדמן גזרה · או זבוג גבר ואתה: מוסף
על חדותו · לו משפט כאשר ידעתה: והשובה ביהוה הן בא בו גנו ·
למעברי גנתה: לו יתוב עורן זה · ולא יתחלף לו צורתה: ולכל זבן
ממה זכרתי מימרים · תתיטב בו בכל מדינתה: משתמרה בין עדת
הכהנים · ומנון מה דביק בעבתה: בחדותה וגנותה וצלותה · ומנון מה
דביק בכל בני כהנתה: זה עובד ישראל בשבתה · טוביהון עבראי
במתנתה: דאתיבת לון ואנון דביקים · ארהותה קדישתה:

קדשך מרך מן ריש · ואת ריש על כל הגוים: ושם לך מועדים קדישים ·
בחרה לך מכל הברוים: ושם חשבנם בידך · מתעתק מן הזכוים: חשבן
קשטה דמשתמר · ביד קשיטים לא סרוחים: מן אחד לאחד מטי ·
ותולדותון להצדיקים מטוים: אמר מועדי יהוה · דאתון לון קראוים:
אלה הם מועדי · ואתון בון חדוים: ותשבית עובדיון תתחלף · כי כל
מועד לו מיטרוים: ראשם הפסח · אשר אותותיו גלוים: מעברו מן
ריש ירחה קדמה · דבו תרחי עלמה פתוחים: ראישון הו לחדשי השנה ·
וכלם עליו בנוים: ועובדו בכל אתר · רמשו יהיו בו קווים: יחלו צלותה
ויתקוממו · ארך הליל קולותיון תלוים: בשיראן ותהללות עד בקר · ומן
זה יהיו פנויים: להראות בהשדה · במיכלים ומשתוים: ותשבית עובד
הפסח · דלו ישראל עשוים: בכל הארצות על מדה אחת · אהן דאנון
שרוים: יצלו כל הלילה עד השנית מן היום · בתהללות ושירות סגוים:
ומבתר זה יפרשו השלחנות · במטעמים חמצים וחלוים: ואשר יתפרשו f. 45
בו שכוני המקום · קדש המנוחים: מיום העשור מן החדש · ייבינו
הזבוחים: וביום פגולה יתוספו טהרה · ועיני הדבבים לון חזוים: ואנון
היך ספינה לגו ימה · ואמיה לה לא מטוים: ומה רב שעת הזבחי ·
דאנון בה זבוחים: עת יסק הכהן ירשי בעובדו · ועיני הכל לו צפוים:
ויענו כל העם כארזין ואמרים · ועלם תחתית והעליון שמועים: ואשתה
תסק בחלבי הזבחי · בריח ניחח להרוחים: טעם המלאכים מנשקון ·
מן קרבני הרצוים: ומה עמת העין טב מן ראותון · כנחלים נטועים:
ישראל שכן לשבטיו · ותהי עליו רוח אלהים:

רב מכן עובדו · ונתעתק אל מדכר: יום שבת המועד · אשר בו יסתדר:
כל עמה לגו בית · כהנה רבה אשר: יהיה בהימים ההם · בצלות צהרים
לא בבקר: וישבו לפניו על כנותון · וישרי מקרתה וילבש נזר: וישב
במיתוביתו · וילבשו צלם מוקר: כבוד ואתפארת · ויקרי ועשית ציץ
ובתר: מקרתו יקרי דנגדו · שמור את חדש האביב ויתמר: לכל מנון
אגיבו על עמידותו · ישר שביך טבין ישר: ועת יכללי יסקו לכנשתה ·
וכתביה על הימין והשמאל תתיקר: ותתאמר תשבחתה ואהנו כתבה ·
ויתדכר מן לו מדכר: ותתכל צלותה בברכתה · והקבול בתרה יתמר:
מן גדול הכהנים · ויחני כל חבר לחבר: מן חגיה ועורניון · ובתר זה
אתותר: מן דאמר בגללו · את חג המצות תשמר: מן רמשו ישרו
צלותה · ויתקוממו במקרתה ויחגר: כל דרוש מסוק לטברה · מן חצי
הליל ובאדה אטר: אנשה בתר אנשה · מן כל אתר ואתר: עד ימטו
מדור הרבן · ומשם הצמות יתבדר: | כל מן לו אמנותה בצלותה · יעמד f. 45b
בה עם הסדר: עד יתכנשו ממעל המזבח · דעליו הכהן ילבש ויעזר:
ויקהלו הקהל לאתר אהל מועד · ויעמדו הנקבה והזכר: כל מן לו
מקום ידעו · יעמד בו ויעתר: עד תתכלל צלותה · ואה איקר רב עד
מותר: יתגלי ביתה שעתה · עד יפתח הספר: ויפרש ידיו הכהן ·
וידבר בהשם נסתר: ומראות הצבאות תראה · בהענן מכל אצטר:
תמן יברך ברכתה רבתה · על סיעתה תעזר: ומשם יראה כל זכורך ·
זה העובד עם כל דר ודר: ויחני כל חבר לחברה · וכל יום חג כבן
יתנטר: וכן כל שבת מועד · על זה היתוב יתמסר: ויום מקרתה
מתגלי · עובדו בכל אתר: והמימרים סגים · וזבנה אתקצר:

שבתי הצמות שניהון · ייעשו על הקותם: וחקותם גזריה · דתתבדר בינתם:
בכל אתר ואתר · למספר פקדתם: וידעו מנון זבני המועדים · בכל
ארצותם: ויסבו בון חישובי חישבן קישטה · חלף עבידתם: הפסח והקציר
במסבה חדה · ועשיתם אתם: וחדש השביעי וכל דלגבה · נקיבים
בשמותם: ראשו יום תרועה · זכרון לישראל למשפחותם: בו מוסף
על ירחיה · שבתון מקרא קדש והבאתם: בו עשרה ראשים · כמה
אתקדם מספרון ומנחתם: הו תרח ומנה המעבר · אל הכפור ועשיתם:
אתו בכל מקום על יתובו · בהעמדים פני העדה לשרתם: וכל הערים
על יתוב אחד · מאז ישרו צלותם: מערב התשעי לא יכרתו · עד ערב
העשירי תפלותם: אלא בהמקום המבחר · יתקומם צלותם ומקרתם:
עד השעה הרבעית · יחתמו הצלו בכנשתם: וילבש הבגרים בעל
חליפותה · והכהנים העדה סביבותם: וישרו כהניה בריך אלהנו · נתוחים
על כנותם: ויקרי כהנה רבה אחרי · ויחנו העדה נפשותם: | בהמובא f. 46

תחת טללי כפירותו · בזה היום לכפירותם: ורז זה מן עובדי ארשיו · ׳דבה צון הוֹת כהנתם: דכל מנון באהן יומה · הוֹו על כפרותם: יבוא אל חקדש בפר ואיל · ויכפר על ישראל מטמאתם: ויעמיד שני השעירים · וישליך גורלותם: ודלעזזל יעמיד חי · והתודה עליו עשותם: ויאמר על ראש השעיר מימרים · וזאת צועתם: אדני יהוה הן עמיך סרחו · סלח חטאתם: חן עמך שגגו · אתנחם על שגגותם: הן עמך עבר מצותיך · כפר פשעתם: הן עמך עבד מה לא ישוי · אתרחם על רשעתם: ובתר זה ונשא השעיר עליו · את כל עונותם: ושלח השעיר במדבר · ויעשה׳ עלתו ועלתם: וכפר בעדו ובעד העם · וזאת מן סגילותם: עד היום ויכפר על בני ישראל · בזה טובותם: מורשה הכפירות בפי זרעו · עם והיתה להיות להם משחתם: חקת עולם תהיה זאת · להם לדורותם:

תניו מחנה נפשאתן · באהן יומה וכפירותו: אחת בהשנה יכבם · פשע העם הזה וחטאתו: מי לו אלהים קרובים אליו · ומקבל מקרתו: כותך ישראל · ומן כלול רחפותו: עליך שם לך זה היום · מן רחמיו וצדקתו: כפירות לשנה · וכל שעה מן שעותו: מקום חדש ימים · למן תתקשט שובתו: חקת עולם יכפר הכהן · אשר ימשח אתו: והמשחה לכהנת עולם · מטיה מן אבותו: והוא המיתר הקשור · דאתשרשר לו בריתו: ובו סגילות רבים · לקהלו ועדתו: מנה יתמסרו המועדים · בחשבן קשיטותו: | ובו אסות באש · ישראל מן נגעותו: ועליו קוממות זבנין · ובעדם תפלותו: סביל משאי קדשיהון · בדיל זה קדישותו: חשופט בינם · במשפטי תורותו: ולו ׳עובדים סגי מכן · במפרט גליגותו: יהוה יברכך לנן בחייו · וימלא העינים ׳בראותו: והדה שירתה אתמרת · על פי מן ינגד יהוה לו ריחותו: כהנה רבה אלעזר · דחסכנן תדבירו וברכותו: הו דארשה לי בביורה · מן כליל יתוב דעתו: דאצטמת בה מה אצטמת · מן דברי הדת ומגידותו: והמום בה עלי לא עליו · ולו לא ארשותו: לשמשכם בעובדה · והן תיאמר במשמעותו: מה הוה לי פגרים · יוציא בה גלי מן כסיתו: יהוה ירצי עליו ועל אבוה · ועל עפרה דאחז קברתו: וילא עיניה בחזות · דבוק מיתוביתו: וסגול בזה היום מן הכיפרים · בעדו ובעד ביתו: ומאת שנה לאהן יומה · ותתחנו בעמותו: ויהיה ׳מברך עליכם · ולא תקחו על האמור באמירותו: ותתחני בכם המועדים · וילכו וייתו: מעליכון וכלכם שלומים · מזה ׳זבנה וצרותו: ׳בתפלות אדונן וגברנן נביה רבה משה · דאמר בתפלתו: אל תפן אל קשה׳ העם הזה · ואל רשעו ואל חטאתו: f. 46ᵇ

אין כיהוה אלהינו:

f. 47b בשם יהוה התמיד:

עורן כן עליו עוד שירה טובה גדולה חסידה מן מימר הי״ד[ע]יו
הזקן סער אלה הכת״רי: עליו רצון מרי אמן:

ארש מימרי אקרי · בשם ייה׳ו׳יה:
בזכרון זה השם · הרים את מקראי:
סוברו לכל שמיע · זכרונו אה אחי:
יערף על הלב · במטר לקחי:
ערן ׳מגלגל חיים · כל מן ׳דסבע מנה חאי:
דבר בו תמח · קל משמענה יהי:
הלב בו יתריח · ורז המדע בו יראה:
באים אנן נקום אנה · ׳בלב חדי וזהי:
נבוא נדרש בו דבר · אסתכל אה חברי וראה:
צפינת זה השם · דלא עורן לו ימחי:
דעה כל ידועי · ׳בים דעתו תעה:
f. 48 קשיטות מה הוא ואיך הוא · מן ידע מן יראה:
השמיע ממו ייגרא · הא טובי מן יראה:

השם אשר ׳בנאותו · עלאי וארעי: הגדלה אימתו · על השמיע והראה:
ומן רב זכרונו · שמעי עמים ומרעי: מה נורא המקום הזה · דבו אנה בעי:
בפתרון מודע זה השם · לפם מטות דעי: והכן לי דרך · תמטני לפגעי:
תודיעני קשיטות השם · תשיג אל מדעי: רז מודע דעתו · בארבע סודים
תמחי: יי עשר מלין · ׳כתיבים ׳בקלמום עבראי: ה׳ חמשה ׳ספרים · אנן
לון קראי: ו׳ אשתה יומים · לממצא כל בוראי: ה׳ מן מנין שם אלהים ·
אמור יהי ויהי: ׳דבו קם העולם · מן האן ׳דלא יהי: דו יכל על הכל ·
עבוד מה דו בעי: ואלהותה דילה · ׳בנבאי ובראי: שמו יהוה נסי · ועקובאתו
אל ראה: אל שדי אל עולם · אהיה אשר אהיה:

ב׳מדע דעת השם · נבוא בשלום: נדרש נגלי מה הוא · נמצא קמינו מאום:
ינבך בו המדע · ויצא ממו ערום: ואולם נמשש עליו · אולי נשיג
נקום: על רז מה הוא · ממה דבו תקום: חיינו טוב לנו · נפתח אוצר
חתום: מלי מן החכמה · מן מדעה לא סתום: אתגלא ביד נבי · קעם
קמי מרה צעום: וקעם על רז השם · ולו לא הו יקום: יגלי מה אתגלי
f. 48b לו · ב׳מראה לא בחלום: | לא הוה בעלמה · מתמול ועד היום: מן ידע
לו דבר · לא נבון ולא חכום: מן לו אנה מימר · מן יתור מן ישום:
מן לו מדע ידע · דעת השם העצום: שם ייה׳ו׳יה · יכבד וירום: בצל

קורתו נבוא ׳ וינוס כל טלום: כי אז יקוו ינוסו ׳ והמימר ברילון יקום:
ונסו מנוסת חרב ׳ מחניה רבתה לכל חרום: כד יאמר אויב אנוסה ׳
תמן לא תעמי קדום: אלא ענן כבד ירד ׳ ויעמד במקום: כבלע לסוד
הקדש ׳ כבודה רבה ׳ברום: עלמה כסאו ׳ על ארבע הפאות קעום:
ואמור יהי אור ׳ אלהים אל קדום: קדם מפני העולם ׳ ולא לאורכותו
סכום: הוא ׳דקרא שמו ׳ יהוה אל רחום:

גאות זה השם ׳ סבילה עלמה: גלגו בחילה ׳ דו שליט במה: דעבד בלא
שותף ׳ ׳ברבותו הך מה: צפת יכלותו ׳ חדד בריה שלמה: בארשותו
כד זעק לון ׳ לא מן לשנה ופמה: ואתו שמעין לה ׳ בוראות לא על
דמה: בששה ובעשרה ׳ מן ריקין ושהמה: אתו בארשות מרון ׳ כי
עליון אשתמה: בשם דרבותו רבה ׳ לא משתאמה: דנשא שומי שומיה ׳
ורכבון שבעה כמה: אתריח לא על מאום ׳ ויסד ארעה בתהומה: מן
לו אנה מדע ׳ מן לו אנה פתגמה: | ישתבח באריה ׳דברא ׳ כל דאתריח f. 49
הך מה: זעק לאורה ביהי ׳ ואתו שמעין למה: ארשת יכלותה ממו ׳
אשוו סבילין אימה: ואתיתבו על כנותון ׳ במעונה רמה: ועבדת הקדש
עליון ׳ לא יצאו מן מקומה: אשר בו ישרתו ׳ רק לא ימושו בנשמה:
כי כל מנון דביק בעובד ׳ ולו בעובדו חכמה: ארבע מנון אמסרו ׳
בעובדים מתחכמה: אחד בחלק לילי ׳ קעם ׳בקדמה: ואחד מן צלמו ׳
יזרח אורו באימֹמה: ואחד מן עננו ׳ יוריד טלה וגשמה: ואחד יערף
הרוח ׳ לחיי כל נשמה: וארבע סמיכים בכסא ׳ על ארבע פאתי עלמה:
וארבע סבילים ׳רקיעה ׳ בין מכה ורומה: והמשלים בדבר שנים ׳ אחד
לרצון ואחד לנקמה: לא ימושו מן תניו[1] תשבחן ׳ להילה משבחה
ומרוממה: כי מן זבן באו ׳ קעמו קמי קעימה: ואשוו כהלון ואמרו ׳
מי כמוך באילים יהוה:

דהילה ׳משבחה ׳ עבוד כלה בחילה: עלמה מצל מן רביאנה ׳ במלה
מדילה: מליו הוא פעליו ׳ חלץ ברב גדלה: מאומות מן עקרים ׳ אתו
שמעין לממלה: מן אשתה אורה תמח ׳ למן דעמי לה: ומן השמים
׳רקיעה ׳ בין השמים סבלה: ומן מיה יבשה ׳ בשני חלקים כללה: ומן
עדן הגן ׳ במים חיים גלגלה: ומן הדשא אילן ׳ נחמד ׳למראה׳ וטוב
לאכלה: ומן העשב זרע ׳ גונים סגים עללה: ומן האור כוכבים ׳ כל
כוכב ׳בגבולה: ומן הכוכבים שנים ׳ כל אחד בממשלה: | ילך וסביבותו ׳ f. 49b
ימינה ושמילה: כל כוכב על כנותו ׳ עד יכרת מגדלה: ושבעה כל
מנון ׳ לפם מטות חילה: הלכותו נהירותו ׳ ברקיעו עד יהסלה: ששה

[1] L 18 תנחיו.

מנון על דבֿר · ואשוו לגו מדלה: בשמים הרביעי · על הכל אבדילה: מזה שלש ומזה שלש · בתרה וקבלה: והוא בעודנו כמלך · לביש ית כלילה: והכוכבים פניו הלכים · כל אחד בשבילה: לא טעו ולא מיפך · עד יסב גורלה: ומנון מן לו אתר · לא יצא מן גבולה: והמימר על זה יתר · ועדנה לא יסבלה: ישתבח הבריו · דכל עלמה בחילה: מיני תשבחתו נפרש · הך מד לאוי לחילה: והב לן נימרנה · דו מלו בה לגדלה:

הא תמח חיול מותר · ישתבח העבוד: דיתב עקרי בריאתו · כל עקר על יסוד: ומן כל עקר מאום · וכל מאום מן עקרו פרוד: מן המים אשרץ מינים · כל מין עם מינו נגוד: עליונים ושפלים · מתחלפים עם חדוד: זבניון וכל מנון · פרד בסימתו לא חמוד: אחד מהם יתנשא · לית לו במהלכו טרוד: ועורן על פניו ילך · הך יגידו גדוד: ישתבח העשה · בלא כלי ולא סעוד: אמר ובמימרו אתו · בוראיה בשעבוד: ואתיתבו מינים · בארשותו בלא מרוד: מינים מן המים שרצים · המין מן מינו יצוד: ומינים מן עפר יצאים · שלשה כוננו ביסוד: חיה ובהמה ורמש · מן כוש ובד ועקוד: ותמח רב מכן · גלי למן לו תלמוד: | בבריאת f. 50 אדם בתר · וכוננת בו הסוד: וקוממותו גבר שלם · נציב הך עמוד: מכלל בדמות והצלם · ובראשו כבוד: המדע יאיר על לשנו · הך חשן על אפוד: ובלבבו דעת לשמר · כל תורה ופקוד: כי זבן קם הוה קמי מרה סגוד: ופתח פמה ואמר · בלב מלי בלוד: לית אלה אלא אחד · וכלה לה עבוד: דו אלה דשרא עלמה · וחסלה בטוב מאד:

והבו רבו לאלהנו · נימר הך מד לאוי: לאוי נימר תשבחן · לאל אשר הביא: הבוראות בששה · ושבת ביום השביעי: ועבדה ראש ואסוד · ושמו תהום קביע: לשרש קדש · במשמרו מצוה: זבן בא דמע בדילו · הוה בלא הוי: דאתמסר טפת נור · בגו ענן עבי: מן זבן בראשית · אל מימר אעביר כל טובי: וירא אתו כי טוב · וממו רד הצלם לאוי: כל הבשר אשר ממו · נפרדו שבשבי: הגוים למיניהם · מקדם ועד רבי: וכל עלמה חדי · והוה למובאו יביע: מאז אתקרא בשגם · ואתמר הנני מביא: עד קם סגיל בזבנו · מן אברהם שביע: ואופת מופח יפה · מן הקרבן דלא הזביח: ודרך כוכב מיעקב · וקם קדקד מן לוי: וטוב זרח מעמרם · ורד מן יוכבד לשביעי: וזבן רד על הארץ · אשמחו כל יושבי: רומה ואמרו · הא טובי הא טובי: למעמי זה הצלם · דמנה ינירו כוכבי: השמים דילכו · בדרכיון על מיתובי: | תון והמאור הגדול · f. 50b רבשמים השביעי: והירח אבלד ואמר · נורי וכל מכשבי: מן נור זה

הצלם · ׳דנורו לא יכבי: ומנה עלמה תדיר · הא לוֹי הא לוֹי: לו עמת עיני · זה המאור הרבי: רק בעין הלב אעמי · ויתרברב חדבי: עת אשא קולי אנה · ואֹמר מלגו לבבי: בקל רם עליך השלם · אה משה הנבי:

זהו רבה אתעבד · בין בוראי העולם: בממצא השליח · בן יוכבד ועמרם: דיקרו יתה חיליה · מאז אתקרא בשגם: ומאז רד על הארץ · עד כי גדל ורם: מיה אמתן גלליו בדילה · בנהר מצרים ובים: ואשתה ארכנת לה · במעמד והציאם: וחשכה אטרד מקדמיו · ועיניו דבביו סתם: ועננה כסא גויותה · בכל אתר ואתר וגם: ערפלה קבל יתה · וגם הגם חלם: שומיה וארעה אציתו למליו · וכל חרש וכל אלם: וחילי שומיה על כנותון · רבו לזה האיש התם: הראש פנואל · אמר בתר השלם: אני בנן עדן · בה בסרתי אדם: והשלשה הזכאים · בעלי הקיאם: וגלוגי בו יתר · יתורך בו הפתגם: וכד חסל מימרו · בא כבלע ואתקדם: קמי צבאו ואמר · אתיך חדי בשלם: אה רומון דאנשה · צדקני מימרי וקם: עמי אן כותך · לא יקום לעלם: ואני עתיד למוקרך · מבתר ומקדם: ואדור ׳עמך במשכנך · ואלביש פניך צלם: | לא מלבש לעורן f. 51 כותך · מן מינה דאדם: כי העולם בדילך · מן חסר אתקומם: וכל עלמה ואחרית · ואת בהם מתריאם: והכסא בדילך נציב · לית ישום לה שיאם: קום בשמחיה אתי · אשפט בין דם לדם: כמה מרך יודיעך · דאת חליתה בעולם: והוא יגלנך כל נסתר · וממך דבר לא ניעלם: מפני בראשית · ואחרי יום נקם:

חילין ובוראין · אזדמנו למוקר משה: ואלה אמר בכסי · אתא נביי ואישי: שלם מני עליו · כי בו ריחותי ומדרשי: וסימני אלהותי · אני עמו אעשה: ראה מספר סימניו · אשר הוא עשה: עשרה במצרים · לעמו בהם אושיע: ועשרה בים סוף · דהות מימיו קרשי: ועשרה בטור סיני · היא עשרה מעשה: אלהים דביקם בו · לית לעורן אתעשה: כות אחד מנון · ראה ולא תתנשי: המימר בפתרונון · ובעיניך לא יקשה: משמע מימרי בדילון · כי הוא מבקשי: ולא אני ממן הוא · ההוא אמר ולא יעשה: אלא דברי בזה יקום · ובו תחיה נפשי: למען ספיר זאת המופתים · דכהם לא יעשה: מנון הלכותו ׳ברגליו · לגו להבת אשה: ומעמדו צעם · ושתי ידיו פרושי: מאה ואשתין עדנים · וסביבותו שמשי: משכן ׳כסיאתה · קעמים על ראשי: ון והוא ביניון · דמות כהן ונשיא: דאמשח ׳ברוח הנביות · ובא זה הכהן המשיח: ולקח מן מרה דעלמה · את שני קרשי: | ולבש קרן אורה · דאתעתד f. 51b

לו מיום הששי: ואכלל בשם אלהותה · ועבר בין אנושי: רומה לגו
ערפלה · במקום אדמת קדשי: תמן אשתמע קלה · בזזעיו רב וקשה:
ושמע הממלל מן מרה · פה לפה בלא שלישי: בסהדות בוראי עלמה ·
שם׳ אמרו אנשי: ישראל והם כלם · בשערי אימנותו תפושי: לית
אלה אלא מרן · ולא נבי קשיט כמשה:

טובי אהבי זה הנבי · טובי תפושי ד׳תו: טובי ס׳בולי דגלי · שערי אימ׳נותו:
טובי עבראי עבורי · ת׳חת צל קורתו: טובי אכולי מפרי · תבואת דת
נביותו: טובי שמורי דברי · ספרי תורותו: תורותו תוריאנו · חקיו
ומצוׂתו: תורה צוׂה לנו · מן אוצר נ׳הירותו: מורשה לישראל · סגולי
נחלתו: נותינה אלהים · יתודי על טבהתו: טוביון שמוריה · דעל
משמרה ימותו: אנון בעלמה מוקרים · ואחריתון ייתו: לאתרה המתקרי
גן עדן · אתרה דלית כוׂתו: וחלקון מן מרון · רחמיו וסליחתו: טוביון
כד י׳בוא · משה בצלותו: אל מקומו בגן עדן · והזכאים סביבותו: כל
אחד ב׳מקומו · ישיב על כנותו: משה על הכסא · והכל ׳בתשמישותו:
דו חליפתה דאלהים · ונאמן ביתו: שם׳ ישא משלו · וירא את ישראל
עדחו: שכין בגן עדן · תחת טללי הרתו: ועליו רוח אלהים · שם׳ יא׳מר
בשפתו: מה טבו אה׳ליך תהבה · מה טב שבינותו: | אה׳לים נטה יהוה · f. 52
במיסון גנ׳תו: כגנות עלי נהר · מן מימי עדן שתו: כארזים עלי מים ·
תסק זרע תבואתו: וזרעו במים רבים · ורבה היא פרותו: ירום מגוג
מלכו · ותתנשא מלכותו:

ישראל ראה · מה לך אנ׳תן: מן טב המ׳אומות · דלית לעורנך ככן: מרך
נקרא עליך · וקראך לו בן: בכור ויהב לך · ׳כתבה רבה דאימן: נביה
דאמיר בדילו · בכל ביתי נאמן: דהודיעך מסגדך · מש׳ם ר׳עי אבן:
ולשכינו תדרשו · אשרך בזה ובאהן: עלמה לך איקר · ובאחרית גן
עדן: אשרך מי כמוך · כי יהוה ׳מגן: עזרך וחרב גאותך · והוא מלכה
דזאן: לחייך וחיב עליך · תהי עקד וסגד ומרכן: ומודי לו על מה יהב
לך · ביד נבי קשיט מהימן: לא ביד אוב וידעוני · ולא נ׳חש ולא מענן:
אלא קשט גלא לך · חיול חילה דכן ארכ׳ן: טובו לך ועליך · עם
ממצאך ממן: קח ממו ׳בקבול · תמצא בעיניו חן: ואיטב עמלך פניו ·
ונפשך מן הרע מאן: ולא תלך דרך הסרוח · דהכלילו עינים מיין:
והסורר והמורא · ארגם א׳תו באב׳ן: כי א׳תה עם קדש · לא ימ׳צא בך
שכן: מן י׳עבד אלהי נכר · ת׳חת כל עץ רענן: זכור ואל תשכח ·
עובד מרך עמך כן: היום דבו שרית · בגו רחם ובטן: ועד אשר בו
היית׳ · במה א׳תה עליו אכן: ובמה תהיה עליו · ראה ושמע ואתבונן:

f. 52b זכור יום אחריתך · ומה קדמך מזמן: | זכור יום מעמדך · קמי דיאנה ׳דראן: מנו דיחס עליך · מנו ליקדנך ימתן: קום זרז בשובה · ודע בזה היום אן: קמיך תהותה ותתובתה · מקפין דן ברן: זה אסו וזה סמן · זה עורי וזה יחן: סב לך שני חלקים · מן אהן ומן אהן: ואדרש דרך הטוב · כי על כן ובדיל כן: רחותה תדרשך ותשוב · ואמר אמן אמן:

כמוך אה ישראל · לית בעמים והגוים: דאתה גוי טהור · ובך בחר אלהים: ולקחך לו סגולה · והו לך לאלהים: ולחיותך עם קדש · במיתובים עלוים: ולתתך עליון · וכל העמים כנועים: ולשם ולאתפחרית · בקדשים ומנוהים: ואפרש לך חדשים · ושבתות ושבועים: ומועדים קדישים · קדשיון גלוים: מן חשבן קשט · מתעתק מן האבוים: אל בעלי המדע · אשר לבביון מלוים: חכמה ותבונה ודעת · מן חלק הידועים: דידעו אקר וקשט · בסוד מימר אלהים: בדיל כל מועד ומועד · אשר יהיו עשוים: דעל קשיטות החשבן · אקריון בנוים: בשני חדשים · תרחיון פתוחים: בין יומי השנה · ועל יתוב אתוים: מועד בתר מועד · שבעה בשלשה חנוים: על יסוד קדש שבתה · כי מקראי קדש קרוים: נפרש בדילון מלים · בין ידי השמעוים: ונתרחין על אלה · אלהי האלהים:

אמרנו: ונאמר:

f. 53 לזכרון יומי מועדינו · מימרינו נגגד: ונפרש מפרש מימר · לכל מועד ומועד: ונבנה לו בניאן · מן חשבן מתעתד: מן האבות הראישונים · מן אדם אל נח מתנגד: לשלשה ארשינו · אל בן עמרם ויוכבד: מטה לאהרן ולבניו · ביד משה אתלמד: מן זמן אל זבן · מתעתק משמרו ביד: סגיל העמים ישראל · ובו מלבד עורנו אתפרד: דו ארכון מן ארכוני הדת · ובניאנו ליתו מגדד: על השמש והירח · יקום בניאנו בסהד: יודיע קשיטותו · ויתגלי ברבין כבד: מן חשבן הירח · דבכל ירח יצמד: בשנים עשר מגדל · כל אחד מן עורנו יתפרד: ודרגים מאה ושמנים · בה יעלה ולא יורד: כל לילה שלש עשר · ונורו בה יזדבד: עד ארבע עשר ימלא · וכבן יהי מנדנד: כי הך יעלה ירד · והחשבן עליו עמד: והשמש לית בכה · ואמת זה בזה יועד: תתודע רישי החדשים · כל חדש בחדשו יחדד: למודע זבני המועדים · כל מועד במועדו יתעבד: על יתוב כמה לאוי · והאלהים יסעד: כי הוא רחום ותנון · ארך אפים ורב חסד:

מן אנה נעלה למדרש · ונדבר דבר עורי: ומן מרן נדרש · אן ימטנן מה נתריח: עד נפרש ממלל חדש · ומן הראש נשרי: בזכרון יומי מועדינו ·

מן ראש ריש ירחי: השנה דלו סודים · חכמה לידעוים תורי: מן אוצר
בית הדעת · אשרי אשרי: למן לו מדע ודע · רז למה אתקרי: ראש
f. 53b וראישון · זה לסוד ואנה נשרי: | בו קם העולם · מן משתוק לא מן
כרי: בו אנצבת גן עדן · בה עץ נחמד למראה: בו בא אדם אל
הגן · ואכל מן עץ עשה פרי: בו אתו מלאכיה לאברהם · והוא שכן
באלוני ממריא: בו קם יסוד הזרע · כי ביצחק יקריא: בו בא יעקב ·
לקח ברכת הרי: בו אתילד הרצון · מן זרע טב מזריע: בו אתקומם
הקיאם · קיאם דלא משתרי: בו אתפדה האזרח · מיד איש נכרי: בו
קמת גזרת הפסח · ראש כל כזרי: בו צאו צבאות יהוה · כל צבא
ועליו שרי: ואתנגדו אל הים · והדבב רדף אחרי: הם וצעקו · למרון
מלב יריא: אגיבון משה אל תיראו · כי אם בריה יברי: יהוה ילחם
לכם · והקול למשה קרי: ואתעשה בים תמח · זכרונו בכל דרי: עלמה
דו מודע · רביאן גבר עברי: אשר שבח ואמר · כי אלהי אבי בעזרי:
עזי וזמרתי מי כמוך · יהוה בקדש נאדרי:

נצפי בעין הלב · עם ישרון ישיר: למרה על שפת הים · הך מה דאמר
יקיר: מין אדם בן עמרם · אשירו בלב נציר: ליהוה בקול רם · כי
גוי גאה שריר: ברכבו רמה בים · עזי וזמרתי תדיר: זה אלי ואלהי
אבי · לו ארומם ואשיר: ראה רז השירות · כל שירה ומה בה טמיר:
ישיר משה על הים · וישיר ישראל עלי באר: אנה סוד גדול · עדנה
מן פתרון קציר: ממה נצא נלך · בדרך מה סופיר: מן מרתה אל
f. 54 אילים · ובאילים תמן סדיר: | שבעים ושנים עשר · אנה סוד לכל
פותיר: בזה ומה בתרו · במימר הנני ממטיר: המן מן השמים · שבר
לכל שביר: המרבה והממעיט · לא עדיף ולא חסיר: ככן מוצא ומובא ·
באותות רפידים זוכיר: אחד ביד נביא · ואחד כתיב בכיר: ידו באזני
משרתו · כי מחה אמחה את זכיר: עמלק ויבן מזבח · ויקם ישראל
ויעביר: את כל אשר לו · אל הר האלהים ואדיר: נור אימנות משה ·
אנה נימר אדכיר: לטב זה הגבר אשר · עלמה בממצאו תניר: ויאמר
יהוה מסיני · בא וזרח משעיר:

כיעתון דקעימה נחתו · מרבין למשה השליח: על רישה דטור סיני · בצפר
יום השלי: שי כד קעם ברבו · ורבואתה חילי: רומה דאנפקו · מן כסי
לגלי: אמת אתת ארשותה · אה משה עלה אלי: וכל שגב וכל סימן ·
וכל תמח וכל פלי: תמן אצתמתו · וקדום לא אתגלי: כד נחת כבודה
רבה · ונחתו עמה טללי: רחמיה ואתו · מלאכיה סבולי: אימתו ואמרו ·
היום נתחני ונתמלי: היום חדו רבה לנן · בזה הכהן המלי: דנקיב

בשם אלהים · ושמו לכל טוב ממלא: והאן עיניך תעמי · והוא עמד
יצלי: והמלאכים אחריו · נשאים דגלי: שערי אימנותו · בסהדות כל
קהלי: ישראל והנם · קעמים ׳בשפולי: טור סיני על כנותון · וכל סהב
וכל טלי: | וקלה דשופרה משתמע · עם הרוח עלה יעלה: וקלה דנביה f. 54[b]
מתחיל · ליתו קול עלי: וטובה אמר ירום נביי · ובן ביתי וסגולי: וקלין
וברקין אזדמנו · וקול אלה דלא בלי: וטברה ארתת שריר · מן משמע
ית מלי: יהוה דלית לה דמו · לא בכסי ולא בגלי:

עמדו בטור סיני · שני הצבאות: קעמין לעל ומאתין לרע · בנפשות כנעות:
למשמע קול קעימה · מדבר מן ששה הפאות: מלה בתר מלה · עשרה
משתמעות: כעצם השמים · מתגלים לראות: כתיבים באשתה · ביכלות
אלהות: מרון דחייה · לגו עננה ׳בנגלאות: ועל תרי לוחיה · ביד אלהותו
מתפתחות: עשרה קבל עשרה · בון קמת הבוראות: ועשרה מן עשרה ·
ועשרה נפלאות: ועשרת מלי הרחמים · ראה מספר זאת וזאת: זאת
חקים ומשפטים · תשיב מן התעות: זאת סוברו לחייה · בתרי עלמיה
אנחות: לאוי נתן אפרשו · בדברים מנתחות: בזאת המלים ונימר ·
והאזנים שמעות: יהוה אל רחום וחנון · שמעיו הנקאות: ארך אפים
ורב חסד ואמת · מעביר על הרעות: נצר חסד לאלפים · נשא הפשעות:
ונקה לא ינקה · אנה סודים תמחות: במימרו פקד · על שלישות ועל
רביעות: טובי התאבים · ידיון מלאות: ישיגון מימר סלח · כל עונות
וחטאות: ראה מה אתכון לך · אה בחור המשפחות: על פי אלהי
קדם · אל אלהי הרוחות:

פתח תהותה פתיח · קמיך בזה החדש: זהו יימר לך אתי · ועונותיך גרש: f. 55
ושבק החטאות · ושובתך חדש: והנחם על הרעות · אשר עשית אמש:
ואנציר בשובה · והטוב מן הרע אפרש: ובמעשה החל · לא תחליל
הקדש: רק הטיב עמלך ואתפלל · אולי תשקע האש: וקום שבח למרך ·
בארכנו מלב ומנפש: ואודה לו על מה יהב לך · מן שבת ומועד
וחדש: וזה הו הרמע · ועל עורנו מתפרש: במאומות טבים · מתיסדים
על שרש: רביאן קדשו גלי · כמאור השמש: מתקרי שביע כשבת ·
׳דבו שבת וינפש: וראש כי הוא · לשני השמטה ארש: ובין החדשים
כמלך · כליל על רישה לבש: כי ראשו מועד · בו שופר יקש: תרועה
למן יהי · לתתובתה בלש: בדיל כן אתקרי · יום תרועה וקדש: כמה
ביאר משה · בכתבו דבו כנש: מצות כמימרו · בחדש השביעי באחד
לחדש: יהיה לכם שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש:

צדק עליך מרך · אה סגולה ובן בכור: באהן יומה רבה · דבו יזרח מאור:

הסליחות סביבותך · מערב עד ערב לא יסור: עד יכבם עונותך · ותצא
איש טהור: דו אחת בשנה ייתי · מתקרי יום כפור: אוצר מלי סליחן ·
משביר לכל שבור: בו תרח תהותה · פתוח ליתו סגור: טוב אשר
f. 55b לאשר · יהי לנוה עבור: | ימצא קמיו אתר · לכל איקר סדור: ובית
מלי כופר · בו יתקע שופר דרור: לתחבים מן החובים · דו לסליחן
מקור: ותהבה בו מתקבל · ובנפשו בטח ידור: תחת ענות הנפש ·
ינשם גרמה מן אסור: העונות והחטאות · וזה גלי לא סתור: כמה
ביאר משה · בקצת אך בעשור: כי יום כפורים הוא · חקת עולם בכל
דור: יכפר עליכם · בזה חכמה לכל פתור: אשרך ישראל · גלגיך מן
יתור: כד תיתי בזה היום · תמצא קמיך ביור: הטהרה בו תצבע ·
תצא ועל צלמך נור: יודיע׳ בקבול תפלותך · ויימר לך האמור: מברכיך
ברוך · ואריריך ארור:

קום זרז בחדי · ועל גן עדן עבר: תתחני כד תיתי · תמצא קמיך אתר:
׳מיסד על שרש · טובו יקיר עד מותר: כי בו נציב פרדים · באילנים
טובים מעמר: מן זרע טב מזריע · לית בו קוץ ולא דרדר: אלא ריחו
במרדרור · כי כלו מן עץ הדר: מן ארבע אקרים · כל מאום מן אקר:
פרי וכפות וענפי · עם ערבי מישר: תקח תשים בביתך · תשב תחדי
תספר: שבעת ימים כל יום · מאום מיום תבצר: מה טבו אהליך ·
אשרך עם ישר: תשכן בטח בדד · ולא יקרבך איש זר: מן היום
f. 56 הראש · דבו תקום תעבר: פתח גן עדן · ותחג אל הטבר: | בשמחה
וטוב לבב · ותתווף חדו ואיקר: והרצון ירחף · והנגף ייעצר: ותרח
טובה יפתח · ותרח בישותה יסגר: ויתקבל כל מדרש · ויתעני כל
מימר: מה חסיד מה שפיר · מה רב שעתה אשר: בה הכהן ייתי ·
ועל ראשו נזר: וסביבותו מזה ומזה · שנים נשאים ׳ספר: התורה וכל
ישראל · מקדם ומבתר: והוא בינם כמאור · מה טבו מן גבר: יסק
יעמד יסגד · יתחנן יתפלל יתעמר: ישא ידו יברך · יפתח פמו יימר:
יברכך תימר אמן · הויך ממן ישר:

ראה רביאן מועד · לו בשנה מועד: לא בתרו בתר · עד ממו יפרד: דו
עצרת ושביעי · וקדשיו מיסד: על יסוד קדש שבתה · בו עבדה לא
תעבד: מה רבו ומה טבו · ומה טב מה הוה ייעבד: בו זבני הרצון ·
זבן יקום קדקד: ישראל וישם בטנא · מן פרי עץ נחמד: ויעלה אל
המקום · למען ישמע וילמד: את דברי השירה · ליראה את השם
הנכבד: ואשר יפלא ממנו · מכל דבר וכד: יצא הכהן אליו · לבוש
בגדי הבד: ייתי ישלם עליו · הך טלי ׳משעבד: ויגיש הטנא אליו ·

וקמי מרה יסגד: ויזכר גרות האבות · והארמי ומה עבד: והמוצא
ממצרים · ורביאן יום המעמד: ומה צדק בו מרן · על ישראל עד: בא
לארץ ירשתו · וישכן בטח בדד: וקנאת מן קנא · ועובדו עם מן זד:
ואיך קם לו הקיאם · ואתפרש לו מלבד: | עורנו מן כל כהן · ויירש f. 56b
זה העובד: שם הכהן יגיבו · ישר ואתה פה עמד: עמדי ואדברה
אליך · אצית ואשמע ואתלמד: ורבה היא שעתה · דבה הכהן יעמד:
וישא קולו ויימר · השקף ממעון קדשך וכד: יימר זה המימר · כל
העולם יחרד: ויתגלי ענן בשמים · ומיני הגשם ירד: זה תלמוד לדרים ·
כי כל מן זרע חצד: תניו מחנה נפשאתן · אמת דנעבד עובד: יריח
ריחות מרן · בכל מועד ומועד: ועל כל כלום וכלום · הך מד לאוי
ועבד: לאלה נודי · וקמיו נסגד:

שלם לך נימר · אה קהלה אצית: למשמע מימרינו · עד נכרת עמך ברית:
קדם נחסל השירה · זה מימר בה נכרית: לנו עליך דבר · נימרו בזה
הבית: ומה נדרש לך אלא הטוב · ואת תדע הן הוית: תדרש המוקר ·
בעלמה ובאחרית: ארצי בעובדך לעבודך · דמצאך מן האן דלית: ואיטיב
מהלכך ומדרכך · ואתקשט במדעך אן לית: אלה אלא מרך · אן מוחי
ואן ממית: תרתיה בשלטן רבותו · כי כלה לה כפית: שים מדרשך
ריחותך · ולא תתן אבן מכשית: להשתחות לאל נכר · פסל וכל
תבנית: כי אל קנא מרך · בעליון ותחתית: ועמלך עמו כנוס · ועתה
אל נא תשית: עליך חטאה · כות בן שלמוית: ולא תאבד נפשך
דמות · זמרי על דבר כזבית: ולא תיפך הטוב ברע · ולא תמכרו
לצמיתית: דאתה קדש וסגולה · זכרונך מאנוש לא תשבית: | קום חרב f. 57
ערי הרעות · ולא תבנה אתיהן כזית: גרש מיני החטאות · ואכתב לה
ספר כריתית: ושלחה מביתך · ושוב ושמור את: החקים והמשפטים ·
אשר צוך ואנית: תשמר תשתמר · ויקום לך מה עמית: בספרי התורה ·
כמה כתיב וקרית: ואשברה מטות עולכם · ואוליך אתכם קוממית:

תהבה אשרך · צלמך היום ידיר: בנור מניר יפה · מה חסיד ומה שפיר:
עובדך בזה היום · כד תקום בנציר: תתחנן ותתפלל · תצלי תקרי
תשיר: תפתח תרח תהותה · תיתי היום תשביר: מן כריה דלא פעת ·
ולא פסל עתיר: ולא טריד מסכין · דו למימי ימה קטיר: טובך ומה
יהב לך · הלא הו חייך תדיר: תתחני תתחני · תמטי מה את סביר:
תחדי במועדיך · תקום באיקר יקיר: תעבד מה לאוי · מכל מאום כשיר:
אשרך בן בכור · לא עבד ולא גר: לך בשנה זה היום · ייתי לצדבך
ייסיר: ותצא ממו חדש · ואת הך כוכב מניר: תן על זה אודאו ·

ואמר מרי לא תפיר׃ בריתך עם עבדיך · ועל עקתן לא תעביר׃ מרי סלח לחטאינן · ולן ׳ברחמיך הסתיר׃ באב המון ובנו · ודאמר מידי אביר׃ ונאמן בית אלהותה · ומי הוה יקטיר׃ קטרת הסמים בקדש · מלוא חופניו ויעביר׃ את הפר אל אהל מועד · ויזרק על קיר׃ המזבח על קרנותיו · ויכפר ויצא וייסיר׃ | בגדיו וירחץ בשרו · ויעמד בשער f. 57b
החצר׃ ואתקוממת זאת הסגילות · מן גביר אל גביר׃ כל גביר בזבנו · ראש קדקד נזיר׃ שלשה קדושה · דכרנון לטב אדכיר׃ דאתפרשו בזאת המיתובה · דבה לא יבוא ממזיר׃ והם תפושי ארכוני הדת · אלה בממצאון יעמיר׃ עלמה ויוריך ביומיכון · וכבן בחייכון יותיר׃ וחיי שמעי מימרי · דבל מומי יסתיר׃ ולא יסב עלי · כי מדעי חסיר׃ לית לי חכמה ולא בינה · ועם זה לשני קציר׃ וצדקתך תסבל עבדך · ועבדך בזה יכיר׃ ומה אמרתי זאת שירתה · אלא למען ספיר׃ שמי בני עמי · והוי בה זוכיר׃ וכד אורכתי בה המימר · ושכרי עליך תימר אשיר׃ ישר לך אמורה · ועתה הנני לך ממזיר׃ וקדם נתסל השירה · נימר הך מה דאמיר׃ תנים יומה מאה שנה · אה סדרה דאכה סדיר׃ תקום לך מלי ברכתה · יברכך ישא יאיר׃

אין כיהוה אלהינו׃

عليه ايضًا شيرة حسنه تسمي شيرة التوبه تاليف الشيخ الجليل عالم علما ايسرايل في زمانه العم المرحوم الشيخ ابراهيم ابن يوسف القبامي تغمده وגו׳

בשם יהוה׃

אטהר לבבי ·	וכן פמי ולשני׃
בתשבחן עזי וזמרתי ·	חדה דלית ׳עמה שני׃ f. 58
רחום הרחומים ·	להשמים והארץ קני׃
הו האלהים הרעה ·	אתי מעודני׃
מאז הוית בלחץ אבי ·	ואל קרב אמי השליכני׃

וקבצני וצער לבי וראשי וכבדי · בחכמה ׳מתקני׃ ושם הראש מלעל והלב בתוך · והכבד על ימיני׃ וכון בשרי ועצמי · וממו הוציאני׃ ושם בו רוח ומדע · אדע בו עשוי ומכונני׃ דמן מזון השדים · אינקני והשבירני׃ עד עלו השדים בפמי · מן מזון אחר העליטני׃ ופקח חזותי · ומן אלמי בטאני׃ והוא עלי כרוז · וכל טוב גמלני׃ והודיעני הדרך · ולמדני ופקדני׃ אן סרת ממו כה וכה · יתקף עליך חרוני׃ כד אתגלת לי עדנת · שכחתי אשר צוני׃ ומצותיו עברתי · ועזבתם ועזבני׃ ואחרי תהות נפשי הלכתי ·

ובתר זה מצאוני: רעות רבות וצרות · ושלט בי כל דבב וסני: ואתרברב עלי המצור · והמצוק והנגפני: שמ׳ מן שנתי קצתי · זכרתי מה פקדני: ומן רב צרתי צעקתי · מרי מן רב חטאי הוציאני: מרי עונותי יתרה · וחסדיך תסבלני: מרי צללתי בים אשמי · ברחמיך אריצני: מרי תא[ב] ואתרחם · ועתה יגדל נא כוח אדני: נשא עון ופשע וחטאה · שא לפשעי ועוני: ושוב עלי שובה טובה · וסלח לי וקבלני:

בשובה אפרש קמיכון · מימרי אה סיעתי: עבד עלי כל שמיע · יצית לאמירתי: ולא יקץ מן המשמע · ולו אתורכת שירתי: אולי יתגלי לו · מה הו עליו טמירתי: | מן קשיטות השובה · דאני לה דרשתי: כי f. 58b
השובה מן ישוב · לאל העני אתי ביום צרתי: וינחם ויאמר · הא וילי מה זאת בחרתי: לקנומי ורוחי · באש להבה אשלכתי: מן יטפי להבי · ביום פקדתי: עלי חטאי · ופשעי ואשמתי: מן יחס עלי · מן ירחיב צרתי: מן ירחמני · מן ישמע צעקתי: מן יראה אלי · מן יגיב לשיאלתי: מן יתלי הרגז מעלי · מן ירפא מחצתי: מן ירוי צמאי · מן ירבי טפלתי: בזכרון חטאי תדוב רוחי · ותמטיר עיני דם אדמתי: ומן רב הצר אימר · מרי חלי לי מימרתי: תקיפה דחכם טמירתי · נפש לי מן דין צרתי: אכרז קמיך באמירתי · ארתי ארתי מרי ארתי: ועתה הנני · זמם זממתי: אשוב אליך אה אדני · שובה בלא מעזרתי: בחסדך קבל שובתי · והחנתי ורחמתי: והנחם על רעותי · ושמע אשמע צעקתי: ועני רחמיך · בחסדך עלי שכתי: והקים תפלות בן עמרם · דבתורה מבארתי: סלח נא לעון העם הזה · ויאמר יהוה סלחתי:

גלא מרן עלמה · ואלך בה מאורים: תניר על התאבים · המתקבלים המנצרים: דמטו בשובתיון · כל טובות יתרים: בתרי עלמיה · בעלמה ובאחרים: בעלמה פרותון תפרי · ותהיה רבים ופרים: ולא יהיה בהם · נגף ולא צררים: רק בממצאון ישרי · כל רצון ואיקרים: | והקצף f. 59
יתנישא · והרחמים תמטיר מטרים: והרצון יתגלי · ויפתח טב אוצרים: ועת ירפו מן עלמה · ישרי הרגז בכל אתרים: והמטר יתהפך · באבקים ועפרים: והארץ לא תתן יבולה · ואילנה לא יתן פרים: והרגז יתקף · ותתהפך הדרים והערים: כמיפך דור המבול · דהוה שם ומשל לכל הדרים: וכמיפכת סדם ועמרה · דלא אתשקח בון עשרה טהורים: והיא שאלתה ופתרונה · כי היו חמשה ערים: כי הדבר לא יקום · בציבעד מן עדים תרים: זה מעט מן מפתר טובותון בעלמה · ובאחרית נזירים: בגן עדן · לעבדה ולשמרים: ומרון מן רחמיו ורתותו · ישבירון שבירים: ראו אה אהבים · זאת המיתובים הכשירים: עבד עליכון · תנצירו היצרים:

ותעשו כמעשיהם · גלים ונסתרים: ותעזרו לסעד יהוה · ישר הישרים:
טובי מי יעזר ליהוה · בלא מעזרים:

דרכי השובה עזבנו · ודרך התאוה הלכנו: תאות עלמה ועורנה · זה מן
ביש יצרינו: ומן נפשנו התגיעה · על כן באה עלינו: כל הצרעה הזאת ·
טובי מי ירצע אזנו: במרצע השובה · ועבד אדונו: ומימרו לא ימרי ·
זה ׳ברצונו: הן עשית הישר · והטוב בעינו: דרגיך תתנשא · ומדרשך
יגיבנו: ויקים לך מימרו · בקדש אלפנו: בקצת כי תולידו ועורנה · כי
תדרשנו: בכל לבבך ובכל נפשך · בלב ׳נציר כנוע: ושבת עד יהוה
f. 59[b] אלהיך · ושמעת ממנו: | כי הו רחום וחנון · בקושך לא יטרפנו: וישב
יהוה אלהיך את שובתך · ויחנך בחננו: וירחמך ברחמיו · ונדחך יקבצנו:
ואן תדרש אה חברי · זה הדבר תמטנו: אנחם על רעותך · אשר
אתקדמנו: תהי על חטאו · מרו ישיב עליו מחרונו: תהי על חטאו ·
ישים הרתו טעמנו: תהי על חטאו · ישרי עליו רצונו: תהי על
חטאו · בגן עדן ישכינו: תהי על חטאו · בעלמה יסלח עונו: תהי
על חטאו · באחרית יוקרנו: תהותה היא אסאה · ותתובתה סמנינו:
סב לך הלק מזה וחלק מזה · והרפא הו האל אלהינו:

על מזבח השובה · אקטיר חלב תשבחתה: ואפרט עליו מן הצלות · שני
עשרונותה: ואסך עליו מן הזמירות · לפי יכלותה: עד יעלה מנה ·
ריח ניחחותה: תבוא אל הנפש הזכאיה · תקץ יתה מן שנתה: ותאמר
אכן יש יהוה במקום הזה · מה נורא דן מקומותה: אין זה כי אם
בית אלהים · וזה שער שמימותה: שם תדר נדר · למר אלהותה:
אם יהיה אלהים עמדי · ושמרני מן עובדי בישותה: ונתן לי השובה
לאכל · ובגד יראתו מלבשותה: והיה יהוה לי לאלהים · וכל אשר
תתן מן שובתה: עשר אעשירנו לך · מעשרים תלתה: המעשר הראש ·
f. 60 אזרע בלבי יראתה: | והמעשר השני · אקציר ית קצירותה: והמעשר
השלישי · אלקט מן פרי סליחותה: ואבנה ללוי · בדיל כפירותה:
מכל מצותיך · דצויתני בתורותה: לא עברתי ממצותיך · ולא בערתי
ממנו בטמאותה: שמעתי בקול יהוה אלהי · עשיתי ככל אשר צוית: ני
השקף ממעון קדשך מן השמים · וקבל מני עזרותה: ואלביש יתי
בגד שעבוד · בעלמה ובאחריתה: ושים השובה מטעמי · והרחמים
משתיתה: ואפתח באפי · תרחי רתואתה: ומימרך בספרך · קוממו
לי אן ראית: ואתה תשוב ושמעת בקול יהוה · יהוב מתנאתה:

ועתה הנני מזכיר · מה הו עבד עלי דכרנו: בדכרן השובה · דבמדכרה
תתפוגג נפשותינו: כי השובה לה דרכים · לית במימר הלשונו: רק

בהמימר והמעשה · ותהי עובדיו ׳מתקנו: כל מן ידרש ישוב · לאלהים
אלהינו: יעשה זאת הדרכים · בדחלה וארכנו: ינציר יצרו למרו ·
וידרשו בלב כנוע: וינציר בלבו היראה מיהוה · וילך ברצונו: וינחם
על מה עבד · ויעמד בתחנונו: וידר נדר וישבע · שבועה לאדונו:
ויאסר על נפשו · לא ישוב למרו יכעסנו: לא יחל דבריו · ככל
היוצא מפיו יעבדנו: בזה יסלח לו יהוה · מה אתקדם ממנו: ואם
הפיר יפיר אתם · ישרי עליו הקצף והנגפנו: ולא ישוב יקבל ממו ·
שובה ולא מדרשנו: טובינו טובינו · אן נשים מעמדנו: על פתח
השובה · ונשא את ידינו: אל מעון הקדש · ונרים צבענו: ונימר על
פתח רחמיך · יהוה עמדנו: מתחננים מנצירים · פתוחים פממינו:
במימר אה רחמנה · ברחמיך שוב עלינו: ובמיני הברכות · אמן f. 60b
יברכנו: אהיה אשר אהיה אלה[ים] יתברך · ומשמה יברכנו: אה
קרוב הקרובים · מן חסדך לא תרחקנו: אהיה ברחמיך · מבור העונות
ארצימנו: אהיה בבטחנו בך · לא תכלימנו: וסלחת לעונינו ·
ולחטאותינו ונחלתנו:

זכר אזכר לכם · מן דאכה צמיתה: זכרון ישמח הלב · ויסובר נפשותה:
בזכרון התהב · ויומי רחותה: ׳ריתגלי בממשלתה תניתה · ולן על הדה
סהדותה: בתורה הקדושה · דקבלה מאורה דנביותה: הראש מימרו
בקצת · ויהי השמש אחרותה: והנה תנור עשן · זה ישרי במקדש
זרותה: כמימרו כי אש קדחה באפי · ותוקד עד שיאולה תחתיתה:
תאכל הארץ ויבולה · וכל יושבי עירותה: הך סדם ועמרה · דהוו שם
ומשלותה: ומימרו ולפיד אש · זה ישרי על קדש גבעתה: הרגריזים
בית אל · יטהרו מן טמאותה: כמה אמר תלחט · מוסדי ההרים ·
ראו דן פרקנותה: בין תאכל ותלחט · ישור זה בעלי חכמתה: שם׳
יתגלי הקשט · ותשוב[1] ממלכותה: והשני מימרו הצדיק · לארש
זכותה: לזרעך אתן את הארץ הזאת · לגבולותיה סביבותה: מנהר
מצרים עד הנהר הגדול · נהר פרת ירשותה: ובממשלתה קמאותה ·
מה מטו זאת גבולותה: ימטו ויירשוה · בהדה משלטותה: והשלישי
השמידות ארבע[2] גוים · הזוכירים בזאת קצתה: הקיני והקנזי · והקדמוני
ורפאותה: | והרביעי מימר יעקב לבניו · היאספו ואגידכון מגידותה: f. 61
את אשר יקרא · אתכם באחריתה: מן רעות רבות וצרות · ביומי
פנותה: כמימר בן עמרם · כהן משכן ׳כסיאתה: וקראת אתכם ·
הרעה באחריתה: ומימרו הקבצו · זה לימי רחותה: כמימרו הקשט ·
בקדוש ארהותה: משם יקבצך יהוה אלהיך · ׳מקבץ נדחותה:

[1] L 18 ותתשוב. [2] L 18 ארבה.

החמישי סימן יד משה · קדקד עלמה ונזרו: דנפקת ׳מצרעת כשלג · זה
מגיד בפנותה וגברו: ובמימרו כשלג · מימרים יזכרו: הטהורים הזכוים ·
׳דמיתוביתון כשרו: עם היותם׳ בפנותה · מן הטמאות יטהרו: וברצון
מרון ילכו · ומצותיו ישמרו: עם שמירותם ישמרון · בעלמה ובאחרו:
ורחמיו ישרי עליון · והקיאם לון יזכרו: ואן תדרש תדע זה · ותעמד
על אקרו: קרי קצת וזכרתי · ומה בה מביארו: ואף גם זאת בהיותם ·
בארצות איביהם לא סרו: לא מאסתם ולא געל[תים] לכלו[תם] ·
ובריתי אתם לא הפירו: ומוציה עורי · והנה שבה כבשרו: זה מגיד
במגלי · רחותה ומעזרו: והששי מימר בלעם · המתביאר בקדש ספרו:
אן עשו ימלך בתר ישראל · שני פעמים במספרו: ויעתק ממנו ·
ויעזר אל ישראל בתרו: כמימרו וישראל עשה חיל · יהוה יחזנן
מעזרו: והשביעי עת תתגבר פנותה · והמגיפה תעצרו: יהוה ברחמיו ·
יפתח טב אוצרו: וייסיר פנותה · והנגף והצררו: | וימול הלבבים · f. 61b
והטובות יסגו ויפרו: כמימרו ומל יהוה אלהיך את לבבך · להבה
אתו בנצירו: ושב יהוה אלהיך את שובתך · ויקבץ נדחך דאתבדרו:
בקצה השמים · בכל גדר וגדרו: והביאך אל ארץ אבותיך · דקיאמו
עמון בתרו: וירשתה והרבך מאבותיך · ופרי בטנך יותירו:

ט · י · כ · להדה הכפירות חתמתה: ואחתם עורי · זאת מימרתה: דאמרתי
קמיכון · בזכרון התהב ויומי רחותה: השמיני מן הסהדות · דבתורה
מביארתה: מימרו בקצת · וזאת ברכתה: וזרח משעיר למו · אנון
בני עשו כמימרתה: וישב עשו בהר שעיר · ונשיו ובניו וכל קנינתה:
הופיע מהר פראן · אנון בני הגרת: כמימרו וישב במדבר פראן ·
אחר מדברתה: כד אצטמתו למשמע · קול אלה רחמן ורתאה:
מדבר דברים · שמנה ותנינתה: אמרו הזוכרים · לית לן יכלתה: על
קוממות זאת המצות · תמן אגיד מגידתה: במגלי רחותה · בזאת
ממשלתה: יכנעו לפניך · ויקבלו[1] מצות אגרתה: כמימרו והם תכו
לרגליך · ויסבלו מדבריך מסבלת׳: ינצירו ויימרו · בנציר יצרתה:
תורה צוה לנו משה · נבי חזכרים ונקבתה: הא כתב רב לית כותה ·
וכל בלעדיו אלילתה: הא נבי רב לית כותה · וכל עורנו שקרתה:
טובין תאביה · דאתין עלמתה: | דמרון אתין · ועננו הרחמים עליון f. 62
מטללתה: תאביה אנין · ׳דנצחין קרבתה: וגלין רחותה · ואלהון
משמשתה: תאב ואתרחם · דאת רחמן ורתאה: תאביה אתין ומרחין
לאלהותה רבתה: תאבין את בעי · תתן לון עלמתה: תאב עלינן ועני ·
ואקים לנו וסלחת:

[1] L 18 ויתקבלו.

אמרנו: ונאמר:

לאוי נפתח פתח מדרש · וננציר בו לבבינן: ונרים הצבעים · ונימר ברכיות לשונינן: אה רבה מנך אנן בעים · תסלח לחטאינן: לא רוח אלא מנך · אה מלוך רוחינן: אה ׳מקבל התאבים · קבל שובתינן: מרי תאב עלינן · וסלח לחטאינן: מרי תאב עלינן · וכפר לפשעינן: מרי תאב על חיבים · מבגלל ארשינן: תלי רגזה מנן · ופרס רחמיך עלינן: תתובתן קבל · וקבל מדרשינן: תריח רחמיך מרי · לא תצנקנון באפינן: צדקה עבד לן מרן · ולא תגזי לן גמלינן: אה ים הרחמים · סלח לן מעונינן: וראה בעין חסדך אלינו · והשקף ברחמיך עלינן: אה רחמנה ׳ברחמיך · אתרחם עלינן: אה רחמנה ׳בטובך · כפת חילי שנאינן: אה רחמנה בחסדך · הסיר כל לחץ מעלינן: אה רחמנה ׳בגדלך · רפא מחצינן: אה נשא עון ופשע וחטאה · שא לפשעינן: אה שמעיו הצעקות · שמע צעקותינן: אה עני השאלים · עני שיאלינן: אה ׳מספק כל צורך · ספק צורכותינן: אהיה אד חסדך · אל תכפיץ מנן: ושוב את שובתינן · ולא תטרף בעותינן:

f. 62b מן דכרן השובה אצא · ואל דכרן דן ירחה אעבר: ואספר גליגאתו · דרבת על המספר: דאצטמת בו ארבע זבנים · יקירים עד מותר: ראשון שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש בשמח ושר: ארבע עקובאן רברבאן · כארבע מועדים דבו אסתדר: וכארבע אקרי העולם · אש ורוח ומים ועפר: וכארבע זבני השנה · קור וחם קץ וחרף ׳ביתוב בשר: וכארבע פאתי עלמה · מיצטר ועד אצטר: וכארבע דגלים · כל דגל לו עסכר: וכארבע שגבים · קרע יתון דמע כל הבשר: וכארבע מלי השם הגדול · והשם הקדוש הישר: וכארבע סדרי החשן · מן ירק וסמוק וחכ[ום] ואבר: וכארבע קצי עשרת הדברים · דבתורה מתביאר: וכארבע אקרי הסכות · פרים וענבים וערבי מישר: ומספר אותותון · עשרה ושנים עשר: כמספר הימים · דחתמתון יום השמיני עצר: ת ומספר אותותי התורה · קדש כל ספר: וכמספר המועדים · דבשנה תעבר: ומימרו שבתון · מן העבדה בכל אתר ואתר: רק ינהו במיכל ומשתה · וחדו רב ויתר: ומימרו זכרון · מבגלל מי בן שמנת ימים אתגזר: ואתפדה באיל אחד · וקם לו המימר: אמרו הידועים · אן זה הדבר: הוה בזה היום · ולון על יסוד זה מימר: זכרונו בקרבנו איל אחד · בגלל זה המדכר: ואן הוה בעורנו איל אחד · לית בו זכרון זכר: וזכרון עורי מימר הצורי · יכנשו בו ישראל מן סדר: פרי אדמתה · ויודו להצדיק והישר: ומימרו תרועה · יתקע בו בשופר: ובין השופר וחציצר · פרקן קמיך לו אפתר: כי

חציצר מקים בקדש · ובבל ארצכם השופר: ומימר מקרא קדש · מן
הטמאות השמר: | וטהר השמלות · והנפש והפגר: ומספר קרבנו · f. 63
ארבע ותשע עשר: פרים שלשה · וכבשים ששה עשר: ואילים שנים ·
ושעירים כמספר: האן דו מנו ׳דידע · האן דו מנו ׳דיפתר: ממו
והלאה נגש · ונפתח תרח תהותה ונעבר:

נגש נפרש נימר · באהן יומה וגליגאתו: יום הסליחן והרחמים · דביום
צומה נקבותו: יומה דלית לו דמות · אלא יום נקם כותו: אחת בשנה
ייתי · דבו ענות ואנשמותו: ענות להנפש בעולם · ובאחרית אנחותו:
מה רב מה הוה בו יתעבד · מן מאומים כבדותו: עת יבוא הכהן אל
הקדש · לבוש בגדי קדישותו: יזה על הכפרת · מדם חטאת העם
וחטאתו: כד יזה אתו על הכפרת · יראה הדם אכתב מכתבותו:
׳ביכלות י׳ה׳ו׳ה׳ עבוד גוני תמחותו: יקרי אתו ימצאו · מימרים
נוראותו: מה ייזמרו על ראש השעיר · ׳דלעזזל בגורלותו: שם׳ הכהן
יעמד · וישרי כפירותו: ויכפר על הקדש · מטמאת ישראל ופשעותו:
כל זה ועמה נציבים · בתרח משכנותו: בשער החצר · מסתכלים
לכהן ומקרתו: עמדים ׳בתשבחן ורבואן · ושעבוד ונצירותו: שאלים
מרון · יתקבל מן הכהן כפירותו: ויהוה עליו חקבול · ויפתח תריח
רתותו: אן צדק בצדקה מדלה · על עמו ונחלתו: יצא הכהן לבו
מלי · זהו וחדותו: עד יראו הכהן יצא · בשלם ושמחותו: יצעקו מן
השמח למרון · ויודו לו על טבהתו: וכל אחד לחברה יחנה · בסליחות
חטאתו: | ועת יסכם מן הכפירות · המזבח וקרנותו: יקריב השעיר f. 63b
החי · ויודי עליו עונות עדתו: ונשא השעיר את כל עונותם · אל ארץ
גזרותו: ויצאו ממנו כיליד חדש · לא עון ולא פשע ולא חטאתו:

סלח לעמך ישראל · בזה יום סלוחיה: המתקרי יום הכפורים · ויום
עשוריה: דבו הכהן ירחץ · מן מימי כיוריה: שני פעמים · בזאת
שיאליה: הראש בדיל מובאו · אל קדש קדשיה: והשני נוגעו בדם
חטאת העם · דתטהרו מן עוניה: כמימרו לטהר אתכם · מן אשמיה
ופשעיה: ובזה עורי שיאלתה · שמע פתרוניה: למה זכר אהרן
ברחיצה · ומה זכר רחץ בגדיה: כי הבגדים קדושן קדוש · לא תתקבל
טמאיה: מה טב זה יום הכפור · ומה רבו מן יומיה: כי רז מספר
כפורים · ביומי השנה במניאניה: יום לשנה יום לשנה · נמלל על
לשניה: מן יצום בנציר · יפתח לו תרח תאביה: ויעברו בו וישקף ·
על גנת עדניה: וייכל מן מטעמי הרתו · ומן אילן חייה: וישתה מן
נהרה ׳דצא ממו · ארבע נהריה: ואכל וחי לעולם · חיים תדיריה:

לא צוקה ולא גנו · רק רתו ורחמיה: ויתפחר על מי הלך · ׳בתאות
נפשיה: כי מיכלו קוץ ודרדר · ומשתיתו מרירות עקתיה: וחיותו אש
אכלה · מוקידה בלהביה: שריפה גויותו · לא ימטי מסבריה: ודבק
בו גם כל חלי וכל מכי · לא ימצא ממו רפאיה: ראו זה הפרקן
f. 64 הרב · אה סדר צמיתיה: | צומו בנציר ליהוה · אלה אלהיה: אולי
תמטו זה המימר · דאתקדם מדכריה: ועקובתה לכל צריך · ימטי
זאת מימריה:

על כף הרגל נתקומם · והלשן נשגרו: בגליגות דן יומה · דגליגאתו יתרו:
מה רבו מן יומה · ומה טבו ומה הדרו: מועד לא כמועדים במיכל
ומשתה · ומוצא ומעברו: וזה פרד מנון · לא ימוש אנש מן אתרו:
רק יתכנשו בצלות · בזהו וחדו ושרו: בתשבחן ורבואן · ושעבוד
ואנצירו: ובתהללות ירננו · ברמשו וצפרו: צעמים מערב עד ערב ·
יצלו ויקרו: שאלים מן מרון · יפתח לון טב אוצרו: ויסלח חטאתם ·
דבשנה עברו: טובי מן יפז כפירותו · באהן יומה וינציר ינצרו:
ויבוא בצל קורתו · וידרש הסליחן מן מרו: ויאמן באלהים · ופקודיו
וגזרו: ויימר אימנותי בך יהוה · מיטיב הלבבים המשתברו: ובמשה
בן עמרם · דאמר על ימה אשירו: ובתורה הקדושה · קדש כל ספרו:
ובהרגריזים בית אל · דמע כל טברו: אן ראית בחסדך · חטאת
עמך כפרו: ׳בכפירות מה הוה היום קעם · ׳בתשמישות מרו: ויקריב
שבע עשר קרבן · וחלבם יקטירו: פרים שנים · ואילים שלשה
במספרו: וכבשים תשעה · בעלת התדירו: ושעירים שלשה · אנה
הנבון יפתרו:

f. 64b פתח התשובה פתיח · בזה יום הסליחות: | יפה למי יעבר בו · בלבבים
טהרות: ויצא והוא מתנזר · בנזר התשובות: ויקדם בשלם · וזהו
וששו ושמחות: על המועד הששי · דו מועד חג הסכות: דבו פקדך
מרך · מלבין כל המשפחות: תעבד סכות · מן ארבע אקרות: פרי
עץ הדר כפות · תמרים וענפי עץ עבות: וערבי מישרים · בגלל זכרון
האבות: ועונני דהוה יסוכך · עליון במדברות: ותחתה תשב · בזהו
וחדו ושמחות: במיכל ומשתה · שבעת ימים במספרות: ופקדך בו
עורי · תחג אל קדש הטברות: ותשמע ברכתה רבתה · מפם יתר
הפליטות: ׳דשירה יהוה וקדשה · אל אחר הדורות: ובו קרבן יתעשה ·
שנים ושלשים קרבנות: ומוספות הקרבן בו · לה רזים דקיקות: בדיל
קבול מקרא אברהם · דקרא במקדש המקומות: יהוה יראה · ויקבל
הדרישות: אשר יאמר היום · הוא זה היום בקשיטות: בהר יהוה

ירֿאה ׳ ולן על זה סהדות: במימרו שלש פעמים בשנה ׳ ירֿאה כל זכורך בטובות: ולא יראו פני רקים ׳ רק על פי היכלות: איש כמתנת ידו ׳ כברכת נתון המתנות:

צור הישועה ׳ אוצר הרחמים: דלו שלש עשר שמות ׳ יקירים עצומים: וצוֿך מרך תחג אליו ׳ בשנה שלש פעמים: יפה מה יחג אליו ׳ ויתמלי בזאֿת המקומים: ובנציר יקום עליו ׳ בזאֿת הפעמים: ויתמלי בשבתות והמועדים ׳ דבון יתעבד מאומות רמים: | חתמתון שבת ומועד חג f. 65
הסכות ׳ ׳דגלגיו רמים: מה רב מה יעֿבד בו בצהרו ׳ מן טב מאומים: ישרי כהנה רבה תפלה ׳ ויקח ארשו מן רחום הרחומים: וישב על מיתובה עלינה ׳ וסביבו עמה מוקמים: וילבש בגדי קדישותה ׳ ויקרי תרי קצים רמים: ועל כל עמידה ועמידה ׳ יגיבו סדר העמים: ישר ושביך טבן ישר ׳ יהוה ירֿיך לך הימים: ועת יחסל הכהן מקרתו ׳ יקרי יתון חבתה תרגומים: וזבן ייעלו יסכמו ׳ ברצון ורחמים: אל צלות כנשתה ׳ ׳משבחים ומרומים: בארב[ע]תי ׳כתביה ׳ ויתחתמון צלותון בשלמים: ויתקבלו מלי ברכתה רבתה ׳ מפם מגיר הצלמים: ארונן וגבר[ן] ומצנ[פת] ראֿש[ינן] ׳ ׳דוכרונו כוֿת הבשמים: קדה עם מרדרור ׳ עם קטרת הסמים: כהנה רבה אלעזר ׳ חליפת הרבנים השלמים: יהוה להייו וחיי בניו ישמר ׳ ויסגי לון המניאמים: ואהלין הסֿדורים ׳ מן דאכה קעמים: מן כהנים ושמרים ׳ יטרון הצור תמים: ויכפת מקדמיון ׳ כל דבב וטלומים: ומימרו יקימו ׳ דאמר בספרו הרמים: יפתח יהוה לך את אוצרו ׳ הטוב אֿת השמים:

קום בנן מזה המקום ׳ עד נבוא אל אתרי: הסכות בטוב לבב ׳ ותֿחת טליה נשרי: ונשתה מן נסך היין ׳ וניכל מן טב הפרי: פרי המגדים ׳ וננשק מן טב ריח: הסכות ׳דכוֿת מרדרור ׳ בבל המֿדורי: וכל יום מן שבעת הימים ׳ השמח יסגי ויפרי: אל יום השמ[יני] עצרת ׳ שביע f. 65b
מועדיה במספרי: | ולמה אתקרי עצרת ׳ אלא בו סדרי: ישראל יסתֿדרו ׳ מן כל אתר ואתרי: וישלחו מועדיון בשלם ׳ וזהו וחדו ואיקרי: ומן יתוי לכוֿתה ׳ בטוב לחברה יזכרי: ובו יקח המלך הטנא ׳ וישם בו מראשית פרי: אדמתה וייתי אל הכהן ׳ ויתנצב בשערי: משכנה ויצא אליו כהנה ׳ והו לבוש הצ[יץ] וה[נ]זרי: שםֿ המלך יסגד ׳ ויפרט מעט מן מפתרי: גליגות הכהן ׳ ויימר שלם לך ארוני וגברי: שלם לך חליפת מן קנא ׳ דלמגיפה עצרי: שלם לך אה כהן לאֿל עליון ׳ אה מן בקדש נזירי: על פיך אצא ועל פיך אבוא ׳ ועל פיך תדבירי: סב טנאי מני ׳ והטיב לבבי השבירי: שםֿ הכהן יעננו ׳

ועליו השלם יעזרי: ויימר עליך השלם אה מלך זבנה · אה מן הוא מיהוה יריאׄ: ופני המזבח ינחו · ויסתכל הרצון ישרי: הן הוׄה המלך הלוך דרך קשטה · יפתח אלה תריח: רצונו ותתפרש ענגה כדי הטנא · ותגדיל ותמטיר מטרי: בזה המלך ישמח לבו · ויתגליג ויתפחרי: ויימר לא עברתי ממצוׄתיך · ולא שכח[תי] ממה באתרי: שמעתי בקול יהוה אלהי · עשי[תי] ככל הפוקי[דים] וגׄזרי: השקף ממ[עון] קד[שך] מן השמים · וברך עמך ישר[אל] העברי:

ר׳ש׳ת׳ נחתם בון השירה: דאמרתי קמיכון · אה סדרה המסתדרה: בזאׄת צלותה · מבגלל הצלו והמקרא: בזה יום סלוחיה · דבו החטאות מכׄפרה: טובי מי יענה בו נפשו · והיצרים יטהרה: ועל כף הרגל יקום · ויפרט מלי התורה: ויוסיף מן השירות · והתפלות והזמירות הכׄשירה: | וידרש הסליחׄן מן מרו · בעל הגבורה: ועל רחמיו הקבול · f. 66
ויפתח התרח: וזאׄת שירתה אתמרת · על פי חליפת השלש[לת] הטהורה: דבחרו האׄל הגדול · והגבור והנורא: לכהנה הגדלה · ולמפרט הברכה היתרה: על ראׄש הרגריזים · אצל אלון מורא: כהנה רבה פינחס · הו דארשה לי בביורה: יהוה ירצי על רוחו · וחיי חליפותו ישמרה: ולו לא ארשותו לשמשכם · בעובדה ומימרה: לא אמרתי ולא זכרתי · לא ראׄש ולא אחרה: והמום עלי לא עליו · ׳ביתוב מימרה: רק אדרש מן סדרי · דרבביה וזעורה: לא יסׄבו עלי · כי לשני קצירה: לא מדע ולא בינה · ולא זקן ישכיל אל עורה: עבד על כל שׄמיע · ׳למומותי יסתירה: וצדקתכון תסבל עבדכון · ׳דשמו כשׄם אברהם בן תׄרח: ושׄם אבוה כשׄם · מי לחלמיה פתרה: כי הו מן קבץ יקבץ · כל מה יפתרה: עד ימתק וידׄבק · ולא יקשה משמרה: וקׄדם נחתם המימר · נדרש מיהוה אׄל נורא: יגלי לן יומי רחותה · ויומי פנותה ייסירה: בשלשה האבות · השכונים במערה: ובתפלות נביה רבה משה · שמש עלמה ומאורה: ובכהנת אהרן ובניו · מקטירי הקטרה: ומי קנא למרו · והמגיפה עצרה:

אין כיהוה אלהינו:

בשם יהוה נשרי: f. 66b

عليه ايضاً شيره تعرف بشيرة التشويق في لذات الطريق للقلب الصادق العاشق الذي في بحر الحب غاطس غارق بالفكر ذايق وبالقرب محقق وبالذكر مدقق وبالقول صادق فايق تاليف العالم الاجل زقن يشرال العم

المرحوم الشيخ اسماعيل الرميحي تغمده الله تعالي بالرحمة والرضوان وجمعنا
واياه في فسيح الجنان امين امين

אז החל לקרא · בשם יהוה:
יהוה אלה[ינו] יהוה אחד · היה ויהיה:
שמו הגדול בו אשרי · בראש מקראי:
מזה השם נזע ונפחד · וכן ינבך בו מדעי:
על תרחו הקדוש נעמד · ומנה נבוא אה אחי:
אל דרך פתרון דעתו · וקדם מובאי:
לו הכין לי דרך · על פם מטות דעי:

כי אנכי ידעתי · בצדיקות מדעי: הלוך זה הדרך · משכיל ליתו תעי: כי כל דרכיו משפט · מקלטי ומברחי: עזי וזמרתי יהוה · בין אהבי ושנאי: ויהי לי ׳לישועה · עם חדוד השעי: זה אלי ואנוהו · במובאי ומוצאי: אלהי אבי וארוממנהו · במחנה ומסעי: יהוה גבור במלחמה · ממית ומחיי: יהוה שמו ברוך שמו · עבוד מה דו בעי: מי כמוך באילים יהוה · ולא עורן לך ימעי: מי כמוך נאדרי בקדש · בגבאי ובראי: נורא תהלת · עשה כל תמחי: מי אל בשמים ובארץ · ראה ולא מראה: מי יעשה כמעשיך · וכגבורותיך הגבאי: | אין כאל ישרון · f. 67
בעלאי וארעי: אלהי קדם ומתחת זרועתו עולם · הו האלהים הראי: דזכרונו יערף בלבי · כמטר לקחי: עדן מגלגל חיים · כל מן ׳דסבע מנה חאי: וגם הגם הלם · ראיתי אחרי ראי: דרוש דרך דעת מרו · טובה רבה בעי: ומן לא יסור ממו · אל גן עדן באי: ומן דשמר פקודיו · ילבש משם רעי: ומן דקם במשפטיו · בלב חדי וזהי: יקום לו מימר קשט · שמעי עמים ומרעי: ולו על זה סהד · מה קם לזכאי: ׳דבדילון אמר · אמור יהי ויהי: ושמרו דרך יהוה · אל שדי אל ראה: לעשות צדיקה ומשפט · וזה הו מדרשי ופגעי: בכל לילי ויומי · ועל זה הרים צבעי: לאלה הן יוליכני בדרכיו · ויפתח באפי תרחי: רחמיו ורתותו · בתפלות קמאי: הוא יהוה אל רח[ום] וחנון · אהיה אשר אהיה:

בצל קורת זה הדרך · נבוא בשעבוד: ונלבש מן אימתו אימה · גדלה
עד מאד: ונשוב נמלל עליו · ונגלי מה בו מן הסוד: ונדע הך
הוא קעום · מתבנה על יסוד: מן רז השם דבו העולם · בלא כלי ולא
סעוד: מקדם ומבתר · ישתבח העבוד: דנשא העולם בשמו · ואקימו
לא על עמוד: דאתגלא ביד נביא · קעם קמי מרה סגוד: וקעם על

רז השם · והוה בעלמה תלמוד: וגלא מה אתגלא לו · מן כל גזר
ופקוד: ולו לא הוא יקום · ויגלי לכל סוד: לא הוה בעלמה · מי יגלי
סוד השם הכבוד: | לכן פניתי לדעת דרכיו · כי הוא לנפש חמוד: f. 67b
ועזבתי אחריו · למן הוא ′בדרכיו טרוד: ואדמיתי בעובד · מן הוא
בעלמה פרוד: ודרשתי בזה · עד יתגדף כל מרוד: ויטרד כל זד ·
ובסוכילו יהי נגוד: כי לבו ריק מן החכמה · רק בו איל עקוד:
דמי לשור בדישו · על ראשו גדוד: פרקן רב בינו ובין בעל המדע ·
לבו נציב הך עמוד: אל שער שומיה · ועל לשנו ערוד: אור מאור
מן החכמה · הך חשן על אפוד: יודיעו בעודנות · עלמה עם חדוד:
השעות וידע בזך לבו · מן הו לכל עבוד: דו אלה ′דשרא עלמה ·
וחסלה בטב מאד:

גלוג השם הגדול · הקדוש העצום: שם יהוה · יכבד וירום: מן יכל ידע
גלגיו · ודעתו מן ישום: אלא איש צדיק ותמים · מתקרי נבון וחכום:
רוח אלהים בו · מדברי בלעיל ערום: רק תמים ′בנביותו · מתמול
ועד היום: וצדיק בשליחותו · במראה ולא בחלום: כמשה בן עמרם ·
דלא קם קדמה קדום: בנביותו ושליחותו · ולא הוה יקום: כותו
בעלמה · דקעם קמי מרה צעום: מתחנן מתפלל · ארך ארבעים יום:
ודרש מודע הדרך · ופתח אוצר חתום: מלי מן החכמה · ממה ′דבו
תקום: חייה לגוה · מיהוה אל קדום: חיים מן חיי עולם · חיים לכל
רחום: בצל קורתו נבוא · אמש ומחר והיום: | אולי יתגלי לנו · מה f. 68
קמינו סתום: מן דעת שם יהוה דעל ארבע הפאות קעום: על כסא
רבותה · דלית לחכמתה סכום: ולא יתודע מקומו · והוא ′שקיח בכל
מקום: ולא לו גויה ולא צלם · ולא צורה ולא קלום: ולא כמו מאומה ·
וכל דלבר מנה לא מאום: ואלהותה רבתה · לית לעורן בה כלום:
הוא האלהים הקדם · החי היקום: ′דקרא שמו ברבותו · יהוה
אל רחום:

דרכי החיים · אנון דרכי יהוה: הא טובי הלוכון · כי בו בחר יהוה:
וקרבו לפניו · בכל לילה ויומה: הלוך דרך יהוה · תתחני במהלכך
ומה: בחרת לנפשך · מן רום כל מקומה: עיני יהוה בך ועליך ·
דחלה רבה ואימה: ורות הקדש ירחף על לבך · כות הטל על גשמה:
ואור הקדש קעום בו · נציב הך סלמה: סליק בנירות טבים · מן
מכה אל רומה: ועלה יעלה ורד ירד · מליא רוח חכמה: יזרע זרע
הדעת בשדה הלבב · בתבונה ובחכמה: יצמח וידגן ויקצר · ויסק על
לשנה ופמה: וישביר מן תבואת הדעת · לסדר בוראי עלמה:

ויציל מן הרוח דעליו · ויתן מן אהן טעמה: לכל צריך כפי צריכותו · לכל אחד כמה: יתריח ויסב חלקו · וישוב אל מה: הוה בו הלוך · בשבילה דעלמה: וירום מגוג מלכו · בליליה ואיממה: ותתנשא מלכותו · במעונה רמה: וידע דעת עליונים · הך בחכמה קעמה: ואיך אמצא מרן בריאתה · מן ריקין ושהמה: ובתקון יכלותו · סבל ארעה ושומה: | ובכוחו מן חסר · הדד בריה שלמה: ובריחותו יתב f. 68b וכונן ואנדה · בוראין לא על דמה: ובארשותו זעק ואמר · ואתו שמועים למה: ארשת יכלותו · ואסידו לאלה קעימה: ואמרו בקול רם · מי כמוך באילים יהוה:

הדרך הדרך נלך · ממנו לא נסור: עד נמטי הפגע · ויתקע שופר הדרור: וישמע מן לא שמע · ויצא הלב מבית האסור: ללכת בדרך דעת · האל הגדול והגבור: ואמת אן דת בעי · המהלך בזה הדרך המאור: תכן לך הדרך · ושלח מפניך אתור: יגידך במודע הדרך · ממה הוא בפניך סתור: ויעזר עליך הדבר · ויתקרע כל שגב סגור: אשרך הלוך אשרך · ומה לך מן בסור: במובאך בזה הדרך · תתחני דלגוה עבור: ולית מעברך במימר תמטי בו הפגע · וחייך אלא הוא קשור: בזכרון שם יהוה · מזה ומזה עליך טור: במובא ובמוצא · והירא בלבך דעור: וזה הדבר מבתר · טבילך ׳בביור: הרצון ותבנה תרח תתובתה · ותהי עליך צור: קשטה ומדינה ייה · ועובדי בישותה תפל בבור: ותאזל מבית ומחוץ · ותרא והנה עלה קיטור: הרע כקיטור הכבשן · ואוצר הטוב ניחחו כמרדרור: סליק מכל פאת וקצה · ואמור מבגללו אמור: ולהבדיל בין הק[דש] ובן[ין] החלה · ובין הט[מא] ובין הטהור: על זה יהי מעברך · והאן דו מנו ׳דיתור: ידע סודי הדרך · וגלגיו מן ישור: אלא איש תמים המדע · על כל ידעיו וריטור: | ידע בזכות לבו · הך יוסף הפתור: אן הלוך זה הדרך עת f. 69 ילך · יתגלי בפניו אור: ותנח עליו רוח אלהים · ויהי לכל חכמה מקור: ויבדיל בין האור ובין החשך · ובין ברוך ובין ארור:

ולמה נתתי דברי · בזה הדבר אשר: יודיע במודע הדרך · וטובו מלגו ומלבר: וחייך אלא בו · סודים רבים עד מותר: תתגלי לכל נבון · אשר לבו מעמר: בזכרון שם יהוה · הצדיק והישר: והירא בקרבו שכון · בערב ובבקר: ומאהבות יהוה הרב · ביצרו שמר: ונפשו חשקה בזכרון מרו · אלהי הבשר: בזה יתגלי לו הסוד · ומה עליו יבקר: וידע עודן הדרך · ויתמר לו ישר: הלוך דרך קשטה · עזוב דרך ׳שקר: אשרך אשרך · יהוה לך ׳מגן ועזר: מי כמוך באנשה ·

מאום עליך לא יבצר: קרוב מיהוה אלהיך · למען לא יקרבך זר:
׳מטלל בעגני רצונו · בכל רמש וצפר: יהוה הוא ההלך לפניך · בכל
אתר ואתר: והוא יהיה עמך · ואין עמו אל נכר: לא ירפך ולא
יעזבך · בין עשב ובין הגר: לא תירא ולא תחת · היד יהוה תקצר:
דרכב שמים בעזרך · ולכל כלום יצר: ובגאותו שחוקי מעונה · והוא
לכל עלמה מר: ותחת יד זרועתו · העולם אשר: ברא יתו מדילה ·
ולידה הוא מעזר: ואמשילך על מה בו · מכל טוב ואיקר: ואקים
לך דבריו · מה כתבו בספר: יהוה אלהיך עמך · לא הסרת דבר:

f. 69[b] זה הדרך אשתוי · לכל איש גביר: לבו טהור נקיא · כלבנת הספיר:
ריק מן מחשב הרע · וחן הנפש ממו הסיר: הא טובך הא טובך ·
אה לבב מנציר: רצון אל שרי בך · ועל צלמך אניר: אור מן הופיע
מהר פראן · וזרח משעיר: וקרן עור פניו · והוא רב מן אשתה יניר:
וגלא לכל סתור · ואניר לכל עויר: על כן דרשתי המהלך · ׳בזאת
הדרך הזוכיר: ושמתי בו קוממי · למען יהיה ספיר: בעיני כל עמי
הארץ · ולא ימיח את זכיר: ואן תתריח אן תשמע · מה הו קמיך
מזכיר: מן גלוג המהלך · דלפניך פותיר: עליך בזכרון רבך · תמיד
בלב מניר: לא ישכח מפיך · רק תהיה עליו מקטיר: קטרת התשבחן
ביום · ובליל תהיה שחיר: בתפלה והמקרא · ומה חסיד ומה שפיר:
עת תשכם ותקום בבקר · קמי מרך בנציר: ובשעבוד תקד ותסגד
ותודי · וביחדאותו תכיר: ותרא בעין לבך · הך בוראי עלמה תדיר:
כל יום פני יהוה כלם נציבים · כל מין עם מינו סדיר: בעליון ותחתית ·
כל מנון מודי ומשיר: למרה בלשן עודנו · וכל מהם ישביר: מן
כריה דלא פעת · לא עדיף ולא חסיר: דממו לא טרף מסכין · ולא
פסל עתיר: ובזה תדע אן מרך · עמי וידע מה טמיר: ובזה תשרי
עליך ברכתה · יברכך ישא יאיר:

f. 70 חיי עולם לאשר · הלך דרך שלם: | וממנו לא סר · ולא מרד ולא עלם:
באחת מן מצות מרו · רק הוה מתקומם: במהלך בדרך קשטה ·
בכל לילה ויומם: בלב מלא יראה · זכור מרה בכל עת וגם: לא
בטל לשנה · ולא צנק לו פמם: מן תניו התשבחן · וגם הגם הלם:
הוה כל יום קעום · במקרא והתפלה והציאם: וארך לילו נציב שחיר ·
מודי ומשבח ומרומם: עקד וסגד ומרכן · לאלהים אל קעים: עמי
בעין הלב · סודי כל העולם: מתבונן ביכלות מרה · אשר לית לה
שיאם: ותקון עבידאתו · מבתר ומקדם: מתפני אל פניו הקדושה ·
דלית קדמה קדם: מפני בראשית · ואחרי יום נקם: אין עוד מלבדו ·

וכל דבלעדיו יסתם: הן הלכת ברדכיו ׳ ושמרת הקיאם: ועשית
הישר בעיניו ׳ תדע זה הפתגם: ורוח אלהים תשרי בלבך ׳ הך גללי
הים: ותבות תחת צל קורת רתותו ׳ ויימר לך אתי בשלם: הלוך
דרך יהוה ׳ אדכיר לטב עד לעלם: אשרך אשרך ׳ אה מניר הצלם:
מי יוכל דמי לך ׳ ישתבח חילה דשם: רביאנך וגלולך ׳ באחרית
ובעולם: אתה הוא המאהב ׳ ובמאהבותך תתקדם: ותתרברב ותתעצם ׳
ותונף ותורם: על כל עמי הארץ ׳ ועל כל מינה דאדם:

טובי אהבי יהוה ׳ דמן דרכיו לא סרו: וטובי הרביקים בו ׳ אשר תחת
צל קורתו עברו: וטובי חשקי יראתו ׳ טוביון ומה בחרו: בחרו
מאהבות פני הפני ׳ ולא אתפנו לאהבות אחרו: אה דרוש נקיבות
f. 70b המאהבה ׳ מאהבות הממן בתדירו: | ומאהבות פניו הקדושה ׳ דבה
כל כלום אמסרו: אתקץ וקום וזרז ׳ והלך עם מן הלכו ועצרו:
סוד המאהבה בלבון ׳ ועם זה וקדם זה ובתרו: וחייך מדרשי אשמיעך ׳
בנקיבות המאהבה ומפתרו: ממה שמעתי מן הנקיבים ׳ אשר לבון
בה עמרו: ולא תסב עלי ׳ ואפשט לי עדרו: כי אני רחוק מזה ׳
ולית לי יכולה למספרו: ולא זה הוא מקומי ׳ ומדעי בו מתקצרו: ולית
לי בו חכמה ׳ במימרו ודברו: רק אני דרשתי ׳ למן לבו אנצירו:
והלך בשביל המאהבה ׳ וחשק מאהבות פני מרו: והוה בה פרד זבנו ׳
דלמדני כל פקוד וגזרו: והציל מן הרוח דקבץ בלבו ׳ ותן על לבבי
רוח מן נורו: הן יספר לי מאהבות פני הפני ׳ פני אל צדיק וישרו:
ויודיעני במהלך בדרכה ׳ אולי אמצא ללבי פשרו: תמן אגיב למימרי
ואמר ׳ אנציר ית לבך והיצרו: ואתקשט בדעתך ודע ׳ מימרך אשר
תאמרו: וחכם הן הפני ׳ תמיד לגדלה בלא עזרו: אחד לא כאחד
ולא ידמי לאחד ׳ וכל אחד בחילה יצרו: ולית איך ולא כמה ׳ ולא
צלם ולא בשרו: ולא ידע מה הוא אלא חוא ׳ ולא שותף יצררו:
והוא מלוא כל עלמה ׳ ולא יתודע מקרו: והוא מתפני מכל פאת
וקצה ׳ ולא יאחזו אתרו: וכסי וגלי עמי ׳ וידע לכל סתרו: והוא
כסי דלא מתעמי ׳ ולא קדמו ולא בתרו: ואתה הראת ׳ מה כתב
בספרו: כי יהוה הוא האלהים ׳ התמיד בגברו: בשמים ממ[על] ועל
הארץ מתחת ׳ אין עוד אחרו: וכן דעת פניו הקדושה ׳ אחד לזה לא
ימטי מסברו: רק נקיבו אתה בעלי המאהבה ׳ אשר הלכו וקטרו:
הדרכים במאהבותה ׳ בתר נכסף יתר ספרו: אתה במה חכמת צפית
f. 71 לבון ׳ ואתקשט ברעתון ואמרו: | אור לא אש ׳ דק לא רוח: טהור
לא מים ׳ רוח לא עפרו: ועוד אמר אן תדרש ׳ תדע זה ואקרו:

מחה גרמך במאׄדך ׳ ומה עליך מן עצם ובשרו: ואפני הפני תמצא הפני ׳ פני במוקרו: ושוב אל נפשך תמצא בקושך ׳ ובחכמת לבך ויצרך תכירו: כי המגיד מנך והגיד בך ׳ והסוד בך נטרו: ואתה עין המגיד ׳ ובך אתגלא כל טמרו: ואתה העולם הקטן ׳ ובך העולם הגדול סחרו: טוביון האהבים החשקים ומה מטו ׳ יזכרו בטב מדכרו: אנון מלכי הארץ ׳ האן אתר שרו: שלום יהוה עליון ׳ בכל רמש וצפרו:

יהוה אלהינו יהוה אחד ׳ האׄל הגדול והגב[ור] והנורא: אשר אין לפניו הקדוש נסתר ׳ אלא הנור הנורא: ולא לגדלותו שגב ׳ אלא הנגלא כשמש המאורה: גדלותו גליה בעין הלב ׳ שגיבה בנור המנירה: הׄך מה השמש שגיבה ׳ בעיני העוירה: גליה לראים הטבים ׳ הלוך דרך הירא: דשרת עליהם הרוח ׳ וטפטף עליון הנור וזרח: עד חכמו מן נפשותם ׳ עבדת יהוה התדירה: כי מן העברה יתודע העבוד בראשית ובאחרה: דשקיח לא מן מאום ׳ ובמשתוקה זרע: מלין וסלקי בריה ׳ וביכלותו הגברה: יתב וכונן ואנדה ׳ ית בוראיה סדרה: בששת הימים ׳ באמירות עשרה: בעליון ותחתית ׳ לגו לעל ולרע: נשא שמי השמים ׳ ורכב כוכבי ומאורה: ופרש ארעה בלא עמוד ׳ ובה אצמח עׄשב וזרע: וקוה המים בימים ׳ וחלץ מן כיורה: אדם על עקב הנמצאות ׳ דאתברא מן עפר הר ספרה: | מכלל ברמות והצלם ׳ f. 71b
באפׄיו לא יוסף ולא יגרע: ואנחו ׳בגן עדׄן ׳ לעבדה ולשמרה: ושלשל תולדותו ׳ עשרה ועשרה: אל נח אל שׄם אל עבר ׳ אל אברהם בן תרח: אל האיש הלז ׳ אל אמור מה נורא: דקם ממו שנים עשר שבט ׳ כל שבט לו דבירה: ויוסף הוא הצדיק ׳ קרי ויהי כדברה: והסוד בלׄוי קם ׳ והסגילות מנה שררה: אל קהת אל עמרם ׳ אל קדקד עלמה ונזרה: שמה איש האלהים ׳ שמש עלמה ומאורה: אשר נורו הופיע ׳ וזרח ממזרח: ודרם לגו האׄש ׳ ולשגבים קרע: ועלה אל השמים ׳ ונחת על ידו תורה: תורי לכל ראׄה ׳ כל פקוד וגזרה: שלום יהוה עליו ׳ מן אסטרה ועד אסטרה:

במשה הנבי לא קׄעם ׳ ולא יקום בבריאתה: השלית הצדיק ׳ הלוך דרך שלמותה: הנבי הנאמן ׳ מהמין בית אלהותה: מי כמו באנשה ׳ מן אמטה לדרגותה: מי יוכל יפתר נקיבותו ׳ ויתני לו גליגותה: דאנון הׄך תהו ובהו ׳ לית לון ספירותה: תמחיו מתמחים ׳ לא כנביי פנותה: דכל מנון שקר וזד ׳ וכל ממלליו בישותה: ויום המעמד הגדול ׳ יום נקום לחשבנותה: יתגלי הפרקן הרב ׳ ולית לון לפניו קומׄמותה: רק

בלבון אש תוקד · וכל מנון מכלם בעבידותה: וכהלון קעמים מדמים · כות צנמותה: לא מימר ולא דבר · רק דרשים תפלותה: והדבר ייתי אליון · לית לוכון היום בעותה: שובו לאהליכון · ואשרפו באשתה:
יען מה עשיתון עם · עמי בעלי בריתה: | כי המאור הוה בידם · f. 72ª
ואתון הלכים בחשכותה: והמשפט יען ביען · אין עול במשפטותה: וקשטה לא יכסה · רק גלי בנהירותה: והקול יתי לזידנים · מן כסיאתה לגליתה: אוי לוכון אוי לוכון · לית לוכון היום פצותה: חללתון נביותי · חלפתון דברי ארהותה: שכחתון משרוי · הפכתון אתר קדישותה: שמתון עמי ובכורי · מתחת רגליכ[ון] באלילותה: וגליתון פנותה · וכסיתון רחותה: על זה לית לוכון גאלה · ולא נחם ולא סוברותה: רק אקצף שלט בכם · ושרת בכם סדר מגיפותה: ועמי הרצון שרי בהם · ומקרו בגן עדנותה: בדיל אנון הלכו בדרכי · ושמרו כל גזיראתה: כי אני שמר הברית להם · קבלתי מן משה צלותה: טובך ישראל בין העמים · בעלמה ובאחריתה: תתפחר במשה נביאך · ותקרי עליו שלמותה: ותימר שלום יהוה עליו · דמע דנביותה: שלום יהוה עליו · בעל הציאם והעמידותה: שלום יהוה עליו · דקעם על הדה כניותה: שלום יהוה עליו · נימר בכל שעתה:

אמרנו: ונאמר:

לך אה ישראל הבסרן · במה לך אתעבד: מקדם ומבתר · מטרם תולד: כי יהוה אלהיך · המלך הבדד הפרד: בחרך מכל העמים · ושם טובו עליך זבד: ונשאך בעליון · ובמהלך דרכיו לך פקד: והודיעך דרך הטוב · ושמך לו עבד: ונחת לך תורה תמימה · ואקים לך משה מלמד: השליח הצדיק · בן עמרם ויוכבד: דדרש מודע הדרך · אשר לידה הועד: כמימרו הודיעני נא את דרכיך ואדעך · ובעיניך לא הוי
טרד: | ובלש מבקשיו ואמטנה · וקעם על רזי העולם בכבד: ועבר · f. 72ᵇ
טובו על פניו · ובכבודה רבה אצטמד: וחזה אלהותה הגדלה · והוה עקד וסגד: ואמר יהוה מלך · ועלמה סהד: תמן קבל על ידו · כתבה רבה והורד: מן שומיה לארעה · ובנין המועדים יסד: על שני המאורות · כל זבן בזבנו יתחדד: מתודעים מן רזי החשבן · דמן ימי הראישונים מעתד: ביד מי בימים ההם · דמלאת לו היד: אשר יגיד באשר יפלא · מן כל מועד ומועד: לא כות עורנך · אש במוקשו מנדנד: מי יוכל דמי לך · לא עשו ולא מחמד: תתחני במה יהב לך מרך · ובחסדו לך יסעד: על מטר פקודיו · ויומי מועדיו תעבד: בשמחה וטוב לבב · ויכילך ממגד: תבואת גבעת עולם · וסדר דבבך

יבד: ויוליכך במדבר טובו · ואל דרך דעתו לך ינגד: ויקרבך אל
תרח רחמיו · דו ים הטוב והחסד:

בין אכה ואזל ניזל · וסודי המועדים נזכר: ונדע איך אנון מתבנים · כל
מועד על אקר: אקרו קשט החשבן · אשר לית בו חסר: מתקומם
מן ימי הבריה · מן המלאכים לאבי הבשר: ואתעתק זה ממנו ועד
עתה · מתיתב מתקשט משתמר: ביד בעל החשבן · לא ימוש בכל
דר: מן ראש השנה · תעלה המועדים ותתבדר: ביד ארכון בעל זה
המדע · דבלבו אסתדר: מחכם צמות החדשים · המתודעים שנים
עשר: יפלגון ששה על ששה · עד ידור הדור ויעזר: למה הוה בו
מן השמש · ויקח הכופר: תחת עבדתו · מיד כל העבר: והמעבר
מן אנה · במה אתקדם עליו המדבר: מן פתרון יומי המועדים · הם
שבעה במספר: | מן ראש השנה נבוא · ולא נצרך למבקר: מן ראש f. 73
החדשים · נשרי במימר: כי בו קם עלמה · ובו גן עדן אתעמר: ובו
לבש אדם הצלם · ובו בשת אתבסר: ובו בסר נח בתבה · ובו אברהם
ערלתו גזר: ובו הולד יצחק · ובו קם וידר יעקב נדר: ובו אתילד
הרצון · ובו הקיאם אזכר: ובו קמת חקת הפסח · ובו ישראל אתפשר:
ובו קם המשכן · ובו אכהן אהרן במדבר: ובו יקום יום נקם · ובו
רחותה תעזר: ובו צא ישראל ממצרים · בבקר בבקר: לעיני פרעה
וכל עמו · וזה המוצא בתר: מיכל קרבן הפסח · על מצות ומרר:
האנשים והנשים · הנקבה והזכר:

נפתח תרח המהלך · ונלך בדעת החכמה: ונסתכל למוצא ישראל ·
ממצרים ביד רמה: וקמיכון עמודי עננה ואשתה · בליליה ואיממה:
הלכים על פי יהוה · על יד קטף כל נשמה: והמלאכים נגידים פניון ·
סוככים עליון מן רומה: והם מבתרון · הך מלכי עצומה: כל מלך
ועליו שר · מתפחר בו בין עמה: על זה היתוב הוה מוצאון · אחרי
מיכל קרבן יהוה: צאו שש מאות אלף · עורי סהבה ועלימה: והכל
בזה המוצא · שמחים בכל מקומה: עד אתו אל ים סוף · ושרו על
שפת ימה: תמן אגלת לון סימנים · כותון לא אתעמה: הות להם
רצון ורחמים · ולדבביון קצף ונקמה: קרי ויסע מלאך · ומה בה מן
פתגמה: וראה התמחות דלגוה · ומעבד כל פליאן וסימה: | ואיך f. 73v
אבקעת מימי הים · ואתערמת בריאמה: ושבו לחרבה · ואתפתחת
דרכי שלמה: וישראל בתוכון געזו · וצאו מנון כמה: עברו ודבביון
צללו · לא נשאר מהם נשמה: ויושיע יהוה את ישראל · באהן יומה:
ואסידו ביכלות אלה · ואימנו בנביות נביה דעלמה: תמן אשירו קצת

אז ישר · לאלה בקל רמה: והוה משה יבתרה פלגים · ויקרי הפלג בטב פממה: וסדר הקהל מביטים אליו · אז ישרי הפלג עד חתמה: ויגיבו אהרן ומרים · והזקינ[ים] אשירו ליהוה: ויענו כל העם קול אחד · עזי וזמרתי יהוה: ימינך יהוה · מי כמוך באילים יהוה:

ספירות אהן שירתה מורך · מתודע בין בעלי מדעיה: ולית אנה מקום פתרון · ולא יסבלו זבניה: רק נשוב מזה המספר · לספירות חמשיתי יומיה: בתר מביא עומר התנופה · ממחרת שבת חג פוטיריה: תחל לספר שבע שבים · בשבע שבועיה: כל שבוע בו תמח · למראה עיניה: הראש בים סוף · נערמו מיה: והשני במרתה · המתקת מריריה: והשלישי באילים · אגלת סימנים תריה: והרביעי במדבר סין · רד המן לחם מן שומיה: והחמישי ברפידים · מוצא המים מן צנמיה: והששי קטול עמלק · ועמו ממזיריה: והשביעי בהר סיני · על כנפי נשריה: נגלא תמח רב · במקרת עסרתי מליה: ותרתין כנשאן עמדים · בשפול ומעיל סדיריה: בשלישי משלישי · במחוי צפריה: הוה קולות וברקים · ואשתה ולפידיה: וחשך וענן וערפל ·
f. 74 ומשה סגיל כל בוראיה: | אתקדם על הכל · וקרע שגביה: וקעם עם מלאכי השמים · והוה יגיד למליה: וקול אלה אלהיה · נפק מן שומי שומיה: קרי מלה בתר מלה · לא מן פה ולא מן פגריה: וכל העם עמו זה התמח · אזדועת מנון אבריה: ואתקשטו ואסידו · ואמרו אהלין מימריה: לית אלה אלא מרן · רב כל רברביה: ולא נביא קשיט כמשה · רבון דנבייה: ולא כתב הך ארהותה · הורד ממעון קדשיה: ולא קהל קדיש הך דנטר לה · אנון דמעי אמיה: על זה נודי למרן · ונימר בכל עדניה: מודאה לאלה מודאה לאלה · עם חרוד שעיה:

עולני הדרך תגידני · במה בעולם אתחרש: מן כל כלום טב · כל זבן בזבנו מתירש: מה נורא הזבן הזה · ממו נצא נפרש: סוד מועד בתר מועד · וקדש בתר קדש: קדשים מתבנים · כל קדש על שרש: מתיסדים על מהלך · הירח והשמש: ואלמתון נציבה · בכל ראש חדש: וקדשון דן ירחה שביעה · דעל כלה אתפרש: ועליו בניאן היוביל · ולשני השמטות ארש: מסתמך בארבע מלים · כתובים באצבע אש: ראשו שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש: ולמה נקיב בכן · אלא בו סודים תדרש: שבתון לנפשו · אל עקב מן ארש: תשביתו בו מכל מלאכה · מן מחר ומן אמש: כות יום השבת · דבו שבת וינפש: וזכרון יזכר בו · ויוכיח הלב והנפש: במה אזל מן

מעשה הרע · והשובה יחדש: אולי יזכר בטוב · ותשקע האש: ועוד
f. 74b אמיר אן יזכר בו · מי לקרבן אדרש: | מן אביו באהן יומה · על
ההר הקדש: וזה מגיד מתעתק מקדם · והסהד בו קרבן זה היום
דאתכנש: בו קרבן איל אחד · וזה זכרון לאיל דפדהו ברגש: והמימר
בזה סני · מי ידרש מודעו יבקש: למימרי הידעוים · ולא יצרך למימר
השמש: כי עבדך מימרו בינם · כוֹת מן חפין לקשש: והקש הלך עם
הרוח · והעור עליו ימשש: מה מצא עבדך פניו מלה · וחייך אמרה
פניך אולי יש: לו חן בעיניך במימרו · עד ישוב למה הוה דרש: מן
פתרון שבתון זכרון · כמה אתקדם עליו המפרש: והתרועה לכפור ·
דבו השופר יקש: ותהותה ותתובתה · מזה היום תלבש: ומקרא קדש
ליהוה · הנאדרי בקדש: טובי מי ינציר בו · והעונות יגרש: וישוב
שובה בלא שובה · ושב יהוה עליך לשש:

פתח השובה פתיח · קמיך ביומה הדן: היום הגדול אשר הו · כדמות גן
עדן: לא יקום בו אלא כל טב · והטבים דן עם דן יזדמן: טובי עברי
דלגוה קעום · מערב עד ערב שכן: במקרא והתפלה והציאם · קמי
דיאנה דדאן: מתחנן מתפלל מתעתר · עקד וסגד ומרכן: כל הלילה
עד בקר · עד יעמד הכהן: הגדול אשר יוצק · על ראשו שמן: המשחה
וילבש · בגדי הבד וכן: יבוא אל הקדש · בענן עבי עד יאמן: מן ראות
כבלע · כי הו יש בקדש שכן: ומבין שני הכרובים · יקח ויתן: סליחות
וכפירות · מקפין דן אל דן: והנה רז טוב מאד · במימרו חקת עלום
f. 75 יכפר הכהן: | בעדו ובעד ביתו · וכל יקדן ימתן: והסגילות מן אנה ·
עם מצא בעיני יהוה חן: תתפרש בקבול כפירותו · ועני הסליחות
תנתן: על צעומי זה היום · וחיול הו חילה דכן ארכן: יום אחת בשנה
יבוא · ולית לעורנך ככן: יום לא דמי ליום · והסהד בכן: יום לא
מזון ולא מיכל · ולא משתה ולא יין: יום אתקרי כופר לכל נפש ·
ובזאת הסגילות מכן: כפי אמירותו · על יד הנבי הנאמן: כי ביום
הזה יכפר עליכם · מכל חטאותיכם ובתר כן: תשרי עליך היום תלתה ·
ותטלל ותחן: רצון ורחמ[ים] וסליחות · כשלשה שרוגים בגפן: ולית
זה לבדו · אלא סני מכן: ותהותה ותתובתה · זה היום תזדמן: סב
לך שני חלקים · מן אהן ומן אהן: ואדרש דרך הטוב · עד תשכן בטח
בדד אמן: ועל זה יתמר לך · ישר הויך ממן:

צדק עליך מרך · באהן יומה וכפירותו: מה רבו מן יום · ומה טב
עקובאתו: כי הו יום גדול · ולית בימים כותו: יום אחת בשנה · יבוא
וסביבותו: מועדים ומועדים · כל מועד כל כנותו: ובינם זה היום ·

כמאור בנוראותו: כי הו סמוך הימים · וארכון זבני קדישותו: כי
בו כל הקהל יקהלו · ומערב עד ערב ישביתו: וכל מהם יקום · במקרתו
וצלותו: ויתיצב ויעמֹד בנציר · ויתן לנפשו ענותו: ולא ידרש
אנחותה · עד ימטי בלישאתו: ויקטיר על מזבח הלב · קטרת תשובתו[1]:
f. 75b וישביר מן מזון הכפירות · תֿחת עבידאתו: ורבה היא שעתה · דבה
יעמֹד הכהן במיתוביתו: ויבוא אל הקדש · והוא לבוש בגדי יראתו:
ומלוא חופניו קטרת · ויקח את חטאתו: ויזה מדמה על הכפרית ·
במלאת ידו וכהנתו: הן הוה לו קבול · יראה בעין ראותו: הדם על
הכפרית · אתהפכת חזותו: במלים כתובים כפירות · ב׳כלות יהוה
ועצמותו: ידע מהם הקבול · ותתרברב חדותו: ויודה המלים הזוכירים ·
בחכמיתו ודעתו: על ראש השעיר · דלעזזאל שלח אתו: ואדם לא
יה[יה] באהל מועד · בבאו לכ[פר] בק[דש] עד ציאתו: ולבש בגדיו
ויצא · ועשה את עלתו: ואת עלת העם · וכפר בעדו ובעד ביתו:
ובעד כל קהל ישראל · עמו ונחלתו: ועוד אמיר בכפירות מימר · עת
יצא הכהן לכפירותו: יעמד בנציר פני מרו · ויימר אהלין אמירותו:
אדני יהוה · סלח לעמך עונותו: אדני יהוה · סלח לעמך אשמותו:
אדני יהוה · סלח לעמך שגגותו: אדני יהוה · סלח לעמך פשעותו:
אל תפן אל קשה העם הזה · ואל רשעו ואל חט[אותו]:

קעמין קמיך אה מרן · אן עמיך ראה אלינו: וארוח לן ברחמיך · וזכור
ברית אבותינו: וצדק עלינו ברב חסדך · ופדי אסרינו: והושיענו
׳בישועתך · ורחם דלותינו: וצדקה עבד לן מרן · ולא תגזי גמלינו:
ואן ראית׳ גאל · והסיר כל לחץ מעלינו: כי לית לן תקומה לפניך ·
מפאת חטאינו: כד צפרנן מהם נביכים · ושלטו בנו איבינו: ולא
f. 76 הוה לן בינם שמח · ושגבת רצונך עונינו: | ואתגברת יומי פנותה ·
ואזלת יומי מועדינו: ולא קרבן מרצה · ולא כהן יכפר אשמינו: ולא
לנו עמל טוב · נמצאו קמינו: נסתובר בו לפניך · וננחם נפשותינו:
רק כצאנים תעים · ושם ומשל ההינו: בעיני כל עמי הארץ · ובמתי
מספר נשארנו: ואתרברב הקצף בנו · ובים העונות צללנו: ועזבנו
דרכי יהוה · ודרכי המות הלכנו: ולא נדחל מן יום דינה · ולא
נזכר יום מעמדנו: פני יהוה ערמים · מסובבים בנו עמלינו: מנו דיאחס
עלינו · מנו דיטפי להבינו: מנו דירח[מ]נו · מנו דיתפלל בעבורינו:
כי הנביים ומשה · מזדכים ממנו: ובאש השריפה · שרפנו גויותינו:
אוי לנו ומה עמלנו · ומה בו רצינו: בחייכון בחייכון · קומו מזה בנו:

[1] L 18 תשביתו.

נעתד לן שובה טובה · לא בתרה ׳עציאנו: ונלבש בגדי היראה · ונימר אה מרן הננו: כד אתינן לידך · מנצירים כלנו: עמדים על תרח רחמיך · פשוטי אדינו: אמרים אה אל רחום וחנון · ברחמיך רחמנו: והן עמיך תאב ואתרחם · וראה את לחצנו: והן ראית׳ קבל · ושוב את שובתינו: כי אנחנו מסכינים · לא תקתנו בעמלינו: אהיה אשר אהיה · בחסדך תאב עלינו: ותתובתן קבל · וסלח לחטאינו: והן עמיך הקים לן · תפלות משה נבינו: וסלחת ׳לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

f. 76b רתאה רתאיה · דאתה יהוה אל רחום: | בחסדך רחם עמך ישראל · אשר הוא קמיך קעום: קרי ומצלי ומשבח · ארך לילו ויומו צעום: אולי תרוח לו מן עונו · ותפרי יתו מכל מום: ותטללו ברצונך · ותצילו מכל טלום: עד יעשה מועדיך בשמח · ויתחני במה הוא עליו קדום: מבתר זה היום יצא · ויבוא בגן עדן בשלום: וישכן ישראל בטח בדד · וינדל וירום: תחת טללי הסכות · בלב חדי רחום: מה טבך עת תקח מן טב הפרי · כמה פקד בכתבו העצום: מן ארבע אקרים תקח · ובלעל תשרי ותקום: אהלין העקרים · כל עקר בו מאום: פרי עץ הדר ידיר · כות איש נבון וחכום: וכפות תמרים אנון · כות מן במדע התם יקום: אלא ריק מן החכמה · ולית לו בה כלום: ועני עץ עבות · בו חלק מן מחכום: ודעת אלא לית · בו זך ריח בלא מראה קעום: וערבי נחל נקיבותו · כות החמור האדום: לא הוא מזה ולא הוא מזה · רק מן הכל ערום: ואנה רז לכל ראה · ישורו מן לבו טב נחום: אשרך עת תעבד הסכות · תמן לא יתעמי קדום: אלא ענן כבד מאד · ירד מן רום: השמים ויטלל לכל האזרח · ולא ימטי בו סכום: ותחתה תשב בשמח · ותשכם ותקום: ותעלה אל גבעתה · ותעמד במקום: בריל משמע ברכתה רבתה · מפם כהן המקום: אשר הוא בימים ההם · דיפתח אוצר חתום: והעדה תביט אליו · ומיתובית‌ו בזה תרום: ורבה היא שעתה · דבה יסגד ויקום: ויפרט מלי הברכה · בשם הגדול העצום: ואתה תקבל[1] ממו ברכתה · ותשרי עליך זה היום: ברכת יברכך יאיר ישא · וישם לך שלום:

f. 77 שלם לך הרגריזים · ומן בך שם צמידי: יתחנו הסובבים בך · וישובו מפניך בחדי: וישבו תחת טל הפרי · כמה אמר עבודי: כל האזרח בישראל · לית בהם זדי: שבעת ימים ישבו · תחת ענן כבודי: וכל יום מן אהלין · יחגו אל קדש מסגדי: עד יקדמו על השמיני · דגלגיו מתיסדי: עד יסוד יום שבתה · דקדשיו כבדי: מה רבו מן מועד ·

[1] L 18 תתקבל.

דו שביע המועדי: ועצרת ואתמת אתקרי · על יד משה מלמדי: ובו מאום טב יתעבד · מתעתק מן אבהן לילידי: בו היה מלך ישראל · דלו ממלכותה מתנגדי: יקח הטנא בידו · וישם בו מראשית פרי השדה: וייתי אל פתח אהל מועד · ועמו י״ב · קדקדי: ועת ישמע בו כהנה · דאמלאת לו הידי: יצא אליו מאהל מועד · והוא לבוש הבגדי: עד יקדם על המלך · והנירות על לבו מוקדי: ועת יראו המלך יסגד · קמי מן עמו צמידי: ויימר שלם לך כהן לאל עליון · אה מן בך תתצלח עבודי: ובך בחר מרך ואמר לך · ואתה פה עמד עמדי: בדיל זה מובאי אליך · באהלין המגדי: שם הכהן יגיבו בשלם · ויתיצבו הך שני עמודי: ויאמר המלך ארני · עשיתי ככל הפקודי: אשר צויתני בתורה · סב טנאי מידי: יקח הכהן הטנא ויבוא · ושם תתגלי סודי: עבודי המלך בממלכותו · ותצא ענגה כדי: הטנא ותתפרש בעולם · ומיני הגשם ירדי: שם ישמח לב המלך · ויקד ויסגד ויודי: ויימר אה חילה דרתותה · אה מן כלה לך עבדי: השקף ממעון קד[שך] מן השמים · ולנו מכל לחץ פדי: וברך עמך ישראל ואתרו · ושם דבבו ׳מנדנדי: משם ישוב כל אחד בשבילה · ותתחסל יומי המועדי: | אשרך ישראל f. 77b
אשרך · ומה לך בעולם אתחדדי: טובך תירא את יהוה אלהיך · ולו בכל עת תודי:

תניז מחנה נפשאתן · אמת לפקודיך נטר: ונעבד מועדיך בשמח · בין עשו ובין הגר: תתחני ישראל תתחני · וימליא׳ יתך מרך למשמר: זה היום הגדול · דבו יתקע שופר: דרור מן החטאות · דו לכל נפש כופר: וכפירותו משתמרה · ביד לבושי הנזר: מן גביר אל גביר · אל ארכון זה הדר: גבירנן ומצנפת ראשינן · הכהן הגדול אלעזר: אלה יריך בחייו · ועלמה בכפירותו יעמר: ולא ישמים אלה מן ראותו · וידכרו בטב מדכר: וחיי ארונן וגב[ירנן] בנו · הכ[הן] הגד[ול] פינחס יטר: דו ירוש דן מיתוביתה · למען לא יקרבה איש זר: שלשלה קדושה · בקנאת אביהם תתשרשר: לא תכרת עד לעלם · וקיאמון מקים בכל דר: טובי מי יבז כפירותון בזה היום · ותחת צל קורתון יעבר: יריך אלה בחייו וח[יי] בניו · ורוחתה ביומ[יו] תעזר: וכן ישמר חיי אהן קהלה · דבצלותה אסתדר: ובחייך לא תסב על עבדך · ואפשט לו עדר: כי לית לו מדע ולא בינה · עם זה לשנו מתקצר: וחסדיך תסבל עבדך · כי לית לו מימר: ומה דרש עבדך בזה · וחייך אלא עד לא תכרת לו מדכר: ותזכרו בסליחן ורחמים · אנה ובכל אתר: אלה יזכרך בטוב · וימטנך מה תסבר: ויזכר בטוב מן אניר לבבי ·

ולמדני כל פקוד וגזר: דמן ים דעתו וחכמתו · והבינה דבלבו עצר:
f. 78 קבצתי אהן שירתה · ומה הוה מן המום אשר: | בה עלי לא עליו ·
וקדם זה ובתר: יגזי יהוה גמלו בטוב · וברחמים לו יכמר: ובענן
הרצון יטלל קברו · וישם לו ׳בגן עדן אתר: וידכר כל הקהל בטוב ·
מן אתה ומן גבר: ועל הסול שירתה נעמן · ונימר זה המימר: תנים
יומה מאה שנה · הויך ממן ישר:

[1]שירה גדלה טובה من قول فريد دهر وجيد عصره الشيخ مسلم ابن المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي فسح الله تعالي في اجله מאה שנה תמימה אמן אמן אמן:

f. 78b בשם יהוה הגדול:

על פתח הדעת נעמד · בלבבים יראים:
מה נורא המקום הזה · דלו אנן באים:
שריו מה נדבר · נרים הצבעים:
לשמעיו הצעקות · ימטנן מה אנן בעים:
מן תניו המימר · דאנן לו קראים:
הב לן קדם נשרי · בים הטהרה נהיה טבעים:

ונשא ראשינו אולי · ננשק ריח ניחחים: אמרת נפשי לית לך יכולה · על זה המובאים: בזאת הדרך · ולמגלי מה בה תמחים: כי מעברה יצרך · אל לבבים מלאים: אחרי אלהיהם · ולכל בצע שנאים: אמצתי לבבי ועמדתי · על זאת התרחים: תרתי הדעת והשובה · מצאתי אתם מתפתחים: לכל דרוש מנציר · ולית עליהם מנעים: ועמדתי עמידות מסכין · ונפשי ולבי מזדועים: אן לא אוכל אשיג · מה מטו אליו האנשיאים: והוי שם ומשל · בלשן בעלי המדעים: ולית לי בשר יסבל · ממללים טרחים: ואולם אתרחץ על אחד · שמו נורא הנוראים: יטיב לי ממללי · ויהונו משתמעים: פני כל נבון וחכום · והדרושים ממו לקחים: כי אמנותה לא יטרף · למסכין צבעים: חברי אתיתב קבלי · והביא המדעים: וספיר למימרי · ואודיע השמעים: ומימרי לית הו טמיר · אלא גלי לעיני הראים: ישמח בו השמיע · וירוי הצמאים: הא טובי התאבים · מקריבי המנחים: על מזבח השובה · ומקטירי התשבחים: על מזבח הצלות · ואכלים ושבעים: בזה יום סלוחיה · ולא יעזרו לעובדי הרעים: אשוב ביהוה מן עובדי · הסוררים והמוראים: שוב עלי אה אדני · וזכור ברית הזכאים: ש״ ע״ א״ א״ · שובה

[1] Also in L 17, fol. 72.

מאורה מופעים: ש״ ע״ א״ א״ · וטהר נפשי מן טמאים: ש״ ע״ א״ א״ · ומלי לבי יראים: | ש״ ע״ א״ א״ · וקדיש לשני בתשבחים: f. 79
ש״ ע״ א״ א״ · ושלח רוחי לטב מנחים: ועם זה תמיד לך אקרא · אה רבה מנך אנן בעים: תסלח לחטאינן · וכפר הפשעים:

בשפת ים הדעת עמדתי · מצאתי אתו מורך: רחב לא קצה לו · ולית יוכל בו יולך: אלא צדיק ותמים · כוֹת נח בן למך: או מן לבו מלי · ופני מרו הלך: ואני עבד מסכין · עני לבי רכיך: לכל חכמה ודעת · ולכל בינה צריך: לא כוח תקום עמי · למדרך זה הדרך: ולא עמל טוב יסעדני · והו יהיה לי סמך: ולא ידעיו יודיעני · מה הי דרך המלך: ולא ספינה תושיעני · מן גלליו המתהפך: על כן עמדתי ואני · במדעי מנבך: הלכתי על שפתו · ברדך בדרך: ראיתי בתזכו · כל נבון וכל מלך: וכל ידעיז וכל ריטור · זה אתי וזה הלך: קנאתי מהם · ובחרתי אן השליך: עמלי זה העולם · ומן שתתו המורך: מנעת אתי הנפש · ומחשבה המחשך: בעבור מחיות הבית · והילידים ומה להם יצרך: אתחשבתי באלה על זה הנפש · אן לא תלך בי רע דרך: בעת ההיא לקחתי באצבעי ממימי · זה הים דזכרתי קמיך: ונתתי בפיי ושכרתי · ואניר לבי מן החשך: מרי רוח חשני וחנני · וקבל שובתי אליך: מרי פקח עיני וסעדני · על משמר תורתיך: ויקום מימרך הנה אנכי · שלח מלאכי לפניך: ישמרני וישגני · לאתר אני הלך: ויביאני בשלם · ויכן לי הדרך: וריק לא תעזרני · ברחמיך מן שובתיך: ואיטיב לי המדכר · וארצי עלי ברצוניך: לישועתך קויתי יהוה · אה מן רחצוני בך ועליך: וארתי ארתתותן · יום דנקום קמיך: | ולא תחסך יתן · רתותך ורחמיך: f. 79b

גלא מרן עלמה · ומאורים אלק בה: תניר על התהבים · מנצידרי לבבה: דהלכו בשביליו · ולא סרו מלגוה: הא טובי התהב · שובה בלא שובה: דרוש רצון מרו · והיראה בלבו מנשבה: ליליו ויומיו · פני מרו מקבע: והזכרון בקרבו · הך סלמה נציבה: ראשו מגיע השמים · ומימרי התשבחן עלים וירדים בה: והרבואן נציב עליו · ותאמר לו השובה: אני מעין הדעת · והתרח לכל טבה: קום התהלך בתתובתה · לארכה ולרחבה: וראה מה בתוכה · ובבטח שכן בה: כי לך אתננה ולזרעך · גרש מנה כל תועבה: ועמר אתה מכל טוב · מן זמירות מתרברבה: מן החכמה והבינה · והדעת מן בתוכה נבע: עד תשקי במימיו פרדיסה · ואילנה וכל עשבה: אולי ידגן לך פיריו · וממנו תאכל ותשבע: ותתן לכל דרוש · ולא תמנע למן יבא: ונברכו בך כל הידועים · דלא ידעו דרך תאבה: והנה אנכי עמך · ושמרתיך בדרכי דתדרך בה: והשבתיך

אל הדעת בשלם · דבו תתם לך המיתובה: כי לא אעזבך · עד אצוה
אתך מצוה: לא תשים דמים בביתך · ולא תביא בו תועבה: את
יהוה אלהיך תירא · ואתו תעבד ובשמו תשבע: ובו תדבק בעובדיך ·
כי הו רתי ומיטב ומרוח: מנה גרחל ויתה נרחם · ולה נשתעבד ונשבח:

דור יעקב זכאה · אתבונן לאחריתה: ואתיקן מן שנתך · וקום בזריזותה:
ושוב אל מרך מן קרוב · קדם יבוא מותה: גרש מיני החטאות · וחרב
f. 80 ערי רעותה: ולבך ונפשך במאדך · כלאם מן תאותה: | נפשך מן
תניעה · ולבך מן ביש חשבותה: כי עלמה הדן לא תקום · ודבוקה
כמתעתע[1]: וחיותה הך חלום · ולית לאנש בה קוממותה: והיא דרך
לעלמה עורנה · דבה תשלמותה: שים יראת יהוה קבל עיניך · ואלבש
אימנותה: והלך בדרכיו · בטב הלכותה: ועבד מה ירציו · והא טובך
אן שמת: יראתו בלבך · ועליה בנית: מירותי הדעת · ועם זה לו
אהבת: בכל לבבך ונפשך · ובמאדך לו עבדת: והלך דרך התהבים ·
אן מני שמעת: כי השובה למן ישוב · שובה בלא עזרותה: תסלח סדר
חוביה · קטנה וגדלותה: ותפקח עינו ולבו · ותרחי הדעת לו תתפתח:
ותעבירו אל תוכון · ויגלי כל רזותה: ותתנשא מיתוביתו · בכל אתרותה:
ותפל יראתו ומאהבותו · בלבבי סדר משפחתה: זה גליגאתו בעלמה ·
ובאחרית מיסון גנתה: הבט וראה אה חברי · ממה לך זכרת: מן טובות
הלוכי הדרך · וזה מעט מן פתרגותה: כמה זכרו הראישונים · בעלי
חכמתה: ימטנך מרך לזה · ואוצרו לך יתפתח: הטוב את השמים ·
עד תשמר כל מצותה: מן פקודי התורה · ואכלת ושבעת וברכת:

הלוך דרך קשטה תתחני · בעלמה ובאחרה: במה לך אנתן · מן טובות
יתרה: מן הלכות דרך השובה · דרך אמונה ישרה: ואני אצוה אתך ·
מצוה תשמרה: בלבך ויצרך · ומקרבך לא תיסירה: אן לא תשכח
את יהוה אלהיך · ושובתך לא תפירה: ובתר מודעך כל דעה · לא
תיפך הטוב ׳ברע: ובתר מה תקנה הטוב · בתועבות לא תמכרה:
ותימר זבני הדעת · ימיה סגרה: מן חסר הידועים · ולא נבון ולא
ספרה: מנו דיחכמנן · מנו עליו נקרא: וזה חשבן וחייך בטול · ולית
f. 80b כלום ממך סתרה: | קרע שגב לבך תמצא רבך · שרי בכל אתרה:
ואפתח לתורותך · קדש כל ׳ספרה: ואבקר במצותה · ומשפטה אספרה:
תמצא למדרשך · ותתגלי לך נסתרה: ולית תמצא לך מלמד · יפת
מן התורה: והיא כות הים · הלך בה ואל תירא: וכל מן הלך מטה ·
ובמקומו שרא: ולית תימר הדעת הלכו אנשיו · כל מן אתלמד קרא:

[1] L 18 כמתעתה.

אניר לבך במשמר התורה · ועיניך מן המדע לא תעוירה: וקום וחרז
עד הביאך · ושים לך עמי מעברה: עד הוריאך דרכי · הגבור והנורא:
מן תמחות עשותו · דלית אחר לאספרה: והבט לרב מה עשה · לנו
שמים וארע: ורבי לגדלו ואמר · ישתבח באריה דכן ברא:

והן תתריח אן תשמע · למימרים טבה: אתיתב קבלי · ואנציר ית לבבה:
ופקח עיניך וראה · תמחות רברבה: עשות מן הוא לאוי · בכל עת
ישתבח: אשר ברב גדלו · נשא השמים השבעה: כל שמים ורקיעו ·
אחד באחד משלבה: במגדליון ודרגיון · ובכל רקיע כוכבה: ולכל
כוכב מחשב · למהלך והמושבה: כל נבון ידעו · ויודיע במחשבה: זבני
השנה · ומה לגוה יבא: מן מועדים ומועדים · וזה רם כל מיתובה:
וברקיע השמיני · הכסא נציבה: *אחז בשמים והארץ · והפאות הארבע[1]:
על עמודים סבילים · מן המלאכים ארבעה: ובו הכוכבים התקומות[2] ·
בחכמה ייה מרכבה: לא תלך ולא תיתי · ברקיעון מנשבה: והוא
הלוך בהם · בתקון חכמה רבה: וכל מה יתקרי מגדלים וחנות · מזאת
הכוכבים מתחשבה: על מה עתקנן מן ארשינן · בעלי המימרים הטובה:
והרקיע התשיע · המתקרי סוביבה: לית לאחד עליו מימר · ונלא ממו
f. 81 כל חשובה: רק הוא מעון הקדש · והמלאכים בו ישיבה: | לתשבחן
והרבואן · וכל מנון מקבע: פני מרו תמיד · לא תרדימה ולא משכבה:
ולא מיכל ולא משתה · ולא ידעו רעב ולא שבע: ואתבראו מן אור ·
לא זכר ולא נקבה: ולית להם מעשה · אלא לכל צבא: מהם תשמישות ·
בתהללות מתרברבה: ומרון עשיר מהם · ומן השמים ומה לגוה: ולית
הוא צריך לכלום · ברישה ובעקבה: ישתבח הבריו · דברא וכונן וקוה ·
בוראים מן חסר · מן האן דלא הוה:

זכרתי לך חלק · מן תמחות שומיה: במעטות מדעי · ומה הו חלק מן
חלקיה: כי תמחותון רבים · ולית יוכל פתור יפתריה: וכל נבון בעלמה ·
נלא מן מספריה: ואני עמדתי על נלאותי · וקצרתי ממלליה: עד
לא אפל בחטא · מן המגרע ומוספיה: כי זה מקום עצום · ישתבח עשה
פליה: ואשתיאר עלינו · ארעה ודכרניה: דגלאה בתר תהו ובהו ·
ובארשו מדילה רכביה: בתוך השמים עמידה · בלא עמודיה: ובתר
חשך היה אור · ולילה ואיממיה: ומינים מתחלפים · מן טובות יתריה:
מכל עץ נחמד למראה · וטוב למיכליה: ומיני הבהמה והרמש · בימה
ובמדבריה: וגוני התמחות · בון יתורך מספריה: כל זה מבגלל אדם ·
דאקימו מן עפריה: ברמות והצלם · בטב צורה ייה: ויפח באפיו

[1] L 17 omits this line. [2] L 17 התקוממות.

נשמת חיים · ויהי אדם לנ[פש] חיה: וזבן פקח עיניו ואסתכל · ארעה ושומיה: זרז בסגדתה · קמי אלה אלהיה: והוה שריו מבטא לשנו · כרז בממלליה: לית אלה אלא אחד · העשה לזה תמחיה: יהוה אלהינו יהוה אחד · רב כל רברביה:

f. 81b חיי עולם לאשר · שמר מימר אל ישר: דביארו בכתבו · תורת קדש כל ספר: דודעת לנו · מה הו מנן סתר: מן דברי עלמה · ומה אתכנש בה ואסתדר: וגלת לנו כל דעה · ודרך הרע מן איקר: ומרן מן טב צדיקו · כה בתוכה ביאר: שני הדרכים פניך · אסתכל בון ואבקר: ובחר לך מה תבחר · מן הברכה והצרר: כי דרך הטוב לטוב · וכל הלוכה משתמר: ודרך הרע הלוכה · לית ימצא לו פשר: ואן לי לא תצדק · ראה מה אזכר: בדיל אדם בעת · למימר מרו מה[1] שמר: ואכל מן העץ · ושמע אל מימר שקר: אטרד מן גן עדן · והוה נע ונד במדבר: ויבכי בדמעות דמים · ועל הגן יתחסר: ואוליד קין מקדם · אן שב למרו ועזר: ובתר קבלות[2] שובתו · ומאה שנה אתנזר: רצון אלה שרא עליו · ובשת בנו אתבסר: ראה אל זה ואל זה · ומה מנון אתשרשר: זה ממו הרשעים · וזרעו לא אשתיאר: וזה ממו הצדקים · וזרעון אל אחר הדר: דקם מנון כוכב · נורו דנע על כל אתר: אתקרא שמו משה · ובכבוד יהוה אתנזר: ואתא לן בקשט · ובטל לכל נכר: מן לו אנה מדע · מן לו אנה מפתר: יביא לנו דעתו · ויקום עמן ויספר: גלגי זה השליח · הגבר הגביר אשר: נלא מן מספר נקיבו · כל נבון בעלמת וכל שר: נביא קרע השגבים · ובין חילי כסיאתה עבר: ואזדמן עם הכבוד · ועליו אתלמד ונטר: ואתגלא לו תמהות בראשית · ויום נקם ומבתר: ואמטה אל מכונים · לא דרך בון בשר: מן סדר מין אדם · לא קדם ולא בתר: ואסידו בשליחותו עלמה · מיסטר ועד אסטר: זה הנבי דישלם עליו · בבל רמש וצפר: כי השלם עליו · גביר לכל שבר: שלום יהוה עליו · בגלי ובסתר: ובכל דרך נלכה · עליו השלם נימר:

f. 82 טב מאד עד מותר · דכרן משה בן עמרם: דכרן יכסיף הלב · *ויוסיף לו הניאם[3]: וירוי לב הצמא · *ויטהר הפמם[3]: ואיך לא תחיה הנפש · מן מדכר זה הגביר הרם: דכל מן שמע מדכרו · לא יוכל אן ידם: אלא יגיב ויימר · עליו השלום התם: נביה דגלת מבדילותו · מיום על הארץ הושם: ואדירת נוראותו · בשמים והארץ ובים: ומה בהם מן בוראות · כל מנון על כנותו אתקומם: ושרא יספר גלגיו · ויתני עליו

[1] L 17 לא. [2] L 17 קבול. [3] L 17 transposes these clauses.

השלם: ואגדל ואגמל · בבית הדבב הטלם: וזה מן רב מופתיו · דלא
יוכל דבב עליו ירצם: ומן צעירו כלא מן הרע · וארשה בכל שלם:
ועשה אלה על ידו מופתים · וכל סימן מתעצם: כהם לא היה · ולא
יהי עד לעלם: מי לו כות משה · הנבי הנאמן התם: אשרי אשרי
למעמי זה הצלם: הא לו עמתו עיני · ולו יהי זה בחלם: ואסתכל
לשיבתו · ומכן יהוה לא ישם: ובו נדרשך אה מרן · ובבעלי הקיאם:
לא תפרע ראשינן מן דתו · ותצמתנן בו ביום נקם: ונבוא תחת צל
קורתו · ותפלותו תושיען מן ארצם: וגמטי לגן עדן · ותרחו באפינן
לא יסתם[1]: נביט לתמחיו · ומה בו מכל טוב מתריאם: ואתה אה
מרן על כל מאום יכול · וממך דבר לא ניעלם: טוביכון ישראל במשה ·
דמרכרו אתקדם: בדתו אדבקו · ואקרו עליו שלם:

יפה לך ישראל · בזאת המתנה: דנתנה לך מרך · יכולה דיאנה: בכתבו
הקשט · ובנביה מהימנה: ובהרגריזים מסגדך · הר הנחלה והשכינה:
מי גוי גדול כותך · כל מה תעשה לו עדנה: ואלהיך קרוב ממך ·
בכל זבן ועדנה: | וטובו לך ועליך · בבכל עת יתרנה: ויהב לך מדע f. 82b
בו תבדיל · הרע מן כשרנה: ועתד לך גן עדן · לך ולמובאך מכינה:
הן היית ממו קרוב · וכל תורותו האזינה: והלוך בדרכיו · ולא תסור
ממנה: ולך סני מכן · וטובות מזדמנה: אה דרוש קום עמי · וקרע
בגד עונה: ועזב כל תועבה · והרעות לא תקרבנה: ועת תקנה הטוב ·
מכר לא תמכרנה: וזרז עמי עד נעבר · אל זאת משכנה: ונחדד
השובה · ונדער במכונה: ונלך במיסונה · ונאכל מן פרי אילנה: וננשם
נפשותינו · מן דברי עלמה וענה: ואל תראה לכל סוכיל · חסר
המדע והבינה: דלא יבדיל מאום · והטוב מן הרע לא יבדילנה: לית
יחשב מן אנשים · ולית לו בעלם תמונה: אלא שור בדישו · ילחך
הזרע בתבנה: לא ידע מה טעמו · ולא יורע לו בעודנה: והן הוה
בידו כלום · מן הכסף ומינה: יקשה בה לבו · ולכל עני לא יכנע:
וידבק עליה מאד · ולא ירתי למסכינה: ובמאדו עליה ישמר · וינשי
יום נקם וחשבנה: ויחשב הן היא תושיעו · בעלמה ועורנה: וטביע
בהחטאות · ובכל פשע ועונה: ולית ידע מה הו עליו · ולא יתפורר מן
ישנה: אלא יום מעמדו · קמי אלה רביאנה: וימצא נפשו בדו · ולית
לו מזה פרקנה: ויראה אליו יהוה · ויאמר לו ממנה: לאהן תלך אה
מרוד · היום יום דיאנה: היום יום פקודי · עליך אה זידנה: וידרש
שם ישועה · ויצעק ולא יענה: ותתגלי עליו עדים · משמאל והימינה:

[1] L 17, 18 ישתם.

וסדר מה עבד בעלמה · חתום באוצרו מזומנה: ישאלו על אחת אחת ·
f. 83 וישתק ממו לשנה: ויביאו כל עובדיו · וישקלו במוזנה: | אוי שם לכל
חיב · דלא יתשקח [1] לו עמל רצונה: לית לו גמל אלא האש · השרפה
ויקרנה: והתהבים הרצונים · דהלכו דרך אמונה: שכונים בגן עדן ·
ושרי עליון רצונה: וטובות מתיתרים · ומיתובים סקפנה: והתמחות
דיראו · לא נוכל נימרנה: כי המימר בזה גדול · ולית לאחד בו
פתרונה: ראה ואסתכל אה חברי · מה אתקדם לו דכרנה: ומה זכרתי
לך מטרם · ועד אחר אל אנה: וקח לך ממו חלק · ושימו טטפות
לך בין עינה: ולמדו אל בניך · ולמי דבריך יאזינה: וזרז לך בשובה ·
ולמחר לא תשארנה: קדם יבוא מותה · כי לא תדע אלא והנה:
אליך כד אתא · ותאזל למרך סנה: הא טובי יראי אלהים · והא וילה
לכל שנא: מרי אשכן יראתך בלבי · ותשים מאהבותך לי מזונה:
והלכות דרכיך מדרשי · ומעבדך לי משכנה: עד תלך הרוח מן הגויה ·
ובארשותך בחסד תקחנה: וברצונך תרצי עלי · ונמות על טב אמונה:
בתפלות בעל התפלה · דאתפלל ואמר סלח נא:

כי חלק יהוה עמו יעקב · חבל נחלתו ישראל: יאמצהו בתורה · כתב קשט
לא אליל: אשר היא חכמתו ובינתו · לעיני כל עם גוי נפל: דישמעו
דברה · ותקותה עת יהחל: ואמרו רק עם חכום ונבון · הגוי הגדיל:
f. 83b הזה אשר מרו ממו קרוב · בכל מה יקרא וישאל: | מי גוי גדול
כותו · דמן העמים לו אבדיל: במועדים קדישים · וזבנים לא תחלל:
אשרך ישראל · ומה לך מרך נחל: חשבן קשט בו תדע · השמטה
והיוביל: וצדיקות מועדיך · בעדניון לך אשכיל: מי כמוך העם הנושע ·
דשמך גוי סגיל: רכב שמים בעזרך · ואסקף אתרך בתליל: והו לך
מגן ועזר · ובטובו לך הגמל: לאוי עליך ועבד · ארך היום והליל:
תהי עקד סגד · פני הרגריזים בית אל: בזה היום העצום · ותשיר בקל
תליל: סלח לנו מרי · ולאבותינו בחסדיך גאל: וקבל כי אמנותך · לא
תעזר למסכין שאל:

אמרנו: ונאמר:

לאוי נפתח תרח טבן · ונעבר אל תוכו: וניסר חן הנפש · ואל מחוץ
נשליכו: ונמשש על הדעת · אולי אן נמשכו: ונבני לנו בניאן · וביראה
נסמכו: ונתלי ית דרגיו · ותהי השובה דרכו: ועל הדעת יסודיו ·
והזכרון מלכו: כי כל מן בנה בניאן · ובדכר לא חנכו: ילך וישוב
אל ביתו · ולא ינלי נפשו בזכו: עד יעני נפשו במדרש · דרכי הידועים
ומה הלכו: פן ימות בנואלו · וכל לבב דרוש ירכו: והדעת לו דרכים ·

[1] L 17 ימצא.

טובי מן דרכו: ונשוב עורי לדכרן · מה אנן נצרכו: מן זכרון
המועדים · דבון נברכו: ישראל ובמקדומון · האבלים ייאפכו: בשמחות
רברבים · ובנורים מן חשכו: | מתודעים מן חשבן קשט · דלו עדים f. 84
לו תמכו: אנון השמש והירח · ויסודיו מתבני על הכוח: מרי לא תיפר
בריתו מישראל · וחשבנו ממו לא תולכו: עד לא יהי במועדיו תעה ·
כות מן הלכו: אחרי הבטול · והקשט חסכו: ואן אמר אחד זה המועד ·
ייתי עורנו ייפכו: ולכל מהם דבר · ולי צדיק בו יסמכו: מרי קומם
קהלך על דתך · עד לך התשבחן יערכו: על מזבח הצלות · והזמירות
עליו יסכו: בכל מועד ומועד · דבון ישבת מן מלאכו: ואוזף לון
הטובות · והשמח אורכו: בכל שבת ומועד · ובטובך ברכו:

מראש גבעת התורה · על ישראל נשקף: והו שכן לשבטיו · ורוח אלהים
לו תרחף: והלוך דרך מרו · והנור עליו שלף: שלשלה לא יקרבה
הרע · אקרה מן שבט יוסף: צדיקים לית בהם · לא מנחש ולא
מכשף: ועשה למועדיו · בזבנים לא תחלף: הם תרי הצדיקים · דבשנה
הם קטף: הראש דאתקרי ראישון · ותמחיו על הכל תניף: בו אתקומם
העולם · ובארשות אלה אתאסף: בו דער ארם בגן עדן · ששת ימים
לא תסף: בו עשה נח התבה · זבן אמלית הארץ נאף: בו גזר אברהם
ערלתו · ולמימר מרו לא חלף: בו אתבסר ביצחק · וקם ממו זרע
קטף: בו בא יעקב אל המקום · וידר ולא טרף: בו לישראל הוה
פרקן · ועל הדבב היה קצף: בו צאו מעבדה קשה · בכל סימן חיול
תקיף: בו צאו ממצרים · רבבות אלף אלף: בו יאכל קרבן הפסח ·
והנותר ממו ישרף: בו ששת ימים תאכל מצות · ובשביעי על הרגריזים
תשקף: | כל זה התודע מן תורת משה · דביאר לנן ואלף: מה בה f. 84b
מן פקודים · לא חסיר ולא עדיף: דאמר ופסחתי עליכם · ולא יהיה
בכם נגף:

נבונים וחכומים · מן לנן שמעים: אציתו ואסתכלו · לזה התמחים: דעבד
אלה מרן · במראות הצבאים: דצאו ממצרים ביד רמה · על יד דמע
הדמעים: בשבע שבעות · בחמשים יום מתודעים: הראש בים סוף ·
דהוות מימיו מקבעים: לשבטי ישראל · ובשלם ממו יצאים: ופרעה
וכל פרשיו · במצלות טבעים: שם שבח משה · ועמו ישראל משבחים:
בקצת אז ישר · ומשם נסעים: עד אתו אל מרתה · ולשתות מים
גלאים: ובמשרית אילים · היו שם מצאים: עינות שתים עשר · ועליהם
הנחים: שנים עשר שבט · והנירות מופעים: בשבעים התמרים ·
דלזקינים ירעים: דעו דרך אלה · ומן שמו יראים: ובעת עמו המן ·

מזון ממו לקחים: וברפידים הביטו · מיני הצמאים: עד שתו מים חיים · מן צנמים מוצאים: ושם עמלק ועמו · ביד יהושע ממחים: ולגו מדבר סיני · כל עמה שמעים: וקולות וברקים · מן שש פאות באים: ואמרו אל משה · כלנו מזדזעים: מן זה המראה והמשמע · ואנן ממו יראים: אמר לון אל תיראו · כל זה עד תהיו ידעים: למטר פקודיו · ולבלתי תהונו חטאים: ונגש משה לערפלה · ואתגלת לו הנפלאים: ואסידו בנביותו · כל הנמצאים: בשומיה וארעה · ולפניו צבעים: | שלום יהוה עליך אה משה · עם חדוד השעים: f. 85

סדר חילי כסיאתה · על טור סיני שרים: מרבין לנבי התמים · רמע הספרים: ביום המעמד העצום · דבו רב דברים: אשתמעו מתוך האש · בקולות מתגברים: בעת אמר אנכי יהוה · אזדזעת הטברים: והכיפים והצנמים · והנחלים והמישרים: ומיני הבוראים · אל ארצה מהרים: עקדים סנדים · צעקים אמרים: יהוה אלהינו יהוה אחד · גבור הגבורים: ונביה רבה משה · עמד עמדות ישרים: לא יצנק ית פמו · מן תשבחן יקירים: ארבעים יום וארבעים לילה · וידיו אל השמים מרים · עד קבל מן מרו · לוחות אבנים תרים: עם התורה והמצוה · בספר חמשה ספרים: ואדירת בון עלמה · בנורות יתרים: ואתודע הטוב מן הרע · לא שוא ולא שקרים: לך מודאה על נדלך · אה ישר הישרים: על רב צדקתך עמן · בדן המתנות הכשירים: בנביך ובכתבך · דבמדכרון פשרים: מכל דוש ולחיו · ומכל לחץ וצררים: טוביכון ישראל תגיבו · בקולות אדירים: מודאה לאלה[1] מוד[אה] לאלה · בכל רמש וצפרים:

על כף הרגל נקום · והממלל נחדשו: בגלגי דן ירחה · ובמפרש קדשו: דאתקדש ואתעצם · מן כל חדש בחדשו: למה בו אצתמת · מן ארבע אקרים לו שמשו: | שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש בששו: על כן f. 85b אדמי לגן עדן · מנה ארבע ראשים אתפרשו: כארבע מועדים עצומים · דלנוה יעשו: כן גם הו מדמי · לאקרים שרשו: דעלם הות מנון · ובאדם אתכנשו: אש ורוח ומים ועפר · ובון אתכוננת נפשו: וכות ערבים ארבעה · לכל נפש לבשו: דמות זבני השנה · ארבעה אתחדשו: קור וחם קץ וחרף · לעלם לא ימושו: ודגל מחנה ישראל · מן ארבעה אתעשו: והקרבנים דבו תתעבר · מן ארבע מינים יגשו: מספרון שלשה ועשרים · הנבונים ירחשו: במפתרון אחד אחד · מן דאנון ירשו: לתורת משה האיש · ונזר פקודה לבשו: ומה אמר על ריש דן ירחה · בלבביון לא יתנשו: שבתון זכרון תרועה מקרא קדש · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

[1] L 18 לילה.

פתח התשובה פתיח · לעם ישראל וכרנו: ברן ירחה שביעה · לכל איש
עַ
ענו: ומן ידרש בו השובה · בהנני יגיבנו: ויאמר עבר אל תרחי ·
ואל תירא ממנו: כי תרחי טבן · למי יעבירנו: וינשק בו ריחות רצון ·
ואל טב מֹנוח ישיגנו: דבראֹשי תשעת יומים · לעם ישראל לא לעורנו:
אתקרו בתשובה · למי שב מן עציאנו: הא טובי התהב · דיקום ׳בתקונו:
וינציר לבו ונפשו · בימים דזכרנו: במקרא והצלות · והתפלה והתחנונו:
כל יום כל יום · אל זה היום דאתֹעצם רביאנו: דאתקרי יום הכפור ·
דבו דרורינו: מן אסור אשֹמיה · ומכל פשעינו: יום אחת בשנה ייתי ·
f. 86 יכבס עונינו: | ונצא ממו נקוים · מכל אשר חטינו: יום לית לו בעלם
דמו · אלא יום נקם כמונו: יום לית בו מיכל ולא משתה · ובו תסבע
נפשנו: מן תעתיד התשבחן · והרבואן ומינו: יום אמר עליו בכתבו · ית
נפשותיכון תענו: יום בו נצום מן חוביה · טובינו הא טובינו: הן
שמרנו פקודיה · והן שמנו מעמדנו: פני אלה ארך היום · ובתפלות
צלותינו: נימר מרי תאב ואתרחם · וקבל ציאמינו: מרי תאב עלינן
ועני · והקים מימרך לנו: וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

ציאמך אה ישראל · מופיע ממו הנור: מן נירות גן ערן · למי לגֹהֹ׳ דעור:
ולית בעמים והגוים · קהל גוי טהור: לו ציאם בציאמך · אתקרי שמו
כפור: כפירות לכל עון · ולסליחות מקור: אוצר מלי סליחן · בו
יתקע שופר דרור: לתהב מן הוביו · יפשרה מן אסור: החטאות ומינה ·
וזה גלי לא סֹתור: כמה הכתב בתורה · בקצת אך בעשור: כי יום
כפורים הוא · חקת עולם בכל דור: יכפר עליכם · אשרך בזה הבסור:
טב לך בו תדֹבק · ותבנה עליך צור: הזכו בציאמך · ומקרבך לא תסור:
מערב עד ערב · פני מרך אמור: כל שירה ותפלה · עד תצא ועל
צלמך נור: וזה יהי מבתר · טבילך בכיור: היראה והמהבה · ודרכי
השובה שֹמור: ותעזב כל תועבה · ותטמרה בתנור: ותאזל מקרבך
f. 86b ויצרך · אולי יעלי ממך קיטור: | בו ריחות הרצון · וניחחו כמרדרור:
סליק מן סביבותך · ארך היום לא יסור: בזה תקדם על ציאמך ·
ומה אזכר תהי נטור: האן דו מנו ׳דידע · האן דו מנו דיתור: קדישות
זה היום · וגלגיו מן ישור: דבה כוס אסו · וקבלו כוס מרור: כוס
אסותה להברוך · והמרור לכל ארור: דיחלל לקדשו · ובציאמה ליתו
פשור: וישפט לכל אלילו · ויבנה לו ברע מצור: ולית יתפורר מן
שנתו אלא · ביום אלה יהי אמור: ראו עתה כי אני אני הוא · ואין
מידי פשור: שם יתגלי הקשט · ושם יתגלי הסתור: ויבדיל בין הקדש
ובין החל · ובין הטמא ובין הטהור:

קהל יעקב ישראל · קהל קדיש כני: קרא עליו יהוה · בכורי ובני: ואפרשו
מן העמים · ואסגלו בזימוני: קדישים כברים · רבותו מי מני: מזה
יצא ואל זה יבוא · והשמח והשדכני: תחז בו ובביתו · ותשרי במכוני:
דלו בעת יקח · מן טב פרי אילני: הדר טוב למאכל · ומראהו לכל
עיני: עם כפות תמרים וערבי נחל · יהיו מזדמני: בסכות ׳דיעבדה ·
ולגוה יהיה שכוני: כל האזרח בישראל · מנער ועד זקני: מה חסיד
מה יפה · מה רב זה המחני: והו ישב בסכותו · ומטלל בענני:
הרחמים והרתו · ועבוד כל מה דחני: מן המטעמים והמשתה · וכל
חבר עם חברו מזדמני: | בשמחה וטוב לבב · וכל יום יהיה מתפני: f. 87
אל הרגריזים · קדש המכוני: שבעת ימים ככה · אל יום השמיני:
שביע המועדים · רבותו לא תמני: דאנשא ואכבד · ואתעצם לו
הרביאני: במאום טב יתעבד · הוה בימי הרצוני: המפתור בו יתורך ·
ולא יצרך לדכרני: כי מפתרו גלי · במדע כל נבוני: ימטנך מרך
לזה · ואתה בכשרני: ובסדר מועדיך · כל שנה תתחני: בעמל מי בם
אסגילך · דאמלל מן הסנה: ויאמר משה · ויאמר הנני:

ראה ושמור מה צוך · אה עם קדש ויקיר: ואסתכל מה זכרתי · ומה הו
קמיך פותיר: מן זכרון המועדים · מראש ועד אחר: ואתקשט במדעך ·
ובלבך והיצר: אן לית גוי כותך · בעלמה וכן באחר: אשמח מלוא
לבך · ועל כלה אתפאר: ואל תפן אל זבנה · ואל כל עדיף וחסיר:
כי כל שעה על דבר · ועל אחד לא יותיר: ושבועת אבותיך · לעלמה
לא תיסיר: אן הוה היום חשך · מחר ייתי מניר: ואן הוה היום רע ·
מחר ייתי שפיר: ואן הוה היום ריק ממך המשפט · מחר אתה הגביר:
ותראה מה ישמיחך · וכוכבך בסעד יניר: אל ירך לבבך אל תירא ·
מן עובדי כל ממזיר: כי מרך חנון ואמנותה · גביר לכל שביר: וחלילה
חלילה · אן בריתו יפיר: אתה הו הדמע · והקשט לית הו טמיר: ואן
הוה ממך מתכסה · מה אני מזכיר: ראה אל מימרו · ׳דבדילך אמיר:
בקצת לא מרבכם · ומה לגוה סופיר: ומה בתרה אתביאר · דברים f. 87b
לא תספיר: תמצא לך אנחו · וכן לנפשך סביר: טובך ישראל טובך ·
תדכי לבך שריר: ותתן על זה תודה · ותסגד ותקום ותשיר: כל שירה
ותפלה · ועל מזבח הצלות תקטיר: קטרת המודאה · למן לך מן אוצרו
השביר: בזה היום מיני · הסליחות והכפר: ותצא ממו חדש · מכל
חטא נקיא טהר: ישימו אלה בריך · ומברך על כל שמרי: מן ישראל ·
מן מסכן ומן עתיר: דשמעו מימרי · ומן לא בנן סדיר: ידכרו יהוה בטב
מדכר · וישוב לאנה ׳בכשר: ומן יתותי לכותה · בטוב לחברה יהיה זכיר:

שירתה אתחסלת ׳ והמימר בה חתמתי: ואורכתי הדבר ׳ ומן המוכח לא
קצרתי: ואוכחתי עורנה ׳ ולנפשי שכחתי: כות מן יכלא חברו ׳ והו
ברעות עתי: כן אני מן מעטות מדעי ׳ אל עוני לא ראיתי: ולא
אכלא ית נפשי ׳ ואל אראה ברעתי: וזה מן רע חני ׳ והו רע כל
רעותי: ועם זה לית לי בינה ׳ ומעט מעט מדעותי: ולית הייתי בעל
דברים ׳ אלא מבלתי: מצאות הידועים ׳ ׳דיגלו כל נסתרתי: על כן
אני שאל ׳ מן חסדי קהלי ועדתי: הנמצאים בנו ׳ ומן בתרי ייתי:
יפשטו עדרי ׳ וצדקתון תסבל יתי: כי אני עבד נשיש ׳ ולית אתמרת
שירתי: אלא על פי מן הוא ׳ ארכוני בין סיעתי: וגבירי ואדוני ׳
וסמוכי בצרותי: ונור עיני ולב לבי ׳ ואל ראשי מצנפותי: אחי הגדול
אברהם ׳ גדול לי ולאחותי: | והוא דארשה לי בביורה ׳ ואני לית f. 88
יכלתי: אחליף לו מימרים ׳ בגלל מן צעירי צפרתי: מן אבי יתום
מסכין ׳ ולסכולי מה מצאתי: אלא אחי הזוכיר ׳ ובו ראשי נשאתי:
בין קהל ישראל ׳ וממו התורה אלפתי: ׳עם מימר הידועים ׳ ומה
בעולמי כנשתי: הוא מלמדי בכל ׳ וטובו עלי יתרותי: * יגזי יהוה גמ[לו]
בטוב ׳ ואוצרי טבה[תה] לו תתפתיח: ולא יחסכנן ממצאו ׳ וישימו
מטמ[ון] לחיותי: ויותיר לי ימי חייו ׳ ׳עם חיות[1] נותרת אחותי: ומכל
נדח ובדור ׳ ישים לנן צמותי: על מה ירצי לך אה מרן ׳ ותשים על
הקשט[2] קוממותי: וכפר לי אשמי ׳ וכן פשעי וחטאותי: וקבל תפלותי ׳
וריק לא תעזור לשיאלתי: אה שמעיו הנקאות ׳ אליך ידי הרמתי: אה
מן רחצוני בך ועליך ׳ לישועתך קויתי:

תהללות ושירות ׳ בתחלה ואחרית: תרים לשונינו ׳ בבל עת לא תשבית:
תבואתו אולי תדגן ׳ ולכל טוב תצמת: תסק אל מעון הקדש ׳ ותרצי
מן בעל[מה] ואחרת: תקיפה אלהותה ׳ בעליון ותחתית: תורותו
תוריאנו ׳ לכל קשט וחכמת: תודיענו הדרך ׳ ותפתח לנו דלת:
תתובתה בזה היום ׳ טוב מי לגוה׳ שבת: תמונת ישראל ׳ דלית בעמים
לה תבנית: תוסיפו אה מרן מן טובך ׳ בחסדיך אן עמית: תשיבו אל
רצונך ׳ תקים לו הברית: תלבישו על ראשו נזר ׳ כבוד ואתפארית:
תקוממו על דתך ׳ ודבביו קדמיו תכפת: תגים יומה מאה שנה ׳ אה
עמה מצתמת: תתחני במועדיך ׳ תמצי כל טוב חדת: | תצלי תשיר f. 88b
תקום ׳ תסגד קדם הבית: תפתח לתורותך ׳ ירוח צרך בעת: תקרא
יהוה אל רחום וחנון ׳ ארך אפים ורב חסד ואמת:

[1] L 17: על כן אני מתפלל ׳ במקראי וצלותי: למן לו הרחמים ׳ ישים רחמיו והורתי: משללים על רוחו ׳ בטב מנחותי: מן מיסון גן ערן ׳ ואל שם יה בעותי: יותר לי ימי חיי ׳
[2] L 17 הטוב.

בשם יהוה יכולה[1]:

עليه ايضاً שירה טובה גדולה חסידה تسمي شيرة السلوات فما وقع للانبيا الكرام والايمه السادات من انواع الامتحانات الدي لهم لجميل صيرهم رافعات لاسني المقامات عليهم من الله تعالي افضل الصلوات واحسن التسليمات وهي تاليف نادرة هدا الوقت والزمان وفريد العصر والاوان حضرة سيدي الاكرم وملاذي الافخم ذوي القدر والشان المحتشم الشيخ الاجل الاخ الاغر المكرم ابراهيم الملقب العيه المحترم حفظه الله تعالي وادام بقاه وحرسه في الجاه والولد ووقاه من ساير بلواه وكفاه سر اعداه بنبوة من شفاء لشفاء ناجاه وفسح في اجله زمان طويل اللهم امين

אפרש כפי ליהוה ·	וקולי לאלה אשא :
בנפש שלומה ·	מכל רע מתקדשה :
רחט בתפלה ·	ועלת התחנון הגישה : f. 89
על מזבח הצלות ·	ומנחה חדשה :
מן נסך הזמירות ·	וחקטיר מגרשה :

ריח ניחח אשה · יריח ׳בריח ניחח קדושה : מן דו אחד ולא מן אחד · ולא כאחד מורשה : ולא אב ולא אם לו · ולא בן ולא בת ולא אשה : רייש כלה הוא · ולא נודע לו רישה : ועקב לכל כלום · וכלה בחילה׳ משא : ולא סוף לעקבו מודע · רק התמידה לו פרישה : לית חיל דיקום אלא חילה · וכל דבלעדיו נורשה : אכן אכן עולמו · ועלמה לון אפרישה : ותקנה ׳דתקן כלה · והטיב יסודה מן ראשה : ואתו שמעין לה׳ · צריכי בקושה : וכל כלום מסיד · מבגלל מה עשה : אלהותה רבתה · לית נמי בה ׳לרשע : דהיא מליה עלמה · בפעות הששה : למקוממה חייה · מן מיני כל אנשה : ומן בהמה ורמש · ׳בימה וביבשה : ואל מה תוציא׳ הארץ · מן חילן ופרי ודשא : ועשב וזרע מתחלף · וכלה ׳לרחמיו דרשה : ולא ישכח מן טובו כלום · והכל ׳ברתותו ישע : הב לן נרבי טובו · מה דו חילן הנששה : ונהבה׳ ונדרשה׳ · במאד לבה ונפשה : מרי שם לעבדך תקומה · על דתך הקדושה : מרי אכן לי דרך אמונה · ואוליכני במגרשה : מרי אקמני מן דבוקי · אימנות משה אישה : מרי חתם בטוב אחריתי · ושם רתותך לי מורשה : מרי מלגו לחצה רבה · קריב לעבדך נפושה : מרי תאב ואתרחם עלי · ואל תפן אל קשה : עבדך ואל רשעו וסלח · מה מן עמלי בישה : הך די אמנותך וחנן בי · לא יגדל עוני מנשא : דאתה נצר חסד לאלפים · נשא עון ופשע :

[1] Not in L 16, 17.

בשם יהוה הגדול · אתני באמירותי : ועליו אתרחץ בעמלי · בסדר ׳זבנותי :
דו לי מגן ועזור וחרב וקשת · והו עזי וזמרתי : | מן מדעה חכמתי · f. 89b
יתו מן עשותי : מאז הות דם · לזבן ׳בכוחו הייתי : לגו רחם ובטן
ושם׳ · מבתר זומן אבהתי : לית ארע מה עלם הנפש · והך מה ספק
צריכותי : והך הטיב לי בצדקתו · ורבה טב צורתי : הנסתרות לו
לבדו · הך רכב נשמותי : רוח עלה יעלה׳ · וישוב לגויותי : הגויה וכל
הגדיות · וסדר עצמותי : קעמים בדן הרוח · והדם הו הנפש ומבלתי :
זה הרוח לא יקומו · ותכל׳ חיותי : ישתבח באריה ׳דכן ברא · ומבתר
הוציא יתי : מן מקום חשך · וגלה נור חזותי : מלי הבריה שלום · ולא
פאתה כונגותי : לב לדעת ועינים לראות · ואזנים לשמע דברותי :
ופם ולשן בו ממצא · למיכלי ולאמירותי : וידים למעשה · ורגלים
להלכותי : מתנה טובה מן רב צדקתו · מכינה בי לתדבירותי : והסהד
על העבוד · הנה נא אמרתי : טובות רבות מאד · בממצאתי מצאתי :
ואכלת׳ ושבעת׳ וברכת׳ · יהוב מתנותי : כי נכמרו רחמיו עלי · ועם
טובו רמשתי וצפרתי : ורב כל הטוב והחסד · אשר קמיך זכרתי : לית
לבר מן מוצאתי · בדת משה אימנותי : מה לי על ספוק צדקתו · רק
המודאה בשפתי : כל ימי חיי ואמר · מן לבי ונפשי ולשנותי : לך
מודאה על גדלך · אה ממלא׳ בריאתי : לך מודאה על גדלך · אה
מספק צריכותי : לך מודאה על גדלך · אה מי בך דביקותי : לך
מודאה על גדלך · אה מן בך רוחותי : לך מודאה על גדלך · אשר על
דתך אקמתי : לך מודאה על גדלך · ועל משמר תורותי : לך מודאה
על גדלך · האמור ראו למדתי : והך לא ארבה׳ לך המודאה · וטובך
יתיר על בשתי : גמלתני כל טוב · וכל רעות גמלתי : ולפם דו טובך ·
מן הגמל קטנתי : מה אני כי אני · נלא מכל כחתי : ואין יש לאל
ידי · לעשות עמך דרישותי : לפם דאתה תשבחן · על קרבן צלותי :
וזה דבר רב ממי · ולו כל חיי קמתי : צעום היום קעום הליל · לא
אלך ולא אתי : | ומצלי על האש · מעט מרב טובך מה ספקתי : f. 90
מה לי אלא בטחי ברחמיך · מביט תרתי ארתתותי : עבודי חנן
בעבדך · ואל תפן ברשעתי : יריא׳ מן נפשי התגעיה · בך עליה
נשבעתי : מה מדרשה בי איקר · וקעמה במלחמותי : תהב דרך הרע ·
ותדבר ׳בתעותי : לעשות עמי רע · ולהפכות שובתי : והייתי ביניך
כמתעתע · והבאתי עלי קללותי : מרי בך ובשמך ובכבודך · הוי ׳מגני
לעזורותי : נא מן ביש נפשי · ורתותך תשיג אתי : פן תשבקני מרתותך ·
פן תדבקני הרע ומתי : הנה נא נקם קרובה · ופחדה מן תורתיך
חכמתי : פדי יתי בפחדיך · בחיי טרם מותי : ויום בו אקום קמיך ·

אחרי בליתי: שוב עלי כמה אתה ׳ ממך הסכן הסכנתי: לעשות עמי טוב ׳ ולא תקח על סכלתי: ותמות נפשי מות ישירים ׳ ותהי כמהון אחריתי: ועתה צדק במדרשי ׳ מנך לפם די ריחותי: ביתוב הדה שירתה ׳ כי נכסף נכספתי: ליסודה ׳בזכרון ׳ מה אתקדם מן נסותי: נסות הנביאם ׳ אשר הנם׳ ירותי: ירותי מיתובה רבה ׳ כדבר ארהותי: מן אדם ועד זרעו ׳ ועד התלתה רחמותי: דבדילון אמר ׳ וזכרתי את בריתי: לשני בני עמרם ׳ דבון אנה תפלותי: ליהוה ואמרה ׳ ארני אכן הלכותי: בדרך דאני בעי ׳ וגם בך יכלותי: והטיב לי דברי ׳ ואצליח עבידתי: בין בעלי המדע ׳ ומן בון בוננותי: ויהי דברי כשיר ׳ וסוברה בו לאחותי: מי בעל נסות יגש ׳ וישמע הדה שירתי: יסתובר במה הוה ׳ מן נסות הנביאם דזכרתי: כי הנסות רב מיתובה ׳ ׳לשוי קבולה מבלתי: אן יחרץ ויירא ׳ ועליון במודאה יתי: והסהד על הדבר הזה ׳ מן מלי ׳כתבה ידעתי: כי ׳מנסי יהוה אלהיכם אתכם לדעת ׳ הישכם עדתי: אהבים את יהוה אלהיכם ׳ ושמורי מצותי: למען ענותך ולמען נסותך ׳ להטיבך באחריתי אתי: על הנסות בקבול ׳ ממן דו רחמן ורתי: | לטוב לנו כל הימים ׳ יומים תלך ותיתי: ולחיותינו כיום הזה ׳ הקבול במה דאתי: מן הנסות בלב תמים ׳ אולי מרן ירתי: לנו ויירא ענינו ׳ וירוח מן צרותי: אתיתי לפתח רחמיו ׳ ועמידות מסכין עמדתי: בדחילה וב[א]רכנו ׳ ונפשי לה אשלמתי: דו ברוה ותשוב לו ׳ וישועתו קויתי: האל העני אתי ׳ביום צרתי ׳ ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי: f. 90ᵇ

גדול יהוה אלהינו ׳ יהוה אחד לבדו: לית אלה אלא אחד ׳ מה רב טובו וחסדו: דיאן הו בקשט ׳ ופעליו בו סהדו: צער אדם אקר ׳ עד מנה׳ נפרדו: זכאי הלכו שביליו ׳ זריעון ירותי פקודו: ויתב לון שחוקי מיתובה ׳ ובנצירו לה ירדו: וינסה׳ אתם לית אלא ׳ גלות לכל מנון כבודו: לדרי העולם תמיד ׳ והך אנון לא זדו: והך דהוו בקבול יקחו ׳ ובמודאה יקומו ויעמדו: פני יהוה וישבחו ׳ עקדים סגדים ליד חסדו: ראש הכל אבינו אדם ׳ עליו שני נסות רדו: הראישונה מנון רבה ׳ הות מבגלל תרדו: מגן עדן לעבד את האדמה ׳ ויהי הדבר בעדו: ובעד אשתו ׳דשמע מנה׳ ׳ כי בדבר אשר מרדו: ׳בשיאן הנחש לאשה ׳ ׳חלף מה אלה פקדו: במימר לא תאכלו ויאכלו ׳ ויתאנף יהוה מאד להשמידו: רק זכר הברית והחסד ׳ לאשר מנה׳ הפרדו: ויהי כאשר אכלו ׳ הו ואשתו יחדו: ונפקחו עיני שניהם ׳ ואזדועו ואבלדו: וידעו כי ערמים הם ׳ והגרות להם עבדו: וירא אדם מאד ׳

בקול יהוה עבודו: מתהלך בגן לרוח היום · במה עשה יגידו: וימלא כבוד יהוה את כל הגן · ואדם וחוה אתרדו: משם׳ לעבד את האדמה · ואשתפלת מלאת ידו: ושב לדוש עלמה · ובא לו אבל בתר חדו: והביא׳ עליו ועל זרעו המות · ואשתוי במאדו: בכי מתחסר על הגן · לאלה מתנזר במעמדו: בתפלה מאה שנה · ׳מודי ²חליפות פקודו: שאל הרחמים והרתו · ׳בתם לבו בפחדו: | ועל דדי קבול הנסות · f. 91 רתה מרה׳ לה׳ כעבדו: בעל אב הבשר · ובאחרית ילכדו: תרח גן עדן ראש · טרם כל ילידו: וירא מנוחה כי טובה · בתרה לא ישמידו: וזה למה אתרית בו · האחד התמיד ׳בכבודו: בשמים ממעל ועל הארץ מתחת · אין עוד מלבדו:

דכרתי קמיך תמח · נסות האדם הראישונה: ואתני עורי ׳בזכרון · השנית דרב מנה: דבר אבל עם קין · אשר אמנע: הן ישע יהוה לו · וממו מה קבל מנחה: ויאר לקין מאד · ויעבר עליו רוח קנאה: וקנא מן אבל · ואתנחם להרגו ותנה: עליו הדבר במרמי · נלבה השדה עורנה: ויהי בהיותם בשדה · אוי לה׳ שעות יגונה: קם בו קין אל אבל אחיו · וירגהו בעדנה: ויחרד כל העולם מאד · ותחתית ועליונה: ואזדעת עלמה · בעובד קין זידנה: ושני המאורות אתכספו · ויצעק דם אבל ללקנא: ואמר אל קין מה עשית׳ · ואתקיף בדילו ²חרונה: ארור אתה מן האדמה · ועליה תלך נא: ונד תהיה בפעלך · ומחללך רצונה: ונקמו על דן עובד · ביום דין דיאנה: כי שבועתים יקם קין · ויפקד עליו עונה: ׳ביום נקם ושלם · במשפט יום דינה: ואמת שמע אביו עובדו · הרע הזה שנא: לו ויאר לו מאד · ולחל דחלה רביאנה: ודע אן זה העובד · בא לו נסות תניאנה: מאת יהוה עורי · לרבות בו סקפנה: ובשמעו היה מודי ומשבח · בדכיות לישנה: משוי על קבול הנסות · מלב ומנפש ועניגה: רק איש מהבת בניו · בלבו יקדנה: כי כבד אבלו מאד · כי בזאת פרקנה: פרקן שני ילידיו · והאלהים אנה: על יד קין ורג אבל · ואתנצל מן רצונה: ואלה מן טב צדקתו · הגמילו טב מתנה: על קוממותו על זאת נסותיה · ושם דרגיו מכינה: | במוצא מן זרעו f. 91b מבתר · שת ואנוש וחנוך ונח: ואקים הזכאים ויוסף · ומי עור פניו דנע: ברקיע הסעדות אמת · ומגלי קדש אלפנה: טובי אבינו אדם · לאחרית גלגיו ממנה: זכרונות רצון ורחמים · בעובדו כשרנה: אדמי בו ולא אתפורר · מן הפיכות זבנה: כלו הלך ולמה · מה תטיב ממך חשבנה: ²חשב במרך טוב · בתר כל אבל ששונה: וכל צרע לרוח · אל נא תמנע: מהלך אל הקבול · ואהן הו סמנה: בינו שנת דר ודור · תודיעך סוברה ובסרנה: והימים הראישונים · ממצרים ועד אנה:

השני מן בעלי הנסות · דאתרבבת לון המיתובה: בן מהלילאל ירד · נסותו מתרברבה: כי בנו חנוך · בימי חייו גוע: ואבלו כבד עליו · וישרף לבבה: רק אוסיף המודאה · לאלה ושמו שבח: בנצירו בקשט וברחמו · פניו היה מקוה: וקבל הנסות עליו · וטובה לו חשבה: כי לא ינסה יהוה · אלא דלו בו מהבה: ומות הילידים הוא · לאבותם כפירות חובה: ואלה כל פשרונה קשט · וקרן בחכמה טבה: לית ביד אנש כלום · על נפשו מאתו יבא: כל כלום ביד אלה · והיכולה בכל סוביבה: ראה נח בן למך · ומה לו מן הנסות בא: והו איש צדיק ותמים · גלא צדיקו בכתבה: מלבין כל בני דרו · דכל מנון שבה: בלבו רק רע כל היום · ביצר מחשבה: ותמליא הארץ חמס · ועורי זמה ומריבה: ונח לבדו נשאר · צדיק בין כל יושבה: וקראו זה הדבר · והו יודי וישבת: ומבגלל אנצירותה · עלמה בו אישבה: ולא נותר מן היקום · בארין לארכה ולרחבה: כי אם הוא באשר · הלך בריחות חילה רבה: והבדילו יהוה לטוב · ואודעו במצוה: ויעש כל אשר אמר · ויהי המבול ויגוע: כל אשר בו רוח חיים · מזכר ועד נקבה: | והמים גברו מאד f. 92 מאד · וישאו את התבה: ותרם מעל הארץ · במיתובת כל דלגוה: ובתר שנה אחת · ועשרה יומים במחשבה: ויזכר אלהים את נח · ואשר אתו בתבה: ויצאו מן התבה · בברית דלו נשבע: כל זה מבגלל קבול הנסות · היה זה הרוח: ואלבישו כבוד הברכה · והקול בדילו הוה: ואתם פרו ורבו ושרצו · בארץ ורבו בה:

ולא דבר מאת אלה · אלא ולאוי קבולו: כי הוא צדיק וישר · הצור תמים פעלו: אל בצדק ישפט · הא טובי מן קבלו: כי הנסות לא תתם · אלא למי אמשילו: על מה ירצי לאלה · והרע בטוב אבדילו: ועשו הישר והטוב · וקשטה לא חללו: והלכו דרך יהוה · וכרת עמון פסקולו: מן אדם עד משה · ואלבשון כלילו: רק אבדיל מן נח תרח · עת צדיק עפלו: ונסה אתו במות בנו · הרן בגבולו: וידם ויגיב במודאה · ושבח יהוה והללו: ורצה במשפט יהוה · ומלב ומנפיש קבלו: ומבגלל הדה קבול · רתה לה אלה ואגמילו: במוצא צדיק מחלציו · עמל מריח עמלו: שמור דרך יהוה לעשות · צדיקה ומשפט ובגללו: קם ברית עולם · לו ולזרעו חבלו: אדכיר לטב שמו · אברהם דאבדילו: יהוה לדרך אמונה · ואב אמון קרא לו: ובעשרה נסות אהבו · נסות רבות אגדילו: עברו עליו והוא קעום · משים התשבחן גמלו: לאלה ומקבל ממו · ובחנני יגיב קולו: ראש נסות זה הנביא · מוצאו מן ארץ גבולו: וממולדתו ובית אביו · כמה אלה מללו: לך לך מארצך · וימהר במעלו: תהותה למרה ·

וקבול ׳לשיאלו: והמודע אן כל איש · עורן ארצו לא יתיטב לו: | רק f. 92b
בן תרח פתח תרח · ועבר בנבולו: רחמה בכל אשר · מרן בו ישכילו:
וכמה עמלו בא לו · בארץ אשר לה׳ אנטלו: לגוי גדול שמו · וברך
שמו ואגדילו: ונברכו בו כל גוי הארץ · ודב̇ריו לא יחללו: ויראה
אליו יהוה · ואימנו מן דחלו: ויבן׳ שם מזבח · וישא בשם יהוה משלו:
ויעתק משם ההרה מקדם · אל בית אל̇ ויט אה̇לו:

זכות בעל הברית · הוא אברהם אבינו: הי צדיקה תמימה · ביני יהוה
אלהינו: ואהב̇ותו לו רבה · מאז אן כנו: והותירו במינה הברכה ·
ורבה ׳למניאנו: והנסות השנית · אשר הביא עליו בזבנו: ויהי רעב
בארץ · וירד אברהם רבנו: מפני הרעב מצרימה · ׳ברכושה וקניאנו:
ויהוה אלהיו ע̇מו · הוא ההלך ׳לפרקנו: ויראו המצרים את האשה ·
ויהללו ׳לוידנו: כי יפה היא מאד̇ · וייט̇ב הדבר בינו: ותק̇ח האשה
ביתה פרעה · ולאברם האיט̇ב מתנו: וירע הדבר בינו · בעבור
פרקנו: שרה אשתו הטובה · ורחקותה ממנו: והיא נסותו השלישת ·
בה אתנבך בחשבנו: הן היה כדבר הגדול הזה · או הנשמע כמונו:
נסות היא מתעצבה · רחוק אשתו מבינו: ולא יכל ׳לראותה · כי
כסוה מן עינו: ומן דו תחת המשפט · משמע דבריו אננו: אלא
אר̇בק באלהים · ועליו ש̇ם ר̇חצונ̇ו: ואשלם דבריו לו · על אשתו
ישיבנו: שם׳ שלח יהוה נגע · על פרעה ועל ביתו לנגפנו: על דבר
שרה אשתו · כמה ביאר באלפנו: ולא רפאו אלא בתפלה · מבחר
הן נת̇נו: לו ׳בשמח רב · ואתרבה בה בסרנו: ויגדיל ביניהם ·
ואתעצם רביאנו: רביאן מיתוביתו · ובמעלה סקפנו: ומן דאלה
f. 93 ע̇מו · לית כלום יגיאנו: | ובגלל קבול הנסות · האלהים חננו: סעדות
שני עלמים · כי נכמר עליו רצונו: מן אהב̇ותו לאלה · הו̇ה עשה׳
בנציר ענינו: את כל אשר ידבר · יהוה אלהינו:

דברי שמע מני הע̇צ̇ך · הרביעית מן נסות בן ת̇רח: אברהם בעל
הברית · דפתח בטוב ת̇רח: ד̇ב̇ר לוט בן אחיו · בקצת סדם
ועמרה: במלחמות מלכי ^על^ הערים · והוא ע̇מם׳ גירה: וישב̇ו א̇תו ויקחו ·
כל מה לו מן ע̇ות̇רה: והו ישיב ׳בסדם · והנשארים נסו ארע: ויבא
הפלט מן המלחמה · ויגד לאברם דברה: במה היה על בן אחיו ·
וה̇ך ע̇ם המלאכים ב̇רח: שב̇י הנפש והרכוש · מתקטר בגו צרע:
שמה וימהר אברהם · בנפש אנצירה: מתרחץ על גבור במלחמה · יהוה
שמו הנורא: וירק את חניכ̇יו · ילידי ביתו אמ̇ס̇רה: שמנה עשר ושלש
מאות · אנשי חיל מב̇חרה: וירדף את איביו · עד דן ויעזרה: את

כל הרכוש ואת לוט · בשמח רב וסוברה: וגם את האנשים ואת העם ·
וממו דבר לא יגרע: ויהוה אלהיו עמו · ותרועת גאותו בו סהרה:
בעבור רדפיו את איביו · ׳בנפש ׳מטהרה: וקבולו נסותיה · במפרט כל
שירה: ומבתר הדה נסות · הות עליו מתעברה: הנסות החמישית ·
והיא הן ירא: מן מלכי דמשק · ׳ברדפיו את איביו בארע: אן
יצבאו עליו · והו במתי מספרה: ויעשו אתו מלחמה · ולא יוכל
לגברה: או אן אכה בעת ההיא · מן לית אתו רע: דחלה רבה מיהוה ·
חכום כל נסתרה: ויהי כדברו לנפשו · דברו אלהים אל תירא: אברם
אנכי ׳מגן לך · ושכרך ארבה׳ יתרה: ובין כל [ע]מי הארץ · מיתוביתך
אנירה: שם׳ ויגיב אברהם · בששית מן נסותו העשרה: מבגלל עקר
שרה · אן לי לא נתתה זרע: תשעים שנה עקרה · והו מודי בעבורה:
מה לו אלא התשבחות · בכל עת ובכל אורה: על כל מובא נסותו · ורב f. 93b
כלה עקר שרה: כי בלתי הילידים · מתעצב על כל בשרה: רק מן יקח
׳בקבול · בעלמה לו באחרה: וזה דבר צדק · מתגלי בתורה: סוד
נסות אברהם ושרה · בדן בא לון בבסורה: כי חננו יהוה · וכי יש לון
אוקרה: מולידון ׳ליצחק · ולאמו בעבורו פחרה: ארשות מרן לאביו ·
כל מה אליך תאמרה: שרה שמע בקולה · כי ביצחק יקריא לך זרע:

טב אדכיר עובד אברהם · דלו ברית עולם לקח: עם נסותו השביעית · דבה
הוה לו פרקה: בין ברוך ובין ארור · על פי ארשות דבוקה: ואתה את
בריתי תשמר · וזרעך אחריך חקה: לעולם לדורותם · ויהי המלקח:
ונמלתם את בשר ערלתכם · והיתה לאות ברית החקה: ובן שמנת
ימים · ימול לכם כל ינקה: לדורותיכם ברית עולם · וערל זכר דלא
יתקע: שופר נמילת ערלתו · ביום השמיני מתעתקה: לעלם עלמים ·
ולא אחר אברהם · לעשות הדבר דקיקה: והוא בן תשעים ותשע שנים ·
במעשיו משפט צדיקים: והדה עין רב הנסות · אן בידו תקע: את
בשר ערלתו וימל והו · זקן בימים מתשקח: ׳לרצון אלה עבד · ובכן
ישם לזרעו נומקה: גזרת הגזרה ושרוה ממו · ארור מן שובקה: הן
הוה יתריו כל נסות מרר · אחריתו מתוקה: למען ישוב יהוה · על מן
בקבול יקח: וטב העובדים שלשה · לאוי המתנסה ידבקה: יתיצב וידם
ולא יתפורר · ועל הקבול ימשקה: כמו אב הנביאם אברהם · בסדר
נסותו החזקה: והשמינית מנון · בה מצא רב עקה: בהלכתו ארץ
הנגב · ויגר בגרר בבקע: ואמר על שרה אשתו אחותי היא · וישלח
אבימלך ויקחה: | כמה עשה פרעה אתו · ויתעצב לו פרוקה: ויהי על f. 94
אבימלך עצר · בעד כל רחם תשנקה: כל הרה לא תוליד · רק בעצבון

צעקה : הא תמח חיול מותר · רוח אבימלך אציקה : ממו בחלום הלילה ·
ואלהים יאמר לו פקח : עיניך הנך מת · אשת האיש לא תקח : כי נבי
הוא · ויתפלל בעדך ותנקה : ואם אינך משיב · דע כי מות תמות
ותמחקה : ויקץ אבימלך משנתו · בזזעיו רב ויצעקה : אל אברהם וישיב
לו את שרה אשתו · ויאמר אדיקה : עלי ׳בתפלותך · דבה הרפאות
נתשקה : ולא תביא עלינו חטאה · בעבורך מתחזקה : ויתפלל אברהם
אל האלהים · וישמע ממו דבוקה : בדיל אבימלך ואשתו ואמותיו · וילדו
בדקיקה : יתרבי מן עשה · הנסות לאהביו חלקה : ולכל כלום אקר ·
ומיתובית אברהם שחוקה : דהוה רצי תמיד · וכן בקבול יקח : והאמן
ביהוה · ויחשבה לו צדיקה :

יהובי אברהם שמעו · ואתבוננו במלל לה : מלל קצת נסותו · התשעית
הגדלה : דלא כמוה נסות · בתרה ולא קבלה : קשט היא מתעצבה ·
ומן רב אנצירותה׳ קבלה : והאלהים נסה את אברהם · ואגידו בשאלה :
קח נא את בנך את יחדך · אשר אהבת׳ את יצחק המלא : ולך לך אל
הארץ המוריה · ועלהו שמה עלה : על אחד ההרים · הר המנוחה
והנחלה : אתנבך אברהם באהן הדבר · וממלל מה יכלה : ואתבונן
במה לו אתקדם · מן דברי אלה : כי ׳ביצחק יקריא לך זרע · ואתו
׳הקים פסקולה : סוד זה הדבר גלי · אן ממו תקום השלשלה : ואולם
אנבך בחשבנו · בעת דרישותו לעלה : הן היה כדבר הגדול הזה · במה
f. 94b ישיגו גאלה : ואמר הן הוה זה מיתובה · ׳דלנביאם במעלה : | עתה
יצחק מעט מנה׳ · ולא אשיג גורלה : והן לאהבה בו · כי המשפט לאלה :
רצית במשפטיו אמת · על ראשי כלילה : ואשלם לו הדבר ואתרחץ ·
וימהר בפעלה : לעשות הדבר ׳ברחמה · ויבקע עצי עלה : ויקם וילך אל
המקום · והאן עיניך עגלה : יצחק ידבר אביו · הנה האש והעצים
והמאכלה : אבי לאשר אתא דרוש · ואיה השה׳ לעלה : ויאמר אברהם
אלהים יראה · ברב היכולה : ויבאו אל המקום · ובו המזבח עלה : ויערך
את העצים · ואתקדם בלב מלא : ויעקד את יצחק בנו · וישם אתו על
המזבח ממעלה : והוא יאמר בלב נמיל · בני אתה הוא העלה : והין
יש ללידי · לעשות בעדך פללה : כה אמר יהוה אלהים · דלו תמיד
הגדלה : ולא פורר מן משפטיו · ומחלליו חלילה : אן תדרש בני רצונו ·
עתה טשפטיו אתקבלה : ולא תימר אבי אהבי · מה בי בפרך יכולה :
שמה אגיב יצחק לאביו · על פי הדברים האלה : מאהבה במשפט מרן ·
עשה בי מדרשך ושלח : ידך והרגני הרג · הנפש מני מתקבלה : על
מה ירצי מרי · חיותי תבלה : וימהר אברהם · לשחט את בנו במאכלה :

וקול קרא ממעונה · אברהם אברהם אל תשלח: ידך על הנער · ואל
תעשה בו כאלה: יראי אלהים אתה · ונפשך באהבותו נחלה: ועל פי
לא חשכת׳ את בנך · ארבה שמך ואגדלה: וית בנך אפידנו · ולא תשיג
בו אבלה: וישא אברהם את עיניו · והנה ממולה: איל אחד תמים ·
לעלה מתצלח: ויקחו ויזבחו · תחת בנו ויבלה: בשיראן ותשבחן ורבואן ·
פרוט מיני התפלה: והמודאה על דאה נסות · דלית מי כמו סבלה:
והשי ברצון יהוה · ושמו לו חלק ונחלה: וחתמת נסותו הרבות · כי
כבדה מאד בבעלה: מות שרה אשתו · דהות באהבותו חבילה: וירץ
בעברה סגי · ובשגם טובה הא לא: יהב רב מנה · דהיא לו קרנה שלחה:
מפני אתא לו · טוב הדבר בדילה: | כל אשר תאמר אליך · שרה f. 95
שמע ׳בקולה:

כרמות אנצירות יצחק · לית אתותר אנצירה: דו בעל שלשה נסות ·
הראישונה אתקדם מפתרה: ובזה הברית בה · לו ולזרעו פחרה: וימי
חייו בעדנה · שבע ושלשים שנה במספרה: ולא מנע נפשו מזה · ומן
אביו לא ברח: על כן אתקרא המנציר · וממו קם הזרע: והשנית מן
נסותו · רבקה אשתו לא תזרע: ויתעצב עליו זה הדבר · ולאהבותו בה
שרא: יעתר ליהוה · ויעתר לו יהוה ותהרה: יען קבולו הנסות ·
ואודאו עליה באיקרה: והשלישית מן נסותו · אתרבה עליו דברה: כי זקן
ותכינה · עיניו מראות נורא: ויקח בקבול עורי · בתשבחות ורממוות
ישרה: ולא קראו אלה בזה · רק לתם מיתובית יתרה: עד לא יראה
אלא · להגבור והנורא: ולא ישא עיניו לעלמה · ואל מן בה׳ סדרה: רק
׳למה ירצי אלה · וטובותה׳ באהן נכמרה: ונלאות עיני הצדיקים · ללב
ישוב נורא: יראו ׳ברות הקודש · מה יהי בנסתרה: טובי כליל הצדיקים ·
ומה אנון דביקים במבחרה: השביל דהלכו במאהבה · מתקבלים הנסות
היתרה: והשביעי מן המתנסים · אבינו יעקב נדורה: דהוה עליו בימי
חייו · נסות רבות עשרה: כל אחדה רב מן עורנה · ולכהלון קבל
באיקרה: ולכל נסות יגיב · מודאה במפרט כל שירה: שמע מני העצך ·
בון וקח לך אוקרה: הראישונה פרקנו אביו ואמו · עשרים שנה מספרה:
סינא יבארץ רחוקה · ׳ליראו מן אחיו ויברח: מן עשו דאתנחם להרגו ·
בזו הברכה והבכורה: וימצא שם׳ דוש רב · עם לבן במה לו אקרה:
ויחלף את משכרתו עשרה מנים · ויהוה יצליח לו דברה: | מבגלל f. 95b
קוממותה את הנס[ות ·] ורבה לו עותרה: והוציאו מאתו בשלום ·
במקנה ובצאן יתרה: ויפגש את עשו אחיו · ברכוש והנשים והזרע:
ויתלף לבם׳ באהבה · והשלם בטוב בינם שרא: כל זה ׳לתהותו לאמו ·

ובלתי חללותו מימרה: והשנית מן נסותו · דבר ורחל עקרה: ומימרו
התחת אלהים אנכי · דבירות היה תפלה אקרה: ויזכר אלהים את רחל ·
וישמע אליה מעתרה: ותהר ותלד בן · פניו יאיר כמנורה: יוסף בן
זקינים · להם בו רב סוברה: גזר אחיו קם · רעי בין כוכבים ירח: בן
שבע עשרה שנה · ואתגלא לו נסתרה: מן שנאות אחיו לו · וילך מאתון
ויברח: לאביו ויביא יוסף · את דבתם׳ רע:

אמרנו: ונאמר:

לנותר נסות אבינו · יעקב בעל הנדרות: מן אנה ומעלה · נשרי הדבירות:
בשלשה מנון · מה רב קשיה נסות: קחת דינה עם שכם · וטרפותה
להזנות: וישכב אתה ויענה · אוי ליתה שעות: ויעקב שמע כי טמא ·
את דינה הבתולות: ויחריש לילידיו · וטב עובד שני נקיבו בשמות:
שמעון ולוי אחי דינה · איש חרבו שליפות: וירגו כל זכר ושכם
וחמור · ויקחו את דינה על כעסות: כל הדבב ואיש לא יכל · עמון
מלחמות: ורב התמח אנה · הן שני חיות: השנים בין תשע ועשרה ·
ישתבח עבוד התמחות: וזה למען ישתבח העבוד · ולמען ידעו הדורות:
רב מיתובית יעקב · מבגלל קבול הנסות: והרבעית מן נסותו · ותמת
רחל מולדות: בנימים ויתעצב לו · ׳מרבהו במינקות: | וההמישת קצת f. 96
ראובן · את בלהה ׳ברע המשכבות: וישמע וידם · ולא יכל ׳לראות:
בלהה עורי · ואשתיאר ׳בלא בעלות: ׳בדרי אתחרמת עליו · ורחל
הלכת ׳למות: ואתקומם הדה נבי · ברב מאהבה על אדות: הנסות
דעברו עליו · לית זאת כזאת: הוו לו מתחלפים · והששית מנון רבות:
דבר מלכה הרה · יוסף בעל החלמות: את אחיו וישנאו אתו · על דבר
החלמות: אשר חלם להם · ועבדו בו הרעות: ויגידו אל אביו · דברו
בשקרות: ויקרע יעקב שמלותיו · ושתה כוס מררות: פרקן אב לבנו ·
וכל הבנים לא על דמות: כי בן זקנים הו לו · ותכיהנה עיניו מראות:
על העזיז במאהבה · ולא יכל סוברות: והשביעית מן נסותו · עובד יהודה
בעמידות: תמר כלתו לו בדרך · ויחשבה ׳לזונות: ויבא אליה ותהר לו ·
אוי ליתה באות: זרע זרע רע · קוץ ודרדר צמחות: מנה היהודהים
קמו · ומלאה הארץ טמאות: והנסות השמינית · דהות לו עורי נכבדות:
רעב כבד בארץ · ותקראו הצריכות: לשבר בר ממצרים · ויאמר לבניו
ממציקות: לכו נא הגברים · רדו שם׳ במהרות: ושברו לנו משם׳ ·
ונחיה ולא נמות:

מן הרעב הכבד · דהוה בכל ארצה: מלבד ארץ מצרים · מקצה ועד קצה:
ויבאו אחי יוסף · וישתחוו לו אפים ארצה: והאן עיניך עגלה · כל מנון

מה מצא: מן ראות אימֹת יוסף · והיראה דבון פֹריצה: טרם הן יכירהו ·
ודבר אֹתם ׳בלחצה: ואמרו אבֿל אשֹמים אנחנו · על אחֹינו בֹבצע:
והם לא יֹדעו כי שֹמע יוסף · כי בינֹתות מליצה: וימלאו את כליהם
בר · וילכו מאתו וימצא: | כל מנון צר בדיל שמעון · דלא אתון יֹצא: f. 96b
ויבאו אל יעקב אביהם · ויגידו לו עובֹד הנמצא: שלטון בארץ מצרים ·
בֹמובאון ובֹמוצא: ויראו את צררות כספיהם · וישיגון לֹחצה: הם׳
ואביהם · ועוד להם הֹעצה: שובו ושֹברו לנו מעט אכל · ואמֹרו לו לא
נמצא: קבול וגם האיש · אמר ׳בלא אחֹינו לא נצא: תמן יעקב מן
כבד הרעב · בזה הדֹבֹר רצה: וישֹוי עמם׳ בֹמשלח בנימים · ומזמרת
הארץ קבצה: ויעלו ליוסף עוד · והכֹל מנון אנצע: בין ידיע ולא יֹכל
להֹתאפֿק · ויקרא הן יצא החוצה: ויאמר אני יוסף אחֹיכם׳ · אדרש כל
מכם לי ירצע: מֹהרו ועֹלו אל אבי · והגדתם לו בקצה: יוסף שלטן
ארץ מצרים · בעל הנֹזֹר והמֹחצה: וכה עשו ואמרו לאביהם · ועתה קום
צא: מן הארץ הזאֹת · וכל מה לך חלוצה: לדֹה׳ ונלך בשלום · ואלא
ברעב פן נֹפֹצה: ויֹפג לבו כי לא האמן להם · בֹמה ידע כל שמוצה:
׳לשמצון ביוסף ראֹש · ואחֹרי כן ויצא: ישראל וכל אשר לו · ויבא בר
שֹבע מתרֹחצה: על אלהי אביו יצחק · ואמר לו לא תֹחרצה: בֹמראות
הלילה · ובשמח רב יקֹצה: בֹאֹמרו לו אנכי ארד עמך מצרימה · ונורי
דרכך קֹרֹצה: לגוי גדול אשמך שם · וגֹוים גדלים מפניך הפיצה: ואעלֹך
גם עלה · ויוסף ידיו יפרֹצה: על עיניך יען קבול הנסות · ׳בנפש מֹרֹצה:
ותמן זרעך יפרו וירבו · ואחֹרי על הדבב יתנֹצע: ויצאו ברכוש גדול ·
על פי מי אשר לון אמֹצא: אנשי חיל יראו אלהים · אנשי אמת
שנאי בצע:

נסות ישראל התשעית · רב דברה מכשֹב: בדיל מוליכו מן הארץ הטובה ·
׳דמטרם בה ישיב: אל ארץ מצרים · והאלהים לו הטיב: ׳בזומנות
יוסף · שלטן הכֹסא רֹכֹב: | מבגלל הן הֹוה · על קבול הנסות יתיב: f. 97
ומודו לאלה תמיד · ושלחן התשבחן מקריב: וחתמת נסות זה הנבי ·
דֹהות עליו ׳עקֹב: וימת בארץ מצרים · ׳מקבל מנפש ומלב: ויזכר אלהים
מימרו לו · הארץ אשר אתה שֹכֹב: ויעל יוסף לקברו · ויהי המחנה׳ כבד
סביב: אל מערת המכפלה · ׳דלה׳ אברהם יצֹב: ויֹאסף אל עמו ·
במקום דעליו הנור ׳מלבלב: את אברהם ואת יצחק · ׳לרחמות יֹהוב
מֹטיב: ולו דכרן רב ׳בנסות · הא מעט מנֹה מתיתיב: ונשוב מבתר
לדכרן · נסות יוסף הצדיק המאהב: יֹרֹדת עליו תלתה נסות · מן צעירו
בֹמקריב: הראישונה שנא אחיו לו · והו להם מאהֹב: ועֹבֹדון ׳עמו הרע ·

להרג אתו בחרב: בהלכותו לידון ׳שכמה · ויהי כאשר הקריב: וישליכו אתו בבור · והבור מן המים מחריב: ואחד עם עשרה · לא יוכל יקום על ריב: והשנית מכרו לישמעאלים · עבד שבר הלב: ובן זכאים בתשמישות הדבב · על הכסא רגל נציב: ועובד אשת אדניו אתו · הן יהי אתה שכב: שכבה עמי וימען · ויעזב בגדיו ׳בידה ויגיב: בן זכאים ולא אוכל · זכות הצדיקים הסתב: הארורה דברת עליו · אל אדניו כזיב: ויתנהו אל בית הסחר · ׳עם האסורים יושיב: ואסורו חתמת נסותו · ׳דלה בקבול אסב: קעום בבית הסחר · עבד לאלה תהב: ראה מבגלל קבולו · בטוב דבלבו סוביב: הוציאו יהוה משם׳ · ולו מן טובו אהב: בתר עבד שלטן · וכלה מנה שביר מסב: והשיב אחיו לו לעבדים · ולא ישאו בפניו חזב: במימרו אתם חשיבתם עלי רע · והאלהים לטובה חשיב: ונחמון על מה עבדו · לא איש אל ויכזב: ובן האדם ויתנחם · ואש ׳בלבו תלבלב: והרוח את המרוח · המושיע אשר יהב: מלגו לחצה רבה · כי נפושה קריב:

סוד נסות הנבי משה · דלית נביא דמותו: | קעם ולא יקום · לעולם כותו: f. 97[b]
סוד גדול ורם · לו ועל ארותו: סימנים חיולים · מאז תולדותו: דרשות הדבב לו · אן יכה׳ אתו: ותדחל עמו עליו · ועל טב נוראותו: ותצפינהו שלשה ירחים · לגו מוקידה האש מרב נפלאותו: והדבב ממשש עליו · ולא יכלה׳ עוד כסותו: ותקח לו עמו תיבת גמי · הא רב כל נסותו: ותשימו בגו ימה · וימה בטל ׳שפחותו: וישמשו הכבוד שם׳ · והמלאכים סביבותו: קעמים בו ׳בנהרה · בעמידות תשמישותו: ויצא מן ימה ׳בשלם · לגו בית דבבותו: ואתרבה על רב תמח · ודבר לא יכלו אתו: עד כי גדל וידחל · מן פרעה עדנותו: ויברח מפניו ממה עבד · כמה בקש ׳ברעתו: להרג אתו בחרב · ויהי בארץ מדין שובתו: וישב על הבאר שמה · הך סנאי בנחותו: מן רב נסותו אנה · ותמח סימנותו: על דדי ׳דנתן לו יתרו · ועל דדי רעותו: הצאן ששים שנה · רחוק מן אבהתו: עד מטה דרג הנביות · ואתרבת מיתוביתו: וירד מצרימה · בסימניו ואותותו: להציל את ישראל · עם יהוה ונחלתו: ויפגשהו יהוה · ויבקש המיתו: ויזדמן עם אהרן · ותתרברב רחמותו: וילכו שניהם יחדו · ויבאו לפרעה ואזדעת ׳חברותו: מן ראותם׳ והתמח · דעבדו לו בביתו: ולכל אשר אתו · ותכבר על העם רעותו: ראה שריו נסיון · למשה מן עדן נגשותו: יתון הו ואהרן · והו נציב לקראתו: במימר יראה יהוה עליכם · וישפט ברב חכמתו: אשר הבאשתם את ריחנו · ביני פרעה ועבדיו אתו: ובימה ובמדברה עורי · לו נסה כל מן מנון ׳ברשעותו:
במימר חדל נא ממנו · ונעבדה את מצרים בעמידותו: ובמרה מימרון f. 98

מה נשתה׳ · ובמדבר סין פרוט תלנותו: וירב העם עם משה · עת אין
מים ׳לישתו: ומבתר קצת העגל · דאמיר בו בדילון ושחתו: ויהי העם
כמתננים · רע באזני יהוה ועורנותו: וישבו ויבכו · ומימר כל מנון
ברעותו: מי יכלנו בשר · זכרנו את הדגה וטעמותו: ובקברות התאוה ·
דבר השלוי ומורידותו: ותדבר מרים ואהרן במשה · על אדות אתתו:
ורע האנשים אשר שלח · לתור את הארץ ׳לירשתו: ומימרו לעמה אל
תעלו · ויעפלו לעלותו: ומה היה מבתר · מן דבר קרח וכל עדתו: אתם
המתם׳ · את עם יהוה ונחלתו: וכמו במדבר סין · וירב העם עם משה
בחלילותו: דמן מעבר הארץ הטובה · בדילון הות מנחותו: על מי
מריבה ובמדבר · משה ואהרן מתו: ועורי וידבר העם באלהים · ובמשה
בן ביתו: ויחל העם לזנות לבנות מואב · וימהר בדילון ׳בצלותו: ויגעו
עם סיחון מלך חשבון · ועוג מלך הבשן עד ירתו: ויכן את הארץ ·
׳דנשבע יהוה לאבותו: מי כותו בא · עליו כל זה ׳בנביותו: תנסה׳ אתו
עמו · והו קעום ׳בתפלותו: מבגלל אן לא ישית · עליון חטא מן צדקתו:
לא דמי למשה דמי · ולא ישא כמשאותו: כי כל עורנו ׳שקר · ולית נבי
רב כותו: והסהד גלי · כל עלמה ׳בסהדותו: מן דאמר הן נבי כמשה ·
יעמי מה היא רבותו:

עם משה הא טובך · תמיד תדכי פממה: בשלם עליו · ארך חייך כל יומה:
נביאך אשר הוא · קטף כל נשמה: ומכל הבשר עצום · ועל כל הנביאם f. 98b
דמע: דארשה בקשט מן צעירו · וכלה עורי מן זמה: הוא המבחר לך
נבי · ואתה לו לעמה: ועבד ׳עמך כל נצען · ופליאן רמה: והטוב את
אבותיך · בעובד טב ותמה: והם ינסו אתו · ׳בנסות עצומה: מן מובאו
מצרים · ובמדברה ובימה: והם׳ יתהפכו עליו · במיני כל מאומה:
כמו דבר היליד · על לב אבוה ואמה: וכל מה יוסיפו תלנות · יוסף לון
רחמה: וכל מה נפל מנון · רב חטא ואשמה: ימהר בדילון · בתפלה
ליהוה: סבול יתון במהבה · נשא סהבה ואלימה: כאשר ישא האמן ·
את הינק אל האדמה: ׳דנשבע יהוה להזכאים · בעלי קיאמה: והמימר
על נסותון לאלה · גלי בתורה התמימה: וינסו אתי זה עשר פעמים ·
ואיש ׳בקולי מה שמע: ולו לא מוצא משה · יקום ׳בצלותה ובצומה:
׳לזרע ישראל · מה אתוי נשמה: הא טובך דבוק דתו · ׳בנפש שלומה:
׳בשני עלמים · מיתוביתך ׳ברומה: בנביא אשר · עליו אמר קעימה:
והאיש משה ענו מאד · מכל האדם אשר על פני האדמה:

פני כל נבון וחכום · מן עם יהוה ישראל: זכרתי המעט מן נסות · אדונן
משה הסגיל: למען תתודע רבותו · על מה היה סבל: מן תלנות העם

הזה · ומן רעות מה פעל: אתו והוא ברחמה · תמיד להם הגמיל: ונשוב
מזה לזכרון · נסות תלימיו הגדיל: | אהרן הכהן הלוי · דלברכתה רבתה f. 99
אתבדיל: ולפקדת משכן הקדש · ומלבש אפוד ומעיל: ראש נסות הות ·
אתו ואת אחיו כליל: בתלנות והמריבות · מאז הלכו להציל: את ישראל
ממצרים · וכתבה בכל שכלל: וקמיך במעט מדעי · קדמתה הזכרון
אז החל: לאוי עליך ועבד · בטב בוננך תבדיל: את הדברים האלה ·
אשר דבר האל: ותקח לך אוכחו · סוברה מכל אבל: למען נסות
הנביאם · לון רב מיתובה אבל: ככה אתה אה זרע · דמן הזכאים חבל:
ארמי כשני בני עמרם · דבון אתה במעל: מן שחוק מיתובה · עליון
על עם נפל: ולית לעורנך רב מנון · נבי וכהן בחר האל: ולא תחשב
הנסות · לך לברדך יפעל: והין אלה ׳מנסי · אלא לכל סגיל: אקרה
בכתבה תמצא זה הדבר · ונורו לא אפל: ושנית נסות אהרן · בעובד
כל ׳דמחלל: מן העם על אשר · עשו את העגל: ויקהלו עליו · ועמון
מלחמה מה יכל: אוי ׳למה אמרו לו · קום עשה׳ לנו עגל: וישכחו
מימר אלה · לא תעשה לך ׳פסל: ויהי כאשר ראה אהרן · כל העם
ברע נחל: דרש יפרק עיצותהם׳ · ולא מטה מה שאל: מן מימר פרקו
את נזמי הזהב · ואקר המדרש גאל: ויעשו ככל אשר דרש · שם׳ יצא
הבטל: ויאמר אהרן מימר · רזיו לסוד תליל: חג ליהוה מחר · וביצרו
בכל סוכיל: רז או אז יכנע · לבבם׳ הערל: וכן היה הדבר · ויהי מן
דרשו ׳חליל: וחתמת נסות אהרן · רבה ומנה דחל: היא מות שני בניו ·
נדב ואביוהא כליל: בהקריבם׳ אש זרה · ויקרא משה ׳למישאל: ואל
אליצפן בני חזיאל · ואליהם מלל: קרבו ושאו את אחיכם · מאת פני
הקדש לאבדיל: בין הקדש ובין החל · למען לא יקרב איש שפיל: | ובין f. 99b
הטמא ובין הטהור · ולהורות את בני ישראל:

צר מצא אהרן · בעדן עם יהוה אשכח: את דברי הברית · ודרש דרך חשכה:
ויקהלו עליו · בנפש דמכה: ׳בנו תרדימה · אחרי הרע הלכה: והאבדילון
יהוה לרע · מכל שבטי עם זכאה: בפה כפר לבם · ועשו להם עגל
מסיכה: וסרו מהר מן הדרך · ואימנותון הפיכה: ואהרן נלא מהם · הן
על האמת יסמכה: והקול אתא מי אל · אל הנביא לכה: נא ואראה׳ עמך ·
כי שחת ואשכח: וירד משה מן ההר · ושני הלוחות סמכה: וירא את
הדבר הרע · דבו עמה סוכבה: וביני משה רע · והלוחות השליכה:
מעל שתי ידיו · ויחרד רומה ומכה: ויקח את העגל אשר עשו · וישרפהו
באש ככה: וירא את העם · לארבע פרקים הלוכה: אחדה קעמה במאד
הלב · והשנית צריכה: תקום דחלה מנה · ולבון רע לא מיטבה: והשלישת

ᵉחשבת בו מלאך · קמיון ילכה: והפרקה הרביעית · הות בהרצון מסתמכה: ויאמר מי ליהוה אלי · וידק את ᵉחניכה: כל בני לוי · ויעשו כה: אמר יהוה אלהי ישראל · ויהוה הכה: מן העם ביום ההוא · מכה רבה כ׳: שלשת אלפים איש · בחרב דם שפכה: ופקדתם׳ עליהם עורי · דלית בקשט אתוכה: ויאמר משה מלאו ידיכם · היום למן דו בעל הממלכה: כי איש בבנו ובאחיו · ולתת עליכם היום ברכה:

f. 100 קהלה טבה ראה · מה אתקדם מן דברה: ׳בנסות הנביאם · הלוכי דרך ישרה: ואשר הוה עליון · מאז אדם בן ארע: ואל אהרן הלוי · זכרתי קמיך עשרה: אשר אגלת נסותון · וזה מעט מן מספרה: וכמה קבלו הנסות · מצאו רוח בתרה: ומה מדרשי כן · אלא יהי לך סוברה: תרצי כמו הנביאם · הן בא עליך צרע: מן גוני הנסות · ולו אתת יתרה: קבלה בארכנו · ׳בנפש מנצירה: ואל תחפז ואל תערץ · ואל תחת ואל תירא: ביהוה ׳מגן עזרך · הגבור והנורא: מה תדע אלא והרוח · מלגו הלחץ שרא: אשלם דברך לו · בכל עובדיך סדרה: לית בידך כלום · לנפשך ישמרה: והכל ביד מרך · ולו המשפטים תדירה: שמע מני העיצך · ויהי עמך בעל הגבורה: בתר כל צר רוח · וכל חשך אורא: היום עליך מחר לך · רז גלי בתורה: היום ממשלת בן הגר · ובני עשו וקיטורה: מחר ימשל זרע רחל · ולאה ורבקה ושרה: וישראל עשה׳ חיל · ועל ראשון נורה: הן הוה היום פאת · והפיכותו עליך טרח: מחר ייתי יתר · ונהירותו מנירה: ויקם התהב אמת · וממשלת׳ בגוים מתגברה: אתה בן הזכאים · ׳דבריתון לא יגרע: למה תירא ᵉעם נבל · אשר ממך וארע: כל כלום ישוב לבעלו · וכל ממשלה לאקרה: חלילה ליהוה יעזב · עדת ᵉעם ישרה: מה בך אלא טוב לך · ויתגלי איקרה: והאזבנים תתחלף · והמאומות בעדניון מתקטרה: אל תפן אל ׳זבנה · כלה מרך ייסירה: והפרקן ייתי קרוב · ויקום על הר ספרה: ודע הן הנסות לא תתם · אלא
f. 100ᵇ ׳לזכי נפשה ושרה: | ואין אלה ׳מנסה׳ · אלא לכם ᵉעם ישרה: הישכם׳ אהבים · משמר פקודי התורה: לא תתפורר מנה׳ תמיד · הן תדרש כל איקרה: היום אטע אשל הקבול · מחר תמצאו יפרח: הן הוה על האמת · יצא ויוציא׳ פרח: היום אזרע זרע צדק · מחר תקצר ית קצירה: כמו עובד אבהתך · דלון טב מדכרה: מי אתה מן אדם · ומן נח ובן תרח: ומן יצחק הזבח · ואביך יעקב גדורה: ומן יוסף הצדיק · וקדקד עלמה ונזרה: הנביא משה אשר · מנה עלמה זרח: ואחיו אהרן הכהן · שמש קדש כל אתרה: כהלון הוו ׳מנסים · ומנון נבי לא ברח: כל מיני הנסות · רק יקום במפרט כל שירה: מה אתה מנון אלא מעט · ועמך בבריתון

משתמרה: קוי אימנותך בזה הברית · ואתרחץ באלה בכל אורה:
ואדבק בקשט דבידך · וכמה קרא אדונן משה אקרא: והבט כי הרוח
קרוב · ימצאך במהרה: והתהב ומאוריו · ועלמה בך יעמרה: וירום מגוג
מלכו · ותתנשא מלכותו מנירה: אשלם חשב ביש · ושגב לבך קרע:
חשיב במרך הטוב · ואנציר ממך יצירה: כלה הלכים לרע · הגוים
ולזרה: יען כי נאצו את יהוה · ולמה זה ממשלותון יותירה: האן נמרוד
וכנען · והאן פרעה וקרח: והמלכים אשר מלכו · כלה מדן איסירה:
וממשלותון וגברותון · הות ברע ממהרה: נפשך הזכיה תנפש · ׳בדברים
דלך בון בסורה: כי יהוה אלהיך בקרבך · אל גדול ונורא:

ראה ושמע ושמור · עם קדש מה צוך: אלהים על יד משה · ׳בקדש כל f. 101
׳כתבך: הן שמרת׳ ועשית׳ · ׳בשמירותך יפרך וירבך: וההית לקהל
עמים · וברכך יהוה והרבך: ברוך אתה מכל העמים · במה מרך אהבך:
בברכת השבת · דאסגילך בו להיטבך: עד תהיה בו כות מלך · על הכסא
בכל מושבך: כל ששת ימים · יחדד חדבך: הוא אקר להקדשים ·
דברבותון רברבך: מועדי יהוה אשר · על קשטה מחשבך: כל שנה
תיתי שבעה · ׳בשמרותון הא טובך: במוצא הכספים מבגללון · ולא ירע
בלבך: כי בגלל הדבר הזה · יסעדך רבך: ראשם מועד הפסח · מועד
חדות לבבך: מועד פרקן אבהתך · בתר מכות דבבך: והשני חג המצות ·
דבו יהוה השיבך: שלום מן מעבר ים סוף · והכהן והנבי סביבך: ומלאכי
אלהים · הלכים בקרבך: ובו הכה פרעה ועמו · ועליון נצע קרבך:
בסימנים חיולים · ופקדך בכתבך: במספר השבעות · וכון גלא במהבך:
תמחים ומראים · בכל שבוע למושבך: במועד הבכורים · דבה תמיד
מה טובך: מתפני להרגריזים · אך שמח׳ במאד לבך: כמו שלש
פעמים בשנה · הך מד לאוי עלוך: מהטיב המנות כל חג · אמת יורח
כוכבך: ואת במקרא והצלות · וזר לא יקרבך: עד יום אחריתה · תמידה
לא תסור מקרבך: ולא יחמד איש ארצך · ולא מחרד בשכבך: ותצלי
במזבחות · שמה ברכיות חשבך: ובגבעת עלמה תקום · פרוש שתי כפך:
ולא מדרש טב מן מימרך · ארני שוב מאפך: רק זכור בחג הקציר ·
בסיני מקוך: | ושמור נפשך מאד · פן תשכח מקרבך: את הדברים f. 101[b]
אשר ראו עיניך · ופן יסורו מלבבך:

שלם לוכון ישראל · אשר לא מרבכם: מכל העמים · חשק יהוה בכם:
עליון על כל הגוים · כי מאהבת יהוה אתכם: ומישמרו את השבועה ·
אשר נשבע לאבותיכם: בחרכון לו לעם נחלה כיום הזה · ובטובו
אסגילכם: בקדישות דן ירחה · שביעי חדשיכם: המתרכב על ארבע

עקובות · רזים לקדשכם : והיא שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש
בנכם : וארבע מועדים רבים · כותון לא לדמותכם : שריו המועדים
רבים · מכליל מועדיכם : ותשעת יומי התשובה · מנה ועלאה לרצונכם :
לריח ניחח ליהוה · להקטיר קטרותיכם : על מזבח השובה · ותקריבו
קרבניכם : אם על האמת תקריבנו · בכל לבבך ובכל נפשכם : יקבל
אלה ויסלח · מכל הטאותיכם : אה דרושי עדן הקבול · הליצו מאתכם :
הנפש להשובה · ומלאו ידיכם : ביום הזה צוה יהוה · לכפר עליכם :
פתח התשובה תשבו · יומם ולילה כלכם : ׳ביום הכפורים תעבירו · שופר
בכל ארצכם : כי טוב לכם הוא · שובו לאהליכם : והנה מלאכי
אלהים · עלים וירדים בו למוקרכם : קומו סעו מן העונות · ולא תתורו
אחרי לבבכם : ועברו במקור התשובה · אתם ובניכם : ככל אשר צוה
יהוה · ועניתם את נפשותיכם : בשמח וטוב לבב · והיה בבאכם : מבתרו
׳למשכן אפן · מיום הביאכם : ארבע אקרי הסבות · ותשיבו ׳בידיכם :
ביום הראישון · לבוא לבתיכם : דו חתמת תלתה חגות · בו תשביתו f. 102
שבתכם : ותחגו ותשובו · ותשבו ׳בשמחותיכם : שבעת ימים תמימים ·
וזר לא יקרבבכם : למען תזכרו · וידעו דורותיכם : את אשר עשה יהוה ·
במצרים לעיניכם : ושמחת׳ אתה וביתך · והלוי הנמצא בכם : ליום
השמיני · שביעי קדשכם : דו חתמת המועדים · דבון מרן אסגלכם : אשר
תקראו אתם מקראי קדש · ותשביתו בון כל מלכותיכם : ולו גלגים רבים ·
ידעון הנבון מכם : כל שנה בחדי וזחי · ישובו אליכם : ואתם אמנים ·
בכל אתריכם : ותנים יומה מאה שנה · ואלהים ׳עמכם : בשלשה והמלך ·
ודביאר בספרכם : וביום השמיני עצרת · תהיה לכם :

תנופת יום הכפור · על כל המועדים רמו : האן דו מנו ׳דיתור · הן בימים
כמו : לית מועד כותה · ולא קדש דמו : יבא ׳מבסר בשובה · ומאוריו
לא ירכמו : מה רבו מן יום · ומן כל קדש מה עצמו : כי חלק יהוה
עמו יעקב · חבל נחלתו ישראל יצומו : בה על פה התורה · ליליו ויומיו
יקומו : בערב מערב עד ערב · ישבחו וירוממו : לבשים בגדי הטהרה ·
ומן התפלה לא ידמו : הא טובי תהבה · דעתיד בה׳ ישלמו : השובה
תחת החטא · עד יופה על צלמו : מזרח הסליחן מדת · ׳דזרח משער
למו : מביא התורה הנביא · אשר משה שמו : | טב כל הנביים אמת · f. 102b
אלהים ארימו : לטובות ישראל · אשר עליון שמו : על כל הגוים אשר ·
סרו מהר ואשימו : ונודע החטאת אשר חטאו · ואשר מרדו ועלמו :
ליהוה מאד · דאמר בדילון בנקמו : אספה עליהם רעות · כי ברעות
אשר קמו : וחצי אכלה׳ בם · מזה רעב לחמו : לפי הפכותון קשטה ·

וקומׄמון הבׄטול בׄמקומו: עורן דת בשקרה · אלהים מה אקימו: ודעבדו אלהים אחׄרים · ואל אלה עלמו: אין בהם תבונה · אוי לון לא חכׄמו: וישכילו הרע הזה · ביום מחר ינחמו: ענביהם ענבי ראׄש · ואשכולי מרורת לׄמו: ׳ביום נקם ושלם · ואמׄרו היה אלהימו: בעת יתגלי הפרקן הרב · למשה ומן עׄמו: והו מׄמהׄר בתפלה · בדיל סדר עמו: ואלה מנה׳ יקבל · ותפלותיו יורימו: ודעלמו על דתו · שמה גׄמלון יחזמו: רעׄד מן אימת מרן · ׳דיקרא בשמו: ראו עתה כי אני אני הוא · התמיד ׳בקעׄמו: אוי לחיביה שמה · בגדול זרועך ידׄמו: כאבן בנו האׄש · כקש יאׄכלׄמו: יהוה אלהינו יהוה אחד · הרנינו גוים עמו: כי דם עבׄדיו יקׄם · ובברית ירחמו: ובׄמיסון גן עדן · התהבים ינשמו: וכל ׳מנאצי לא יראוה · והסׄהדים קמו: ונקם ישיב לצריו · וכפר אדׄמת עמו:

אין ביהוה אלהינו:

f. 103 בשם יהוה רחמנה:

עורן כן שירה מן מימר אחי הזקן אברהם הזוכיר · אלה אל יומי חייו יותיר בעמל מן נורו זרח משעׄיר · והוא תשתמע שירות ׳בדעת הדׄרך:

על מעין תהום הדׄעת · אקום בׄבונׄני: בׄמשתה׳ מן מימיו · כי לו צמא אני: ונפשי לה׳ חשקת · ואתקשר בו עניני: מׄאז מה חכמתי · נפשי מׄעודׄני: רק לא מצאתי בי כוח · יקום ישיגני: המדרך ׳בשביליו · ובשלם יישיבׄני: כי היא דרך רחוקה · ורבת על אנשים כׄמוני: ואין עׄמי צדה לה׳ · ונלאי קם לעיני: בׄעת ראיתי מדרכה · סגי עלי ורב מני: והדׄרוך בה יצריך · לכל חכמה עד מפני: הלכותו ידע מה הו · הדבר דבו יבנׄה: דברים צׄדיקים׳ · יסודה על הכוח מתבׄני: ואלא ידׄם ולא ידמי · ׳בדמות הזׄקיני: ולא יגלי נפשׄו במדע · והו ריק ממה עׄני: כי כל הדברים לא בליל · ובינם׳ רב פרקׄני: והדבר כׄמׄן ידברו · יקום לו דכרׄני: על כן באה עלי אני · ירׄא רב ודׄחלני: אן אׄש ולא אשיג · מן הלבׄו לפני: ואשוב ריק מן המדע · והייתי ביני: | עמי כמׄתׄעתע · f. 103b והאן דו מנו ׳דיוקרני: ונפשי לא תסבל ממלל · יהי בו רע חני: ואעולם עתה מה נגשתי · אלא עׄת שבתי לעניני: כי יהוה הוא המצליח · ההלך בׄפני: שלטנו הלכות קשטה · ׳בלׄב מנציר כׄניע: ואתנצׄב זה הקשט · טׄטפות לבין עיני: ומצאתי מן נגש לו · ובׄשביליו אתפני: תמן אמרתי לנפשי ׳בנפשי · לׄמה רׄמיתׄני: ומדרך זה הדרך · מטׄרם לא נטשתני: מן רע מׄחשביך · ׳רבים נואלי צׄללני: ועתה אה

נפשי בישה · מה מדרשיך ממני: תכני ׳ביזופיך · ובקושי מה תמטני:
ואתחשבתי באלה על נפשי · ועל מחשבה דכני: ואמצתי לבבי ׳בזרוז ·
ונכתי מן רע חשבני: ודרשתי מדרך הדרך · ובה שמתי רחצוני: על
המטיב המרוח · יהוב המתני: ואנצרתי קמי גדלו · ואתפניתי בפני:
לתרח רחמיו · ושם׳ נשאתי עיני: וצעקתי מן לב שביר · ׳בדחלה
וארכני: אה מן רחצוני בך ועליך · שוב עלי אה אדני: אה מן רחצוני
בך ועליך · ׳ברחמיך רחמני: אה מן רחצוני בך ועליך · במדעי קבצני:
אה מן רחצוני בך ועליך · ׳בדרכיך הוליכני: אה מן רחצוני בך ועליך ·
בחסדך לא תנבכני: אה מן רחצוני בך ועליך · הך אעיטה׳ חכמני:
אה מן רחצוני בך ועליך · מן רע נפשי אשלמני: ואן ראית׳ ברב
גדלך · רוח לי חשני: ואכן לי דרך הדעת · וממו ריק לא תשמני:
f. 104 רק מן מלי הרעות · ׳ברתותך אשמרני: ולהדבר הקשט · פקח עיני
וסעדני: ובטובך לי אוסיף · ומכל עקה נפשני: והן ראית׳ בחסדך ·
בעין רחמיך לי פני: וצבעתי לך קבל · והך די אמנותך עני: אה מן
רחצוני בך ועליך · אהיה אשר אהיה בי אדני:

בעין לבי ראיתי · דרוש דרך המדע: ינבך אן לא יהי · מן בעלי תלמודע:
ואנש זכה הנפש · זכות בלא מדה׳: ולית לו בצע בעלמה · רק עזוב
תחמדה: ופשט לבגדה · ולא אתפנה׳ לזדה: ולביש בגדים אחרים ·
בשובה ברדה: עד ישיג המיתובה · וילבש ׳לבגדה: בגד כלו איקר ·
ונוראותו זבדה: והרצון ישרי עליו · אמת אן ירדה: ותתגלי לו המאומות ·
ויתיגיד ׳בסודה: עת בא יבוא · וימשל על כבורה: יכן לו הדרך ·
ובפניו ילכדה: יבוא ימצא תמחו · ינבך בון המדע: ינשק ריח ניחח ·
כמו ריחות הקדה: שמה ותחיה נפשו · ויתקבין מכל נדה: ויתצלח
פעליו · במעשה כל ׳עבידה: ולא יתעצב עליו כלום · והוא לפניו
f. 104b צמידה: ותקום לו דכרנים · טבים בכבודה: | אן שמר ועשה · ישר
ביני עבודה: דעבר זה הדרך · ואל תלמודה אודה: ואקים את שרשה ·
על הכות ׳מיסדה: לא ילכה אלא צדיק · קני לכל מרע: ומקוי ישועת
מרה׳ · יהי לו סעודה: דו עני הדרשים · וצדקה מדילה׳ לא תכחדה:
קום בנן אה דרוש · אני ואתה נרדה: ונשברה לך אכל · מן טובות
מגרה: והן היית׳ צמא · תשקי מים מכדה: ונשוי אני ואתה · על לבבים
אחדה: ונתפני למדרך · רק נקח לנו צדה: שובה ׳בלא שובה · קמינו
נחרדה: תנשם בה נפשנו · ותהי לנו עדה: מחר פני אלהינו · ומכל
עקה נתפרדה: ונכרת זה הדרך · אמנים מן בלודה: ׳כרחצונן על מן · לא
יפלא ממו מרע: ומה טמיר לגו כל לב · עמי עלי וידע:

גלוני בהלכותי · בזאת השביל: שביל דתשיגני · לאתר אני עליל: אתר פרדס המדע · דסקפניו בתליל: ואקוה על תרחו · בלב מנציר נמיל: והבית הך המובא לו · אולי עליו אתשכיל: ואמצא לי מקלט · ישיגני
f. 105 אז החל: ואראה מה בגוו · מכל תמת גדל: | ואתבונן באילניו · והך פיריו מגמל: שם אצפי בבונני · אן הוית עליו יכל: אכרת מה לו אתריח · מעודניו ואכל: אולי תסבע נפשי · ובלא מזון תתכלכל: ואמטי ית בקושי · ודלו אני משאל: מן תניו מימר הידועים · דלבם אתשכליל: לכל חכמה ודעה · ואתמסרה בשביל: דעת דרך המדע · בזכות לב סגיל: וכה וכה לא כרו · אריך היום והליל: עד מטו מה שאלו · מכל כלום עַל חבל: ואתו דן פרדסה · וכל מנון מן אבדיל: בו מקום ופרניסו · וזרע זרע אבל: ויצא ויוציא פרח · ויציץ ציץ ויגמל: חכמה ובינה ודעה · פרי הדר ומטלל: ועשו מחקה לגניו · עד לא יהי ממו נפיל: כי מקומו שחוק · ולית כלה לה נטל: ודרכיו רחוקה · על כל אנש סוכיל: ואן הלכה לא ידע · אלא והו בה מפל: מנבך הך יתפני · והאן דו מנו דלו יציל: ואן שב מנה ישוב · והו ריק ממה שאל: כי לית מדרכה במצחק · ולא במימר אני גדל: ואבי היה ידעיו · וידביק בזה האליל: אוי עליו זה מן מסכין · ועל מדעו הקליל: כי לית בדן לבדו · על המדע ימשיל: רק יצרך אן יקום · וערלת לבו ימיל: וינציר נצירה ייה · לבין ידי האל:
f. 105b וילבש בגדי הנצירה · על ראשו כליל: | וישוב עד יהוה · ברכנו וברחל: אולי יהמל עליו · ואל דלותה יעגל: וישפע לה בקושה · ומן טובו לו יכפל:

דרוש דרך המדע · ראה ושמור ואתוכח: ומה זכרתי קמיך · שים בלך תשכח: וקח ממלי במהבה · כי לך בו צורכה: ואשמר נפשך בנפשך · וגם ברע לא תשפכה: ולא תשימה בגו · תרדמה דמוכה: ואתבונן לאחריתך · טרם אן תלכה: וקום והלך הדרך · דהפסת מדרכה: ואן לית תדעה אה אחי · הודיעך הך תדרכה: כי הדרך לית אחדה · רק שנות מורכה: אחדה תמטנך המדרך · ואחדה לא תמטי במדרכה: ושני הדרכים פניך · והיא בארבע גונים סוכבה: והם אחיים והטוב · והמות והרע ככה: דרך הטוב לאחיים והטוב · ודרך הרע במות והרע סמכה: צפי מה מן השנות תבחר · ונפשך לגוה אשליכה: ודע אן מבחרך היום · למחר פניך מערכה: אן הוה טוב או רע · נפשך עליו מתהפכה: ואן לי לא תצדק · ראה להתורה ומה בתוכה: בקצת ראה נתתי · והך מה אלה על זה אוכח: תמצא צדיקות מימרי · הו שקר ואלא זכה: ובחרת באחיים אה דרוש · מה נפשך לו צורכה: עתה שמע בקולי אעיצך · אן

ממי תתוכה: לא תרצי לנפש בביש · והרע מאתך אוליכה: ועבד מה
ירצי מרך · להנשמות חיים תמשכה: | וקמת׳ ועלית׳ · דרך הטוב f. 106
והדרך כה: ועת תמטי מקומה · והיה עד באכה: שמ׳ תמצא סודים
חסידים · מהם תנבכה: חזק ואמץ ולא תירא · ולבך אל ירכה: רק
אתרחץ על מרך · ולו אנציר במהלכה: תמן יתגלי לך טובה · ותתוזף
בברכה: אן שמרת׳ ועשית׳ · על הטובות תמלכה: ואן לית תשמע מני ·
ואם שכח תשכח: את דברי הזה · ונפשך ברע תככה: ודרך הטוב
ברע · מן תגיעות נפשך תיפכה: ותתותר אחרי לבבך · ומרך מן זה
מנעכה: ולא תצליח דרכך · והיה אורה חשכה: והיית׳ ממשש בצהרים ·
כאשר ימשש העור בחשכה: קץ מסכינה מן שנתך · וקום אקוה ׳בנכח:
שער שמי מרך · ואת דרכיו ליכה: דו לא יטרף שאל · ואמנותה ככה:
לא ירפך ולא ישיחתך · וברית אבותיך לא ישכח:

הלוך דרך המדע · תתחני במהלכך: לגוה אה אחי · ויתרברב חדבך: עת
תקנה׳ עמל טוב · ובו תדבק נפשך: תמטי בו מה תבחר · מן גוני
מסברך: ועליך כלום לא יתכסה׳ · ואלהיך קרוב ממך: הוא ישלח
מלאכו לפניך · לשמרך בדרך ולהביאך: | אל המקום דאת דרש · והדרך f. 106b
תכן לך: ותבוא ואתה שלום · אמן מן יראתך: ותשוב ואתה לבוש ·
צלם אימת מרך: על ראשך כליל · ויופע נור צלמך: במדע והבינה ·
ונברכו בך: כל דרושי המדע · ויסבו מן לזך: וקולותיך תשתמע ·
ויתגליג איקרך: ועשית׳ הישר והטוב · ביני יהוה אלהיך: וכי תבנה׳
בית המדע · ועשית׳ מחקה לגגך: ואסקיף את דרגיו · ולא תשים דמים
בביתך: וישבת׳ בו ׳לבטח · באנשמות ית גרמך: עד מתי אה אחי ·
לא תקין מן שנתך: ועזוב לנפשך · ורצי ׳בנואלך: כעור ולא תראה ·
אן זה רע עמלך: קום אה מסכין ומהר · ולא תשבק לנפשך: אחרי
מה תחמד · וכל מאתך: וידעת׳ כי כאשר תיאסר · יהוה אלהיך
׳מיאסרך: וקם לך ׳בזה בסרן רב · על דדי מוסרך: מביאר בתורה ·
קדש כל ׳ספרך: דאמר על רבותו · ואכתב ׳לקבלך: למען ישוב יהוה
מחרון אפו · ונתן לך רחמים ורחמך:

ואן לית תדע אה דרוש · ולא ׳עמך יכלת׳: מדרך הדה הדרך · ובחייך
מה עברת: | פה עמד עמדי · ואשוי אני ואתה: ואבוא והביאך עמי · f. 107
ופנית׳ והלכת: ואזן למצוה · ושמרת׳ ועשית׳: כל אמר לך · ולי עמך
פללתה: עמד עד הוריאך · ועמך אכרת בריתה: טרם תלך בדרך ·
איטר לה נכספת׳: עת מובאך שמה · נפשך קדש ועזבת׳: מיני כל
תועבה · ובשובתך שבתה: וגרש גוני העונות · וכל חטא ואשמת׳: אן

הייתʹ קרוב · ודרוש ʹבצדקתה: תשמע לממללי · כי לך בו סוברתה:
הנה נא הואלתי · עליך תדבירותה: כי אני אהבך · ובלוש לך איקרותה:
זרז ולא תתרגז · וחקרתʹ ושאלתʹ: הדרך הטובה · ועליה אשכילתʹ:
וארכב ʹבסיפנת · השובה וכפרתʹ: אתה ʹבכופר · תהותה ותתובתה:
ואן תמצא קמיך רע · לא תירא וזכרתʹ: את יהוה אלהיך · בעל כל
יכלתʹ: ולחם הרע בטוב · יהי לך קוממתʹ: ותתנצע עלוו · ולו מלפניך
גרשת: ולא תגע בך יד · מן מיני רעותה: ושמחתʹ שמח רב · ʹעם
ששון וחדבתה: ואיקרך יתגליג · ויקום לך ומשלתʹ: במדעיך רבים · ובך
לא תמשל סכלתה: והלויתʹ הרע ומינו · ולא תלוי אתה: | ובוננך יפרי f. 107b
וירבי · ובשלתʹ ואכלתʹ: ותתן למי ידרש ממך · ולמי לך בו מאהבתה:
ירבהʹ שברך מאד · ותשתמר מן קללתה: ותנשם במחר · עת תקום
לחשבתה: ואלהיך מרצי עליך · ותגוז לגו גנתהʹ:

זכרון זכרתי לך · זכרונות יתרות: אה דרוש המדע · אתבונן ʹבזאת:
הדברים האלה · ומה מן אוכחות: כי לא קצרתי בהם · רק אורכתי
הדבירות: וזה מעט מעט · מן ים התמחות: כי טובות זה הדרך · טובות
רבות וחסידות: לא יקבצה מדע · ולא תבוא בבוננות: וכל נבון בעלמה ·
נלא בה מן ʹספירות: ואני מן מעטות מדעי · לא ארכתי המובאות: בזאת
הדרך · רק עמדתי על התרחות: מצאתי אתםʹ מתפתחת · פני מנציר
היצרות: פניתי בון ראיתי · תמחות מתמחות: אנבך בון מדעי · ושב
עלי רב יראות: שםʹ אמצתי לבבי · במה אביאר בקדש התורות: יהוה
אלהיך ʹעמך · לא חסרתʹ דבירות: וזה בסרן ורב וקשט · לבעלי
הדירשות: תפושי הצדיק · שמורי המצות: משמר שמרו טב · ולו
בתורה עדות: והיא יברכך יאיר ישא · שרש לכל הברכות: כיר
ומלי ברכאן · ותמחו נסתרות: | מן לו אנה מדע · מן לו אנה בוננות: f. 108
יודיען באה הברכות · הך זאת והך זאת: ומה טמיר לגוון · מן אקרים
רברבות: ומה ימטי ממטנון · מן ברכים עצומות: ימטנך מרך יתון ·
אה דרוש עין המגידות: ויגידך בקשט · ויפתח לך טב אוצרות: וימלנך
למה תתריח · ולך יטיב המתנות: ושוזבק ישימך · מכל רגז ונגפנות:
וישאך על כנף השובה · ויקים לך ברכות: ברוך אתה בבאך · וברוך
אתה במוצאוך:

חילה רחמנה · אלהינו אלהים: אל קיטט ומשבח · וכל דרכיו מלאוים:
ולא לגדלו קץ · ʹבתחתית ועלוים: ושלטנותו אחזת · בכל המשרוים:
יצפי לא יצאפי · ולא לו ʹעינים צפוים: שמיע ולא ישמע · ולית
אזנים שמועים: עמי וידע מה טמיר · בגו הלבוים: קרוב קמיך

שרי · ׳בכל המנוחים: נוס אליו אה דרוש · דעת דות הידועים: תמצא
בינו חן · וטובותה׳ לך פנוים: ׳עם איקרות כבדים · וחסדים גלוים: שם׳
יטיב במטנך · ותמן ישמע לך קולוים: ולית לך תדר מלבדו · יהוה
לך עמוים: תשוב ריק מן המדע · ותהי דרכך ׳בתעוים: שוב ודע כי
f. 108b הוא · אלהי האלהים: | מלך על כל מלך · מלך כל הרוחים: והו
׳דתקן בחכמתו · בריאת הבראוים: ואתו שמיען לה׳ · ולצדקתו ׳מקוים:
כי חיי כלה דילה׳ · ובידו קבוים: בעליון ותחתית · ולא עליו עליוים:
ימחץ וירפא · מכל חלי ומדוים: וימית ויחיה · להמיתים והמוחים:
אל בצדק ישפט · לא עול ולא סרועים: כי כל דרכיו משפט · ׳לחיי
הלוכון אסוים: ויכלותו רבה · וזרועתו נטועים: ולית חיל ׳דיקום
אלא חילה׳ · וכוחו תרום על כל הכוחים:

טובות רבות מאד · לא יספר איקרון: טובי עלמיה · ׳דמרון ודברון:
מן דאמר על רבותו · אין כאל ישרון: רכב שמים בעזרך · ובגאותו
שחוקי מעון מדורון: אלהי קדם ותחת · זרועתו עולמו ׳דיצרון: ושם
בריאת זה השמים · ריש בריאתו ואקרון: ופלגון תשעה · שמימים מספרון:
ובתקון חכמתו · אחד באחד קשרון: ׳עם שנים עשר מגדל · כן
בם׳ קטרון: והוליכון ׳בגאותו · לעלם לא יסורון: ושמון ׳מישלבות
אחד לאחד · בהלכותון ומעזרון: ויסיד ׳רקיע השמיני · ועליו שם
f. 109 אקרון: | וחלק בו כוכבים · ולעלם אנירון: תקומות לא יסורו · כה
וכה מן משרון: רק ׳רקיע בם׳ הלוך · יגלי לון ויסתירון: ויראה
מנון תמחות · הא דו מנו ׳דישורון: אלא חכמת עבודון · אשר אופע
לנורון: ורכב השמים השבעה · לא על דמותו מפתרון: ושם בכל
שמים כוכב · למודע פתרון: מה יתחדד בעלמה · על פי צמותון
ומעזרון: במגדליון ודרגים ודקים · עד כי יקום משמרון: על צדק
המחשב · הך מה יתשרשרון: והשמש והירח · דאתרבה נורון:
ולממשלת היום והליל · אתחדדו תרון: וקמת עליון עמידות · מועדי
ישרון: בזבני כל שנה · והך יהי מעברון: מודע זה כלו ׳ביד · בעלי
לחשבן קשטה נטרון: ועל מובא המועדים · יורון ויאמרון: כמה
לזה חכמנן · מן בעלי המדע ודברון: דאמרו על ׳רקיע התשיעי ·
תמחו נסתרון: וכל ידיעו בעלמה · נלא מן מפתרון: ובו אתנבכו
החכומים · ולא יכלו עליו זכרון: דו מעון הקדש · והמלאכים בו שרון:
לא מיאכל ולא משתה · רק תשבחן ושירון: מקוים פני היכולה ·
מביטים הך יתשגרון: כי על כל מה בשמים · ובארץ שם מרן משמרון:
ישתבח שמו הקדוש · ורבותו יתוקרון: דאקים זאת התמחות · ומן

כיר יכֿלותו יצֿרון: מבגלל עמו ישראל · ועל דרי איקרון: ברא זה
השמים · ורכב בעזרון: | כמה אתקדם המדבר · ועליו אתבֿנה׳ הזכרון: f. 109b

ישראל זכרתי לך · זכרונות יתרֿה: ׳בתמחי השמים · וזה מעט מן
מפתרה: כי בו סודים חסידים · ישתבח מן יצרה: וקבֿצון לתוכו ·
גלוים וסֿתרה: ׳בתקון רב חכמתו · וגאותו התדירה: ושֿמו מכון שלטנו ·
ובעליונה׳ שרה: ולא אודע כל רֿזיו · אלא גדלו הנורא: כי לא אנה
יֿכולה · יסגי מספרה: יביא׳ עליו חטא · מן המוסף והמגרע: נשוב
ביהוה מזה · ונפשֿנו נשמרה: מן אריך אמירות · לית נדע אקֿרה:
רק הדרך הדרך נלך · וכה וכה לא נברח: ובעין הלב נצפי · קֿדם
נדֿברה: ומן אֿנה ולֿעל נפרש · דברים יקירה: במעטות דעֿהן · ׳בתמחי
הארע: ׳דתקן לה׳ בחכמתו · וגליה מן עסֿרה: אחֿרי מה הוֿת · תהו
ובֿהו סֿדֿרה: ואפרֿשה אל תֿחתית · השמֿים באֿיקרה: ובתר ⁴חליץ
׳בגאותו · מן חֿשֿכה אורה: ולזה קרא יום · ולזה לילה קֿרא: ורֿקיע
יצֿר מן מים · והמים מן עֿצֿרה: ׳למקום אחד ותראֿה׳ · היבשה
ותזריע זרע: ועץ פרי אשר · ׳למינו עשה׳ פֿרח: ושֿרץ שֿרֿצים
ועוף · יעֿפֿף ויברא: מיני הבהמה והרֿמש · לגו ימה ומדברה: | עֿם f. 110
סודים חסידים רבים · יתורֿך מפתרה: וחתם הכל בֿבֿריאת · אדם מן
עפרה: בטב צורה ייה · ודמותו מתוקרה: גֿבר שֿלם אקימו · ולשֿנו
שגֿרה: ועת צֿפה לעלמה · ומה בה מן תמחי הנורא: מהר ׳בסגדתו
ואמר · ישתבח באריה דבן בֿרא:

כֿיר יכלות מרן · מליא׳ מכֿל חכמה: ממו ⁴חתיד בוראיו · ויתֿבם׳ כמה:
דחלת חכמֿתו · ויכֿלתו הרֿמה: כל מין ומינו · גונים מתריאמה:
מתחלפים עד לא · אֿתו לא על דֿמה: ושֿרֿש הכל מן עֿחֿסֿר · במֿלאת
החכמה: ושֿם אקֿר זה השֿרֿש · אדם בן האדמה: דאתכוֿן ארבע
אקֿרי · איש ורוח ומים וקֿתֿמה: ויפֿח באפֿיו נֿשמת חיים · ויהי
לנפש נֿשמה: ותחיה נפשו ׳ביכֿלות · מן כֿונה׳ ואקימה: ונטע לו גן
עדן · והניאו שמה: לעֿבֿדה ולשמרה · ויצוֿה יהוה: אלהים על האדם
לאמר · בדיל המיכיל משם: והנה רז גדול · יתורים בו פתגֿמה:
וקם בו דברים סגים · בין בעלי החכמה: לא נצריך לזכרונו · בזאת
מקומה: רק נזכר מה עליו · דֿבֿרינו קוממה: מן מימר אלהים לא
טוב · ונפילות תרדיהמה: | ולקחות הצֿלע לעֿזר · וקומֿמו אשה תמימה: f. 110b
נוף מן אקר אתנצֿל · בחכמה עצומה: רֿאֿה׳ סוד מימר מרך · על
רב זה התֿמח: והיה משניהם׳ לבֿשר אחד · ׳בקֿשורות נפשם׳:
ואסתובר אדם בחוֿה · ואדבֿק בה׳ ורחֿמה: וידעה ותֿהר ותלד ·

׳לפריה רמה: ואבנה ממנה ׳בשת ׳ ובא בצלם והאימה: וגד הקיאם
שלוף ׳ ובין ׳עיניו עמה: והוא אקר זרע קטף ׳ נקיא מכל מומה:
ונח איש צדיק ותמים ׳ מזדכי מן הזמה: ׳דבטוב פעלה׳ עם מרה׳ ׳
אשיב שלמות עלמה: עד קשטה לא יכסה׳ ׳ ושם כל זה למה:
ארשת בו יכלותו ׳ ורבותו העצומה: קשט קשיט הקשט ׳ וקם בזבנו
דמע: מן אברהם שביעי ׳ מן השם אשתמה׳: דו אור קדש בריו ׳
מן יומה קדמה: ואתכסה׳ ׳בכיר היכולה ׳ ׳בשחוקי רומה: ועת בחר
מרן יגליהו ׳ ויעמיר בו לעלמה: בסר בו כל מתכונן ׳ במכה
וברומה: מן ׳זבן בראשית ׳ ואחרי יום נקמה:

אמרנו: ונאמר:

לגלוג בן עמרם ׳ בעין הלב נתור: כי גלוגו מתרברב ׳ והאן דו מנו
׳דיתור: גלגי זה הכוכב ׳ דאתרבה נורו על מאור: זהרה ושמשה ׳
וכל מה אתברא מן אור: | בעליון ותחתית ׳ הוא מן נורו קשור: והו f. 111
שרש כל אור ואקרו ׳ וצדקני על זה המימר האמור: האמור
בראשית ׳ האמור יהי אור: עד היה ויהי ׳ ויבדיל אלהים בין האור:
האור ההוא וישימהו ׳ ׳בצפיתו סתור: רק הוה יתגלי ׳ על צלם כל
טהור: מן בחורי השלשלה ׳ רז למובאו בסור: ועת בחר מרן
מוצאו ׳ ׳לרחמות כל דור: דרך כוכבו מן לוי ׳ וזרח במגדל קחת
בנור: נור מדע דעת חכמתו ׳ ולרקיע עמרם בא עבור: וסלק אל
קרב יוכבד ׳ והוה תמן דעור: דער עליה הכבוד ׳ ולבש בגד הנור:
אור פניה הקדש ׳ וקם בו גד הבסור: בסור ׳בטב מוליד ׳ לכל דר
ודור: ועת אתיליד ׳בשלם ׳ ואתנצל אור מן נור: קבלו הכבוד ואוקרו ׳
ולו הוה נטור: ויניקהו דביש מסלע ׳ ושמן מחלמיש צור: וכל צבאות
הקדש ׳ תקעו שופר דרור: על דדי מובאו ׳ וכל אחד לחברה אמור:
נתבסר היום במקדום ׳ זה המוליד הטהור: לכו נרד לקראתו ׳ ונצפי
לזה המאור: הטוב ההוא דאתא ׳ לכל חכמה מקור: וירדו ולו
שמשו ׳ וכל מנון בא לו שמור: ובגלוג נקיבותו ׳ ׳מדבר לאמר: בתר
תנו השלם ׳ דבר יקיר וגבור: בא מהימין אלהותה ׳ על כל ׳כסה
וסתור: בא איש האלהים ׳ ׳דבחרו ולו שגור: בא צדיק הנאמנים ׳ f. 111b
׳דיפתח כל סגור: בא צפין החכמה ׳ ׳דממנו לא תסור: בא צור
הישועה ׳ טוב מן יהי לו צור: בא ׳מפצי מכל דין ׳׳הגביר לכל שבור:
בא המושיע לעמו ׳ מכל עקה בדרור: בא מוציא׳ האסורים ׳ מלגו
בית האסור: בא משה ׳דשמו ׳ ׳עם שם מרו קשור: בא משה
׳דשמו ׳ רוח לכל זכור: טובי העולם בו ׳ לאחרי כל דור: ודבוקי

דתו · לון גן ´עדן מקור: וסבולי דגל אימנו · לא ימטי בון עצור:
והלוכי שביליו · חכמה בזה ומי ישור: להדה קשיטה · אן לית בם´
ארור: רק המתפני לעורנו · וליו משקיה מי בור: המצוק והצרר ·
רשף קטף מרור: ויום המעמד הרב · יהי ´ברב צרור: לא יצפי הך
יתפני · יפיל רכבו אחר: עת יתגלי הפרקן · ויראה´ כמאור: שם´
יתנשא ראש עמו · ושם´ יפק ממו ריח מרדרור: ומן [عا]חלל ´לדתו ·
ישוב מן תפלותו [عا]חסור: וישפט מרן משפט צדק · לעיני הכל ספור:
להבדיל בין הקדש ובין החל · ובין הטמא ובין הטהור:

מן נור משה בן עמרם · אופע נהר מופע: בעת אתילד ´בשלם ·
על עלמה יפה: וכל נסתר במובאו · ´בשמח רב אתספה: ומאז מה
אתיליד · והנור עליו שלופה: | אגלת מבדילותו · ´בסימנים תקפה: f. 112
כד כבודה שרא עליו · וסוד רבותו אוסיפה: ´עת בא מקרב אמו ·
והו יפה תאר ויפה: מראה´ לכל ראה · הא טובי ´דלו צפה: סמן
ואסו לחיינן · אתא ורפא ירפא: נביא בחר לה´ מרן · ומיתוביתו
אסקפה: נביא כד בא רתות · ירתי קדש כל משפה: נביא שא
מעל עמו · רבות המגיפה: נביא רבת מבדילותו · ואגלת בכל פה:
נביא דרס ´ברגליו · תוך האש השרפה: נביא סלק להשמים · ואמלל
פה לפה: במראה´ ולא בחידות · בקדש כל משפח: ובתר קבל
תורה · לכל חכמה מאלפה: עץ החיים לישראל · ייליף לה´ וילפה:
מחלליה מות יומת · כי כל מן חלפה: אוי זה לו אוי · נפשו מלח
שרפה: לא תזריע ולא תצמיח · רק רעות [عا]עדפה: וקוץ ודרדר
אצמח לו · וחלקו מגיפה: ומרטוש חיול בו מצור · הך ים לא
יבטל ´שפת: רק המדבק בהדה התורה · ימטי כל נכספה: ויעבר
מן פתח פרדים טבן · וישלח ידו ויקטפה: מן עץ נחמד ´למראה´
וטוב ´למאכל · ויאכל וינשק ריח סמים נטפה: וישיג טובות [عا]חסידות ·
דן לדן מקפה: וכל מה ידרש ימטי · ומדרשיו לא ירפה: ומן יקוי
ישועת אלה · בעותו מה אטרפה:

נא מאדנו נתן · ונבנה´ לן בניאן: דמסיו על הכוח קוממה · ונסקפו f. 112b
´בדכרון: נביה רבה משה · בן עמרם נביאנן: דאתבחר מן הבריה ·
לגלוג מיתוביתן: מן עורן כל הגוים · ימין ושמאל סביבותן: וחכמנן
´לדתו · דבא ישא אתן: עליון על כל גוי הארץ · ושם לנו זה
הבסרן: לגו ´כתבו הקדש · ואת רזיו למדנן: ´בשמירות מה אשתוי ·
ומה לאוי עלינן: מטרו בכל עת · עד לא ישבח מפין: ועוד מודע

מתודע · ארשה בו לנן: ′בגו דן ′כתבה · ושם עליו עמידונן: ′ברז
רב וגדול · יקום מן רזי החשבן: כמה ישתוי אמיתו · עם מובא כל
זבן: בחדשות כל שנה · יתקע בו שופר טבן: עד יהי בעתו · לא
′שקר ולא זידן: מובא מועדי יהוה · אשר בם′ אסגילנן: על זה
היתוב הטבן · ולא חלק בו לעורן: רק צדקה תמימה · בה′
צדיק מרן: על בני רחמיו · בעלי הברית הרבן: עד לא יהי הלך ·
בתעו מזדמן: כגוים ההם′ · המשלים ′בדן: יומי פנותה · ואנון
קעמין בחן: הנפש ועורי · כל ′עובדיון כן: לא ימשכו על אמת · אן
במועדיון והן: במעשה כל משפט · מתהפכים וכל מן: | משפט הך f. 113
תאותו · ולא ישוו דן ′לדן: כי גוי אבד עצותיהם · ואין בהם אל בונן:
נשוב ′ביהוה מנון · ורע ′עוב[ד]ון היתרן: ונתפנה′ אל שביל קשטה ·
אולי נגוז מתמן: ′למודע ′עודן · מה עליו עמידותן: מן אנה נחל
בו · ונתקע שופר דכרן: ′בראש על דדי · המועד הטבן: יום טבה
מה טבו · בו חדות לבבן: נזכר בו גלוג כבד · ונעלה′ לו הדכרן:
אחרי נצא מבית הזה · ועל כן ובדיל כן: מודאה לאלה · ולית אלה
אלא מרן:

סודים רבים עד מותר · סודי המועדים: מועדי יהוה אשר · הם′
מתיגידים: לגו תורת משה · שבעה מועדים: ובן מובאון · ′דבו יהיו
רודים: יקום מודעו · ותתגלי עליו ′עדים: מן רז חשבן קשטה ·
דאתבנו עליו ביסודים: ככל אשר לו יורו · בעליו העדים: אשר
במטרו · אמלאת לון הידים: ויגידו באשר יפלא · מן מועדים ומועדים:
דעל אמת יתקוממו · לא ′שקר ולא זדים: ולא פאת ולא יתר ·
אלא צדק נועדים: עתה נבוא למדכרון · ונהיה בו עמדים: מן
שריו השנה · ונעבר ירדים: מן ראש החדשים · דאתבנה על
עמודים: | היא עמודי רוחתה · ואקבעת בו צמידים: על מוציא ישראל · f. 113b
מבית העבדים: מעבדה קשה · וכלם′ מתפדים: בבכורי מצראי ·
הבישם המרודים: בחצי הליל ′ברקיקה · בתר מופתים כבדים: אתעשו
ביד תרי · ארסי הקדקדים: ועשו הפסח בעתו · כפי הפקודים: על
חקיו ומשפטיו · במלאת העובדים: ואכלו אתו בחפזון · ואנון משבחים
ומודים: על מצות ומרורים · בשמחות חסידים: מתחננים פני היכולה ·
′בלבבים חדים: אמרים לו תשבחן רב · ופני גדלו משתעבדים:

עתה נצפי לישראל · והך ממצרים סליק: והוא שכן לשבטיו · והנור עליו
מדיק: ורצון מרה שרי · על מחניו ויפיק: מלאך האלהים · לפניו
וידיק: עמוד אש וענן · ′בליליה ואיממה לו תדביק: והו הלך בשמח ·

רוֹת מכל מֹציק: בתר מה הוֹה · צר וברב תשניק: צא אחרֹי
מיכל · קרבן יהוה הצדיק: מתפדי ׳ברֹבביו · ודמו בדילו אריק: סלק
כוכב מניר · ׳לכום פרעה יניק: עד בא לשפת ים סוף · ועליו שם׳
אדיק: ואגלא לו תמן · סימן רב וחזיק: | עליו רצון ורֹחמים · ועל f. 114
דֹבֹביו אציק: כד אקוֹה מימי ימה · ולמעברו אתפריק: שנים עשר
פרקה · וכל שבט באחדה אמשיק: ויֹשב הים לחרֹבה · ובוצין דלא
טפי דליק: על פֹתחיו דרך שלמה · עד כי הלך ישראל מסתפֹיק:
בשמח רב וזהו · והדֹבב ׳בגוֹו שֹביק: ורכבו ופרשיו וחילו · כליל שם׳
אמחֹיק: ויושיע יהוה ביום ההוא את ישראל · מיד מצרים הזנדיק:
ויֹסידו ׳ביֹכלות אלה · הישר והצדיק: ויאמנו ביהוה ובמשה עבדו ·
ובקל רם שם׳ צֹעֹק: בקצת אז ישר · בתשבחות תמֹתיק: ועל פי
מימר משה · סדר עמה צֹעֹק: יהוה גבור במלחמה · יהוה שמו צדיק:

פֹתח נפתח טֹבֹן · ונעֹבר ממנו: ועל ישראל נשקֹף · ונצפי בֹבונֹנו: ׳למוצאו
מן ים סוף · והו שֹלם מן זידלנו: על ליתֹנו שֹבו · וינֹערון יהוה ׳למיסונו:
ושב ישראל משם · ׳בגלוג רביאנו: לספר מספר סופיר · יקום מן קדש
חשבנו: הוא מספר חמשים יום · בון מרן פקֹדנו: ממחרת השבת · עד
כי יקום וספרנו: שבע שבתות תמימות · כן וכאשר צוֹנו: בשבעה
שבועיה · ובון גלא אלהינו: תמחים כבדים · לעיני אבותינו: בכל שבוע
תמח · למגלי אימֹנו: עשות תקנה׳ ׳דתקן · כל תמח ׳בתקונו: | ושמו f. 114b
למוסר עמו · עד גלונה׳ על עורנו: כי בראֹש בא בים סוף · ודֹבביו
שב ליתֹנו: והשני בא למרה · והמים המרים לו המתקנו: והשלישי ׳בגו
אילים · תֹריה סימנים פגשנו: והרביעי במֹדבר סין · המן לון הורֹדנו:
והחמישי ׳ברֹפידים · מים מן הצור אישקנו: והששי כֹמו עמולק · על יד
תלמוד נבינו: והֹשיבון על כֹנפי ׳נשרים · במדבר סיני יחנו: ׳למישמע
קלה מֹתחֹיל · תקיף שֹריר ולא כמונו: קול אלה אלהיה · ׳מדבר ׳ברבות
רביאנו: בעסרתי מליה · לא בֹפֹם ולא לשנן: ואראה׳ תמהים ומוראים ·
וארבע שֹגבים אוזלמנו: איש חשיך וענן וערפֹל · וצבאות הקדש מעונו:
בארשות מרן אמֹסרו · וכֹלבו בהר ואתיכֹנו: ומשה קדם על כלה · וקעם
קמי אדונו: ידבר והאלהים · בקול רם יעננו: מן ארבע הפאות · לא
׳בלשון מקראנו: וכל העם שמע את הקולות · וראה מה אזדזע ממנו:
ואתקישֹטו וחכֹמו · קול אלה ויֹאמֹנו: בו ובמשה עבדו · ויֹסידו על שלטֹנו:
אן לית אלה אלא הוא · חי אחד ולא לפנו: ואתקשט אימֹנון במֹימר ·
שמענו ועשינו: מכן יתברך שֹם מרן · ויתודי בכל ׳עדֹנו: מודאה לו
לבדו · נימר בפיאנו:

f. 115 צא נצא מן המקום הזה · ובשלם נבוא לגלוג אדן: | ירחה שביעה דאתבנה׳ ·
צור ישועה ׳לתהבין: דו אוצר מליא׳ כופר · למי לחוביון שביקין: אגלא
בו פרקן רב · לית עורן לה׳ דמין: היא ארבע אקרים · גלוגו בון אוזלמין:
שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש ושׂשין: היא כדמות אקרי · עלמה מנון
׳מיסדין: אש ורוח ומים ועפר · ואדם בון אתכונן: וכדמות עורי · נהרי
גן עדן: פישון וגיחון וחדקל · ונהר פרת וכבן: כדמות ארבע ׳זבני ·
השנה בון תזדמן: קור וחם קין וחרף · דן לדן מקפין: כן גם הוא מדמי ·
לארבע טורי אבן: היא דמות אקרי · בון סדרי חשן: כדמות מה בו
אשתוי · מן מועדים רמין: בזה אתקדש ואתעצם · והנה אבן: גלגי
רבותו · רבים וסגי מכן: ולית בחדשים דמו · סודי חסדיו ׳מרחפין:
׳בריח הסליחות והרחמים · יחן על תהבה ויגן: הא טובי תהבה · בנצירו
בו שכן: וישכן ישראל · בטח בדד אמן: בשמח וטוב לבב · והשובה
לו ׳מגן: עד יתנצל מן חוביו · וסדר רע עמלין: עת יקנא שובה יתפשר ·
קמיו יחדד ויכן: ׳בתשעת ימיה · דלתתובתה מחדרין: אולי יקדם
תהבה · ׳מפצי מכל דין: על יום העשור ממו · וימשח ׳בשמן: כפירות
יום הכפור · דבו לחיבה׳ דרורין: טובי מן יעבר עליו · והו בפיו ׳מרננין:
f. 115b בתפלה והתחנון · ובטהרות העגן: ׳משבח ומצלי ומרומם · בנצירו
סגד ומרכן:

קום זרז תהבה · ואתנזר ׳בתאותך: בזה היום דתחדד · לקבול שובתך:
ואבנה׳ ערי השובה · וחרב ערי רעותך: ושם עמלך הטוב · ואכרת
רשעותך: וצום לאלהיך בנציר · ואגלי אנצירותך: היום פני מרך ·
וגרש חטאותך: היום פני מרך · וקרע שגבותך: היום פני מרך · והטיב
מקראותך: היום פני מרך · ואתנפל ׳בצלותך: ודע אן לית בעמים
והגוים · קהל קדיש כותך: לו ציאם כציאמך · דגלת בו מבדילותך: במה
אמר עליו · ׳בדרי איקרותך: כי יום כפורים הוא לכם · רז קבול
לשובתך: לכפר עליכם · מן מיני רעותך: צפי פרקנך בו · וגלוג
מיתוביתך: בזה הבסרן הרב · דלית לעורן בו דמותך: טובך בו ישראל ·
תלביש בגד ניזרותך: היום הדן הו יומך · תתרברב בו חדותך: ותאותה
ותתובתה · קעמים סביבותך: יפה לך כד תקום · תסב כפי נכסיפותך:
חלק מזה וחלק מזה · ועריך על שלחן תשבחותך: והקטיר קטרת השובה ·
על מזבח פללותך: עד תסק ריח הניחח · ׳למעון דרישותך: תשיב עליך
f. 116 הרתו · ותזרז בפצותך: | מן רע מה עשית׳ · ותגוז ׳בזהותך: ממו ואתה
חדש · כבן שעותך: מה עליך מן הרע · רק נקי מן שמותך: וצלם
אימת מרך · יופה על צלמותך: אן היית׳ תפש · ׳בצדק שמירותך: בו

מערב עד ערב · כפי מצותך: במקרא והצלו · בנציר ענינותך: מוזף מן התפלה והתחנון · ומקרת ארהותך: אולי יתקבל ציאמך · עם מיני תאותך: ושבת ושב יהוה · אלהיך את שובתך:

רתאי רתאיה · רחם והשקף ברתות: ולקעמים פניך · ספיק בסליחות: בזה יום סלוחיה · ושמע הנקעות: הך די אמנותך · ואכמר בכפירות: אל ענוי הנפש · והציל מן העונות: כפר לעמך אדני · ואפתח טב אוצרות: לקבול מה יעריכו · מן לחם התשובות: פניך אה אדני · על מזבח הזימירות: ולו מאתך עני · והוליכו בקוממות: על משמר מה חדרתה · מן החקים והתורות: עד מעבידו מועדיך · בשמח ובזהות: ויבוא מן זה לזה · מתיטב במובאות: ויצא מדן לדן · מתבריך במוצאות: עד כי יבוא שלום · אל אתרי רמות: ישכן בטח בדד · בטללי הסכות: פרדים אילנה נציב · ושרשיו מיסדות: | מן אקרים ארבע וטב · פריו מפרחות: f. 116b מן פרי עין הדר · ומאוריו מופעות: וריחיו ריח מרדרור · ליהוה ניחות: מן כפות תמרים · וענפי עץ עבות: עם ערבי מישר · זה ארבע אקרות: תקח תשים אה אחי · תעבד לך סכות: תשכן בה לבטח · הך די המצות: אתה וכל עדתך · ז ימים מלאות: למען לא יקרב איש זר · אשר לא מזרע האבות: כפי מצות אלה · דבתורה מבירות: דאמר כל האזרח בישראל · ישב בסכות: סוד ורזיו רביאן · עד מודע כל הדורות: אתה במטרו הלוך · אה בחור המשפחות: מה טבך בו ואת סלך · אל קדש הטברות: הרגריזים בית אל · במקרא והצלות: ושם אתחנן ואתנפל · פני המזבחות: בימים השבעה כליל · חג לאלהי הרוחות: כל יום בון תתחני · ותוזיף מן הצלות: בערב ובבקר · בשמח ואיקרות: פני יהוה אלהיך · ותקריב קרבנות: על מזבח הצלו · ותעלה עליו עלות: והיית אך ישמח · בלב מליא חדות: עד תתמלי ביום · דחסדיו כבדות: שביעי מועדיה · קדשיו חסידות: מה טבו מן מועד · דהקיב בתרי שמות: שמיני ועצרת · לתפושה בנצירות: ומה עמה בו מצתמית · למשלח המועדים בשמחות: | דו תהום קוי ביד אלה · וגלגיו יתרות: ולית לו f. 117 דמו עורי · מתיסד על עשות: מעשה מה עשה · ביומים מתקדמות: ימי הרצון והרחמים · דהות לישראל ממשלות: והמעשה הכה לו עד · מתודע בקדש כל תורות: ופתרונו מתודע · בין בעלי המדעות: ימטנך מרך יתה · אה העדה הזאת: בימי רצונה · ועליך מעזרות: ובך הברכות תשרי · ותשוב לאלפי רבבות: והפרקן במקרוב ייתי · ותהי את בעל הממלכות:

שלם לך ישראל · העם הנושע: אין גוי כותך · לו מרה נשא: עליון על כל

גוי הארץ · ועליך בחסדו ישע : בשמירות מועדיו · דהודיעך ´בשרשה :
מן רזי חשבן קשטה · בכל שנה מחדשה : ואמת זה יקום בצמות · זהרה
עם שמשה : כל חדש בחדשו · עד מודע סוד קדשה : בחשבן צדק בזבנו ·
תקום אתה ´למורשה : מרי ישים זה ברית לא יכרת · וידך בו תפשה :
ולא יוליכו ממך · ובחדי וזהי תירשה : בבל שנה מועדיך · ואתה ´ברב
ששה : אמן מן יראתך · ´בשמן ברכתה ממשח : מי כמוך ולית כמוך ·
ככן לו עשה : כות זה המעשה · ´דרביאנך בו הנשא : וקרבך מרך לגדלו ·
ויהב לך תורה קדושה : ושמך את הרמע · ובחרך למתפשה : על יד
נביאך וחבלך · נור בריאתה ושמשה : | דשתאתף שמו מן השם · ואתקרי f. 117b
משה אישה : ועלה´ בו מיתוביתך · ושם גלוגיך פרישה : צפי רב מתנותך ·
אה אחי ואגישה : במהר מן שנתך · וקום עלה´ רשה : עד מתי אתה
דמך · ונפשך ´מנטשה : אחרי מה תחמד · ולא היא מבקשה : אלא מה
הוא דבבה · ועליו תפשה : וקשטה ממך לא ´כסי · רק נאירותה קרשה :
ואתה לו לא מתפנה´ · אלא עזוב בקושה : מה דאתי במדעך · תרצי
´בנפשך קשה : ותדמי במעשך · כדמות כל רשע : וקטול גרמך ´בידך ·
ועליך ´חטא מנשא : מה זה המעשה · ממך טב מדרשה : תנגדה אל
הרע · עד תרבין תחת משא : טרח עליך משאו · ואת עדבה נישה :
רץ והכיר אחריתך · טרם בה תתכנשה : כי עלמה הך אמש · לא תקום
´ביד בלישה : לא תדע אלא ואתה · הלוך מן מגרשה : ואת תחת משאך
רבץ · ונפשך מתנקשה : אחרי הרעות · ובגד עונה לבשה : ומה תתפורר
אלא ואתה · פרוע ית ראשה : לעית תמוט רגליך · ונפשך ´בזזיו חבשה :
כד תקום לחשבנה · על עמלי בישה : ויתגלי עליך ´עדים · אקרים בך
מתשרשה : ושמה לך לא מציל · ולא מושיע עד יושע : והן הואנף רע
עמלך · נפשך באיש תורישה : ראה ושמע ושמור · ושוב שובה חדשה :
ואזרע הירא בלבך · אולי תדישא´ דשא : | עיטב מזריע זרע · תהותה f. 118
מתקדשה : בזה היום הקדוש · ואקטיר מגרשה : על מזבח הצלות ·
תשבחות דבשה : עד ירצי מרך עליך · ועונותיך ישא : הך מה דאמר
על רבותו · בתורה הקדושה : נצר חסד לאלפים · נשא עון ופשע :

תנים יומה נימר כדו · לשמעיו דבירותי : ´בזאת הישירה · ומה ´בתוכה
ערכתי : מן לחם המוכח · על מזבח בוננותי : ולפני שמועה · הנה נא
הולתי : ´לדבר אל אדני · והמימר בה אורכתי : אלא ולא אתוכח · ´בדבר
אוכחותי : וגם כן לית אלמד · במה לא למדתי : ועם זה אני רעי ·
ואל אראה ´ברעתי : ולית מן בעל דברים · רק מעט מעט מדעותי :
ומה אמרתי ´בדן · ומה קמיך זכרתי : רב עלי זכרונו · ולו וחייך מה

יכלתי: אלא מן חסרון מן יגלי ׳נסתר מה קבצתי: כי ׳זבני אדן׳
אתקף עלינו מבלתי: ממצא הידועים ׳ בין עמי ועדתי: ועבדה מסכינה
אני ׳ בעת ההיא פניתי: פני בדור הזה ׳ ׳בו דחילה רבה מצאתי: כל יום
והוא מתהפיך ׳ בהפיכות רברבותי: והצרר בנו שרי ׳ בעין לבי חזיתי:
ואנחנו באבל רב ׳ מבגלל מכריתי: סמוכינן וארכונינן ׳ והנה סיעתי:
כצאן אשר אין להם רעי ׳ במעט המדע עתי: ואתקפת פנותה וסגת ׳ f. 118b
בזאת ׳זבנותי: סגי מימים ימימה ׳ והרבב בן משלתי: ואולם ׳הגם ׳הלם ׳
אני בדי שבתי: מאלה ׳בנפשי נבך ׳ כדמות מה אתי: עלי רב גנו ׳
ואוסיף ׳בצררתי: מן מות דדי ׳ ונזר מצנפותי: זקן קהל עבראי ׳ דבים
מדעו צללתי: שמו הוה ׳משלמה ׳ מן דבריו אלפתי: וחסדיו עלי רבה ׳
בעת אן צפרתי: מן אבי יתום מסכין ׳ ובממצאו אסתוברתי: והוה
יגדני טב חדרך ׳ וייטיב לב שבירותי: כאב רך יסוברני ׳ והתורה ממו
שמרתי: הא מן חסרנו הא ׳ אמר באריך חיותי: וארד עליו אבל
שיאולה ׳ ועל מה ממו ׳חסכתי: ואדרש מרי כל עת ׳ ולו ארים
נקעותי: אן ישים הרחמים והרתו ׳ על רוחו ׳מטללתי: ובגן עדן
אמן ׳ ישיב בו צמותי: והמדרש מן צדקת ׳ מן שמע אמירותי:
לעדרי יפריש ׳ ויסבלני על נואלתי: כי בונני ׳חסור ׳ בסדר עדתי:
וכבד פה ולשון ׳ וערלה ׳שפתי: ומה אמרתי מימר ׳ ונפשי מה
גליתי: בו אלא וחייך ׳ למה די ריחותי: ממך תזכרני בחייך ׳ לטב
דכרנותי: עד לא ישכח זכרי ׳ בחיי ובתר מותי: שמשכם׳ אברהם
שמי ׳ עבד כל ידעיו בעדתי: דרוש רתות מרי ׳ ינחם על רעותי: | ועם f. 119
זה תמיד לו אקרא ׳ וארים צבעותי: אה מן רחצוני בך ועליך ׳
לישועתך קויתי:

אין כיהוה אלהינו:

עליו עוד שירה טובה הסידה גדולה ׳ תשתמע שירות תניו כי בשם ׳
והי מן מימר אחי אברהם הזוכיר ׳ אלה אל ימי חייו יותיר ׳
׳בנביות מן נורו זרח משעיר ׳ אמן:

בשם יהוה הגדול ׳ הישר הברוך היכול:

אתגלג ואתפחר ׳ ׳בזכות נפשי ולבי:
במדבר התמיד באלהו ׳ כמה דו עלי לאוי:
רוממות רב רבותו ׳ ורב שמו הרבי:
אז החל באלה ׳ ובדרכיו אשוי:
משתעבד קמי גדלה׳ ׳ ואסר אפן מרכבי:

בים הטהרה · וביתה ימה הוי :
נשיו תיבת רוחי · ונפשי וגם לבבי :
יזכי ימה יתון · ויהוה נצעיו קרבי :
עליון ויצלני מן רע · מה דאנון [ע]חשבי :
קומה יהוה ויפוצו חטאי · וינוסו מפני חובי :

בך ובשמך ובכבודך · וליד דרכיך שים מושבי : במה ירצנך
וארצני · ותן הרתו עלוי : וארתי ארתתותי · מן רעות מחשבי : ואצליח
f. 119b דרכי בפניך · בלכתי ובשכבי : | ובכל מעשה ומשלח ידי · תן ברכתך
אה רבי : ולא תנבכני במדרש · לאשר אני מצוה : נפשי בבקושו · למען
יתרברב [ע]חדבי : כי בך ועליך רחצוני · ומנך לך שובי : עת ראיתי מדע
דעתי · אן מעולני בלחץ אבי : ועד עתה ליום הזה · אתה יהוה
אלהי בקרבי : וטובך עלי יתר · ומראהו נציב לחובי : ולית לי מן
בלעדיך · בקוש ולא מסבי : מרי קוממן על דתך · ומהבותך בלבי קוי :
מרי קרבני קרוב אליך · וטהרני מן מסתבי : מרי אמטני שובתך ·
ושים למיסונה משכבי : מרי לא תכלימני · יום יהי מקוי : לבין ידיך
[ע]ערים · עד מדרש חשבי : כי שם לית מפצי · מלגו אש להבי : רק
רחמיך ורתותך · ותפלות משה הנבי :

ביכלות עזי וזמרתי · אז החל ואדברה : את דברי הזה · ולא אוסף ולא
אגרע : בהאלין אמיריה · ולא אתן בון שקרה : ואני מתרחץ על
מן הוא · שמו הגבור והנורא : יטיב דברותי · וישימון ישרה : פני כל
נבון וחכום · ויהונו משתמרה : ואלהי אבי בעזרי · ויתן לי מעזרה :
לשביל קשטה · ונפשי בה ינזרה : ויוריאני מה היא · ומה לגוה ברא : מן
רב תמחותו · וימטני עזרה : ברב סעדותו · עד אגוז מעברה : והו
לי מגן ועזר · לפליטה מכל רע : כי זה המובא רב ממי · ואני ממו
f. 120 זעורה : ולא אוכל לבוא כל עת · והנפש מני קצורה : | ואולם הגם
הלם · ברחצוני על מרי אברח : בדרכיו אליו · מן שביל התורה :
ולא אסור ימין ושמאל · עד אמטי מסברה : ועתה הסכית ושמע
ישראל · ואנדי בוננך ואברח : פה עמד עמדי · ואזן ית המקרא :
כי המדרש מורעך · דברים יקירה : תתמר במשמעך · תוך זאת
השירה : ואתה תבוא בשלום · ללמד מספרה : מספרי יודיע יתך ·
לטובות מפתרה : בתניו קצת כי כשם · דבה משה קרא : בעת עמד
למגיד · עמו עם ישרה : לישמר שביל קשטה · והנה כד שרא : יסהד
עליון · עלמי לעל ולרע : כד אמר בזכותה · האזינו השמים ואדברה :

ותשמע הארץ אמ֗רי פיי ׳ ורז זה דברה: מן אנה עד א֗מ֗ר ׳ כי
בשם יהוה אקרא:

גלגי רבות אלה ׳ דלו הגדלות: ולא עורן ימעי ׳ מה לו מן הסת֗רות:
הו לבדו מפני ׳ סדר חבוראות: ומאח֗רי כלה ׳ לו כן התמידות:
שלח למשה שליח ׳ והו ע֗מ֗ד בהמגידות: ׳עמו דרך הטוב ׳ בעת
ד֗רשו המות: והנה ענן עבי ׳ ובתוכו מראות: מלאך האלהים וב֗ידו ׳
ל֗וח ועליו ח֗רות: דברי קצת האזינו ׳ ׳בכיר הי֗כלות: וימ֗ה֗ר משה
ויק֗ד ארצה ׳ וישתחו֗י ׳ברחמות: ויקם ויקח הלוח מנו ׳ ויקבלו
f. 120b בנצירות: | וש֗רא יוכיח קהלה ׳ את דברי השירה הזא֗ת: ופתח פמו
וכ֗רז ׳ ׳בקולים ת֗לאות: כי בשם יהוה אקרא ׳ ומה זא֗ת מקראות:
אלא ל֗רזים יקירים ׳ ורב סודים נסתרות: מן ידרש מודעם׳ ׳ יביא
המדעות: ויבוא ל֗ספרי ׳עמי ׳ הך זא֗ת והך זא֗ת: כי זא֗ת קצת כי
׳בשם ׳ בה [1] אג֗לת תמחות: תודיע קשיטות מרן ׳ ואן הוא בעל
הגאות: ועלם לע֗ל ולרע ׳ בתוכה מתר֗זות: ובה מ֗אומים רבים׳
ותמחי מתמחות: במפתרון נ֗ח֗ל על מה ניכל ׳ מן דברי הסיפ֗רות:
היא אחד ועשרים מלה ׳ וזה לר֗זי עצומות: היא כ֗מספר אהיה ׳ שם׳
אלהי הרוחות: היא כ֗מספר מלי ׳ שריו חמשה ׳ספרות: ׳ספרי
התורה ׳ ק֗דש כל התורות: ומספר אותות מליה ׳ע׳ו׳ ע֗ין המגידות:
כמספר ש֗ם הש֗ם הקטן ׳ על מה בה לנו מודעות: זה מימר אדונן
אבישע ׳ ׳דביאר מאליפות: ע׳ו׳ עין המאור ׳ והמימר הכ֗ה לו ע֗דות:
לית לאחד עליו דבר ׳ מן אהלין הדורות:

דברי אתן ׳בתניו ׳ כי בשם יהוה אקרא: וא֗מ֗ר עת מה הח֗ל ׳ ברוך
זה המקרא: דאתברך ואת֗עצם ׳ שמו הגבור והנורא: בו נאמן תמיד ׳
f. 121 וחן הנפש ניס֗רה: ׳למחוין ונשוב עורי ׳ ב֗מה לן בו סוברה: | מן
תניו המימר ׳ ב֗קצה הזוכירה: ונפרט מעט מן [2] התמחות ׳ דלג֗וה
נסתרה: ונא֗מר כי כל מן הטהר ׳ ובנצירו לה קרא: הוא כמן קרא ׳
קדוש ׳ספר התורה: ואדמי מקראו ׳ ב֗מי אור פניו ז֗רח: הוא נבינן
משה ׳ דבה קמי מרה׳ יש֗רא: ושמ֗ה למאומות רמים ׳ ותם רזים
יקירה: כל רז ולו ד֗ב֗ר ׳ למגלי איקרה: ואקר הממלל ׳מקשר ׳ ׳בש֗ריו
השירה: דתחכמת האזינו ׳ השמים ואדברה: ותשמע הארץ אמרי
פיי ׳ ואנה רז מספרה: יערף כמטר לקחי ׳ ויקציר ית קצירה:
ות֗אזל כטל אמירתי ׳ על הלב ׳דישורה: כשירים עלי ד֗שא ׳ עד
ידנן [3] הז֗רע: וכרביבים עלי ע֗ש֗ב ׳ עד יתיטב המפרח: אנה כוד

[1] L18 בא. [2] L18 מן מעט. [3] L18 יתנן.

רם גדול · הא על מן פתרה: וראו ר[ב]יאן מימר משה · הך שרא
הך קרא: להשמים והארץ · יצתו סדרה: ומה אנון שכוני · ית
לעל וית לרע: כי המלאכים בשמים · והבוראים בארע: והמימר הכה
לכהלכון · מפם הנביא מתקרא: עד יתיתבו כליל · למשמע ותמקרא:
האן כות משה · קדקד עלמה ונזרה:

האן הך משה · קטף כל נשמה: ומן מרמי למשה · מן בוראי עלמה:
נביא אתקדש ואתעצם · ואמר עליו יהוה: עענו מאד מכל האדם · f. 121b
אשר על פני האדמה: ועמו עשה נפלאות · לא אתעשה לון דמה':
ומנון על מספר כ · שריו כי בשם יהוה: דכמספרה מאומים · שמע
מני פתגמה: כמספרה קם אדם · ובא בזבנו דמע: וכמספרה עשרים
סימן · על יד משה 'בימה: וכמספרה שמשו המים · עורי בתשלימה:
וכמספרה לו שמות · קדישות עצומה: ובה עורי תמחות · סגים
מתריאמה: לא יסבל עדנה דכרנון · כד תצרך לחכמה רמה: רק
נזכר אות י · בגלוג פממה: דהיא שריו השם הגדול · שם אלהינו
יהוה: והיא בעשרה אמירות · בון אתיתב עלמה: ובעשרה דבירות ·
'למודע דרך קיאמה: ובעשרה נביות · בון אתבנה' הרמע: ובעשרה
סימנות · על ידו מושמה: ובעשרה תשבחות · עזי וזמרתי יהוה:
ובעשרה אוכחות ועשרה משפטות · ועשרה סוברות עם עורי נחומה:
'בקצת האזינו מוקמה · וכל חכום יחכמה: היא בעשרה רוחות ·
אוקרו נביה דעלמה: בעשרה פעמים · והמימר בדילון תמה: בין
בעלי המדע · 'ביתוב כל חכמה: ואן תדרש תדע זה · כלה לפניך
קעומה: ראה' ספרי החכומים · ובא ללמד משמה: | ואעמד על סוד f. 122
כ · י · תתוזף 'ברב תמח: וספירותון סגי מכן · במספר טב ותמה:
ואתוכח במה אמרו · וקח לך מן עודן טעמה: ואכלת' ושבעת ·
וברכתה את יהוה:

ומן אנה ומעלה · נשרי במדבר: ב · ש · ם · בשם · אלהי הבשר:
ונפרט גלגי הדה מלה · ומה מן האיקר: כי ב · שריו בראשית · שריו
קדש כל ספר: והיא רז לעלם קדם · ועלם עורי בתר: ורז לתרי
לוחיה · ומה בהם אביאר: ובתורה לה רזים · מן ידרש יבקר:
ימצא בקושה' פניו · מכן לעשות ולשמר: וש · היא עורי · רז רם
בה ניסתר: ואמרו הן היא סוד השם · דאנדה בראשית מן נסתר:
הו שם אלהים · הצדיק והישר: ובה' רז שמו העצום · י · ה · ו · ה ·
הישר: וזאת רזים רבים · לא נוכל לון לפתר: עד לא נפל בחטא ·
ונפשנו מזה נשמר: ונמלל על מה נדע · ונצא ונעבר: 'בים מ ·

ונקים · בסוד רזה מפתר: היא שם אלה · שם השם הנסתר: ושם
אבינו אדם · ושם אברהם דאתקטר: ׳עמו הברית לסוד · ׳בשגם הו
בשר: מ · ארש שם משה · דעם השם אתקשר: אן תיפיך משה תמצאו ·
f. 122b השם כד אתמסר: | ואן תיפך השם תמצאו משה · וזה עם זה מתקטר:
ואן תצפי מלת בשגם · תמצאו רז משה בה נסתר: ואן לא תצדיק ראה׳ ·
עמרם דרה׳ הך אמר: שמה׳ לשמה׳ אקפה׳ ׳ברבו · וצדיק צדיקות
הדבר: ודע אן מימר משה בשם · לרזים האלה משתמר: והך בא שמה׳
הטוב · וזה הסוד בו אקר: אן משה סוד עלמה · ועין המגיד והמשמר:
והו צפין ההכמה · ובית הדעת ואוצר: מלו מן החכם · והטוב מנה׳
מתשרשר: ולו לא הוא מה הוה · לא גלי ולא סתר: ולו לא הוא מה
הוה · ערב ולא בקר: ולו לא הוא מה הוה · אש ורוח ומים ועפר: ולו
לא הוא מה הוה · אור מאור הדר: ולו לא הוא מה הוה · נקבה ולא
זכר: ולו לא הוא מה הוה · רוח מכל צרר: ראו גלוג משה · דלא
שוא ולא ׳שקר: ורבות מ · בשמו · בטובות זה המדכר: כי זכרונו
על הלב · טב מאד עד מותר: טוב מי לו שמע ואגיב · בקל שלם יתר:

זכרון י·ה·ו·ה· יהוה · בו נחל בתר ׳בשם: יתרבי זה השם הגדול ·
ויתקדש ויתעצם: דבו אתרזת היכולה · מפני בראשית ומאחרי יום
נקם: ובו חכמה רבה · האן דו מנו דחכם: ובו השם הרב · לו לבדו
f. 123 מתקומם: ובו הרזות אתורעו · ובו בא סוד ׳מרומם: | הו על מספר
ששה ועשרים זכאה · מאז אן קם אדם: ולא מן ידע סוד רזיו · רק מי
יתחדד לו חלם: דאתברא אור מן בראשית · ואמר עליו ׳בשגם: ואתא
בחתמת זה המספר · ועל נסתרו קם: ושם זה השם דע · וסודי רזיו
חכם: ובו עשה הסימנים · ובו הכה׳ כל טלם: ובו בא בסור לעמו ·
ובו צא ישראל שלם: ובו נצעיו קרביה · ובו הבקע הים: ובו רזי
יחידאות קמא[ותה] · ובו סוד יהי וגם והיה מתחכם: ובו הטוב והאיקר
והמשמר · אות היא לעולם: ועלמה לעל ולרע · ומה בהם הושם:
והמימר הכה לו עד · השמעים בו הפתגם: י· עשרה אמירות · בון
אמליא העולם: ה· מספר שם אלהים · בה הסוד הוקם: ו· ששת
ימים · עלמה בון אזדרם: ה· חמשה ׳ספרים · תורת קדש כל עם:
ראה סוד י·ה·ו·ה· מן ישום לה שיאם: דו יכל רחום רתי מכפר ·
פתחיו סתר מהב נותן וגם: חי אחד עמי וידע · גדול גאה וגאותו
לא תתם: על כן בו שרא משה · ושמו מכל השמות קדם: ואמר כי
בשם יהוה אקרא · וזה המקרא לרם: סודים בו נסדרו · וזכרנו מה
אתקדם: ונזכר מלת אקרא · דבה קרא לעלם: לעל ולרע עד יציתו ·

למשמע קול רם: והסוד ׳דבה עורי יתר · בתורה לא ניעלם: במימר
לאקרא ויקרא ותקרא · וכל המקרא דקם: בשם י׳ה׳י׳ו׳ה׳ יהוה ·
ואוׄלם הגם הלם: | מה גלא סוד זה כלו · אלא הנביא התם: דחכם כל f. 123b
מה אסתיר · אן מבתר ואן מקדם: טובי מן בו ידבקו · ויקרא עליו שלם:
ויימרו אלף מודאה לאלה · על דת משה בן עמרם:

חיי נפשי במדכר · המלים האלה: והבו גדל לאלהינו · מן אנה׳ ומעלה:
מפתר נפתר בהם · על מגיד ממללה: ונבנה׳ מזבח דבר · ונעלה׳ עליו
עלה: מן נסך התשבחות · וטב נימר לית אלה: אלא אחד לבדו · ולו
הנסתר והנגלא: ואלהותה רבתה · לית לעורן בה נחלה: והוא אלהי
האלהים · וכלה פניו מלא: ולית חיל ׳דיקום אלא חילה · ולו קשט
שבילה: ומן הו עלמה · ולידה הו מעזר כלה: וכל דכסי וגלי · צעיד
בשלטנה וגדולה: וכל מלך ושליט · פשוט לה כלילה: בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת · וממו כלום לא יפלא: על כן הנבי אמר והבו ·
ומימרו לרזים האלה: ו׳ כמספר בראשית · ה׳ שם אלהים בה נמלא:
ב׳ רז תרי עלמים · ומעזר הממשלה: ו׳ כששת ימים · העולם בון
המלא: צפי סוד מלת והבו · וראה׳ טובות גורלה: וכן גדל תודיע
הגדלות · לחילה רבה יכולה: | דו האל הגדול והגבור והנורא · וגדלות f. 124
מלמטה ומעלה: לא יעבר עליו האן ולא הך · והו נקיא׳ מכל אלה:
על בן יימר כי גדול יהוה מכל האלהים · צדיק וישר הו חיולה: ואקר
גדל מן גדול · וסוד השמות במלה: ומלת לאלהינו · היא אקר שמות
הגדלה: כי אקרה לאל · ובמוסף ה׳ תהי לאלה: ובמוסף י׳ עורי ·
תהי לאלהי גאלה: ובמוסף כ׳ עורי · תהי לאלהיך עגלה: ובמוסף כ׳
מ׳ עורי · לאלהיכם תצפי לה: ובמוסף נ׳ ו׳ עורנכם · לאלהינו
תמלא: וכל מה תבקר בהשם הזה · תמצא להשמות בו סגולה: ותוסף
׳בראות קשיטותו · ויראה׳ לך מה אתגלא: מן תמחות זה השם · דים
השמות בו אשתלח: דו אלהי קדם · וגבור אלהיה דלא: מקף לה תניאן ·
ותחת זרועתו כלה: והו החי הממית המוחי · הקדם התמים בלא: סוף
ולא עקב ולא אחר · ולא קדם ולא בתר ולא: הך ולא כמה ולא
תמונה · ולא קצה ולא פאת ולא יאחזו גבולה: על כן אתנבכו בו
החכומים · ואמרו תהו ובהו אלה:

טובה ורחמיה · אנון אמנות מרן: טב הו עבד לבדו · במעשיו הרבן: | הצור f. 124b
תמים פעלו · ואנה סוד הפתרן: אן הו העשה המתריח · הבריו הצעור
בשלמן: ועובדיו שלם ותקון רם · לא בו פאת ולא יתרן: רק במלאת
חכמתו · כלה לפניו כון: דבעי מדע מה הו · מן שריו בראשית יתבונן:

בבריאת השמים ומה בו · מן גלי ומן סתרן : ונירות כוכביו דבו · ושני
המאורות ׳דתמן : ומה יהיה מן כלה · מן תמחות רמן : ואוצר שומיה
הרב · והטוב ׳דירד מתמן : וצבאות מלאכיה · והכבוד דבו מזדמן :
וראה׳ לארץ ומה בה · מכל טוב מתיכן : והך מן תהו ובהו · אגלא לה׳
פרקן : ואש ורוח ומים ועפר · לתוכה מתכון : ׳לתדבירות יתה׳ עלמה ·
דאקרון כן מדן : והאור דאתנצל מן חשך · להבדיל היום מן : הליל על
דדי · המהלך והיישן : והדשא והעשב ׳דיצא · והפרי ׳דמן אילן : והעוף
והחיה · והבהמה והרמש וכן : הקור וחם והקץ וחרף · דמקפן דן לדן :
׳לצורכות הדה בריה · עם ממצא כל זבן : וגוני תמחות רמים · לית
לאחד עלינו פתרן : ועל עקב כלה ׳בתקון · קוממות אדם מן [a] חסרן :
מלא הבריה תמים · ויטע יהוה אלהים גן : בעדן מקדם וישם · שם׳ את
האדם ויישן : ויקח אחת מצלעותיו · ולו חוה כון : לעזר לפריה ולרביה ·
עד קם מנון מן : ישבח שם שמו · בכל זבן ועדן : | צפי רבות עובד f. 125
מרך · אה אחי ואתבונן : בבוראיו הטוב · דכלו עובד טבן : ורבי למי
עשה · כלה ׳ביתוב כשרן : ואמר הצור תמים פעלו · ישתבח בדכיות
הלשן :

יהוה אלהינו · יהוה אחד לבדו : לית אלה אלא אחד · מה רב טובו וחסדו :
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת · אין עוד מלבדו : וכל דלבר מנה׳
לא כלום · ועבדיו בזה סהדו : מן מדעה נחכם · יתו מן עובדו : דכלה
מנה׳ קמו · ובסוד יהי ירדו : ואנשים שלמים · באו ואתנגדו : מן אדם
לא על דמה · כליל נפרדו : והצלם והדמות · על אפיהם יקדו : אן יצפו
חכמת מרן בון · לרבינה׳ יסגדו : כי קצה השמים ופאת הארץ · והפעות
הארבע ומה בון עמדו : רזם׳ בכל אנש · וגרמה׳ על דמותון עבדו :
אתבונן ברב רביאנך · והך העולם בך יסידו : ודע אן אתה עלם גדול ·
ואקרך בך יעדו : לך ראש וברקיע מתרכב · מרע למודע כבודו : לך
עינים לראות ואזנים לשמעות · ית מלי פקודו : לך אפים ׳לנשמות חיים ·
דמנון יפרדו : לך רוח ונפש חיה · מן רוח החכמה נועדו : | לך פם עם f. 125b
לשן · ׳למיכל והממלל אתחדדו : לך לב לדעת החכמה · ועין המגיד
במגידו : לך ידים עם רגלים · למעשה והמהלך אתיסדו : לך אקרי
העולם · וגם בך אועדו : כל כלום בך לו דמע[1] · ואתבונן את בעובדו :
תמצא צדיקות זה הדבר · ואקרו בו יסידו : ואלהים רכב שמים בעזרך ·
ומגדליו וכוכביו דיקדו : והארץ ומה בה יצא · מן רב טובו וחסדו : ושם
תבואתה לך לאכל · ופרי אילנה ׳דינדו : ומים חיים למשתה׳ · וסגי

[1] I.e. דמה.

תמחים בון חדו: גלא בהארץ בעדך · עד תשבחו ותעבדו: ולא תסור
מאחריו · לאחרי מן מרדו: ותדמי ברע העובד · כי בדבר אשר זדו:
שוב מזה ואקרא קצת · אך ביהוה אל תמרדו: ואירא צעורה דכלה ·
דתקן עשותך אה עבדו: במלאת חכמתו וכלותו · ורם טובה לך אורידו:
טובי מן בו ילבקו · וימהרו ויקדו: העם וישתחוו ויעשו · ככל אשר
אתפקדו: ואשתעבדו קמי גדלה · ובנצירו לה׳ סגדו: ואמרו הצור
תמים פעלו · יתברך הוא לבדו:

כמעשי יהוה הנוראים · האן דו מנו ׳דיעשה׳: ׳דמלא וצער ותקן · לכל מה
דו עשה׳: ואנה סהדים יקירים · בון הנבי ארשי: והיא הצור תמים
פעלו · כמעשיו מן יעשה׳: דו הבריו המאור המחשיך · המבדיל הקרא
העשה׳: סודי זה המלים מן גלא · רק מי דו נביא ונשיא׳: דאמר הצור
למפתר · בו יהי מבקשי: | כי הצור אקרה צור · וצור תודיע צעור ועשה: f. 126
ית לעל וית לרע · ודבהם׳ מתכנשי: ויכלותו תודיע בצור · הישועה והוא
המושיע׳: הצור צור וצעור · אנה תהומות עצומות קדשי: מנו החכום
הנבון · ומנו הריטור האנשיא׳: או מנון הידועים · דהוו לדן חכמתה
ירושי: עד נמלא אחרון · אולי נמטי מה נרשי: מן זה המפתר העצום ·
דבו חדו ורב ששי: למן ידע מה הוא · ולמן ישמע ויעשה׳: הישר והטוב
בעיני יהוה · ׳דגלא חיים על יד משה: האמור תמים לתמימות · מה לו
מכל המעשה: דעשהו ואקימו · מן רוח ומים ועפר ואשה׳: וקם תם
ורם ׳ביכולה · מן חסר מתשרשי: בריה ייה תמימה · ישתבח מי לה
עשה: פעלו טב כלו · מן יצפי מה יעשה: יתקשט רב פעלו · דהוו
בו כלה פרושי: מן יומה חדה · עד היום הששי: והך הוא הפעל · לכל
מה ירשי: בלא כלי ולא יד · ולא עזר ולא ׳נשיא: ולא גויה ולא צורה ·
ולא ידים למעשה: ולא אזנים ולא עינים · וישמע וירא מה יתעשה:
ולא לו קץ ולא גבול · ויכלותו בכל קרשי: והוא ׳דימלא כל מעשה ·
ובו כלום לא יתנשי: ראה סוד הצור תמים פעלו · ותשבחו לא תתנשי:
ואתבונן במלים האלה · ושוב ולא תהי קשה: ושמע מני מה אדבר ·
וממללי בעיניך לא יקשה׳: ואשמח מלוא לבך · ואמר ית מלים מתקדשי:
ואדרש בם׳ מרך וצעק · מרי לא תמית נפשי: אלא על אימנות נביא ·
בו יתנשא ראשי: | ודבקני ׳בתפלות מרי · וזכור ברית ארשי: וסעדני f. 126b
בשעה · דבה המות ירדשי: ושלח לשני שם׳ · במלים פרושי: אימנותי
בך יהוה · ובנביה רבה משה:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

לוכון נזכר ישראל · סודי מלים אתורעו: כי כל דרכיו משפט · טוביכון

כד תקראו: ספירות הדה מלים[1] · קמיכון תמצאו: אוצר מליא׳ חכמה ·
טובי מי לו בעו: ואתנזרו ׳בנזר · רוממות אלה ותשבחו: והלכו דרכיו
הטובה · ובים טובה׳ טבעו: ושמרו כל חק ומשפט · ואכלו ושבעו: מן
עורן זה הדרך · וטובי מן לקחו: יתה׳ מן עלמה לון חלק · עד במחר
ינחו: הלוכי דרך יהוה · אלה לון יפתחו: ויניר לון שבילון · מן נורים
יופעו: הדה דרך טובה · טובי מי לו דעו: הדה דרך קשטה · מה טב
מן מטאו: הדה דרך משפט · יפה מי לו צאו: הדה דרך חק · הסרועים
ממו סעו: הדה דרך שלם · ישיג מן יבאו: הדה דרך רם · ירום מי
בראו: הדה דרך צדק · ישתבח מן נטעו: מקלט לתהבים · דלגוה
יברחו: יברחו במהרה · ויחנו ויסעו: | מן הרע אל הטוב · ועמלי טוב f. 127
יקנאו: במהלך דרך יהוה · ׳דמנה׳ הרעות נסעו: טוב מן בה הלך
ומטה · ושם יראת אלה ׳בנכחו: ולא סר ימין ולא שמאל · ולא הפך
מראו: לעורן זה הדרך · ואתבונן במדעו: אן היא ׳דתשיג · לגן עדן
ותביאהו: וירא מנוחה כי טובה · ובו רצון אלה ינחו:

מהלכי דרך יהוה · אנון אנשי אמת: שנאי בצע עלמה · אהבי בצע אחרית:
כי הדרך ההיא · תודיע לכל חכמת: והלוכה בנצירו · ליתו מן עם
באת: אן שמר חקות אלה · יפתח לו דלת: ויוליכו בשלם · וילבישו
כבוד ואתפחרת: ויקבלו לידה׳ · וילכו קוממת: ואקר זה הדרך ·
מתרכב על אקרים רמת: אנון יראת יהוה ומהבותו · ומן אימתו נרתת:
ומשמר חקיו ומצותיו · ומעבדו בשמח ולב אחרת: והצלו בדיל הקרבנים ·
בערב וממחרית: ויומה שביעה לעשותו · טוב מן בברכתה׳ שבת:
ומועדים לאלה שבעה · כל שנה לא תכרת: והנדר והנדבה · ותרומת
יהוה ׳דרמת: ומשמר שבעה בריתם׳ · לנן בם׳ ירת: להבדיל בין הקדש
ובין החל · ובין הטמא לטהרת: ומה אשתוי בכתבו · ממה ׳כתיב וצמת:
כי כל מן דרש ילך · הדה שבילה דזכרת: ימשל על זה הזכרון · והדה
מלים ישרת: | ומן לא יצדק דברינו · מן הרע דבלבו משית: ירא מימר f. 127b
אלה · דלו התורה בירת: כמה אמר יהוה · וביאר לשמר משמרת:
כי תשמר אל מצות יהוה אלהיך · והלכת׳ בדרכיו באתפחרית: הדה
סהד יקיר · לו פקח עיניך אן עמית: וראה׳ סוד מליה · וקח לנפשך
אוכחת: ודע אן מרך קרוב ממך · ואין לגדלו תבנית: לך לך מן
רעותך · ואלבש כליל נזרת: ללכת בכל דרכיו · ולאהבה אתו ולתת:
חקיו ומצותיו ומשפטיו · ׳לטטפות בין עיניך קעמת: דו רחום בעלמה ·
וכן חנון באחרת: ומימרו עליו סהד · דו שמור הברית: והחסד לאהביו ·

[1] L 18 מלמים.

ולשמרי מצוֹתיו ללכֹת: בדרכיו ולאהבה אֹתו · ולעֹבדו ׳בלב כ׳שית:
כי כל דרכיו משפט · והיה לכם למשמרֹת: מן ישמרה ימטי בסור ·
טוב מי לו יצית: יהוה אֹל רחום וחנון · ארֹך אפים ורב חֹסד וחֹמֹת:

נתן אמרי שופר · ונתקע בשופריה: במפתר טב עד מותר · בדבר ארבע
מליה: אנון אֹל אמונה ואין עול · אציתו לון שׁמועיה: כי הדה המלים
רבים · וספירותון ייה: על צדיקות האֹל הנאמן · רב כל רברביה:
במֹחכום יום נקם · בחשבן עלמיה: כי הו מימין על כל · סדר עמליה:
f. 128 אן הוה טוב או רע · אתו כנוסיה: חתומים באוצרותו · לעֹת תמוט
רגליה: יגמל כל אנש לפי · מה לו עובדיה: הטוב כפי טובה · והביש
הֹך די בישיה: לא ישא פני דל · יהדר פני גדול באנשיה: בצֹדק ישפט
הממ׳ · ולא עול במשפטיה: לא יתפני ׳לזכאה · ולא יצפי להיביה: אלא
כל מן ישיב עליו פעלו · במשקול מזוניה: הזכאה הֹך זכותה׳ · וחיבה׳
הֹך חוביה: וידרש מכל אנש דמו · ׳דשׁפך ׳ברעותיה: והדה הממלל
לו עד · ׳בקרש כל ׳כתביה: ואת דמכם׳ לנפשותיכם אדרש · וזאֹת סהדות
רמיה: על מעזר כל אנש · וקוממו מן עפריה: ׳ביום נקם ועמידותו ·
קמי אלה אלהיה: ובקוש קשט כל אנש ממו · כמה עבד בחיה: וקשט
התלים מן תלימה · ׳בקשט דיניה: מיד האדם מיד איש ואחיו · אדרש
את נפש האדם ׳בשופטיה: ולא ישתבק קשט לאנש · מכל בוראיה:
ועשוי הרע דימותו · היום במשפט חרביה: ביום ההוא יפקֹד עליון · את
זאֹת חטאיה: וזה אתודע בתורה · ועליו היא ׳עדיה: אקרא וביום
פקודי ופקדתי · ואתקשט דבריה: ודע אן מרך קשט · ועובדיו קשיטיה:
אֹל אמונה ואין עול · ישתבח ׳בכל עדניה:

f. 128b סרוֹעה לית לו · ׳ביום דינה גמֹל: אלא האֹש השריפה · ועליה הוא יסתבל:
ולית לו מוצא מנה · לא ימין ולא שׂמאל: עד יתגזי על רע · עמלו אשר
עמל: כי כל שב ושב לרע · לו שובה לא יתקבל: כמה ארצי בנפשו
מקצף · ועל עובד הרע משל: אוי זה לו אוי · במרטוש חיול נפל:
ואתרחק מן רצון מרה׳ · וביש נפשו לא לו קובל: מנו ׳דיחם עליו ·
בעבורו מתפלל: אשר שׁפך דם נפשו ׳בנפשו · וחייו ברע כלל: ובעֹם
לאלה בעמלו · ולא זכר היום ׳דיטעל: בו לבין ידי מרן · ומעמדו שם
לשאל: על מה עשה בעלמו · ולו במוזן ישקל: אן הוניף רע עמלו ·
אתקדם בדילו הממלל: יתקטר באֹש השריפה · ולית מן עליו יחמל:
אקרא קצת האזינו · ואתבונן במדעך לכל: מה בה מן המוכח · ושמר
לא תהי נואל: השמר לך ושמור נפשך מאֹד · פן תשכח את כל:
הדברים האלה · והיית׳ לשים ולמשל: בלשן בעלי הדברים · ולשנאינה

בכל : העמים ואת מקצף · ובחטא רב תפל : שוב ודע אן מרך אל
אמונה · תמיד ולא יחדל : מן משפט הצדיק · עם העשיר ועם הדל :
והו ׳דקרא גרמה · האל הנאמן על כל : עובדי עלמה · ואתו משמר
הכל : לא יפלאו כלום · והך יפלא מן יעפל : מה טמיר לגו כל לב ·
׳דבעליון ותחת משל : | אל אמונה ואין עול · טוב מן עמד לפניו f. 129
מסתכל : רחותה ורחמיו וצדקתו · משתעבד ומצלי ומתפלל : באברהם
ויצחק ויעקב · ויוסף ׳דלא זלל : ובנביה רבה משה · אשר פה לפה
אמלל :

עליך לא תשא ׳חטא · חברי ואתרחק מכל ביש : ולא תרצי בנפשך כמו ·
מענן ׳מנחש : ואתבונן לאחריתך · עת מה בה תתכנש : כי קוממות
הדה עלמה · לפניך הך אמש : לא תלך ממנה סן · נפשך ברעות מורש :
ראתה מן שלשלה טהורה · ואקרך מתשרש : מן שבט יוסף הצדיק ·
לא מן אליש ותרשש : אקרא לא תחיה קדישה מבנות ישראל · ולא
יחיה [1] קדש : ואטהר מכל אלה · ונפשך בזכו קדיש : ועובדי סנאי דתך ·
לא יהיו לך ׳למוקש : וראה׳ מה בדילון · ׳כתיב מרך וכנש : לעת תמוט
רגלם׳ · ומה מנון מתדרש : והך לית להם גמל · אלא תוך האש : ואין
לון ׳מפצי · שמה מן יתה׳ ·ᵉᶦחבש : כי יהוה הוא הצדיק · בחשבנו לכל
נפש : אל אמון ואין עול · וצדיקו לעיניך פרש : שוב לו שובה בלא
שובה · מן עמלי הביש : ואתבונן במספר הדה מלים · ובתרם כן בקש :
ספירות מלת צדיק · דבו סוד קדש : | נציב לפני מן יבקר · כמאו[ר] f. 129ᵇ
השמש : כי הצדיק יהוה אדני · הנאדרי בקדש : דלא ישא פנים ולא
יקח שחד · והסבור מן טבהתה׳ לא מוחש : צדיק ׳עם כל עני · וכל
אלם וכל ᵉᶦחרש : וכל העשיר וכל אביון · וכל מסכן וכל נשש : ישפט
בין כל אלה · וצדיקו יתפרש : על כן ישתבח ויתרבי ויתרומם · ויתודי
שם שמו הקדש :

פרדים מלו אוקר · אקרו ׳לטב אדכיר : טובי מי לו בעי · ׳למראה׳ מה
יספר : ׳בצדיק וישר הוא · הנני מזכיר : ספירות הדה מלים · במפתר
טב ויקיר : ונזכר סוד צדיק · בשריו מה יאמר : ומה מן האיקר ·
ורב הרז ׳דבה טמיר : כי שם האיש הלז · אב משם׳ רעי אביר : במלת
צדיק מתרז · אן תדר זה לו פותיר : צ · חיי שרה · עת אתיליד
׳בבשיר : ד · מספר אותות שמו · במה לפניו סופיר : י · שריו ע ·
פרי · אתפרש ואסתדיר : ק · חיי אביו · באוליד לו זה תגביר : ואן
תדרש תדע · קשיטות מה אזכיר : ראה׳ מספר אותות צדיק · ותן

[1] L 18 ייחה.

עליון כבן אותות השם הזוכיר: תמצא שם׳ יצחק אדוני · ביתה מלה
ממסיר: | דו צדיק מן צדיקות · ושמו ׳בצדיק מתפהר: ובמלאת f. 130
צדיקו · ׳בנפשו לאלה ׳נציר: וקדם גרמה׳ לעלה · בזכות לב שריר:
ודע מרה׳ רב צדקתו · דלגו לבו אדיר: ופדהו ואפרשו · ובזכו לו
אניר: וקוה אנצירותה׳ ׳בלבה׳ · ואתקרי המנציר: ואתקשט נצירו ·
׳בגלי ובסתיר: צפי רבות הדה מלה · והך שמו בה מתקטיר: וחכם
סוד הרז דבה · וזרז מן הרע ומהר: למפתר ספירותה · ומה חסיד
מה שפיר: יתך תהי צדיק · והטוב ׳ברע לא תמכר: ומה דאמר לך
בתורה · שמר ולא תיפיר: צדק צדק תרדף · למען תחיה ויאיר: יהוה
פניו אליך ויחנך · ותמטי מה את סביר:

צדיק וישר הוא · אלהים אלהינו: וזאת מלים גדולים · בון קרא נבינו:
לרב מה יספר בם · מן רזי רביאנו: כי במלת צדיק · רב מפתר
ראינו: וסבנו חלק ואמרנו · לפם מה יכלנו: בדדי רב הדה מלה ·
דלקמיך זכרנו: ואתותר וישר הוא · בון נפרש ממללנו: מן אנה
ומעלה · במעטות מדעינו: ונחתם תניו הממלל · הך די מבשלינו: ונאמר
אן מלת ישר · תודיע רבות אלהנו: אן הוא ישר לבדו · חי תמיד
בעודנו: ממן עד לעלם · ולא אחר לרביאנו: | חיה דלא בטל · וכל f. 130b
דבלעדיו זידנו: משפטיו אחז כלה · תמיד בשלטנו: לא ילך ולא ייתי ·
והעולם מלוא ממנו: ׳מדבר כלה בחילה · בגאות תקונו: מכן לא
יסור · כלה ׳מכון בפיאנו: ימית ויחיה׳ · והקשט פישרונו: ישר לו
ישר · מן ירוממנו: כל עת ויירא אתו · וינציר לה ענינו: ויתור אחרי
רבותה׳ · וילך שביל אלפנו: ימצא בינו חן · ולידה יקבלנו: ומן לא יירא
ולא ימצא · מן רעות עציאנו: זה הו מאת בעלמה · ואחריתו כמונו:
יסף עליו רעות · ואש קדחה תלחטנו: היום דינה ואוי לו · הך קטל
גרמה׳ בעודנו: מרי שמרנן מן אלה · ובחסדך הושיע אתנו: מן מיני
כל תועבה · וטהר נפשותינו: מכל שקוצינו · וקדש גויותינו: מכל
טמא · וסלח לנו: מרי ולאבותינו בחסדיך · מכל אשר חטינו:

קץ וקום מן שנתך · ותהואת נפשך שבק: וכלא נפשך מן הרע · ותהואת
מרך דבק: ושמר מה פתרתי לך · וסב מן תוכחו חלק: ואדרש רתות
מרך · כי אמנותה׳ לא ישבק: המבקש לה בנצירו · ובטוב יספק: ואתה
הראת׳ לדעת · מה דלקמיך נפק: | במפתר צדיק וישר · והדבר f. 131
דאתפסק: בין טוב ובין רע · ׳בשימרות כל חק: טובך תבדיל
הרע · ותשמרו והיה לחק: לך ולבניך עד עולם · ומנה׳ כלום לא
תשבק: והותיר עלינו מפתר · הוא ועתה לך אק:רא תאזין לשמע

לה׳ · ובה תאמץ[1] ותחזק: ותדע אן היא לורע · התמיד ׳בקשק: מפני
בראשית · והך כלה בחילה ישק: ה · היא שם אלהים · דבו לעלמה
משק: ו · היא ששת ימים · העולם בון סלק: בלא כלי ולא יד · מן
הכוח לעשות אתעתק: א · תודיע הפרידות · למי בחכמתו פרק: כל
כלום מן מינו · ולא שותף עמה דלק: ולא עזר ולא משנה׳ · ולא
תניאן לו רק: הוא לבדו תמיד · וכלה׳ לידה׳ ידק: יום נקם הגדול ·
וכל מן לפניו ימק: במה עשה מן הרע · ולשנו שם׳ ישתק: טובי תמן
להתהבים · דיהי עמלון הרק: יגוזו לגן עדן · ויהוה לון ידבק: והסורר
והמורא · תמן ליתו שובק: מן האש השריפה · ׳דתוקידו וישתנק: בה
ויורש · ויהי ארור כי ערק: מן רתות אלה ורצונו · וריח הרע
ממו תפק: ומי ׳נציר לאלה ׳בנפשו · ועל מזבח השובה זרק: לו
תשבחן ורבואן · וית פמו לא צנק: זה ירצי עליו וירחמו · ובטוב לו
יספק:

ראה׳ רבואן קצת כי בשם · ואתבונן במדעך: לכל מה ספר · ויימר f. 131b
במשמעך: מן מפתר טב וצדיק · ואנתן ׳לנכחך: בדדי מוסרך · ועל
דדי מוכחך: עד תדע מן הוא · דמן חסר[2] אמצאך: והביאך לגו בטן ·
וברשותו ממו הוצאך: ואודיעך מה אתודע · וגלא לך מה אתמחך:
ושמך לו לעם קדש · וקדישותו אודעך: על יד נביאך משה · ׳דבו
כלחיו להטאך: דו דגלא רזי יקירון · ומשמרון צוהך: צפי צפין הדה
קצה · ודכי במקראך: לגו כל עת · וחדל בה שמחך[3]: ולא תנשי
מקרתה · בציאתך ובבאך: ורבי רבות מרך · על מה לו אמטאך:
׳דשמך ׳עליון · על כל גוי הארץ ונשאך: בחקים ומשפטים צדיקים ·
ולמשמרון לקחך: ולא שם חלק בון לעורן · מן דבבך ושנאך: ועל
אמת אתה · קוממך ואקראך: מן אקר צדיקים · וקדש לך משפחך:
ואתפשך דגל אימנו · ובדת משה הובאך: ועם קדש וסגולה · ובן בכור
קראך: ראה׳ מקרא משה · והך במקראו הראך: כי בשם יהוה אקרא ·
וזה המקרא לשמעך: לו תלמד ותלמד · כרנך וזרעך: כי זה מקרא
עצום · נביה רבה בו אשמעך: עד תרבי רוממותך · לשמעיו צבעך:
הך מד לאוי ועבד · ותרים לו מקראך: במלאכים הקדושים · דשמעו f. 132
משמעך: ואמרו ׳בקול רם · בדבר בו מלאך: ברוך אלהינו לעולם ·
סוד לרזי תשבחך: תמן ויגיבו המיתים · כמה במדעך: וברוך שמו
לעולם · דו דתקנך ועשהך:

שמור שביך ומועדיך · אה עם קדש וישר: ששת ימים[4] תעבד · ויום

[1] L 18 תחמץ. [2] L 18 עסר. [3] L 18 שמחחך. [4] L 18 ימעם.

השביעי שבת באיקר: ליהוה אלהיך · הצדיק והישר: דשם שבתה
פרדים · וניסוסי הקדשים מנה שרשר: 'עם מובא כל שתה · מועדי
יהוה תעבר: על פי חשבן קשטה · תבוא ותתמסר: מן חדש הראישון ·
עד ארבעה עשר: יום לחדש הזה · 'פסח ליהוה יעבר: בין הערבים
ויעשה · לפי מה ביאר: בתורה והך דאמיר · את חג המצות תשמר:
שבעת ימים תאכל מצות · ותחג להר הטבר: וממחרת השבת · בתר
מביא' עומר: התנופה וספרת' לך · שבע שבתות במספר: אקרא ולא
יראו פני ריקים · וחג הקציר בכורי מעשיך אשר: תזרע בשדה · ותחג
'בשמח ושר: ותתחנן תוך הגבע · וכי עבד היית' תזכר: ויום תרועה
עת יבוא · בעתו ויתמסר: יהיה לכם שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש
יתמר: מן שריו תשעת יומי התשובה · דבון רצון ורחמים ואוקר: | למי f. 132b
חדד לו בון שובה · וקם בערב ובבקר: קרי ומצלי ומתפלל · עד כי
שלום יבוא אל אוצר: הסליחות[1] והרחמים · וימשח 'בכופר: כפירות
היום הזה · הך מה יהוה אמר: כי יום כפורים הוא לכם · לכפר על
הנקבה והזכר: יגש יבלש יפגש · תהבה בו מה אתבסר: ויצא מנה
כבן עחדש · נקיא' מדבר 'שקר: היום גן 'עדן נציבה · ופרדים אילנה
מבתר: דמיסי הסכות בנוא · 'בתוכו על ארבע אקר: דאנון מתרכבים ·
מן פרי עץ הדר: כפות תמרים וענפי עץ עבות · וערבי מישר: ישכן
ישראל בה בטח בדד · בשמח ושש יתר: שבעת ימים מלאים · מיום
חג יסתדר: האסף תקופת השנה · ויראה' בו המדכר: ויחגו ויתמלו ·
וישובו וישב באיקר: כל האזרח 'בישראל · ודם 'ענב תשתה' עחמר:
אתה וכל עדתך · ושמה לא יהי בן נכר: וביום השמיני עצרת · מתקדש
מתנטר: חתמת מועדי יהוה · ומקרא קדש יתמר: בעתו עת מובאו ·
וכן היה בו הדבר: בימי הרצון והרחמים · ועני הרתו תמטיר מטר:
עת יגש הכהן יפתח משכנה · ויסגד וישתעבד ברב סובר: ויקריב קרבן
שמה' · מראשית פרי האדמה 'דמסתדר: תוך הטנא דעל ידו · ויפתח
לו טב אוצר: ותרח הקבול יתפתח · והמגפה תעצר: ישיב יהוה זה
לוכון · והרצון כן יעזר: | 'ביומיכון אמן · ופנותה כן יסתר: ויהוה אלהיך f. 133
עמך · לא עחסרת' דבר: יביד מן יתגבר עליך · ועול כוחו ישבר: ולא
יכרת לך אמנות · בעמל רום הבשר: ותנים יומה מאה שנה · אלה
לחייכון ישמר:

תשבחן ורבואן · נימר בדכיות הפי: לים הטוב והחסד · דספקני כפי:
ריחותי מן טובו · וברחמיו מה טרפי: ולו לא ים רחמיו · על נפשי

[1] L 18 'חס.

פן תלפי: בעובדי הרעות · גלי וגם ׳שפי: ועמלי ליתו טוב · ואלה לו
יגמל לפי: מה לי מן חטאות · וסני רעי ומקצפי: ווילי מזה ווילי · באש
עוני ישרפי: ואולם ׳ברחצוני עליו · מסתכל אן לא ירפי: ויקבלני
לידה׳ · יום יהי מקפי: לבין ידיו שמה · וחרבי המשפט שלופי: על
בוראיה כליל · מן החזק או הרפיא: ווישיעני ׳בתפלות · מי אור פניו
הופיע: משה אשר לעלמה · בוצין ׳דלא טפי: דלתפלותו קויתי · יום נקם
תרחפי: מן האש השריפה · וליקדנה תטפי: ואגוז לגן עדן · כמה דו
נכספי: ׳עם עדתי ישראל · אשר הנם׳ מן נופי: זכאים צדיקים · וכן
בחור וקטפי: מרי רבי מן זרעון · ושימון על כלה עדיפי: והשיבון
׳ברחמיך · לרבבות אלפי: ולא תכרת לון אמנות · ולא ימטי בון
f. 133[b] נגפי: | והמדרש מן צדקת · מן ישמע או יצפי: את דברי הזה · יסבלני
על כנפי: טובו ולא יקח עלי · במה דאמרו על פי: חסדו ויסתיר
חובי · ולא יתפני לשפפי: ׳ביתוב הדה שירתה · כי אקר מאלפי: לה
מן מימר הזקינים · בעלי החכמה דעל פי: טב מימרון וממללון · היה
דברי ומאלפי: ומן יחשב ׳בי רע · מרי מנה יציפי: יום נקם אני והוא ·
שם׳ פי בפי: ואני עבדה מסכינה · אברהם דמן נופי: יעקב בן אב
סכוה · בן אברהם הדנפי:

אין כיהוה אלהינו:

عليه ايضاً شيرة عظيمة علي يوم الصوم العظيم وهي مضمنه مولد الرسول
في مصر عليه افضل الصلاة والسلام وسبب هريبته الي مدين ومناسبته
الي يترو · ورجوعه الي مصر بالرساله وما ثم الي الفاجر فرعون وقومه
الكافرين بالعشرة معاجيز وخلاص قومه بني اسراييل بقدرة الله تعالي
بفرح وسرور وهيا تاليف جناب سيدي المكرم الاخ الاغر الاجل حضرة
الشيخ ابراهيم العيه المذكور المحترم حفظه الله تعالي وادام بقاه وكفاه
شر اعداه امين

f. 134 בשם יהוה סעודה:

[1] אלהים אל בריו ·	אל שדי אל ראה:
ברוך שמו העצום ·	אל י · ה · ו · ה:
רם שם בו קם ·	כל סדר בוראי:
העולם ובאו אלא ·	במלת יהי ויהי:
מוקמים לא על דמה ·	בריה ייה מלאי:

[1] Not in L 17.

בתקון תולדותם׳ · בעלאי וארעי:
נושעים וקעמים · בחכמת הנראה:
יהוה הוא לבדו · ולית עורן ׳עמה׳ יהי:
על מה עשה בגדלו · שלם ולא כן תעי:
קרא לרע ארע · ולרקיע שמים בעלאי:
ברא בין השנים גונים · ובם רב תמחי:
האל לא לו החל · ולא עורי ׳עקבאי:
דמות לית לגדלו · ולא על רבותה׳ קמאי:
נכבד זאון מלבדו · אין עוד נכראי:
פניו כל גבור צד · ולא עורן ימטי:
ירות רבותה׳ לה׳ · הו האלהים הרעי:
הרעי אתי מעודני · מן אבי טרם מובאי:
והו לי משם׳ ׳מגן · לעזר מובאי ומוצאי:
לאוי כל עת תשבחן · שמו יהוה במקראי:
יתרבי זה השם · עשה׳ מה דו בעי:

בראשית ברא אלהים · את השמים בחכמתו: נשא אתו מלעל · ותקן תולדותו: והנם׳ שמימים תשעה · אפרדו ׳בגאותו: כל שמים ורקיעו · וכל ׳רקיע וצבאותו: | ומגדליו וכוכביו · כל מנון על כנותו: ואולם מושמים · כוכב כוכב על אדותו: ויפרדו איש מעל אחיו · שבע בשבע שמימותו: בכל שמים כוכב · סחר ׳בסביבותו: ולכל כוכב מגדל · בו קעום יכרתו: על פי עידים לו תמכו · במחשב דקיו ודרגותו: לאותות ולמועדים ולימים · ושנים יצתמתו: סמיכים בחשבן קשטה · דעמודים קטורים בבריתו: ושני המאורים הגדלים · משלים בממשלותו: והזבן כד ייתי · במגיד ע׳חשבותו: יעביר קול במחנה׳ · שמורי מצותו: יורו משפטיך ליעקב · ותורותיך לעדתו: והדה מיתובה עצומה · שני המאורים יראתו: לה מבין שבעה הכוכבים · ׳דילכו וייתו: מן עורן התקומות · דבשומה תימנה אצתמתו: כי אין מספר לון · והתשיע לא כדמותו: דו מעון הקדש · ובבלע ׳משרתו: f. 134b

גלא יבשה · ממי תהו ובהו: גלגו בחילה · דו שליט באלהו: שלט בשמים ממעל · ועל הארץ מתחת הו: והדה הארץ כד אפריש · וגלא בה באצבעו: מיני התמחות · וכל תמח רב מן רעו: ׳לתדבירות עולמו · ומוקר האדם ׳דבראו: מיה ודשא עשב · ועץ נעמד ׳למרהו: ועץ פרי

f. 135 עשה׳ פרי · טוב מי יאכליהו : | הארץ זבת חלב ודבש · ׳עודן טעים
לדיקחו : ורם גונים מתחלפים · כן בה נמצאו : לית לאחד בון לעה ·
רק התמיד באלהו : ולא עורן ימעי · בכל מה עשהו : ובימה ובמדברה ·
רמש ובהמה נבראו : זה טוב וזה רע · כל מין למינהו : דן טהור ודן
טמא׳ · כלה נצריכהו : ויבדיל בין טוב ובין רע · והטוב על הרע ברכהו :
מבגלל יודיע פרקן · עמו ׳דיאכלהו : היא בהמן זכאה · היא בנים דלא
סרעו : היא בחורים בני טבים · ישראל להטוב לקחו : לקחו לו לעם
קדש · ועל כלה נשאו :

דאהלין בוראין · יקירין עד מותר : דמע דממללה · אורה דאנפק יתר :
ממלל יהוה אלהים · ובו קם העולם סדר : הך ארשה יהי · ויהי באמירות
עשר : עלם לעל ולרע · ודבהם׳ אסתדר : מה בשמים אמצא · ומה
בארץ אמסר : מן סגי תמהים · עד כי חדל לספר : והאדם בן כ׳ שנה
קם · ולשנו בתשבחן שגר : בתר בן ויטע · יהוה הישר : גן בעדן מקדם ·
ושם׳ האדם לעבדה ולשמר : ואמר בדילו לא טוב · אעשה לו עזר :
f. 135b כנגדו ויישן ויקח · וכן היה הדבר : | חוה הות לפריה · והאדם בה
אסתובר : ואדבק בה ורחמה · ויהי מבתר : צוה יהוה אלהים · על האדם
ואמר : מכל עץ הגן אכל תאכל · ונפשך במארך אשמר : מעץ הדעת
טוב ורע · לא תאכל תתעקר : וסר מן המצוה · ולא שמע ולא שמר :
׳ברבר הנחש ויאכל · והביא עליו צרר : ואתריד מן גן עדן · ומאה
שנה אתנזר :

האדם אשתיאר נביך · מבתר אתריד : מן מוקר גן עדן · ואבלו על נפשו
כבד : ומה שנה ליהוה · היה עקר סגד : והו יודי עונו · ומה עליו הוריד :
לנפשו מן נפשו · וקנומה׳ אבלד : ויבא עליו עורי · דבר רב מכבד : קצת
קין עם הבל · ומה עמו עביד : ורב צרותו מזה · ועם נסותו אתפרד :
׳משבח שם יהוה · ומודי לגדלו תמיד : וידע עוד את אשתו · ותהר
ותוליד : ׳בדמותו וכצלמו · ויקרא שם המוליד : שת כי שת לי אלהים ·
זרע אחר זבד : בפניו גד הברית · בסרן לסוד יוקיד : כן גם שלשלותו ·
כל מנון אתנגד : לבוש זה צלם לבסור · מובא תמים חסיד : ויבא נח
ובניו · להתבה ולא אשמיד : בדור המבול מבגלל · הו לבדו אועד :
f. 136 צדיק ותמים בדורותו · וקם בזכותו פרד : על זה אמר מרן · וכתיב
במה פקד : לא ידון רוחי באדם לעולם · וסוד הבסור בן יוכבד :

ויזכר אלהים את נח · ואוקר לשם בנו : וברך ׳לפרותו · עד באו ממנו :
הזכאים אשר · ארצו לאלהינו : אב אמון הגוים · בן תרח אבינו :
אברהם בעל הברית · וסוד הזרע דממנו : כי ׳ביצחק יקריא׳ לך זרע ·

ויגדיל רביאנו: ויהוה פקד את שרה · ותלד לו בעדנו: עד כי גדל ואמר לו · כי עצמת׳ ממנו: וממו קם שני לאמים · והצעיר רב עורנו: ויקראו שמו יעקב · וירום מגוג שלטנו: ובז בכורת אחיו · וברכו אדונו: וגם ברוך יהיה · בה האלהים ׳חננו: שנים עשר ׳נשיא · מחלציו אתפנו: כל נשיא ולו שבט · וכל שבט לאקרינו: והאקר הטוב לוי · וגם יוסף תמונו: דרך כוכב מיעקב · וקם שבט מן רבנו: זרע קדיש הו לוי · זרח מנה׳ כוכבנו: דנע ברקיע הסעדות · מן קחת לעמרם בזבנו: הו מן ׳זבן בראשית · בו צדק מרן עלינו: אדכיר לטב בן עמרם · דכרן טב דכרנו:

f. 136b זולתי משה לא קעם · ולא יקום כמהו: דמן זבן בראשית · אלהים בראו: אור מאור קדש · ובצפיתו אפלאו: ורבה גליגאתו · ועת בחר מוצאו: שלח מלאך לעמרם · בעת ההיא אודעו: קום נא ליוכבד · ואתם אל תיראו: את עם הארץ · כי לא דבריכם יקחו: שמח וילך עמרם · ובא על יוכבד ׳בזהו: ולא ידע איש דבריו · וישכב עמה בלילה ההוא: ויהוה אלהיו עמו · במובאו ומוצאו: ותהר האשה ותלד בן · ותרא אתו כי טוב הוא: ועת רד מקרבה · שמשו מרה ׳בנפלאו: והדה מן רב סימניו · דעמה׳ מרן עשהו: אמת דחלת עמו · עליו מן שנאו: אן יקח דבריו · ישלח לה׳ יזבחו: ומן מרה׳ עמה׳ · לית כלום מכהו: והוה דבריו ׳כסי · כי באש תכסהו: לגו מוקידה ותתריחץ · על התמים באלהו: ותשקה האש מנה׳ · והדבב במדרשו נלאו: כה ותצפינהו שלשה ירחים · ולא יכלה עוד אצפינהו:

חיול הו חילה דכן ארכן · לדמע הדמעים: נביה רבה משה · ושם תמחיו מתמחים: ותקח לו אמו תיבת גמיא׳ · בעת דחלת שנאים: ותעמרה בחימר ובזפית · כד רבת עליו יראים: ותשים בה את היליד · ותשימו בסף מנחים: | והנה כבלע ופנואל · ואנוסה וזלפה באים: מן שומיה f. 137 לארעה · ומה לון צבאים: ועמדו ׳בתשמישותו · ולהתיבה נשאים: קעמים בה ׳בנהרה · ונהרה בטל ׳שפעים: והניקהו דבש מסלע · וארוו לו הצמאים: ותרד בת פרעה לרחץ על היאר · ונערותיה גם יצאים: ותרא את התיבה בתוך הצף · ותשלח ׳שפחים: ותקחה ותפתחה · ותקשט מראים: והנה נער בכי · והנירות עליו מופעים: שרא עליה נורו · ורפאת מן נגעים: ותחמל עליו בת פרעה · ואהבותו ׳בלבה׳ מובאים: ותקרא לו מינקות · ולא יינק מן טמאים: רק מן חלב אמו · כי הו בן זכאים: ואתרבא בבית דיבביו · ואנון בו שמחים: עד כי גדל ושרא · ישפט בין רשעים:

טוב הבוראים סדר · נביה רבה משה : דבו בחר מרן · ומן המים המשיח :
ומן כליל מוקרו · אתרבא לגו בית הקשה : על זהו וטוב לבב · ושמח
רב וששה : ולא יכל פרעה לעשות · עמו מן הרעות מעשה : ורב התמח
אנה · אן פרעה לא מתנשי : זה הו ׳דירגהו · ומה לו מן אנשי : ותחרב
מצרים ׳בידו · ובני ישראל יושיע : ביד רמה לעיני כל מצרים · ויהיו
׳לשללה ירושי : שמ׳ ויהי בימים ההם · ויגדל משה : | ויצא אל אחיו f. 137b
וירא · ובין צדיק ורשע ארשי : ויכה׳ את המצרי · ואת העברי הושיע :
ויהי ממחרית · ויצא וכה עשה : בין שני עברים נסים · ובמשפט לון
ירשי : וכלה הרשע ואניבו · בדבר רע וקשה׳ : ויאמר מי שמך · לאיש
שר או ׳נשיא : עלינו הלרגני · אתה ולך מבקשי : כאשר הרגת׳ את
המצרי · וייראו משה : ויאמר אכן · נודע הדבר להקשה : ויברח ארץ
מדין · וישב על הביר ׳בששי :

ישב משה על ביר מדין · בעבור ישתה׳ וינח : והנה בנות יתרו · באים
השבעה בעדנה : להשקות את הצאן · כחם היום בזבנה : ויגרשומה
הרעים · ויקם משה ויושיענה : וישק את צאנם׳ · וימהרו ׳מדינה : ותנו
על רעואל מה הוה · וישלחו לשנה : ׳בגלגי האיש הלז · ואמרו אה
אבינו הנה : נא מצאנו על הביר · מוקר וכבוד ותמונה : עליו איש
צדיק ותמים · וצלם נורו דנע : יפה תאר ויפה מראה׳ · צורה תחמדה
העינה : לא כותה׳ כות · ולא עמת עין ולא שמעת אזנה : נור בבשר
יוקיד · השמיש מנה׳ תמנע : מן רחק נפלנו ממו · ולא יכלנו לה׳ נפנה :
איש רוח אלהים בו · הוא עלינו השלם תנח : הצילנו מיד הרעים ·
ובדילנו לאלה קנה : ודלא דלא לנו · וישק את הצאן וימנע : | הרעים f. 138
מן צרינו · ואמר אל נא נמנע : שמה אגיב יתרו · ואיה למה תקראנה :
אתי כאלה ועזבתין האיש · שובו לכם נא : קרין לו ׳בזרוח · עד נמתי
בו חשבנה :

כל בנות יתרו יצאו · בשמח רב ושדכני : במהרה עד אתו · ועמדו עוד
לפני : זה הכוכב הגדול · והות כל מנון תתפני : אחדה בתר אחדה ·
ועליו בשלם תתני : במוסר ונשקו לו היד · ויאמרו לו אדני : קום נא
לך אתנו · כי אמר אדוני : אבינו נקרא לך · עד יתמלי ׳בראות פני :
צורתך הטובה · ׳דכמוך לא שני : וימהר עמם׳ וילך · ויבא אל יתרו
ויתחני : בו ויפגעשהו בשמח · ואמר לו אה נור עיני : שרת הברכה
עלי · ואלהי ברכני : במקדומך אלי · ומי זה דו רב מני : דאתה בהאת׳ ·
חלק לי אני : צפורה אמתך לך לאשה · אן תרצי תתחתני : והצאן
והבקר · וכל מה לי ומקנה׳ : ׳בידך נתתיו · ובברכתך אותירני : ויעש

למשה כן ׳ ויתיצב עמו ׳בששוני׃ ששים שנה רעי ׳ ליום להר חוריבה אתפני׃ ויראה׳ אליו מלאך יהוה ׳ ׳בלהבת אש מתוך הסנה׳׃ ויאמר משה משה ויאמר הנני׃

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

f. 138b לא כמשה נביא ׳ אלבישו מרה׳ כליליו׃ מן ׳זבן מולידתו ׳ וגמל טוב גמליו׃ וזכרנו מעט מן סגי ׳ הך ימה וגלליו׃ ומן אנה ומעלה ׳ נחל ׳בגלליו׃ ונסקף לדכרן תמחיו ׳ ונבנה׳ הטוב עליו׃ כי תמחיו מתמחים ׳ ומריח כל עמליו׃ כי כל עורנו ׳שקר ׳ כי קללת אלהים תליו׃ ראה סוד סימניו ׳ מן ׳זבן אשבליו׃ אל עלמה הדן ׳ עד יום נראה׳ אליו׃ מלאך יהוה בהסנה׳ ׳ ואמר אסור נא ועגליו׃ זה המראה הגדול ׳ סני ואש לא תאבליו׃ ועת[1] אתקדם אסתיר פניו ׳ כי ירא מעיבט ומלליו׃ אלהים אל תקרב ׳הלם ׳ ושל נעלך מעל רגליו׃ ויאמר אנכי אלהי אבותיך ׳ דטב כל מנון פעליו׃ ראיתי את עני עמי ׳ ובא אלי פלליו׃ מן ענותם׳ במצרים ׳ ואנבתי שיאליו׃ בא אל מלך מצרים ׳ ושלחו מן משליו׃ ואני ידעתי לב פרעה ׳ ורעות קלליו׃ ושלחתי את ידי ׳ באותותי לחלליו[2]׃ ונתתי את חן העם הזה בעיני[3] מצרים ׳ ואבלת׳ את שלליו׃

מן אימלת השם הגדול ׳ נזע ונפחד ונירא׃ הו אהיה אשר אהיה ׳ הגדול והגבור והנורא׃ יתרבי זה השם הקדוש ׳ דחכם למשה בתורה׃ על פי מרה ׳בשיאליו ׳ לה׳ בו קרא׃ זה שמי לעולם ׳ וזה זכרי לדרי f. 139 דרא׃ | לך ואספת׳ ישראל ׳ והכיר לון[4] ולא תירא׃ אנכי אלהי אבותיך ׳ נסיה ונצירה ונדורה׃ בון פקד פקדתי אתכם ׳ ובריתון לא יגרע׃ ואת עשוי לכם ׳ במצרים אמרה׃ העלי אתכם מעיניהם׳ ׳ וארבי לוכון פשרה׃ שמה אגיב משה ׳ דברים במהרה׃ והן לא יאמנו לי ׳ ולא ישמעו דברה׃ אמר מה זה ׳בידך ׳ אשליכהו ארע׃ ויהי לנחש ׳ וינס משה ויברח׃ מפניו ואזדוע ׳ מן ראותו כי ירא׃ וקולה לה׳ בא ׳ שלח ידך בו ישוב אטרה׃ ויחזק בו ויהי למטה ׳בכפו ׳ למען יאמנו עם ישרה׃ ועוד מובא ידו לחיקו[5] ׳ ובתר תשוב ׳מצרעת לאקרה׃ ואמר שלח נא ביד תשלח ׳ אניבו על דבריו ויהי מבתרה׃ ויאמר יהוה אל אהרן ׳ לך לקראת משה המדברה׃

בגש משה במהרה ׳ וינהג את צאנו׃ על פי מימר מרה ׳ וישב אל יתרו חתנו׃ ותנה לו הדבר ׳ ואין לקח מנו׃ ויאמר לך לשלום ׳ ועמך יהי

[1] L 18 ואת.   [2] Marg. القتل.   [3] L 18 ביני.   [4] L 18 ולון.
[5] L 18 לביקו.

אלהינו: ויקח את אשתו ואת בניו · וירכיבם׳ על החמור ואתפנו:
וישב ארץ מצרים · ועמו המטה ׳דזכרנו: ויהי בדרך במחלון · ויפגעשהו
יהוה בזבנו: ויבקש אמיתו · ותקח צפורה צר לינו: | ותכרת את ערלת f. 139v
בנה׳ · ותגיע לרגליו בעדנו: ותאמר כי חתן דמים אתה לי · בזבן [ע]עמת
רביאנו: וירף ממנה וילך · ומן רחיק נשא עינו: [4]עמה כוכב גדול ·
בדרך לית כמונו: אנש בעל צלם יאיר · וגלי עליו פרקנו: ויאמר
משה ׳בלבו · טובי בבסרנו: מה זה אלא אחי אהרן · הלוי טב דכרנו:
ואתקדם לקראתו · ונפל עליו ולקחו מן ימינו: ונשק לו היד · והשלם
בינם׳ תנו: והאן עיניך תעמי · שמח כל מנון וששונו: ויגד משה לאהרן ·
מה דברו אדונו: וילכו שניהם יחדו · ויעברו מצרים ויחנו:

סוד גדול ועצום · במטה משה הנבי: וסימנים חיולים · מנה הות תתרבי:
בידו עם מוסף · אהרן אחיו הלוי: ועת עברו מצרים · ואספו ישראל
הא לוי: לו עמת עיני מה היה · בשעה ההיא וטובי: ׳בראות האותות ·
ויקד העם וישתחוי: ואחר באו · משה ואהרן אל דבבי: פרעה ואמרו
לו · כה אמר עבוד ורבי: יהוה אלהי העברים · שלח עמו לן ׳מצוה׳:
ואם אינך ׳משלח · מגיפותו עליך יביא׳: תמן שא עיניו פרעה · ואמר
בלב עם הרע משוי: מן אנון כדבר הזה ידברון · עמי ולא ייראו מן
f. 140 חרבי: עמה׳ משה ואהרן · עמדים תרי כוכבי: | והנומיקה עליון ׳מטללה ·
ולא יכל להיביא: עיניו אליהם · ודחלו מנון רבי: ואגיב לא ידעתי
את יהוה · ועמו לא יצא מן מושבי: ויצאו הנביאים מפניו · והו ידבר
עם יושבי: ביתו מה חכמתי · אלא עתה אגביע: מן ראות זה הנביאים ·
ופחדון עבר ׳בלבבי: ואמר תכבד העבדה על האנשים · ועליון
הנגישים תקוי:

עזר משה ליד אלה · ואמר למה זה שלחתני[1]: ומאז באתי לפרעה · וזכרתי
שמך בלשני: הרע לעם הזה · ולא הצלת׳ עם כשרני: ויאמר יהוה
אל משה · התיצב וראה׳ רביאני: במעשה עם פרעה · ומכותו ברבות
סימני: כי ביד חזקה ישלחם · וארבה׳ לון פרקני: כה תדבר לישראל ·
ותגיד אל שדי אני: המוציא אתכם מתחת סבלות מצרים · לרשת ארץ
הכנעני: והיה כי תבאו על פרעה · לדבר אתו כמפני: ודרש מכם׳
אות או מופת · אימר לאהרן הכני: סב המטה דבידך · ׳בזרוז והשליך
לפני: הארור פרעה ועבדיו · וכאשר צוה ארני: אשליך אהרן את מטהו ·
לפני זידני: ויהי לתנין · הא לו עמת עיני: פרעה בשעה ההיא · והתנין
אליו מתפני: בעינים אש קדחה · והו יימר לאנשיו הנני: הלך למות ·

[1] L 18 שלחני.

ועתה זה יבלעני: זעקו לי בחכמים · ולמכשפים עד תצילני: | ויצעקו f. 140b
לון וייתו · ויאמר פרעה להם רחמוני: מן ראות זה התנין · פן יבוא
עלי והכני:

פרעה היה נבך · ׳בראות המטה דקם: לפניו תנין · ולא יוכל הן ידם:
אלא יימר לחכמים · ולמכשפים גם: עשו מה יבטל זה · שם׳ אגיבו
ויושם: לפניו תנינים · שמח ומה ע׳חכם: אלא ומטה אהרן · במהר
כד קדם: ויבלע את מטותם · ושב מטה כמקדם: הא תמה היול מותר ·
אן המטה לא יורם: בתר בלע התנינים · ואחרי אן שב לאקרו רם:
לב לפרעה ויחזק · ולא שמע לבני עמרם: כאשר דבר יהוה · ומאן
לשלח העם: ומבתר אודיע אלה · עורי להנביא התם: לך לפרעה
בבקר · הנה הוא יצא הים: יריא׳ מן ראותך · ונצבת׳ לקראתו ואולם:
המטה תקח ׳בידך · ותניח׳ לו הדבר ואם: לא ישלח את העם · אימר
אל אהרן ׳הרם: מטך ונטה את ידך · על מימי מצרים ויהיו דם:
וילכו ליד פרעה ולא שמע · למשלח עם רם: שמה אמר משה לאהרן ·
ושמה כמה צוה שם: והיפכו כל המים · אשר ביאר לדם:

צר פרעה היה כבד · מאת הדם אשר: בא בכל ארץ מצרים · ובעצים
ובאבנים וביאר: | ועל כל מקוה מימיהם׳ · ומקום ממו ריק לא אתותר: f. 141
והאן עיניך תעמי · המצור והמצוק והצרר: דהוה דביק בעם פרעה ·
ולעם משה הטוב והיאר: חן דרש המצרי יקח מים עד ישתה׳ · פמו
דם יעזר: ויצא מן מקום אל מקום · כה ימצא ׳בסדר: ולית לישראל
כבן · והדם לו מים יתמסר: ואן מצאו המצרי עמד ישתה׳ · יתה מנה׳
יסבר: וישם פמו מול פמו · אולי המים לו יעבר: שם׳ תהי שנים
פרקה · מים להקדש ודם להסורר: ואנה תמח קשט · כן היה הדבר:
ויחזק לב פרעה · ולא שלח עם ישר: רק ׳בנשא כל סימן · ׳לרעותו
עזר: וישכח מה היה · ויהי מבתר: אמר אלה ׳למשה · ארשי לאהרן
מטך סבר: ונטה את ידך על מימי מצרים · ותעל הצפר: רעים
ותכסה · את ארץ מצרים סדר: ורוח פרעה מנה תדוב · ונפשו גם
תקצר: ותהדד שנתה׳ מעינה · בערב ובבקר:

קל משה לאהרן · על כל הסימנים: מן כלילון צפרדע · באו חנים:
׳בנהרות והיריאם והאגמים · ובבל המכונים: וצר דברון על פרעה ·
ואמר מה זאת אלא מגיפות רבנים: עלי ועל כל עמי · כי אנחנו לית
כנים: סר צלם מעלי · ולית אני רום שלטנים: ואין יש לאל ידי ·
לעשות רע עם זאת השנים: | ׳דבאו לדבר אתי · וגלו הפרקנים: דרשים f. 141b
עז שלטני · ישברו ולא ישאו לי פנים: וישלח להם ויקרא · ודבר דברי

מסכינים: אני ועמי הרשעים · ועתה אה אדונים: שאו נא חטאתי · ואשלח עם כשרנים: ויתפלל משה ליהוה וישמע · ובזבנה עזר פרעה לעצנים: ולא שלח את בני ישראל · שם׳ אמר יהוה למימנים: משה אמר לאהרן סב מטך · והכה׳ את עפר הארץ ותהי הכנים: באדם ובבהמה · כל עפר הארץ היה כנים: ויקרא פרעה להחרטמים · ואמרו לא נוכל לעשות כן סימנים: אצבע אלהים היא · ואנן בו אמנים: ויהי מבתר זה בא ערב · כבד מאד מכל מינים: ביתה פרעה ובית עבדיו · ולית כה לעם כשרנים:

רבות צרות פרעה · מפני הערב כבדה: ובתר כל מופת תשוב · נפשו ׳עם עציאנו רודה: וזה עד יוריאהו אלה · שפיפו ונלאו בכל עבדה: ואן הו לית כלום · ושלטנותה׳ לית צמידה: וימות מות ׳מנעצים · ולא ימצא פדה: ויהי מבתר הערב · שחין בכל מצרים רדה: על האדם ועל הבהמה · ולא ימות מכל לבני ישראל אחדה: ויהי הברד ואש ·
f. 142a מתלקחית בתוך הברד עדה: | על יכלות אלה · יכולה עבודה: דמטיר ברד לא היה כמהו · במצרים ׳למיום היצדה: ולא נותר כל ירק בעץ · ובעשב השדה׳ איש קרחה: מפני מובא הארבה׳ · ׳דכמו לא נועדה: ואחרי לא יהיה כן · והארץ מנה אשמדה: ואמר פרעה חטאתי הפעם · יהוה הצדיק הנכבדה: ושב ׳לשמיצו מבתר · ועם לא אתפדה: אלא בתר חשך אפילא · שלשת ימים אודע: לא ראו איש את אחיו · ואיש כלום לא ידע: ולכל בני ישראל היה אור · במושבותם זבדה: ראו פרקן שני גוים · והכירו זה במרה: פעל נורא תהלת עשה׳ פליה · דו חילה רבה נכבדה:

שלח יהוה אל פרעה · ועל כל בתי מצרים: בחצי הליל ׳ברקיקה · מות סדר הבכורים: מה טב יתה׳ שעה · על עדת השמרים: ומה רב מרורה · על עם הסוררים: כי אין בית אשר אין · שם׳ מת בבכורים: והאן עיניך תעמי · צעקות גוים תרים: מצראי ׳בקצף גדול · ועבראי ׳בשמח ושרים: אהלין צעקים בבכותם׳ · ואהלין כרזים בכארזין ואמרים: ופרעה אמר למשה ולאהרן · קומו צאו אתון ועם כשרים: והו יתחסר בלבו וייטר · מה חכמתי בזאת הצררים: ולא חשבתי מוצא ישראל ·
f. 142b על כעסותי באיקרים: | אשתבר עז כוחי · ולא לי עוד מוקרים: ויהוה אמר אל משה · אמר לעמך הדה מימרים: הו הלילה הזה · ליהוה שמירים: אל כל בני ישראל · מועד הפסח יהיו נטורים: בעדנה הדן · חק לעלם זכירים: יום מות בבכורי מצרים · מבכור פרעה ועד עמו הארורים: ואכלו הפסח ׳בשמח · על מצות ומרורים: והחלת מועדים

קדישים לון ׳ ושנים בחג פטירים: ומספר חמשים יום מבתר ׳ וחג
׳ביום הבכורים:

תתם שירתה ׳בזכרון ׳ ירחה הדן: שביעיה דבו ׳ מעתרה גן עדן: מן שריו
מועד קדש ׳ מנה ועד עתה מקפן: תשעת יומי התשובה ׳ דבון דרור
להתהבין: עד טובא היום הזה ׳ וימשחו ׳בשמן: כפירות יום הכפור ׳
וישבקו רע עמלין: טובי תהבה בו ׳ דו נגד עמה שלמין: וגלי להתשובה ׳
ומדכי להתהבין: ומנה יצאו בטוב גדול ׳ ויעברו משכן אפין: סכות
בתר יום עצום ׳ עם קדש בה שכן: שבעת ימים תמימים ׳ מיום חג
יזדמן: ׳ליום השמיני אשר ׳ הו מועד אכן: יש יהוה בו לעמו ׳ עובדים
טבים תוזמן: הות ׳בימי הרצון ׳ והרחמים בו פריסין: תשוב ׳ביומיכון
אמן ׳ וכלה יהיו בריכן: ומברכים עליכון ׳ מנער ועד זקן: וכל שנה
בחדי וזהי ׳ וישראל שכן: | לשבטיו ותהי עליו ׳ רוח אלהים ׳מרחפין: f. 143
ויזכר קהל ישראל בטוב ׳ האן דאנון קעמין: ותנים יומה מאה שנה ׳
אלה לחיכון ימין:

אין כיהוה אלהינו:

بعد تمام هده الشير وجدت هده الشيرة لحسنه في وريقات مهريات واغلب
احرفها والبعض من كلامها ممحي ومهري من تداول الزمان وعدم
الراغب ومن يفتش علي دلك ولزم انني شرحتها في هدا المجموع
المبارك والضايع منها جدده واصلحه جناب الاخ الشيخ ابراهيم
العيه المكرم صاحب هده الشير المتقدم دكرهم وهده الشيرة المدكورة
تاليف المرحوم المغفر عنه الشيخ هيبة الله المصري وهي مشقل اسمه
في اول كل بيت منها حرف تكونها قالته وليسها علي الاثنين
وعشرين حرف ووجدتها بخط مالفها المدكور عفي الله عنه واسكنه جنان
النعيم اللهم امين

בשם יהוה הרחום: f. 143b

[1] נגד תרחך נקום ׳ אה לחי אה ראה: ראה׳ בעין החכמה ׳ לא בעינים יראה׳:
יראה׳ מה בעלם ׳ ראה׳ ולא יראה׳: לא יראה׳ בעינים ׳ רק הו הנראה:
נראה׳ לאנשים ׳ הוו לה זכאי: זכאים זכותון ׳ בעלמה ועלאי: עלאי
וארעי ׳ תסיד ׳בקמאי: קמאי רבותו ׳ כי הו היה ויהי: יהי עד לעלם ׳
בקדם ועקבאי: וסוד שמו הסתר ׳ בגו ייה׳וי׳ה: ייה׳וי׳ה יהוה ׳
סתרה יראה: עשרת דברים ׳ די ׳בגו גבאי: חמשה ׳ספרים ׳ דאנן

[1] Not in L 17.

לה קראי: כן בששת ימים ׳ ברא כל בוראי: בוראי העולם ׳ מן האן דלא ההיא:

תהו ובהו היה ׳ על פני כל ארע: וחשך על פני תהום ׳ קדם ידברה: דברה אל עולם ׳ באמירות עשרה: ראש הדברים ׳ מן השכה הנהרה: אניר יתה׳ ואפרש ׳ רמשה מן צפרה: ורקיע מבדיל בין מים ׳ ׳דלעל ודמלערע: ומיה כנש יתה ׳ באתר אחד סדרה: ותוציא הארץ דשא ׳ עשב מזריע זרע: וכן עץ עשה׳ פרי ׳ פרים תוציא׳ פרח: ושני המאורות ׳ לחשבנים סתרה: | סתרה יתגלי ׳ זבן אזכרה: אזכר בתר זה ׳ דברים ממסרה: f. 144
ממסרה אל צמות ׳ באורים מזכרה: וחשבן שנת שמשה ׳ מן שנת הירח: ירח ושמש עבד ׳ חשבן ׳בלא סרח: ושרץ נפש חיה ׳ מן המים התרה: ואדם וחוה יצר ׳ בון ארעה עמרה: ואנח ׳ביום שבתה ׳ בריה ׳דיצרה: ברא ויצר ויעש ׳ וקרא ואמר לארע:

נפרש סודי שני ׳ מאורין ׳דרמו: רמו בחשבן צדיק ׳ בעלם הוקמו: הגדול והקטן ׳ תריון תיאמו: לממשלת יומם ׳ ולילה לא יתמו: חדה גדול יכרת ׳ מגדלים ריאמו: שנים עשר מגדל ׳ כל שנה מסכמו: ליתו יגרע ויוסיף ׳ רק יקום בעצמו: לממשלת היום ׳ אל העולם שמו: מאוריו ׳בתמיד ׳ לית אנון ירכמו: והמאור הקטן ׳ לית עובדיו דמו: דו יתגרע ויוסיף ׳ אל חדש אשלימו: ויכרת המגדלים ׳ כל חדש עד ׳בתמו: ויומי סביבותו ׳ מספרם קמו: ששה ועשרים וחצי ׳ מאוריו יתעמו: ויסתר מאוריו ׳ שלש ימים למו: בשלשת ימים ׳ ׳דלחדש [1]חתמו: | בם׳ יהי f. 144b
הצמות ׳ למן ׳דראמו: צמות שמש וירח ׳ בקשט קוממו: ובצמותון יורו ׳ חכמים לחכמו: כל חדש בחדשו ׳ חדשים יקדמו: ירום דגלותון ׳ לעלם ברוך שמו:

אה לדרושי שנת ׳ הירח והשמש: בינם פרקן רב ׳ גלי למן דרש: גלי מנון אתעבד ׳ שנים עשר חדש: ואולם בינם ׳ פרקנים תתפרש: עשר ימים ושעות ׳ ולקיקות תדרש: כי חדש הירח ׳ תשע ועשרים ארש: עם לקיקות ושעות ׳ חצי יום יורש: זה חדש הירח ׳ כי שנתו תפש: שלש מאות וארבע ׳ וחמשים ילנש: ילנש לה שעות ׳ חצי יום יתשרש: כי כל שלש שנים ׳ לה חדש יבלש: למשמר שמטות ׳ ויובילים תתחדש: ומועדי מועדי ׳ ומקראי כל קדש: קדישים אתום ׳ ואזולים מן אמש: לא ימושו לעלם ׳ כל מנון ישמש: ליהוה אלהים ׳ זאון לכל נפש:

לבן אנן נפרש ׳ שנת שמשה וסודה: סודה במצות ׳ ואתגלא ואתודע: הי שש מאות ועשר ׳ ושלשה צמידה: וראינו מן אמסר ׳ מספרות f. 145

פקידה: ולא גלא פתרונה · ולא סתרה הודע: מנה מאתים וארבעים · ושמנה נגידה: דן מצוֹת עשה · דתשמר פקודה: מספר אבר אדם · ′דגלא כבודה: ומצוֹת לא תעשה · הסוד בה לא נודע: שלש מאות וששים · וחמשה עבידה: על חשבן השנה · בהשמש פוקידה: סורם′ לית אנן · נקצר ′בתלמודה: כי כל אבר ואבר · להנפש יעמידה: כל יום וישביע′ יתה′ · באלהים עבודה: עשה חק מחקות · אלהים דהורידה: וכלי מני היום · מצוֹת הסידה: הסיד בה לא תעשה · עד יתן ליך תורה: ואן מריתי אלה · לנפשיך תשמידה: תשמידה באש קדחה · מן אלה כבידה:

בן יעקב אתודע · כי שם לך אלהים: כל הטוב והחסד · ואיקרים גלוים: גלוים ′בתורת · דמע כל הגוים: והציל יתך בכח · תרום על כל כוחים: במופתים רמים · וסימנים מלוים: מלוים כל איקר · כלם עשוים: עשוים מן מטה · בן עמרם נטוים: בם תסיד אמי · עלמה ועלוים: תמח גלי לכל · אזולים ואתוים: | מן בעלי המדע · ′דלסודים ידועים: כי בם עם קטיל · וכן בם עם מוחים: עם פרעה מן מימי · הרעות שתוים: הך דהוו חיבים · לאלהים סרועים: הוה עליהם · מגיפות שרוים: תשרי בם כל עת · וחלים ומדוים: עם כל קצף ונגף · עליון אצוים: כל זה עביד בם · וישראל נקוים: הצרר לרבה · והמחלות אסוים: ואוצרי הטובות · פניון פתוחים: וכל חשך לון מניר · בכל המשרוים: ואנגדון אל אתר · דמע המנוחים: ועל הר סיני היו · ′לקולם′ שמועים: טובי עינים הות · לואת צפוים: סימנים חיולים · מן מלוך הרוחים: מלך המלכים · בריו הברוים: f. 145[b]

ביסום הקדשים · מן קדש יום שבתה: שבתה דמיה לאקר · מפרח לגו שתה: פרחיה סופירין · בצדק חשבתה: הם′ תשע וארבעים · גלים תוך הגרת′: ויום כפורים הזה · הוא לידון התמת′: כמספר צדיקים · דרגיון רבתה: שבתה כגן עדן · פרקן אהן אמתה: מכל דוש וליחו · ומן גוני עבדתה: טובך אה ישראל · אן לידה שמרת′: ישמרך אלהים · וישם לך ברכת′: בכל שביל ואתר · אשר בו הלכת′: וייסר ממך צרות · וחלי וכל מגפתה: f. 146

עבד לך מועדים · נירותון יזרחו: אנון כות אקר · וענפון מפרחו: בשלש ′רגלים · כל מגון מלקחו: מספר שבע ימים · יתקדש מוצאו: חג פסח וחג האסף · תריון נודעו: וחג שבעות שבע · שבתות נכחו: הסוד בשבתות · דהסדרון כרעו: בראישון קטל · פרעה עם צבאו: והשני במרחה · לשתות מים נלאו: והשלשי ′בגו · אילים נצבאו: ושתים עשר

עינות · סודם׳ שמעו : ומספר מגדלים · בשמים הופעו : היא מספר
שבטים · ׳דבארץ אנתחו : היא כחדשי שתה · בחשבן לא סרחו : ושבעים
התמרים · לזקנים דעו : דעו דרך אלה · ומן שמו יראו : וברביעי המטיר
המן · גד לבן זרעו : והחמישי אפק לון · מים מצור באצבעו : והששי
עמלק · יהושע אנצעו : והשביעי עסר מלין · מלגו אש אשמעו : וחשך
וענן וערפל · מן שש מאות[1] באו : עשרה מן עשר · עם עשר נפלאו :
שלש פעמים עשר · למשה הודעו : הודעו מועדים · לית אנון ימחו :
f. 146b פסח וקציר והאסף · כל קדש מקראו : מקראו קרבן · ליהוה יזבחו : עם
עלת התמיד · ונסכיו ומנחו : כל זה עבד לעמו · עד הן ישבחו : לשמו
בכל עת · וקדמיו יכנחו[2] : ופקודיו ישמרו · תמיד וישמעו :

בגלל השבת · אתקדש כל שביעי : שביעי חג המצות · וחג האסף אתרבי :
ועורי חג שבעות · כי שבועה הוי[3] : ושבתות שנים · שבע שביעי קוי :
ככן מי המבול · בו עלם אתגבי : בתר שבע ימים · מד אלה ׳מצוי : צוה
נח בר למך · מצות רברבי : מן נקבה וזכר · שבע מנון סבי[4] : ושבע
שני הרעב · ושבע שבע שבי : ושבלים דקות · בתר דהיטבי : והנדה
והמצרע · עם הזב יושבי : שבע ימים תפרש · דכי מן מסבי : ובגדי
הקדש · ׳דלאהרן ׳עלוי : שבע ימים סלחיו · על מזבח לחיבי : ירום
דאפרש שבתה · יתמר לה מד לאוי :

דעו כי זה החדש · דמע כל חדשים : מן חדשי שתה · בה ארבע קדשים :
לית בחדשים דמו · טוביו לא מתנשים : דמי לגן עדן · ׳דבה ארבע
f. 147 ראשים : | כן גם הו מדמי · לאקרים שרשים : דעלם הות מנון · באדם
מתכנשים : מנון ערב ארבע · בכל הנפשים : וארבע טורי אבן · ׳דלחשן
לבשים : ומיתובי הצמח · לחים ויבישים : כמועדי שתה · ארבע
מתחדשים : קור וחם קין וחרף · לעלמה לא משים : ודגל מחנה׳ יעקב ·
מן ארבע מתעשים : ומגרשי כל ערים · מן ארבע מגבשים : נגבה וקדמה
וימה · וצפונה נגשים : ודביקות ישראל · מן ארבע ארשים : השם ומשה
וכתב · ודמע המקדשים : כאקרי הסכות · מן ארבע מפרשים : אמיר
בון מימרים · רברבים וקשים : סודם׳ יתגלי · אל המבקשים : בארשות
אל העולם · ׳עני כל מדרשים :

ידועים וחכמים · מימרי שמעו : סוד אקר הסכות · ארבע הקבעו : אמיר
בון מימרים · פניכון אקראו : פרי הדר כאיש · לו עמל ומדעו : ועץ
עבות לו ימרי · הסוכיל נכחו : וכפות וערבי נחל · אחד אל אחד מלקחו :
ואמיר מימר עורן · ישראל אזרחו : כפרי עין הדר · דהתורה הודעו :

[1] ? read פאות. [2] Margin ينخضعو. [3] Margin واجب. [4] Margin خوذ.

אן שמר פקודיו · על עלם נשאו: כפרי עץ הדר · והן מרו לרעו: דמות ערבי נחל · כי שפיל מנתחו: וכן אדמי בארבע · אקרים כרעו: כי אקרו מנון · וישוב לצמחו: אי דמות קרבן · אברהם דזבחו: עז f. 147b
ועגל צפור ואיל · מן ארבע אפרחו: וכאהל מועד דבו · ארבע לא ילאו: שלחן והמנורה · והארון ומזבחו: אי דמות קטרת · במחתה יגעו: נטף ושחלת · ולבונה ינחו: עם חלבניה סמים · בד בבד יקחו: ודמות ארבע נהרים · מן גן עדן צאו: אן ישמר פקודיו · גן עדן יבאו: אי דמות עמודי · אש וענן יופעו: אי דמות מחנה · ישראל וצבאו: ואמיר היו באתר · דמנה נסעו: כי אמיר ויחנו · בסכות ויסעו: מי[מ]רים צדיקים · לית אנון סרחו:

היום הזה קרא · שמו יום כפורים: מלגו כל מועדים · לסודים יקירים: לו קרא לו כפור · דמות כל גזרים: מה הותירו שני · נבזים קשורים: כי אלה כד קרא · מועדים מנירים: מה אמר פסחים · ולא חג הקצירים: ולא אספים רק הו · אמר יום בכורים: בכורים לה סודים · בתורה פתורים: מן בכורי קציר · חטים אנן מורים: ככן יום כפורים · סודיו במאורים: גלינו בקדם · מימרים סתורים: | בחשבן שנת ירח · חשבנה f. 148
סופירים: שלש מאות וארבע · וחמשים ממסירים: עם חצי יום ירבה · על חצי תדירים: יתחשב יום תמים · במחשב אמורים: יותיר יום על חשבן · לית אנן קצירים: כי הוא כמתחסל · לשנה דרורים: בו סלחיו על שנה · למן לו שמירים: משנה אל שנה · סליחן שרירים:

אמרנו ותמامه ונאמר ותمامه

ואיך לא נסבל אימת · מן לעלמה סבול: סבול דלא מנכי · רק הוא חיול גדול: גדול הגדולים · יכל על כל יכול: כפות לכל גבור · כל ציד פניו קטול: וכל מלך ושליט · וכל מן בעלם סגול: הכל פניו כפות · ומן אימתו דחול: דו מחלף לכל דור · אתיו וכל אזול: לא יתחלף בזבן · ולא במפוק ומעול: ולא מקום יתודע · ולא אתר ולא גבול: ולא חבר ולא שותף · עד לעלמה כפול: ולא אזנים ועינים · עד הוא בם עגול: ולא גביה בצלם · כצלם דגבול: גבול מן אקרים · יתמו כתמול: תמול שלשום עד יהי · מן עלמה נטול: לא יתחלק בפאת · ולא ייאחז באהל:
נצר חסד לאלף · ולמשנאיו גמול: מספק[1] כל צוריך · עני לכל שאול: f. 148b

הננו לזועה · בתר הממלכה: ממלכת ישראל · הות מתהפכה: הפכה לעבדות · ומאורין חשכה: ועד מתי ועד מתי · פנותה מורכה: ויומי

[1] L 18 מסקף.

הרצונים · ממנו חשכה : ויומים עם חדשים · עם שנים הלכה : בתעותה
תעים · והרעות סוכיבה : ואנן לא נכלה · רק עונות נמשכה : כל מנן
דם נפשו · בנפשו ישפכה : ונפשותינו ׳בגו · תרדימה למכה : על כן
סר הסתר · המשכן והשכח : לא קרבן עביד · ולא עלות ערכה : ולא
קטרת סמים · ולא לבונה זכה : ולא כהן מסלח · עד יהי לה ברכה :
ולא שעיר לעזאזל · המדברה ככה : ולא משה עד יושיע · עמו מן
מככה : לית לנן היום אלא · טובותיך מסרכה : עדתך אה מרי ·
׳ברחמים סמכה :

בך נדבק תמיד · אה מלוך רוחינו : ונירא מן אימתך · ובזאת טובינו :
ונעבדך ׳בשמחה · דאתה אלהינו : ונשמר מצותיך · כי אנון חיינו :
אן ראית׳ ראה׳ · בעין חסדך אלינו : והיסיר עול הברזל · מעל צוארינו : f. 149
ורחם וארתי והשקף · בחסדיך עלינו : אה מרן אן עמיך · בעמל
ארשינו : בן האדמה אדם · אשר הוא אבינו : ודאמר להאנושים ·
מימר והשעינו : ואשר מבגללו · אמיר כי פרינו : ובעמל בנו אשר ·
שלח יד ימינו : ובעמל אשר פניו · המנחה הכינו : ודורח משעיר · אש
דת מימינו : ודאמרת׳ לו חקך · וחק בניך נתינו : מרי בעמלם · ראה׳
את ענינו : וברב טובך וחסדך · סלח לחטאינו :

נחלתך ישראל · אתברר שבטה : כי שבטה היו · כבפות מתנטע : יסק על
כל צמא · ׳דלעל ומלמטה : כי הו ריש בן אדם · ואחר מה אתקטע :
מן הצמח מימר · ׳דלחכמה שפטה : ובן אדם הוא ראש · מלאכים
אשלטה : ואחר כל הצמח · ׳דבארץ אשמטה : מן הו נחלתך · על עלם
מישלטה : בתר הות מלעל · הות היום מטה : וכן הות ׳ברחול · בתר
הות בטח : בחסדך מרי ראה׳ · לחצה ופלטה : ׳בזכות צדיקי · המימר
לבטא[1] : מן קיאמו מיום · אמיר באה ועלטה : | ובנו אשר סגד · על f. 149b
ראש המטה : ואשר אמרת׳ לו · קח את ידך ונטה : סלח לעמך דאתה ·
מקור ׳למקלטה : ואתה שמך נשא · עון ופשע וחטאה :

הלילה לך מרי · עדתך תעזבה : עד ימשל בו דבב · וכל רע ותועבה : המעט
תיאבד · ומן עלם תתגוע : כי סן חרה ירדף · ממנה רבבה : סמכה
בטובך · ואל תרחק קרבה : וצפי כפי חסדך · וכפת כל דבבה : כי היא
בזה היום · עמדה באהבה : קבל ית פללה · ואמתן ית שרבה : באשר
לו יצרת · זכר ונקבה : ובמי אשר שלח · היונה ותבא : ובמי אשר
נטע · אשל בבאר שבע : ומן דרשתו עלה · זביח ולא אזבח : ודרער
במצרים · עשר שנים ושבע : ומן אמר לאשר על · ביתו וטבח טבח :

[1] Margin اللفظ.

ובן עמרם אשר שׂם · את הים לחרבה: ובעמל מן הקריבו · נדר
ונׄדבה: סלח לן כל חׄטא · ושים לן היום רׄבח: דאׄתה קני לכל · עלם
ודׄסבבה: צפׄונה ונגבה · וקדמה ומׄערׄבה:

במׄראׄה׳ ולא בׄחידות · ית קולך השׂמע: | כד דברת׳ משה · בקולות ריאמה: f. 150
עשרת דבׄרים · יקירים עד תׄמה: פה אל פה לא כוׄת · חלמים חלמה:
בגלל ישראל · גלית׳ כל תמח: עד הצילת׳ יתון · בסימנים רמה: כי
עם קדש היו · ובן בכור ודׄמע: וממלכת כהנים · ועדה ׳מרוממה:
ומאורים זרח · מן קדמה אל ימה: הׄוו היום בחשך · ופנותה קוממה:
ואתחלף עם קדש · בעם נׄבל וטׄמא: והמשכן הסתר · ומזבחיו שׂממה:
מן קרבן אׄשה · ומאוריו טוממה: עׄדׄתו זה היום · בין ידיך קׄעמה: אולי
אן תׄראה׳ · לידה׳ ותׄרׄחמה: במׄי לו יצרת · עפר מן האדמה: ואבי
יפת אשר · הו אבי תגרׄמה: ואשר אל הבקר · רץ ויקח החמה: ודׄאמיר
בגללו · גרש את האמה: ובמׄי אשר לקח · אבׄן ויׄרׄמה: ודאשתלח
מׄעמק · חברון ובא ׳שכמה: ואשר אמר[1] כי יד · על כׄסא מלחמה:
ותלימה׳ ובׄניו · ודׄדלקר בׄרׄמח: מרי בעמלם׳ · אן ראית׳ שׄמע: וסלח
אל עׄדׄתך · כל עונה ואשׂמה:

זׄכאים וחיבים · ידרשו ישועה: ישועתך יהוה · אשר הי מלואה: | מלואה f. 150b
כל איקר · בעין הטוב צׄפוה: צפי אל עדתך · אה מלוך ית רוחה: ולא
תשימה בחסדך · בין עלמה זועה: לית לן משכן עד בו · זבחות עשוה:
בדיל בני אהרן · עד יאׄכׄלוה: ולא תרומה תביא׳ · נדיבים כמוה: עד
ייׄאמר מימר · ויביאו מטוה: כן לית חציצׄרות · יתקעו תרועה: ולא
בן עמרם ישיר · על באׄר תתן כוחה: כד ישיר על הבאׄר · אשר ᵉˡחפרוה:
ᵉˡחפרוה שׂרים · נדיבים כרואה: ישועתך נדרש · זה היום שׄלוחה: במׄי
אמרת׳ לו · מימר וכבשוה: ומן שלח יׄונה · ומצאה מנוחה: ובן תרח
ובׄנו · בעלי השבועה: ואשר ׳בגללו · אמיר כי שׂנואה: ודאפשיטו
כתנתו · אחיו ויביאוה: ודמע בני אדם · לבׄוש המסואה: סליחתך
נדרש · תהי בׄנו שרוה: כי טובותיך תמיד · סתרה וגלוה:

הרׄחמים והרצון · בזה היום ישרי: ישרי על ישראל · ליתו על הנכרי: עמך
ידרש ממך · בטובך לו תתריח: ותׄרׄחמו בחסדך · עד ירבה׳ ויפרי:
בעמל מן אתנח · לשמר עד לא ימרי: ואבי חׄם דמנה · החׄמתי והצמרי:
ומן אליו נראה · במׄישׂרי ממריא׳: ובמׄי דאמיר עליו · מימר ויׄריח את f. 151
ריח: ודאׄמיר עליו הנה · אני מת ׳בקברי: ודאׄמיר אליו ושם׳ · אׄתׄנו
נער עברי: ומן אתקרא שׂמו · במׄדין איש מצרי: ותלימה׳ ובׄניו · וקטול

[1] Exod. xvii. 16.

כזבית וזמרי: אשאלך בס׳ · במה דאנה אקרי: לא תעזרני ריקם ·
ובטוב תתן שכרי: דאתה סלחיו כל חטא · לכל עלם מברי:

ומן ׳דקטל גרמה · מן ׳דיתה רתי: קטול גרמה באדה׳ · לאהן ילך וייתי:
עד מתי חטאות · עם עונות עד מתי: כל מן יכלה חברו · מן הרע והו
עתי: עתי מן הרעות · כי אני בדעתי: אכלה הרעות · ואל אראה׳
׳ברעתי: כהוא ׳החכום אשר · על כאבים אתי: יכלה יתון ממה · ייאכל
וישתה׳: ולא יכלה ית נפשו · ולו היה במתי: במתי מן המות · יימר
מה מצאתי: אלא רתות ואיקר · אתי מכל פאתי: למה יכלה מריתי ·
דן תמח רב פתי: ואולם נדרש · אה אל מרבת ורתי: תסלח חטא
עמך · ולא תטרף נקאתי: באבי קין ׳דאמר · הן גרשת׳ יתי: ודאמרת׳
לו אמחה׳ · האדם ׳דבראתי: ובמי אמיר אליו · בא נא אל ׳שפחתי:
ודאמיר בגללו · נקיא׳ מאלתי: | ובמי אשר אמר · ולקחת׳ מנחתי: f. 151b
ודאמיר ׳בגללו · הנה הוא באמתחתי: ודאמר כי כבד פה · וערלה
׳שפתי: ודאמרת׳ אליון · קחו תרומתי: ודאמיר ׳בגללו · השיב את
חמתי: ארתי לעמך בחסדך · עד אשר יתפתי: וסלח לן כל חטא · מה
דעבר ודאתי:

תרועת עם ישראל · יהוה אלהיו: נתן אליו תורה · דברות פיו: דברים
אקרם׳ · מוקרים לו היו: לו היו בין עממה · אתא ׳בבניעו: מן לא
תשיג ידו · ונפשם יניחו: יניחו ׳למילף · רק אנון ידיחו: ידיחו ׳לקשט ·
לית אנון יוביחו: ׳למפרש דן מימר · מן מימר ׳דביו: נכון מן נבונים ·
כל חכמה ממציאו: בעלי המדע שמם׳ · ממה מלאתיו: מלאתיו רוח
חכמה · ועם קדש שמתיו: זרע בחור וקטף · מן אדם אביו: ׳דבדילו לו
רתא · ובגן עדן הניחו: יניח יהוה לכם · כאחי ואחיך ויוביחו: בין שנינו
הטובים · כאמור ׳בידכם נתתיו: ובמי דאמר בדילו · מימר ואברהם
היו: בתר מימרו וגם נתתי · ממנה לך בן וברכתיו: ובמי בז בסהר ·
ודגן ותירש סמכתיו: | ואשר שלט ואמר · מימר ויקרא ויוציאו: ובמשה f. 152
האיש הסידך · ורז האמר לאביו: ואהרן ובניו אשר · הקרבנים הביאו:
בם׳ ישימכם׳ אלהיכם · תמיד בבטח תניחו: וכוכבי הסליחות · היום
מפניכם יופיעו:

התפלה והתחנן · מן נוף עמרם הינף: ותנופת כל מופת · מן משה אתילף:
׳דסימן זעור מנה · רם על אלף אלף: מן ׳זבן דאמיר לו · כי חתן דמים
אתה לי וירף: קטול מן דאתקטל · דליהוה ׳מגדף: במצרים בנגפו ·
בכור פרעה הקצף: להוציא אבהתן משם׳ · וענן הרצון עליון ׳מנפנף:
כל שבט ולו טכס · במגדל ולו כוכב שלף: ומראש גבעת הר סיני · קל

רב עליון השקף: לית אלא ׳למוסר · עמה בחור וקטף: למען ידעו לית
אלה · אלא מן יתון חלף: מן לחצה ׳לרוח · וכתבה רבה לון אלף:
ללמד חקים ומשפטים · לא עסיר ולא עדיף: ואן לית ׳כתב רב כותה׳ ·
ולא נביא׳ קשט כמשה מוזף: אימנו שלמה · וקשטה דילה׳ אסקף:
לחיות זרע על פני כל הארץ · ׳בכות שריר תקיף: ביהוה ׳מגן עזרך ·
ואשר חרב גאותך ישקף: עליך ויכחשו איביך לך · ׳בקול עלי נדף:
באדם ודבאת׳ אליו היונה · והנה עלי זית טרף: ומי בריתו עליך · עד
לעלם כנשר ירחף: ואשר אדרש לעלה · ׳דלא הזביח ולא אשרף:
ובמי אשר פצל · פצלות לבנות מחשף: ודאמיר ברילו ורצון שכן סנה׳ · f. 152b
תבואתה לראש יוסף: ומי בברוכו לעמו אמר · יהוה אלהי אבותיכם
יסף: ואשר ׳למשחם׳ אמר · קח לך סמים נטף: בם׳ לכם ירתי ·
ותשובו ׳לרבבות אלף: ומימרו על רבותו · תנופה בך יניף: ופסחתי
עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

אין כיהוה אלהינו:

وقد وجدت هده الشيرة المباركه في ورقات مهريات واحرفها اغلبهم ممحي من
تداول الليالي والايام وطول الزمان وبعض كلام ضايع بسبب ان ورقاتها
مهريات واخرها هده البيتين بيت תרועת وبيت התפלה من نظم
جناب سيدي المكرم الاخ الاجل حضرة الشيخ ابراهيم العيه المحترم
المتقدم دكره مد الله في حياته بجاه النبي الكليم واياته امين كون
وجدنا هده البيتين ناقصين من هده الشيرة ولم يوجدوا وهيا مشقله
علي اسم مصنفها المرحوم الشيخ هيبه الله المصري عفي عنه مولاه
وجمعنا واياه في جنان النعيم امين وهدا صفة تشقيلها اول كل بيت
منها حرف נתן אל בן עבד יהוה בן אבן זהותה:

ויתמר דראן ממנה דכלה · ומרקה عسقلاني תקיל אתהו אלהינו · f. 153
ויתמר ישתבח:

[1] חילה דבדיל מן כליל מין אדם · משה בן עמרם נבינן: ויהב לן על ידו
׳ספר שלם · והודיען בו ׳זבני מועדינן: מנון זה יום הציאם · ׳דבו נעני
נפשותינן:

מפוק: ונקום קמי מרן ׳בלבבים יראים: מערב עד ערב צלאים קראים:
אמרים אה רבה מנך אנן בעים: תסלח לחטאינן:

[1] In L 16, f. 21, this comes after אהיה אשר אהיה האחר, below, p. 644.

جوابه רב אלה وتمامه ויתמר بعدها כי בשם · ויתרבי كلها ויתהלל אלהים تقيل ויתמר عليه מליפוט:

מבאר שבע צא זכאה · ′דטבין פעליו: מתרחץ על מלכה · ′דמנה′ שיאליו: בתר ברוך אבהתה · ′דמן דבב גאליו: ויפגע באתרה · לברמשה בא אליו: ויחלם וחזה סלם · קעם על רגליו: וכבודה רבה · יהוה נציב עליו:
جوابه וישא יעקב רגליו:

f. 153b עליו עוד מליפוט:

מיתובית יעקב ישראל · אתחילת מטרם: צא מבאר שבע · ואביו בו מקים: ויפגע במקום · הר הקדם: ויחלם וראה בחלום · והנה נציב סלם: קעם על רגליו · ואמר ′בלב תמים: אין זה כי אם בית אלהים · וזה שער השמים:
جوابه וישא יעקב רגליו · וילך ארץ בני קדם[1]:

وفي الزمان السابق كانوا يقفوا علي וישא יעקב רגליו ويقولوا مكان الشيرة
فصل חלקת השדה وهوا من מימר עבד יהוה בר שלמה עליו רצון יהוה אמן وهوا هذا

[2]על שריו כל ממלל נודי · לצעורן ′דיתודי: בחסדו לן יפדי · את חלקת השדה:

אתיקצו ואפתחו עינה · ושמעו מימר מסכינה: ובכו ′ברמעות העינה · על חלקת השדה:

חלקת השדה תימר אנה · יעקב זכאה לי בנה: לקח יתי זירנה · ואין יש לאל ידי:

f. 154 חלקת השדה תימר בפמה · מזבחי הטהור הטמא: ושרא בי הטמא · ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר · אני היום בחסר: הרשעים בני הגר · ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר במלו · הרשעים מני בטלו: התשבחן והצלו · ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר ולא תנשי · שם′ הזידן יקרי על ראשי: ואתרחק מני שם משה · ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תימר על נפישה · גדול עוני מנשא: אתרחקת מני התורה הקדושה · ואין יש לאל ידי:

חלקת השדה תשא הקול · מזבחי היום בטול: לית בו כהן גדול · ואין יש לאל ידי:

[1] In L 16, f. 21b, this is followed by אין כאל ישרון, above, p. 494.
[2] L 16, f. 14b.

חלקת השדה תבכי · ותימר אנכי: כל מן יראני יבכי · ואין יש לאל ידי:
חלקת השדה תימר זכרו · הימים אשר עברו: דהויתון בון תסתדרו · בי ׳ביומי מועדי:
יהוה אלהי ואלהיכון · ישפט ביני וביניכון: בטלתו מני שם אביכון · ׳דקנה חלקת השדה:
f. 154b מן סנאי חיבינן · יצאתי מידינן: | אה מזבח אבינן · אה חלקת השדה:
אנחנו בתריך · נבכי על אתריך: ומופעות מאוריך · אה חלקת השדה:
אנחנו ילעים · כי בתריך ממחים: וכצאן תעים · בבית ובשדה:
חלקת השדה תימר במלתה · בבכי יתי אה חבתה: בין סדר סיעתה · אסורי חלקת השדה:
אבכניך ואשא קולי · אן רציתי בממללי: וזה הו בעזיז עלי · אה חלקת השדה:
בעבור העונים · שלטו בי הזידנים: ולקחו בעז פנים · את חלקת השדה:
ראש מקדשינו · וכנשת קהלינו: לקחו יתה אויבינו · ושם [1] חלקת השדה:
המשכן השני אשר · קנאו אבינו ׳בנדר: לית בו צלו בערב ובבקר · הא על חלקת השדה:
מזבח יעקב אבינו · אתחרב ׳ביומינו: כל זה מרב חטאינו · הא על חלקת השדה:
הא עלינו מן פנותה · אין לנו שמחותה: בניה ואבהתה · בכין על חלקת השדה:
f. 155 בתר נברך ושבחו · שם הזידן יקראו: ושם משה מנעו · יזכר בחלקת השדה:
זכרון שירות ׳כתבה · חלפה בסיובה: ולא תסק ארוה · יקרו בה בחלקת השדה:
התרת דלסדרה סגרו · והזקנים מנה סרו: מכן [2] גאון עזן אשתברו · ממחסר חלקת השדה:
ועתה אה ישראל · טב תבכי יומם וליל: על מזבח יעקב ישראל · ׳רשמו חלקת השדה:
זכרון מימר השבועים · בטלו יתון הגוים: ושבת להם מנוחים · חסליך חלקת השדה:
חכמתה מנה בטלו · ואבניה נפלו: ומרב ׳חטאינו משלו · הרשעים בחלקת השדה:
טב לן נבכי דמים · תמיד בכל הפעמים: על ימי הרצון והרחמים · דהות בחלקת השדה:

[1] L 16 ושמה.   [2] L 16 מן.

ישראל שובו לאלה · ואדרשו ׳בנסתר וׄבנגלא : וצעקו אה אל נפלא · פרי חלקת השדה :

כי אנחנו לך עבדים · האבות והילידים : זכור ברית החסדים · והציל חלקת השדה :

לית לנו עמלים · טׄבים ולא ממללים : ואנחנו חללים · בדיל חלקת השדה :

משכנינו נסׄתרו · ואויבינו אתגברו : עלינו[1] וחיינו מררו · בעבור חלקת השדה : f. 155b

נבכי ונצעק כלנו · על ימי שלמותינו : ונשאל[2] את מלוך רוחינו · עזר הלקת השדה :

סוררים מסכינים · דלים ואביונים : אסירי העונים · אחׄרי חלקת השדה :

עמלינו רעות · ׳בנסתרות ונגלאות : ואין בׄנו מדעות · בתר חלקת השדה :

פנינו נפילים · מן רעות העמלים : אה אל רחום לך שאלים · הציל חלקת השדה :

צדק אין בׄנו · ולא מדע ולא בוננו : והרע ׳בקרבׄנו · אחׄרי חלקת השדה :

קוינו יהוה רצונך · תשוב מחרונך : ותגלי לן משכנך · וכן פרי חלקת השדה :

רוחתה מנן אתכסית · ופנותה אתפריסׄת : ונפשותינו אתכלית · בקנאן חלקת השדה :

שׄמור הברית והחסד · אה מן כלה לך עבד : נדרש[3] בעמל בן יוכבׄד · תציל חלקת השדה :

תמיד נודי לך על חסדך · ונבדי עונינו נגדך : ונשאלך בעמל משה עבדך · תפדי חלקת השדה : f. 156

בלילה וצלותה · הׄות[4] תתמר ׳ברבותה : ביום צומה ׳בזהותה · לגו חלקת השדה :

על מזבח יעקב נקום · ונבכי כל לילה ויום : כי שׄלט בו דבב טלום · הא על חלקת השדה :

תנים יומה ׳בשלום · אה מן אנה קעום : תגדל ותרבי ותרום · ומאה שנה תצום :

מׄגיבים جوابه אמן :

[1] L 16 עלין. [2] L 16 ונשאלך. [3] L 16 נדרשך. [4] L 16 הקׄת.

وَيقال عليه شيرة מן מימר אהרן בן מניר יסלח לו התמיד:

אהיה אשר אהיה׳	האחד ולא מספר:
הקדם הפני׳	מה אתעשה למספר:
ראש ולא מאום׳	הוקם ממספר:
נמצא על מה הוא׳	אחד לא יבוא בספר:
מקום אין לו׳	עד יאחזו המספר:
נעלה על כל מאום׳	עד יתודע בספר: f. 156b
יהוה ואין ימדד׳	עליו שם כמספר:
רב שמו כי חלקו׳	לא יתפתר בספר:
אהיה אשר אהיה׳	יתרומם על כל מספר:

במעשיו התמימים׳ רבותו תתודע: אחד במה עשה׳ ואחד לזה לא ידע: כי לא שני עמו׳ אשר עשה יתידע: לא חכום ולא נבון׳ במה עשה יתודע: תמימות[1] עדים׳ הן הו אחד לידע: הנמצא אשר׳ בממצאות יודע: כי מעשיו התמימים׳ לא יתודע מדע: יכלותו גדלה׳ לא תמני ידה: הבוראות אקימם׳ לא על מאום יסדה: הך לא מן מאום׳ דבריו יסודה: לא כלים ולא ידים׳ לא משור ולא מדה:

גדלות יהוה גליה׳ לכל לבב ועינים[2]: ובנסתר רב מזה׳ לחכומים ונבונים: מכן יתברך תמיד׳ בכל הלשונים: אשר בחר ישראל׳ ושמם׳ כהנים: וקרבם׳ אליו׳ וקרא שמם׳ בנים: ושלח להם משה׳ בחור הנאמנים: בתורה התמימה׳ והלוחות השנים: ולמדם׳ הדרך׳ עד יהיו כנים: וצום׳ למשמרה׳ באורכות השנים: והנחילם ארץ כנען׳ קדש המתנים: מבגלל הרגריזים׳ ואשר בה מכינים: ובעבור חלקת השדה׳ כליל f. 157 המכונים: למקרא והתפלה׳ ואשה׳ הקרבנים: אהיה אשר אהיה׳ אדון האדונים:

דרכיך ישראל׳ אשר אתם התלמדת׳: מה טבב וטובך׳ הן אתה שמרת׳: ואולם כל מה למדך׳ משה שכחת׳: והישר בעיניך׳ עשית׳ ופעלת׳: ואחרי תאות נפשך׳ ולבבך הלכת׳: לא בושש ולא כלים׳ רק בכל מרדת׳: מכן בכל צרר׳ אה אבין הנגפת׳: וברב המצורות׳ והמצוקות אתה: ושני הדרכים פניך׳ ועל השנים משלת׳: ואתה מלך נפשך׳ עשה מה בחרת׳:

[1] L 18 תמימותך. [2] L 18 ועגינים.

המשכן הראש · אתכסה׳ מן עמלך: ודמותו המאסף · למוסף קהלך:
חלקת השדה · אשר היתה כלילך: מקנת אביך יעקב · אקימה מבגללך:
ובנה אתה על שמך · ושמה מורשה לך: הוצאת׳ מידך · ברבות פעלך:
ומריך על יהוה · בבואך והללך: עזבת׳ דרכיו · ודרך נפשך תלך:
מכן אתה ככה · נפיל במחללך:

ועתה ישראל · ראו את המגיפה: אשר אנחנו בה · ורבות החריפה: f. 157b
והמצור אשר בנו · וזאת הקצפה: והמצוק הסובב · והצרור אשר קצפה:
והמדוים[1] הרעים · אשר לא תרפא: ורב מגיפותינו · מוצא המאספה:
מאספת עיר ׳שכם · באחרינו נאספה: ולבבינו וכבדינו · עליה שריפה:
ועניי העינים · ׳ברמעות ערפה: על מזבח יעקב · אשר * נורו מופע[2]:

זכרון מקומותינו · יימס[3] את הכוחים: וישיב את הלבבים · במיני המדוים:
במוצאתה[4] מידינו · אל ידי הגוים: בדרך הגזל והכוח · ושבת להם׳
מנוחים: ואתחלף שם משה · אשר הו אלהים: בשם זידון ׳שקר · על
דבר אלהים: ושבתות[5] התפלות · והמקראים המוחים: נברך ושבחו ·
והשירות והשבועים: ומשמעות כל חכמה · מן הידעוים: ׳ביומי
השבתות · והמועדים העשוים: אוי לנו ומה חסרנו · מן מקומים
ממלוים:

חיינו בעת הזה · קשיה ומרה: לא עז ולא כוח יד · כי לא נמצא עזרה:
f. 158 איוב יסף כל יום · ואנחנו נגרע: | מטה׳ יעקב יביש · ומטה׳ ישמעאל
יפרע: והאזרח ישוב גר · והגר ישוב האזרח: ויד ישראל תקצר ·
ותורך יד הזרה: ותבנה׳ מקומי הטמאות · ותתחרב מקומי הטהרה:
ולית לנו מקלט אליו · מיד איוב נברח: ולית לנו עמלים · יהיו עלינו
סתרה: צרת הארץ פנינו · כי לא נמצא מברח: ורבות המגיפות ·
מוצא כנשת ספרה: מיד בני יעקב · אל יד עם מצרע:

טרחו[6] השנאים · ועלינו אתגברו: ולקחו מקדשינו · וחיינו מררו: וגרשו
אתנו · עד לא נשוב נעברו: ופתחו פנינו · בעז פנים סגרו: ואתחלף
מכונו · וביתו והצירו: ותחת התפלה · אל הרגריזים ומאורו: היתה
אל מקום · יהוה מה זכרו: ותחת שם משה · על יהוה ישקרו: ותחת
בתי נברך · בתי קללות יאמרו: ותחת נשוי כהלן · כלם יסורו: ותחת
דברי שבחו · דברי רע ידברו: ותחת עמידות הכהנים · אשר לישראל
יורו: יעמדו התעים · אשר לא יאירו: ותחת הצעקה במקרא · על
המכתב וספרו: וזכרון שם משה · אשר טב מזכרו: יזכרו בשם

[1] L 18 והמדים. [2] L 16 אורו אופה. [3] L 16 ימים. [4] L 16 ובמו״. [5] L 16 ושבתת. [6] L 16 טרחנו.

f. 158b הזידון · וירבו מפתרו: | על המצבה אשר בנו · בקצה גדרו: אנה עינים תראה׳ · ולא דמים ימטרו: אנה איש על זה · לא יאכל בשרו: וידרש יהוה אלהים · ׳בנגלאו ונסתרו:

יעקב אל תעזב · חלקת השדה ביתך: אשר כבני חמור · אבי ׳שכם קנאתך:
והי מורשה ממך · לזרעי ביתך: וישבת זכרך ממנה · והי מציבותך:
והי מקומך · ומקום תפלותך: קום אה אבינן · והקים את אבותך:
ואדרשו מיהוה · ישיב ירשותך: לבניך אשר · ישיגו תולדותך:

כלנו בעת הזה · נפרש את הידים: לפני יהוה אלהים · ונהיה עמדים:
ונצעק בקול רם · לאדון העבדים: אהיה אשר אהיה · נכבד הנכבדים:
מעין הטובות · ומקור החסדים: שים ענני רחמיך · עלינו ירדים:
ובזכרון האבות · רחם הילדים:

אמרנו وتمامه ונאמר وتمامه

לך אלהי הכל · נהלל ונודי: ונשאלך תציל לנו · את חלקת השדה:
f. 159 מלך המלכים · ממלכותך על דדי: בחסדך הציל לנו · את חלקת השדה:
נבכי הדמעות · פניך אה אל שדי: הציל לנו בחסדך · את חלקת השדה:
סלח לעמך אה אמור · ואין מציל מידי: ונשאלך תציל לנו · את ח״ ה״
עמך בזה היום · צעקים עמדי: שאלים תציל להם · את ח״ ה״
פתח רחמיך אפתח · לעמך בכל מועדי: ונשאלך תציל לנו · את ח״ ה״
צדיק הצדיקים · לנו מכל להץ פדי: והציל לנו בחסדך · את ח״ ה״
קראת׳ בגדלך · והכל ממך יחרדי: קבל פללן והציל לנו · את ח״ ה״
רחמנה שמך · ואנחנו לך עבדי: רחמן והציל לנו · את ח״ ה״
f. 159b שמת׳ לנו קדשים · למועדים סודי: | והציל לנו בחסדך · את ח״ ה״
תהללות נתן לך · בכל לבב חדי: ונשאלך *בעמל נביאך[1] · תציל לנו את חלקת השדה:

אין כיהוה אלהינו[2]:

ויקרו מן וישא יעקב רגליו الي וויסף הורד:

[3] ויתמר דראן טבה ׳דמיטב ומרקה אתהו אלהנן عسقلاني تقيل كما تقدم اولًا ויתמר عليه ישתבח:

בגדלו נבא למשה בן עמרם · ובתורה שגרו: ואפרש על ידו מועדים ·

[1] L 16 om. [2] Then follows in L 16, f. 21 חילה דבריל מן כליל, as above, p. 640. [3] O 5, f. 80b; L 16, f. 50b; L 17, f. 28b.

מקראי קדש אתקרו: מנון זה יום הכפור העצום[1] · דבו הנפשות מכל חטא תפשרו[2]:

מפוק: הך מה דאמר לכם: כי ביום הזה יכפר עליכם: מכל חטאותיכם: לפני יהוה תטהרו:

רב אלה وتمامه ויתמר כי בשם وبعدها יתרבי كلها تقيل او جز منها ויתמר מליפוט:

f. 160 אדכיר לטב בן פרת · דערק מן הזמה: ולא סר מן זכותה · ולא שפך אדמה: ונסב בזכותה · פי שנים בשמח: ואתחילת מיתוביתה · ורבת ואתרימה:

جوابه ויוסף חורד מצרימה:

[3]عليه ايضاً مليفوط من قول المرحوم العم الشيخ المعفو عنه ابراهيم القباصي رضي الله تعالي عنه رضياً كامل

גלוג יוסף כבד · ותמה עובדיו תמח: כמו לא אתעבד · ובבותו לא נשמע: כד עזב בגדיו ביד · רבתה וממנה לא שמע: וערק ליד מרה ואבלד · וית נפשו לא טמא: ובנין זכותה לא גדד · ולא קרב אל זמח: ויט אלה לו חסד · ומיתוביתו ארימה: והוה מלך בתר עבד · וממלכותו תמימה: ורביאניו[4] אכבד · ודבריו בכל פה אשתמע: ובבית אביו אועד · באיקר וזהו ושמח:

جوابه ויוסף הורד מצרימה:

[5]عليه ايضاً מליפוט · من نظم جناب الاخ حضرة الشيخ ابراهيم العيه المحترم حرس الله وجوده امين

אדכיר לטב הדמע · דמן הזמה פר: ולא קרב לטמא · ובזה תקע לו שופר: חרותה בתשלימה · ויטע אשל כופר: ולא ידע אתו מאומה · וביר דכנע עפר[6]: ודלא מן חיי עלמה · עד כי חדל לספר: טובה ורחמיה קעמה · לה בתשמישותה דכפר: ובנסותה מן רבתה שמה · והיא תדרשה רמש וצפר: חיל נפשו וירמה · ולא מכרה לאפק ועפר: ויסיד לו יהוה · וגלא הסהד בספר: ויוסף הורד מצרימה · ויקנהו פוטיפר: وتمامه

[1] L 16, 17, O 5 om. [2] L 16, 17, O 5 יתפשרו. [3] L 17, O 5 omit this piece. [4] L 16 ורביאנו. [5] This piece is added in the margin of L 18. Not in L 16, 17, O 5. [6] I.e. חפר?

ויקרו אל ואלה שמות · יתמר דראן חיול הו חילה תקיפה דלער ·
ומרקה הב לן ׳משבחה · تقيل וישתבח :

חילה ׳דשגר משה נבינו · בתורה והמצוה : והודיען בו ׳זבני מועדינו · f. 160b
דמספרון בכל שנה שבעה : מן כלילון זה יום הכפור דבו ננום מן עונינו ·
ונשוב שובה ׳בלא שובה :

מפוק : ונפתח תרח תהותה ונעבר : בו מנצירים כלנו ונימר : מרי הציל
אתנו מכל דבר ׳שקר : והושיע אתנו מכל תועבה :

רב אלה وتمامه ויתמר כי בשם وبعدها יתרבי كلها ויתמר מליפוט :

אדכיר לטב משה · קטף כל נשמות : ׳דשגרה אלה · ׳בתורות מנשמות :
ואגדיל ׳לשמה · ואחילה מכל שמות : וקיאמי זכאי · על אדה אתקוממות :
ואתחילו השבטים · אשר נקיבו בשמות :
ואלה שמות :

[1]عليه ايضاً מליפוט · من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين الكتاري
رضي عنه امين

תמחות עצומות · ליעקב ישראל : אשר הלך דמות · אבהתיו ׳בשביל :
הזכו והשלמות · וסמוכיו פנואל : ועל פי אלהי הרוממות · אל מצרימה f. 161
עליל : ׳בשבעים נקבו בשמות · וצא ׳ברבין גדיל : ואתגלת מאומות ·
ותמחים בדיל : פתרון חלמות · בן פרת בן רחל : ומולד רום הנשמות · בן
עמרם הסגיל : וקיאמיה אתקוממות · ובא משה יציל : עמו במופתים
ומלחמות · מיד רשע סוכיל :
ואלה שמות בני ישראל :

ויקרו אל ואל אהרן · יתמר דראן ׳מברך הו ביתה ׳דיעקב · ומרקה
הבו תשבחתה · ויתמר ישתבח

חילה ׳דברך זה יום הכפור הגדיל[2] · ועל כל הימים אפרשו : ואסגל בו
עמו ישראל · ועל כל העמים קדשו : על יד הנבי הסגיל · עבדו ונאמנו
ואישו :

מפוק : הו משה רום נביכם : ׳דביאר ׳בקדש ׳ספרכם : ועניתם את
נפשותיכם : וכל מלאכה לא תעשו :

[1] L 17, O 5 omit this piece. [2] L 17, O 5 om.

רב אלה ותمامها ויתמר כי בשם · وبعدها יתרבי كلها او جز منها
ויתמר מליפוט:

אהרן ומשה · ׳דמרון אוקרון: ולפדות ישראל · ממצרים שגרון: ושחטו f. 161b
הפסח · ׳בשמח סדרון: בתר סימניה · ׳דבמצרים שררון: על יד בני
עמרם · בחורי ישרון: אחד נביא אלהים · ואחד שמש המשכן והארן:
ויאמר יהוה אל משה ואל אחרן:

[1] עליו עוד מליפוט:

שני בני עמרם · אלהים בחרון: ולמציל עדתו · ישראל שגרון: בסימנים
ואותות · אחד עשר מספרון: ועשו הפסח · ׳בששו ואיקרון: יתרבו זאת
הנביים · דמרון אוקרון:
ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן:

ويقرو الي عند אז ישר ويطرقوها تقيل كجاري العادة فصل وفصل فوق وتحت
علي قدر الفرقة وتشري מקרתה אל עשרת הדברים · יתמר צפר לא
נדע בעלו ירחמו יהוה אמן:

הא צפר ׳מברך · צפר אהן יומה: רקיע המאורות · מזרח אור עלמה:
דכל שעה מנה׳ · סליחות ׳לירע[2]: למן צעם בנציר · ומן אלה ייאר:
מדמי לגן עדן · החיים ׳בתוכו: | שמורי דרכיו · אליה ילכו: f. 162
מה רבו מן יום · ומה רב מקומו: כל יומי השנה · אין בהם דמו:
שלשה צפרים · בון אתעתק ישראל: מן מאום אל מאום · במפרש נדיל:
צפר מוצאון · ממצרים ביד רמה: על יד בן יוכבד · נביא כל עלמה:
וצפר טור סיני · וצפר דן יומה: דבו יפק ישראל · מן אסור אשמה:
יתרבי שם אלה · וירום שם נביה: ׳דנתן ולקח · מה יתה חייה:
מה רב שעתה · דבה נחת אלה: על רישה דטור סיני · ברבו גדולה:
ביום השלישי · בהיות הבקר: וארתת כל עלמה · וכל טור ומישר:
ואזדמנו קולות · שלשה בכבוד: | קול יהוה וקול משה · והשופר חזק מאד: f. 162b
וארבע טורים · סבבו בטורה: חשך וענן וערפל · ואש בון לחרה:
ואלהים ומשה · מלגון עמדים: ולבר מן הכל · עשין[3] ולפידים:
וקול יהוה למשה · ייתי ׳בריאמה: ומשה ידבר עמו · מה ידברו יהוה:
זה הנביא אשר · קשט מלל[4] יהוה: לא בליל כי אם · בזרח יומה:
ושש מאות אלף · עדים במה אתעשה: הן יהוה ומשה · לא בינם׳ שלישי:

[1] O 5 omits this piece. [2] L 16, 17 לירה. [3] I.e. עשן as L 16, 17.
[4] L 17, O 5 ממלל.

ושמעו קול יהוה · וקול משה ׳לפם: ממלל גבר לחברה · לא לשן ולא פם:
קל אלה העצום: קל האל היקום: קל יהוה אל רחום: קרי אנכי יהוה:
f. 163 קל ברוחה הלך: | קל דבחייה מורך: קל יהוה חנון ארך: קרי אנכי יהוה:
קל בו רוח עדפים: קל בו טוב ניאספים: קל יהוה ארך אפים: קרי אנכי יהוה:
קל לבוראות עבד: קל כלה בו מתנגד: קל יהוה רב חסד: קרי אנכי יהוה:
קל בו עלמה הוקמת: קל לנפשות אנשמת: קל רב חסד ואמת: קרי אנכי יהוה:
קל בו רוח[1] רחפים: קל בו חסד ניאספים: קל נצר חסד לאלפים: קרי אנכי יהוה:
f. 163b קל מן הפאות הששה: | קל בו ישראל יתנשא: קל נשא עון ופשע: קרי אנכי יהוה:

וימהר זה הנביא · משה ויקד ארצה: ויאמר עבדך · חן בעיניך מצא:
ויעמד ׳בדחלה · ושעבוד ואימנו: ושני לוחות הברית · בידו הנתנו:
ויפן וירד מן ההר · ברבותה רבתה: הך זהר במלאו · ומקבל אגרתה:
ומלי רחמיה בפמה · והנור לבש צלמה: ותבנית משכנה בלבו · והכם הך אתא[2] עלמה:
שלום יהוה עליו · ועל אבהתיו הטהורים: דשמרו דרך יהוה · ומלכו כל איקרים:
בהם אתחנן · בזה יום הכפורים: אן יהיו כל · חטאינן מכפרים:
אה עדת יהוה · דבצלותה שרים: קומו על רגליכון · ואמרו בטב מימרים:
f. 164 جوابه | וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר:

ويقروا الي ויקחו לי תרומה יתמר דראן אתהו יקירה ומרקה אתהו רחמנה ويقال ישתבח:

ישר הישרים: בגדלו פרק אבהתן ממצרים · במופתים[3] יקירים: על יד משה בן עמרם · דמע הספרים:
ואנדה לן ספר קדש: ושבעה מועדים לן אפרש: מנון זה המועד הקדש: המתקרי יום הכפורים:

רב אלה وتمامه ויתמר מן יתרבי יהוה אל רחום והנון ומליפוש:

אל מעון הקדש · את ידך ארימה: ואתפלל אל מרך · עד יהיה לך

[1] L 16, 18 om. [2] L 18 ואת. [3] O 5, L 17 במימנים.

תקומה: ועסר מליה טר ׳ ודבר מקומה: בטור סיני ׳ ומן זרק דמה: וחזה מן משכנה ׳ תבנית כל מאומה:
ויקחו לי תרומה:

[1] عليه ايضاً مليفوط من قول المرحوم العم الشيخ ابراهيم القباصي رضي الله تعالي عنه امين

f. 164b אתיקץ וקום גרש ׳ היישן ׳ברמה: הזכרון וזכר מרך ׳ וקולותיך ארימה: וקרע שגב לבך תמצא רבך ׳ שרי בכל מקומה: לא יאחזו מקום ׳ ולא ישרי בו מאומה: ולא ירף ממו מאום ׳ זה עין התשבחן אה דמע: אן תדרש תדע זה ׳ בקולו שמע: והלך ׳בדרכיו ׳ וקדם זכרון לו תרומה:
ויקחו לי תרומה:

ויקרו אל ויתן אל משה יתמר דראן אה איקר רב ומרקה אתהו עבודה דעלמה וטובינן וישתבח:

[2] واذا وافق الكفور توم السبت يقال دران عوض הא איקר רב: קעמנן מן שנתן: لان הא איקר רב يكون انقال علي ויטע والله اعلم

בגדלו שם זה יום הכפור ׳ תרח[3] לתהבים: ׳דישובו מכל חטא ׳ וינצירו הלבבים: ויקריבו התשבחן על מזבח הצלות ׳ ויהיו צעורים[4] חדובים:
ותהללות בנצירו: למרון יאמרו: והפממים יטהרו: במקרת רום המכתבים:

רב אלה وتمامه ويقال כי בשם وفصل من יתרבי יהוה אל רחום וחנון ויתמר מליפוט:

f. 165 יתגלג מן ברא ׳ בוראיה בארשותו: | וחסלה בטוב מאד ׳ ותקנה בחכמתו: ותרי לוחיה עבד ׳ למלי בריתו: ויהבון למשה ׳ טוב לכל עדתו:
ויתן למשה ככלותו:

ותשרי מקרתה אל ויקרא אל משה يتمر יתהלל وتمامها تقيل ובריך אלהנו ויהוה אלה تقيل بيت وبيت ויתמר כימי טובה חסידה ׳ מן מימר אדונן הרבן יוסף ׳ עליו רצון אלה יוסיף ׳ בעמל הצ[דיק] יוסף אמן:

כימי השמים על הארץ ׳ תתודי ותתברך: עוד כימי אבות ובנים ׳ נהללך ונשירך: כל ימי דורות וחליפותם ׳ נרבי לך במימרך: עוד נשוב ונהללך ׳ ונרומם איקרך: כי אתה אלהינו ׳ אפרשת׳ לן ׳ספרך: ואלהי אבותינו ׳ ׳דשמרו ׳גודך: בבל הימים נימר ׳ אה מרן תמיד תתברך:

[1] O 5, L 17 omit this piece. [2] L 16, 18 in margin. [3] L 16 מקלט.
[4] ? צעומים.

مخرج غيره

אלהי אברהם העברי · ׳דגלגיו רמים: בעמלו אה מרן · סלח לן כל
f. 165b אשמים: ורחם דלות עמך · ונפש כל ארצמים: | כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה:

אלהי יצחק אשר · אלרש עלתה: על קדש כל מקום · אתר קדישותה: נדרשך אה מרן · בכל עדנותה: כפר וגו״

אלהי יעקב ישראל · בעל הנדריה: בעמלו אה אדני · נפש *לן מכל[1] צררים: וקבל מדרש עמך · בזה יום הכפורים: כפר וגו״

אלהי יוסף המלך · השליט המשביר: לכל עם הארץ · וממלכותו תדיר: בעמלו נדרשך · אה גדול אה יקיר: כפר וגו״

אלהי אדונן משה · הצדיק הכוכב: דלית בנביים כמו · ׳דיהב לן ׳כתב רב: נשאלך אה מרן · תאבד כל שנא ואויב: כפר וגו״

אלהי אהרן ובניו · המשחים הכהנים: בעמלון אה מרן · סלח לן כל
f. 166 עונים: וראה׳ אל דלות עמך · כי אנון מסכינים: | כפר וגו״

אלהי זה יום הכפור · ׳דלית בימים דמותו: דו דמע הימים · בו כל העם ישבתו: טובינן בו נצום · ונימר אה תמיד באלהותו: כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

وهذه الكيمي علي نغم אופע يوم اربعة العنصره

אל אלהים יהוה: אל אלהי כל עלמה: אל אדון מכה ורומה: אל אחד בלא דמה׳:

אל בדד אל יצוב: אל בריו אל יתוב: אל בחכמתו סבוב: אל ׳ברצונו ישוב:

אל גאה לית לו פרוג: אל גבור לא בעל זוג: אל גדול לו הגלוג: אל גדול לו נחוג:

f. 166b אל דיאן אל כבד: אל דבוק ׳דיסתגד: אל דמע ׳דיסעד: אל דעבד ׳בלא יד:

אל אהיה אשר אהיה: אל היה ויהיה: אל הו ממית ומחידה: אל הכל לו יהיה:

אל ואין שם כשמר: אל ולא ימצא כמר: אל וממן בקוממר: אל ומה עצמר:

אל זכאה ׳דלא אז: אל זאון ׳דלא ירז: אל זה ׳שקיח בכל רז: אל זכור ברית הלז:

[1] L 16 כל, 18 מכל.

אל חיולה דמתשקח: אל חי שחד לא יקח: אל חכומה לא בפקח:
אל חילה הכל לקח:

אל טהור אשר ישפט: אל טוב לא יטה משפט: אל טובו לנו
מקלט: אל טרם לא ימלט:

f. 167 אל יכולה אל קני: אל ידותה בלא שני: אל יצובה בלא משני:
אל יקרא[1] אני אני:

אל כבודה דמורך: אל כוחו הכל סמך: אל כבלע ולא מכך: אל
כלח לה הלך:

אל לבוראים סבל: אל לא אתי ולא אזל: אל לטובו נשאל: אל
לשיאלן יקבל:

אל מקים[2] כל קיאם: אל מחדש העולם: אל משבח ומרומם:
אל מבתר ומקדם:

אל נתון אל זאון: אל נכבד אל חנון: אל נא תמיד אדון: אל
נסי אל ישרון:

אל כמך אל אחס: אל סכך בטל רסס: אל סוביב ולא נמיס:
f. 167b אל סקוף אל אפס:

אל עליון אל דמע: אל עבוד כל תמח: אל עתה לן שמע: אל
עולם בו קומה:

אל פרד ולא סאף: אל פני פניו נרקף: אל פלי וירחף: אל פקד
לא תנאף:

אל צדיק לית לו קץ: אל צעור בלא נאץ: אל צפין דלא ייחץ:
אל צעור שמים וארץ:

אל קרוב דלא רחיק: אל קבל כל דביק: אל קנה[3] הוא חזיק:
אל קדוש וצדיק:

אל ראישון ואחר: אל רמה ולא דאר: אל ראה אל שמיר: אל
רב חסד ויכפר:

f. 168 אל שמו גדול וקדוש: | אל שדי אל ירוש: אל שופט ולא ימוש:
אל שמעיו כל בלוש:

אל תחלה ואחרית: אל תמיד לא יכרת: אל תקיף ולא נחת:
אל תדיר ולא פעת:

אהיה אשר אהיה:

[1] L 17 יאמר. [2] L 16 מקום. [3] L 16 קנא.

عليه ايضاً بيت علي النغم له ايضاً رضي الله عنه امين

אל אלהי האלהים · ואדון האדונים: אל אלהי הזכאים · הצדיקים הנאמנים: אל אלהי יוסף · דגלגיו רביאנים: אל אלהי ארונן משה · דמע הנאמנים: אל אלהי אהרן ובניו · המשחים הכהנים: אל אלהי יהושע וכלב · והשבעים הזקינים: אל אלהי התורה והרגריזים · קדש המכונים: אל אלהי כל היקום · וסהדותך ממנים:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت نغم مسجع

ציאם מברך עליכם · אה סדר קהלינו: הסרורים אנה · ובבל אתרינו:
ישמרכם יהוה · אלהים אלהינו: טוביכון טוביכון · בזה היום תתחנו: ותימרו f. 168b
אה מרן · קבל ציאמינו: וסלח לחטאינו · וקבל שובתינו: ורחמנו וחננו · ורחם מאתינו: וסלח לעמך ישראל · הסגודים אל קדש טבורינו: ונחתם זה המימר · ונימר בשפתינו[1]: ברוך אתה בחסדך . . .[2]

ויתמר יתברך אלה ולית כותה وتمامها تقيل وان كان يكون الوقت بكير
يقول القايل ברכו الكبيره وبعدها נברך والموسف בה[3] | ויתמר אלהי f. 169b
אברהם לך נברך تقيل واز ישר تقيل جمله ויחנו אל הטבעית בארון המכתב הקדוש ועמו שלשה מכתבים · ويتمر ניזל וילבו כי בשם · ושוב מחרון אפך تقيل وهده ترتيب صورة التلبيه يقولوا الجماعه عند كشف الكتب الشريفه

אהנו כתבה רבה . . . קוממו לחיינו:

ويقال יתהלל אלהים تقيل

وهده ترتيب تلبية כי בשם [وهكهنيم يطلعو حسهم في اول كل فصل من כי בשם · ويكملوه خفيتاً[4]] يقولوا هكهنيم

כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

جوابهم من الجماعه f. 170

גדלה ונצענה דילה · רבותה לה׳:

ثم يقولوا هكهنيم

הצור תמים פעלו · כי כל דרכיו משפט: אל אמונה ואין עול · צדיק וישר הוא:

[1] L 18 adds ונאמר. [2] As above, p. 7. [3] The headings are given in L 16, 17, 18. [4] In the margin of L 18.

جوابهم من الجماعة

ישר מן אלה · וברוך אלהינו לעולם · וציאמיך טבן · וברוך שמו לעולם:
יתהלל אלהים:

وهذه ترتيب تلبية שוב מחרון אפך · بنغم يقولوا هكهنيم تقيل

שוב מחרון . . . להם בך:
جوابهم من الجماعة יהוה אל רחום וחנון:
هكهنيم סלח נא . . .[1]

f. 170b وبعد ذلك يقولوا هكهنيم

׳כתבים · ׳כתיבין:

f. 171 جوابهم קדישים קשיטים נימרנה הדברים האלה · | יתברך אלה ולית כותה רבותה לה · ברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם · יתהלל אלהים:

ثم يعاد تلبية כי בשם · كما تقدم وضعها تماماً وبعدها يلبو שמע ישראל · وهذا ترتيبها اولاً يقولوا هكهنيم في سرهم

שמע ישראל . . . אחד: ويطلعو حسهم في
ואהבת׳ . . . ובכל מאדך: [وبقية الفصل يقولوه هكهنيم في سرهم ان كان في שמע ישראל وان كان في כי בשם[2]:]
جوابهم من الجماعة יהוה אלהינו יהוה אחד:
هكهنيم והיו הדברים . . . על לבבך:
f. 171b الجواب | יהוה אלהינו וגו״
هكهنيم ושננתם . . . ובקומך: الجواب יהוה וגו״
هكهنيم וקשרתם . . . עיניך: الجواب יהוה וגו״
هكهنيم וכתבתם . . . ובשעריך:
الجواب ׳כתבים ׳כתיבין קדישים . . . וגו״

ثم بعد ذلك يقال באזני على نغم אדיק עלינן מרן · وهذا ترتيبها

f. 172 וידבר משה באזני כל קהל . . . עד תמם[3]:
כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם:

f. 174 ثم بعد ذلك يقال | אדיק עלינן[4]:

f. 176b יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

[1] And so on to כפר לעמך ישראל, with the same response. [2] In the margin of L 18. [3] To וכפר אדמת עמו, with the response after each section. [4] In full in L 18.

ثم بعد دلك يلبو تلبية וינחו בני ישראל تقيل علي هدا الترتيب
اولاً يقولوا הכהנים
וינחו בני ישראל מן העבדה ויצעקו:

جوابهم من הקהל f. 177

ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו · וישמע יהוה את קולנו · וירא את ענינו ·
ואת עמלנו ואת לחצנו[1]:

יתהלל: وبعده יתמר שבחו מן מימר הרבן יעקב[2] · רצון יהוה f. 178b
עליו אמן:

שבחו אה עמה · במיני תשבחתה: בזה יום צומה · לבעל כל יכלתה:
האחד בלא דמה · ׳ברבותה רבתה: הבדד ׳בריאמה · שמעיו כל צבעתה:
רמה ׳מרוממה · מלוך כל ממלכתה: לו נשבח בקל רמה · בכל הלה
ומועדה ושבתה: ובכל לילה ויומה · ובכל עדנותה: כי שמו יהוה · ואין
כדמותה:

*רבותה לה[3]:

ורוממותה לאלה · אה העדה אמרו: ׳בנסתר ובנגלא · בכל עת בנצירו:
באחרית ותחלה · לשמו תשירו: | בכל יומם ולילה · ובתשובה מהרו: אה f. 179
עם קדש וסגולה · מצותיו שמרו: ובזאת השעה האלה · פניו הטהרו: עד
לאשמיכון יסלח · ועליכון יעברו: ענני הסליחות וישלח · העונות דמנוכון
עברו: כי הו בעל היכולה · ואין כדמותו:

רבותה לה:

ואמרו תשבחן בכל עת · לאלה אלהיה: דליתו מדבק בעת · ומחליף
עדניה: ורב חסד ואמת · בתרי עלמיה: וגדלו לא יתר ולא פעת · עבוד
עובדיה: ולא סלק ולא נחת · רמון דרמיה: הקעים דלא מאת · דלו
קוממית חייה: וטובו לא יכרת · בכל ׳זבניה: וטובי הנפש דעזבת · עונה
בזה יום סלוחיה: בתחלה ואחרת · הטהרת מן סיוביה: פני מן לא לו עת ·
ואין כדמותו:

רבותה לה:

יהוה הו האלהים · מלוך רוחיכם: י״ ה״ הא״ ׳דשלח משה רום נביאכם:
י״ ה״ הא״ ׳דנחת על ידו קדש ספרכם: י״ ה״ הא״ ׳דקדש דן ירחה מלבין
חדשיכם: י״ ה״ הא״ ׳דפקד בעשור ממו תענו את נפשותיכם: י״ ה״ הא״
דאמר בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב תשביתו שבתכם:

רבותה לה:

[1] And so on antiphonally.

[2] O 5 says לא נדע בעלה . . . ومنهم من يقول انها من قول الرييس يعقوب.

[3] O 5, L 16, 17 omit: and so below.

f. 179ᵇ עורן כן:

י״ ה״ הא״ הנאדרי בקדש: י״ ה״ הא״ דקרא ישראל סגולה וקדש: י״ ה״ הא״ דאפרש להם זה מועד זימון קדש: י״ ה״ הא״ דשם היום ציאם לכל נפש:

תלו ידיכון ותמהא לרבה ותמהא

לאלה דבחר בישראל קדש כל עמה: לאלה דאפרש מועדים ומוֹעדים קדשיון רמה: לאלה דאסגלון בזה יום צומה: לאלה ׳דשׂמו כופר מכל חטא ואשׂמה: לנצחיו כל קרביה: וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו ותמה

אה ד׳רושי גן עדן · פתחו דרך השובה: וּבתוכו עבדו · מנער ועד איש שיבה: ואתפללו בצדיקים · בשמחה ואהבה: אלהי אדם · ונח ׳דצא מן התבה: ואלהי אברהם · בעל שיבה טובה: ואלהי יצחק · ׳דצא מבאר שבע: ואלהי יעקב · דאקים בבית אל מצבה: ואלהי יוסף · דאמר טבח טבח: ואלהי נביה רבה משה · בעל יום חוריבה: ואלהי אהרן ובניו · זרוקי
f. 180 דם כל זבח: ירחק אתכם · מן מעשה התועבה: | וישם ברכת זה העדה · במוצא ובמובא: מורשה לקהלת יעקב · מזכר ועד נקבה: וישמע קלין ׳רצבעתכון · ותונו לאלפי רבבה:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אהיה אשר אהיה · אין אחר עמך: סגי לעמך כל טוב · דלא ילא ולא ימך: וארתי אתו אנה · וביום נקם[1] קדמך: והקים צלות משה · אשר דרש ממך: אדני יהוה שוב מחרון אפך · והנחם על הרעה לעמך:

אמן אהיה אשר אהיה

אהיה אשר אהיה · אתה אסגילתנו: ובמועדיך הקדושים · קדשתנו ואבדילתנו: ולמשמר זה היום · הגדול צויתנו: בו נשאלך מרן · בחסדך שוב אתנו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

אהיה אשר אהיה · בטובו יוקרך: אה קהלה וימטנך · גוני כל מסברך: ויחנך ויסעדך · ויסגי איקרך: ובעננוי הסליחות · בזה היום יכמרך: ויקים לך הברכה · הכתובה בספרך: יברכך יהוה · אמן וישמרך:

f. 180ᵇ אהיה אשר אהיה · יסגי מניאנך: אה קהלה טבה · וימטנך חשבנך: | ובזת היום יסלח · לכל חטאך ועונך: ויאמנך ממה תירא · ובבטח ישכינך: ויקים זאת הברכה · תמיד לך ולבנך: יאיר יהוה פניו · אליך ויחנך:

אהיה אשר אהיה · יהוה אל רחום: ירחמך בחסדו · בכל לילה ויום: ויקבל צלותך · ובעותך בזה היום: וזאת הברכה · תמיד לך תקום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

[1] O 5 יקום.

אהיה אשר אהיה · נאדרי בקדש: יקדשך אה קהלה · במיני כל קדש: ועני[1] הסליחות · עליך זה היום יפרש: ויקם[2] צלות משה · דלערפלה נגש: ויתפלל משה ליהוה · ותשקע האש:

אהיה אשר אהיה · אין עוד מלבדך: זכור לנו תפלות משה · נאמנך ועבדך: אשר אמר פני · גדלך ורב חסדך: סלח נא לעון העם הזה · כגדל חסדך:

אה אל רחום וחנון אתה · נתון התבונה: ברחמיך וברב חסדך · טהר עדתך מן עונה: בנביא דעמד פניך · ואמר סלח נא: כאשר נשאת׳ לעם הזה · ממצרים ועד אנה:

f. 181 אה אל רחום וחנון אתה · אחד באלהותך: נשאלך תפרס · על עמך רתותך: ותצילו מכל רע · ברב ישועתך: ותגדילו ותסעדו · למשמר תורותך: ותקים לו צלות משה · עבדך ובן ביתך: אדני יהוה אל תשחית · עמך ונחלתך:

אה אל רחום וחנון אתה · רמה מרוממה: סלח לעמך ישראל · מכל חטא ואשמה: ופדי אתו בחסדך · מכל לחץ וארצמה: בנביות עבדך משה · בן עמרם צעומה: כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה:

אהיה אשר אהיה · בשמו הקדוש תתברך: ותשתמר בכל אתר · ותמטי למסברך: וישמע לפללך · ויקבל לנדרך: ויצליח עובדיך · ויסקף לדרכך: ובטובה ורחמיו · יהיה מגן עזרך: ויכחשו איביך לך · ואתה על במתם תדרך:

תנים יומה מאה שנה · אימר לכהלכון: סיעתה המזדמנה · ישמר יהוה
חייכון: כל שנה ואתם בטוב וחסד · אתון ובניכון: אה קהלה טבה · יהוה
יריך ביומיכון: אה קהלה טבה · יקבל יהוה צלותיכון: א״ ק״ ט״ · יקבל יהוה
f. 181b פלליכון: א״ק״ט״ · י״ י״ מדרשיכון: | א״ק״ט״ · י״ י״ ציאמיכון: א״ ק״ ט״ ·
י״ י״ שובתיכון: א״ ק״ ט״ · יתגבר יהוה על מן יתגבר עליכון: וישימו ציאם
מברך עליכון · ועל כל קהליכון: וכן ישמר חייכם בלכם׳ · הסמוך מכם
והארכון: ומאה שנה תעשו זה הציאם · ויומי מועדיכון: בעמל השלשה
והמלך · ובן עמרם נביכון: ובעמל אהרן ובניו · המשחים כהניכון: ותתמת
מימרי · כן ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה وتمامها ויתמר דראן רב חילה وبعده כי בשם ויתרבי
f. 184b كلها وقطف הטבעית כפר ושביעי ושבת[3] · | ויסקו מן הטבעית في
f. 185 בשעבוד׳[3] وتمامها | יתמר אתהו כתבה רבה كلها ونشوي כהלן كلها

[1] L 18 וענן.
[2] L 16, 17 ויקים, L 18 ויקום.
[3] Given in full in L 16, 17, 18.

ובנצירו كلها وهم وقوف جمله وبعدهم הא כתיב נהיר [א–ז][1] وبعد
دلك يلبو קבלו[2] ثلاث فصول برهج عظيم ובתרה כי בשם ושמע ישראל
كما تقدم اولاً وبعد دلك يقري الامام علي همكتبيم כי בשם ובחדש
השביעי[2] ובתרה דבר אל אהרן[2] ثم بعد دلك يسجدوا ويقولوا هدا f. 187b
البيت المرقه من قول سيدنا פינחס רצון يهوه עליו אמן :

אך בעשור לחדש · השביעי הזה · יום כפורים הוא לנו · בו נעני נפשותינו :

בחדש השביעי · בעשור לחדש · נעני נפשותינו · ליהוה אלהינו :

גבור הגבורים · כפר לנו העונים · בזה יום הכפורים · אה ישר הישרים :

דיאן הדיאנים · סלח לנו העונים · וזכור לנו · ברית הראישונים :

האלהים יהוה · אהיה אשר אהיה · ברחמיך שוב עלינו · וקבל שובתינו :

והנחם על רעותינו · וסלח לחטאינו · וקבל ציאמינו · וכפר אשמינו :

זכור אה אל רחום · ברית אבותינו · אברהם ויצחק ויעקב · ויוסף[3] ואדונן[4] משה נבינו :

חכום הנסתרות · והנגלאות אתה[5] · הסיר פנותה קרוב · אמן מעלינו :

טובינו נטהר לפניך · בזה היום הגדול · יום הכפור הזה · כאשר צויתנו : f. 188

יהוה אלהינו · אקים מימרך לנו · אשר אמרת · על יד אדונן משה נבינו :

כי ביום הזה · יכפר עליכם · לטהר אתכם : מכל חטאותיכם :

לפני יהוה תטהרו · שבת שבתון הוא לכם · ועניתם את נפשותיכם · ליהוה אלהיכם :

מי לנו בלעדיך · יהוה אלהינו · קבל בזה יום הכפור · כפירות כהנינו :

נדרש מן רחמיך · יהוה אלהינו · תקבל ציאמינו · וצלותינו ומקרתינו :

סלח לנו בחסדיך · יהוה אלהינו · וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו :

חקת עולם יכפר הכהן · אשר ימשח אתו · ואשר ימלא את ידו · לכהן תחת אביו :

פני יהוה יכפר · זה הכהן בעדו · ובעד ביתו · ובעד כל קהל ישראל :

צא יצא אל המזבח · אשר לפני יהוה · וכפר עליו · ויהוה יקבל ממו :

קני שמים וארץ · פניך נקום היום · | קראים צלאים צעמים · ברחמיך קבלנו : f. 188b

רחמנו אה רחום · ברחמיך זה היום · רחום וחנון אתה · בעלמה ואחרית :

שוב מחרון אפך · והנחם על הרעה לעמך · והשקך ממעון קרשך · והטיב אחריתנו :

תתובתן קבל · וסלח לן בסובריך · כמימרך למשה · סלחתי כדבריך :

לית אלה אלא אחד :

[1] L 17, 18 give it in full. [2] L 18 gives it in full. [3] L 17 om.
[4] L 18 om.; L 17 added sup. lin. [5] O 5 לנו.

ויתמר עליו ישתבח לו עוד רצון יהוה עליו׃

יגדל הגבור אשר גדל[1] זה יום הכפור ׳ ובכפירותו אסגילכם׃ אה ישראל טוביכון ׳ תענו את נפשותיכם׃ כי יום כפורים הו לכפר עליכם ׳ לפני יהוה אלהיכם׃ חקת עולם לדורותיכם ׳ בכל מושבותיכם׃ שבת שבתון הו לכם ׳ ועניתם את נפשותיכם׃ כאשר צוה יהוה אתכם ׳ על יד אדונן משה נביכם׃

בכתבו הקדש׃ במימרו הקדש׃ בחדש השביעי בעשור לחדש׃ תענו את נפשותיכם׃

f. 189 רב אלה وتمامه | عليه ايضاً ישתבח من قول العم المرحوم الشيخ مفرج المفرجي [ابن يعقوب] رحمة الله تعالي عليه امين

הגדול והגבור ׳ מלוך רוחיכם׃ בגדלו אפרש זה יום הכפור ׳ ובקדישותו אסגילכם׃ טוביכון תצומו בו ׳ ותענו את נפשותיכם׃ ותשובו מכל חטא ׳ ותנצירו לבביכם׃ אה חיבים שובו לאלה ׳ עד בחסדו ירחמכם׃ אה דרושי גן עדן ׳ זה היום הו לכם׃ כי הו דמי ליום נקם ׳ טוביכון תחליפו שמלותיכם׃ ותימרו מרי קבל ציאמינו ׳ אולי ישמע תפלותיכם׃ מרי קבל שובתינו ׳ והסיר פנותה וגברותם[2]׃ בעמל מן קבל תרי לוחות האבנים ׳ כתובים משני עבריהם׃

הו משה ׳דלו מרו קריב׃ ׳דביאר לן בכתבו דעל ידו כתיב׃ בתשעה לחדש בערב מערב עד ערב׃ תשביתו שבתכם׃

רב אלה وتمامه

[3]عليه ايضاً ישתבח من قول المرحوم سيدي الشيخ مرجان والد والدي تغمدهم الله بالرحمة والرضوان واسكنهم فردوس نعيم الجنان امين

f. 189b דשמה׳ אל אמונה ׳ התמיד ׳בישו׃ בגדלו שם ׳בירחה שביעה ׳ ארבע זבנים אתפרשו׃ שבתון זכרון תרועה מקרא קדש ׳ בו עם ישראל יגישו׃ קרבן צלואן ותשבחן ׳ ומכל טמא יתקדשו׃ ויקדמו על זה היום העצום ׳ ובגדי היראה ילבשו׃ וישבקו החובים ויענו הנפשות ׳ ומן תשמישותון לא ימושו׃ הא טובי תהבה דעתיד בו ומשמש ׳ בטהרות לבו ונפשו׃ הא טובי עמה ׳רצעמין בה׳ בנצירו ׳ והעונות יגרשו׃ אתפרש על יד הנביא הסגיל ׳ עבדו ונאמנו ואישו׃

מפוק׃ הוא משה רום נביאכם׃ ׳דלערפלה נגש׃ דביאר בקדש ׳ספרכם׃ בחדש השביעי בעשור לחדש׃ תענו את נפשותיכם׃ וכל מלאכה לא תעשו׃

[1] O 5 גלא. [2] O 5 משליכם. [3] Not in L 17, O 5.

רב אל وتمامه عليه ايضاً ישתבח[1] · تقال لما يوافق هكفور هقدوش يوم
f. 190 السبت وهي | من تاليف العم المرحوم زقن يشرال בדרו · الشيخ مسلم
اخو والدي رحمة الله عليهم الجمعين

הצור תמים פעלו · השופט אל אמונה : האחד אשר בגדלו · ברך וקדש זה היום מן יומי השנה : וקדש יום השבת ועל הכל אבדילו · ושם מיתוביתו עליונה : ואזמן השנים בזאת הפעם ביכלו · הודענן זה מן קשט חשבנה : קדש עם קדש הקהלו · וקדשי השנים יתרנה : זה בו שבת וינפש ישראל מן פעלו · ושמו אנשמה מכל ענה : וזה בו ענות הנפש לא משתה׳ ולא מיכלו · ולית לו בימים תמונה : אלא יום נקם דמי לו · אה דרושי הגנה : זה היום אשר עליו תשאלו · אוסיפו בו מכל תפלה ואתחננה : אולי ישמע מכם כל שיאלו · אשר לא ימרף שיאל מסכינה : ותקום לכם תפלות מי פה אל פה מללו · דאתפלל ואמר סלח נא :

מפוק : בתפלותו לחטאיכון אמן יסלח : וישם ציאמיכון וצלותיכון מתקבלה :
f. 190b וסדר עובדיכון תתצלח : | ושביכון טבין מן אלה : ותנים יומה מאה שנה :

רב אלה وتمامه

ויתמר כי בשם וקטף עשרת הדברים[2] العاده ואחד הו יהוה הנכבד كالعاده وقطف הזכאים العاده حتي يصلو

אם יראו האנשים . . . ליצחק וליעקב :

ישתבח מרן קמאה · ישתבח רחמנה דלא בטל · ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · שמע ישראל وتمامها

وبعده והיה כי יביאך كالعاده ותורה ונברך יתה׳ ולית כוחה وتمامها
f. 193b ויתמר יתהלל تقيل شويه ויתמר אתהו ׳דבריך עלמה כלה

ויתמר דכור[3] מן מימר العم הזקין אברהם בן יעקב הדנפי יהוה יקים מנו כמו אמן אמן אמן : قد صح ذلك אלדכור من قول العم הכהין غزال خال كاتبه ابن المرحوم اسحاق اطال الله مدت حياته امين ويقم منه كمثله امين וכן בשנת ארבע ותשעים ומאה ואלף אל ממלכת ישמעאל :

יום הכפור הזה · הונף והורם : על כל הימים · אתקדש ואתעצם :
L 16, f. 76 לית כמו בימים · דאתקרי הציאם : ארבע ועשרים שעה · על יומי השנה אתקדם :

בעשרה מן החדש · סליחן אל כל אימם : הא טובי תהבה · אשר בשובתו ישבם :

[1] Not in L 17. [2] L 17, 18 give all these in full.
[3] L 16, f. 75b: not in L 17, 18, O 5.

על רז הכפורים · ויטיב מעשיו בשלם: ויפק מכל פשע · ומעשה הרע יסכם:
ויקח מנה חלקו · וילבש בגד הצלם: כמולדו באיקר · בשובה בטב גרם:
שלום יהוה על משה · דמע בני אדם: דאמר ובקשת׳ משם · את יהוה אל עולם:
ומצאתו כי אל רחום · אל חנון הרם: לא יפלא מנה דבר · והוא בריו העולם:
מקבל שובת השאבים · על כל עובדיו יתרומם: ומן הרע דרכו · עין מרעו שתם:
ותפלות משה קעמה · והרחמים הך הים: ותרו בעלמה ואחרית · ואולם הגם הלם:
אל צעומי היום · ׳דיטיבו המעשה והפתגם: נתן לון עשרה מתנים · תוציא מכל נקם:
L16, f. 76ᵇ כופר וסליחן ורחמים · וענות נפש וציאם: | והצלות והתפלות · תרחיק אל מן יעלם:
ושובה טובה בקבול · אל מן ישוב מלא יתם: וקרבן הגורל · עד יסור הצדם:
וברכת כהנה ויכפר · והקטרת על המזבח והדם: עד לא ישפך דם נקיא · כי נפש הבשר בדם:
אה צעום בנצירות · אה זרע יעקב התם: אה נוף לוי ויוסף · הפתור אל כל חלם:
יראת אלהים על פניך · מן בעלי הקיאם: אברהם ובנו יצחק · דאתעקד על הקיצם:
פדיון שם להם טבן · שרש לאשר מנון קם: בהם נחדש השובה · ונאמר בדכיות הפמם:
שוב מחרון אפך · ורחם עמך ישראל קדש כל עם: סלח נא לעון העם הזה · וכפר לו כל חטא ואשם:
אל תשחית עמך ונחלתך · אשר פדית׳ מכל ארצם: ברב גדל חסדך · ושים רתותך בכל יומם:
אמרו אהיה אשר אהיה · אה ממן עד לעלם: קבל שובתינו קדם · אל בין ידיך נקדם:
L16, f. 77 אהיה אשר אהיה · אה מן פניך הלשן ידם: כפר לעמך ישראל · והצילו מכל זידם:
וישימו ציאם מברך · עליך פרקן ושלם: ושמח ורוח אל מן · אנה בצלותה אזדרם:

וכל שנה ישוב עליך · ואתה בגליגאן ריאם: ותפרו ותרבו אמן · והאדמה לא תשם:

וכן ישמר חייכם כלכם · אה בחורי כל עמם: ויבד מן עליך יתגבר · כי דם עבדיו יקם:

וחן בעיני יהוה תמצא · ותהי נבון וחכום ותתכם: חקי התורה בבינת הרוה · וחן משה עליך לעולם:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות הפמם: כהלכון פם אחד · והיתה זאת לכם לחקת עולם:

والسجدات الثلاثة هايلاء

והיתה זאת לכם . . . אחת בשנה:

L 16, f. 77b תكرر ثلاث مرات | وفي ثالث سجدة يقال

L 18, f. 194 ויעש כאשר צוה יהוה את משה:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תקיל וויימר הכהן אלמרן الكبير[1] الذي يقال في الخماسين פי השבתות:

[2] ויברך הכהן · ويقال מרן من قول זקן ישראל . . . ابراهيم ابن العم المرحوم يعقوب الدنفي اطال الله تعالي في مدة حياته ويقيم منه كمثله امين

אל תרח הנכבד · בנצירו פה עמד · ואלבש מן השובה בנד · אקד ואסגד ואשתחבר: ואמהר בתהותה · ואקום בנצירותה · ואשביר סליח[ותה] וסוברותה · ועורי גם רתותה · את הנפש אקדש:

בלב דכי · ועינים תבכי · ואת הנפש אוכיח · לרעות השליכי: עד בשובה תתבסר · הן בה תמסר · ונם לה תתמסר · ואסרה אסר · על האמת השרש:

ראש אתן תפלה · בשם יהוה מכללה · וברחמיו מתקבלה · ובגדלו אתנפלה: ואמרה אדני · אל נא תשית עלי עוני · כי עבדך הנני · עני אני עני · רחמיך ורתותך דרש:

L 16, f. 78 הוליכו טב דרך · לאתר השובה הבריך · רחום וחנון ארך · עבדך המסכין צריך: אן עמיך בחסדך שא החטא · ובטובך שים פליטה · ונשכן אמנים בטח · נשא עון ופשע וחטא · עורנך מן נבקש:

מרן כמה צדקת · בעדן הקבול ואדקת · על ישראל ופרקת · ובון חשקת: וקדשתו בברית · וקם לשמר משמרת · ובון לברך ולשרת · וחשבן קשטה ירית · קומה יהוה בעם קדש:

[1] L 18 in full as above, p. 276, mutatis mutandis.

[2] L 16 substitutes this rubric and the מרן which follows.

אמירותך כי שמרו · ובריתך ינצרו · ומשפטיך יורו · למן לא יסורו: רק אנון דביקים · נאמנים צדיקים · כוכבי הזכאים צדיקים · דלא גזלים ולא חשקים · ולא מענן ולא מנחש:

מודאה לך על חסדיך · כמה נחלת׳ לעבדיך · קבלנו בין ידיך · ופדי יתן בידיך: ומזרח הסליחן יופע · וממעון הקדש ישפע · התשובה ורפא ירפא · ותעצר המגפה · דמן החטא ותתחבש:

שלם על ספר התורה · דלא אֹתו רע · ועל בשמים שרא · וצלא וצעם וזרח: משעיר למו · ורבבות הקדש בגלוגה קמו · עד קבלו ורד ׳עמו · ופקד בו עמו · אך בעשור לחדש:

L 16, f. 78[b] הזה יום כפורים · לעם ישראל הטהורים · לית בה נמי להסוררים · מן הגוים הכפורים · רק לבני הלזים · הסגודים להרגריזים · דלגו קשטה געזים · ושמורי הרזים · דמספר כפורים בון ירחש:

אה דרושי השובה היום · מוקם כל דקיקה ביום · וכל שעה בחדש תקום · ועצמו כנשה אחת ועצום: טובך אה עם ישר · תשוב כאשר · צוֹה רום הבשר · משה אשר ׳עמך שרשר · קשטה ואפרש:

תהי על חטאתו · כי עבד לה רתו · כי זה יום שובתו · טובי מן ירתו: היום רזיו מזכיר · מן יקנא לא ימכיר · ובריתו לא יפיר · אלא ולו אן יכיר · הא יום קדיש:

ומקדש גורלו · ושלם על שפּולו · מן דלא לבש כלילו · ליתו מן פסקולו: ומי רעב צמו · מזה רעב לחמו · והסהדים קמו · כי ידין יהוה עמו · ויתנחם על מעני הנפש:

קהלה טבה בנציר · שוב ולנו השביר · מן הבסרן הסופיר · כי ביום הזה

L 16, f. 79 יכפר: לפרוטי תפלותו · וצלותה אל תבריתו · והציאם | על אמתו · לא תחלילו ולא תימותו · כמה עם המוקש:

בתשעה לחדש · אמר בספרו הקדש · תענו את הנפש · עד רמש העשירי יתפרש: אולי ותמשח בשמן · כפירות היום הדן · ותצא למשכן אפן · דרך לגן עדן · דבה מחר תתכנש:

בתפלות רבי · אדונן משה הנבי · כוכבה דמן לוֹי · דלית כמו נבי: בעל הציאם והעמידה · דעל אדה קשטה רדה · למיום היסדה · וכל דבלעדיו זדה · בזידון אתפרש:

לית אלא אלה ובן עמרם · וספרו הקדש הרם · וטורה טבה עליו קל רם · ויום נקם ושלם · דבה יזדרם: הקבול לקהלו · ובגן עדן יקהלו · במשה ומשמע קולו · ואל כל דמנה קבלו · מן דהוֹה לגזירתה משמש:

אדני שוב עלינו · וראה בעין רחמיך אלינו · ושוב את שובתנו · והקים

לנו · תפלות אדונן משה נבינו · וסלחת לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו · ובגד השובה לן אלביש:

מנך אנן בעים רבה · תצדיק בשובה · על קהלה טבה · ואשיבון לאלפי רבבה · מנער ועד איש שיבה · | מזכר ועד נקבה · ואבד פניון דבבה · בארץ לארכה ולרחבה · ואותירון ׳ברהש: L 16, f. 79b

מרי תאב ואתרחם · הך די אמנותך ואתנחם · על עבדך אברהם · שמש קדש כל העם · וארתי ברנפי · ובוצין שובתו אופיע · ובעלמה לא תרפי · וביום נקם נצפי · מן פניו כסה נור השמש:

וציאם יהי מברך · עליך ועל ברך · ולכותו יעזרך · אתה וכל סדרך: והמועדים דבתרו · עליכון בשלם יעברו · ועורי לוכון יעזרו · ומנוכון לא יסורו · ובימי הרצון בון תתכנש:

ומרן יקבל הצלות · ויעני הבעות · וישמע קל הצבעות · ויחדש לך השמחות: וייטב לך עקביה · ותתקע בך שופריה · ותהי ממלכה ייה · ואין עוד דבביה · ומפניך תתגרש:

בעמל אדם ונח · ודאמר לו הוי תמים ואתנה · ויצחק קרבנה · ודצא ללכת חרנה · ודאמר לו שא נא · ובמשה דנור פניו דנע · ובכהנים שמשי משכנה · ובמי לאלה קנא · וברית שלום לו אפרש:

ובקדוש מן דאמר ועניתם · את נפשותיכם בתשעה לחדש:

L 16, f. 80 יתהלל אלהים وتمامه

عليه ايضاً مرن سطور له اطال الله تعالي في مدت حياته وتقيم منه كمتله في حياته امين

בשם יהוה אשרי:

אדיקו על קשטה ·	תדיק עליכון מנצירים:
בסהדה הקשיטה ·	נשקף על השמרים:
רחומי הטוב והחסד ·	אשר הם׳ שמירים:
המכתב הרב הכבד ·	הואל ביאר דמע הספרים:
משה את התורה ·	׳בגו חמשה ׳ספרים:
׳בשגם עם ישרי ·	דאתון אה מתבחרים:
נחלת יהוה ועמו ·	כי מי גוי גדול מתקרים:
ישרון ואלהיו ׳עמו ·	ובתרועת המלך נשתרים:
על משמר פקודי ·	את החקים הקשורים:
קהלת יעקב במועדי ·	על האמת מתשרשרים:
׳בכל שנה תיתי ·	חמשה ותרים:

אתי בשלם אתי · בחשבן שני המאורים :
דמע השבעה היום · הזה יום הכפורים :
נוה קדש לצאום · כי ימצא בה דרורים :
פקד לכפר עליכם׳ · האם על הברים :
יהוה אהב לכם · ׳לבסורכם׳ בכל הדרים :

L 16, f. 80b כי ביום הזה יכפר עליכם׳ · לטהר אתכם׳ רברבים וזעורים : מכל חטאתיכם׳ · לפני יהוה תהיו ׳מטהרים : פתח התשובה פתיח · ותרח גן ׳עדן לעברים : בברית יהוה אתי · לא כזידון השערים : אשר תהו וחשכו · קשט אלה הדברים : על כן קשטה חסכו · כי שמעתם׳ אמרים : חשבנה מנן בטל · ומועדינו זרים : וציאם הטפל ׳מבטל · חלל קדקד הגזרים : כי יהוה ׳מגן לעזרון · עד לעולם שלומים מעזרים : רק מן קנאו ומכרון · אנון מן האמת ׳ערירים : קיוו אימנותיכון ׳ברת · משה דמע הטהורים : וצומו קדש כל דת · ושיברו לנו סוברים : סוברה טבה׳ משלבה · ׳בשבר אשר הם׳ שבירים : אחינו קהלה טבה · על קשטה הנשארים : מאה שנה ביומיכון · מן אנה סדורים : וישמר יהוה חיכון · וכל מה לוכון ברים : וישימו ציאם ׳מברך עליכם · וברכהתה מתשרׄרים : ומרן יקבל צלואתכם · וישמע קלן ׳דצ[בעתכם] ויע[ני] המי[מרים :] אן זכרתם׳ אברהם · תזכרו בטוב מזכירים : במשה ׳רצלא וצאם · בצל ק׳ כ׳ האיקרים : וצוה ׳בקדש ׳כתבי · לעדתו הישרים : אך בעשור לחדש השביעי · הזה יום כפורים :

L 18, f. 194b وبعده يقال יתהלל אלהים ואתי כלה وهي للامام سيدنا مرقة رضي الله عنه

אתי בשלם יום צומה · ונו׳[1] [א—ט]

f. 195 יום שבה אשבתה עבד : | יום סלוחיה לישראל : יצומון בה׳ ׳בתתובה : אהלין ׳דבעין מרון :

כל אמיה לון צומין : אלא לא דמין ׳לדלין : כל דלגויה הך לילי : ואהן לישראל אימם :

f. 195b مناط يوم الصيام المعظم

אתי בשלם יום צומה : סחנתה׳ ׳דכל סליחן : זרע לגוה׳ ׳דלא באלילו : ׳מצמת חללין חיים :

תנים יומה צעומיה · תלו אפיכון ׳למעונה ואמרו : כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה :

[1] As above, p. 62.

ויתמר נפס 'בתשעה לחדש ותמאם וכרזנה ثلاثة فوق وتحت[1] ומליפוט לאדונן הכהן הגדול פינחס בן יוסף רצון וגו" יימרו זקן הכהנים

בפם קדש נשבח ·	בצל קורת אלה באנו : L 16, f. 82b
נוסו אליו ויאמר אויב אנוסה ·	ונסו שנאינו :
יקוו בני בלהה וזלפה ·	ורחל ולאה שבטינו :
וידבק ביהוה ובו ידבקו עמו ·	ונופיון אנחנו :
סגדים להרגריזים לדגליהם ·	בזאת טובינו :
פליה מן כבלע ומול ·	הרצון ישיגנו :
כמבני הקדש מסביב ·	ויעמד בעמוד עננו :
במסך שער השמים נעמד ·	ובלעדי אלהים אין לנו :

جوابه דלעלם ברישה ובעקבה :

יימר הכהן בריך אלהנו بنغم تقيل معروف وبعده יימרו הקהל *יהוה מלך ועלמה סעד[2] وتمامه וכארזין ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה ופי בדו בריך אלהנו בתר בראשית יסגדו ויגלסו علي التواري קדמיו ويختمو سور الخليقة سوره فوق وسوره تحت יתמר יתהלל אלהינו : יתמר بيت دران אלה רב وبيت مرقه אלהים קמאה וישתבח [من قول سيدنا العزر بن فينحس بن يوسف رضي الله عنه[3]]

חילה דבחר עמו ישראל · ושמו קדש וסגולה : ואפרש לון מועדים קדישים · על יד משה דלו שלח : מנון זה יום הכפורים · דבו יהוה לחטאינן יסלח :

f. 83 בו ליהוה אלהים נשאל : | אן לנו מעונינו יגאל : ונימר מרי תתובתן קבל : ולחטאינן סלח :

רב אלה وتمامها וכי בשם ויתרבי כלה ומליפוט מן מימר עבד יהוה בר שלמה ירחמו יהוה :

כלנו נקרי שלם · על הנבי משה : אשר לישראל · במופתים הושיע : ובו בחר יהוה · המרוח המושיע : וגלא על ידו מצות · טוב מי לה עשה : מהם מצות הקרבנים · אשר אתעשה : במשכן יהוה · על יד כהן משיח : טובי מי יפתח התורה · ויקרא בלב ששי :

ויקרא אל משה وتمامها

[1] L 18 ends here. The rest is from L 16, 17, O 5.
[2] L 16 יהוה אלה רחמן ורתאה. [3] L 17 adds.

عليه ايضاً مليفوط[1] للمرحوم العم الشيخ ابراهيم القباصي رحمة الله تعالي عليه امين

קרבן צלותי ומדרשי · לית יוקד בו אשה: רק אש לבי תוקד בו · וישרף
f. 83b כות אשה: אשרי אן הוה פרי צלותי · ומקראי ומדרשי: | סליק אל מעונה · מעון הקדשי: ימביר מן רוח הקדש · ויערף על לבי ורוחי ונפשי: ישרי בו חכמה ובינה · מן ספר קדשי: עד אפתחו ואקרא · ויקרא אל משה: وتمامه

ويقرو الي וישא אהרן يقولو יתהלל تقيل ويقال فصل גדול من قول العلامه التقه عبد الله ابن سلامه تغمده الله تعالي بالرحمه والرضوان

על שריו כל ממלל · שם מרן נרבנו:
ברוך שמו לעולם · התמיד בעודנו:
דצדק בצדקה מדילה · על אבינו אדם וכוננו:
אב לכל הבשר · דאתילדו מנו:
לו שם כל הבריה · בכלל שלטנו:

וקרא לון השמות · לכל מין ומינו: והנה סודים רבים · דיצפי בעינינו: הן קם גבר תמים · והאלהים נתנו: אקר ואתפרח מנה · גוים לא ימנו: וגברים וגיבירים · בכל זבן בזבנו: וזכאים ושלמים · מן דרך מרון לא פנו:
f. 84 עד קם קדקד כל בני שת · בן עמרם רבנו: | איש האלהים · אשר אלף אלפנו: קם סגיל מן סגילים · אבחרו ואתימנו: שלום יהוה עליו · ועל מה אנדה לנו: מן כתבו דקבלו · ובו אסגלנו: במאומות טבים · לעם ישראל לא לעורנו: אקר כל מאום הטהרה · ועליה יתבֹנו: במניאני הקדשים · אשר בה צוֹנו: ראשם קדש שבתה · דבו קדשנו: וגבולות המועדים · כל מועד בעדנו: ומועדיכון לא תשטה · כל אחד במכונו: מתבנים על יסוד · מן קשט חשבנו: מגון ירחה שביעה · דבגללו הממלל אנגדנו: דבו ארבע זבנים קדישים · בון מרן פקדנו: ראשו שבתון זכרון · תרועה עד יתכוֹנו: לתתובה ויתיקצו · מן אשר יישנו: בתשעת הימים · ימכרו ויקנו: ימכרו עובדי הרעות · והגֹויות מנה יפנו: ויקנו עובדי הטובות · ויקדמו על הכפור באימנו: יומה דלית לה דמו · אלא יום נקם כמונו: בלא מיכל ולא משתה · ובו תשבע נפשנו: מן תעתיד הכפירות · וסליחות חטאינו: אחת בשנה חקת עולם · יכפר כהנו: ירוש משחת כהנת עולם · חליפת זבנו: סגיל בכפירות זה היום · ועובד קרבנו: מי כמוך ישראל · מה לך

[1] Not in O 5, L 17.

f. 84[b] מן רביאנו: | כל שנה יום יכבס עונותיך · ופשעך יגרשנו: יום לשנה יום
לשנה · נמלל על לשנו: מה יימר לאשר יבוא בה · ברחלה וארכנו: אנה
תרח תתובתה · ואשר יעבירנו: ינשק טב ריח יום נקם · ומנה׳ ישורנו:
אתי בשלם יומה רבה · דלית בימים תמונו: אתי בשלם יום צומה · דבה
מרן פקדנו[1]: אתי בשלם יום הכפור · דבה[2] כפירות פשעינו: אתי בשלם
יום העשור · הוצר הסליחות ומעינו: אתי בשלם יום כליל מועדיה[3] · ומה
בו לנפשות עורנו: אתי בשלם יום כבוד ואתפחרת · ולו אמרנו מה אמרנו:
גלגיו רב מנה · וטובי למי בו יתפנו: קדם מרן בנצירו · ובתהללות ירננו:
ולא יכרתו זבן בממלל · באנשה דלא ישרי משמענו: ויבזו היום בתפלה ·
ופני מרן יתחננו: כי כל דקיקה מנה · ׳בימים סגים מן עורנו: ואשר יכרתו
בה ממלל ברברי עלמה · אבד ציאמו ומדרשנו: מן[4] דיתן לנפשו אנחותה ·
הפך מימר אדונו: כי מדרשו ענותה לא אנחותה · על פי מימרו תענו: את
נפשותיכם · וכל מלאכה לא תעשנו: ורז מספר כפורים · כיומי השנה
תמצאנו: יום לשנה יום לשנה · ייתי זה היום וישא עונו · ויצא הישראלי
מנה חדש · נשא רישו ועינו: מרי לא תפרע רישינן מן אימנות משה · ומן
f. 85 גבולו לא תוציאנו: | מרי אמלנן למשמר פקודיך[5] ומה אחז אלפנו: מרי
ראה הנשארים בפנותה · ומה אליו השיגנו: מן המעטות והדלות · וגברות
השנאים בנו:

מרי הן עמיך · מן עול פנותה פרקנו:
מרי בידך החזקה · מן פרעה זבנה גאלנו:
מרי גלי לנן נפוש · והרחיב את לחצנו:
מרי דכר לנן קיאם עבדיך · ולא תיפך אפיך ממנו:
מרי הננו לך לעבדים · ולית לעבדה אלא אדונו:
מרי ולית דיעבד כעובדיך · בבל מאום ותקונו:
מרי זרז בישועתך · קדם תתם פרותנו:
מרי חלף לחצה ברוח · ורפא אתנו:
מרי טפי יקרן האש · המוקידה בגללנו:
מרי ילך נא אדני · וישרי בקרבנו:
מרי כפר לנו · בבל מה שגגנו:
מרי לא תיפר בריתך · עם מן אתקדמנו:
מרי מן פתחך קרבנו · וממנו לא תרחקנו:
מרי נדרש ממך · מן אסור הדבבים תושיענו:

[1] L 17, O 5 אפרשנו. [2] L 17, O 5 רבך. [3] L 18 מועינו (so).
[4] L 17, O 5 כן. [5] L 17, O 5 פקוריו.

מרי סלח לנו · וקבל ציאמינו:
מרי עמיר אתרינן · ומקום מקדשנו:
מרי פדי יתן · מן חטאותינו ונחלתנו:
מרי צפי בעין חסדך · ורחם דלותינו:
מרי קומם מתנאתה · וספק צורכותינו:
מרי ראה הנשארים בפנותה · דבמתי מספר נשארנו:
מרי שים לנו תקומה · על כעסות הדבבים וידנו:
מרי תאב ואתרחם · וקבל שובתינו:

f. 85b ואוריך חיי סדרי · דאכה אזדמנו: | וישימו ציאם מברך עליכון · כל אב דמכם ובנו: וסגול שמעיו מימרה · אשר לו אמרנו: אפרשו עדר אמורו · ולא תקחו על רע חנו: כי הו שמשכם האן הוה · אנה ובמכונו: ועל תחום[1] שירתה נעמד · בנצירות לבבינו: ונימר על פתח רחמיך · יהוה עמדנו: ממך יראנו · ומאפך פחדנו: רחום הרחומים · אל רחמיך נסנו: מן רבות עונינו · ומחסדיך נבהלנו: גמלתנו כל טוב · וכל רעות גמלנו: לא תגמיל אתנו · כפי רעות עמלנו:

יהוה אל רחום וחנון:

ويقال عليه هذه الشيرة من قول الامام عمرم دره عليه الرحمه والرضوان

אלהינו אתה · פני כל ראישון: אלהינו אתה · לכל האדונים אדון: אל״ א״ · לכל נתון נתון: אלהינו שמך · אל רחום וחנון:

אלהינו אתה · ממצא בכל מקום: אל׳ א׳ · לכל קדום קדום: אל׳ א׳ · מכל עצום עצום: ומכל חנון חנון · ומכל רחום רחום:

f. 86 אה אל רחום וחנון · מי לנו בלעדיך: אל תכפץ ממנו · יד רחמיך וחסדיך: אהיה אשר אהיה · אין מציל מידיך: זכור לאברהם ליצחק · וליעקב עבדיך:

אה א״ ר״ וח״ · נורא הנוראים: הגמי ממי חסדך · אלה הצמאים: אה״ א״ אה״ · חנן אלה הרשעים: לפי חסדך לא לפי · מעשינו הרעים:

א״ א״ ר״ וח״ · ראה אתנו פן: נורש ומעט · מן רחמיך לנו תן: א״ א״ א״ · בחסדך אתנו חנן: ואל קשה העם הזה · ורשעו אל תפן:

א״ א״ ר״ וח״ · רחמיך מי מני: ועונינו כעפר · אשר לא ימני: א״ א״ א״ · אין עמך שני: חנן אתנו ביום · תקרא אני אני:

א״ א״ ר״ וח״ · למי רחמיך למי: אן לא נדרש חסד · מן רחמיך ואלא ממי: א״ א״ א״ · אין אחר לך ידמי: ומעט מן רחמיך · לנו הגמי:

[1] L 16 תהום.

א״ א״ ר״ וח״ · שמע בקולנו: מי לנו בלעדי · חסדיך מי לנו: א״ א״
א״ · בחסדך הצילנו: | ומיד עמלינו · הרע גאלנו: f. 86b

א״ א״ ר״ וח״ · בעל הגבורה: מזה השם הגדול · נפחד ונירא: א״ א״
א״ · אל גבור ונורא: חנן עמך אשר · ממך אליך יברח:

א״ א״ ר״ וח״ · יהוה אלהינו: באלה השמות · הטובות החינו: א״ א״
א״ · בזכרון אבותינו: חנן אתנו בחסדך · וסלח לחטאינו:

א״ א״ ר״ וח״ · עמך אל תוננו: כי לך[1] אשלם נפשו · ורצח את אזנו:
אהיה אד חסדך · אל תכפיץ ממנו: ושוב את שובתינו · ולא תכלימנו:

א״ א״ ר״ וח״ · אתה אדוננו: טוב לנו לעולם · ומי הו חנוננו: א״ א״
א״ · בטובך כוננו: אן ראית בחסדך · בטובך חננו:

א״ א״ ר״ וח״ · לפניך נטהר: ובשובתינו · אל חסדך נמהר: א״ א״
א״ · אין עמך אל אחר: בחסדך אתנו · מעונינו טהר:

f. 87 א״ א״ ר״ וח״ · עמך פניך הסתיר: | כי לא יוכל לרב · עונו ממך
יסתיר: א״ א״ א״ · אחן זה האביון והגר: ומעט מן רחמיך · לנו השביר:

א״ א״ ר״ וח״ · נשא עון ופשע: אן חטאנו גדול · אלא רחמיך מנשא:
א״ א״ א״ · אל תפן אל קשה: העם הזה ופני · חסדך אליו שא:

אה נפש בן אדם · לרעות השליכי: עד יציל אלהים · אֹתיך מעונכי:
על העני והאביון · אמר גדלו והיה כי: יצעק אלי ושמעתי · כי חנון אנכי:

בן אדם קׄני לך · עמל טוב ינׄחׄם: ושוב אל אׄל עולם · עד עליך ירׄחׄם:
כי יהוה דבׄר דבׄר · לאהביו ׳מנׄחׄם: והחנתי את אשר אׄחן · ורחמתי את
אשר ארׄחׄם:

הללו הללו · ׳ליהוה אלהים הללו: מי רחום ומי חנון · כׄיהוה לשאלו:
בן אדם נום אליו · ונפשך אשלימה לו: ושבת׳ עד יהוה אלהיך · ושמעת׳
בקולו:

מן הרע אל הטוב · לבך אמן ייפׄך: וכל הקללות · על איביך תיפׄך:
f. 87b מן הרע אשר · אׄתה בדרכיו הלׄך: שוב ודע כי אׄל רחום · יהוה אלהיך:

בן הטובים · אשר בׄחר יהוה בם׳: טובך תירא אׄת יהוה · כׄיראתם׳:
ולא תסור כה וכה · מדרכיהם׳: עד ישמר אׄתך · בזכרון בריתם׳: לא
ירׄפך ולא ישיתתך · בעבורם׳: ולא ישכח את ברית אבותיך · אשר
נשבע להם׳:

אׄל עׄליון · על כל העמים שׄמך: טוב תעשה עמלך · הטובה כׄשמך:
ופחד מן מחר ושוב · פן ילך יומך: ונׄתן לך יהוה · רׄחמים ולׄחׄמך:

לא תלמד לעשות · כׄתועבות העמים: ועׄשה׳ כמׄעשה׳ · אבותיך התׄמים:

[1] L 16 כל.

ונוס מן הרע · ועשה׳ טוב בכל הפעמים: למען ישוב יהוה מחרון אפו · ונתן לך רחמים:

אמרנו ותמאם ונאמר: ותמאם

אה אל רחום וחנון · מי רחום וחנון ממך: כל הרע ממנו · וכל הטובות

f. 88 ממך: | אהיה אשר אהיה · אין אחר עמך: אן ראית בחסדך · סלח לעונות עמך:

אה אל רחום וחנון · אתה בחסדך אהבתנו: ועזבנו חקיך · ואת לא עזבתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אתנו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

לך נצעק בחסדך · שמע ׳בקולנו: מי לנו בלעדי · חסדיך מי לנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך הצילנו: וסלחת׳ לע״ · ולח״ ונח״:

מה נאמר ומה נדבר · ואיבינו ממנו: והאלהים מצא · את הרע ׳עמנו: אהיה בבטאנו בך · לא תכלימנו: וסל״ וגו״

נורא הנוראים · את אדוננו: טוב לנו לעולם · ומי הו חננו: אהיה אשר אהיה · בטובך כוננו: וסל״ וגו״

f. 88b סלח ואל תפן · אל חטאנו: | שמך רחום וחנון · אתה בראתנו: לא תשיב גמלנו · כדי רשעתנו: וסל״ וגו״

עמלינו [1] הרעים · הבאשנו [2] ריחנו: וגמלנו הרע · בטובך הוכיחנו [3]: אהיה ממי · חסדך הגמינו: וסל״ וגו״

פניך חטינו · וקשינו ערפנו: בחסדך לא תשיחתנו · ולא תרפנו: ואש עמלנו הרע · בה לא תשרפנו: וסל״ וגו״

צללנו ׳בים העונות · אשר הלחצנו: ברחמיך מזה · הבור הריצנו: אהיה אשר אהיה · ראה׳ את לחצנו: וסל״ וגו״

קרוב הקרובים · לא תרחקנו: מאחרי גדלך · אשר חשקנו: אהיה אשר אהיה · קריב ריחקנו: וסל״ וגו״

f. 89 רחום הרחומים · מלכנו וצורנו: | ראה׳ את ענינו · ונפש צררנו: וסליחות מן רחמיך · וחסדיך השבירנו: וסל״ וגו״

שא ׳לפשעינו · אשר הורישנו: ועמלנו הרע · אשר הבאשנו: ולחצנו חנן · כי קרובה למות נפשנו: וסל״ וגו״

תמיד נודך · על אשר גמלתנו: ועל כל הטוב · אשר כלכלתנו: אהיה אשר אהיה · בחסדך שוב אתנו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

[1] L 16 עמלנו. [2] L 16 corr. so; L 17, O 5 הבאשו. [3] L 16 הו ליהנו.

אין כיהוה אלהינו: יהוה אל רחום וחנון: ויתמר دران האן דאתון
وتمامه ומרקה אלהים קעימה וישתבח:

בגדלו יסלח חטאך · ועונותיך יכפרה: וישמע שיאלך ונקאך · ויצילך
מכל צרעה: ועל כנף הרתו ישאך · ויומי רוחתה עליך יעזרה:
ועל חתמת׳ טובך תנציר באהן יומה: ותתפלל ותימר ׳בקול רמה:
אימנותי בך יהוה: | ובמשה ובתורה: f. 89b

جوابه רב אלה وتمامه וכי בשם ויתרבי كلها او فصل منها ויתמר מליפוט
للمرحوم العم الشيخ عبد الله ابن سلامه التقه رضي الله عنه

קצי הקרבנים · על יד משה רדו: שלמות תמימות · מן הממן במדו:
וכהני אלהים · בהם יעמדו: אהרן ובניו · כד הקריבו וסגדו: וכל ׳דמנון ·
׳בכן מלא ידו: ונדב ואביהוא · הוה מנון צדו: בהקריבם׳ אש זרה · ובה
אתוקרו:
جوابه וישא אהרן את ידו:

ויקרו אלי אחרי ويقفو عليها ويقال دران רב חילה דכן פקד ומרקה
אלהים יחידאי: וישתבח:

חילה דאסגלנן ושם ידינן · במשמר המועדים מלאים: | ושם בזה היום f. 90
עלינן · כוכבי הסליחות זרחים: מה טבו בין מועדינן · ומה טב מעמדנן
בו צלאים קראים:

מערב עד ערב מנצירי הלבבים: מענים[1] הנפשות ושבקין החובים:
אמרים מרי תאב על חיבים: מבגלל הזכאים:

רב אלה وتمامه וכי בשם وفصل من יתרבי ומליפוט:

טובי מי יזרז · ויטהר מטמאתו: ויעזר ליד מרה׳ · וישלח רשעתו: ויגדי
קרבנה · ליד כהנה לחטאתו: אדלה׳ יסתפי · כאשר אמתו: נדב ואביהוא ·
׳בקרבתם׳ לפני יהוה וימתו:
جوابه וידבר יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני
יהוה וימתו وتمامه

ויקרו אלי מועדי ويقفو عليها | יתמר דראן לחילה חיולה · ומרקה f. 90b
אלהים אל עליון ويشتبح

חילה ׳דבחרך אה ישראל · ועל כל העמים אברילך: ושלח לך משה
הסגיל · ועל ידו אסגילך: במועדים ומועדים קרשיון גדיל · מנון זה היום
דבו יהוה יקבל פללך:

טובך תקום קמי מרך בנצירותה: ותתפלל במשה מאורה דנביותה:
ותימר יהוב מתנאתה: לך מוראה על גדלך:

[1] O 5 מענן, L 16 מעינים.

רב אלה وتمامه וכי בשם وفصل מן יתרבי ויתמר מליפוט:

האן כות משה · דביר אלה אתפדי: וחקי אלהים · על אדה׳ אתירדי:
ואמר לה׳ אלה · אהלין אנון מועדי: תטרון ותסב · כל ברכאן מדי:
جوابه וידבר יהוה . . . מועדי وتمامه

f. 91ª ويقرو الي במדבר סיני ويقفوا عليها ويقال دران סיאנים ومرقه
הא מלך רחמן وبعدهم ישתבח:

תהי על חטאו · כד יתוב ויעזר ליד מרה׳: כי בעלמה יסלח לה׳ · ובאחרית יוקרה׳:

רב אלה وتمامه וכי בשם ויתמר علي السفر יתרבי كلها ويقال מליפוט
מן מימר הזקן אברהם הקבצי · על רוחו אלה ירצי · אמן:

בעין לבי ראיתי וגו״[1]
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני: وتمامه

f. 91ᵇ עליו עוד מליפוט · לו עוד · רצן יהוה עליו אמן:

׳נזיראן ותרועאן וגו״[2]
וידבר יהוה אל משה במדבר סיני: وتمامه

ותשרי מקרתה · אל דבר אל אהרן · יתמר יתהלל تقيل ויתמר פצל
מן מימר אדונן חרבן יעקב עליו רצן הממן היהוב אמן:

בחר יהוה ישראל · במאומות בחרה: בחר להם הך אש · לטהרה יהוה
בחרה: בחרה ׳לטהרות לב וגויה · והטמאות בערה: בערה מהם׳ כי הם׳
כהנים · ליהוה מתבחרה: מתבחרה מן הכהנים · ומיני הברכה זכרה: זכרה
למען יגלי · למן במדעו יזכרה: יזכרה כהן לאל עליון · במלים אמרה:
f. 92ª אמרה לאברהם ידרש בה׳ · ברכה יתרה: יתרה לאברהם ולבניו · הזכאים
מקרה: מקרה לכהנן · דאתקרי פוטיפרע: פוטיפרע ׳ביוסף · קרי ויהי
כדברה: כדברה כהני מצרים · דעזב לן טוב ארע: ארע כהן מדי׳ · הות
למשה טוב ארע: ארע כהנת ישראל · הכהנים בהם תפרע: תפרע[3] מן
הכהן לאחיו · והכהנה שררה: שררה ׳לתלימה׳ ולבניו · בשבעה יומים
אמרה: מימר לשמיני ׳למגלי · ברכה מתותרה: מתותרה מן אהרן · בתר
קרבנים וקטרה: ומנה׳ ומן משה · למגלי הקבול בתורה: והיא תלמוד
דבר אל אהרן · ומה אחרה: אחרה עד אסכם · עשרים מאום ׳לטהרה:
והות בספר השלישי · ותלמודה׳ עשרה: קרבנים ומאכלות · וטמאות מזכרה:

[1] As above, p. 362. [2] As above, p. 479.
[3] L16 תפרת, L17 תפרה in both places.

ועגוה׳ ותורות · וחטאות מכפרה: והערות מן אדם · בהמה נקבה וזכרה:
וקדישים וכהנים · מן מומה ישרה: ושבתות ומועדים · שבעים יום מספרה:
ושמטות ויובילים · במאה שנה ששה עשרה: ואם בחקותי ומה עמה ·
לעמה ׳מיסרה: וערכות וחרמים · וקדושה ומעשרה: זאת עשרת השלישי ·
אתת במפתרה: ועשרת הרביעי · שמע אתה ומפתרה: | המניאן השני f. 92b
והדגלים · ופקדת המשמרה: וכסות המשכן וכליו · והשלחן והמנורה:
ומוצא הטמאים · ודבר החטאת ומעזרה: והשוטה ומשפטה · והנפילה
והזרע[1]: והנזירים מכל נפש · ומשפטה ונדרה: ומחדיש על הנזיר · אן
צא וסרה: ומי[2] יעשה במלאת · נזרו מן תורה: שם׳ תקשט הברכה · וזה
הדבר תדברה: לקהל קדיש[3] מכל טמא · ומעשיו ׳מטהרה: קשט הן יברך
ברכה · גליה ונסתרה: בפם כהן קדיש · שמור את התורה: בעל חכמה
ודעה · ומן יהוה יירא: הו ׳דיברך על הקהל · בכל יום וירח: יעמד חכהן
ובאצבע · על העדה ידברה: כות כהני הרגריזים · אצל אלון מורא: והעדה
תביט אליו · והיא מסתדרה: ילקטו מנה׳ מלה מלה · ׳דבפמה׳ מעברה:
יאמר לבני ישראל · לא אוכל אזכרה: עד יצא הרשע · ולא הו מנן
בברכה עבדה: והיא שמנה חלקים · יפרטה על דברה: מן א׳ אל מ׳ שלש
מאות מספרה: יפלגה׳ מלים מלים · ובנסתר יאמרה: והי שמות גדלות ·
ורב דברה: למדה׳ משה לאהרן · מיהוה אל נורא: | שלשה פלגים · f. 93
׳לשנים עשר ׳מבתרה: ובתר כן ישא קולו · ויימר ׳בלב ירא: יברכך
יהוה · יבוא בה ברכת התורה: יברכך יהוה · ויאמנך ממה תירא: וישמרך
ממה ׳בקצי · האלות זוכירה: יאיר יהוה פניו אליך · במאורות יאירה:
ויחנך בעת הלחץ · והמצוק והצרע: ישא יהוה פניו אליך · ויתן לך כל
מחסרה: וישם לך שלום · מן מיני הירא: אהיה אשר אהיה · בעל הגבורה:
אלהים יתברך · הגבור והנורא: ויהוה עליו הקבול · ויפתח התרח: אן הות
מלב · ומנפש טהורה: אמר שימו את שמי · במלים ישרה: על בני
ישראל · קדש כל זרע: ואני אברכם ברכה · לא האף ולא הרה: שובו
אל יהוה · כי הימים הך ארע: תוליד מה לה תדעו · מן ברכה ומן ארה:
למה׳ תהיה עיניך פקחים · ואתה תעוירה: עזב קשות לבך · ואת יהוה
אלהיך תירא: ילבישך יהוה בגדי · רוחתה ומאורה: והתשובה אל מרך ·
בזה היום מהרה: ואפרש כפך פניו · ולבבך אנצירה: ואמר אדני יהוה ·
חטאת עמך כפרה: אדני יהוה · סליחותך היום השבירה: | אדני יהוה · f. 93b
ברחמיך אסתירה: אדני יהוה · בטובך נפש צררה: אדני יהוה · על
שובתה עזרה: אדני יהוה · בגדלך עקתה׳ הסירה: אדני יהוה · אתגבר

[1] L 16 והורה.   [2] L 17, O 5 ומה.   [3] L 17, O 5 נקיא.

על מן עליה מתגברה: כי עדתך מסכינה · ושם ומשל מתקרה: ולא עז ולא כוח · ומעט מספרה: הן תשכח אתה · מי בלעדיך יזכרה: והן תרחקה · מי יקרבה ויסוברה: והן תשנא אתה · מי יהבה ויפשרה: אדני יהוה · ברית אבהתה זכרה: וקבל ציאמה ׳ביוסף · קדקדה ונזרה: ורחמה במשה · נומיקה ומאורה: וכפר פשעתה · במקטירי הקטרה: וחתמת מימרי · ׳דפניכון אמרה: מרן יקבל צלואתכון · מראשה ועד אחרה: ויעני בעואתכון · [2]ענוה ׳דמאורה זרח: וישמע קלין ׳דצבעתכון · ובקבול ימהרה: ויטהר יצריכון · ולבבכון יגזרה: וישנא לשנאיכון · וישלמכם׳ מכל צרע: ותראו המשכן נציב · בהרגריזים אצל אלון מורה: ותנים יומה מאה שנה · אה העדה המסתדרה: מגיבים אמן:

f. 94 ובתר כן יתמר אקראו ושבוע · מן מימר אדונן חכהן הגדול פינחס בן איתמר רצון יהוה וכבודו עליו אמן:

שלום יהוה על משה וגו׳׳[1]

f. 94b ומד אנן ידעין · דו אלה רחמן · | נודי לה · ננציר לה · נכפת לה · ונשתעבד לגדלה · ונימר עבד אן יתמר לה:

جوابه ישתבח אלהים:

بعده يقال الشبوع هذه له ايضاً

בשם יהוה אלהינו וגו׳׳[1]

f. 95 מה רב ומברך זה היום הקדש · אשר הו עשר יום מן חדש · השביעי ׳דנקיב בארבע עקובאן על יד מי לערפלה נגש: והיא שבתון זכרון תרועה מקרא קדש: מה רב ובריך אהן יומה · *יומה רבה יום[2] צומה · ׳דבו יתן הכהן הגורל ליהוה · וכפר בעדו ובעד עמה:

תנים יומה וגו׳׳[1]

جوابه ישתבח אלהים:

f. 95b [3]عليه ايضاً פצל מן מימר בן מניר יסלה לו אלה התדיר אמן: وما فيه من المواعض[4] والتفرعات لزم وضعه في هدا المحل والله سبحانه وتعالي هو المعين

בשם יהוה:

בנור מניר כל לב · פוקיח כל עיניה: בזה היום הטב · נימר ממלליה: וארש מה נדבר · לאהלין שמועיה: דברים צדיקים · תבוא באזניה: אה העדה הזאת · אה בני טביה: אדמו והאזינו · במיני לבביה: והביאו ממלי

[1] As above, p. 368. [2] O 5, L 17 המתקרי שמה.
[3] From here to p. 687, l. 27, is omitted in O 5, L 17. [4] I.e. المواعظ?

בעיניכון · אה סדר צמיתיה: וכל מה אמרתי דבר · מזכיר ברע עמליה:
בכו על מה עשיתם · בכות תהביה: ואתו בנן נודה׳ עונינו · ורבות חוביה:
וננחם ׳ברעותינו · קדם אלה אלהיה: עד מתי עד מתי · נפשותינו קשיה:
עד מתי זירנות · מהלך על אפיה: עד מתי חטאות · כדמות טבריה: עד
מתי פשעות · רבת על מניאניה: עד מתי אשמות · תוסיף על מספר
כוכביה: עד מתי עונות · לא תספר בחשבניה: | עד מתי חמס וכזב · f. 96
עם חדוד שעיה: עד מתי ננחץ יהוה · במעשה׳ בישיה: עד מתי נמרי
יהוה · בכל עובדיה: עד מתי עציאן · תמיד בכל יומיה: עד מתי מחללים ·
בכל פקודיה: עד מתי כנמרוד · סרים בכל דרכיה: עד מתי נשטי על
יהוה · ומשה וכתביה: עד מתי נתגלי קדם יהוה · בעובד אשמיה: עד
מתי נעלם ונמעל · ונדמי למרודיה: עד מתי לא נתבשש · מן ביש שביליה:
עד מתי נעשק ונכחש · ונעשה עול במשפטיה: עד מתי השנאה והרכילה ·
בכל גביותיה: לא מימר צדק ולא דבר צדק · מן דבריה: ולא יראת מן
יהוה · בכל כלומיה: וזה יקני זה · על נשמת רוחיה: וזה ידבר לזה · כל
דברים מכיה: וזה ׳בלבו מזה · הך אנון דלביה: וזה ילך ׳עם זה · בשני
פניה: שעה ׳עמו ושעה עליו · ׳בתרי לשניה: כלנו על זה הדבר · מה מנן
תמצא ייה: לו היינו טבים · מה רבת עלינן דיניה: לו היינו טבים · מה
היינו באהלין תשניקיה: לו היינו טבים · מה אתחדשת עלינו מצוקיה:
לו היינו טבים · מה אתגברת עלינו צרעיה: לו היינו טבים · מה אתנגפנו
במיני מגפיה: לו היינו טבים · מה הויני במחזק ערויה: לו היינו טבים ·
מה אתהפכת עלינו מרטושיה: | לו היינו טבים · מה נפלנו בעיני כל גויה: f. 96b
לו היינו טבים · מה צפרנו דרסה׳ לרגליה: לא כות ולא עז · ולא ׳מנן
פני עממיה: מה זאת בתינו · מן שכוני שממיה: מה זאת הימים · יומי
מועדיה: דבה אברינו לא נתעתיד · למהלך לחגיה: אל המקום המבחר ·
בחדות נפשותיה: ונעמד ׳בכנשת ׳שכם · וננקי להפסח עניה: אזלת כנשתה
מנן · אה מגיפה מרכיה: אזלת כנשתה מנן · אה מגיפה תליה: לו לא
אנחנו ממרים · מתקרים סרועיה: מה עשה יהוה עמנו זה · בדיל כל
אמיה: חלילה לו יעשה · אלא צדק בבל משפטיה: אוי עלינו ומה לנו ·
טוב מחניה: הסלע ישמע · ואנחנו קשים ממריה: עינים תראה׳ ואזנים
תשמע · ולבבים תליה: עד מתי מרוד על יהוה · *במעלים על[1] מחניה:
נמהר היום בשובה · בלבבים כעניה: אולי ישוב יהוה · ותהי לנו עניה:
ועתה אה העדה · אה בני טביה: שאו ידיכם׳ · קדם אלה אלהיה: ואמרו
אהיה אשר אהיה · אה עשה כל פליה: קבל ציאם עמך ותפלותון · בעמל

[1] ? Leg. בעמלים לא.

ארשי שלמיה: וכפר חטאתם · בעמל המלך והנבי וארשי כהניה: אדני
f. 97 יהוה · שמע שיאליה: | אדני יהוה · רבי טפליה: אדני יהוה · כפת סניה:
אדני יהוה · רבי מניאניה: ותנים יומה מאה שנה · אבהתה ובניה:
מגיבים جوابه אמן:

عليه ايضاً אקראו לו עוד رحمة الله عليه

ב׳ל׳ב׳ב · ׳דכי מן הרעות:
נ׳ש׳ב׳ח · לאלהי הרוחות:
מ׳נ׳י׳ר · לבב דלו ראות: י׳ב׳ק׳ר · על טובות המראות:
מ׳ן: ל׳ה · מצפית המדעות: י׳ר׳א׳ה · דרך טוב הדעות:
ע׳י׳נ׳י · צלמך לראות: ת׳צ׳פ׳י · מיני המראות:
ח׳י׳י׳ך · תמיד בכל שעות: מ׳ה: ל׳ך · משכיל בכל תעות:
f. 97b מ׳ה: ט׳ב · מדבק בראות: מ׳י׳ת׳ב · יתה למראות:
ע׳י׳נ׳ך · מכינה לראות: ו׳ל׳ב׳ך · אוצר לכל דעות:
א׳ז׳נ׳ך · מכינה לשמעות: ו׳א׳נ׳ך · לא במשמעות:
ד׳ב׳ר׳ך · יהוה ׳ברעות: ש׳מ׳ע׳ת · משׁשה הפעות:
ה׳א: י׳ש · יבקר מלאות: י׳צ׳פ׳י · עיני המראות:
ט׳ו׳ב׳ך · למשמע השמעות: ת׳ש׳מ׳ר · מיני המצות:
ת׳נ׳י׳ם · יומה מאה שנה במלאות: י׳ק׳ב׳ל · אלה מכם מיני המקראות:
ומד אנן ידעין وتمامه

عليه ايضاً يقال هذه אלשבוע تاليف العم المرحوم الشيخ ابراهيم القباصي
تغمده الله بالرحمة والرضوان واسكنه فسح الجنان امين

f. 98 אתיך חדי יום הכפור · אתיך חדי יום העשור · אתיך חדי יום בו יתקע שופר דרור · אתיך חדי יום הפרקן מן האסור:

אתיך חדי יום הסליחן והרחמים · אתיך חדי יום לית דמי לה בימים · אתיך חדי יום סלחיו אשמים · אתיך חדי יום גלגיו רמים:

יום צומה מה טבו · ומה גדלו ורבו · בו כל העם יקוו · בצלואן ותשבחן בחדבו:

אלה ישימו בריך ומברך עליך · ועל כל קהליך · ויצליח את עמליך · וישא פניו אליך:

תנים יומה מאה שנה · סדרה המזדמנה · תעשו אתו כל שנה ׳בבשרנה · ׳בתפלות מי דאמר סלח נא:

ישתבח אלהים:

ايضاً عليه פצל מן מימר בן מניר · יסלח לו התדיר · لزم وضعه في هده
المحل لكونه عجيب وما فيه من المواعض والاستغاثات والتفرعات

f. 98b בשם יהוה סעורה:

בנור מניר מופע · משכיל לכל ראה׳: ראה יתה ייתי · מן נפשה לה
בעי: בעי זה המאור · לא ילך בתעי: תעי מן לא יהיה · ליהוה רבה בעי:
בעי אליו בלב · יפה לו ויהי: יהי לך אה נפשה · תיתי ותשמעי: תשמעי
תלמידות · אולי בון תדעי: תדעי הדרך · אשר בה תתודעי: תתודעי הן
אתי · בן מהלך תבאי: תבאי מובא הקשט · ומן הבטול תצאי: תצאי
מוצא צדק · כי טוב לך תסעי: תסעי מן הרע · אשר אתו תשאי: תשאי
כל חטא · וממנו לא תתחטאי: לא תתחטאי מן רע · רק תוסיפי לא
תגרעי: מגרעיך מעשיך · אה ממריה בכל שעי: על מה ולא שעה · מן
אלה תיראי: עד מתי אה נפשה · מסכינתה לא תזעי: תתקרבי מן הרעות ·
ומן הטובות תברעי: ותלבשי בגדי בישה · ובגד טוב תשלחי: ותהבי כל
שוא · וכל קשט תשנאי: ותחללי שם יהוה · ובו ׳שקר תשאי: ותגנבי
ותכחשי · ומן חרם לא תשבעי: ותכפצי ותגזלי · ושחד לשוא תקחי:
ורכיל והדל ומום · ומהלך ׳עם זנאי: ומרוד וזידון · ומאלה תקנאי:
f. 99 ובסתר כל עול · ואליל ׳בנגלאי: וכמה משמע אוכחו · ולא תתוכחי: לא
יהוה רצי עליך · ולא עם עלאי: ולא משה בן עמרם · ולא כהן ארעי:
אה נפשה בישתה · עד מתי תתרשעי: אה נפשה קשיה · תורת הממרים
תקראי: ותורת משה הנבי · אה מסכינתה תשכחי: אוי עליך אה נפשה ·
לבעלים תזבחי: ולאלה במעשה · לעותיך תעצאי: אה קין ולא תימר ·
והיה כל מצאי: אה למך דאמר · איש הרגת ׳לפצעי: אה חם במעשיך ·
דמן יהיו שאי: אה נמרוד אה פרעה · עד מתי תפרעי: אה רביצה
תחת הרע · ועזר לך מה תמצאי: מה תבששי מיהוה · ואין ליך תכנחי:
מה מכנפיך חטא · ובמעליך תרעי: שובי אל יהוה · ובפתחו הנחי: מה
תתרחצי עליו · ועל רתמיו תבטחי: מה מכפניך הצרעות · אשר אתו
תקראי: מה מכפניך המצוקות · אשר לון תשקחי: מה מסתיך מרירות ·
׳דפניה תלאי: הייתי בעליון · ומימריך משתמעי: ואתי יומן שפילה · זועה
לעממאי: תגעליך הארצות · ותכסיך אדמאי: ואין ליך תקומה · בין ׳עמי
f. 99b נכראי: | ולא ירחמיך אחד · מן גבאי ובראי: אה מסכינתה אתפוררי ·
ואת עיניך אפתחי: וראה מליפותיך · אשר בון תמחי: וכל עת ׳בצרעה ·
אתי תמצאי: וכל יום בפתח · מגביאתה תבאי: ולא רב מן מגיפותיך ·
׳בכנשתה יראי: ׳דיצאת׳ מידיך · אל ׳עם זידנאי: הא עליך כנשת ׳שכם ·
חלילה ליך תטמאי: ותפקי מן ׳עם יעקב · אל ׳עם ישמעאלאי: אה חלקת

השדה׳ · אה מזבח אל ראה׳ : אה מציבת יעקב · קדש עבראי : אה מקום התפלה · לבני שמראי : חלילה ליך תשממי · מן קראי וצלאי : ופתח סדריך יבטל · מן סדר קראי : ומזבחיך מן הכהנים · דלכל חטא סלחי : ושמרי נברך ותשבחתה · דבידון נשאי : ׳כתבה ומרבין לה · בלב חדי וזהי : וקראים עליו שמע ישראל · טובי לקראי : תראו זה ביומיכון · וידיכון תתנשאי : ויסלח אלה לחטאיכון · וכל אשם ופשעי : ויקבל אמן ציאמיכון · אה עדת עבראי : ויבד מפניך כל אויב · וכל דבב ושנאי :
f. 100 בעמל הצדקים אבותינו · השלשה הזכאי : | ויוסף ואדונן משה · דידיכון מלאי : ואהרן ובניו · ודקטל הזנאי : ותנים יומה מאה שנה · לקהל עבראי :

מגיבים جواب אמן :

ويقال عليهم هده الاقرا والشبوع تاليف المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي رحمة الله عليه وعلي جميع قال يشرايل امين امن

שלום יהוה על משה · דקרא לו משה משה · ודרם לנו אשה׳ · ונתן לו שני קרשה :

משה שליח צדיק · באלהים קרוב דביק · מן הרע הו רחיק · אדכר לטב משה :

משה נבי נאמן · על בית אלה אתימין · ובכבוד אזדמן · במשכן קדשי :

f. 100b משה נבי קשט · בחרו האל הקשט · וכתב רב לו אושים · קדש מן קדשי :

נביא לא קעם כמו · ולא כנור צלמו · כי מן השם שמו · מי לו זה כמשה :

נביא צדיק תמים · גלגיו עצומים · כי כל העולמים · יסידו ׳בנביות משה :

טהורה גויותו · וצדיקה נביותו · ישראל עדתו · שלמו על משה :

נפשי ׳עם לבבי · תהב זה הנבי · הא טובי הא טובי · מן יימן במשה :

טובי מן ישלם · ׳בטהרות הפם · על משה ׳דסלם · דאמלל מן אשה׳ :

נשלם כלנו · על משה נבינו · דאמיר עליו [ע]ענו · מכל האנשי :

נתפלל לך אה מרן · במשה נבינן · כל ימי חיינן · ׳בידים פרושי :

ונימר ׳בלבב טוב · סלח לנו כל חוב · באברהם ויצחק ויעקב · ואב אפרים ומנשה :

ושימו ציאם יהי · ׳מברך על עבראי · לבצלותה קראי · בתורת קדשי :

f. 101 תנים יומה אה עם רם · מאה שנה לזה הציאם · ואת ׳בשמח ושלם · ואיקר וזהו וששי :

מד אנן ידעין وتمامه

وبعده يقال ألشبوع لو عود رحمة الله عليه امين

הא יום ׳מברך ומקדש: טובי מן לגֹוה׳ מתקדש: ובגדי היראה והמֹהבֹה ילבש: ושובה מן מרו ידרש:

יום בין הימים מה טֹבו: בו סדר עם ישרָאל יקוו: וישלחו העונות ולמרון ישובו: וקרבן צלואן ותשבחן יקריבו:

יום מכל חימים קדש: יום בו ענות לכל נפש: יום בו העונות תתגרש: יום בו ישתמע כל בלש:

f. 101[b] יום גלגיו מתרברבים: | יום בו לֹתהבים מיתובים: יום בו סלחיו לכל חובים: יום בו ישראל יהיו צעורים חדובים:

هده البيت يقال اذا وافق السبت

יום טובותיו רביאנו: שבתה עֹם צומה אוזלמֹנו: זה בו אנחו לגֹויותינו: וזה בו ענות לנפשותינו:

חדו רבה לצֹעמין: וגנו רבה למבטלין: ׳דליתון ׳בזה היום קעמין: מודים ומֹשבחים ומחללין:

כל אמיה יצומו: אלא ׳לישראל לא ידמו: אשר מערב עד ערב יקומו: בתשבחן שֹם יהוה ורוממו:

אה צֹעום יסלח לך אֹל רחום: ויקבל שובתך בזה היום: ויֹחדר לך ברית שלום: בעמל הנבי העצום:

f. 102 טוביכון צעומיה: ׳בזה יום סלוחיה: תענו ית נפשותיה: אבהתה ובניה: ישימו מרך בריך ומֹברך: עליך ישראל ועל סֹרדך: ואל רוחתה אמן יעזרך: ויברכך יהוה וישמרך:

תנים יומה אה ישראל: תנים יומה אה עם האֹל: תנים יומה ׳בלא אליל: תנים יומה מאה שנה בשלם גדיל:

ישתבח אלהים:

عليه ايضاً فصل عظيم مما فيه من المواعض والاحكام العظيمه والدعوات والاستغاثات الكريمه وهوا تاليف نادرة هده الوقت العم المكرم الشيخ ابراهيم ابن المرحوم العم يعقوب الدنفي اطال الله في حياته امين امين

אב לן ׳משבחה׳ · ׳בלב מנציר כֹנע:
ברכיות פֹממה · וטֹהֹרות לשֹנה:
f. 102[b] רֹאש ותוך ואחֹר · למלכה דיאנה:
הלא הו חיינן · עֹם דורות ׳זבֹנה:
׳משבחתה׳ ורֹחֹמותה׳ · לחֹם לן ומזונה:

בין ולית ישכח · והנה הנה:
נא אדני סורו · לשביל אמונה:
יהי לוכון מקלט · ותהוני בעליונה:
על פתח הרחמים · ים טובות מתנה:
קרשו בו ואתיכנו · שמה ברתיכנה:
בלב מלוא אוקר · ובנצירות ענינה:
באו שם בצל קורת · אלהים רחמנה:
נביעו מה תבחרו · והדרישות נותינה:
אלהים יתברך · ואין מן לו ימנע:
׳בים טובה טבעו · עהעשיר ואביונה:
סבל כלה בחילה · ותן לכל אנש חנה:
כפי מה יצרכו · בחכמה ׳מתקנה:
וארצי סדר עלמה · והוה עהעשיר ממנה:
הכל והוו תחת אדה · וחילה דברנה:

ראה לון ׳בלא ראות · ושמע לא באזני: והו הך לא וכמה אין · ולא לו תמונה: ומקץ לא וגבול אין · רק מלוא ׳בכלנה: ואחז בכל ולא יאחזו · מן כלה מכונה: לא יפלאו כלום · והו פלי מן מצפית העינה: יפה לן כד נשוב · לידה ונתחננה: לפני שלטנו ונתפלל · מד אנן אנה: | ידעין כי לית f. 103
לן · רחצון על עורנה: וכל דלבר מנה לא כלום · רק ׳שקר חידנה: בו נדבק ועליו נתרחיץ · ונשא לו העינה: ונבכי דם דמעות · פני גדלו ונכנע: ונרים את ידינו · אל קדש כל מעונה: ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו · ונאמר אל נא: אדני יהוה שוב על עמך · והשובה חננה: שובה יהוה על עבדיך · וקבל ציאמה ותחנונה: שובה יהוה על עבדיך · וסלח לעונה: שובה יהוה על עבדיך · ומים השובה הגמנה: שובה יהוה על עבדיך · ואל תפן אל עציאנה: ועל ערפנו הקשה · ורעות יצרנה: דאנן יזופין ויצרן ביש · וחטאינו סגיאנה: ולא לן עמל מריח · ירצי לך אה חנונה: והן גמלתנו כפי עמלינו · תשרפנן בחף עחרונה: ואוי לן מזה אוי · ואלית׳ אה אדונה: דבק לן ורתי · לעתירה ומסכינה: מנו ׳דירתי ויתרחם · הך די אמנה: מנו ׳דידבק ויחס · על יתום ואלמנה: מרי תאב ואתרחם · ונחל בבני כשרנה: מרי זכור ברית רחמיך · ׳דבמערתה שכונה: וראה דלות בניון · בין עם עז פנה: ומה צפרת[1] בו נפשותיון · מן משפט בני זידנה: טרחו השנאים עליון · וימררו את חיינה: בזאת ימי פנותה ·

[1] ? Leg. צרעת.

f. 103b והצרעה היתרנה: | דאנון נפילים בה · אסירים ′למיסונה: נביכם עתה
בארץ · מלאה זמה ועציאנה: והקשט בה בטול · ולית ימצא מימנה: ולא
מן ייראך אה מרן · ולא מן מנך יכנע: ועמלי הגוים ההם′ · דמיסם על
רע וזנה: לא יהי בון צדק · והדבר הרע לון עדנה: כי גוי אבד עצותם ·
ואין בהם תבונה: לא חכמו וישכילו זאת · ויאבינו לאחרתנה: וחלילה
אן יסחר · מנך רע עובדנה: דאתה עמי וידע · ולא יפלא שלטנך מינה:
וית כלה קני · ושמך אל קנה: מרי אחם על עמך · ושלח לון ′ספינה:
תושיעון מן אהלין · ותטפי לון יקדנה: ויקום מימרך על יד משה ·
′בקדש אלפנה: קומה יהוה ויפוצו איביך · וינוס כל שנא: וברב חרונך
תרדפון · וכן עורי ′ברינה: ובחף ובחמה ובקצף גדול · דרכון אכינה:
ושים לחמון קוץ ודרדר · וראש לענה טעמונה: עד תאבדון ברב רגזך ·
ותשליכם על הארץ עורנה: ושלח לן מנון ′נשמה · וטהרנן מן טמאנה:
דאתה אה מרן יכל · ויכלותך רבנה: ולית ′דיקום אלא חילך · ולא ′עמך
תניאנה: ודבעי לבר מנך · בעותן גפנה: מרי הן עמיך רחם עמך ·
f. 104 והצעקות שמע מנה: | ושוב מחרון אפך · ואנר ′לרצונה: וספק לן
בהסליחן · בזאת ′עדנה: ואשמר חיי קהלי · ואותירון ′בששונה: והוציאון
מכל רגז · ומכל חלי ונגפנה: ושים להם רתותך · והסיר מנון כל יגונה:
ורחם מאתיון · ולון אשכן בפרדס הגנה: ושובה יהוה רבבות · אלפיון
במניאנה: וסגי מנון ומן בניון · אנה ובכל ′מדינה: ואפתח לון טב
אוצרך · והטיב המתנה: אהיה אשר אהיה · וארחק מנון כל סנא: ואתגבר
על מן יתגבר עליון · ועל מן להם ישנא: ושים זה היום ′מברך עליון ·
ותנים יומה מאה שנה: וישוב אמן אליון · כל שתי ′בשמח ושדכנה:
′ביומי תהבה · וקרוב יהי משכנה: מניר ′ברצונו · על הר השכינה: ותהי
ממלכה תמידה · אל אחר יום דינה: ויתנשא ראש ישראל · ויתגלי פרקנה:
ותסתקף מיתוביתו · ויתעמר בניאנה: ′בסוד שמך הקדוש · ובאבינו אדם
ובנח: ובאברהם ויצחק ויעקב · ויוסף ′דלא זנה: ובאדונן משה בן עמרם ·
אשר עור פניו דנע: ובאהרן ואלעזר ואיתמר · ופינחס ′דקנא: וביהושע
וכלב · והשבעים הזקינה: ובקדוש מימרך על גדלך · סלח נא: לעון העם
הזה כגדל חסדך · וכאשר נ׳:שאת′ לעם הזה · ממצרים ועד אנה:

מגיבים: جوابه אמן:

f. 104b وبعده الاقراو والشبوع له ايضاً اطال الله بقاه

שלום יהוה על משה · דקרא לו משה משה · ודרם לגו אשה · ונתן
לו שני קרשי:

משה מאור קדש · מאז הבריה אתפרש · ואלהים לו כנש · במעון קדשי:

משה נורו אופע ׳ ואתגלי בכל פה ׳ ויפה תאר ויפה ׳ אתילד ׳בששי:
משה טב כל מולד ׳ וכמו לא אתילד ׳ שמו בן יוכבד ׳ זכרו טב על נפשי:
משה רם כל גבר ׳ ודמע זרע עבר ׳ זכרו ירוח הצרר ׳ וינשא ראשי:
משה נביא סגיל ׳ ומרן לן בו אבדיל ׳ עליו כל עת נשאל ׳ השלם ולא נתנשי:
דכרן טב הנביא ׳ כלבש על לבבי ׳ אה מרי ורבי ׳ קרבני במשה:
קרבני בו אה אלה ׳ ושים לי ׳בזכרו גאלה ׳ ושלמי עליו שלח ׳ הך די מבקשי:
מהב משה אקרש ׳ תוך לבי ואתפרש ׳ ולא אני מבקש ׳ כלום אלא משה:
f. 105 ישראל טובינו ׳ במה מרן אהבנו ׳ שם בן עמרם נבינו ׳ וברתו לן ארשי:
תני עליו השלם ׳ אה אחי ולא תדם ׳ בזה וחייך תנשם ׳ ויהי לך נפושי:
השלם מנך אשא ׳ על מה לא כמו באנשה ׳ נור בריאתה ושמשה ׳ אדכיר לטב משה:
זה הנביא הלז ׳ זכרו ישא הרגז ׳ בו נתגלג ונכרז ׳ שלום יהוה על משה:
והך לא נתן שלם ׳ על משה בן עמרם ׳ ׳דבו מחר נגשם ׳ ובתפלותו נתושי:
כל מן ישלם עליו ׳ ויתגלג בגלליו ׳ אני עבד אליו ׳ מן כליל השמשי:
שלם ישראל שלם ׳ ברכיות הלב והפם ׳ על מי מחר ישים ׳ הרתו עליך פרושי:
משה חלק ונחלה ׳ וטב מתנה מן אלה ׳ שלח לן בתפלה ׳ ומי לו זה כמשה:
טובן ולן הבסרן ׳ עם השמח היתרן ׳ יום דבו יקום לחשבן ׳ במשה נתושי מן אשה:
f. 105b בו נתפלל ונשאל ׳ למן יברך ציאמן ויקבל ׳ יתן בחסדו ויציל ׳ מכל דבב וקשה:
תנים יומה בחדי ׳ ישוב יהוה לחדי ׳ עליך כאשר חדי ׳ על אבותיך ׳בששי:

ומד אנן ידעין وتمامها جوابه ישתבח אלהים: وبعده الشبوع

אטהר פמי ולשני: ונפשי עם רוחי ועניני: ואמר עתה בלב כניע: תשבחן ׳לשם אדני:
לו ארבה וגם אשבח: ובכיר דחילתה אצבע: ואקום קמי גדלו מקוה: ואשוב לו בתשובה:

שובה לידה תשיבני: ומן ים עוני תצילני: אה מן בך ועליך רחצוני: שוב עלי אה אדני:

אדני שוב עלי קבל מותי: ובגד שובתך אלבש אתי: אה מן לבדך f. 106
צלעותי: בחסדך ראה ורחם דלותי:

דלותינו רחם ׳ברברבך: ושובתינו שלח ׳לקרבך: ועני לן הך די טובך: ושוב מחרון אפך:

אל פתח רחמיך נסנו: ׳מרבות רע עונינו: אן לית אתה תשוב עלינו: מרן ואלא מי לנו:

אתינן ליד חסדך מנצירים: ׳בלבבים שבירים: אן עמיך שים לנן דרורים: בזה יום הכפורים:

קבלנו ׳בזה היום הקדש: ועונינו בחסדך בן גרש: ושוב על מי בקש: טובך מלב ומנפש:

הא על מן ישוב ׳בלבו: ויסיר הרע בקרבו: ויעזר ליד רבו: ויצבע f. 106b
׳בים טובו:

שובה למי ירחמך: ובשובה תמיד ישימך: אן תדרש כפירות אשמך: היום הזה הו יומך:

׳בציאמך לית לך דמי: ואתה בעין לבך ׳עמי: כי עורנך קעומי: ׳בציאמון על זמי:

תמיד תהי מצתמית: על קשטה ולא לך תבנית: ויהי ציאמך אמת: וברית לא יכרת:

תנים יומה דן ערנה: תנים יומה לכשרנה: תנים יומה ׳בששונה: תנים יומה מאה שנה:

ישתבח אלהים:

عليه ايضاً فصل تاتي من قول جناب حضرة العم المكرم ابراهيم المزكور اولاً f. 107
مد الله في حياته واقام منه كمثله في اسرييل امين امين امين

בשם יהוה הרחמן:

חרמתי את ידי אל האלהים · אל עליון קני: קני שמים והארץ · הרעי אתי מעודני: מעודני עד היום הזה · ואני הנני: הנני הלך ׳למות · ולמה זה לי בי אדני: אדני לית לי אלא · כי אם שמע תשמע מני: מני כמה הואלתי · ׳לדבר אל אדני: אדני ואנכי עפר ועפר · ומעט מן איש אשר כמוני: כמוני לית בעל עון ופשע וחטאה · והרעות מצאוני: מצאוני הרעות האלה · ומה נאמר לאדני: לאדני ומה נדבר ומה נצתדק · והאלהים מצא

עוני: עוני חדל לספר · כי אין מספר לעוני: לעוני כי عחטאתי · ויהי רע
ביני: רע ביני יהוה חטאי · ואצלחי איננו ואני: ואני אנה אני בא · ורבץ
תחת משא ממני: ממני איך אוכל להורישם´ · רעות רבות וצרות רדפוני:
רדפוני הרעות האלה · עוד מעט וסקלוני: וסקלוני ואש קדאה תלחט ·
f. 107b מוסדי לבי ושרפוני: | ושרפוני ופשט הרע בי[1] · ויחלף את רצוני: רצוני
חשיב עלי רע · והאלהים נתן לפני: לפני את عאחיים ואת הטוב · ואת
הרע הריאני: הריאני נא דרך המלך · וסרתי מן הדרך אשר צוני: צוני
והייתי רק עשוק · וגזול כל עדני: עדני מעט ורעים · היו ימי שני: שני חיי
הלכו · והסרו עד זידני: זידני בזידון דברי · ואשא משל לשני: לשני
יכחש וישקר · ואוי ממראה עיני: עיני אשר תראה · וממה תשמע אזני:
אזני ורע מעשה ידי · והלכותי על פני: על פני האדמה · ´סורר ומורא
בין זימוני: זימוני והנה תעי · וחשב ביש צררני: צררני ואשוי ממני שוי ·
ולא אוכל להמלט פן תדבקני: תדבקני הרעה ומתי · ותמות נפשי מות
עציאני: עציאני מרעי כי יריא´ אנכי אתו · פן יבוא עלי והאכני: והאכני
הנפש על הרוח · ואין מציל מרע חני: חני הוא דלקובל לי · ובים עון
ופשע טבלני: טבלני ואין יש לאל ידי · ועתה הייתי ולשני: ´לשני רעות
וחטאות · ומה לי אלא שובתי ´לפני: ´לפני יהוה ואתנפלה · ואמרה אדני:
אדני יהוה אל תשחית עמך · וזכור ברית שכוני: שכוני מערת המכפלה ·
ובם´ ´ברב רחמיך וחסד[יך] רחמני: רחמני בבן פרת יוסף · ומי אמיר
f. 108 לו משה ויאמר הנני: | הנני לך אשאל באהרן ובניו · אלעזר
ואיתמר ובפינחס הצילני: הצילני נא מיד רעי · ובעין רחמיך לי פני:
פני ותמות נפשי מות ישירים · ולשובה אמולי אפני: אפני ותשמע לקולי ·
ונא מעט הגמיאני: הגמיאני מים מן הרתו · ותן רעותי נגיפים לפני: לפני
´ביום הכפורים · כי הוא כפר על בני: בני ישראל מנער ועד זקן · ישמרם
יהוה ולון יחני: יחני יתון בסדר מועדיכון · ותנים יומה ´בששוני: ´בששוני תשוב
איש אל ציאמה · ולא ימצא בך יגוני: יגוני ´לרבביכון הקעמים עליכון ·
יתנם יהוה נגפני: נגיפים לפניכם · וישליכם אל הארץ עורני: עורני
ושכבתם´ ואין מחרד · ובשמיך יערפו טל אשרך כשרני: כשרני מי כמוך
העם הנושע · קהל קדיש כניע: כניע אם כנים אתם · שובו לכם ללקני:
ללקני ואמרו בכל לבבכם · אל נא תשית עלינו אדני: אדני אשר נואלנו
ואשר חטאנו · וסלח לנו ושים פרקני: פרקן מן אסור אשמן · אה מן
שמך קני: קני שמים והארץ · אהיה אשר אהיה בי אדני:

מגיבים جوابه אמן:

[1] L 16 בע.

f. 108b ויתמר עליו זה אלאקראו ואלשבוע מן מימר הזקין הזוכיר אלה
אל ימי חייו יותיר אמן:

שלום יהוה על משה · דקרא לו משה משה · ודרס לגו אֹשה · ונתן לו שני קֹרשי:

משה מן נור נֹטף · אור שמשה ממו נכסף · הנאמן בו ישקף · באחרית עלינו נור משה:

כוכביה מנה רֹגעו · על צלם מי ׳בדתו באו · אוי לאשר שׂנאו · אין נבי במשה:

בעלמה וגם באחרית · לו לא משה לא ברית · והפרקן יהי ממחרית · ׳לתפושי דת משה:

ומי על אלה שקֹרו · כזב ׳בזידון דברו · אן קם כמשה סֹרוע · יתוקֹדו ׳בנו אֹשה:

צומו לאלה בנציר · ושובו גוי טהֹר · תנים יומה לכל שֹׁמיר מן אפרים ומנשה:

f. 109 ומד אנן ידעין וגו״ جواب | ישתבח אלהים:

בני בעלי השׂבֹועה: היום השובה סהֹרוה: בכל הנפש ומלואה: ורֹאו כי טובה מֹנוחה:

צֹעום היום שכרו: העונות דלה יסורו: כי שמרו הוא ובא ׳בשכרו: תורותיך ליעקב יורו:

מֹעני הנפש היום: בנסר לה יצא שלום: ומי יֹרח רמצון יצום: בשני עלמים נחום:

לא קשט אלא לתפושי: ולא נביא קשט במשה: אה רוחי ולבי ונפשי: צומו לאֹלה על דת משה:

אדכר לטב לשֹׁמרים: אמורי כל חכמתה באיקרים: כי שמעתם אמֹרים: תנים יומה ׳בשמח ושרים:

ישתבח אלהים:

f. 109b ויתמר דראן מלכה דלעל מכלה ומרקה עבודה דעלמה אלהים
תסתגיד ותשתבח: ויתמר ישתבח:

בגדלו שֹם זה יום הכפור · מקלט להֹתשובה: ובו לנפש דרור · מכל חֹטא ותועבה: טובך אן תהיה בו טהור · ותשוב שובה ׳בלא שובה:

ותנציר נפשך[1] ויצרך: וביראה תקום קמי מרך: עד יקבלך ומכל חטא יפשרך: ויחלף לחצך ברוח:

[1] O 5, L 17 לבך.

جوابه רב אלה وتمامه וכי בשם وفصل من יתרבי · ויתמר מליפוט:

אהרן כהנה · דבֿרך בֿעדניו: ועמה ´דבר´ה[1] · וסגֿה מניאניו: ואסתגל ואתקדש · ואגֿדל רביניו: כד קֿרא עליו · יאיר יהוה פניו:

جوابه וידבר יהוה אל משה לאמר דבר אל אהרן: وتمامه

f. 110 ותשרי מקרתה אל ויקח קרח · יתמר יתהלל · ויתמר אה אֿל רחום וחנון · מן מימר הרבן יוסף עליו הרצון אמן:

אה אֿל רחום וחנון וגו״[2]

f. 112 ويقال بيت אה אל רחום וחנון وتمامه و في قديم الزمان كانو يقولو בכות وهي ندبه للدي يكون متوفي لرحمة الله تعالي لجل تذاكاره يقوم يقولها شيخ الصلاه ونغمها علي نغم אה בן אדם עד מתי وهي من قول سعد الله الكتاري رحمة الله عليه وعلي جميع اموات القال امين ودلك אלבכות משרוחה في عوايد سابقا لم لزم شرحها[3] في دلك العاده لكون انها بطاله

ארֿך חיינו נבכי · ´ברֿמעות דם נבכה: סריחתן סני · אלא דת רחמן:

وبعد تمام אה אֿל רחום וחנון יתמר דראן חילה רמה שֿמֿע בקלן ומרקה אתהו חדה وبعده يقال ישתבח:

בגדלו אפרש מועדים ומוֿעדים · מן כלילון זה יום הכפור: דו תרח f. 112b לתתובתה רבתה · פתיח ליתו סֿגור: | לאוֿי על כל עבראי · לגוֿה יהי עבור:

ויקום קמי מרהֿ בנצירותה: ויקריב התשבחן על מזבח צלותה: ויתן לנפשו ענותה: ומן שביל קשטה לא יסור:

جوابه רב אלה وتمامه וכי בשם وفصل من יתרבי ויתמר מליפוט للقباصي رضي الله عنه امن عليه ايضاً يشتبح علي تحرير هده اليشتبح وهي مناسبه

[4] בגדלו יֿעזר עליך יומי רוחתה · ויֿשֿמך תמיד בשמח ושדכני: ויזרח בלבך נור אימֿנותה · ותממי לדרגיך עליוני: וישיב עליך מן ברכת אהן יומה רבה יום צומה קדישותה · עֿם ברכת הנבי הנאמן הכבד הכֿני:

הו משה נביך וספריך: דאתחנן ואתפלל למרו בֿעבוריך: ויאמר יהוה סלחתי כדבריך: ואעולם חי אני:

[1] O 5, L 17 עמה דרבה. [2] As above, p. 63. [3] But O 5 gives the line which follows. [4] Not in O 5, L 17.

f. 113 جوابه רב אלה وتمامه ומליפוט للقباصي رضي الله عنه امين

שמש בהנתה · אהרן הלוי: על פי מרה אכהן · במשכנה דאקוי: ונביה דאמלל · מתוך ענן עבי: ואכנשו עליון · מבני שמעון ולוי: ואתיגרו עמון · מסהב ועד רבי: ואלהים הוה עמון · ונורון לא יכבי:
ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי:

عليه ايضاً מליפוט עליה من قول مفرج ابن يعقوب
المفرجي لطف به ربه וגו׳

קרח ברע ברח · וסר מן מושבי: הגבור והנורא · וילך ולא שבי: הא זילה כי סרה · מן דת משה הנבי: גן עדן ליתו מעברה · אלא יתוקד באש להבי: ודתן ואבירם והזרע · אשר עמון אקוי: כות סורר ומורא · לית בינם רבי: ובני קרח · לא הוה בהם צדבי: ולא מתו ברע · והוו מרב בני לוי: זה גלי בתורה · קדש כל ׳כתבי:
ויקח קרח בן יצהר בן קהת בן לוי:

f. 113b וישרי מקרתה אל פינחס · יתמר יתהלל ויתמר מדרש חסד טוב
מן מימר ננה בן מרקה רצון יהוה עליו אמן:

סלח לנו · אה אל קני · בחסדך אשר · לא ימני:

هذه بيت التقبيل

אה אל ישר · מר הבשר · סלח לאשר · עמד פני:
טובך וחסדך · וצלא נגדך · בעמל עבדך · משה ׳עני:
טובך כפל · למן שפל · לנו גאל · מכל סני:
טובך סהר · לן יכפר · לא יספר · ולא ימני:
בחסדך חנן · וסלח לנן · ואל תפן · אל עציאני:
טובך גלי · ושמע קלי · וסלח לי · מרב עוני:
כל טוב ממך · וסלח לעמך · ׳דלית עמך · אלה שני:
f. 114 אתה ׳לבדך · מה רב חסדך · סלח לעבדך · דו דל ועני:
סלח לעוני · ורחמני · אה רחצוני · ואה ׳מגני:
סלח וחמל · באשר נמל · לבו וחמל · בלב כני:
סלח ושוב · דאתה קרוב · בדד יציב · שדי קני:
פניך ירם · מי לו אשם · פמי אלם · וכן לשני:
שא פשעי · וכל חטאי · בחסדך ראה · ואתלי פני:
אליך רבי · בכל מגבי · אפרש כפי · ואתלי פני:

אתה צדיק · קרוב רׄחיק · *בחסדך אדיק · אה אדני[1] :
אתה אלי · ׳חרה פלי · ׳דלא בלי · ולא שני :
כל עדתך · בעים יׄתך · כל רבותך · לא תמני :
f. 114b אה צעורי · ואה גבירי · אתה מרי · ועבדך אני :
עוני קשה · כסה רישי · מרי אושיע · והצילני :
עוני יׄתר · גלי וסתר · דמות עפר · לא ימני :
אני מובא · ׳בים טבע · ולית לי תיבה · תושיעני :
מה אמר · ומה אדבר · ומה אספר · ומני סני :
עבד לנו · ולבנינו · נפשותינו · הן נׄעני :
אדרש רבך · בכל מגבך · שוב מאפך · אה אדני :
לא תתנשי · כל ארשי · זכור ואושיע · מן רצמני :
f. 115 טובך באים · עם לך צאים · בזכאים · קבל מני :
טובך יוסיף · סלח ואוסיף · בעמל יוסף · דלא זני :
אפשט רׄתו · לאשר אתו · בדקראתו · אה מימני :
טובך לן תן · באשר אכהן · תוך המשכן · והוה בני :
ובכהנים · דלון בנים · מכל סנים · תושיעני :
קבל שיאל · עבדך וחמל · באשר קטל · המדיני :
סלח ושא · כל עון ופשע · ׳ביהושע · ובן יפנה :
זה הציאם · גדול ורם · בריך שלם · על זימוני :
f. 115b אלה יעמר · זה הסדר · | וחייך ישמר · אה אדני :
תנים יומה · בני עמה · בדן צומה · ובו תתחני :
ואשר אמר · זה המימר · אפשט עדר · אה[2] זימוני :

ויقال بيت סלח לנו وتمامه

عليه ايضاً מדרש[3] تاني علي الوزن تاليف זקן ישראל العم المرحوم المعفو عنه الشيخ مسلم الدنفي رحمة الله تعالي عليه امين وعلي جميع القال

סלח לנו · אה אל קני · בחסדך אשר · לא ימני :
אה אל צדיק · לך אצעק · בחסדך אדיק · ואגיבני :
אה אל רחום · סלח ונחום · לעבדך קעום · וסגד פני :
f. 116 גברותך · לדרוש יׄתך · | ומי זולתך · צדיק עני :
לך אתיתי · וקול הרמתי · אה זמרתי · שמע מני :

[1] L 16 דלא בלי · ולא שני as in the next line.
[2] L 17, O 5 על.
[3] This and the following pieces (to p. 694) are not in L 17, O 5.

אתה קֿדם · בחסדך רֿחֿם · עבד אשֿם · אביון עני:
אני שפיף · ועוני עדֿף · שריר ומאסיף · לכל עוני:
חטא יוזף · ועונות תונף · והרע עדף · כל זה מני:
טוב נגרש · ורע נבקש · עמלי ביש · הא ממני:
עבדך חטי · ולרע מֿטי · וממשפטי · כן מתפני:
אני תֿעֿה · בפֿשעי · ורב חטאי · שֿרֿפוני:
אני טֿבֿל · ׳בים צללֿ · לך אשאֿל · הריצֿני:
f. 116b בחסדך פֿני · ולעבדך עני · ומן ים עוני · הוציאני:
עוני גלי · וכֿכן פלי · על שֿמאלי · ועל ימיני:
לך צֿבֿעי · ומנך בֿעי · אל תראי · אל עֿציאני:
בחסדך סלח · עוני כלה · ובטובך לא · תכלימֿני:
סלח ורֿחֿף · ולי לא תרֿף · ומכל קצף · הושיעני:
אה מן אֿתה · לך יכלתה · מן רֿתותה · לא תמניעני:
רבי אליך · עבדך צריך · מן חסדיך · השבירֿני:
אֿתא עבדך · ידרש חסדך · ומלבֿדך · יגיבֿני:
f. 117 בחסדך אגיב · אלה ואיטיב · | ואליך קרוב · אשימֿני:
אדרש מנך · ברביאנך · אל רצונך · השיגֿני:
פני פניך · ברצונך · ואל משכניך · הוריאני:
סלח ואחן · וטובך אתן · ואל גן עֿדֿן · הביאני:
לחסדך בֿעי · בקמאי · מן חֿטאי · הצילֿני:
כֿפֿר אשֿם · רבה ועצם · בעמל אדם · ובאב השני:
לשֿלֿשה · זכֿור ונֿשא · כל עון ופֿשֿע · ובון רֿחמני:
בחסדך דֿבֿק · ולעבד פֿרֿק · באשר על ערֿק · מן הזֿני:
לך יתפלל · עבדך הדל · באד אמלל · מן הסֿנֿה:
f. 117b שוב מֿחֿרון · אפֿך וחנון · | בעמל אהרן · ריש כהני:
רב אלעזר · וכן איתמר · בכל צֿרר · הושיעני:
ובֿמן קנא · לך אֿל קֿנא · שֿם פרקנה · מכל סני:
ובאשר שרֿת · נבי אֿמֿת · אל נא תֿשית · עלי עוני:
ובקנזי · לי לא תגזי · בֿחטא יזי · כל יום מני:
אדרש ממך · ברב שמך · סלח לעמך · הזימוני:
ושֿמע קוליו · ולשיאליו · ואטיב אליו · המתֿני:
וציאם יהי · חדי וזהי · אל עבראי · ובו יתחני:
תנים יומה · לך אה עמה · בשֿלמה · ובשדכני:

ויقال بيت סלח לנו وتمامه

f. 118 עליה איצاً מדרש ثالث تاليف العم المكرم اركون قال يشرايل العم ابراهيم ابن العم المرحوم يعقوب الدنفي اطال الله وגו״

סלח לנו · אה אל תדיר · בחסדך אשר · לא יספר :

هده بيت التقبيل

אה אל תקיף · שמע והשקף · ולי לא תטרף · ולעוני כפר :
אה אל שליט · עבדך מביט · לו תפלט · מכל ממזיר :
אה אל מרוח · שמע צבע · מי בשובה · עתה מהר :
פניך רבי · ישר נשוי · וחסדך נביע · בלב אנציר :
לך לבדך · אתא עבדך · ומלבדך · לית מכפר :
f. 118b בחסדך פרק · ולעבד משק · בחטא חזק · ואליו אכיר :
לך הרמתי · צבעותי · מרי ארתי · לעבד עתיר :
מנך מרי · אני יריא׳ · מה עדרי · לך אמר :
הא ממני · ומרב עוני · אשר שמני · ברע טמיר :
פשע כבד · בי אצתמיד · גרמי אבד · ורוחי מרר :
אני תעי[1] · בחטאותי · ולבישתי · טובך יתר :
אני למך · בחטא ארך · וכדו נבך · מה אדבר :
לי חטאות · עם ים עונות · וגם פשעות · לית תספר :
עוני טרח · ועלי שרא · עד בצרעה · נפשי אותיר :
f. 119 עוני כעפר · לית לו מספר · גלי וסתר · בי מסתדיר :
ווילי מאת · מה לו עמית · בי מצתמית · מן רע שריר :
וכמתעתע · עבדך עתה · לידך אתא · אה אל יקיר :
מן חן נפשי · אני קשה · לרע עשה · ולטוב ממכר :
רע אשליכי · נפשי ולבי · עתה נבכי · בלב שביר :
קמי רבי · ונפרש כפי · לכל מגבי · מנן יסיר :
בחטא משל · عا עבד נואל · וכדו عا עפל · לך יאמר :
חתד שובה · ושמע צבע · מן ישבח · ויודה וישר :
ועמך עונה · בחסדך שא נא · אה דיאנה · דאתה נהיר :
f. 119b באב הבשר · וקץ כל בשר · סלח וכפר · לכל סדיר :
ולתלתה · זכור עתה · ולבריתה · כן לא תפיר :
שא חטאיו · عا עבד בעיו · במי באחיו · הו הנזיר :
לך פללי · ׳ברב שליח · דכר קהלי · בלטב ארכיר :
אדרשנך · ברביאנך · ובכהנך · לנו כפר :
לך יבקש · عا עבד נשש · במן שמש · ׳לטב גביר :

[1] L 16 עתי.

עוני סֹבֹב · מוצא ולבֹב · בעמל כֹלֹב · מני אֹסיר :
ושים זה היום · בֹרוך שלום · על כל צאום · בו ומתפֹחֹר :
ולעם כשרנים · נימר תנים · סגי שֹנים · בחייך יותיר :
f. 120 עברך כנֹש · זה המררֹש · | שנת תבלֹש · נא היא סופיר[1] :
אה עם ישר · אפשט עדר · אברהם ואֹמֹר · ישר ישֹר :

ويقال بيت סלח לנו وتمامه

عليه ايضاً מדרש رابع تاليف جناب حضرة العم المكرم هכهين
غزال خال كاتبه المحترم اطال الله وגו״

סלח לנו · אה רבנו · בחסדך אשר · לא ימֹנו :
אה אֹל קני · אליך אני · אשא פני · תושיענו :
f. 120b אה אֹל שליט · אליך נבים · | מכל שרבים · תוציאנו :
אה אל ידע · כל עבידה · מכל צֹדה · תרחיקנו :
אה אֹל ישר · עובד כשר · סלח ופשר · לן כלנו :
אה אֹל מלך · אל כלה לך[2] · רחמיך השליך · והיטיבנו :
אה אֹל עולם · תמיד לעלם · ברית עולם · זכור לנו :
אה אֹל רחום · קני קדום · מכל טלום · הצילנו :
אליך אדרש · בכל מדרש · בכל מקדש · הביאנו :
ממך נירא · ואליך נברח · בכל צרעה · תן רוחנו :
עוני סגי · ואני יגיע · לא תרגיע · על עציאנו :
f. 121 עוני גדיל · דאתה עגיל · רב הסֹביל · מן דאתפנו :
שאי הקל · דאתה יכֹל · בחסדך גאל · דאת אלהנו :
ברב טובך · ומן אהבך · הסיר מגבך · ותן חננו :
טב פעלך · ׳ברב גדלך · את מן הלך · הוליכנו :
צדיק אתה · וכן פעלת · מן פנותה · הוציאנו :
שובה אמר · טובך דכר · מה אתמר · וקם באלפנו :
בחסדך ׳חנן · וראה לנן · שוב עלינן · טב מתנו :
שמך נשא · כל עון ופשע · בחסדך תשא · כל פשענו :
לך הנסתר · והגלי יתר · ורב עד מותר · ורם פתרנו :
f. 121b אתה האחד · דלא תכחד · | ממך נפחד · ומן רצמנו :
גאל בחסדך · עבד עבדך · בכוח ידך · כל סמנו :
אני שפיף · ואת הרחף · מכל קצף · השלימנו :
וזכור אדם · ומן אתקדם · וכפר האשם · כל זבנו :

[1] In the margin ١١٥٥ سنة, which is the numerical value of the last four words of the line. [2] L 16 כל הכל.

שובה נצריך · ומצלח דרך · ׳בנח דארך · יום ערנו:
ובצדיקים · טובך תקים · משמר החקים · וטב חשבנו:
בעמל האב · אברהם האהב · ברית הצב · מן אימנו:
ומן הגמיל · בן ח · וחגמיל · טובך השכיל · כל דרכנו:
ואל ישראל · ורם פנואל · טוב השביל · הודיענו:
f. 122 ומן אנתן · מכל נאמן · | רעי אבן · לך חגנו:
ולתלתה · ראה אתה · מנון אתא · אדותנו:
בעבדך תביאך · וכן שליחך · מן מגביאך · ארחיקנו:
ובכהנים · הנאמנים · ׳דלון בנים · כל עת מנוח:
ובתלמוד כן · דרכך הכן · ולנו היכן · רתאונו:
באתור ארצך · אשר ארצך · רפא מחצך · והשיבנו:
וקבל וארתי · מן באה ואתי · ואל שובתי · לבי כנוע:
ונח הנפש · טהר וקדש · והרע רגש · וברך לנו:
ושבר לבי · הטיב ואשוי · יסלח לחובי · והשכילנו:
כופר וסלח · לאהן קהלה · ואתנפלה · אליך באנו:
f. 122b קהלה טבה · ורז ׳כתבה · שלום ורוח · תשיגנו:
וקבול יהי · הנראה · כל צבעי · משמע יענו:
ומדרש עמך · ׳דמעמך · טובך יסמך · דאת דיאנו:
וקבל מני · וצפי עני · דאתה עני · אגיבנו:
ושים לן חלק · בו עד נדבק · אליך ודבק · לך צבענו:
ודכרן טבה · צומה רבה · וטוב השובה · לך אנחנו:
ומפרש עדר · בו אתבסר · בין הסדר · ישמיענו:
ותהב יקום · וברית שלום · ׳בזה היום · משה רבנו:
ואני טביה · דרוש ייה · כהן היה · מן אכהנו:
תנים יומה · רוח ושמח · אנה ושמה · הוריאנו:
f. 123 ויקאל בית סלח לנו ותמאמה

ויקאל דראן דכורה טבה ומרקה אתהו עבודן ובעדהמא ישתבח
חילה ׳דשם חצצרי הכפרות · תרועה זה היום יתקעו: וכוכבי הסליחות · ברקיע שמי הרחמים נסעו: על מן ינוס מן הרעות · וישוב מחטאו:
ויקום קמי מרה ׳בידים פרושי: ויתפלל ׳בנביה רבה משה: דאמר אל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו:

גואבה רב אלה ותמאמה ויתמר כי בשם ופצל מן יתרבי ובעדהא מליפום:

הא טובי מן קנא׳ · לאלה ולבש נור: ומרה סעודה׳ · והוה לה עא עזר:

וסב אגרה כהנתה · דלא יהי בה׳ אנש זר: ברית כהנת[1] עולם · כברית אדני אלעזר: f. 123b

וידבר יהוה אל משה לאמר פינחס בן אלעזר وتمامه
ותשרי מקרתה الي אלה חדברים יתמר דראן
לית בכל יומיה ומרקה אלהים רחמנה וישתבח:

תשתבח אה מרן · תתודי על טבהתך: כי אתה אסגלתנן · למטר ׳גזיראתך: טובינן נקום קמיך · ונימר מודאה לך על מתנאתך:

הן עמיך אה מרן דחייה: סלח לן כל חוביה: קריך דת רחמן והיא אסו לדריה: קראי רחמיה לא תנשי מקראתך:

جوابه רב אלה وتمامه ויתמר כי בשם ויתרבי كلها وهم وقوف وبعدها יתמר מליפוט:

מר יחידאותה׳ וגו״[2]

אלה הדברים אשר דבר משה وتمامه

f. 124 عليه ايضاً מליפוט[3] تاني وهوا لم نعلم مولفه رضي الله تعالي عنه امين

פקודים וגזרים · ביאר הנבי משה: לנו חמשה ׳ספרים · על פי אלה העשה: בערבת מואב דבר דברים · זכרון למה אתעשה: לעדת השמרים · אשר הם תפושי: קשטה ולא סרים · משה לון ארשי: לא ימושו בכל הדרים · אמנים ביהוה ובמשה:

אלה הדברים אשר דבר משה وتمامه

ותשרי מקרתה אלי שופטים יתמר דראן הא יום קדיש ומקדש ומרקה אחד הוא יהוה הנכבד וישתבח:

בגדלו אפרש ירחה שביעה · ושם העשירי ממנו: זה יום הכפור דבו לנן דרור · מן החטא אשר לו עמלנו: מכן נחרש בו שובה · וננציר הלב ונקום ׳ברחלה וארכנו: f. 124b

ונימר מרי ׳ברב גדל חסדך: זכור לנו תפלות[4] משה עבדך: אשר אמר[5] פני גדלך: וסלחת לעונ[ינו] ולחט[אותינו] ונחלתנו:

[1] L 17, O 5 om.
[2] As above, p. 366.
[3] Not in L 17, O 5.
[4] L 16 ארונן added later sup. lin.
[5] L 16 om.

جوابه רב אלה وتمامه وكي בשם وفصل من יתרבי ויתמר מליפוט من
قول المرحوم العم الشيخ معين ابن صدقه للحفتاوي رحمة الله عليه
امين

דע אה ישראל · כי מרך מהללך: ומן אד שנאיך · ׳בידו גאלך:. ועל
כל גועיה · במשפטיו משלך: וגזריו ופקודיו · ומטרתה גלא לך: טובך
אן תהלכם · למד ישאלך: כל גוי ויהי · עליון קהלך:

שופטים ושוטרים תתן לך وتمامه

f. 125 ותשרי מקרתה الي באזני يقال יתהלל תקיל וברוך אלהנו תקיל بطرقه
بهجه عظيمه ויהוה אלה خفيف بيت وبيت وبعد تمامها اذا
كان الوقت بكير יתמר כימי טובה חסידה نغمها علي نغم כימי
موسم الصوم المعظم الذي هيا אלהי אדם בן האדמה وهيا تاليف
אדונן אבישע רצון יהוה וסליחתו עליו אמן:

[1]אלהי אברהם יוציאך מן צרות הלחץ: אל חדות הנפוש: בדרך אימנו:
וינגדך מן חשך פנותה: אל נור אימנותה: בעמודי רצונו:
אלהי יצחק יסבל שגב הרגז: ויורד מסך שער הרצון: ויטלך בעננו:
וישם כלה לפניך שקיה: ויטע כרם וישקי: יתך מיינו:
אלהי יעקב יוריאך בחלומך: מה יהי לך בעולמך: ויעמר משכנו:
במכון דמיום אגלת[2]: היבשה הו מקדש: ואלהים כוננו:
אלהי יוסף הוא המלך הגאל: אשר לכל סבל: וכלה תחת שלטנו:
יבנה משכן אימתך[3]: בלבבי סנאי דתך: ויעלי בניאנו[4]:
אלהי אדונן וגברנן ומצנפת ראשינן: האנשיא האיש משה: דאמיר עליו ענו:
ישים צל קורתו: בעלמה לך מקלט: ובאחרית לך מנוח:
אלהי אהרן ובניו: הכהנים הקדישים: דעל פי מרון הכהנו:
יכללך בכליל המפרישות: וילבישך בגדי הקדישות: וימשח יתך בשמנו:

f. 126 אלהי זה יום הקדוש: אשר ענני הסליחות בו פרוש: על ישראל וכרנו:
ישוב את שובתך: ויחדש שמחותך: ולא נמצא בך גנו:
וקיאמיך יזכר: ויקים לך מה אמר: בן עמרם רבנו:
וסלחת׳ לעונינו: ולחטאותינו ונחלתנו:
אמן אהיה אשר אהיה:

[1] Not in O 5.
[2] L 16 אגלא.
[3] L 17 צדתך.
[4] L 16 במניאנו.

נחדש מימר חדש: ונקח מן האדונים ארשו: הן הוה טוב מן טובתם הו: ואלא עדרי יפרשו:

מודאה לאלה דצער מן עפר אדם: עצם ובשר ואדם: בתר בוראיה דמקדם: הברא ניעשו:

f. 126b ומה אתקדמו בוראיה בבריה עליו: | והו בעל הצלם וכליליו: עד אתכון מה יצרך אליו: כי בדילה הכל ישו:

והפיל עליו תרדימה העבוד: ונחת מן פאת שומיה כבוד: וחלץ לה חוה מצלעו סעוד: ונפשה קשורה בנפשו:

ושכנו במשכן אפן: לא עין עמת כותו ולא שמעת אזן: פרדיסה המתקרי גן עדן: בנהרי חלבו ודבשו:

דעמה אדם בעל המיתובה: והו כות בהמה מתעזבה: תכן לו הדרך למובה: בינם בחרשו:

והוו על זה מנחים: מודים ומשבחים: מה חשבו חשבן הקנאים הרשעים: הך הנחש ותפשו:

f. 127 ואמר מימר שקר: לית לו וחייך אקר: ולקח רמח אלילו ודקר: עד תם לו מדרשו:

וצאו הדמעים מן הדמע: באף ובקצף ובחמה: לעבד את האדמה: נחמים על מה עשו:

ואמרו בעלי העתקים הראישונה: אן אדם אתנזר מאה שנה: בתר מוצאו מן משרית עדנה: ליסרות נפשו:

ולנו על זה המעתקות ראות: כי אדם עקב המוצאות: הוליד בלא צלם ובלא דמות: ואפתח בית ארשו:

לית סגרו אלא השובה: והפיכות בישותה בטובה: ומלבשו בגדי היראה והמהבה: כליל על ראשו:

f. 127b וקבל יהוה השובה מן אדם: ויוליד שת בדמות והצלם: ואתעתק הסוד אל נח אל אברם: כל זכאה בחדשו:

עד אתגלא מימן הסוד בשגם: דכותו לא יקום ולא קם: דו משה ברה דעמרם: עבד יהוה ואישו:

דסלק ברקיע לוי ואניר: ובא מסיני וזרח משעיר: דמראהו כלבנת הספיר: וקרן עור מלבשו:

משה אשר בדכרנו כל באש ירפא: משה דבתפלותו תשקע האש השריפה: משה דדברו יהוה פה אל פה: וחציצרי הקדש יקשו:

זה הו בעל הציאם: זה הו דברילה הכל הושם: זה הו דנטע ידו על הים: ומיה הקרשו:

f. 128 הנביא אשר אתימן על בית אלה: הנביא דסמוכיו פנואל וכבלע:
הנביא דצעם ארבעים יום וארבעים לילה: בדילן בקושו:
הנביא דאתגלגו בדכרנו הכהנים: הנביא דאגלא רביאניו והו בן שמנים:
הנביא דצעם מאה ואשתין עדנים: ואמיר אשתלשו:
האן אנון דלו דמו: ולצלותו ולציאמו: יום המעמד הגדול ידמו: יום
יורי אור וימושו:
האיש אשר שמו השם: האיש אשר בדכרנו יטהר הפם: האיש אשר
בדכרן שמו נגשם: מן נקם ומן אשו:
שלום יהוה עליו מספר עולמי הימים: שלום יהוה עליו מספר דגי
המים: שלום יהוה עליו מספר כוכבי השמים: ומלאכי ערשו:
f. 128b והך לא ישלמו עמה: על נומיקה דעלמה: | דשם פרקן רב בצומה:
ולהם אפרשו:
לסימן ולברכה: ולמן יחטא בשגגה: ולמן ישוב שובה בלא שכח:
ולמן שבק בישו:
יום בו תרד חטאותיכם: יום בו ישא לפשעכם: יום בו תענו את
נפשותיכם: וכל מלאכה לא תעשו:
יום בזו במה תוכל: יום לא משתה ולא מיכל: יום יתנשא על כל:
הימים ראשו:
יום בין הימים בדד: יום מן עזבו נע ונד: יום לית על הלבב ירד:
טב ממו ודבשו:
f. 129 מאה שנה בשלם: תעשו זה הציאם: ואל תרח מרך תקדם: | וסניך
יגרשו:
ובמועדיך תהי חדי: ויטרך עבודי: בבית ובשדה: ולבך יקדשו:
ויראתך יאמנה: ואל מנחת תפלותך יפנה: ותנים יומה מאה שנה:
מי אנה אתכנשו:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع تاليف المرحوم العم الشيخ
اسماعيل الرميحي تغمده الله بالرحمة والرضوان امين

[1] תנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: ישמרכם יהוה · אלהים
אלהינו: ומאה שנה תעשו זה הציאם · ואתם בשמחינו: ויהוה יסלח לכל
אחד מכם · חטאו ועונו: ויקים לכם מימרו · על יד משה נבינו: וסלחת׳
f. 129b לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו: וישוב עליך שנים סגים · בשמח וששונו: | ותראו

[1] Not in O 5.

המשכן נציב · על קדש מסגדינו: וכן ישמר חייכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ויהוה לא יגרע לוכון מספר · ולא נעמי לוכון גנו: ויסלח למאתי הרבנים ולמאתו הכהנים ולמאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר · קמיכון בארכנו:

ברוך אתה בחסדך وتمامه

عليه ايضاً كيمي نظم سيدنا ابيشع رضي الله عنه

[1] אלהי אברהם ויצחק ויעקב · הצדיקים אבותינו: אלהי יוסף וארונן משה · בן עמרם נבינו: אלהי אהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס · וארשי כהנינו: בהם נתפלל · אל יהוה אלהינו: יקים לנו תפלות · אדונן משה נבינו: וסלהת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

الكيمي علي نغم المعراج

על עקב ועל ראש · שם מרן יתקדש · אמרתי בצפר · ואמר ברמש:

f. 130 מודאה לאלה אשר אניר כוכב הדעת · ורכבו ברקיע הראש · להאיר על הלשן · והממלל יתחדש:

עבד הדה והדה · הדה הו עבודה · למודע מה אמצא · לגו שמים וארצה · מקצה ועד קצה · מה הו בעלמה יש:

נטע מלין וסלקי בריאן · אסף מניאן מלי כריאן · בשמו הנכבד · עבד זה העובד · עובד כלו כבוד · לא כתשבית עבוד · והו הך מה דרש:

קרא ואתו לידה · מה הו מיתב בידה · ממצאים לון כונן · אנדה יתון לא מן · זעק לון באצבעו · וזבן ארשה באו · כל יום כלום חדש:

והן תתריח אן תשמע · מה בו הלב ישמח · דברים חדשים · כלם דבשים · על שני חלקים · מעלים ועמיקים · כל מנון לו עשה · השמים מלעל נשא · והארץ מתחת פרש:

נשא השגבים · ורכב הכוכבים · עשה שבע לשבע · ויתב בוראין צבא · ושם התשיעי נכון · יתכונן בו מכון · יהיה משכן לשכון · אתרה דאתפרש:

f. 130b וממו לרע נמצא · מה הו סוביב בארצה · כור כד אתרכב בידים מלאות · ושני קרשים בשני לוחות[2] · ורישי המגדלים על ארבע הפאות · לעמת המסגרת רכב הטבעות · והחנות על הקרש:

וידא מרן את כל המלאכה · והנה כד ניעשת · ואתכלל צבא המלאכה · הך מה בגבולו שבת · ויקים את הרקיע · ויתן את אדניו · וישם את כבכביו · ויתן את חנותיו · ויקים את עמודיו ויפרש:

[1] Not in L 17, O 5. [2] L 16 ללאות.

את האהל על הרקיע · ויכסּ הענן הערפל · ויביא׳ את השׂכון אל המשכן · וישים את פרכת המסך · ויסך על מעון הקדש · על הכל הנה ערשו עֹרש:

והֹערש לית לו תבנית · עד יתֹמר לוכון הך הוא · והמלך לית לו תשבית · וירום מֹגוג מלכו · ולו עמדנן כל יומינן · על מד מה יורכו · ונעריך לחם הגלוג · מה מטינן ערכו · לא אנן ולא אנש:

רק אנֹש לו מלל · אנֹש עליו מה מלל · מה אמטה בחר בו אלה ·
f. 131 ושמו לשן קשטה · ואודיעו בחשבן חלק חלק · ולכל חלק | אורו ואופיע · והו מאורה ׳דסלק · ובוצין ׳דלא טפי · אנש לא כֹמו אנש:

אבהתיו הך כוכבים · כל מהם לו גבול · והוא ביניון חמאור הגדול · ולו עמדנן ארך היום והליל · חילן נשיש וקליל · אן נשיג ונרשי · גלוג האיש האנשיא · נביה רבה משה · דעל ידו אתפרש:

זבנים לו תחדי · ועלמה בון חדי · לא דמי לון דֹמי · לית לעורן בה נאמי · אתקדשת לישראל · וישראל בה אתקדש:

ויעש אלהים שני חדשים · ׳לגוי טהור · מקצה עשה אתם · משני קצות השנה · חדש אחד מקצה מזה · וחדש אחד מקצה מזה · מן הימים עשה את המועדים · משני קצות החשבן · תעלי ותתפרש:

והיו אהלין שני חדשים · פרשי כנפי קשיטותון · למעלה סוכיכים ׳בשמחותון · על ישראל · ופניהם אחד אל אחד אל הכהן · היו פני המועדים · הו היה אבי כל תפש:

f. 131[b] רזי החשבן · ועל מה הוֹו · על קשטה יקוֹו · יקח חדש אחד בחדשו · ויקח השבטים · וישם ברישי המועדים · ששה משמותם על המועד האחד · וששה משמותם על המועד השני · ותולדותם מעשה הרש:

עלה נעלה דרג דרג · ובזבנינן נתגלג · מן שבת אל שבת · מן קדש אל קדש · מן מועד אל מועד · מן חדש אל חדש · עד נמטי בריאמים · אל נשיא נשיאי הימים · אהן יומה דלבש:

כליל כלו כבוד · ישתבח מן לו עבוד · נהר חכמה לבלושיו · וחיים לדרושיו · ותבת עצי גפר · ואוצר מלא כופר · בידן הו משתמש · יום טוב למי ידרש · יום מלחמה ונגרש:

הכהן ודבר אל העם · ואמר אלהים · שמע ישראל אתם קרבים היום · למלחמה על חטאותיכם · מי האיש אשר צעם · וצלא בלא לב · ילך עד יתיטב · ומי האיש אשר קעם · דרישות בלא נפש · ילך ויטהר · ומי האיש אשר ארש:

שובה ולא שב · ילך וישוב · ויעמי מן כוֹתו · ויקדם שובתו · ויאסר את

f. 132 רכבו · וינהג | את מחשבות לבו · וישכינו בממללו · ויביא את עמלו · ורכושו אשר רכש:

ויצא הכהן מבור חטאתו · ללכת שובתו · ויפגע בזה היום · וילן מן אמש · עד בא השמש · ויקח מפרישותו · וישם מראשיתו · וישכב בעתו · ויקץ משנתו · ויאמר אכן יש:

יהוה ביום הזה · ויאמר מה נורא היום הזה · אין זה כי אם בית הסליחות · וזה שער הכפירות · פתיח לכל דרוש · המקרא בו משתמע · והמדרש בו מתקבל · יתחני מי ידרש:

וישכם ישראל בבקר · ויקרא את שם היום ההוא יום ציאם · וידר ישראל נדר לאמר · אם יהיה אלהים עמדי · ושמרני בשנה ההיא · אשר אני בה הלך · ונתן לי לחם סליחן לאכל ובגד כופר ללבש:

ושבתי בשלום עד היום ההוא · בשנה אחרית · והיה יהוה לי מגן · והימים הזאת אשר קראתיה מועדים · יהיו מועדי יהוה · אעשה שם מקדש:

וישמע יהוה בקול הנדור · וישא פניו אליו · וישוב מחרון אפו עליו ·

f. 132b ויצליח לו עובדיו · | ויתן חטאתו בידיו · ויחרים אתם · ואת עשותם · עד הן לא תגש אליו · והו אליה לא יגש:

ויאהב אהב את מרו · ויאמר אעבדך שבע יומים מן יומי · ואקדם בון על ציאמי · אולי אכפרה פני ארני · במחחה ההלכת לפני · ואחרי כן אדרש · אולי אמטי מדרש:

ויעבד ישראל בזה היום · שבעה חדשים · ויהיו בעיניו כימים אחדים · באהבתו אתו · ויאמר ישראל אל זבנה · הביא את סכותי · כי מלאו ימי · ואבוא אליה · ובחסידותה אתכנש:

ויאסף הכהן · את כל אנשי המקום · ויעש סכות · ויהי ביום החג · יקח אשר במשמר אתו ויוציאה מן פמו · ויביאה אל עמו · ומשם תתפרש:

ויצא העם וראשו מנשא · ויספר החבר לחברו · את כל הדברים אשר עשה · ויביאה ישראל האהלה · השתה דאתקדמת · ותהי לו סכות ויאהבה · ויומיה תתקדש:

f. 133 מאה שנה ואת בחדי · בבית ובשדה · | ויתחיל ריאמך · ויזכר קיאמך · ויקבל ציאמך · וסניך מרך יקטל · ודכרנך לא יבטל · ואף שמיך יערפו טל · ועגני הרחמים עליך תתפרש:

וירחיב לך מכל צרע · ויאמנך ממה תירא · ומכל דבב לך יגאל · ויתריח ויקבל · ממך כל מה תדרש:

ותנים יומה מאה שנה · מי אנה אתכנש:

אמן אהיה אשר אהיה:

ويقال عليه البيت المفرد المتقدم ذكره اولًا عليه كيمي ايضًا علي
نغم كيمية بكره تاليف العالم العلامه العم الشيخ مسلم
الدنفي رحمة وغو"

כימי השמים על הארץ · לאוֹי נהללך: עוד כימי אבות ובנים · נרומם משלך: כל ימי דורות וחליפותם · נקד ארצה פני גדלך: עוד נשוב ונהללך · ונרבי לך ונגדילך: כי אתה אלהינו · תתודי על פעלך: ואלהי אבותינו · דהלכו בשבילך: בכל הימים לאוֹי · תמיד נימר לך: יהוב מתנאתה · לך מודאה על גדלך:

مخرج غيره

f. 133[b] אלהי אברהם בן תרח · דגלגיו ריאמה: בבריתו לך נקרא · אה מלכה דעלמה: אן מה אכתב בתורה · תקימו לזה עמה: כפר לעמך ישראל · אשר פדית יהוה:

אלהי מן עלה אדרש · על קדש מקומה: בעמלו נבקש · מנך אה קעימה: אן לעמך תנפֿש · מכל לחץ וארצמה: וסלח לעמך ישראל · אה אדני יהוה:

אלהי מן אתא לבית אל · ודמך במקומה: בזכותו לך נשאל · תרתי לזה עמה: ובטובך לון הגמל · וצבעתון שמע: כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה:

אלהי בן פרת יוסף · דרבותו עצומה: ברחמיך עלינו השקף · ודכר לנן קיאמה: ושיאלן לא תטרף · בזה יום צומה: סלח לעמך ישראל · אה אדני יהוה:

אלהי הנבי הצדיק · בן עמרם הדמע: בציאמה לך נצעק · אה מלוך מכה ורומה: תרת רחמיך לא תצניק · באפֿי אהן עמה: כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה:

f. 134 אלהי אהרן ובניו הכהנים · כהני משכן עצומה: ופינחס דקטל הזונים · והמגיפה ארימה: נדרשך בכל העדנים · בליליה ואימָמה: סלח לעמך ישראל · אה אדני יהוה:

אלהי זה יום הכפורים · דלית בימים לו דמה: דבו לנפש דרורים · מכל חטא ואשמה: טובינן נהיה בו מנצירים · ונימר ברכיות פממה: כפר לעמך ישראל · אשר פדית׳ יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

אֵל אלהים אֵל נורא: אל אשר הכל ברא: אל אדון דלא יירא: אל אליו תמיד נקרא:

אל בדד אל הטב: אל בעלמה סבב: אל בכתבו כתב: אל ביאר לא תגנב:

f. 134b אל גבור לית ישגג: אל גאל מכל שגג: אל גדול יתגלג: אל גלי פניו פצג:

אל דיאן אל בדד: אל דבוק אל נכבד: אל דבלה עבד: אל דמע קמיו נסגד:

אל הו י׳ה׳ו׳ה: אל האל הנראה: אל האלהים הרעה: אל הנסתר והראה:

אל ואין כדמו: אל ולא יתודע מקומו: אל ונזע מן רב שמו: אל ואליו נברת ממו:

אל זכאה לו נכרז: אל זכור למן יכרז: אל זכותו מי יבז: אל זמרתי והו לי עז:

f. 135 אל חיולה ומשבח: אל חכום לו נשבח: | אל חיותו לא תגוע: אל חנון אל מרוח:

אל טהור אל שופט: אל טבה לו המשפט: אל טרם ואחר ישפט: אל טוב בצדק ישפט:

אל יהוב אל רתי: אל יטיב וירתי: אל ידי לו הרמתי: אל ישועתו קויתי:

אל כבד אל ארך: אל כוחו הכל מלך: אל כל כלום בארך: אל כלה לו צריך:

אל לית לו קץ ולא גבול: אל לעלמה סבול: אל לא יעשה פגול:
f. 135b אל לו השם הגדול:

אל מוחי הלבבים: אל מעשיו טבים: אל משפטיו רבים: אל מלוך ארך אפים:

אל נתן לו תשבחן: אל נפרט לו כל שיראן: אל נרים לו הצבען: אל נסי לו הנצחן:

אל סעודה דטלמים: אל סבול דלא נמים: אל סקוף אל פרס: אל סוביב מי לו כעס:

אל עליון לית ייגע: אל עזי בכל פגע: אל עני בכל רגע: אל עמי מי לו יגע:

אל פלי אל תקיף: אל פרד ולא שפיף: אל פני אל מאסף:
f. 136 אל פללן לא יטרף:

אל צעור כל קרץ: אל צפין ומקבץ: אל צדיק מי ילחץ: אל צוה לא תנאץ:

אל קעום אל צדיק: אל קני אל חזיק: אל קרוב לו נצעק: אל קיאמה בה ידיק:

אל רפא אל ישר: אל ראה כל נסתר: אל רחום וחנון אמר: אל רב חסד ואמת נצר:

אל שמעיו לו נדרש: אל שיראן לו נפרש: אל שמו יתקדש: אל שדי מי לו יגש:

f. 136b אל תמיד אל אמת: אל תקיף אל ירת: אל תדיר דלא מאת: | אל תמיד רב חסד ואמת:

אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد له ايضاً رحمة الله عليه

תנים יומה מאה שנה · אה סדר חברינו: הסדורים אנה · וכל ישראל וכרנו: טוביכון טוביכון · בזה היום תתנו: מיני התשבחות · למלוך כל רוחינו: ותנצירו במימר · אה מרן הננו: כד אתינן לידך · מנצירים כלנו: אה מרן אה מרן · ברחמיך קבלנו: אה מרן אה מרן · קבל ציאמינו: אה מקבל התאבים · קבל שובתינו: אה ים הרחמים · סלח לחטאינו: וכפר אשמינו · ועני מדרשינו: והקים לנו תפלות · בן עמרם רבנו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו: וסלח למאתי כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר · קמיכון בארכנו:

ברוך אתה בחסדך وتمامه

f. 137 ויתמר יתברך אלה وتمامه واذا كان الوقت واسع يقال ברכו الكبيرة ונברך علي هذه الترتيب[1] وقد صح عليه ايضاً كيمي تاليف العم الركن זקין ישראל الشيخ ابراهيم ابن العم المرحوم الشيخ يعقوب الدنفي مد الله וגו׳ ونغم ذلك الكيمي علي نغم אלהי אדם בן האדמה والله اعلم

אלהי אב הבשר · ונח קץ כל בשר · בחסדך לנו פשר · ונפש מן ארצמה:

אלהי אברהם ויצחק ויעקב · מחרון אפך שוב · עלינו וסלח כל חוב · וכל חטא ואשמה:

f. 137b אלהי יוסף המצליח · ואדונן משה השליח · סלח לי ולקהלי · והשקף עלינו מן שומה:

[1] It is given on fol. 141.

אלהי הכהנים הקדושים · שמשי קדש הקדשים · ארתי ושים נפושים · למסכינות דן עמה:

אלהי אתורי הארץ · טל הרתו בן ′פרץ · ועם השובה לן קבץ · ופליטן מן טמאה:

ועני ופשר וגאל · והך די אמנותך קבל · וכפר לעמך ישראל · אשר פדית′ יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

ישתבח באריה ′דכן ברא · שמים וכוכבים מנירה · בעליון ובתר ′בלרע · הארץ אפרש בתקונו:

והמים בה′ כנשה′ · ותראה ה[י]בשה · ותדשיא′ הארץ דשא · עשב מזריע f. 138 זרע ′למינו:

ואצמח פרי אילנה · ושרצים ועופים למינה · ואדם מן חסר בנה · ונטע לו גן עדן ובה אשכינו:

ועמה′ נפשו לבדו · ועשה לו עזר כנגדו · ושלשה מנה נפרדו · והסוד בשת בנו:

′דמנה אתמסר נח ′בתתובה · ומנה זרע לו רבה · ′לבעל שיבה טובה · בן תרח אבינו:

ובריתו בו קטר · ובזרעו עד כי זכר · סוד ′בשגם הו בשר · בן עמרם רבנו:

עד מן אור אתגאל · מאז מה בראו האל · בסרן לדורות ישראל · וגלונו f. 138b על עורנו:

ועת זרח כוכבו · והדר אור טובו · צבאות קדשה לה שבו · והשלם עליו תנו:

ובשלם אתילד · ובא מן קרב יוכבד · וזרח נורו זבד · ואתבסר בבסרנו:

כל גלי וכל נסתר · אתגלג ואתמסר · מן בעלמה סדר · למוקר רביאנו:

ואסתהרו כל סדרה · ושכוני לעל ולרע · וכל אתפחר וקרא · בגליגות לשנו:

אתי בשלם ארון עלמה · אתי בשלם קטף כל נשמה · אתי בשלם משה f. 139 הדמע · ′דלית יקום לו תמונה:

אתא הנור הקדש · אתא הסוד המתפרש · אתא כוכב הירח והשמש · ′דבחר בו אדונו:

ואמר זה דבו בחרתי · ושמתי בו ריחותי · נאמן על כל ביתי · והאיש משה ענו:

מאד מכל האדם · דמכתר ודמקדם · בעל התפלה והציאם · ומי זה כמונו:

טוב ׳לדבוקי אימנותו · ועבורי תחת צל קורתו · הא איקר ולא כותו · לעם ישראל וכרנו:

נביא ולא דמותו · ולא כספר ארהותו · ולא כזבני קדישותו · דעל ידו אנתנו:

f. 139b וסגיל כלה ברן יומה · דאתקרי יום צומה · ׳דבו שם יהוה · סלחיו לחטאינו:

הא על מן קבץ השובה · והקטיר את חלבה · עתה על קיר המזבח · ׳בצלותו ותחנונו:

בזה יום סלוחיה · ושב שובה ייה · ופשט בגד אשמיה · ולבש בגד עורנו:

בשובה בדד · וימהר ויקד · ארצה ויסגד וישתעבד · וינציר לאלה ענינו:

ויאמר ארני יהוה סלח · וקבל התפלה · ושובה לנו שלח · תשיבן מן אשמנו:

f. 140 ואוציאן מן אסור · אשמן ׳ברדור · | בזה יום הכפור · וליד הסרך קבלנו:

ושים ציאמן מרי · וסלח ׳לסדרי · אנה ובכל אתרי · ורחם מאתינו:

וארתי ואתרחם · ברב גדלך ואנחם · על רעות עבדך אברהם · וסלח לו עונו:

דאמר דן פתגמה · מן לז מימר דרו ׳משלמה · אלהים ירחמו יהוה · ובפרדים הגן ישכינו:

תנים יומה אה עם ישר · יסלח יהוה הישר · לנו ויקים מה אמר · וביאר משה נבינו:

וסלחת׳ לעונינו · ילחטאותינו ונחלתנו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 140b عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قوله مد الله في حياته امين امين

ציאם מברך עליכם׳ · אה מן אנה אתסף: סדרה כלכם׳ · מן בחור וקטף: יהוה אלהי אבותיכם׳ · ברב טובו יסף: עליכם ככם׳ · רבבות אלף אלף: ואל הרצון ישיבכם · ועליכון ירחף: ויבר דבביכם · באף ובחמה ובקצף: ומנון יושיע אתכם׳ · ובעותכון לא יטרף: ויכפר ׳לפשעכם׳ · וישם טובו עליכם עדף: ובגד השובה ילבישכם · ולחיץ ׳ברוח יחלף: ויקים ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם׳ נגף:

אמן אהיה אשר אהיה:

ברוך אתה בחסדך وتمامها ויתמר יתברך אלה وتمامها תקיל وان كان
الوقت بكير يقال ברכו[1] الكبيرة | ويقال יתברך אלה وتمامه ויתמר f. 141
נברך[2] | وبعده וכפר אדמת עמו תקיל ויתמר אלהי אברהם לך נברך f. 141b
תקיל وبعده גדול אלה وتمامه תקיל ويقول القايل بعده וידבר משה
באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׳ جوابه
האזינו | השמים ואדברה وتمامها ויחנו אל הטבעית במכתב הקדוש f. 142
ועמו שלשה מכתבים ואן לא יהי שלשה יהי עמו מכתב אחד ויחתמו
האזינו ויימר זקן הכהנים הדה שירתה وهي هذه بنغم مفهوم

הדה שירתה ׳ רישה טל ר׳ס׳ס ׳ וממציחה יקידאן ׳ ועקבה סליחן ׳ סוברו
לקעימיה ׳ ור׳תו למאתיה:

جوابه ניזל בתר כתבה وتمامها וילבו הכהנים במכתבים ببهجة وهيبة هايلة عظيمة
ولا يقال אהנו כתבה רבה وتمامها וכי בשם وتمامه كما تقدم في تلبية
بكرة اول النهار ויהוה גבור במלחמה وتمامه ויתמר שבחו גדלה טובה
מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי ירחמו וגו״

אדבר דבר עצום וגדיל ׳ — תשבחן למלוך לעל ולרע:
באזני כל קהל ישראל ׳ — ואפרט מלי השירה:
רבתה דדברה משה נבינו ׳ — המתבירה באחר התורה: f. 142b
המתקרי שמה האזינו ׳ — השמים ואדברה:
בראש כי בשם יהוה אקרא ׳ — בעל הגבורה:
נכבד נאמן נורא ׳ — חכום הנגלא והנסתרה:
י ׳ ה ׳ ו ׳ ה שמו ׳ — יתרבי זה השם הגדול והנורא:
ויתקדש מה רבו ועצמו ׳ — מן אימתו נפחד וניראה:
סוד זה השם דרבתה יתרה ׳ — מה אתודע אלא למן זרח:
פניו בקרן עורה ׳ — וקבל חמשה ׳ספרה:

הו שליחה דאלהים ׳ ושמש עלמה ומאורה: ומימן בית אלהים ׳ וקדקד
עלמה ונזרה: עליו מנן השלום ׳ רצמת בזאת השירה: שבעים מאום ׳ קמיך
לון אפתרה: עשרה תשבחות ׳ ועשרה סוברה: ועשרה נביות ׳ ועשרה
אוקרה: ועשרה אוכחות ׳ ועשרה אזהרה: ועשרה משפטות ׳ יפה לך
תשמרה: ולא תשמרה כוש בבד ׳ אלא משמר הרזים הזכירה: לאוי
עליך ועבד ׳ תבקר על זאת הסודים היתרה: אתיתב קבלי אה חברי ׳

[1] Given in full; as above, p. 7.

[2] Twenty-five headings.

ואצית אסכית ולא תימר מימרה: ואזין למימרי · עד אשמיעך כל עשרה ועשרה: אולי יתגלי לך · מה הו עליך טמרה: ואגיב למי ישאלך · וממו לא תירא ולא תברח: על כף הרגל אקום · ואשרי בזה המקרא: כמה קרא הנביא העצום · כי בשם יהוה אקרא:

בתשבחות אשרי בזאת השירה · ובסדר מימרי: האזינו השמים ואדברה · f. 143 ותשמע הארץ אמרי: | הלוא הו אביך קנך · מקימך מן חסרי: הו עשך ויכוננך · מן ארבע אקרי: יהוה בדד ינחנו באלהו · ואין עמו אל נכרי: ראו עתה כי אני אני הו · דבקדש נאדרי: ואין אלהים עמדי · לא שותף ולא עזר ולא צררי: אני אמית ואחיי בכבודי · אעבד כל מה אתריח: מחצתי ואנכי ארפא · מאום עלי לא יבצרי: הרנינו גוים עמו קדש כל משפחה · והיא לתשבחות אחרי: ואתני בנביות בן עמרם · דאתקדם לו מרכרי: זכרו יומת עולם · בינו שנת דר ודרי: ויטש אלה עשהו דצער אתו · מן אש ורוח ומים ועפרי: וינבלו צור ישועתו · אנון הסוכילים הכפורי: יקניאהו בזרים · ובון יהונו מתפחרי: ובתועבות יכעיסהו הממרים · דלית לון עמל מריח: יזבחו לשידים קרבניהם · וישתחוו לאלהים אחרי: אלהים לא ידעום · ולא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריח:יון וירא יהוה וינאץ וישבית · דכרנון מן כל אתר ואתרי: ותוקד עד שאול f. 143b תחתית · והרגז אז החל ישרי: | ואין מידי מציל · טובי הדביקים בישר הישרי: אשרך ישראל · תסגד בכל רמש וצפרי:

אוכיח נפשי קדם אגידך · עשרה התוכחות: שאל אביך ויגידך · מה עשה יהוה עם האבות: זקניך ויאמרו לך בקשיטותה · מה צוה אלהי הרוחות: שמנת׳ עבית׳ כשית׳ · יפה לך תודי מרך בכל שעות: וירא יהוה וינאץ ברתותיו · לעבודי התלנות: מכעס בניו ובנותיו · עבודי העגל דעזבו מצות: בנים לא האמן בם · דהלכו עם הזנות: הם קנאוני בלא אל באסכלם · כעסוני ברב הנסות: כעסוני באבליהם · מן התחמדות הרעות: אמרתי אפיהם · קבלתי מן משה התפלות: אשבית מאנוש זכרם · לו לא כעוס חרבבות: אתחסלת המוכחות בשניאם · דאתקדם לון המדכרות: ואחלת הסוברות · שמע מני המפתרות: יאמצהו בארץ המדברות · ולבו מלא זהו וחדות: יצרנהו כאישן עינו · בסדר המלחמות: כנשר יעיר קנו · לית יוכל הדבב עמו קוממות: ועל גוזליו ירחף ויצילהו · מן השנאות הגברות: ויפרש כנפיו ויקחהו · וישאהו על כנפי נשרות: על במתי הארץ ירכיבהו · ומלאכיה עמו הלכות: תנופת שדה יאכילהו · את חלב f. 144 הארצות: | דבש מסלע יניקהו · זבן צוה פרעה למילדות: ושמן מחלמיש צור הוציאהו · והשביר לון השבירות: חמת בקר וחלב צאן יאכילהו · בימי הרצונות: סוברותה הכללת על פיהו · ואחלת הכבדות: יצב גבולות

עמים למספר בני ישראל · העם הסגילות: כי חלק יהוה עמו יעקב הסגיל · המתנזר בנזר הקדשות: חבל נחלתו ישראל דלית עם כמהו · הצבע בים הטהרות: ובתהללות ישימנהו · נתן לו תהללות ושירות: יסובבנהו ויבננהו · וישמעו קולו משׁשה הפאות: יאׄכל יעקב וישבע ווודיהו · בכל עדנות: ישמן ישרון · ויבעט בטובות והברכות: אין כאל ישרון · נתון המתנות:

אשמיעך במאדי ולבי · עשרה אזהרותה: כי איש קרחה באפי · לסדם ועמרה אוקדותה: תוכל הארץ ויבולה · עד לא יצמח בה צמחותה: תלחט מוסדי ההרים בגבולה · עד יתגלי קדוש הר סגדתה: אספה עליהם רעות · בעלמה ובאחריתה: וחצי אכלה בם במגיפות · עד ישכיר מדם חלל ושביותה: מזה רעב לחמו · ואכלתם ולא תשבעו מיכלותה: רשף קטף מררות למו · כנביי אלילותה: | ושן בהמות אשלח בם · עד לא ימטו f. 144[b] רפאותה: עם חמת זחלי עפר ייתו עליהם · מכל אתר ואתרותה: מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה · עד לא ישאר מהם נשמותה: טובך תצית ותשמע · עשרה משפטותה: ואני אקניהם · בלא עם מן רב שנאותה: בגוי נבל אכיעסם · טבעים בטמאותה: איך ירדף אחד אלף בשניאנם · ושנים יניסו רבבותה: אם לא צורם מכרם · ויהוה אסגירם בצרותה: בעת תמוט רגלם · דיכלו בזנותה: כי קרוב יום אידם · והרחמים מנון טרפותה: וחש עתידות למו · מן ביש עמלותה: ואמרו איה אלהימו · דהוו לון עקדותה: יקומו ויעזרוכם בזאת הצרעה · ובזאת עקתה: יהיו עליכם סתרה · ביום נקמותה:

יהוה הו האלהים אלהי הרוחות: יהוה הו האלהים מברי הבוראות: יהוה הו האלהים דשלח משה נבי כל הדורות: יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים גלגיון עצומות: יהוה הו האלהים דשם מנון זה הציאם דקדשיו יתרות: | יהוה הו האלהים דפקדן בו נעני הנפשות: f. 145 יהוה הו האלהים דשם בו סליחות לבעלי השאבות: יהוה הו האלהים דשם בו תרחי תהותה מתפתחות:

תלו ידיכון وتمامه לרבה وتمامه

לאלה דבחר בכם: לאלה דשלח משה רום נביכם: לאלה דביאר על ידו בקדש ספרכם: לאלה דפקדן בעשור לחדש בערב מערב עד ערב תשביתו שבתכם: לנצחיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

נכרז בשם יהוה · ונרבן ונרנן ונקלס: בגליגות זכאי עלמה · דכל מנון אקר וטכס: משם האב הראש אב כל הבשר · דמן עפרה אטלמס: ומשם

f. 145ᵇ האב השני אשר · בנה מזבח ועליו עלה תנכס: ומשם האב השלישי · דפרדים זכותה פרנים: ומשם מי דאמר ואיה השה · ולדבירדות אביו חפס: ומשם יעקב הנדור · דקם ממו שנים עשר ארם: ומשם יוסף הפתור · דמן זכותה לא דלם: ומשם נבי כל הדורות · דלגו אשתה דרם: הן ישמע קל הצבעות · ורחמיו עליכון יפרס:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן כהנה · ארש הכהנים: והאנשיא והפוקיד במשכנה · אלעזר ואיתמר השנים: ופינחס דקעם הך עוף מטעם · ודקר הזנים: ועזר ית החמה במפנים · עם מפנם דלא ישא פנים: ועצר ית מגיפותה · מעל דמע הכרנים: וכב אגרה כהנתה רבתה · לו ולזרעו מן אבהן לבנים: מן כהן אל כהן אתשרשרת עמם · אל גדול הכהנים: ארכון הימים ההם · חליפת הרבנים: האיש אשר רוח אלהים בו · מאז אבריו אתכוננים: עיני יהוה אלהיך בו · עם דורות הימים והשנים: רוח הקדש תערף כמטר בלבו · וידע דעת עליונים: ותאזל כטל בקרבו · ותבוא באוצר היצרים והענינים: כשעירים עלי דשא הדעת · דצמח בשדה הלבב בתקונים: וכרביבים עלי עשב החכמה המוצאת · מן מקור הלבבים והעינים: ויצל מן הרוח דעליו ·
f. 146 ויתן לחכומים ונבונים: | ולמן ישמע ממלליו · מן עתירים ואביונים: ויהי כנוח הרוח עליהם · יימר מי יתן כל עם יהוה נביים וכהנים: כי יתן יהוה את רוחו עליהם · כי הו נתון המתנים: ולו לא נתן מהודיו על אמור זה המימר · מה הוה יתב זאת היתובים הכשרנים: כי הו בארשותו אתמר · יהוה ישיב ממצאו בזאת העדנים: ולכם אמן ירתי · ויטיב העקבנים: ויקים מימרו וזכרתי · להם ברית ראישונים:

ראו זאת הגליגות הרבות · בין יום צומה ויום נקם כמונו: זה בו ענות לנפשות · וזה בו תקום כל המיתים לחשבנו: זה בו בדי העונות · וזה בו ישרל על כל עמלינו: זה בו תתקע חצצרי הכפירות · וזה בו תזדזע הנפשות והגויות מן רב עונינו: זה בו תתפרש ענני הסליחות על מן ינציר לאלה · וזה בו ימלך הכזוב ותסיד עליו אברינו: זה בו השובה מתקבלה · וזה בו לא שובה ולא תפלה למן מת בעציאנו: זה בו הכהן יודי ויכפר · וזה בו יקרא אני אני הוא וכל בלעדי זידנו: זה בו הגויות תטהר · וזה בו יכפר אדמת עמו מכל טמא ושקוצינו: זה בו הסליחן
f. 146ᵇ והרחמים לעם ישראל · וזה בו פרעת אויבינו: | זה בו בסור בפרקן מכל חטא ואשמה · וזה בו הרנינו גוים עמו הרנינו: טובינן נקום בנציר · ועל פתח יהוה נשים מעמדנו: ומן מזון הסליחן נשביר · ונימר בלב כנוע: אה רחמנה ברב גדלך · סלח לחטאינו: אה רחמנה ברב גדלך · ושלטן עזך

שא לפשעינו: אה רחמנה ברחמיך · כפר אשמינו: אה רחמנה אן עמיך · קבל ציאמינו: אדני יהוה שוב מחרון אפּך והנחם על הרעה לעמך · וזכור ברית השלשה ארשינו: אדני יהוה סלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך · ולא תיפך אפּך ממנו: אדני יהוה אל תשחית עמך ונחלתך · ואל תפן אל קשהנו ואל רשענו ואל חטאותינו: וראה בעין רתותך · ברחמיך וחסדיך אלינו: אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה · השקף ממעון עלינו: אה אֵל שדי אה אֵל ראה אה מן שמך י · ה · ו · ה · לא תטרף שיאלינו: וסלחת׳ לעונינו · ולחטאותינו ונחלתנו:

על מזבח השובה נעמד · ונקטיר סליחן ורחמים ליהוה אלהינו: ונרכן ונשתעבד · ונשא את ידינו: אל מעון הקדש · ונרים צבענו: בקולות מלב ומנפש · ונוֹדי עונינו: | דרבת על המספר · לא תספר בחשבנינו: לאוֹי f. 147 נבכי בדמעות דם כמטר · על רעות מעשינו: כי אנחנו חללים · בחרב חטאינו: נעלמים מעלים · ביהוה אלהינו: כחשים עשקים גזלים · ומן החרים לא תשבע נפשנו: שנאים רכילים · לאחינו וחברינו: חיבים חטאים · למלוך רוחינו: אשמים שגגים פשעים · בבל יומינו: סוכילים רשעים · לא מדע ולא בוננו: סוררים מוראים · שמעים מן יהוה איננו: זוללים סובאים · בבל זבנינו: שקוצים טמאים · מן הדרכים סרינו: כזובים שקרים · בבל מימרינו: גבֿרים מרודים עציאנים · לא עמל מרצי לנו: קצירים זידנים · בבל עובדינו: זאת המעשים · מעט מן רעותינו: וערפותינו הקשים · וקשות לבבינו: אוי לנו אוי לנו · ועל מה לנפשנו רצינו: ולא יהוה רצי עלינו · ומשה מזדבי ממנו: לו הוֹה זה הממלל טוב · הוֹה רע בינו: אתיקצו כי אתם בני יעקב · דמע כל כרנו: לא לב יכנע ולא עינים תדמע · ולא אוכח יכרת בנו: ולא גוֹיה תוזע ולא אזנים תשמע · ולא נירא מן נקם אלהינו: אלא לבבים קשים כות הצנמים · לא יכרת בון הברזל מכרתנו: נשאל יהוה רחום הרחומים · ימול ערלת לבבינו: טובינן נעמד בלבבים יראים · אמרים בלב כנוע: | אה רבה מנך אנן בעים · f. 147ᵇ תסלח לחטאינו:

תנים יומה תנים · מאה שנה אימר לוכון: סדרה המוזדמנים · ישמר יהוה חייכון: יקבל יהוה צלותיכון · ותפלותיכון ומדרשיכון: ינפּש יהוה עקתיכון · ווציא יתכון מן אסור חטאיכון: ויפרק עול ברזל פנותה · אמן מעל צואריכון: ויגלי יומי רחותה · ויחדש שמחותיכון: ותתחנו תתחנו · בסדר מועדיכון ומועדיכון: ותעמו משכנו · על קדש טבריכון: וחייכון ישמר · מן סמוך ומן ארכון: ושכרי על מן אסתדר · אתון ובניכון: לא תכרתו לי מדבר · יהוה יחניכון במועדיכון ומועדיכון: בעמל השלשה הזבאים אבותיכון · ויוסף אביכון: ובעמל משה קדש כל נביכון ·

ואהרן ובניו מקטירי קטרת משכניכון: וחתמת מימרי · כן ירתי חייכון:

עליו עוד שבחו איצא טובה מן מימר ארוני ועזיזי הכהן הלוי טביה
בן יצחק הכהן יהוה יקים ממו כמו בימי חייו וגו״

בשם יהוה הגדול: f. 148

[1] על פתח השובה עמד · אנש מסכין כות מן ימך:
בארשות נפשו עבד · בשביל קשטך מרן ורמך:
דרוש צדקה מן חסדך · ברב מתנך בעולמך:
כי לא ישוב שאלך בעובדך · ריקם אלא לו תסמך:
טובך טרם רגזך · וחסדך טרם נקמך:
ברב רחמיך ורגזך · ויכלותך ורוממך:
ישול עבדך בכתבך · ובמשה דאתא מעמך:
האמור שוב מחרון אפך · והנחם על הרעה לעמך:

רבותה לה:

כפי עמלי לא אני בעי · רק בעותי כפי עובדך:
אתה תדע נלאי · וחיכולה לך לבדך:
נורא תהלת עשה פליה · אין עוד מלבדך:
השמים והארץ וסדר הבריה · כלה תחת ארך:

טב כל בריאתך משה · מהבך ושליחך ועבדך: בו נסתכל לנו תושיע · אנה ושם׳ בחסדך: בתפלותו ורם רזה · ובמימרו ׳בסעדך: סלח נא לעון העם הזה · כגדל חסדך:

רבותה לה:

אדני יהוה אלהי · מי אני עד אשאלך: בנפשי ולבי ורוחי · אלא מן מסבלך: כד סגת חטאותי · כסי וגלי קבלך · וטרח משאה ברעותי · ולאהן איתי ולאהן אלך: כד צפר לבי נביך · ורמש דמעי ישאלך: מן צרר איביך · ומן שנאי פעלך: | שוב עלי קדם מותי · בכבודך וברב חילך: f. 148b ולא תקחני בבישותי · ובחסדך הוליכני בשבילך: ולא תטרף בעותי · וחסלך חסלך: * תנזף דרשיך מן [2] טבהתך · ורחמיך סגי על מן יסתכלך: וסגול מדרשי מן מתנותך · באדוני משה פללך: אל תשיחת[3] עמך ונחלתך · אשר פדית בגדלך:

רבותה לה:

[1] Also in L 17, f. 1b; O 5, f. 104b.
[2] O 5 תטרף דרושי.
[3] L 16 תחשית.

יהוה הוא האלהים · המלך הקדם אֿל עולם: יהוה הוא האלהים · השליט התמיד אֿל קעים: יהוה הוא האלהים · דשלח ארונן משה בן עמרם: יהוה הוא האלהים · דאפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון אתריאם: יהוה הוא האלהים · דשם בזה היום הכפור והציאם: יהוה הוא האלהים · דשם בו פרקן לתהב מן העון והחטא והאשם: יהוה הוא האלהים · דאמר והיתה זאת לכם לחקת עולם:

תלו ידיכון وتمامه לרבה وتمامه

לאלה יכולה דיאנה: לאלה זאונה חנונה: לאלה דשגר משה נביה מימֹנה: לאלה דאורד לן על ידו קדש כל אלפנה: | לאלה דבחר לעמו f. 149
טב כל מתנה: לאלה דשם ענות יום צומה תנקי התהב מן העונה: לאלה דאמר לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו: تمامها

אה דרושי אלה · קומו אתו וכֹרֿזו: בזאת השעה במלא · אולי בקבול תגֿזו: בזכות הזכאים אשר · בשביל קשטה געֿזו: ארשם אב כל בשר · אשר *בשובה נביזו[1]: ונח איש צדיק ותמים · אשר בפליטה לֿזו: ואברהם רב השלמים · ורב גלגיו אתחזו: ויצחק נצירה · אשר אגלל רזו: ויעקב שרירה · אשר בניו לשכם בזו: ויוסף דאמר בפתגמו · לאחיו אל תתרגזו: ואדונן משה אמור לעמו · אל תערצו[2] ואל תחפזו: בהם נקעתן יהיו בֿמשמוע · ויתלי מנן רגזו:

’בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · ארש כהני יהוה: ואלעזר הנאמן · ואיתמר הפוקד על כל תרומה: ופינחס בעל הקנאה · וברית שלום לו קיאמה: לו ולזרעו נתינה · הכהנה הגדלה קעמה: בהם נתפלל ונתחנן · בעדן ובעד כל עמה: אולי יקבל שובתינן · והשובה לן ישימה: | שוֿי ורצון ומלא · ברכת יהוה f. 149b
התמימה: וירתי על מעטות קהלי · בין כל אמי עלמה: *וידכר תפלות משה הסגיל · וישם לכם תקומה[3]: כפר לעמך ישראל · אשר פרית יהוה:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי זה היום · הרב הגדול היפה: דאתה בו צעום קעום · דרוש סליחן מכל פה: תהי על חטאך דאתקדם · עד תעצר המגפה: מחשיב נפשך על כל אשם · ירֿא מן נקמתו התקיפה: בעי מן מרן הפרקן · ירפא דלותן השפיפה: אמור אה מרן דבקן · ברחמיך הרחופה: סלח וכפר

[1] O 5 השובה אלביזו.
[2] O 5 תיראו.
[3] O 5 ומבחר המעשות יפרו · הם ישראל ובניהם: וירוֿח לו כל צררו · ודבבו יכפית קדמה:

ואחן · וצפי בטב מצפה: ומן יכל יתן אהן · ויטפי האש השריפה: אלא אתה אה אל ראה · כמימרך ותשפע: אני אמית ואחיי · מחצתי ואנכי ארפא:

תנים יומה לכם · ותנים אל יום ציאמיכון: וכן ישמר חייכם · ויסגי מן מספריכון: על מעשה הייטב · ויפתח אוצרו לוכון: ויתן לך מן אוצר המכתב · רז מנה ירד עליכון: רוח חכמה ותבונת · והדעת לכם ולבניכון: עד יאמרו הגוים אנה · עם חכום ונבון גלגיכון: ואני בעי לא תכרת דכרן · גדולי כהניכון: דאתקרי כל מנון רבן · סבולי טרחיכון: *הא על מכרתון · אה קהלה מביניכון: צפרתם מבתרון · ויתומים חבילים על ברכתיכון: יעזרון אלה לאתרון · קדש כל טבריכון: וביומיכון יעזרון ·
f. 150 לפני זקיניכון: ואמור זה המימר · מדרשו מנוכון[1]: | וככן ארשי[2] דאתקדמו · לפני זקיניכון: ומפרש לעדרי תשימו · במקרא טבן מנוכון: וחלק[3] עורי לברור · ישראל הנפוץ בכל מכון: ודכרן טבן לאמר · יהוה ירחם מאתיכון: ושמי טביה הכהן · הקעום לפניכון[4]: דרוש מן האל הנאמן · יסגי מן זרעיכון: בעמל השלשה · ויוסף אביכון: ומאור נביותה ושמשה · קדש כל נביכון: ואהרן ובניו מקטירי · קטרת משכניכון ותחתמת מימרי · יהוה ירתי חייכון:

ויעבר יהוה על פניו وتمامه

ויתמר דראן רב חילה وتمامه וכי בשם ויתרבי كلها
וקטף הטבעת وهو هذا
ותנת התבה בחדש השביעי וגו״

f. 152b ויקרו מן ויבא משה אל ולא קם עוד سورة فوق وسورة تحت ויתמר תורה ונברך יתה · ויהוה אלה רחמן ורתאה وتمامه ויסקו מן הטבעת في المناط נשׂוי כהלן וילבו קבלו التلات فصول וילבו כי בשם ושמע ישראל · והמקרא על המכתבים אך בעשור · ודבר אל אהרן · ויתמר
f. 153 ים הרחמים[5] | והי מן מימר ארונן הכהן הגדול יוסף רצון וגו״ ויתמר

f. 155 תנים יומה אה עם קדש · תרבי אמן ולא תורש:
תן אה מרן לעמך רתו · והסיר דן לחצה ואתלתו:

[1] L 16, 17 om. [2] L 16 אשרי.
[3] L 17, O 5 ויצמח, and put the two lines lower down.
[4] L 17, O 5 בחשמישו[תי]כון.
[5] As above, p. 64, with an Arabic version in L 16.

ויقال بيت ים הרחמים تقيل ويقفلو الكتب ويتمر מן אתהו דבריך
עלמה תרח רחמיך והסגודות שלשה:

ועניתם את נפשותיכם وتمامه تكرر تلات مرات f. 155b

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقيل ומרן יקבל צלואתכון ويدكر الامام الي
حج هسكوت ויתהלל ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב
الله لا يقطع عوايد يشرال امين

. . . כימי . . . تاليف . . . ابراهيم ابن . . . يعقوب العيه الدنفي . . .

[1] פניך יהוה נקד ארצה · ׳דלך תמיד סגרתן: נודי ונשבח רבותך · על מד מטות נשישותן: כימי השמים על הארץ · מרוממותך חדותן: עוד כימי אבות ובנים · נרבי לגדלך בעותן: כל ימי דורות וחליפותם · מנן לך תשבחתן: עוד נשוב ונהללך · על ספוק צדקתך בחייותן: כי אתה אלהינו · לך עם קדש בחרתן: ואלהי אבותינו · אשר לבריתון אהבתן: בון דבקן ופרקן · וסלח לן ועני למסכינותן: אלית דבק לן · ורתי לשפיפותן: אה מלכה רחמנה · מנו דידבק יתן:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] O 5, f. 108b: not in L 16, 17, 18.

צלות שבעת יומי הסכות

[1] בשם יהוה:

شيرة علي حג הסכות لكاتبه الحقير عمران هكهن عفه عنه وغ"

אתי בשלם מועדה · לא מטלטל חג הסכות · חדותה מתעדדה [2] · זכרון מאסף הברכות:

בריך בחדי מועד רוחתה [3] · זכרונך בו זהותה · בך הוֹשם טב פדותה · לאשר אדרֹשׁ עלתה:

גדלותך מתעתקה · בר אב המון בך אתפדי · ובא לו בסור ׳ברבקה · עד תם לו בך רב חדי:

דרך יעקב ישראל · באמֹנו ורב זהותה · מימֹן ממא הו דחל · ויעקב נסע סכותה:

השבועה דלבן פרת · בסכותה אזכרת · ויקח משה את עצמת יוסף עמו ואתעתקת:

ובדיל זאת אמר יהוה · לבן עמרם הסגיל · עד יחכמו דורותיכם · כי ׳בסכות הושבתי את בני ישראל:

זכרונך על הלב מה טבו · וריחותך ׳מרחפין · והאקרים דבך הקוו · בסור לנו בגן עדן:

חג הסכות ׳לזהותה · והג האסף לברכותה · בך תתקרי ארהותה · בבוא כל ישראל אל גבעתה:

טללי סכותך זכרון · עמוד עננה ׳דטלל · על ברי ישרון דברצון אלה ׳מכלל:

יתוב סכותך מן ארבע · אקרים זבדים · כמו עלמה דקבע · בה הכל מן ארבע מאדים:

כמו ׳רקיע מתפרישה · סכותך לגו בתינו · בלא עמודים מתנשא · לא כדמות שנאינו:

תנים יומה אה סיעתה · למועד הזה בחדבתה · תעשו כל שנה בשמחתה · תלתה ׳זבנים לגו שתה:

[1] L 9, f. 2; L 13, f. 1. The rubric is from L 13.
[2] L 9 מתעדה.
[3] L 13 רחותה.

בשם יהוה הגדול נשרי ועליו נתרחץ ובו נדבק:[1]

צלות לילי שבעת יומי הסכות רמשה:

שריו הצלות כארזין ואמרים: וכי בשם: וקצי הבריה: ויהוה אלה כלה: ונברך והמוסף בה: בחדש השביעי תחגו אתו בסכות وتمامه الي اخر السورة ויתמר אלהי אברהם לך נברך وتمامه ואז ישר: ונרבי כתבה קדישה: ומן נשׂוֹי כהלן بيتين المناط ويقول الامام אלשבחו كالعادة وترتيب التذكير قبل السبت هل قدر من שבעת יומי חג הסכות: ومن ليلة السبت وفيما بعده يقال هل قدر من שבעת יומי חג הסכות: וככן מועד השמיני: דאתי לילת الفلاني وبعد تمام אלשבחו יקאל דראן רב חילה דכן פקד وتمامه وبعده כי בשם ויתרבי كلها وبعده القطف علي هدا الترتيب

ותנח התבה בחדש השביעי וגו״ L 9, f. 4b

יתהלל אלהנו: יהוה אל רחום וחנון:

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם ואת יצחק ואת יעקב: ויאמר אנכי אלהי אבותיך אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: אח אלהיהם ואה ארונם רחם עלינן בעבורם: ושמע קול צעקותינו בזכרון בריתם: יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד:

واذا كان ليلة الاتنين من الجمعة يقال

ואמרו לי מה שמו מה אמר אליהם: יתרבי זה השם הקדוש: ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה: ויאמר כה תאמר לבני ישראל:

واذ لم يكن ليلة الاتنين قوام يقال بعد יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד:

יהוה אלהי אבותיכם וגו״ f. 5

وبعد دلك تنقري سورة المناط وهده السور لكل ليله سورة من الست ليلي كما هم مرتبات f. 7b

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר וגו״

וביום השלישי פרים עשתי עשר וגו״

וביום הרביעי פרים עשרת וגו״

וביום החמישי פרים תשעה וגו״ f. 8

וביום הששי פרים שמנה וגו״

וביום השביעי פרים שבעה וגו״

[1] L 9, f. 3b; L 13, f. 34.

f. 9b ויתמר יתהלל תקיל שוية ויצא מכתב אחד: ويقال אהן הו ׳כתבה רבה:
וילבו כי בשם: ושמע ישראל: והמקרא על המכתב سورة المناط من
السور الصغار المتقدم ذكرهم وبعدها من אֹתהו דבריך עלמה בית תרח
f. 10 רחמיך وتمامها وبعدها السجدات ثلاثة | وهدا ترتيب السجدات لكل ليلة
من ليلي الجمعة ثلاث سجدات معلمة وهم كما ياتي قدامك

مناط ليلة الأحد

الأولة הרמתי את ידי . . . והארץ:
الثانية אלהים ׳עמך בכל אשר אֹתה עשה: יהוה אשר התהלכתי לפניו
. . . דרכך: ואקד ואשתחוֹי . . . אברהם:
الثالث בֹחדש השביעי תחגו אֹתו בסכות: תשׁבו . . . אל בני ישראל:

مناط ليلة الأثنين

f. 10b الأولة ואמרו לי מה שמו מה אֹמֹר אליהם: יתרבי זה השׁם הקדוש:
ויאמר אלהים אל משה אהיה אשר אהיה:
الثانية ברוך מן דאמר אני יהוה: וארא֯ה אל אברהם . . . נודעתי להם:
ולמען תספר באזני בנך ובן בנך: וידעתם כי אני יהוה אלהיכם:
الثالثة בחדש השביעי תחגו אֹתו בסכות وتمامة

مناط ليلة الثلاثة

الأولة יהוה אלהי אבותיכם יסף . . . דבר לכם:
f. 11 الثانية ובמקום אשר אזכרתי . . . וברכתיך: ברוך מן דאמר: והיה כי
יצ֗עק אלי ושמעתי: כי חנון אנכי:
الثالثة בחדש השביעי وتمامة

مناط ليلة الأربعة

الأولة אדני יהוה שוב מחרון . . . להם בך:
الثانية והחנתי . . . ארחם: וסלחת֯ . . . ונחלתנו:
الثالثة בחדש השביעי وتمامة

مناط ليلة الخميس

الأولة בחדש השביעי وتمامة
f. 11b الثانية ועתה יגדל נא . . . חסד ואמ֯ת:
الثالثة אדני יהוה אן ראית֯ ברב גֹדל חסדך: מרי בעמל הנבי הצדיק
הנאמן משה עבדך ובכהנת שמשי משכן קדשך אהרן ואלעזר ואיתמר

ופינחס ובזכרון הצדיקים אברהם ויצחק ויעקב: בעמלם סלח נא לעון העם הזה... כל הארץ:

مناط ليلة الجمعة

الاولة בחדש השביעי وتمامة

الثانية כי יהוה אלהים בקרבך אל גדול ונורא:

f. 12 الثالثة אדני יהוה אל תשחית עמך... חטאתו: כי יהוה אלהיכם הוא אלהי האלהים... שחד:

ويقال יהוה אל רחום וחנון وتمامها ويقول الامام אלמרן יקבל צלותכון:

ويذكر علي حكم ما ذكر في אלשבחו: وبعدة يقال אתי[1]

ويقال عليها زفة וביום השמיני עצרת: وتمامة وكرزنة ثلاثة فوق وتحت

f. 12b وبعدة | לעלם תסתגד ולעלם תשתבחה: ותתחסל הצלות בטוב:

الله تعالي لا يقطع ليشرال عادة

בשם יהוה:

f. 13 צלות שבעת יומי הסכות צפרה:

وهذة الصلاة لم تقع سوي خمس ايام ما عدا يوم אלחג ويوم السبت لان لهم عوايد بمفردهم وسنة ان يوافق אלחג يوم السبت فتقع هذة الصلاة ستة ايام وفي اول يوم ابتدا الصلاة כארזין ואמרים: ועל פתח רחמיך: וכי בשם: וקצי הבריה: ויהוה אלה כלה: ונברך[2]: وبعدة يقال

f. 13b יתהלל אלהינו יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

ויתמר ישר נשוי כהלן كلها تماماً ما عدا بيت קמי עלמה: لانة محصوص[3] بيوم السبت فقط وبعد تمامها يقال בנצירו كلها تماما وبعدها يقول الامام אלשבחו العادة والتذكير كما يذكر عشية حسب ما تحرر اذا كان قبل السبت او بعد السبت وبعد تمام אלשבחו يقال بيت الدران רב חילה דכן פקד وتمامة وبعدة بيتين مرقة بنوع الحل لان بيوت الحل اتنى عشر بيت لكل يوم من الستة ايام بيتين ولابد في كل يوم بعد تمام البيتين ما يقال بيت אלהים רחמנה [4]واذا طلع الصبح قبل بدو الصلاة لم يقال من נשוי כהלן الا بيتين المناط فقط وكذلك البيوت אלהים רחמנה فقط[4] وهدا ترتيب الاتنى عشر بيت مرقة في كل يوم بعد بيت الدران[5]

[1] As above, p. 716: first and last stanzas. [2] Twelve headings.
[3] L 13 منوط. [4-4] In the margin of L 9.
[5] In the order given above, pp. 16–27.

f. 14[b] وبعد خلاص الثلاث بيوت يقول الامام ישתבח : والي كل يوم من ايام الجمعه שבעת יומי הסכות ישתבח معلومه وهدا ترتيبهم

مناط يوم الاحد

אשר ברא השמים והארץ ׳ ׳ביומה קדמה : ואפרש שבעת יומי הסכות ׳ ופקדן נח׳ג אל הרגריזים גבעת עלמה : על יד אדונן משה ׳ קטף כל נשמה : הנביא הנאמן הרמה : אמר על פי קעימה : תחגו את חג יהוה : שבעת ימים בשמח ושלמה :

رب אלה وتمامه

f. 15 مناط يوم الاتنين

׳דתלא ׳רקעיה ׳ ביומה תניאנה : ושמו מפרש ׳ בין לרע ועליונה : ואפרש שבעת יומי הסכות ׳ ופקדן נחג אל הרגריזים קדש כל מכונה : [1]על יד אדונן משה ׳ דנורו דנע[1] : הנביא התמים : דאמר בספרו הרמים : וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים : אל קדש מכונה :

رب אלה وتمامه

مناط يوم الثلاته

אשר אצמח אילן חייה ׳ ׳ביומה תליתה : ואפרש שבעת יומי הסכות ׳ ופקדן נחג אל הרגריזים קדש גבעתה : על יד אדונן משה ׳ מאורה ׳דנביותה : הנביא דגלגיו רמים : אמר לקדש כל העמים : וחגתם חג ליהוה שבעת ימים : אל קדש גבעתה :

رب אלה وتمامه

مناط يوم الاربعه

f. 15[b] בגדלו ברא המאורות[2] ׳ ביום הרביעי : ושם נורון מתפרש ׳ בין לעל ולרע קוי : ואפרש שבעת יומי הסכות ׳ ופקדן נחג אל הרגריזים פני אל ראה׳ : על יד אדונן משה ׳ קדש כל בוראי : הנביא הנאמן העצום : ׳דביאר על ידו בכתבו העצום : ויקרא אברהם את שם המקום : ההוא יהוה יראה :

رب אלה وتمامه

مناط يوم الخميس

יכולה קדישה : ׳דשרץ שרצים ועופים ׳ ׳ביומה חמישה : ואפרש שבעת יומי הסכות ׳ ופקדן נחג אל הרגריזים מקום קדשה : על יד אדונן משה ׳

[1–1] L 9 om. [2] L 9 הבוראות.

מאור עלמה ושמשה[1]: הנביא קטף כל נשמה: אמר בספרו הרמה:
שבעת ימים תחג ליהוה: ׳בשמח חדשה:

رب אלה وتمامه

f. 16 مناط يوم الجمعه

המרוח המושיע: בגדלו חתם בוראיה · ביום הששי: וצער אבינו אדם ·
למדע והמעשה: ואפרש שבעת יומי הסכות · ושם בון השמח והששי:
ופקדן נחג אל הרגריזים · מכון הקדשי: על יד הנבי הצדיק · נביה רבה
משה: שלום יהוה עליו מספר עולמי הימים: אשר אמר בספרו
הרמים: וחגתם אתו חג ליהוה שבעת ימים: ׳בשמח ובששי:

رب אלה وتمامه

וכי בשם: ويقال يتربى كلها وبعدها يشرו הזקנים القطف وكل يوم من
ايام الجمعه القطف له ابتدا شكل وهدا ترتيب تفصيله

بدو قطف يوم الاحد ויבדיל אלהים בין האור וגו״

ועץ פרי עשה פרי וגו״[2]

f. 16b وفي كل يوم يقال ויצמיח יהוה אלהים:

بدو قطف يوم الاتنين ויקרא אלהים להרקיע וגו״

بدو قطف يوم الثلاثه ויאמר אלהים תדשיא׳ הארץ וגו״

بدو قطف يوم الاربعه ועץ פרי עשה פרי וגו״

f. 17 بدو قطف يوم الخميس ועץ פרי עשה פרי וגו״

بدو قطف يوم الجمعه ועץ פרי עשה פרי וגו״

ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה וגו״

f. 19 יתהלל אלהינו: יהוה אל רחום וחנון:

ויזכר אלהים את בריתו את אברהם וגו״

وفي يوم الاتنين من الجمعه يقال قبل יהוה אלהי אבותיכם

ואמרו לי מה שמו מה אמר וגו״

יהוה אלהי אבותיכם אלהי אברהם וגו״

f. 22 وبعد دلك هده السور لكل يوم سوره تنقري فيه من سبع ايام المظال
وهم مسطرات قدامك كما تري

וביום השני פרים בני בקר שנים עשר אילים וגו״[3]

[1] L 9 ושמה.
[2] So for each day.
[3] Similarly for each day, as above, p. 717.

وهذه بقية القطف

אלה תעשו ליהוה במועדיכם וגו״

יתהלל אלהינו: יהוה אֿל רחום וחנון: f. 23

באו ור׳שו את הארץ אשר נשבעתי וגו״

ויתמר תורה وتمامها وفي اخر يوم يقال נברך יתהֿ وتمامها ויתמר יתהלל f. 25
تقيل ויוציאֿ הכהן מכתב אחד | ויתמר אהנו כתבה רבה وتمامها וילבו f. 25[b]
כי בשם: ושוב מחרון אפֿך: ثم بعده ايضًا يعاد כי בשם: ושמע
ישראל وبعده يقول الامام سورة المناط علي الكتاب ויתמר מן אֿתהו
דבריך עלמה[1] المناط وهذا ترتيبها علي ايام الجمعة كما ياتي

مناط يوم الاحد א · ב · ג · ד · ה · [2]קבל צלותן מנן אה רחמנה[2]:

وبعده אלהי אברהם وتمامها:

مناط يوم الاثنين ז · ח · ט · י · כ · f. 26

مناط يوم الثلاثة ל · מ · נ · ס · ע ·

مناط يوم الاربعة פ · צ · ק · ר · ש ·

مناط يوم الخميس f. 26[b]

תשתבח מלב . . . ולחטאינן סלח[3]: ק״ צ״ מ״ א״ ר״

مناط يوم الجمعة

תרח רחמיך . . . באפֿינן[3]: ק״ צ״ מ״ א״ ר״

ويقال كل يوم مع المناط كما ياتي

אלהי אברהם ויצחק . . . עלינן ברחמיך: ק״ צ״ מ״ א״ ר״ f. 27
מרי בעמל יוסף . . .[4]
לית אלה אלא אחד · יתהלל אלהינו · יהוה אֿל רחום וחנון · סלח
לעמך ישראל הסגודים להרגריזים · אשר פדית יהוה · לית אלה אלא
אחד · ל״ א״ א״ א״

وبعده يقال السجدات والي كل يوم من ايام الجمعة سجدات
ثلاثة معلومة وهم مرتبات قدامك

مناط يوم الاحد f. 27[b]

الاولة קטנתי מכל החסדים . . . עבדך:

[1] As above, p. 67. [2-2] So after each verse. [3] As on p. 68, the shorter form. [4] To the end, as on p. 68, in the full form.

التانيه ויברך אתי · ויברך את יוסף . . . מכל רע:
מלגו לחצה רבה כי נפושה קריב · ואתה לגדלך אלה דלא מתחלף ודבעי
לבר מנך בלש ולא ׳שקח · לישועתך קויתי יהוה · מאל אביך ויעזרך · ואל
שדי יברכך:
الثالثه בחדש השביעי תחגו . . . בני ישראל:

f. 28 مناط يوم الاتنين

الاوله יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:
التانيه עזי וזמרתי ויהי לי לישועה · זה אלי וגו״
והישר בעיניו תעשה וגו״
الثالثه בחדש השביעי וגו״

مناط يوم الثلاثه

الاوله ואיבתי את איביך . . . לפניך:
التانيه ועבדתם את יהוה אלהיכם וברך את לחמך וגו״
الثالثه בחדש השביעי وتمامه

مناط يوم الاربعه

الاوله בחדש השביעי وتمامه
التانيه ופניתי אליכם והפריתי וגו״
الثالثه חכרתי להם ברית ראישונים וגו״
יברכך יהוה וישמרך וגו״

مناط يوم الخميس

f. 29 الاوله בחדש השביעי وتمامه
التانيه כי אל רחום יהוה אלהיך וגו״
الثالثه וידעת היום והשיבות וגו״
ישתבח מרן קמאה · ישתבח רחמנה ׳דלא בטל · ישתבח אלהים לית
אלה אלא אחד · שמע ישראל · יהוה אלהינו יהוה אחד:

مناط يوم الجمعه

الاوله בחדש השביעי وتمامه
التانيه יפתח יהוה לך את אוצרו וגו״
f. 29b الثالثه ויהוה הוא ההלך לפניך וגו״
ויכחשו איביך לך וגו״

ויתמר יהוה אֵל רחום וחנון: ומרן יקבל צלואתכון كالعادة ויד֗כר הכהן
الي السبع ايام بحسب ما يوافق وان كان מועד השמיני حاكم قبل
السبت او يوم السبت يقول

וכבן מועד השמיני דאתי לילת الفلاني ישימו יהוה בריך ומברך עליכון
ועל כל קהליכון וצפריכון ומועדיכון טבין מן אלה:

وبعد ذلك جوابه في كل يوم كما تري

אה רחמנה אהיה אשר אהיה ארתי נפשאתן . . .[1] יתהלל אלהינו יהוה
אֵל רחום וחנון:

f. 30 ويقال من אדיק עלינן מרן المناط وهذه تقسيمها علي خمس ايام
من السبع ايام

[2] هذا التقسيم مرتب علي خمس ايام علي غالب الوقوع وفي بعض السنين
يوافق العياد تحكم السبت فتكون الصلاه ستة ايام فيصير تقسيمها علي
ستة ايام مثل تقسيمها في العشرة ايام والله تعالي اعلم[2]

مناط اول يوم א׳ ב׳ ג׳ ד׳ ה׳ ו׳

f. 30b [2] وفي كل يوم لابد بعد تمام المناط اذ يقال بيت ת׳ وبيت מרי
בעמל תלתי שלמיה وتمامه[2]

مناط تاني يوم ז׳ ח׳ ט׳ י׳ כ׳

f. 31 مناط ثالث يوم ל׳ מ׳ נ׳ ס׳

f. 31b مناط رابع يوم ע׳ פ׳ צ׳

f. 32 مناط خامس يوم ק׳ ר׳ ש׳ ת׳ מפּוק:

f. 33 יתהלל: וילבו הכהנים: וינחו בני ישראל מן העבדה ויצעקו وتمامها
الثلاث فصول وبعد تمام التلبيه يقال אתי وهي هذه رضي الله علي مالفها

אתי בשלם מועדה׳ יום השמיני עצרת: דכרנה ׳דממן לעלם׳ חתמת
מועדי יהוה: תנים יומה מן יהוה׳ לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה
בשלמה׳ תעשו את מועדי יהוה:

وزفه וביום השמיני עצרת תהיה לכם: وتمامها وكرزنه ثلاثه ميمنه وميسره
ולעלם תסתגד: ולעלם תשתבח: ותתחסל הצלות בטוב:

الله تعالي لا يقطع عوايد ليشرال امين

[1] As above, p. 128. [2] In the margin.

צלות שבת מועד חג הסכות:

L 9, f. 33[b] בשם יהוה יכולה: יהוב מתנאתה:

צלות יום שבת מועד חג הסכות הברוך: אלקטף: שבת ושביעי וברית וזכרון: ותרומה ויוסף: ועץ ופרי: וסכות ואלעזר: ובקר: שריו הצלות בריך אלהנו: ועל פתח רחמיך: וכי בשם: וקצי הבריה: ויתמר על ויטע דראן: מר לית אלה אלא אחד: ומרקה עבודה דעלמה: אלהים יסתגד: ואתהו אלהינו: ויתמר ישתבח:

חילה דבחר אדם ... זרעו ישראל · סגולי העמים והגוים: ואפרש ... גלוים: מנון זה שבת מועד חג הסכות · דאתפרש ...[1]:

f. 35 חילה ׳דנשא מיתובית אברהם ...[2]

f. 40[b] וישתבח:

מלוך העולמים: בגדלו בחרך אה ישראל · מלבין כל העמים: ואסגלך במש[מר] המועדים דגלגי[ון] עצומים: ושם זה השבת מובאו · בין תרי מועד[ים] רמים: ׳דבו ישראל ישבו: תחת הסכות בחדבו: כמה פקד בכתבו: בסכות תשבו: שבעת ימים:

רב אלה وتمامه וכי בשם: וישרו הזקנים אלקטף:

ואלה שמות בני ישראל וגו״

f. 42[b] ויתמר יתהלל وتمامه[3]

ויתמר תורה: ויתהלל תקיל ...[4] וישתבח:

f. 46[b] תהותה הסאה ...[5]

وبعده تقال الكيمي اولًا يقال فاتحة الفاتحة من قول سيدنا הכהן הגדול פינחס: רצון וגו״

f. 47 פני[ך] יהוה נדרש חסדך · נמצא מצאנים: נהללך יהוה אלהינו · אדון האדונים: ונתן גדלות לך · ורוממות ממנים: כימי השמים על הארץ · עוד כימי אבות ובנים:

יהוה אלהינו אתה · לאוי נהללך: וננוהך ונרוממך · ונרבי לך ונגדילך:

[1] As above, p. 125, for Sabbath, as far as the next ישתבח. [2] As above, p. 129, ll. 2–16. [3] As above, p. 125, ll. 26–29. [4] As above, p. 129, ll. 27, 28. [5] As above, p. 225, ll. 13–17.

אֿתה מחלף הדורות · והתמידה לך: כל ימי דורות וחלפותם · עוד נשבחך ונהללך:

כי אֿתה אלהינו · שמך הצור תמים: בראשית בראתֿ · ׳ביכלתך השמים: והארץ וכל אשר בםֿ · ׳בכוחך התמים: כי אֿתה אלהינו ואלהי אבותינו · בכל הימים:

ثم بعده تقال الفاتحه من قول العم المرحوم الشيخ سعد الدين الكتاري رحمة الله تعالي عليه امين

אלהי ׳נשיא אלהים · ואב המון הגוים: ׳דדרגיו גלוים · דאמר לו אֿל קֹני: אֿל שדי אני · התהלך לפני: והוי תמים:

f. 47[b] אלהי בן שרה · דו יצחק ׳נצירה: דאתעקד על המזבח באתרה · וביד אלה אתפשר: והוה בעלמה מתוקר · ובברכה אתותר: וממו קם שני לאמים:

אלהי מן דמך במקום · וחלם חלום: וחזה׳ והא סלם קעום · ובו מלאכיה נעתים ועלוים: ואתיקץ ירא׳ מן אלהים · ואמר אין זה כי אם בית אלהים: וזה שער השמים:

אלהי מן שבק · בגדיו ואתפרק: ומן זנותה ערק · ודרך קשטה דרש: ובעובדיו אתפרש · וכליל שלטנותה לבש: ואפתר תרי החלמים:

אלהי האיש הרם · וגביר כל העולם: וקדקד מינהֿ דאדם · דאשתלח לישראל מושיע: ובסימנים לון אושיע · דו נביה רבה משה: גביר כל העולמים:

אלהי אהרן הכהן · אשר המשח בשמן: הקדש ולבש חשן · עם אפוד ומעיל: וציץ ׳עם פתיל · ומצנפית בליל: ׳עם האורים והתמים:

f. 48 אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס אשר: לזנים דקר · וקנא למרו: וסב הכהנה אגרו · לו ולזרעו בתרו: קיאם לעלם עלמים:

באהלין אדרש מרי · אן יפתח באפיך תרחי: רחמיו וישרי · עליך ברכתו: ויתן לך טב מתנותו · וישם לך ישועתו: וינפש לך מכל ארצמים:

ויהי עמך עמך · ויברך מזונך ולחמך: והברכה יצוה׳ באסימך · ויקים לך מימרו: ׳דביארו בספרו · יפתח יהוה לך את אוצרו: הטוב אֿת השמים:

אמן אהיה: אשר אהיה:

ובתר כן יתמר כימי גדלה טובה חסידה: תשתמה חג הלב: אל בית הרב: מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי: ירחמו וגו״

׳חברי אתיתב קבלי · עד אשמיעך ממללי: ממלל מוצא מן לב מלי ·

ממלל יתפחר בו הלב ויתמלי: ממלל יכסיף הלב ויחדי · ממלל יתחני בו ׳ביומי מועדי: מועדי יהוה הישר:

f. 48b לבי ׳עלה׳ אל המקום · מקום יהוה העצום: וחג אל השכינה · ׳בשלש פעמים בשנה: ואתמלי בעדנה ועדנה · וסוב סביבו מן אנה ומן אנה: תשקחת תמן פשר:

מה טבך ואת לידה סליק · ומחנה ישראל קראים · ׳בלב חזיק: מן ועתה ישראל · אל לעיני כל ישראל: ותרי ׳כתביה והכהן הגדול בינם · ועסכר ישראל קדמם ובתרם: ויהי המחנה כבד מאד · ׳מכלל ׳ברצון ובשעבוד: וקול התשבחן חזיק עד מותר:

כל מחניה וקליל · תשיר ׳בקל תליל: עד תיתי אל אבן והיה אם שמע תשמע · שם׳ ישב הכהן הגדול הרמע: והמכתבים על ימינו ועל שמלו · ועסכר ישראל קבלו: וישרי יקרי הקצה הזוכירה · ויסכמה במהרה: ועמה יימרו לו אלף ישר:

וילבו אל מקדה · ׳בלב מלי חדה: ויחתמו התורה שם · ויימרו כהלן ׳בשמח: חילה רמה שמע בקלן · ואלהים אל עליון והא מלך רחמן: וחבתה ישתבח יימר · ׳בלב מלי איקר: ויימר בה מימרים · ויחתמה ׳בבארזין ואמרים: ותשרי צלותה ייה · ויתמר קצי הבריה: ובתר זה יתמר:

f. 49 יתהלל אלהינו · ובתרה בריך אלהנו: והמכתבים מתפתחים · ובמימרה מתנשאים: עד יחתמו יתה׳ כלה · יימרו יהוה אלה: ואנון הלכים · בדרך הך מלכים: ׳מכללים ׳בנזר עזה · אמרים בית מזה ובית מזה: ויתמר נברך בתר זה · כפי המימר הזה: ברנן טרח טב עד מותר:

ועוד מימר נשוי כהלן · עד ייתו אל בית הרבן: ילך חבתה ועמי מכתב · ופרקה מן המחנה הטב: אל בית הרבן הזוכיר · ויצלו כמה ייתי קמיך סופיר: וסדר עסכר ישראל · ילכו עם הכהן הגדול הסגיל: וכל מנון של נעלו · מעל רגלו: ובנצירו ושבחו בתר זה יתמר:

עד ייתו אל האבנים הגדלות · המכתב עליון את כל דברי התורה הזאת: יתמר אדיק עלינן מרן · שם׳ כהלן נבבי קנומן: ויחתמו יתה קדם הגבע · כל זה וצלות בית בזין בגבע נציבה: וילכו אל מזבח נח · ויימרו אלהים רחמנה: ואלהים יראה׳ ואחד הו יהוה הנכבד · הך מד לאוי ועבד: ובתר זה רבנה ישתבח יימר:

וישרי יקטף התורה קטף טרח · מראשה ועד אחרה: ועת יקטף ׳ספר f. 49b או ׳ספרים · ישלח אחרי חבתה שרים: | שם׳ ייתי חבתח ומן עמו אל הגבע · ימצו צלות בית בזין נציבה: תמן במכתב ילבי לון · ויחתמו

צלותון: וילך חבתה בין סיעתה ׳ אל כהן עבורתה: ימצׂאו בצלותו קעם ׳
שם׳ צלותו יחתם: כמה אתקדם המדבר:

ואל מזבח יצחק ילכו ויתפנו ׳ ויעמׂדו ׳בתחנונו: ופני המזבח ישׂבו ׳
ויסתכלו לכׂהן הגדול עד יבׂוא: כל זה והכהן הגדול עׂמׂד ׳בצלותו ׳ ׳בשעבוד
וארתתו: ועת יחתם צלותה ׳ יפרט מלי ברכותה: ויׂגיבו אשיר ישר:

וילכו אל מזבח יצחק באלה רב ׳ ׳בטוב נפש ולבב: כל מנון במזבח
יקד ׳ ויסגד וישתעבד: מה רׂב שעתה ׳דבה ׳ יבוא הכהן הגדול אל
המזבח: שם׳ יפרע ראׂשו ׳ ויתחנן ויתנפׂל מן לבו ונפשו: וידרש ארשות
מן מרו ׳ אן יפתח לו טב אוצׂרו: ויפשׂט את בגדיו ׳ וילבש בגדי
סׂהביו: ותנח עליו הרוח ׳ ותזדוע ממו אבׂרו: שם׳ תרד הדׂמעות כמטר:

וילכו אל הגבע ׳בתשבחן ורבואן ׳ בׂמימר הא סביאן: ויסכׂמו יׂתה׳
f. 50 ׳בשמח ובׂשׂרים ׳ והם אל הגבע עׂבׂרים: | שם׳ הכהן הגדול יצׂק על
המנבר ׳ והוא בבגדי הקדש מתנזר: והמכתבים מזה ומזה ׳ והוא בׂתוך
לבוש נזר עזה: וחבתה ישרי תפלה ׳ ויקטף התורה כלה: ויחתמה
׳ביהוה אׂל רחום וחנון ׳ שם׳ הכהן הגדול יוזׂף מן התפלה והתחנון:
והמכתבים תתפתח והמג[יפה] תׂעׂצׂר:

וישרי יפרט הברכה הגדלה ׳ ׳מכללה בשם אלה: ועמה בין ידיו עמׂדים ׳
עקדים סׂגׂדים: ׳מזזעים זזעיו קשה עד מותר ׳ והדמעות תרד מנון כמטר:
מׂה רׂב שׂעתה ׳דבה יפרט החלק הראׂש ׳ ׳בלבו והוא מיהוה דׂרוש: וישא
ידו וירנן בׂמימר יברכך יהוה וישמרך ׳ שם׳ תוזע אברׂך: ושם׳ בלא
חלׂק תתותר:

ויפרט החלק השני ׳ כמה אתקדם לו דכרני: ויימׂר יאיר יהוה פניו
אליך ויחנך ׳ תקום לך ולבׂנך: ויפרט החלק השלישי ׳ כמה הוא עשה:
ויימׂר ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום ׳ מכל דׂבׂב וטלום: ויפרט
החלק הרביעי ׳ והו מן מרו יביע: ויימׂר אהיה אשר אהיה אלהים יתברך
ומשמהׂ תתברכון ׳ אתון וקהׂליכון: כל חׂלק וׂחלק המכתבים תתנשא ׳
ויימרו לו אלף ישר:

f. 50b ויפרׂט החלק החמישי ׳ כמה אתעשה: ויימׂר חילה רחמנה יקבל צלואתכון
ובעואתכון ׳ וישמע קלין ׳דצבעתכון: ויפרׂט החלק הששי ׳ ׳בזזעיו קשה:
ויימׂר ׳בקדוש שמו הגדול יברכנוכון ׳ ויברך קהליכון: ויפרׂט החלק
השביעי ׳ ׳בנור מניר לא כבׂי: ויימׂר יפרׂס טובהׂ ורחמיו וברכאתו עליכון ׳
ועל כל קהליכון: ועמה יימׂרו לך ומועדיך טבין ישר:

ובתר זה חבתה ישׂרו יימר ׳ ויזכר כל מן קדם לו נׂדר: ונׂדבה
ותרומה ומעשׂר ׳ ויזכר ישראל מיסטר ועד אסטר: וישרי בתר זה תפלה

זעורה · ויסכֹּמה במֹהֹרה: ועמה יסובו סוב הגבע · מנער ועד איש שובה: וכל מנון לחברה יחנה · והמועדים בך תתחני: ומן יתותי לכוֹתה בֿטוב לחברה יזכר:

וילֿך כל מנון לאתרו · בֿחדו רב ושֿרו: וישֿב ׳בסכותו · כל איש וביתו: ׳בשמח וטוב לבב · במֹיכל ומשתה׳ דם עֿנֿב: כל האז[רח] ׳בישראל ישב בסכות · מן פרי עץ הדר כפּות: תמרים וענפי עץ עבות · וערבי מישרות: שבעת ימים במספר:

תֿתֿחני במֿועדיך אה עמי · ׳דלית לך בעובדיון דמֿי: והיית׳ אך שֿמֿח ·
f. 51 שלש פעמים בשנה: | תתמלי בזאֿת העדנה · ותנים יומה מאה שנה: אה מן אנה אסתדר:

אמן אהיה: אשר אהיה:

عليه ايضاً بيت مفرد من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين الكتاري

رحمة الله تعالي عليه امين

זה השבת הוֿשם · מתבני על ארכוני: וֿבקדשיו אתריאם · על סדר זימוני: וששה עבר מקֿדם · ומבתר יום השמיני: דו הך מלך מתריאם · ועל צבאו מתפני: ושנים מנון קם · צריך על זימוני: וממלל לון בֿפתגם · סֿמֿכו שֿמאלי וימיני: וכד אתא ׳בשלם · לעדת בֿני: ישראל קדש כל עם · וסֿביבותו שני: כרובים צלם לצלם · כֿדמות ׳דבֿמשכן אֿל קֿני: ועל ראֿשו נזר מן אֿל קעים · וֿמטלל בֿעֿנני: על זה יתברך לעולם · האמור חי אני: אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً שנים בתים טובים חסידים نغم مسجع من قول سيدنا הכהן הגדול פינחס: רצון וגו״

f. 51b פֿתֿחך יהוה נֿסי . . . [1]

وبعده يقال שבחו מן מימר הזקן סעד אלה הכתֿרי:

יסלח לו מרי אמן وهي الاتيه

f. 54 בשם יהוה:

ליהוה נשבח · בדכיות לשונינו: ובכיור דֿחלתה נצבע · ונרים קולותינו: ונקטיר חלב על המזבח · בתשבחן שם אלהינו: אלהי השמים והארץ וכל אשר בם׳ · שֿרי בכל אתרינו: ונתפלל באשר קבל הלוֹח · משה נבינו: ואשיר השירה הטובה · ואמר ׳ברחלה ובארכנו: כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו:

רבותה לה׳:

[1] As above, p. 235 to p. 238, l. 2, with differences in the נברך.

ורוממו ליהוה · התמיד הקעים: בריו כל עלמה · לא על דבר מתקדם: לא הך ולא כמה · ולא גויה ולא צלם: אחז בכל מקומה · ממלכותו לא תתם: יחדאי ממנה רמה · ישתבח ויתרומם: בכל לילה ויומה · וברוך שמו לעולם:

ורבואן נתני · למלך אל נורא: אחד בלא שני · מלוך לעל ולרע: קדום קעים קני · לא יוסף ולא יגרע: לא עזר ולא משני · רבותו יתרה: אחד בדד פני · בראש[ית] וביום נקם יקרא: אני אני · חכום הנסתרה:

כהלן צבעין · פניו בנצירותה: פחדים ויראין · מן רב שלטנותה: פרד כבד טעין · כל עלמה ביכלותה: ביכלותה עשה תמחין · ולית עמה סעדותה: ראה בלא עין · ועין לא לו ראותה: טובינן נהיה משבחין · תמיד בבכל עלנותה:

f. 54b נתן אמרי שופר · לאלה אלהיה: אחד דלית עמה חבר · מלכה רמה חיה: לא שני ולא עזר · ברא בריה ייה: באמירות עשר · באשתתי יומיה: וברך וקדש יום שבתה אשר · קדישותו מליה: נשבח לרב שמו בכל רמש וצפר · בקולות תליה: ישתבח הצדיק והישר · עשה תמחיה:

יהוה הו האלהים בריו הבוראות: יהוה הו האלהים מלוך הרוחות: יהוה הו האלהים דשלח משה נבי כל הדורות: יהוה הו האלהים דאפרש לן מועדים ושבתות: יהוה הו האלהים דברך וקדש זה שבת מועד חג הסכות:

תלי ידיכון ואמרו وتمامه

جوابه ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: קעים הו עד לעלם: וקני שומ[יה] וארעה:

לרבה وتمامه

לאלה דלית עמה חבר: לאלה אל צדיק וישר: לאלה דאמר ולקחתם לכם ביום הראישון פרי עץ הדר: לאלה דאמר בסכות תשבו שבעת ימים במספר: לנצעיו כל קרביה: וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

f. 55 אכרז בשם הקעים · הצדיק והישר: ואתפלל בזכאי העולם · דעשו הטוב גלי וסתר: ראשם הצדיק אברם · דאמר ואנכי עפר ואפר: ומי נפישו קדם · עלה על קדש כל טבר: ומי דמך והלם · ואקים הנדר והמעשר: ומי פתר כל חלם · ומן זכותה לא סר: וממשם קדקר העולם · דמע כל הבשר: בגדלו ישמע קל הצבעות · וברתותו לך יכמר:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן הכהן · דלכהנה אר̇ש: ולבׄש אפׄוד וחשׄן · וברך עם קׄדׄש: ברכאתו לך יתן · ושובתך יחד̇ש: ולחייך אמן ימן · ורחמיו עליך יפר̇ש: בעמל מי אמאן · ודלערפלה נג̇ש: ובקדוש אלהי הרוחות · נאדרי בקדש:

אמן אהיה אשר אהיה:

אלהי אלעזר ואיתמר · הכהנים בׄניו: דאכהנו ׳בקדש כל אתר · ואקריבו קרבניו: יהי לך ׳מגן ועזר · ויסגי לך חנניו: וירחיב לך מכל צרר · ויאיר אליך פניו: בעמל השלשה ומי פתר · ודביאר בקדש אלפניו: ובאו עליך כל הברכות · וישימך ׳בשמח ושרכניו:

אלהי מן לקח הרמח · ולזׄנים דקׄר: והמגׄפה ארימה · וחׄמת יהוה עזר: רחמיו עליך ישׄימה · ומן אוצרו לך ישבׄר: | ולקולך ישמע · וישימך בשמח ושר: בעמל השלשה ודזכותו תמה · ודמע כל הבשר: ובקדוש אלהי הבוראות · אלהי הבשׄר: f. 55b

שבת מועד חג הסכות · מה טבו מן יומה: תעשו אׄתו בׄשמחות · ואׄתם ׳בשלמה: תחׄת טל פרי עץ הדר כפׄות · וענ[פים] וערבי נחׄל כמה: כתב דמע תבוראות · ושמחתם׳ לפני יהוה: אלהיכם שבעת ימים תמימים · עד תקדמו על יומה: דגלגיו רבות · ולמועדים חתמה: כל יום לכם חגות · ׳לקדש כל מׄקומה: וזה השבת ׳דמספרו כׄגׄו יומים מלאות · תעשו אׄתו בשלמה: בעמל השלשה האבות · ומשה קטף כל נשמה: ובקדוש אלהי הרוחות · מלכה קעימה:

תנים יומה תנים · אני אימר לוכון: סדרה המזדמנים · ישמר יהוה חייכון: ותעשו זה היום בשדכנים · אתון ובניכון: ישוב עליך סגי שנים · ואתון בׄשמחיכון: בעמל השלשה הראישונים · ויוסף אביכון: ובעמל דמע הנאמנים · משה נביכון: ובעמל אהרן ובניו הכהנים · דאכהנו בקדש משכניכון: והחתמת המימרות · יהוה ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה وتمامه

f. 56 عليه ايضاً שבחו: من قول المرحوم المعفو عنه سيدي مرجان والد والدي رحمة الله عليهم جميعاً امين

אשבח שם יהוה · האחד בלא שני:
בריו כל עלמה · פני מכל פני:
סעוד סקוף סבׄול · תחׄתית ועליוני:
כבר פרד חיול · לית לו אחר ולא פני:
ולא לו סוף ולא עקב · ולא שותף ולא משני:

עמי טמיר לגו כל לב · ולא ישא פניו פני:
ברוך שמו לעולם · תמיד בכל העדני:
נורא נכבד מתעצם · קדום קעים קני:
אל עליון שמו · ואין עמו שני:
בדר ׳בריאמו · עבוד כל מה דחני:
ראה ולא מראה · ממן ברביאני:
הוא אהיה אשר אהיה · מקים כלה מן חסרני:
מלוך לעל ולרע · שמעיו לא באזני:

נתון זאון נורא · צעורי ומכונני: לו אשבח תמיד · ברכיות לשני: דו ארך אפים ורב חסד · אמור אני אני:

ורבואן נתני · לצדיק והישר: חדה ׳דלית עמה׳ שני · בריו כל הבשר: גדול גבור עצום · שרי בכל אתר: רבותו מן ישום · ולא יפלא ממו דבר: לא תבנית ולא צלם · ולא גויה ולא פגר: ראה רפא ריאם · אל מהימין ולית שקר: לית לו גבול ולא קץ · ולא שני ולא חבר: קני שמים והארץ · והוא לכל העלמה מר: נכבד נאמן נפלא · לא פאת ולא
f. 56b יתר: | רבותו גדלה · עשה כל טוב ואיקר: והו אחז בכל מקום · ולא יאחזו אתר: והו שקיח לכל כלום · וכלום ממו לא יסתר: קעים בממשלו · ואין עמו אל נכר: הצור תמים פעלו · טב מאד עד מותר: בריו הבוראות · בגדלו מן חסר: אל אלהי הרוחות · לכל הבשר:

נתן אמרי שופר · לאלה אלהיה: הצדיק והישר · עבוד גוני תמחיה: שופט אל בצדק ישפט · מלכה רמה חיה: טובו לא יטה משפט · נורא תהלת עשה פליה: אל ראה אל שדי · צעור ילידיה: אמור ואין אלהים עמדי · תמיד בכל עדניה: סהדותה רבותה לית אלה אלא הוא · סבול ארעה ושומיה: יתודי וינוה על מעשהו · ׳בכל זבניה: דברא וכונן ויצר · זאת בריה ייה: באמירות עשר · באשתתי יומיה: ואקים אדם אקר · ורכבו מן ארבע אקריה: רוח ומים ואש ועפר · ויהי לנפש חיה: ויום השביעי קדשו · ושם קדשיו מליה: על יד עבדו ואישו · רבון ׳דנבייה: נשבח לרב שמו · בלבבים כנעיה: בנצירו ובקשט וברחמו · נימר כהלן תשבחתה בממלליה:

יהוה הו האלהים ישר הישרים: יהוה הו האלהים דשלח משה דמע הספרים: יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון
f. 57 יקירים: | יהוה הו האלהים דאמר ולקחתם לכם ביום הראישון פרי עץ

הדר כפות תמרים: יהוה הו האלהים ׳דברך וקדֹש זה שבת מועד חג הסכות ושם גלגיו יתרים:

תלו ידיכון وتمامه

جوابه ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד: קעים הו עד לעלם: וקני שומיה וארעה:

לרבה وتمامه

לאלה אלהי כל אֵל: לאלה דשלה משה הסגיל: לאלה דאפרש לן על ידו שבתות ומועדים גלגיון גדיל: לאלה דאמר כי בסכות הושבתי את בני ישראל: ׳לנצעיו כל קרביה: וממֵן עד לעלם:

תלו ידיכון وتمامه

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד وتمامه

אכרז בשם יהוה · עזי וזמרתי: ואתפלל בזכאי עלמה · הצדיקים אבהתי: ראֹשם בן תרח · דאמר והנה בן ביתי יירֹש אֹתי: ומשם בנו נצירה · דאמר ואתם שׂנאתם׳ אֹתי: ומשם יעקב נֹדורה · דאמר לישועתך קויתי: ומשם יוסף פתורה · דאמר ועליתם׳ את עצמותי: | ומשם משה נביכון · f. 57ᵇ
דאמר עזי וזמרתי: בעמלו ישמע קלין ׳דצבעתכון · וישֹם דבביכון כֹפותי:

אלהי אהרן הכהן · ׳דשרת באֹהל מועד: ולֹבש אפֹוד וחֹשן · והקרבן במזבח יעֹקד: בעמלו יברכך אה קהלה · ומטר רחמיו עליך יורֹד: וירפאך מכל חלה · ולדֹבֹבך יבֹד: ווושיעך ויפשרך · ויכילך מן המן דוריד: מטל השמים ויכמרך · בחֹסֹדיו ולך יסעֹד: ובבטח תשכב ותשכם · ובלעֹל מלגוֹך יטֹרֹד: ויבֹד מפניך כל טלם · וכל שנא ינדנד: בעמל השלשה הזכאים · ובן עמרם ויוכבד: ובקדוש נורא הנוראים · דו ים הטוב והחסד:

אלהי שני בניו · אלעזר ואיתמר: דאכהנו על פניו · ולֹבשו הציץ והנזר: בעמלון ישא מעליך · כל נגף וכל צרר: וישמרך ממן עליך · בכל עת מתגבר: ויתן לך מה אֹת דֹרוש · וֹברתותו לך יכמר: וינשמך מכל דוש · ומן אוצר טובו לך ישבר: וישֹמך כמספר הכוכבים · ולחייך אמן ישמר: והרצון על קדש המושבים · יהי גלי לא סתר: בעמל השלשה האבות · ודמע כל הבשר: ובקדוש אלהי הרוחות · עשה כל טוב ואיקר:

אלהי פינחס ׳דלקח הרמח · וקֹטל הזונים: והמגֹפה ארימוה · מעל הכרֹנים: יתן לך אה קהלה · מן טובו מתנים: וישֹם לך גאלה · מידי הזידנים: | ולך לא יעֹזב ולא ירף · וישם עובדיך ׳מתקנים: ויסגי עליך f. 58
הזהב והכסף · והשמח והשדכנים: ווושיעך ויפשרך · ויטיב לך העקבנים:

ויצמֹת לברורך · ויסני לך המניאנים: בעמל זכאי עלמה · ודמע הנאמנים: ובקדוש שם יהוה · ארון האדונים:

מה טב זה שבת המועד · גלגיו יתרי: ׳דבו השמח הוֹעֹד · והזהו והשׂרי: תעשו אֹתו באשמחות · מאה שנה באיקרי: תחֹת טל פרי עץ הדר כפֹות · תמרים וענפי וערבי מישרי: כֹמה כֹתב גביר העולמים · בקדש כל ׳ספרי: וחגתם חג ליהוה שבעת ימים · אל רום כל אתרי: עד תקלמו על מועד השמיני · שביע מועדיה במספרם: ואֹתם בשמח ושדכני · וזהו רב יתרי: וישימו שבת ומועד מברכים עליכון · סדר דאכה שׂרי: בעמל הזכאים אבותיכון · ׳דריחון טב דריח: ובעמל מי לחלמיה פֹתר · ודקבל חמשה ספרי: ובקדוש שם האחד הישר · ׳דבקדש נאדרי:

תנים יומה חדים · עבדכון יימר לוכון: סדרה המצטמדים · ישמר יהוה חייכון: השמח לוכון יחדש · וינפֹש עקתיכון: ותעשו כל שנה ברגש · סדר מועדיכון: מנון זה שבת מועד חג הסכות · דעבר בטוב עליכון: מאה שנה תעשו אֹתו בשמחות · אֹתון ובניכון: וכן ישמר חייכם כלכם · הסֹמוך מכם׳ והארכון: ויגלי משכנו ביומיכם׳ · על קדש כל מֹכון: בעמל זכאי העולם · f. 58ᵇ ויוסף אביכון: | ובעמל יקיר מינה׳ דאדם · בן עמרם נביכון: ובעמל אהרן ובניו אשר · אכהנו בקדש משכֹניכון: וחתמת המימר · יהוה ירתי חייכון:

جوابه ויעבר יהוה על פניו وتمامه

f. 60ᵇ ויתמר דראן רב חילה וכי בשם וקטף הטבעית: עץ: ופרי: ושבת: ושביעי: וסכות: ויסֹקו מן הטבעית פי אתי[1]: והיא מן מימר אדונן
f. 61 הכהן הגדול פינחס רצון וגו״ ויטרקו זפה: וֹביום השמיני עצרת وتمامه وكرزنه ثلاثه فوق وتحت ויתמר נשוֹי כהלן: كلها خفيف فوق وتحت וקדישה: וכֹהלה דילך وتمامه وبعدهم يقال شيره علي نغم המציל: מן מימר אדונן הכהן הגדול פינחס רצון וגו״

פֹרד נאדרי בֿקדש · יהוה שמו נבקש: בורא נכבד ארשׂ · ⁴עבֹד כל שביעי קדש: סימנים לכל שביע · ישתבח מן לון קֹוי: מן יום ומועד וחדש · מנון זה חדש השביעי: חדש השביעי לו טֹבן: בו ארבע עקובאן רברֹבן: בעסרה מנֹה סליחן לכל נפש: ציאם ותשבחן בחֹדבן: ומחציתו חג מטליה · פֹרים כֹבוציניםׄ מֹליה: יזרחו כירח והשֹמש · על כל האזרח
f. 61ᵇ מן קליה: | הסכות מן ארבע אקרים · פרי עץ הדר כפֹות תמרים: וענפי עץ עבות ידרשׂ · וערבי נֹחל ׳למוסֹרים: יומי הסכות שבעה: כל טוב

[1] The first and last stanzas as above, p. 716.

לישראל בון יבא: ויחגו מלב ומנפש: וישובו ׳ברצון וברוח: חתמתון יום השמיני ׳ גלגיו לא ימני: קדשיו אתפרש ׳ על יד נבי קדיש כני: יום השמיני לו כבדים ׳ אלה מלא בו הידים: עצרת שמו וחבש ׳ דו חתמת המועדים: תנים יומה אה מסתדרים: מן כהנים ושמרים: ומן פנותה לוכון ינפש: ותמטון לכל מסברים: תנים יומה אה ישראל ׳ תמטון לרב שמטה ויוביל: וכל דבב ׳דלוכון יכחש ׳ ותחגו בשלם אל בית אל: תנים יומה תנים יומה: לחדש השביעי ויום צומה: ולחג הסכות ׳בלא נשש: ויום השמיני בנשמה:

f. 62 ويقال عليها زفه وبيوم השמיני עצרת وكرزنه ثلاثه فوق وتحت | عليه ايضاً شيره من قول المرحوم العم الشيخ ابراهيم ابن فضال ابن ابو العز שופט ישראל: ירחמו יהוה אמן אמן:

הסכות מן ארבע אקרים: פרי עץ הדר כפות תמרים: וענפי עץ עבות ידרש: וערבי נחל ׳למוסרים:

אלהים שלח בן עמרם הדמע ׳ בתורה התמימה: רק לנו בה כנש ׳ מן פקודים וגזרים:

ואפרש לן מועדים ׳ חסידים כבדים: אתקרו מקראי קדש ׳ בשנה שבעה במספרים:

הראש והשני: והשלישי בתר מעמד הר סיני: והרביצי ראש חדש: השביעי ׳דגלגיו יתרים:

בו ארבע עקובאן אסתדרו ׳ תרועה מקראי קדש אתקרו: ושבתון זכרון אתפרש ׳ לסליחות והכפורים:

f. 62b והחמישי יום צומה ׳ בן ענות ואנשמה: | ענות לכל נפש ׳ ואנשמה ודרורים:

והששי זה המועד ׳ בו יתעבר: כל שמח ורגש ׳ וחג אל קדש הטברים:

בו מסב מן ארבע אקרות: פרי עץ הדר כפות: וענפי עץ עבות יתפרש: וערבי נחל מישרים:

תקח תשים בביתך ׳ תשכם תחג ׳בצלותך: אל אתר הקדש ׳ ואת ׳בשמח ושרים:

ותצלי על המזבח ׳ וממו תחג אל הגבע: והברכות עליך תתפרש ׳ מפם לבוש הנזרים:

וכד תתם צלותך: אתה וכל עדתך: ׳בטוב לבב ונפש: תרד אל מה לך מן מדורים:

תשב ׳בסכותך · אֿתה ובֿנך וביתך: והשמחות לך תֿתֿחדֿש · במֿשתה יין ושֿכרים:

שבעת ימים כֿכה · לא תלך לא כה ולא כה: אלא תשבחן ׳לשם מרך הקדש · בכל רמש וצֿפרים:

f. 63 ותקדם על השמיני: ואֿת בשמח ושדלני: עת ענֿנה עליך תתפרש: וימטיר יהוה מטרים:

תֿתחֿנו במֿועדיכם אה סֿדורים · ואשול מן צדקתכם תפשטו עדרים: לֿעבֿרכון ׳דלוכון שמש · עד יימר לוכון מימרים:

תנים יומה אה זימונה · תעשו מועדיכון בשדכנה: בעמל מי לערפלה נֿגֿש · משה דֿמע הספרים:

ويقال عليها زفه וביום השמיני עצרת وتمامه وكرزنه ثلاثه فوق وتحت وبعده يقال دران הא איקר רב: ومرقه אתֿהו יהוה פעל כל עלמה: ואחד הוא יהוה הנכבד ויתמר ישתבח מן מימר הזקן אברהם בן אבי עזי היתרֿני: ירחמו יהוה אדני: אמן:

טובך תקריב בו קרבן תשבחן · לנכבד הנכבדים: חילה דאפרש זה חדש השביעי · ושם בו זבנים כבדים: ראֿשו שבתה והעשירי כֿפירות · ומֿחֿציתו חג אל קדש המסגדים: ודן יומה ׳דמספרו هل قدر מנהֿ · מה טב מה בו מן מאומות יקירים חסידים: עת ילבש כהנה בגדי כהנתה · ויקרי ויעמֿד בין תרי ׳כתביה ויפרש שתי הידים:

f. 63ᵇ מפֿוק: | ויפרט מלי תפלה: ועובֿדיכון אמן תתצלח: אה עם קדש וסגולה: ושביכון טבין מן אלה: ותנים יומה חדים:

רב אלה وتمامه

عليه ايضًا ישתבח اذا اتفق מועד חג הסכות יום השבת הזוכיר
והיא מן מימר אדונן הכהן הרב אבישע רצון וגו׳׳

מרה דאלהותה · מלוך כל רוחיה: חילה ׳דשמכםֿ אה סדר עדתה · קדש כל אמיה: ואסגלכםֿ במֿועדים ושבֿתותה · קדשיון רביה: מנון דן מועדה ׳שתיתה · דאתקרי חג מטליה: דאזדמן ׳עם קדוש שבתה · זה ׳עם זה צמיטיה: זה בו לנו אנחותה · חה בו חג לקדש טֿבֿריה: לֿאֿוי עליכון אה קהל עֿבראותה · תשאו ית קוליה:

מפֿוק: במֿימר שלם לך משה נבינו: שלם לך מכתב אבישע: שלם לך קדש טברינו: שלם לך שבתה קדישה: שלם לך מועד חדות לבבינו: שלם לך העם הנוֿשע: ושלם על מן אתכוֿנו: בזאֿת צלותיה:

f. 64 רב אלה وتمامه | וכי בשם: וישרו הזקינים אלקטף علي هدا الترتيب اولاً قطف עשרה הדברים:

יתגלג קראה דקרא עסרתי מליה: וגו״[1]

f. 69b ثم انه ينقري سورة المناط من السور الصغار الاتيه[2] وفي بعض السنين يتفق ان يحكم יום החג יום השבת הזוכיר فيلزم الي قراية ובחמשה עשר יום לחדש השביעי וגו״

f. 71 وبعد قراة سورة المناط في السور المدكورة ايضاً يكملوا القطف علي هدا الترتيب

אלה תעשו ליהוה במועדיכם וגו״

f. 75b وبعدها תורה צוה לנו משה וגו״ ויצא ארונן מכתב אבישע הקדוש: ועמו מכתב אחד או שלשה מכתבים ויתמר אז ישר بنغم تقيل معروف بيت وبيت ولما يصلوا יהוה גבור במלחמה يلبوها هكهنيم برهج
f. 76 وبهجه وهيبه هايله عظيمه الاربع فصول ولما يبدوا فصل | וברב גאונך יתפנו הכהנים במכתבים אל הקהל: וינשקו סדרי הקהל המכתבים בגדול החל ובקטן כלה: ויימרו לכהנים מאה שנה ׳ביומיכם יסי: ولما يصلوا עד יעבר עמך יהוה יתפנו הכהנים למזבח: ויחתמו אז ישר: ויימר גדול הכהנים ראשה תהללות ואחריתה׳ תשלמית: ויגיבו אתו הקהל במימר:

גדול אלה אשר אין כמהו הגדלות לו: ברוך אלהינו לעולם: וברוך שמו לעולם:

ויתמר אתהו ׳כתבה רבה דאתינן נסגד קמיך كلها ויתמר קדישה: ואה רבה מנך אנן בעים ويقال הא ׳כתיב [א—ז]

f. 76b ויתמר אהנו כתבה רבה وتمامه ويلبو הכהנים קבלו الثلاث فصول ويلبو
f. 77 כי בשם: ושמע ישראל وتمامهم | והמקרא על המכתבים: דבר אל אהרן: וצוי את קרבני وما يوافق من السور الصغار وهم تقدموا في قطف السفر الرابع تماماً وبعدهم يقال אתהו דבריך עלמה כלה: وبعدها

[1] In the course of the Qataf, the prayer of Moses is said, as above, p. 48.
[2] As above, p. 717, for each of the seven days.

يقول القايل דכור מן מימר שת אהרן בר יצחק הכהן יסלח לו הממן אמן:

[1] שׁם יהוה נשבח · רמה ׳מרוממה:
תשבחן לשמו הקדוש · בכל לילה ויומה:
אלהי האלהים · בריו כל עלמה:
המלך התמיד · דלית לה דמה׳:
רחום הרחומים · תדירה עצומה:
נשבח לרב שמו · ברביות פמׄה:

אשר ברא הבוראים · בששת ימים עצומה: וברך וקדׄש יומה השביעה ·
ושׁם קרשיו ריאמה: וזכר ברית השלשה · ׳דגלגיון רמה: אברהם ויצחק
ויעקב · זכאי עלמה: ושלח משה בן עמרם · קטף כל נשׄמה: ואפרש לן
f. 77b על ידו שבתות ומועדים · מקראי קדש ליהוה: | מנון זה חדש השביעי ·
׳דגלגיו ריאמה: ראשו שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש ליהוה: ושׁם
בעשירי ממו · דאתקרי יום צומה: לית בימים כותו · ובו סלחיו מכל
אשׄמה: ובתוכו אזדמן חג הסכות · דבו חג לגבעת עלמה: ובו יקחו
פרי עץ הדר כפות תמרים וענפי עץ עבות · וערבי נחל כמה: כתב לן
נביה רבה משה · קטף כל נשׄמה: ועל ידו כמה פקד · ושמחתם לפני
יהוה: אלהיכם שבעת ימים · בשמח ושלמה: וחגתם אתו · חג ליהוה:
ושׁם זה השבת · קדשיו רמה: ׳מבסר במקדום יום השמיני · דו למועדים
חתמה: שבת ומועד ׳מברכים עליכון · אה מן אנה קעמה: ותמטו לכותו
שנים רבים · ׳בשמח ושלמה: וכן ישמר חייכם כלכם · אה בחורי כל
עמה: ומאה שנה תעשו זה השבת · ׳בזהו בעלמה: אמרו אהיה אשר
f. 78 אהיה · אה מלכה דעלמה: | שוב מחרון אפך · ונפש מכל ארצמה: אהיה
אשר אהיה · אה מלוך מכה ורומה: השיב לנו רצונך · על גבעת עלמה:
חתמו צלותיכון · ואמרו ברביות פמׄה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה:

הסנורות שבעה[2]:

الثالث בחדש השביעי תחגו אתו . . . אל בני ישראל:

f. 79 السابع כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך . . . הסכות: יפתח יהוה
לך את אוצרו . . . מעשה ידיך:

[1] Cf. another recension on p. 397. [2] Nos. 1, 2, 4, 5, 6 as above, p. 400.

ויתמר יהוה אל רחום וחנון תֿקֿל ויתמר מרן טב עד מותר: מן מימר
אדונן הכהן הגדול הרב אבישע בן פינחס בן יוסף רצון וגו״

נֿעמד על תרח · אֿל נורא · בלב יֿרא: ונֿשבח · לֿמרבת · ובֿכי[ור] דחל[תה] נצ[בע]: ונטהר מן מומינו: ונודי לאלה · בֿעל היֿכולה׳ · בלב מֿלא: ונסגד פניו · לרבֿוניו · על חנניו: ׳דרחף עלינו: | f. 79b רֿחֿף עלי · ועל קהלי · ישראל סגולי: אשר עֿמֿד · פני ועֿקֿד · ומרכן וסגֿד: בדחלה וארכנו: לי שֿמֿעים · שמחים · ׳משבחים: דֿרשים · תֿפשים · נגושים: עמרים פנינו: ׳בשֿעבוד · ובאיקר כבוד · עד מאד: מסתכלים · מתכללים · מֿתחֿמלים: שֿמעים מימרינו: זה המימר׳ המתוקר · בו סוד סתר: האן פתור · האן ריטור · יפתר וישור: ויגלי נסתרינו: האן כהנים · והאן זקֿנים · נבונים: יתיצֿבו · ויתיתבו · באיקר ורבֿו: ׳בזאֿת צלותינו: [1]האן נבונים · והאן פתרנים · והאן חכומים: יפתרו מימרי · כוֿת מפתרי · אשרי אשרי: למן לו מרע יפתר ממללינו[1]: וישמעו · וידעו · ויתודעו: ויקרו · ויורו · וישירו: ויפשטו בין דין ׳לדין כמונו: הא לוֿי · הא לוֿי · לו הוֿי · נביא רֿבי · מן בית לוֿי · ויהי שביע: מן אברהם אבינו: כוֿת משה · המושיע · דֿהוֿה עשה׳: בי קֿרֿשי · ובי קֿרֿשי · זה השליך בארשי: וזה כֿתב בון אלפנו: | f. 80 בון כֿתב · וחֿשב · וסֿבב: וכנֿש · ואפרֿש · עד קרֿש: יומי מועדינו: לון פֿרק · ודקדק · ושחֿבק: ופרטים · ואפרים · ולון אלמים: אנה ינדי חנבון בוננו: ובתר כן אספר · ואפתר · ואֿזֿכר: מועדי · ׳דבון חדי · ורב מנדי: כל מועד על כנו: מועדים ז· כימים ז · וחדשים ז: ושני השמטה ז · תשמיט שנת ז · ושני היובל ז · ז: טב כל ז · יומי מועדינו: שנים בחג פטירים · ומועד הבכורים · ׳רגלגיו יתרים: ומי אתקרי תרועה · ויום סלוחה · ׳דבו רב מנוחה: ובו הכהן יכֿפר על כֿרֿנו: ובתר זה יקדֿמו · על מועד לית לו דֿמו · ויעלו לקדש מקומו: ויֿתגו · ויֿנחֿנו · ואיֿשֿמיה נמגו: ולבתיון יתפנו: ויקחו מן ארבע אקרים · מן טב פרים · אדירים: פרי עין הדר כפוֿת · תמרים וענפי עין עבות · וערבי מישרות: f. 80b שבעת ימים תֿחתה ישכנו: | ושם זה שבת השמח · בֿתוך דֿמע · כוֿת תקומה: ובו ריחות גן עֿדֿן · ׳מרחפין · ובו ישראל שֿכֿן: בטח בדד באימינו: ובו ראות המֿכתב · המתרברב · הטוב הטֿב: מכתב סֿהבי · אבישע אֿהבי · הא טובי הא טובי: מן ׳בראותו יתחנו: מה טב זה שבתה · דו שבת חג מטלתה · קדשיו רבתה: והכהן · הנאמן · בו יזמן: מן טב מתנו: קֿרש לא כקדש · מתפרש: מתיסֿד · על מועד · ׳מגדגר: גד

[1–1] Added in the margin.

גדוד יגידנו: גד משיר · יגיד לאשר · כד בא משעיר: למו נורות ·
והופיע מהר פראן אש דות · ואתו מרבבות: קדש מימינו: ישראל
טובך · תרבי מהבך · ותדכי חשבך: למשמע · זה המשמע · דלא כמו
משמע: טב לנבונים יתבוננו: ואשול סדרי · יפשטו עדרי · בקצירות
מימרי: כי לשני קצור · וחסיר · וחבור: וכל בלעדי ירשנו: לא לי
מקלט · ולא לי משפט · ולא לי מקשט: אלא ׳מכון · לכל מאום טבן · כי
f. 81 אני הרבן: אבישע חליפת רבנו: | מאה שנה · אה זימונה · בשדכנה ·
תצלו · ותעלו · ותתמלו: ׳בקדש כל מכונו: וכבן ישמר חייכון · אתון
וקהליכון · וכבן בניכון: וכל שנה בשדכני · לזה היום אה זימוני · ולכן
מועד השמיני: יעבר עליכון ׳בששונו: ומרן יקבל צלותך · ויעני בעותך ·
וישמע קלין ׳דצבעתך: ויאמין יראתך · ויחדש ׳שמחותך · וייטיב ׳עקובאתך:
מן דאכה אזדמנו: ותנים יומה מאה שנה · לכל איש מכם׳ ובנו:

ויתמר יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד وتمامه

عليه ايضاً מרן سطور من قول المرحوم الشيخ هيبة الله المصري
رحمة الله عليه امين

נפתח תרת המדרש · במפרט המדרשים: תרח פתוח לכל מן ·
לתבונה דורשים: נגלי פניכון סודים · סודים רברבים וקשים: מתפרשים
במודע · בזה ראש החדשים: דו חדש השביעי · ׳דטוביו לא מתנשים:
דו דמ לגן עדן · דבו ארבע ראשים: דאזדמין בו ארבע עקובאן ·
לשמחות מחדשים: ראשו שבתון זכרון תרועה · מקרא קדש הקדשים:
f. 81b והעשירי מנה כפירות · בו ענות הנפשים: ובחמש עשר מנה סכות ·
בו ארבע מתעשים: פרי עץ הדר כפות · שניהם תפשים: וענפי עץ
עבות וערבי נחל · זה לזה משתמשים: ושמחתם לפני יהוה אלהיך ·
שבעת ימים בששים: ושם זה השבת בינם · מאוריו מתפרשים: ׳מבסר
במקדום יום השמיני · חתמת הקדשים: תמטו יתה מאה שנה · סדרה
המתכנשים: בעמל מן צא ממנו · לאמים ולטשים: ובעמל מן הוה · יקיר
על בני הפלגשים: ובעמל מן אמר · ובעטיף הצאן לא ישים: ובעמל מן
אמר · מלא את אמתחת האנשים: ובעמל מן הוציא · ישראל ממצרים
חמישים: ובעמל מן היו · לבגדי הקדש לבישים: בעמלון אדרש מן אלה ·
דו שמעיו כל מדרשים: הן יקבל צלואתכון · בצפרים ורמשים: ויעני
בעואתכון · וכל טוב לוכון ישים: וישמע קלין ׳רצבעתכון · ותהונו תמיד
בששים: ויגלי הרצון לוכון · על דמע המקדשים: וכן ישמר חייכם כלכם ·
אה סדרה המתכנשים: ושבת ומועד מברכין עליכם · ומאה שנה לוכון
עשים: ותנים יומה מאה שנה · לכל מכם אנשים ונשים:

ויתמר יתהלל وتمامه וכי בשם: وفصل من יתרבי وهوا אהיה אשר אהיה: وتمامه وقطف הזכאים تماماً وبعده שמועין ותניו وتمامهم ואלה יקבל מנוכון מאה שנה: תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع ليشرال عاده

f. 82b בשם יהוה רחמנה:

צלות לילת חדה מפוק שבת מועד חג הסכות: שריו הצלות כארזין ואמרים: וכי בשם: וקצי הבריה: والقطف ויצמיח יהוה אלהים מן האדמה את כל עץ וגו״

f. 88b ויתמר יתהלל تقيل ובריך אלהנו اولها تقيل واخرها خفيف ויהוה אלה خفيف تقطيف يقال منها الي حد תתהלל לעולם: وبعده يقال מנה נדחל وتمامه الي اخرها ويقال נברך והמוסף בה בחדש השביעי תחגו אתו בסכות وتمامه ואלהי אברהם לך נברך: ואז ישר: ויצא הכהן מכתב אחד: ויחנו אל הטבעית: ויתמר ניזל: ويلبوا כי בשם: ויהוה גבור במלחמה وتمامه ויתמר שבחו العاده وبعدها يقال دران רב חילה: וכי בשם: ולטוב לנו: وقطف הטבעית: وهو هذا

ותנח התבה בחדש השביעי וגו״

f. 89b ויסקו מן הטביעת في بيتين ישר נשוי בהלן ועובדיך מעמין وتمامهم وبعدهم אה רבה وتمامها וילבו כי בשם: ושמע ישראל: והמקרא על המכתב: سورة المناط من السور الصغار ויתמר מן אתהו דבריך עלמה بيت תרח רחמיך وتمامها كالعاده והסגודות שלשה:

الاوله הרמתי את ידי . . . והארץ:

التانيه ואלהים ׳עמך בכל אשר אתה עשה: יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו וגו״

الثالثه בחדש השביעי תחגו אתו בסכות וגו״

f. 90 ויתמר יהוה אל רחום וחנון وتمامه ויימר הכהן מרן יקבל צלואתכון: ويذكر بحسب ما يوافق ויתהלל وتمامها ويقال אתי חג הסכות وتمامها ולעלם תסתגד ולעלם תשתבח: ותתחסל הצלות בטוב:

الله تعالي لا يقطع ليشرال عاده امين

f. 90[b] **דכור מן מימר הכהן שלמה בן טביה יסלח לו אלה אלהיה אמין**
יתמר על שבת מועד חג הסכות:

אשבח שם יהוה · מלוך מכה ורומה:
נתן לו שירות · ותהללות ורוממה:
ישתבח שמו הקדוש · דרבותו עצומה:
שמו י' ה' ו' ה' יהוה · אלהי כל עלמה:
לו תמיד אשבח · בבל המאומה:
מי לו נפש טהור · התשבחות ירימה:
אה חברי אשמע · ואצית בפתגמה:

ואפתר זה המימר · ואגלי רז הדמע: ואפרש עדר אמורו · ואקרו לו הרחמה: אנה ובבל אתר · ובקדש כל מקומה: במועדים ומועדים · דקדשיון ריאמה: דלון אני מזכר · בין ידיך אפתרם: הראש מועד הפסח · דבו פדה לאבותיכם: ובו תעשו הקרבן · דפסח בו לכם: והשני מתבני · על מופתי ימה: ובו אתקטלו פרעה ועמו · במים אדירים טבעם: והשלישי בשלישי · יום בו אזדרמה: משה ויהושע · ומלאכי שומה: והרביעי השביעי · דבו אתילד הדמע: ובו אתקטר הברית · עם זכאי עלמה:
f. 91 והחמישי יום · בו תענו את נפשותיכם: ותשירו ותדרשו · כפירות כל אשמה: יום העשור מן שביע · לו עשרה דמות עצומה: אשרי אשרי · מי יעמד וישמע: מימר מה הו להוי · משמעו באזניכם: כפרות הכהנים · הקעומים פניכם: ותמיד לך אה אחי · תקום זה לכם: תפלות וסליחות · נדול כהניכם: ממו תצאו ותעברו · על יומה לית לו דמה: דבו תקחו ותעלו · לגבעת עלמה: ותשבו תחת טליה · ארבע אקרים מזדרמה: פרי עץ הדר כפות תמרים · וענפי עץ עבות וערבי נחל כמה: אתמר לך אה אחי · בתורה התמימה: ובו תשמעו הברכה · מפם העמד לשרת שם: וכהלון יהונו · מברכים עליכם: ומאה שנה ייתו · ואתם כלכם שלומה: וכן ישמר חייכם כלכם · וייטב לכם: ומאה שנה בחדי וזהי · תעשו יומי מועדיכם: וזה השבת יהי · בו הששון והשמח: לעדת קהל עבראי · נוף זכאי עלמה: וכל שנה בכם נזדמן · בזאת המקומה: ונעמד ונתיצב · ונטהר הלבב והפממה: במימר אהיה אשר אהיה · אה מן כל עלמה: ממך תפחד ותירא · ותדרש הרחמה: אהיה אשר אהיה · אה סקוף ארעה
f. 91[b] ושומה: אסיר כל לחץ עמך · ואוציאו מן הנקמה: | ותנים יומה תנים · אה מן אנה קעמה: מן אנשים ונשים · מאה שנה תמימה: חתמו צלותיכון · ואמרו ברכיות פממה: כהלכון פם אחד · אדני יהוה:

f. 92[b] بيت دعا من تاليف . . . عمران ابن سلامه اطال وغو"

אה טבה דעלמה ·	מן טבהתך מלי:
ברך מעשה ידי ·	ימיני ושמלי:
גאלי מן צרותי ·	והסיר כל לחץ מעלי:
דלותי מן לחצי גדלה ·	והדבב מתגבר עלי:
הן לית תציל ואלא ·	מנו 'דיגאלי:
וכלה תחת אדך ·	מן נסתר ומן גלי:

مرادنا نكتب البيت الذي الفه . . . الشيخ مسلم . . .

[1] ממלל נחדש לכם ·	אה מן אנה אתכנש:
שמעו לדבריו ·	וכל אחד נפשו יקדש:
למשמע טב מימר ·	ממו תחיה הנפש:
ממלל יכסף הלב ·	והשמחות יחדש:
השמוע ישמיח לבו ·	ויסיר אבלו ויורש:

L 13, f. 62 וירוי לב הצמא · ומכל עקה ינפש: סמן לכל מהימן · וחלי לכל קדש: דלא יצדיק דברינו · ויתפני לכל מוקש: קומו עליו והוציאו · וכל אחד לו ינרש: וארגמו אתו בצלפחד · דביום שבתה עצים קשש: או עזבו אתו כות · העור באפלה ימשש: והצדיק מכם יקום · ויזרז לידי ויגיש: ואן שאל מה תבקיש · את משה אני מבקש: אספר לגלגיו · ונקיבו לוכון אפרש: מן לו מכם מדע · מן לו בינה ירחש: בבוננו ויספר עמן · גלגי זה הקדש: אשר הוא אור מן הבריה · ולכל אור אקר ושרש: ואתקרי בשגם הוא בשר · והוה אור מתשרש: בצדיקים נאמנים · לא מן אליש ותרשיש: ולא מן כוש וכנען · ולא מן יטור ונפיש: רק היה אור יתגלי · בכל זכאה ויתחדש: עד סלק כוכב לוי · ואדיר מן קהת השמש: ודנע ברקיע עמרם · ובמגדל יוכבד אנגש: וזאת רד מקרבה · ועל הארץ אתפרש: אתבסרו בממצאו · צבאות הקדש: וירדו למשמרו · וכל מנון לו שמש: ויניקהו דבש מסלע · ושמן מצור החלמיש: ועת דרשו הכפור · ולהרגו כד בקש: ותקחהו אמו · ותשימהו לגו מוקידה האש: ולו אנה מדכר תמהים · הממלל בון ינפש: ומן צעירו ארשה בצדק · וכלא מכל עמל ביש: ואמלל בטור סיני · ומראה כבוד יהוה כאש: במשמע כל שמעיו · וכל אלם וכל חרש: וסלק אל השמים · ואמטה אל מעון הקדש:

[1] Not in L 9.

וצלא במלאכים · וישב על כסא מן האש: ואזדמן עם הכבוד · ואכלל
בשם המתפרש: ואגלנה על נסתרות · מה היה ומה יתחדש: וקבל מן
L 13, f. 62b מרה · דמע דמים ודמע דאש: | ויהי ברדתו · ופניו יזרח כשמש: והירח
ורב מנון · ולא יוכל העם להגיש: אלא עד עשה המסוה · ואסתיר פניו
הקדש: מן לו כוֺת משה · דבשליחותו מרו אפריש: לא אוב ולא ידעוני ·
ולא מענן ולא מנחש: אלא בו עלמה תסיד · ובזה אחד לא יכחש: לא
כנביי הזידנים · דנביותון בחן הנפש: וקשטה לא יכסה · אלא גלי כשמש:
ויום המעמד הגדול · יתגלי הקדש מן המוקש: לאוֺי עלינו ועבד · כשופר
השלם נקש: ונשלם על זה הנבי · ונימר בדכיות הנפש: שלום יהוה עליו ·
בכל שעה תתחדש: שלום יהוה עליו · מחר וכבן אמש: שלום יהוה עליו ·
בכל ראש חדש: שלום יהוה עליו · בכל שנה ומקרא קדש: שלום יהוה
עליו · עד תלך הרוח מן הנפש: שלמו עליו אה עמו · אולי תשקע האש:
ומי ישלם עליו · אני עבדו ולו משמש: וישם לו מרה שלם · וילביש אתו
בגדי שֺש: טובך ישראל במשה · ובכתבו דאת ירש: ודבקך ברתו · ודגל
אימנו אֺת תפש: כות אדוני וגבירי · דלו תמיד ישמש: גדול כהני
בני לוי · דהלכותו בין עמה משמש: בין הכוכבים · וכלה למקראו בלש:
יהוה ישמר חייו · וימטי לרצונה וישמש: עם שמירות בניו · נשאי הקדש:
דנקיבותון רבים · ונקוים מכל עמל ביש: יהוה יותיר ממצאם · ומכל דוש
להם ינֺפש: וישמר מה לון מן הבנים · וישרתו באתרי הקדש: עם שמירות
דן סמוכה וארכונה · דבגללו הממלל אתפרש: עשה מיני הטובות · עם
כל מסכין ונשיש: ומתודע בעמלי הטוב · דמן טובו לנו קדיש: 'במשמענו
זה מולד משה · ומה בו טב מימר אתכנש: ועשה מה יצרך אליו ·
L 13, f. 63 ולאמנותה אוסיף וחדש: | ומן הכשבים והעזים · וטובות לזבח הגיש: ומיני
המטעמים · מן לחים ומן יביש: ויין טוב להשקות · דמראו האבל יגרש:
יהוה יחלף עליו · כל כסף באלף וחמש: ויצוה הברכה בין ידיו · וכל לו
איתן לא יכבש: ויחני יתו בזה הבית · דבזאת השנה לו חדש: וארים
לדרגיו · ואסקפו בטב יתוב ורגש: ועשה מעקה לגגו · מן הראש עד
השרש: ולא אותיר בו דמים · ושֺמו ריק מכל ביש: ישימו אלה בריך
ומברך · וימצא בו כל טוב וכל רגש: ולא ימטי בו גנו · רק השמחות
בו תתחדש: ובו בזאת השנה אמן · לאחיו ולבנו יארש: ויעמירו בממצאו ·
וישמרו מכל חביש: וכן ישמר חייכם כלכם · אה עם סגולה וקדש:
ועבדך דרוש מן חסדיך · לעדרו תפריש: ולא תקחו על מימרו · דו
לידועים שמיש: והוא לך תמיד יקרא וימר · אה ירוש לכל ירש: ארתי
לעבדיך בעמל ארשיון · ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:

בית איפאً לא...

[1] בין מדעה נתבונן · ונחדש לנו ממלל:
שפיר חסיר יקיר · ומן מרן נסתכל:
למימרן יטיב · ותאזל אמרתי כטל:
מן דרים אל דרים · ומתעתקה ישימה בכל:
L 13, f. 63b השמחות בישראל · והשמיע יקח אתה בקל:

ולא יקח עבדו על רע חנו · וצדקתו לא תסבל: כי הו חסיר המדע · לא חכמה ולא דעה ולא יוכל: למימרים טבים · רק מדרשו יתכלל: בנזר התשבחות והמודאות · למן לעלמה סבל: בתקון חכמה ייה · ונשא השמים ממעל: והארץ מתחת אפרשה · ובתר תהו ובהו גאל: היבשה וארא׳ · והמים אל מקום אחד אסתבל: וברקיע השמים נטע כוכבים · וכל מנון לו מגדל: והעוף והבהמה והחיה · זה יאכל וזה לא ייכל: וקדש יומה שביעה · ואמר כל דמחלל לה׳ יתקטל: ותקן חכמתו בבריאת אדם · דאבדילו על הכל: במדע והמעשה והמימר · ותרדימה עליו נפל: וכון חוה מצלעו האחד · ולו עליה משל: וברב טובו זבגם · ושלשלה טהורה מנון אתשלשל: לית בהם מרוד · כות בעלי המגדל: אשר הפיצם יהוה · ושפתם בלל: אלא צדיקים נאמנים · לא מן קין ולא יובל: דבא מנון כוכב הכוכבים · משה בן עמרם דאמלל: מעל הכפרת · ועל טור סיני עלל: וקבל כתב קשט לא אליל · ואסגיל בו עם קדש לא נבל: עמי ישראל השמרים · דבחרו ואסגילו מכל: העמים אשר על פני האדמה · אוי למן ירצי נפשו נואל: ולא ישמר דן כתבה · ומקרתו מן פמה מטלטל: כי הו הך בהמה תעיה · והך סמי בקפל: והא טובי שמוריו · ומן לו תמיד יסבל: במקרא והמעשה · ובתשמישותו מתכלל: כות אדוני וגבירי · דמדכרו אני מתפחר לא משתפל: גדול כהני בני לוי · דלו תמיד טב עמל: וכבן בניו דדכרנון · כמרדרור מתחיל: ובין ישראל הך כוכבים · ועליון אחד לא ייעל: יהוה יותיר ממצאם · ומה מנון יתשלשל: עם שמירות קהלי · דבגללון אנגדני הממלל: הזה אשר אמרתי · קמיון בגלל: L 13, f. 64 חטובות והחסדים · דעשו עם עבדון הדל: | בעת זבג בנו · ומטה מן מרו מה שאל: מן מיני הזהב והכסף · כות מטר לא יחדל: ומינים מתחלפים · מן המשתה והמיכל: וצדקתון רב מכן · עד כי המספר יחדל: ונשאו עלינו משא · לא נוכל לו לסבל: ואנחנו לא נוכל נגזי יתון · אלא למרן נתפלל: אן יחלף עליון · ויגמילון בטב גמל: ויצוה הברכה בין ידיון ·

[1] Not in L 9.

ובטובו לון יחמל: ויסגי חדותה ביומיון · ומהם אמן לא תבטל: ויקים תהבה ביומיון · ויתעצם ויגדל: ויתגלי לשן העברים · ולשן הערבים יבלל: וימיח מן עליך מתגבר · ויהיו שם ומשל: ותשכן לבטח ואין מחריד · ועם עליך לא יתגלל: ומשלת בגוים רבים · וגוי בך לא ימשל: בעמל שלשה זכאים · דבון בעל התפלה אתפלל: ובעמל יוסף הצדיק · דברע לזכו לא יקבל: ובעמל מי קרן עור פניו · ולא יכל אחד לו יסתכל: ובעמל אהרן ובניו · ומי כזבית וזמרי קטל: ובקדוש מן ישועתו קויתי · דלא יטרף למסכין שאל:

[1] شيرة مباركه تسمى شيرة مولد مشه عليو هشلوم تقال ليلة هكفور على واله شموت من قول العالم العلامه التقه عبد الله ابن سلامه رضي الله وغا”

בשם יהוה נשרי

על פתח כל ממלל · בשם האל נחל:
בזכרון שמאתו · נשרי ונחסל:
דעת ידע לא תמטי · תקון עובדיו דפעל: f. 64b
אמר מלה וכלה · בה אתו וכלל:
להבוראות בסגיל · רשמו עליהם מכלל[2]:
בהצלם והדמות · משל על כל משכלל:
נקיב בהשם אדם · בלבוש חליפותה מתכלל:
שרי בגנתה היך מלך · ובשם מרה אז החל:
לשלש רזים שמו · ופתרונם כפל:
מלת א · ראש שמו · על ריש כלה דגל:
הי ראש האותות והמספר · וממנח יועאל:
כן הי ראש שם אלהים · דבבריה מתאסל:
השני מלה ד · · לארבע אקרים מטיה אל:
ניסוסי ארבע הפאות · אל מלי י · ה · ו · ה תטעיל:
היך ארבע עולמי השנה · כל זבן מן זבן יגאל:
אלהינו לך נברך · אלהינו לך נהלל:

בהשלישי מן שם אדם · דאמיר בדילו נעשה׳: נגלא רז מן רזי · ראשית שם משה: במנין זאת המלה · שני פעמים אתרשי: לו במיעל דרג רבותה · ומלבש לבוש מן לבושי: מיתובית נביותה · וכמוה מ · ומ ·

[1] The pieces which follow in L 13 are for various occasions. [2] L 13 ממלל.

הוה עשה: בציאם קדמאה ותניאנה · לקבול שני קרשי: מעשה
אלהים הם · עתידה מן היום הששי: מן יומה דלבש חצלם · אתעתד
לנביה רבה משה: מלבש קרן עורה · ועל ארותו שלשל אנשי: זכותה
מן אדם · אל בן למך דאתעשה: אדם תנין בהאדמה · ואתותר הו
ובניו ארשי: אקרי המשפחות · ומנה נפרדו שרשי: איי הגוים
למיניהם · ושם שם סגיל לקדשי: טטפות זרע זכותה · אל האב
השלישי: אב המון הגוים · דאתקרי עבד ונבי ונשיא: דאתמר בגללו
המכסה · אני מאברהם את אשר אני עשה:

f. 65 גדלותה ליהוה · אשר הות ריחותו: מן ראשית בראשית בזה הבשר · מן
כל בוראותו: ובו פצה אברהם · ותפש שלשלת זכותו: ובו פשר
יצחק מן המאכלת · ושיארו על ארותו: ובו פלט ליעקב · למשמר
תולדותו: ובו פלג ללוי · חולקי נחלתו: ובו פרש לקהת · קדישי
עבידאתו: ובו פרד עמרם · ושמו מן טבתו: דמע מן דמעים · הא
לו[1] עמית אתו: רק בעין הלב נעמי · ונגשק ריחותו: בבל אתר
ואתר · מן אתרי תורותו: מן זבן מולדו · אל יום עתקותו: מאז זרע
על הארץ · זרחת נוראותו: מן הקצה אל הקצה · ואתבסרו בממצאותו:
סדר הבוראות · והדרת עלמה בחזותו: מן דאמר הן נבי כמשה · יעמי
מה הי רבותו:

דנע ברקיע עמרם · וסלק במגדל יוכבד: טפת טוב מן הבריה · ותרא
אתו כי טוב מולד: ודרשת תצפינהו · ומן יסתיר שמשה עת יכבד:
ודחלת מן פקוד פרעה · כל הבן המתילד: להעברים היאר תשליכון ·
ועבדת כמה פקד: ועשת תבת גמא · ושמת אתו בה והורד: אל
היר והיר בטל · שפעותה והבלד: ותסתבל ביכלות האל · הנכבד על
כל כבד: ולב אמה דחול עליו · ואחותו קעמה לדעת מה[2] יתעבד: אלא
וכד סגרת תיבותו · מה יבוא מנה המים אל נגד: בית פרעה ותרד
בת פרעה · ונערותיה הלכות על יד: היאר ונסבת התבה ואפתחתה ·
ונור בעלמה אתחדד: ונבהלת בת פרעה ומן עמה · מן ראות זה הכבד:
ואתחסי מה בה מן המחין · ומן יתה ערנה עמד: וזה גלל ותחמל
עליו · ורחמותו בלבב וכבד: וזה למה אתריח שמור · הברית והחסד:

f. 65b הלך ברעת יהוה · מן יום ברית אדם: ריחותו בזה הילד · וקוממותו
בהעולם: והכינו טפת נור מן קטף · אל קטף אל עמרם: ומאז רד אל
בטן יוכבד · ולגו קרבה הושם: הות כל יום מיום תדיר · ונוראתו
עליה תתרים: עד אתילד בשעה השבעית · מן יום השביעי דאתעצם:

[1] L 13 לוי. [2] L 13 מי.

לגו חדש השביעי · וזה מגיד מתקדם: מתעתק מן הראישונים · דשמרו הקיאם: ויום מולדו אתעשה · שמח בין המלאכים וגם: אמטה מן שומיה לארעה · וגם הגם הלם: כל מן הבוראות אמר מימר · בגלל זה הילד התם: והנני מזכיר קמיך · מימר כל חרש וכל אלם: ראשם השמים · אמרת בתר השלם: בלשן דברה · בסרני בילידיה דקם: ימלל ממני פה אל פה · וידע דעת האל הרם: ומה אתקדם בבריה · ומה שמיר ליום נקם:

ואשתה דעל אפי שומיה · גלת שפחותה: ואמרת אתי כל הזאו · ברן ילידה דאתא: ילך ברגליו עלי · ולא ימצא מני שריפותה: רק תדבקני הקדישות · ושריפותי כניעותה: ומה ידרש בי לרבביו · ייתי בזריזותה: וביום מעמדו · אני ראשית שגבותה: יעבר בי ואני סביבותו · מזה ומזה ברחמותה: ומן בזה כותי · קדם חשך בתרה בגליגותה: ואמר אנא עזר לו · במקומים תלתה: שנים אסר בון דבביו · וימטון לגנותה: הראש במצרים · לגו בית עבדותה: והשני בים סוף · דבו ישתו כום מותה: והשלישי בהמעמד · בתריך אה אשתה: מניך יבוא אלי · ותתחלף תשביתה: דלי ביום ההוא · מן השיכותה לנאירותה: אה טובי אה טובי · בזאת סגילותה:

f. 66 זרז ענגה בתרון · ובלשן דבריו אמר: | מה דאמרתון אתון · הו אתי בהמשמר: אלא גלוגי אני בו · גלוג רב ויתר: אני מכסי לה · בכל אתר ואתר: בימה ובמדברה · ובכל נחל וטבר: ולמבית לפרכת · באהל העדות אשר: יועד בו בהכבוד · וביום המעמד מנכון אלי יעבר: ומני יגש אל הערפל · דלא בתרו בתר: שמע ערפלה ממלל השלשה · ואמר לידי הו מעזר: מני ישמע הקול מדבר · ויתגלי לו הנסתר: מן מלכה דעלמה · דבחרו מן הבשר: ושמו דמע בינם · וארשה לן למוקר: יתה ולמשמע מנה · ומנה רז לא סתר: והך לא נרבינה · והכבוד לו חבר: וצבאות הקדש על כנותון · כל מן דבר דבר: שמחותה במובאו · וכל העולם אתבסר:

חילי כסיאתה · בסר כל אחד לחברה: בא איש האלהים · דמן מין אדם בחרה: בא מגלי הקשט · על פי מימר מרה: בא משה הצדיק · בעובדה ומימרה: בא התמים בבריה · דמרה אוקרה: בא נאמן בית אלהים · בנגלאה ונסתרה: בא גלאה אימנותה · דמרן שגרה: בא מיביא ארהותה · המצוי במשמרה: בא נביא אלהים · המלי לאתרה: בא דמע הבריה · מן אסתרה ועד אסתרה: בא מקבל הלוחות · ומגלי טמרה: בא ספרון דחייה · דמן קדשה אקרה: בא לביש קרן עורה ·

והיא איקר רב איקרה: בא בעל התפלה · דלא קדמה ולא בתרה: מן יקום על כנותו · דיפתח אוצרה: ומרבת לכל עלמה · מן מרה ודברה:

f. 66b טור חוריב אגלג ואמר · בסרני בסרני: בילידה דבה · ועלמה מתני: לו גלגים רברבים · ומימרי אני: אתיך חדי מימנה · ומן סגולי בך כמוני: אתיך חדי ילידה · דאתילד מן בני: ישראל דמעי העולם · ולמובאך מצפית עיני: אתיך חדי ילידה · דיתקרי מן הסני: ויאמר משה משה · ויאמר הנני: אתיך חדי ילידה דינק · מן חלב רצון שכן סני: אתיך חדי דיעמד עלי · וימלל אל קני: עלמה צריכה אליך · והדורות דאזלו מפני: מובאך וכל מהם · הוא אמור אולי אבנה: צפיה בפני היליד · דיקום קמי ארני: וידברו פה אל פה · על רישה דטור סיני: בזאת ישא ראשי · וישתלח לשני: במפרט חדותה · ובו נתמלי ונתחני:

יומיה ולילותה · אזרחו והדירו: ואמר רב הו האן יומה · דיהוה אנירו: בממצא דן ילידה · בליל העולם ונזרו: דאנן סכין מובאו · מן עולמיה דעברו: דממצאו חדותה לן · ולכל בוראיה דאתברו: דלכל יומיו הך מועדים · זהו ורצון ישרו: וקדם בעל ממשלת היום · ואמר גורי מכבש[1] מן נורו: וקדמי אתעתד לו הנור · ודן מימרה אקרו: מאז אמר יהי אור · אלהים אמסרו: טפה וירא אתו כי טוב · ולזבן מולדו אסתירו: עד אתכבש[2] מדעי אנשה · ובמובא כל זכאה בדרו: ונורי אני ביומה · ונורו קדמו ובתרו: בליליה ואיממה · מראשית העולם ועד אחרו: ונורי ייתי וילך · ונורו כמה ברמשו כן בצפרו: ונור אשתה ממנו · ודמה דתו אליה במימרו: אש דת אף למו אף חובב · ובריתך ינצרו:

f. 67 כד אסכם המאור הגדול · קדם משל הלילה: | ואמר לי לילה חדה בהחדש · תמימות ותכלה: ותמימות דן ילידה · לעלם עלמים תשתלח: ודממללי לעורנה · היך לא יהי בנפישו מלא: וזה מלא הגוים · בהימינה והשמאלה: גזרים ופקודים · מאלה מאלה: ואנא הו זהר הלילה · והו זהר עלמה כלה: לגו בל זבניה · ונורו מנן נגלא: ואנן והכוכבים לעל · ונור זה פרוש מטה ומעלה: רצת הארץ ואמרת · אנא היא הסגולה: דאתברא מן עפרי · נזר עלמה וכלילה: קדש בני אדם · דבה העולם מצלח: דמע בריאתה כלה · באחרית ותחלה: טפת

[1] L 13 מכשב. [2] L 13 אתכשב.

נור פרשת · בהר ובשפילה: מלת קשטה קעמת · וכד אמטת גבולה:
ציין קטיף יצא · מן פם היכולה:

אמרנו: ונאמר:

לריחות אלהים בו · מן אנה ולעל נפרש: למה בחרו בגללו · בלעדי כל אנש: וגלא כל רז מתכסה · מן הישן והחדש: ותמח רב סגי מכן · דינדי יצרו מנה יתלש: הן הו אתרבה בבית דבבו · דמן אימתו לביש: מטרם מובאו בזבן רב · וצוה המילדות טרם יש: מימרו כל הבן היליד · לעברים היאר תש:ליכון וכל הבת תחיון · ואשר אוהר מנה לו פגש: ומן יקום קבל ריחותה · כי בעל דברים יגש: ויהי מקין שמנים שנה · זכר אלהים ברית השלש: ואראה אליו בלהבת אש · ואתחדש מה אתחדש: מן מימר ולעלתו מן הארץ ההיא · אל ארץ זבת חלב ודבש: ואמנע מן המובא אל פרעה · וידע אלהים מה דרש: בלבה מן שותפות תלימה · והן הוא בו יתכנש: | הלך זה ממצרים וזה ממדין · וילך ויפגש: אתו בהר האלהים וישק לו · והממלל בינם אתפרש: f. 67b

מן אכה שרו המופתים · מופת בתר מופת: על זה הנבי · דריחותו מרחפת: על דבוקי אימנותו · והיא עדתה נחרפת: בבל טוב הן שמרו · מצות יהוה דהונפת: על אר דשלחו בהתורה · ושם יתו חליפת: כבודו הכבד בארעה · ונותרת גליגאתו עדפת: ולית זה מקום פתרון · המופתים דאתלפת: על סנאי אימנותה · ומן דעמה ניאספת: וכלולם הן זה הנבי · השליך דבביו אל תוך שריפת: חרון אף יהוה · והציל עדתו וכפת: כל סניהון קמיהון · ואימתון אתקפת: על פני כל הארץ · ועשו הפסח ואתנגפת: בכורי מצרים בלילת פסחה · ורחותה תמן שקפה: ונטלו על רעמסס טהורים · לא נאוף ולא נאפת: ופניהון עננה ואשתה · עד באו אל שפת: ים סוף ואתעבד לון תמח · ועין הרצון לון צפת:

נסעו אל ימה · והנם שלומים: בתר טבע הדבב · ודהוו עמה קעומים: ויבאו אל מרתה · וימתקו המים: וגלא לון חק ומשפט · לדעת הן הכו מתקומים: והוליכון אל אילים · ושרו באיקרים רמים: ובמשרית מדבר סין רד לון · לחם מן השמים: וינחו[1] אתו בהצנצ[נ]ת זכרון · לאחרית הימים: וברפידים שני אותות · אתון בהם חכמים: הצור ומלחמות עמלק · ונסע דמע העמים: משם אל מדבר סיני · ברצון ורחמים:

[1] Exod. xvi. 24. L 13 ויחו.

f. 68 ואתת מקרתה תניניתה · לרמע העולמים : | כה תאמר לבית יעקב · ותגיד במה עשיתי להטלומים : והשיב משה דברון אל יהוה · רחום הרחומים : והתיצב בתחתית ההר · ועלה הנביא התמים : במקרתה תליתה · ועבר בין המלאכים הרמים :

ספירות מקראה הנה · לית צורכה למדכרה : כי הממלל בה סני · ומספרה עשרה : מנון שלשה עשה · ושבעה לכם לזרה : והיא אקר מה יתבני עליו · מן משפטי התורה : וכד שמעו ועמו זה המעמד · דחלו דחלה יתרה : ואמרו לכות זאת העמידה · לא לן יכולה למעזרה : אלא קרב אתה ושמע · ואת לנן תדברה : שם בנא משה מזבח · והקטיר עליו קטרה : בשבעה וארבעים מן השבעות · דפקד במספרה : ובשמנה וארבעים אמר לון שבו · ואתמר לה עלי אלי ההרה : ויעש כן ויכסהו הענן · ששת ימים ויקרא : אליו ביום השביעי · ואתקומם ג · ול · יום בתרה : מלוי ארבעים יום · צעם קעם מפרע : רבואן למרה דבחרה לזאת משריתה · מכל הבוראות סדרה : וחכמה כסיאן וגליאן · ומראות הצבאות מנה לא נסתרה : יתרבון עמרם ויוכבד · דקם מנון זה הזרע :

עד אשר נשוב אליכם · משה דבר עמו : ולא אמסר לון מספר ימים · ואשתממו לצלמו : וקעם מ · יום בתפלותה · ולגוה אלהים חכמו : עובד המשכן וכליו · ואקים לעיניו דמו : ואמר וראה ועשה · והו עמיד מקומו : ואתקומם בלבה תשביתה · זה מה הוה ממו : ומה הוֹה מן ישראל · עשו העגל וישכמו : בצפר תמימות הארבעים · שם אמר f. 68b אלהימו : למשה לך רד כי שחת עמך · לא מוציאם משמו : | ואמרו אלה אלהיך · ושבח את אשר עשיתי עמו : תמן אתקשט רגז אלה · ודחל מן זרוז נקמו : וחדד תפלותה בעדם · ובעד אהרן תלימו : טרם ישבר הלוחות · מן תקוף ארצמו : רד וקטל עבודי עגלה · ויאמר יהוה למ:שה פסל לך שני לוחות · והלוחות אשר אתקדמו :

פנים אל פנים דבר משה · במה יהי ויהי : בעמידותה תניניתה · והוה שחר בעי : ואמר למרה מימר · לא עורן לו ימעי : הריאני נא את כבודך · אמר לא תוכל עין לו תראה : רק אעביר כל טובי לפניך · וקראתי בשם י · ה · ו · ה : וחכמו בזה המעמד השני · קשיטות הבריה והיך היא : וקישיטות השם הגדול · דלא הגלא לאחד מן בוראי : עלמה אלא לו · בארעי ועלאי : ואתקומם צעם קעם ארבעים שנית · וכתב בקלמוס עבראי : כמה היה על הראישונים · ומאלה מסעי : אל זכרון ציאמו · ועתה כבעי : אל תישבית זה הציאם · לפם מטות דעי : מ · יום ומ · לילה · עמיד ברייש טורה בין צבאי : מלאכיה ואנון סביבותו ·

צלאי קראי: והוא כהן עליהם · פרוט תשבחתה לאל ראה: לא ישכב ולא ישב · ואפתחת לו תרחי:

ציאם זה משה הנבי · לא כציאם אנשה: אלא בו אותות רבים · ולא תצטמת באישה: דמן בסר ואדם · בעקבה ובריזשה: מאה וששים עדנים · כמה צפרה כבן רמשה: לא מיכל ולא משתה · ולא אנשמו לנפשה: מן מיני אנשמותה · רגליו מתיצבים וידיו פרישה: ובתר זה עדנה כלו קבל · שני לוחות מן מעון קדשה: ארך אמתים וחצי · ורחב כל קרשה: | אמה וחצי וכן קומתו · בכוח תקיף לא נשישה: f. 69
על מדי ארונה · דבמשכנה קדישה: ורד סבלון מלעל אל לרע · וקרן עורה על אפיו מלבשה: וייראו מגשת אליו · אלא עת לון ארשה: מי לו סהדים באהן · גלים כות שמשה: נורו סלק מן ארעה[1] למוענה · נציב לו בשניהון ערשה: ומלתו הלכה בהם · בכל מה הו מבקשה: יסתקף מן אהלין גלגיה דילה · כי הו סוף מדרשה:

קח מן אנדית לך · מן מיני המנחות: ציבעד מן גלגי נביאך · דמע הבוראות: דבגללו קדשך מרך ובחרך · מלבין המשפחות: ובידו אסגלך במועדים · בזבנים מתודעות: מנון אהן יומה רבה · דנהריו מופעות: מתקרי יום צומה · והיתה זאת: לכם לחקת עולם · בהדורות דאזלו והבאות: לכפר עליהם · מן קטנות החטאות: דניעשו בשגגה · מן אשמות ופישעות: והגדלות לית לון כופר · אלא מסב הרוחות: באשתה ובאבניה · ותלוי על הגבחות: וקנום יום צומה ליתו מכפר · אלא מן עזב הרעות: ואתקשטת מנה תתובתה · ותמידות התפלות והבעות: ולא יעזר היום וישוב מחר · אל רע מה הוה בו מן התעות: וידע בזך לבו הן מרה · שרי עמה בכל הרגעות: הן אתקשט זה ועבד בה · תהי ידיו מלאות:

רב חילה דצדק עליך · ישראל באהן יומה: אחת בשנה ייתי · בו ענות ואנישמה: ענות הנפש הזכאה בהתחלה · הו אנחותה בחתמה: והנפש דלית ככה · מה יעבד עמה צומה: הלבן מחוץ והכוש מלבית · שניהון צמיתים במקומה: | ודיצמת בינם ביגע · רב בין עלמה: יגלי עם בעל f. 69b
הלבן לבן · וידמי לון בדמה: ועם בעלי הכוש כותון · וזה על אנשה מומה: הן יוריד עדיו מעליו · וישבק אימנותה דקעימה: זה הו בעל שני הפנים · דילך רכיל בין עמה: וישמע דבר המוכח · כמן לא שמע ולא עמה: ולא יכרת בו מאום · ולא יתחלף לו צלמה: ולא יזע מן

[1] L 13 ארבעה.

יום דינה ׳ ומה בו מן תשלמה: ויעזב כל מאום לזבנו ׳ ולא ידכר הן יהוה: מה אמר מימר אלא והוא ׳ ממהר לעשותו בחכמה: רק קרא שמו ארך אפים ׳ לנמורי קעימה[1]:

שמרים אתקריתם ׳ מתילדים למשפחותם: שימו עובדיכון כשמותיכון ׳ וחלפו מה עשיתם: מן הדמות בהגוים ׳ והמהלך בהלכותם: מן האלין עם נבל ׳ טבלים בטמאתם: ואתם עם קדש ׳ ופרקן רב בינכם ובינתם: ומום על אנשים כותכון ׳ הן ייפירו בריתם: עם אלהים ועם אנשים ׳ והזכאים אבותם: וכד מטינו אל הגבול ׳ במעט מספר ואבד עצותם: וקמת לנן הדה מלתה ׳ תחת אשר הייתם: וכוכבי השמים לרב ׳ על אשר מריתם: ועז עלי מימר זה ׳ קמי הארונים מן שרתם: ואהולם אלה אמר בכתבו ׳ מן כלול מצותם: והתודו את עונם ׳ ואת עון אבותם: הן אתיטב בעיני העדה ׳ מימר פם אחד בנפשותם: הנה שא נא פשע ׳ עבדיך וחטאתם: והן לא יתיטב ואלא ׳ מה עלי תלנותם: ואני מה אמרתי ׳ ואתם מה שמעתם:

תרועת זה היום ׳ בכל יומי השנה: מועד לא כהמועדים ׳ דתיתי בערנה:
f. 70 כי כל המועדים במיכל ומשתה׳ ׳ וזה פרד זבנה: ובו מוסף עלת הכהן ׳ דאמלאת ידו בכהנה: מתקדמה על עלת העם ׳ ויבוא אל הקדש ויתנה: כפירות בעדו ובעד ביתו ׳ ובעד ישראל וזימונה: והיית זאת חקת עולם ׳ עם הדורות מתכבנה: חקת עולם יכפר הכהן ׳ מורשה ממנה: והיתה לו ולזרעו ׳ ויכפר על עדת ישראל מן עונה: ואתקוממת סגילות הכפירות בהם ׳ מן פינחס ועד אנה: טובי מי יבז כפירותון ׳ באהן יומה ויכנע: נפישו לבוא בצל קורתון ׳ בזה ימצא עדנה: ותנצל נפשו ותזרח ׳ מן נור קשטה דדנע: מרי טר בעלי הברית ׳ וכפת כל אויב ושנא: מרי תהב עלינן ברחמיך ׳ ושים לנן תבונה: אל המהלך בריחותך ׳ כמה היה בראישונה: ולא תשימון ממן כל מה הו לו ׳ ילך לאחרנה: והטיב עובדיון בין ידיך ׳ ופרקן מן פנותה ויגונה: ולעונותינו ולחטאותינו ונחלתנו ׳ אן עמיך סלח נא:

אין כיהוה אלהינו:

f. 70b استغاثه مرادنا نكتبها هاهنا من نظم جناب فريد عصره واوانه خدمه ابن العم الشيخ مسلم المرجان الدنفي تقال لما يعترض عوه ووبا وموت وعلي الله تعالي القبول

אליך רבי לבדך ׳ אתפלל ואשא קולי: אין עוד מלבדך ׳ אשים לו פללי:[2]

[1] I. e. קיאמה.

[2] With an Arabic version.

ובדלות קעמתי בין ידך · ראה בעין חסדך עלי: ורחם דלות עבדך · ואגיב לשיאלי: והסיר המגפה בחסדך · ומעל עבדיך תעלי: ולמה נמות נגדך · צעקתי בממללי: בעמל משה עבדך · לא תטרף שיאלי:
אדני יהוה ברב חסדך · רפאנו מכל חלי:

בנצירות לבבה · לחסדך אני בעי: אה שמעיו הצעקות · לא תנזף מקראי:
f. 71 והסיר זה הדבר · מעל הבוראי: והיפך את האבל · בשמח ובזהי: אה אמור על גדלך · אני אמית ואחיי: אהיה אשר אהיה · אה מן שמך י׳ה׳ו׳ה: יתרבי זה השם · עשה מה דו בעי:
אדני יהוה ברב חסדך · רפאנו מכל חלי:

גאל מן הצרע · ואל תפן אל קשה: העם הזה ואל רשעו · ואל חטאתו דיעשה: דרחמיך אחזת הכל · וטובך לא יתנשי: כל זכאה וכל חיב · על כן מבקשי: אליך רבי תמיד · אן לעבדיך תושיע: מן הנגף ויהי לון · מה כתבת בספר קדשי: אלהים עמך · בכל אשר אתה עשה:
אדני יהוה וגו״

f. 71ᵇ דינה מנן אסטר[1] · מרי ברב גדלך: והשקף מן השמים · ברחמיך מדילך: ואוציא את הקצף · מן ישראל קהלך: ומעל אדמתך · והדבר אמן ילך: אל ארץ הכפורים · דסרו משבילך: ואנן תקים לן מה אתגלא · על יד נביך וחבלך[2]: והנה אנכי עמך · ושמרתיך בכל אשר תלך:
אדני יהוה וגו״

אן ראית בחסדך · עבדיך תעביטה: בזה הלחץ הכבד · והמגפה ומשפטה: מכן אמן אמן · תשימון פליטה: ורחמיך תאתי לון · מלמעלה ומלמטה: עד יהונו בתריון · שכונים בבטח: ויקום לון מימרך · בתורה הקשיטה: והיה המחנה · הנשאר לפליטה:

f. 72 ונתתי דברי · בתשבחן עזי וזמרתי: ויהי לי לישועה · ובו תמיד דביקותי: ומתקשט אן הוא · האל העני אתי ביום צרתי: ויהי עמדי בדרך · אשר הלכתי: על כן עמדתי פניו · וידי לו הרמתי: וצעקתי בלב שביר · ארתי ארתי מרי ארתי: אה מן רחצוני בך ועליך · לישועתך קויתי:
אדני יהוה וגו״

זרז בבצותה · והסיר את הקצף: ושוב מחרון אפך · ועל עבדיך רחף: ואתלי זה הרגז · דעל עלמה אתקף: ומלגו לחצה רבה · בנפושה חלף: ושמע לשיאלן · ובעותן לא תטרף: ושים לנו מימרך · דיטפי לכל שרף: ופסחתי עליכם · ולא יהיה בכם נגף:

[1] In the Arabic version زول.
[2] In the Arabic وخصيصك.

חלילה לשלטנך · על עבדיך תקצף: והכל ממך ירא · ומן קצפך ירקף: f. 72b
וסהדים ברבותך · והן לית עמך שותף: ואן תקחם במה עמלו · ברגע
לון תסף: אהב להם טובך · ובעותיון לא תטרף: כי מנך מסתכלים ·
האנשים והנשים והטף: יקום ופסח יהוה על הפתח · ולא יתן המשחית
לבוא אל בתיכם לנגף:
אדני יהוה וגו״

טרח על עבדיך · הרגז ודחלון: וצפרו נביכים · כי לית זכאה מנון:
יקום על נסותך · בשמח והיגון: אהיה אשר אהיה · לא תקח עבדיך
בעמלון: ומן דן לחצה רבה · ברחמיך נפשון: וארתי ברתותך ·
ובטובך הקים לון: יהוה ילחם לכם · ואתם תחרישון:

f. 73 יתפללו אליך · בלבב והנפש: סדר הבוראות · והכל ממך בלש: תושיעון
בישועה · אל דן לחצה תנפש: ותיפך את האבל · בשמח וברגש: ומי
יקום על תרחך · הסלך לו תגרש: אגיב ואיטב וארתי · ושמע מן
יבקש: ארתי לעבדיך בעמל ארשיון · ובזעוק מי כמוך נאדרי בקדש:
אדני יהוה וגו״

כלה אתה עמי · וכל כלום לא יפלאך: ותרת טובך מתפתיח · ולית שותף
עמך ימנעך: ותסדיך מתיתרה · וכלה בזה ירעך: על כן בשחר הליל ·
וארך היום נקראך: תרחם על עבדיך · ותושיעון בישועך: ומלגו
לחצה רבה · תמהר ברוחך: ותקים מימרך כל המחלה · אשר שמתי
במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

לשיאלן אשמע · ובעותן מן טובך: תסיר את המגפה · מן קצפך ומגבך: f. 73b
מן עבדיך המימנים · ושוב מחרון אפך: וזכור לזכאים · דשתבעת לון
בך: ואתלי זה הרגז · ותשימו בדבבך: ותשים לעמך מימרך · בקדוש
כתבך: וברך את לחמך ואת מימיך · והסרתי מחלה מקרבך:
אדני יהוה וגו״

מבלעדיך לית מדרש · רק אליך אשא קולי: אה שמעיו הנקאות · בנסתר
ובגלי: ראה לדלותי · ואגיב לשיאלי: ורחם עמך ישראל · ורפאם מכל
חלי: והצילם מן האבל · והשמחות לון תתגלי: והקים מימרך בכתבך · לכל
סהב וטלי: ולא תהיה משכלה ועקרה בארצך · את מספר ימיך אמלא:

f. 74 נתו המתנים · דלית שותף עמך: שמע צבעינו · והציל בחסדך עמך: מזה
המגפה · והושיעון מן נקמך: והשקף עליהם · ברחמיך מעמך: כי לך
היכולה · ולא רוח אלא מנך: אהיה אשר אהיה · בחסדך וברב שמך:
שוב מחרון אפך · והנחם על הרעה לעמך:
אדני יהוה וגו״

סלח לנו מרי ׳ ולאבותינו בחסדיך: ואמן יראתינו ׳ ופדי יתן בפדיך: מזאת עקיה ׳ דבאו על עבדיך: הצילנו מהם ׳ כאמנות עובדיך: ועתה הננו ׳ עמדים בין ידיך: מתפללי[ם] אליך ׳ ודרשים מן חסדיך: זכור לאברהם ליצחק ׳ וליעקב עבדיך:

f. 74b על פתח רחמיך נעמד ׳ ופני גדלך נסתגד: ואליך נשא הקול ׳ ואל צדקתך נפשר היד: ונדרש מן חסדיך ׳ אה ים הטוב והחסד: תצילנו מן הרע ׳ ואל עמך לא תאבד: בזאת המגפה ׳ ומבתיהם תטרד: ותשים לון השלם ׳ ומה בכתבך אתיסד: ונתתי שלום בארץ ׳ ושכבתם ואין מחריד:
אדני יהוה וגו׳

פללינן אליך ׳ והכל ידרשנך: יטרף וישוב רקים[1] ׳ דבעי לבר מנך: ושיאלן מן צדקתך ׳ ברביאנך ובשלטנך: תשים עמך מוצא ׳ מן קצפך ומן נגפך: ולא ימטי בון הדבר ׳ והטיב להם מתנך: וברכם ואשמרם ׳ בברכת קדש אלפנך: יברכך יהוה וישמרך ׳ יאיר יהוה פניו אליך ויחנך:

f. 75 צבע אליך עבדך ׳ ופני גדל קעום: מסתכל הרוח ׳ מנך אה אל רחום: ולא רוח אלא מנך ׳ וכל דלבר מנך לא כלום: ושיאלן לך בחסדך ׳ ובשמך העצום: תסיר זה הנגף ׳ ולא ימצא במקום: מבתי ישראל ׳ ומימרך לון יקום: ישא יהוה פניו אליך ׳ וישם לך שלום:
אדני יהוה וגו׳

קראתי בשמך העצום ׳ וברב יכלותך: אתרחם ואתנחם ׳ הך די אמנותך: ושים לעמך הפצו ׳ בכל קצפותך: ותעצר מעליהם ׳ מיני מגפותך: ותשקע האש היכולה ׳ ברחמיך וברתותך: ועבד עמון במימרך ׳ בקדוש ארהותך: כי אל רחום יהוה אלהיך ׳ לא ירפך ולא ישחיתך:

f. 75b ראה אלה ברתותו ׳ ומן הרע הצילנו: ועבד עמן בטובו ׳ לא ברע עמלינו: וישים את המגפה ׳ סביבותינו לא עלינו: על כן לאוי עלינו ׳ ועל כל קהלינו: נפרע ראשינו ׳ ונשא את ידינו: ונצעק אל יהוה אלהי אבותינו ׳ וישמע יהוה את קולנו: וירא את ענינו ׳ ואת עמלנו ואת לחצנו:
אדני יהוה וגו׳

שמועין דכל צבעתה ׳ שמע בקלן מרן: כי אמנותך תמיד ׳ לא תעזב למסכין שאל: ולית איקרך מתחסך ׳ עם זכאה והסוכיל: בחסדך ובצדקתך ׳ ובטובך לעמך כפל: הרחמים והרתו ׳ ויכלותך לן תציל:

[1] I. e. ריקם.

מכל קצף ונגף · וכן לטובך נשאל: השקף ממעון קדשך מן השמים ·
וברך את עמך את ישראל:
אדני יהוה וגו״

f. 76 תפלותינו ושיאלינו · בטובך לא יטרפה: ולא תשיב אתנו רקים · רק
חסדיך אוסיפה: לנו ולבנינו · והרחק מנן כל חריפה: ורפא מחצינו ·
ואטפי האש השריפה: אה מן לך היכולה · ויכלותך תקיפה: אה
עשה מה את בעי · ומה תעשה הוא יפה: אה אמור על גדלך · מחצתי
ואנכי ארפא:
אדני יהוה ברב חסדך · רפאנו מכל חלי:
ורחם עלינן ברחמיך[1]:
ורפא אתנו ברב גדל חסדך · בעמל משה נאמנך ועבדך:[2]

f. 78 تسبيحه علي وزن قم نبا سيدي تاليف خدمه ابن العم الشيخ الأجل
صاحب القدر والمحل مسلم ابن المرحوم العم مرجان الدنفي فسح
الله וגו״

בשם יהוה

قم نبا سيدي · واخلص للجنان: ودعنا نسبح · واحد وديان
ישתבח הקדם · אהיה אשר אהיה: שמו הצור תמים · י׳ה׳ו׳ה:
האחד והקדם · וסדר בוראי: מן חסר אקים · وقال كن وكان[3]

ישתבח ישתבח · מן השמים נשא: ובתקון חכמה טבה · הארץ אפרשה:
f. 78b וית מיה קוה · ותראה היבשה: ואצמח עשבה · من كل شي الأوان
וברקיע שומיה · אלק נוראים: ושרץ נפש חיה · במים טבעים: ומיני
בהמיה · טהורים וטמאים: ואדם בארשותו היה · ينطق بلسان

ובטב משפטה · השביעי קדיש: ובו מכל לבטה · שבת וינפש: ומן
מעלה למטה · בארשותו אתחדש: ובתר זה ויטע · في النعيم جنان
f. 79 בן אדם אסתכל · זאת הבוראות: ושבח מן יכל · על זה המאומות:
ושים בלך תיזל · אחרי אלילות: בקצף תפל · وتضحى في خسران

כי כל מן הלך · דרך אמונה: אלה לו סמך · בטב מתנה: ובעלמה
מלך · חסד וכשרנה: ובאחרת נתך · ابواب الجنان
f. 79b ואצוה אתך · טוב ברע לא תיפך: ושים בלך תלך · ברע הדרך:
לנפשך תשפך · ותצאפר מנבך: עת תקין מן שנתך · وتقض حافي عريان

[1] Three times.

[2] Here follow (ff. 76b–77b) the two pieces printed below, pp. 806, 7.

[3] Here and after each stanza follows an Arabic paraphrase.

מה יהי מה יהי · עמלינו מחר: עת אלה יראה · ויחרד כל ככר וכל
ההר: ותקום בוראי · מזקן ועד נער: וחשבנה יהי · وينصب الميزان

ולית לנו שנא · אלא הנפש: דעם דגיעה וחנה · מדרשה הריש:
והקשט תשנא · ובעלמה תתפיש: וחלקה מנה · القطن والاكفان

f. 80 מי לך חזקה · בעלמה ובצע: מה לך מן מתן ולקח · ריק ממו תצא:
כמתעתע דבוקה · וא[נ]שמה לא ימצא: רק ענה ישקח · ويموت وهو تعبان

ואן תשמע ממללי · שים לך מתנה: ולקח עם בעלי · המדע והבינה:
ושמשם אולי · מהם תקנה: מדע בו יעלי · قدرك اين ما كان

אדמי המדע · פרדיסי כפתר: ומרדרור עם קדה · ריחות בו אסתדר:
f. 80b טוב מי לי עבדה · בדן פרדיסה ומעמר: | ופריו לו צדה · وكان منه سبعان

מרי שים לבי · מן יראתך מלי: והמדע בקרבי · ועמלי מצליח: ומן
חסדיך נביע · תשים לי קולי: מתעני ושוֹי · لجزيل الاحسان

לך מני שלם · עם רוח הניחח: ירבי ויתעצם · לפניך משלחה: אה
משה בן עמרם · מני לך מנחה: ואולי בשלם · لخزي بلاحسان

f. 81 غيرها علي النغم له ايضاً فسح الله في اجله مديح في الثلاث ايمه عليهم
افضل السلام

כהנים רבים · הם שלשה: גדולים טבים · לית בהם רשע: הוֹו ישיבים ·[1]
במשכן קדשה: ולאלה קרובים · وما فيهم من باس

f. 81b לך אני אספר · חלק מן גליגות: | הכהן אשר · גלגיו רבות: שמו
אלעזר · דלו נתינות: במשכן אל ישר · خدمة الاقداس

לבי כד חשק · מקום לית לו דמה: מקראהו יפרק · מכל גנומה: מן
לו כד סלק · ונוראו עמה: לא ידרש יתעתק · بل يزاد هواس

באדמה מן לו · כוֹת אלעזר וקברו: עת תשקף על גבולו · ותמטי אתרו:
ותשב קבלו · ותראה נורו: אבלך ייזלו · وساير الوسواس

f. 82 והכהן הכבד · דאיתמר אשתמה: אלה לו אכבר · ומיתוביתו רמה:
ובמשכן אועד · ועל פי קעימה: עליו אתפקד · من غير اختلاس

הרמתי קולי · בדברן איתמר: וקצרתי מימרי · כי גלגיו יתר: ולאוי
עלי · נקום מזה האתר: ואל מקומו נעלי · نحنا والجلاس

ואשרי ואימר · וברוממו אוסף: ולא אוכל אספר · מה בו אתאסף: כי
f. 82b גלגיו יתר · ועל הכל יניף: | הו פינחס אשר · مجده لا يقاس

[1] With Arabic paraphrase as before.

לשני אשלח · בדכרן לית כמהו: בגליונות מן ידו מלא · ועל הכל שאהו:
והנתן מן אלה · לו ולזרעו: הכהנה הגדלה · وهو لها اساس

והו בעל הברית · ברית הכהנה: ולו טב מיתובית · בגלל מה קנא:
לאלהיו בעת · קטל מן זנה: זמרי עם כזבית · الفجري الانجاس

f. 83 גליונות רביאנים · לא אספר מרב: גלגי הכהנים · דאזכרו בטב: אלעזר
והשנים · דכותון לא שב: ובכל הכרנים · ما لهم اجناس

זכרתי אתם · וקצרתי מימרי: ואסתכל בדכרנם · סליחות מן מרי:
ומני אליהם · השלם אקרי: והשלם עליהם · يطيب الانفاس

טב מימר יתמר · בו יזכר משה: בשלם היתר · עד יתם הששי: והב
עלי לו אדכר · מן לבי ונפשי: ומימר בו לא יזכר · كالبنيان بلا اساس[1]

f. 87b بيت الفه جناب خدمه الشيخ الاجل פרד זבנו בדרו . . . בן עביבי משלמה
בן אב סכוה הדנפי יהוה יאריך ביומי חייו אמן: وكان تاليفه هذا
البيت المبارك في دخول نجل ابنه المرحوم مرجان في سنه ١١٥٤

כמן ארשו אה חברי ·	תפתח אזניך ותשמע:
שירתה דדברה ·	ולא תקץ מן משמע:
למה אדבר לך ·	ואודיע מד לא שמע:
מה אפתרו פניך ·	ואן מצאתה בו מומה:
הסתירה בצדקתך ·	ומבה מן טובך שימה:

והדבר כמן דברו · ודברי מתקממה: מן דברי ידעוים · ונבונים מתקדמה:
ולדברי הסוכילים · לא נעשה ולא נשמע: ומה טב דבר יהי · דימסיו על
הכות קוממה: על כן יסדתי דברי · בנצירו ובקשט וברחמה: בתשבחן
והרבואן · והתהללות והרוממה: למן לו התשבחן לאוי · בליליה ואימכה:
דאמצא מן חסר בלא עזר · מה במכה וברומה: בוראים רברבים מתחלפים ·
ומה טב מה חתמה: בבוננת אב כל הבשר · מן עפר האדמה: ובארשו
מדילה · נפל עליו תרדימה: ויקח אחת מצלעותיו · ולו אשה אקימה:
ובגם עד קם מנון · מן עמר עלמה: ובתר מן סגיל זרעם שלשלה ·
f. 88 טהורה מן הטמא: | ששה ועשרים זכאה · ובזה המספר סודים עצומה:
כי חו על מספר י׳ה׳ו׳ה · שם השם הגדול שם יהוה: כל זה מבגלל
משה · דמן השם אשתמה: שמו חתמת זה המספר · עד הודיעו לדן שמה:

[1] Then follows in L 13 the letter to the Samaritans of Europe: see Heidenheim, Vierteljahrsschrift, i. 88.

ואגלנה על הסודים · והרזים דבו ואתחכמה: ולא ידעו מן אתקדמו ·
כמה אמר וידבר יהוה: אל משה ויאמר · אליו אני יהוה: ואראה׳ אל
אברהם ואל יצחק ואל יעקב · באל שדי ושמי יהוה: לא נודעתי להם ·
וגם הקמתי אתם קיאמה: ואתפרש משה בזה השם · ובו סלק למוענה
רמה: ובו המלל פה אל פה · וקבל תורה תמימה: לא כותה תורה · לא
בתרה ולא קדמה: ושאל נא לימים הראישונים · מיום אתיסד עלמה: ועד
עתה אל אחר · הן היה כדברה או הנשמע: טוביון הא טוביון · כתובה
ושמורה וחכומה: כות אדונינן · שמועי דן פתגמה: דמן כלילון הכהנים ·
ירושי קיאמה: קיאם כהנת לוי · דשמה לון הך תקומה: בה יעמדו לפני
הקהל · בכהנה התמימה: יהוה לא יפירה מהם · וכהנה תמידה ישימה:
עמם ועם בניהם מתשלשלה · ליום התשלימה: ויותיר ממצאם · וישמרון
מכל זמה: וישמר מה לון מן הבנים · וביומיון יזדבגו בשלמה: עם
שמירות קהלי · סגולי כל עמה: דעשו עמנו הטוב · בזאת השמח: רזדבג
בו בן בני · דאתקרי משלמה: וחסדיון רברבים מתחלפים · מן משתותה
ולחמה: ומן מיני הזהב והכסף · מדמי לגשמה: גלים לעיני הראים · וכן
כסי לא אתעמה: יהוה יחלף עליון · ויוסף לון ניאמה: | ולא יחסכנן f. 88ᵛ
צדקתון · ולא יכרת אמנות טובותם: ועקובתה לכל צריך · ומן מחמד
השמח: ימטי למדרשו · וימצאו בטב יומה: ועם זה אני מתפלל · ושאל
מן לו הקעימה: יותיר לי ממצא אחותי · דמצאתי אתם: בעת צרותי ·
ולא מצאתי נחומה: באבלי אלא בממצאם · ולית אהן מקומה: זכרון
מה היה לי · כי זה מקום שמח: וזכרון אחותי אנה · אקרו מפתר חלק
ממה: עבדו עמי ועם בני בני · דמיום שפט עליון יתמה: אתרבו בבתיון
בלא דחל · במשכבה ובקומה: ואסקפו יתון על בניון · בטובות אנשמה:
לא יענו אתם · רק מה יחמדו מכל מאומה: יתנו להם כמה יתרחו ·
בטב נפש וברחמה: גברו אל לבי ולבביון · השבירים מן הגנומה: יוסיף
על זה כלו · מעשה אחי עבד יהוה: עם הילדים הזוכירים · דכותו לא
נשמע: ולא עשהו איש עם בנו · ולא תלים עם תלימה: ואן ספרתי
מעשהו · תכלה חיותי וכל יומה: ולא אספר חלק · וילא לשני וכן פמה:
ולא יספר אלא · אן אספר גללי ימה: דמן בליל מעשהו עמם · עשה זה
השמח: קם בו הו לבדו · מראשו ועד חתמה: ולא שם בו לו שותף ·
אלא במעשהו התמימה: ולקח לגדול מהם חרסותה · והביאהו אל ביתו
בשדכמה: ועזר עלי מראות השמח · מלגו רב אבל תמח: יגזי יהוה
גמלו בטוב · ובחסדים מתריאמה: יחלף עליו חלפה טבה · עם ברכה
מקימה: בביתו ובכל משלח ידו · לא תסור לו מן מקומה: יותירו לזה
הילידים מטמון · ויזבג נותרם כמה: יתרית ויחמד · באמנות עובדיו

f. 89 השלומה: כן אשאל מן לו היכולה ׳ דלא ילא ממו כלומה: | יתן לו בנים טבים ׳ ויפרי פרותו וישימה: כזרע אפרים ומנשה ׳ דזרעון מכל זרע דמע: בזכות תלתה רחמין ׳ ומי ערק מן הזמה: ובנביות מי בצדיקות שליחותו תסיד ׳ בוראי מכה ורומה: ובכהנת אהרן ובניו ׳ ודלקת הרמה: ובקדוש מן שאלתי אתו ואמרתי ׳ לישועתך קויתי יהוה:

בשם יהוה:

هدة فاتحة علي מועד השביעי تاليف العم المرحوم الشيخ مفرج ابن يعقوب المفرجي رحمة الله عليه امن

אלהי אברהם העברי ׳ יפתח באפיך טב תריח: ותרבי אמן ותפרי ׳ ויעני לבעותך:

אלהי יצחק הזבח ׳ יושעיך מכל תעובה: והברית דנשבע ׳ יקימו אמן אתך:

אלהי יעקב הנדור ׳ יצילך מכל מצור: וילבישך נזר נור ׳ ויעלי מיתובותך:

f. 89b אלהי יוסף הצדיק ׳ ברצונו עליך ידיק: ותרחו בפניך לא יסניק ׳ וישמע תפלותך:

אלהי משה הנבי ׳ יתן לך מה תבעי: ולא ימצא בך ירבי ׳ ויחדש שמחותך:

אלהי אהרן ובניו ׳ יסגי לך חנניו: ויטלל ברצוניו ׳ ויקבל צלותך:

באהלין אדרש אלה ׳ אן יתן לך יכולה: וירפאך מכל חלה ׳ ויטיב עקובתך:

וישמע בחסדו מקראך ׳ ויקים לך ולזרעך: ברוך אתה בבאך ׳ ברוך אתה בציאתך:

אמן אהיה אשר אהיה:

בשם יהוה הגדול:

צלות לילת מועד חג הסכות רמשה: וישרו אלקטף: ويزاد فيه שבת[1] ושביעי וסכות: ונברך והמוסף בה:

מועדי יהוה אשר תקראו وتمامه בחדש השביעי תחגו אתו وتمامه יברכך יהוה וישמרך وتمامه

L II, f. 2 והמקרא על המכתב אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי והסגודות שלשה: المتقدم ذكرهم في נברך: ומרן יקבל צל[ואתכון] ואתי مناط حج הסכות وكرزنه ثلاثه وزفه וביום השמיני עצרת:

ويقول الامام בריך אלהנו وتمامه ויהוה אלה רחמן ורתאה: ועל פתח רחמיך וכי בשם וקצי הבריה: ויתמר יתהלל אלהים:

الله لا يقطع عوايد ليشرال امين

L II, f. 2b בשם יהוה נשרי:

צלות מועד חג הסכות צפרה:

ויבא יעקב שלום עיר שכם וגו״

f. 5 יתהלל ويقول الامام للجماعه

מאה שנה ביומיכם כלכם:

ثم يبدا الامام ועתה ישראל ويسيرو فيها الي הרגריזים ويقرو سوره فوق وسوره تحت

f. 14 רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף ברית וזכרון ותרומה וייסף[2] וצאן ובקר וענן וכבוד ועץ ופרי וסכות ושבת ושביעי וחג ושמח ומקום ואלעזר:

[1] L II, f. 1b: O 3, f. 2b. This and the morning prayer mostly as for Mazzoth (pp. 269 sqq.). Only the differences are noted above. The readings generally follow L I, mutatis mutandis.

[2] Cf. above, p. 272.

اولاً يقال قطف العشر كلمات هكذا

יתגלג קראה דקרא וגו״
ויבדיל אלהים בין האור וגו״
שלום יהוה על הנבי וגו״ f. 40b
תורה צוה לנו משה וגו״

ויתמר יתהלל تقيل ויצא המכתב : וילבו יהוה גבור : והמקרא על f. 41
המכתב : ובחמשה עשר יום לחדש השביעי الذي في السفر الرابع ومن
אתהו דבריך עלמה اخرها והסגודות שלשה

الاوله ויקרא אברהם . . . [1] יהוה יראה :
التانيه מועדי יהוה . . . מועדי בקדוש מועדיך דבקן ברחמיך :
الثالثه בחדש השביעי תחגו אתו . . . אל בני ישראל : f. 41b

ויתמר יהוה אל רחום וחנון : ומרן יקבל צלואתכון : ואלה יקבל מנוכון :
מאה שנה תנים יומה מאה שנה : ثم بعد ذلك يبدا الامام אז ישר [1] . . .

ויתמר יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד تكرر ثلاث مرات וכי f. 43
בשם ולטוב לנו وقطف הזכאים ويلبو علي كل فصل

ויברך אלהים את יום השביעי . . . לעשות
יתהלל וגו״
והאלהים פקד יפקד וגו״

ويقال יתהלל تقيل ואהנו כתבה רבה . . . [2] f. 44b

ثم بعد ذلك يقال יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד : تكرر ثلاث مرات f. 47
וכי בשם . . .

ثم يزورو المدبح ويصعدو من الجانب الايمن ويقفو بين المدبحين صف فواقه f. 48
وصف تحاته ويبدو التحاته לך נביע علي نغم מברכו يقولو فيها فصلين
بطرقه

تحاته לך נביע מרן דבוקון דלחיציה :
فواقه מנך נדחל עבודון דכל פליאתה :

ثم ينفرو الي مزبح نح ويكملوها درج
סגי דת מסיד בן בכל זבן ומלף יתן וגו״

[1] As above, p. 273.

[2] As on p. 274.

f. 48b ויقال יתהלל תقيل . . . | ויתהלל תقيل ויתמר הא סביאן | ויعاد בית הא
f. 49 סביאן: בתוך גבעת עלמה: | ויתמר שבוע מן מימר עבד אלה בן
f. 50b
f. 51 שלמה ירחמו יהוה אמן:

כרזו לאלה · דבקדש נאדרי: רמה מרוממה · אלהי ומרי: דשלח משה בן עמרם · הנביא העברי: ואפרש על ידו תורה · קדש כל ספרי: בה מצות וחקות · ופקודים וגזרי: ואפרש לן מועדים · חמשה ותרי: מנון זה מועד חג הסכות · דבו חג לקדש טברי: ובו יקחו מן ארבע אקרים · פרי עץ הדר כפות תמרי: וענפי עץ עבות · וערבי מישרי: וכל יום מן שבעת הימים · השמח יסגי ויפרי: אל יום השמיני עצרת · דקדשיו יתרי: ישוב עליך שנים רבים · בשמח ושרי: וכן ישמר חיכם כלכם · סדרה דאכה שרי: ומאה שנה בחדי וחזי · לזה היום באיקרי: מפּוק . . .[1]

וקטף הברכה:

f. 51b וישא אהרן את ידו וגו״
אחד הו יהוה הנכבד الي اخرها ויברך אתם אלהים: וגו״

f. 53b ולא קם עוד נבי בישראל כמשה كلها ויתמר תורה وتمامه

f. 54 . . . והסגודות שלשה[2]:
الأولى ויקרא אברהם . . . יהוה יראה:
التانيه מועדי יהוה וגו״ בחדש השביעי וגו״
الثالث יברכך יהוה וישמרך وتمامه יפתח יהוה לך את אוצרו وتمامه[3]

f. 54b ويقال زفه וביום השמיני עצרת وتمامه وكرزنه ثلاثه ואלה יקבל מנוכון:
אמן מאה שנה: תנים יומה מאה שנה:

واذا كان موجود حجاج حدد يقال יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד: تكرر ثلاث مرات וכי בשם: ולטוב לנו ويقرو ויקם את החצר كلها ويقال שמעון ותניו والفاتحه ואלה יקבל מנוכון אמן: ويهنو بعضهم بعض ويطوفو جميع הקהל סביב הגבע:

الله لا يقطع عوايد يشرال امين امين

[1] As above, p. 275.
[2] Cf. above, p. 763.
[3] Continuing as on p. 276, but the אתי as on p. 716, א and ח.

f. 55b يشتبح علي موعد חג הסכות من قول العم هكهن سلامه ابن العم
هكهن المرحوم غزال [1] كاتبه اطال الله وגו״

האל ׳דברך וקדש זה המקום · דו מקום קדש כל טברות: ׳בגדלו יזכרו ובריתו לעמו יקום · וירתי עליו ברצונו ויחן עליו ברחמות: אשרי מי יחג אליו ׳בטוב לבב נקי מכל מום · בטהרות גביות ובגדים קדישות: טובי עמה סעדים ובצלות הוה קעום · דרשים הקבול מיהוה תהי מפרישות: אשרך ישראל שמרים תדרש מרך עליו בלבב מלא חכום · מן מלי ׳ספר קדש כל תורות: מרי קבל מן עמך ישראל כל מה ידרשו ממך אה רחום · וזכור לו ברית השלשה בעלי הזכות: מרי רחם עמך ישראל וקבץ נדחו לזה האתר העצום · כי אתה האל שמיע כל הצעקות: בעמל הנבי דו לן בעלמה׳ ואחרית סכום · ומציל לן מכל הרגעות:

מפוק: ועל חתמה טובך תתפלל בו: ותימר אה מרן עמך יפרו וירבו: ותקום לו מה אמרת בכתבו: כי יברכך יהוה אלהיך במקום אשר בחר בו: בחג המצות וחג השבעות ובחג הסכות:

f. 56 ׳בשם יהוה:

لكاتبه الحقير عمران بن سلامه هكهن عفي عنه

האל הנסתר מן מצפית העינים · עמי וידע הנגלות והנסתרות: בגדלו ברך וקדש אתרה אהן מלבן כל המכונים · ואשכין בו שמו ושמו אתר הברכות: והסגיל בו עמו ישראל מלבן כל הכרנים · ואמר לשבינו תדרשו ואליו תביאו כל הקדשות: ומימרו עורי בקדש כל אלפנים · ובמקום אשר אזכרתי את שמי שם אבוא אליך וברכתיך ברכות: אה טובי מי יחג אליו לגו תלתה עדנים · ימצא פניו הקבול ותתקבל ממו הנדרות: טובך אה ישראל תודה מרך האל על זאת המתנים · דנתן לך מרך מן מתנותו בכל הימים והישעות: כל זה בתפלות נבי צעם מ׳ ומ׳ וקבל שני לוחות האבנים · דידעהו יהוה פנים אל פנים במראה ולא בחידות:

הו משה דעל ידו אתגלת הרזים · וכלה טמיר לגו מלי כתבו: ובגללו אתגלא קדוש זה הרגריזים · ובדילו צוה לן נחג לו בחדבו: במלים חסידים לעמו ישראל כרזים · כי יברכך יהוה . . . [2]

רב אלה:

[1] L II غزخال.

[2] As before.

L 12, f. 1 بيت مفرد بنغم نهر تاليف كاتبه سلامه هكهن هلوي بشكم عفي וגו״

המועד השביעי הזה · חתמת המועדים: קדשיו מלאות בזה · השמח ובחדים: על קדש המשפחות · דמע כל עבדים: דו חתמת שבע מועדות · עליך מצתמדים: דאתפרש על יד נור כוכבה · דמע הקדקדים: בקדש ספר כתבה · בטובות עובדים: אני לון אזכר · ואגלי בון הסודים: הראש מות הסורר · וסגולים מתפדים: והשני חג המצות · דבו תהיו עקדים: על קדש כל טברות · דמע המסגדים: והשלישי אשתמה · בשלשה שמות כבדים: ואשתמע בו קול יהוה · בששה הפאות זבדים: והרביעי הדש השביע · לו ארבע עקובאן כבדים: ובעשור לחדש השביע · יום בו דמלא הידים: מן הכופר והסליחות · והעונות טרודים: לו עשרה דמות טובות · הנבונים לון ׳עדים: והששי חג הסכות · דבו תקחו מן פרים כבדים: מן ארבע אקרות · תמימות בריחות בֹבדים: לו ששה שמות · בטובות מתיסדים: והזה לון חתמות · איקריו חסידים: ומאה שנה ייתו · ואתם בזהים וחדים: בקדוש תורותו · ומלמד המלמדים: יעזרון בשמחותו · וטובות וחסדים: בקדוש רב שמותו · נכבד הנכבדים:

L 12, f. 1b ايضاً مرن علي שבת מועד חג הסכות تاليف كاتبه الفقير لله عبده سلامه ابن غزال هكهن هلوي بشكم . . . وهو يسمه مرن השובה מרי ישוב עלינו:

חברי קדמי עמד · ושמע לכל ממללי: ואפתח אוניך ואשמע · כי תהיו שמעו לי: וקח לך מני מימר · וכלום לא תתן לי: אלא השלם על משה · בן עמרם השליח: והצילך אה עמו · ואמר לך אלך אלי: אה עמי ישראל · מקדשים תהיו לי: ואתן לך התורה · אה ישרון קהלי: עד תהיה לו משפט · תוליכו בשבילי: ותהי עם מקדש · שמע לכל קולי: טהורים נקוים · מן כל בישולי: ועת תימר ותדרש · בתפלה יסבלי: ישמע לך מדרש · בכל מה תמליא: ולא יתודע מדרשך · אלא אלה אלהי: אשר ברא הבריה · תאמר זה אלי: ובחרך אה עמו לטוב · וגמילך בטוב גמלי: אן תוליך בדרכי · קשטה לא אילילי: בלב מלא חכום · תתורך הימים לך ולי: ופמך מלוא תשבחן · לאל טובו לא יכלי: הגדול אשר ברא · f. 2 לכל הגדולי: הפרד הנורא · הנסתר לו גאלי: | דרתותו תמיד · אני דראיש ושאלי: לאוי עלי אשבחו · בכל יומם ולילי: מדרשי אני ממו · יושיעני מן קטולי: מן נפש והיצר הרע · ודבבי אשר הו קובלי: כי אני עני ואביון · רחמיך תשים לי: והברכה תשיבה אה מרן · עליך אה קהלה ועלי: כי עמלי רעות · מיום הייתי טפלי: ואן לא ירחמני · הוילי הוילי:

והנפש לא תמות · והמות תמיד מולי: אחי בחייך בחייך · תשמע לשיאלי:
מנך אני דרוש · תפלל בגללי: תדרש לי סלוחה · ותקרא הרחמה עלי:
אולי בצדקתך · אלהי יסלח לי: בימי פנותה · הדבב חרב אעלי: ומי אני
ומי אתה · ומי עמלך ועמלי: אה נבונים וחכומים · זה הו ממללי: אפתרו
במדעיכון · ודבקו בגדול הגדולי: בחייך אצית ואבבי · על הלכתי בשבילי:
על מה עשה בון מרן · ועל זה עמל זעלי: אה מרן אה מרן · תרפעו מן
עלי: אה מרן אה מרן · תתפך בטוב עמלי: אה מרן אה מרן · הסנאי
יכפת קבלי: אהיה אשר אהיה · תטפי להאש קהלי: אהיה אשר אהיה ·
התפלה תתקבלי: אהיה אשר אהיה · רחמיך המטֹד עלי: שוב מחרון
אפַך · ימי פנותה העלי: שוב מחרון אפַך · ימי רוחתה תעזר לי: שוב
מחרון אפך · ותהבה תקים לי: שוב מחרון אפַך · ואתלי רגזה מעלי:
f. 2[b] שוב מחרון אפך · ואבד מן מתגבר בעולי: סנאי ושנאי · יכפתו בפני
קבלי: בעמל אברהם ויצחק · ויעקב ישראלי: ויוסף השלט · אשר מן
הזנדק זעלי: ומן באש דרם · אשר נורו לא יכלי: ואהרן ואלעזר ואיתמר ·
ופינחס קטל אילילי: וכלב הנקי · ויהושע תלמוד השליח: בעמלון אדרש
יהוה · ישמע לבל קולי: אן יקבל צלואתכון · ביומי ולילי: ויעני בעואתכון ·
וכל טוב לובון יגמלי: וישמע קלין דצבעתכון · והארץ מנוכון תמלי: וישם
זה שבת והמועד · מברכים עליכון ועלי: דו שבת מועד חג הסכות · מן
עץ פרי ועבות וערבי נחלי: שבעת ימים משמרה · כל יום להרגריזים תעלי:
ומאה שנה ייתי ביומיכון · ואתון בשמח מליא: וכן ישמר חייכם כלכם ·
כל אב דמכם וטפלי: בחדש השביעי תחגו אתו בסכות · אה דמע כל
סגולי:

ביכלות יהוה:

O 3, f. 53[b] [1] جارى عادة الحج المذكور اذا كان في المدينه وما صار صعود الي الجبل فيكون
حكمه حكم السبت بل يقال عليه كيمي من قول العم المرحوم سعد
الدين الكتاري رحمة الله عليه انما فاتحة الفاتحه الي العم المرحوم مرجان
الدنفي عفي عنه الملك الخفي امين واما القطف قطف الحج المتقدم دكره
في هده العاده

כימי השמים על הארץ · תשתבח ותתרומם: עוד כימי אבות ובנים ·
תתברך ותתעצם: כל ימי דורות וחליפותם · תתקדש בכל לשן ופמם:
עוד נשוב ונהללך · ונכרז קמיך בקל רם: כי אתה אלהינו · לקחת׳ אֹתנו
לך לעם: ואלהי אבותינו · דשמרו הקיאם: בכל הימים נעבדך · ועל תרחך
נתקומם: כי אתה אמרת׳ · חי אנכי לעולם:

[1] From O 3 only.

ومن هاهنا ورايح من قول سعد الدين

אלהי האיש התם ׳ אשר ידו מלא: ואזדעק שמו אברם ׳ מן אסור פנותה יוצאך: ואל נור אימנותה יביאך ׳ ומכל לחץ יושיעך: ומן אוצר טובו ימלאך:

אלהי יצחק בן שרי ׳ דדרשו מרי ׳ קרבן אתעקד על קדש טברי: מן סנאי אימנותה יפשרך ׳ ובטל רתותו יכמרך ׳ ובעלמה יוקרך: ומן מימי בור דעתו יגמאך:

f. 54 אלהי יעקב ישראל ׳ דרמך בבית אל: וקם עם פנואל ׳ יקבל ממך כל נדר: ויומי חייך ישמר ׳ ורגז פנותה מעליך יסתר: ומן לחצה ירבחך:

אלהי פתור חלמותה ׳ דהוה מצליח בעבדותה: ולא קרב אל זנותה ׳ יגאלך מן שנאך: וישמע לנקאך ׳ ומכל לחץ ירפאך: ובן ירוי לצמאך:

אלהי הנאמן המושיע ׳ הצדיק האנשיא: נביה רבה משה ׳ ינפש לך מכל צרעה: ויפתח באפיך טב תרח ׳ ובתיך בטוב יעמרה: ובכל עבדאתה יצלחך:

אלהי הכהן הגדול אהרן ׳ ובניו אשר לכהנה אקרון: והקטרת הקטירון ׳ בעמלון יברכך: וברחמיו יסמכך ׳ ולעורנה לא יצרכך: ועל כנף הרתו ישאך:

ויבד מפניך כל טלום ׳ ותסתקף ותרום: וישם לך שלום ׳ וזה היום מברך עליך: ויקבל בו פלליך ׳ ומאה שנה ישוב אליך: ומן קדשו לא יוצאך:

בקדוש מן דאמר כל המחלה לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך:

אמן אהיה אשר אהיה:

אפתח תרח בית חדש ׳ והוי לגוה עבור:
בלב ננצר ואדרש ׳ אן אמטי מה אני סבור:
סוברי רתות אלה ׳ דו לרחמים מקור:
ים הטוב דלא ילא ׳ ואהן דו מנו דיתור:
f. 54b עובדי טבהתו ׳ דעבדה בעבור:
דמע אמיה ישראל עדתו ׳ דאתקרי סגולה ובן בכור:
הגוי הגדול אשר ׳ בגדלו אצילו מן אסור:

הרבבים במופתים אחד עשר ׳ על יד מן הו מאור: עלמה ושמש נביותה ׳ דמסר מן הבריה טפת נור: ובממצאו אתחדש חדותה ׳ ולעלמה טב

בסור: הוא האנשיא האיש משה · דגלה לה מרה כל סתור: דמללה בלא שלישי · על רישה דטור: סיני במראה ולא בחידות · ויהב לה קדש כל תור:ות דבה מצות ועדות · אשרי מן לה שמור: דישמר יתלמד תלמוד · וישתמר ולא יסור: כמה פקד העבוד · דלכל בריה צעור: דבעד[1] זה המועד אסגלך · כמה פניך אמור: חג הסכות תעשה לך · אמת אתה סדור: תבואתך ותתחדש שמחותך · ועמך בסכות ידור: כל האזרח מן עדתך · מלבד הגֿר אשר יגור: רק בחדו בזה הגן תשרי · וזר לא יהי עמך עבור: וענן יטלל על הפרי · דריחותו כמרדדרור: דו מן עץ הדר ידיר · על ישראל כמאור: וראותו כמעשה לבנת הספר · וכעצם השמים לטהור: ואולם מן ארבע אקרים יזדמן · יתמח למי ישור: בארבע נהרים צאו מעדן · לא דמים למי בור: אנון פישון וגחיון ופרת · והדקל ההלך קדמת אשור: וכארבע ׳זבנים בשנה אמסרת · קין ותריף וחם וקור: וכארבע קצי עשרת הדברים · דמן גלוגם שמור: וארבע לגו משכנה סדירים · מצֿוים זהב טהור: המזבח והשלחן וארון העדות · וכבן מנורת המאור: וארבע מחוין אהל מועד עבידות · החציר והמזבח והמסך והכיור: והמימר על זה יתר · גלי לכל פתור: לית לי צורכה אן לו אפתר · דו מתגלי מתודע לנבון הריטור: רק גלגי זה המועד · אני פניך דכור: דו קדש וכבד · מתבני עליו צור: וסביבותו שני טורים · מזה טור ומזה טור: | דו f. 55
בין מועדים תרים · השמיני ויום הכפֿור: וֿחבנו לא יתחלף · בכל דר ודור: בו תבואת הארץ תתאסף · דמנה ישביר השבור: יהיה עליך ׳מברך · אה מן אנה סדור: ותתצלה באשר תדרך · ותתרחק מכל מצור: ויפתח באפֿיך תרח טובה · ותרח בישותה יהי סגור: ותמטי כל חשבנה · ויזדמן לך כל בדור: והברכות ישיגוך · וימי פנותה תסור: באשר אמר מברכיך ברוך · ואורריך ארור:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه بيت مفرد لا نعلم مولفه رحمة الله عليه امين

אקדמו ושלמו · בני אימנותה: על יומיה דעברו · ומה בתרון אתא: אקדמו ותקדמו · עליון בשלמותה: שלם לך ירחה שביעה · דבך תקום קשיטותה: שלם לך ירחה שביעה · ומה לון הבאתה: ראשך שבתון זכרון · ועשור לן כפירותה: שלם לך ירחה שביעה · דאת דמי לגנתה: מנך תצא ארבע נהרים · תזרע זרעך והשקיתה: שלם לך ירחה שביעה · דאת דמי לארהותה: בשנים ועשרים מלה · ירדת מן אלהותה: ומנך שנים

[1] O 3 דבועור.

ועשרים · כי ממנה לקחתה: כי בזה תתם · יומי קדישותה: ובזה הגבול תתסכם · סדרי מועדי רחותה: כי מנון שנים ועשרים · תעצר מגיפותה: ומן עדן תצא לעדן · ושמרת׳ ועשיתה: מקפים דן לדן · וכרת׳ ובניתה:
f. 55b ובעשור תלבש בגדי שעבוד · ותסב סליחותה: ומנה תצא דרוש · אן תטע גנתה: כמה פקדך מרך · בקדוש ארהותה: תקח גוני פירים · מן טב מגדותה: פרי עץ הדר כפות תמרים · הך די אמנותה: וענפי עץ עבות · וערבי נחל ושמחת׳: לפני יהוה אלהיך · ותשמר מצוותה: כל האזרח בישראל · ישב בסכותה: על סגילותך אמר · יהוב מתנאתה: לך מודאה על גדלך · ותקום לך תמידותה: לך ולזרעך אחריך · בקוממות בריאתה: אן שמרת׳ כל חקיו · ומיני ׳גזיראתה: יצוה יהוה אתך את הברכה · באסימך וירבח לך מן פנותה:

אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضًا لا نعلم مولفه

תנים יומה מאה שנה · אה סדר אחינו: הסדורים אנה · בזאת צלותינו: תתחנו בזה המועד · ומאה שנה תעשנו: על ראש הרגריזים · בית אל קדש טברינו: בימי התהב · והמשכן ורצונו: וכן ישמר חיכם כלכם · כל אב דמכם ובנו: ויסלח לכל אחד מכם · חטאו ועונו: ויסלח למאתי הרבנים ולמאתי הכהנים ולמאת כל קהל ישראל · הסגודים לקדש טברינו: ועל חסול זה נימר · קמיכון בארכנו: ברוך אתה בחסדך وتمامه

جوابه יתברך אלה ולית כותה רבותה לה · בכל הימים רבותה לה · סגי מכן רבותה לה · ישר ותנים יומה וברוך אלהינו לעולם:

f. 56 ברכו الكبيرة وهي تقدمت في عادة السبت وبعدها يقال ذلك
יתברך אלה . . . אלהינו ישר ותנים יומה וברוך שמו לעולם:

وبعده يقال من נברך ما يليق من مزادات الحج ואלהי ابرهم לך נברך
ואז ישר ויחנו אל הטבעת ׳בשני מכתבים וילבו כי ׳בשם ושוב מחרון אפך וכי ׳בשם ושמע ישראל ויתמר אדיק עלינן מרן ׳ברנן בשר ויתמר ממנה הבתים דאתקדם מדכרון ויחנו ובתר כן יתמר שבחו טובה ׳לטביה בן יצחק הכהן והוא סהבי ירצי על רוחו מרי אמן אמן:

טב יהי כל המימר · נהיר הצלם עליו:
בזכרון שם הישר · יתיטב כל ממלליו:
יפה מן ישרי ויחסל · בתשבחו ויחיליו:
הוא האל הגדיל · בריו העולם וסבוליו:

ברא כלה מן ¹חסר ·	במלה מן מליו:	f. 56b
נסע מלין עת יצר ·	וסלקי בריאן מוליו:	
יסידו ביחידאותו ·	ואנון תחת ממשליו:	
צבאים בנוראותו ·	לפרנס ולמטר פעליו:	
חיים ברז הרות ·	הלכים בגבוליו:	
קעמים בסוברו ·	כל מין ומינו מסתכליו:	
אשר בשמים ממעל ·	והך אתנשא שביליו:	
כן אשר על הארץ נפל ·	חלוצים במשכיליו:	
הלכים בדרך האחרית ·	ימינו ושמ[א]ליו:	
נטהר למשמרת ·	ונדרש מרן ביכליו:	

ונימר ישתבח הבריו · צעורה דשלם פיליו: וצער אדם במימריו · ובמבטה שפתו אבדיליו: ובחר מן זרעו בשגם · סגיל מן סגוליו: בשגם השם ומשה הרם · אשר פלט עלמה בגלליו: עד אתא בתר הקיאם · אשר לזכהם [1] פסקוליו: והורי קשטה לעמרם · אשר לון פלליו: אשרי עמו באימנותו · סבולי דתו ודגליו: בפללו יסלח חטאתו · ובטוב יגזי גמליו: כד קרא על פניו הנתון · שמות עשרה בדיליו: יהוה אל רחום וחנון · ארך אפים ורב חסד להליו: נצר חסד וישע · לאלף דור מן טב עמליו: בסוד שמו נשא עון ופשע · המיטב הסלחיו:

רבותה לה:

אסף דבר תשבחן יתר · למן ידע נסתר ונגלא: ולא יפלא מנה דבר · והו שופט אחרית ותחלה: ואסיד ביכלו · גבורה גדולה: לית חיל דיקום אלא חילה · חיול הו חילה: דצערני מן חסרני · ומלל לשני בממללה: וחיי אל רוחי וארכוני · הדרך אשר פלה: וסבלני על חטאי · וברחמיו חובי יסלח: הו האלהים הרעי · אשר שם לי גאלה: ועם זה עונותי תרבי · ורחמיו סגי מן האלה: ואן שבתי שם מושבי · לפניו וגלא קבולה: | והצליח את עמלי · בדרכיו אשר יצלח: לאוי ועבד עלי · אשא פניו ית קולה: f. 57 ואמר בנציר ובפחד · מודאה לאלה לאלה: ולית אלה אלא אחד · מחלף יומם ולילה: והוא דלא מתחלף · עמי וידע כלה: נזע מן אימתה רבתה ונרקף · ונהללו בשבתה ובחלה: ונדרשו ישם לן אסו · מכל חטא וכל המחלה: וישם לן תקומה ואסו · מנן עמלי הקללה: כי מן בעו ימצאו · וחלילה חלילה: דרושיו לא יטרף בעו · ולא ינזף שיאלה: ומתן טובו לא יספר · ומעין חסדו לא יכלה: ומתנו לן יותיר · ואנחנו לו נחלה:

[1] I. e. לזכאים.

וצפי מימר והביט · הקיאם והשלשלה: ודע לאשר לך עביט · והיית׳ רק למעלה: בברית אבותי משרואך · ומימרו ואתנפלה: ובך בחר יהוה אלהיך · להיות לו לעם סגולה:

רבותה לה:

בחר מרן מן עלמה ארבע · והו להם סמך: בחר משה אשר אתנבא · ובו אוריך ותמיך: ובחר כהן גדול לברך · יעמד לשרית קדמיך: ובחר ישראל אקריך · שבטי מן במקום דמך: ובחר הטור הטבן · מסגדיך בכל ימיך: דלו תחג כמה צון · ובו יערף טל שמיך: בשבעת יומי הסכות · וזה בסרן לטלי עלמיך: לאשר בדרך הלכות · דמעך ושלמיך: ברחיות פרי הפרדים · וזה ממצא קמיך: מעתיד לך בטל רסים · וראה לו בחלמיך: והך בחר ארבע אנה · ותמן אמר בריאמיך: בחר ארבע והיא מכינה · באחרית עולמיך: בחר משה לתפלה · ובו השלים עצמיך: ובחר גן עדן סגולה · וטובה על רב ריאמיך: ובחר השכון בה ועתדה · לבחורי אנשה הך בן למיך: ובחר חייה לון תמידה · ושם צלמון רב מן צלמיך: | מיכלון f. 57b התשבחן · כמו יום ציאמיך: ואתה אה מרן תשפען · עליון רחמיך: ואנחנו נדרש מן טובך · אה מרן אן עמיך: ראה לן ברתוך · ודבקן ברחמיך: דאנן רחיצין עליך · ואנן עבדיך ורחמיך: מתפללים אליך · דכר לנן קיאמיך: והולכנו בדרך אמת · וארוח לן ארצמיך: ושם לנו אשלמת · יום דנקום קמיך: ותן לנו רצונך · ורחמיך ומטר גשמיך: והקים לן מימרך בספריך · וברך את לחמך ואת מימיך:

רבותה לה:

יהוה הו האלהים רחום הרחומים: יהוה הו האלהים דשלח משה דגלגיו עצומים: יהוה הו האלהים דאפריש לן על ידו שבתות ומועדים קדשיון ריאמים: יהוה הו האלהים דשם זה המועד קדשיו רמים: יהוה הו האלהים דאמר בסכות תשבו שבעת ימים:

רבותה לה:

תלו ידיכון ואמרו:

ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד · קעים הו עד לעלם וקני ש[ומיה] וארעה:

לרבה وتمامه

רבותה לה:

يقول الامام

לאלה המלך הגדיל: לאלה דישלח משה הסגיל: לאלה דהציל עמו מתחת

יד פרעה הסוכיל: לאלה דאמר למען ידעו דורותיכם כי בסכות הושבתי
את בני ישראל: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

רבותה לה:

f. 58 תלו ידיכון ואמרו:

جواب ישתבח אלהים וגו"

אכרז בשם האל · התמיד במלכו: ובשם הזכאים אשאל · אשר בֿדרך
הלכו: משם מי אמר לעבדו · הוא ישלח מלאכו: ומשם בנו יחידו · אשר
מרו ברכו: ומשם מי דאמר עליו · והוא צלוע על ירכו: ומשם מן
אגלא משליו · ובדילו אמיר וימשכו: ומשם מן אמר בכתבו · ימינך יהוה
נאדרי בכוח: בעמלם תפרו ותרבו · והארץ הטובה תמלכו: ועל כנף הרתו
ישאך · וחייכון יורכו: וישמע קל צבעתך · ובעליון תדרכו:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

אלהי אהרן ואלעזר · שרתי המשכן: ואיתמר ופינחס אשר · לו ברית
שלום נתן: הכהנה הגדלה · לו ולזרעו בכל דר וזבן: טהורה מתשלשלה ·
וכל מנון אתקרי רבן: בחכמה ובתבונה ובדעת · ומודע קשט החשבן:
כי בהנתון נמלאת · מקפין דן אל דן: במפרט הברכה · בסודי שם מרן:
והיא לקהל סמוכה · מכל נגף וכל זידן: ועת יימר יברכך יהוה וישמרך ·
יתגלי הקבול תמן: שם מרן יפשרך · כי הו האל הרחמן: ואתותרו
בעלמה מטמון · לנוף יוסף 'בבן: וכל שנה יסקו עמון · לטורה בנור טבן:
לזבן אתריה מרן · ודן 'זבנה כוש כל עדן: כד אכרתו מבינינן · ואתגלא
בתרון צררן: וצפרנו (?) מסכינים · אבילים עליון בחסרן: בכל עת נגפנים ·
f. 58b לא שמח ולא שדכן: | ולא יתם לנו דבר · ולא בברכה נזדמן: ולא מקרא
לנו יפשר · ולא כהן ולא קרבן: ולא שופט ישפט עלינו · ולא מלך ירחמן:
ולא נבון ילמדנו · עד נדע מה צוֹן: [1]ולא עמלים טובים · עד בון נעזר
למרן: אלא ערפנו קשים · כות הברזל והצנמן: והמצוקה והמצורה · והנגף
גלא בן: והסורר והמורה · יתגברו עלינו בשקרן[1]: אלא פנותה מתגברה ·
והקצף מזרמן עמן: נפלים בצרעה · וחיינן שרבן: נפלנו דאנן חטים ·
ואטמאת לבבן: ומניאנינן מעטים · ושרב רד על חלבן: כי אנחנו כצאן
תעים · ולית רעי יישיבן: ועם זה ובתר זה בעים · מן עבודן ודברן: יצמת
בינן ובינם · ואל ברכאתון יעזרן: ונשמע הברכה מפיהם · יקרא לן ויטהרן:
אולי במקראתון יכפר · וירוח לכל ארצמן: והרעות מנן ייסר · ויסגי

[1-1] In margin اربع اسطر حمر لوالدى مد الله في حياته.

את מספרן: בשלשה והמלך · ומן אמר אל תפן: וב[ק]דוש שמך חנון ארך· דת רחמן דת רחמן:

אמן אהיה אשר אהיה:

זה השבת מה טבו · בכל טוב אוסיפו: כד אלה שם מושבו · בין תרי מועדים ניאספו: בון שמחות וחגות · ותנופה אוׄנפו: בסכות וגליגות · על פירי אשקפו: על ארבע ירכים · ואף שמיך יערפו: טל על הלכים · והבאים הסקפו: ואתקשטו הקבול · וברחמיו רחפו: יסוד לא בו בטול · ומׄבטלון באש ישרפו: ומה אנבבני בעלמה · אלא אשר ספספו: הך רבותון קעמה · בחמׄס ורצח ונאפו: | לאלה היכולה · שיאלון ינזפו: וישם f. 59
לן מנון גאלה · וכוח עזם ירפו: ומן זה האתר יכרׄת · מדכרון ויחדיפו: ויקום כל גזר וחקת · וישם זה ׳זבן סופו: ויהיה זה היום ׳מברך · עליך ולחצך יחלפו: ותמטי כל מסברך · באלפן מן אלפו: כמו גאלת אבהתך · דאמיר בדילון ויאפו: ויבד כל שנאותך · הך המצרים בנגפו: [1] ויסיר ממך הקללה · ודבבך אמן יגדפו: ומדרשך אמן יקבלה · ויכפת ממך הנאף ונאפו[1]: ותשוב עליך רחותה · ותתחזק בחילו ותקיפו: על משמר ארהותה · ויהי בישרון מלך בהתאספו: ויום השמיני עצרת · בעותך בו לא יטרפו: בשלשה ובן פרת · ומן אמר לעמו אתיצבו וספו: ומן אבהנו במשכן יהוה · והקרבנים הניפו: ובקדוש שם יהוה · הטוב לך יאספו: ויקים לך קיאמה · ובמימרו בטוב יוזיפו: ורדפו מכם חמשה מאה · ומאה מכם רבבה ירדפו:

אמן אהיה אשר אהיה:

תנים יומה תנים · עבדכון יימר לוכון: אמן סני שנים · תהי בטוב יומיכון: תעשו בטב שמח · יומי מועדיכון: ותראו משכן יהוה · על קדש טבריכון: ומכל עקה תתפדו · ויסני לסנאיכון: וישם לכם חן וחדו · ובכל טוב מדכריכון: ואׄל שדי יתן לכם רחמים · בעיני שלטניכון: והאן דאתון קעמים · יתן אימתו עליכון: וכן ישמר חייכם כלכם · אתון ובניכון: ואמורו ידרש מכם · מן טב חסדיכון: תפרשו עדרו · דו מן נותרת כהניכון: [1] למן הו זקן וכהן · ונבון וחכום הוׄה לוכון: לאוׄי תקרו לו באהן · ותדרשו במקראיכון: | אן ירחמו ברחמה · וירחם מאתיכון: ויכפר f. 59[b]
לך אה קהלה · ויסלח לחטאיכון: וירפאך מכל חלה · ורעותיכון יפיכון[1]: ויסגי זרעיכון · ויוריך ביומיכון: בשלשה ויוסף אביכון · ובתפלות משה נביכון: ובכהנים מקטירי · קטרת קרבניכון: וחתמת מימרי · אלהים ירתי חיכון:

ויעבר יהוה על פניו وتمامه

[1-1] In margin لوالدي.

ויתמר כי ׳בשם ודראן רב חילה וקטף הטבעת קטף הברכה ׳ ובתרו יסקו
מן הטבעת באלה רב כלה ובעדה נשוי כהלן כלה פוק ותחת ובנצירו
ויקאל שירה מן הדי תקדם דכרהם פי עאדת השבת ובעדה דראן רב
חילה ומרקה אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד ואלהים יראה והם
מכתובין פי דכר העאדה ובעדה יקאל הישתבח והי הדה

בגדלו לא ישמם מן ראות הרגריזים בית אל׳ ׳ הר הנחלה והשכינה:
דיתבסרו בו ישראל וייתו אל פאתו ׳ מן אנה ומן אנה: מרי קבל מן
השאלים מדרשון ׳ במי אתפלל ואמר סלח נא:

מפוק: תתחני במועדיך אה עמי: דלית לך בעובדיון ד׳מי: והיית הך
שמיח: שלש פעמים בשנה:

רב אלה | וכי בשם וקטף עשרת הדברים וקטף הזכאים אלי ענד מא יכונו f. 60
ואקפין ויכמלו הקטף מתל החג ויקאל יתהלל תקיל ובעדה יקאל הא
סביאן כלה מתל מא תקדם ויצא המכתב הקדוש ועמו מכתב ויקבלו
הג'וק הכתאב השריף באלכביר יבתדו והצגיר ינתהו כמא גרת העאדה
ויכתמו הא סביאן ויקאל בעדהא השבוע המתקדם דכרה ובעדה אתהו
אכתבה רבה ובעדהא יקאל ישר קדישה יקירה ותמאמה ובעדהא יקולו הא
׳כתיב בית פוק ובית תחת [א—ז] ואהנו אכתבה רבה ותמאמה
ויליו קבלו התלאת פצול ברהג עטים וכי בשם ושמע ישראל והמקרא
על המכתב דבר אל אהרן ובחמשה עשר יום לחדש השביעי ומן אתהו
דבריך עלמה הנצף האכר ובעדהא יתמר דכור מן מימר עבד יהוה
בר שלמה הכהן הלוי יהוה ירצי וגו״

אה ישראל צלי ׳ מלב ומנפש: לחילה חיולה ׳ נאדרי בקדש: f. 60b
דבחרך ואסגלך ׳ ולך על כל העמים קד׳ש: ושלח לך משה ׳ דלערפלה
נגש:
ואנדה לך תורה תמימה ׳ כתובה בעצבה אש: ואפרש לך שבעה
מועדים ׳ אתקרו מקראי קדש:
מנון חדש השביעי ׳ דאתקדש ואתפרש: דלית בחדשים דמו ׳ מה רבו
מן חדש:
והעשירי ממו ׳ כפורים אתפרש: יומה דבו תתקבל תתובתה ׳ וישתמע
בו כל בלש:
ובתוכו אזדמן זה ׳ חג האסף אתכנש: דאזדמן בו ׳ כל שמח ורגש:
ובו הסכות יתעשה ׳ מן ארבע אקרים אתפרש: הך רקיע וכוכבים ׳
והך ירח ושמש:

פרי עץ הדר כפּות · תמרים אכנש: וענפי עץ עבות וערבי נחל · כמה צוֹה בספר קדש:

ושמחתם לפני יהוה אלהיכם · שבעת ימים בשש: ותקדמו על יום השמיני · בשמח וברגש:

מועד מברך עליכם · אה העם הקדש: ומאה שנה תעשו אתו · ואתם בשמח וברגש:

וכן ישמר חייכם כלכם · סדרה דאכה אתכנש: וכות זה המועד תעשו · על אתר הקדש:

[1]ויבד מפניך כל דבב · ומן הצרע לך ינפּש: ווישיעך מן חשך פנותה · וישמע ממך כל בלש[1]:

אמרו אהיה אשר אהיה · אה נאדרי בקדש: שוב מחרון אפּך · ומכל לחץ לן נפּש:

f. 61 אהיה אשר אהיה · אה שמעיו כל בלש: השקף על עבדיך · ממעון הקדש:

חתמו צלותיכון · ואמרו בדכיות הלב והנפש: כהלכון פם אחד · מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש وتمامه

בחדש השביעי תחגו אתו . . . אל בני ישראל:

الثالثه יברכך יהוה וישמרך . . . לך שלום:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון تقبيل ويذكر الامام وبعده יתמר מרן من قول هيبه الله المصري رحمة الله عليه وهو متمن عظيم

נגש ונפרש · מימר חדש (عا) · טב כדבש · את אשר יש: מן ישראל · דלו הציל · ואגדיל · ואשכיל · ואבדיל: ואסגיל במועדי:

ראש ותנין · כות בנין · דכל קניאן · לכל אחד מנין: ודן תם שלש · ׳ובן קדש · לך מתפרש · ואת לה ירש · ממן נגש: לבין ידי:

מרה בנציר · ונורה אניר · והדיר · ואשיר · ואשביר · לכל שביר: מן הממלל · דבו אתכלל · עד אתפלל · ובענן אתכלל · כלו בגלל: מה יהי עבדי:

f. 61b מן מצות · מתיתבות · מתיטבות · ׳משלבות · אל האבות: דלון אשיר בכל מועד · וכבד · ׳בטוב וחסד · לך יתעבד: בתלתה מועדי:

וזה דמאהר · הך לן אחר · בו נתפאר · כי בו סחר · קדש דער: כל חג מועד · מבתרו יתעבד · אלא זה הכבד · בראשו יתעבד: ומסופו [2] יתחדרי:

[1-1] لكاتبه.

[2] O 3 מוספו.

ובו מוסֿף · ומה הונֿף · מכל קטף · לא מתחלֿף · ומתילֿף: מן כתב · מטהר הו מכתב · ביד נבי רב · דמתרכב · מן אקר טב: הו גברי ומלמדי:

אשרי אשרי מה לן מריח · מן זה הפרי · טב למראה · ובו ננשק ריח: הך מרדרור · בכל מדור · ובכל דר ודור · וצמת כל בדור: כל צמידי:

مناط سبت الشمطه

ולון פליטה · מתקשטה · למי יביטה · ישבן בטח · המועד שנת השמטה: דבו יבוא · ויתיצבו · ויתיתבו · וישבו · בסכות בלעדי:

כל הגוים · הטעוים · הסרוחים · במה עשוים: מכל חטא לון חשבן · וטב מתכוֿן · ביד רבן · הו מסיד בן · בקשטות סהדי:

מן הו חסדר · ישב בעדר · ופרי עץ הדר · וידר נדר · לעדר עדר · מזה גדר · ומזה גדר: וזה הך הנזר · אין בו זר · אליך יעזר · ולבך יגזר · ויהי לך מגן ועזר · ולך יפדי:

ולאוֿי נקדם · ונשלם · על הר הקדם · דמול שכם · ולא ישמם: מן חזותו · ונוראותו · והדירותו · וקדישותו · דבראותו: הנפש תתחדי:

[1] ויושעך · ויוליכך · בשביל מרדך · ויקימך: ויגבי פרותך · מן שנאי אימנותך · ויסני לסנאי דתך · ויעמיר ביתך · ויציל אתך: מן יד המרודי[1]:

f. 62 וכל שנה · למי אנה · תחלנה · ותכלנה: ואתה בשלום · מכל אסון · ומכל יגון · מן השכון · והאתי לוכון: וכבן לידי:

[2] ונעשנה · על הר השכינה · ונשמרנה · ונשבחנה: על חקותו · כמה אמר בתורותו · על יד שליחותו · משה נאמן ביתו: מלמדך ומלמדי:

בעמל האנשיא · ואמור והיה השה · ובעל גיד הנשי · ואב אפרים ומנשהֿ · והצדיק משה: דאמר עליו ענו · ואהרן ובנו · ובן בנו · ומן קם ממנו · ועד עת מתנגדי:

[2] וכבן ישמר · חיי זה הסדר · המסתדר · בזה האתר: אה קהלה טבה · מתרברבה · על מימר כתבה · תראו משכנה נציבה · על הגבע: אמן ולך יפדי:

[2] ומרן יקבל צלותכון · ויעני בעואתכון · וישמע קלין דצבעתכון · וילביש יתכון: כליל רחותה · ואימנותה · על כעסות דבבותה · ייראו ממך אה סדר קדישותה: ותלבש מן רצונו בגדי:

[2] ויאמנכם ממה תיראו · ומן פנותה תתרוֿחו · ותרח הקבול יפתחו: ויבד דבבך · ואל רצונו יישיבך · ויקם לך מלי ׳כתבך: וסנאיכון יהיו טרודי:

[1-1] Written in the margin, with note لوالدي. [2] With note لوالدي.

ומן חשך פנותה תצאו · ואל רחותה תבאו · ועלי לא תקחו: על המימר · כי לשני מתקצר · פניך אה סדר: כי מימרי על מ֗די:
[1] וזה המועד יהי · על קהל דת עבראי · ייתי ׳בשמח וזהי: וישימו בריך ומ֗ברך · עליך ועל סדרך · ועל ברך · וכל שנה יעזרך: ואת בזהי וחדי: במימר וחג האסף תקופת השנה: באספך את מעשיך מן השד֗ה:

f. 62[b] ויתהלל וכי ׳בשם ואהיה אשר אהיה · וקטף הזכאים · ושמועין ותניו · ואלה֗ יקבל צלואתכון · מאה שנה תנים יומה מאה שנה · ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع عوايد اسراييل امين

[1] With note لوالدي.

[1] בשם יהוה המיטב המרוח: ׳בשמו נשרי ונחסל:

צלות לילת מועד השמיני רמשה[2]: אלקטף: שבת ושביעי: ושמיני:
L 12, f. 13b ויתמר תורה: ויתהלל تقيل ובריך אלהנו: ויהוה אלה خفيف
ונברך: והמוסף בה: מועדי יהוה وتمامه ויברכך יהוה وتمامه וביום
השמיני עצרת وتمامه ואז ישר: ויוציא׳ הכהן מכתב אחד: ויתמר
ניזל מן غير حلقه ويلبوا هكهنيم כי בשם ושמע ישראל: והמקרא
f. 14 על | המכתב וביום השמיני עצרת: وهيا تقدم دكرها في القطف السفر
الرابع تماماً ויתמר מן אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך: והסגודות
שלשה[3]:

ויתמר יהוה אל רחום וחנון: ומרן יקבל צלואתכון: ויתמר אתי יום
f. 14b השמיני وزفه וביום השמיני עצרת: | وكرزنه ثلاثه فوق وتحت ולעלם
תסתגד ולעלם תשתבח ותתחסל הצלות בטוב:

الله لا يقطع ليشرال וגו״

[4] בשם יהוה שרינו: ובשם יהוה נחסל:

צלות יום מועד השמיני צפרה: והוא חתמת מועדי יהוה: אלקטף: ברית:
וזכרון: ותרומה: ושבת: ושביעי: וכפר: ויוסף: וברכה: וחג: ומקום:
וכבוד: וענן: ושמח: ועץ: ופרי: וסכות: ושמיני: ואלעזר: שריו
הצלות: بعدما يعقد الامام النيه יתמר מליפוט מן מימר ארונן הכהן
הגדול פינחס רצון יהוה וגו״

פתחך גדול ועצום · למקלט מברחינו:
יהוה אל קדום · מלוך נפשותינו:
נעבדך בבל לילה ויום · ובכל מאדינו:
[ε]חדד לן ברית שלום · ׳דנשבעת׳ לאבותינו:
סלח אה אל רחום · מכל פשעינו:
עד נימר בלב רחום · בדחלה ובארכנו:

[1] L 12, f. 3b; L 10, f. 1b; L 15, f. 1b. [2] Beginning as on p. 443 (top), with the differences shewn here. [3] As for the מוסף. [4] L 12, f. 15; L 10, f. 4b; L 15, f. 4b.

L 12, f. 15[b] جوابه | ׳דלעלם ׳ברישה ובעקבה:

ويقول الامام בריך אלהנו . . .[1] ויתמר ישתבח:

חילה דבחר אדם . . .[1] גלוים: חתמתון זה יום השמיני עצרת · דאתפרש על יד איש האלהים:

הו משה נביה דעלמה: וקטף כל נשמה: ׳דביאר בספרו הרמה: ויטע יהוה אלהים:

جوابه גן בעדן מקדם: וגו״[2]

f. 23[b] ويقال بعدهم ישתבח: מן מימר הזקן אברהם היתרני עליו רצון אֿל קני אמן:

בגדלו אפרש לישראל בשנה שבעה מועדים יקירים · בקדש כל ׳כתביה: שנים בחג פטירה ומועד הבכורים · חתמת חמשיתי יומיה: וירחה שביעה דגלגיו יתרים · ויום סלוחיה: ומועד חג הסכות דאצטמת בו ארבע אקרים · אתפרשו על יד רבון ׳דנבייה:

f. 24 הו משה ׳דמאוריו הופעת: ופסקול המועדים על ידו לעלם לא יכרת: ויומה תמינה עצרת: שביע מועדיה וקדש קדשיה:

רב אלה وتمامه[3]

f. 31[b] וישתבח:

תהותה הסאה . . .[4]

وبعدها יתמר כימי اولاً يقال فاتحة الفاتحه لم نعلم مولفها رحمة الله تعالي عليه امين

f. 32 בשם יהוה נשרי:

כימי השמים על הארץ · תתברך ותתודי: דאתה בראת׳ עלמה · בצדקה מדילך לא על דדי: ואפרשת׳ אהלין לך לבדך · כמימדך על יד משה מלמדי: ראו עתה כי אני אני הוא · ואין אלהים עמדי:

עוד כימי אבות ובנים · תשתבח ותתרומם: ואתה אחד לבדך · ותחת זרועתו עולם: בראשית ׳בימינך · ואת צעיד יום נקם: ואתה אמרת׳ על גדלך · חי אנכי לעולם:

כל ימי דורות וחליפותם · עוד נשוב ונהלך: ונהלל שלטנך · ונרומם משלך: דאתה מסחן אלהותה · וחיי עולם דילך: יהוב מתנאתה · לך מודאה על גדלך:

[1] As above, p. 725, top.
[2] Continuing as on p. 444, ll. 1–7.
[3] Continuing as on p. 444, ll. 12–15.
[4] As above, p. 225, ll. 13–17.

כי אתה אלהינו · תמידה לך לבדך: ולא עורן שותף לך · ולא קבלך ולא צדך: ולך היכולה והממלכה · מי יוכל יעמד נגדך: דאתה אלהי האלהים · ואין עוד מלבדך:

ואלהי אבותינו · הצדיקים השלמים: ואלהותה דילך · בארץ ובשמים: מי יעשה כמעשיך · הגדלים הרמים: על כן נרוממך · ונודך בכל הימים:

ويقال بعد ذلك الفاتحه من قول المرحوم العم الشيخ سعد الدين الكتاري تغمده وغو"

f. 32b אלהי אברהם יוציאך מן אסור פנותה · ווליכך בעמודי רצונו: ומן סנאי אימנותה · ישים לך פרקנו: ויספק לך מיני ברכותה · ויטלל עליך בעננו: ויטיב עקובאתך · ומן הברכה יותירך:

אלהי יצחק ישא מעליך כל קצף · ויחלף לחצך ברוח: וברחמיו עליך ירחף · ויאפך בישותך בטובה: וממעון קדשו עליך שקף · ורוחתה ישיבה: ויחדש שמחותך · ומכל רע יפשרך:

אלהי יעקב יקבל ממך מה את דרוש · ועננו רחמיו עליך יפרשה: ויוציאך מן צדות הלחץ אל חדות הנפוש · ושובתך יחדשה: וינשמך מכל דוש · ועליך ברחמיו ישע: ויספק צריכותך · ויסגי קנינך ועותרך:

אלהי יוסף יוסיפך מן טבהתו · ויצליח את עמלך: וישם לך את ישועתו · ועל דבבך ימשילך: ויספק לך טב מתנותו · וירחיב גבולך: ויעלי מיתוביתך · ומן מזון רחמיו ישבירך:

אלהי הנבי הרבי כוכב בית לוי · דו נביה רבה משה: יקבל ממך מה תביע · ולך מן רחמיו לא יתנשה: ויזמן לך כל טובי · ולך בחסדו יושיע: וישמע נקאתך · וירחיב לצררך:

f. 33 אלהי אהרן ילבישך מן רצונו כליל · ובחסדו לך יחן: ולבך ליראתו ישכיל · וברכאתו לך יתן: ולך מכל חטא יציל · ורחמיו[1] עליך יגן: ויקים לך ברכת ארהותך · יברכך יהוה וישמרך:

אלהי אלעזר ואיתמר · ופינחס דלקח הרמח: ולזנים דקר · והמגיפה ארימה: ירים מעליך כל לחץ וצרר · וישם לך תקומה: וילבישך כליל קדישותך · ואל רצונו יעזרך:

אלהי יהושע ובן יפנה · והשבעים הזקינים: יטלל עליך בענני · הרחמים והרצונים: ולכל מדרשך יעני · ויתן לך טב מתנים: ויזכר קיאם אבהתך · וירבך אמן ויפרך:

ויקבל פללך · וישמע למימרך: ובטובו יחמלך · ובחסדו יסוברך: ויקים

[1] L 10 ובחסרו.

מה כתב בגללך · בקדוש ׳ספרך: ויכחשו איביך לך · ואתה על במתם תדרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ثم يقال الكيمي من قول العم المرحوم العالم العلامة الشيخ التقة عبد الله ابن سلامة رصون وגו״

f. 33b מועדי אלהים כלם חסידים:

על יסוד מתבֹנים · מן קשט חשבנים · ולכל קדש זימונים · ישראל בהם חדים: אתקרו מקראי קדש · כל מנון אתפרש: והשמח והרֹגש · בהם צמידים: ואולם שבעה מספרם · מרן אפרשם · קמיך אני אפתרם · ואגלי בון הסודים:

ואשרי בזכרון הראֹש · דאתעבד בו נפֹוש · לישראל מן דוש · ומבית העבדים: ועבֹדו הפסח באיקר · מן צאֹן ובֹקר · וצאו ממצרים בבקר · ודבביון היו מאבידים: והשני בו ׳בתוך הים · עברו ׳בשלם · וסוס פרעה דאתרים · במצֹלות היו ירֹדים:

וחילו וכל צבאו · בֹמים אדירים טבעו · וישראל שלומים צאו · ולאלה היו מודים: והשלישי בו אתגלא תמחות · במשמע קול אלהי הרוחות ·

f. 34 ׳מדבר משׁשה הפאות · באש וחֹשׁך וענן ולפֹידים: והקול נֹפק מן רומה׳ · מן יכולה קעימה · קרי אנכי יהוה · דאפֹקתיך מידי ׳העֹבֹדים:

ככֹן שביע החדשים · טוביו לא מתנשים · ובו דמות ארבע ראשים · כי בו ארבע מועדים נוֹעדים: רישהֹ זימון קדש · והעשירי כפורים אתפרש · דבו פרקן לנפש · מן עונות מועדים: ובו תשתמע תפלותה · ממן יקומו בנצירותה · ויתנו לנפשותיון ענותה · ויטיבו העובדים:

ככן בחמש עשר · מנהֹ חג האסף אשר · אזדמן בו כל איקר · וכן בו ארבע אקרים מתעבדים: יעבד בו סכות · מן פרי עֹץ הדר כפֹות · תֹמרים וענפי עֹץ עבות · וערבי נחל זֹבֹדים: היא כארבע נֹהרים צאו מן עדֹנֹה · היא כארבע ׳זבני השנה · היא הך נֹטף וֹשֹחלת ולבונה · והלבניה סמים בֹבדים:

f. 34b היא כארבע אקרי הבריה · היא כארבע פאתי עלמיה · היא כארבע טוריה · דעל החשן היו עבידים: היא כרקיע מתפרש · וכוכבים מתכנש · ׳עם ירֹח ושֹמֹש · היא שני עמודים: סוד הסכות יתר · ממו נצא ונעבר · ׳בזכרון יום השמיני אשר · הוא חסול המועדים:

שביע מועדיה · וקדש קֹדשיה · קדשו כשֹמש גליה · וטוביו מתנגדים: מתנגדים ׳בישר · ׳בקֹשור מתקשר · וככן בו אסתדר · איקרים כבדים: בו מלך ישראל · יקח הטֹנא בלא אליל · ויקום ויעלהֹ אל בית אֹל · קדש המסגדים:

וייתי אל פתח משכנה · ויצא אליו כהנה · והוא לבוש חשׂנה · ויגיד לו במגידים: והטנא מידו יקחו · ופני המזבח ינחו · | כמה יהוה צוֹהו · על יד f. 35
רום המלמדים · ועת המלך יכלה מעשרו · ישמח לבו ויצרו · ויקום ויתחנן למרו · וקמיו יפרש הידים:

ויימר בלב שלום · בערתי הקדש מן המקום · ויהבתה ללוי לגר ליתום · עשיתי ככל הפקודים: וממצוֹתיך לא עברתי · ובאוני לא אכלתי · וממנו ׳בטמא לא נתתי · השקף ממעונך בחסדים: ישקף יהוה עליכון · ממעון קדשו ויפדי יתכון · מן סנאיכון ודבביכון · וקמיכון יהיו ׳מנדנדים: וכלול מימרי לוכון · תנים יומה חדים: אמן אהיה אשר אהיה:

عليه ايضاً كيمي وفاتحه فاتحت فاتحه تاليف العم المرحوم المعفو عنه العم مرجان بن ابراهيم الدنفي رحمة الله ونو''

כימי השמים על הארץ · תתודי ותכבד: כי אֹתה עשה העולם · בלא כלי ולא יד: | אשרי למי יהי · פני גדלך עקד סגד: אלהי הכל אֹתה · f. 35b
וכל מלך לך עבד:

עוד כימי אבות ובנים · לך נרומם ונשבח: ונקד ארצה פניך · ובכיור דחלתך נצבע: כי אֹתה מלוך לעל ולרע · והפאות הארבע: ועוד לבדך עבוד · בריאתה וכל ׳דבה:

כל ימי דורות וחליפותם · לך נרבי ונודי: דאתה אֿל עליון · אֿל ראה אֿל שדי: ואתה אמרת׳ · ואין אלהים עמדי: חי אנכי לעולם · ואין מציל מידי:

עוד נשוב ונהללך · בגלי ובסתר: ונרומם ונשבח · בכל זבן ואתר: כי אֹתה הקדם · לא שני ולא עזר: אֿל אלהי הרוחות · לכל הבשר:

כי אֹתה אלהינו ואלהי אבותינו · מי לנו בלעדיך: בכל הימים נרבי לגדלך · ונודי לך על חסדיך: כי אנחנו עבדיך · ובניון דעבדיך: לרבותך נסגד · דאתה ׳מרבי סגודיך:

עורן כן לו עוד:

אלהי אב המון הגוים · בעל שיבה טובה: דאמר לו אלהים · קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה: | ירפאך מן מדוים · ורחותה לך ישיבה: f. 36
ומן אסור פנותה יצילך · וינפש צררך:

אלהי מן אדרש עלה · על קדש כל טבר: הר המנוחה והנחלה · וביד אלה אתפשר: ישים לך גאלה · מכל לחין וצרר: ועל כל אויב ימשילך · וברחמיו יכמרך:

אלהי זכאה ׳דרמת גליגאתו · ואתקרי איש תם: וצא מבית אבהתו ·

והלך פדנה אר'ם: יתן לך טב מתנותו · ויוסיף לך כל ניאם: ולארץ
הטובה ינחילך · ויהי מגן עזרך:

אלהי מי בר פרת אתקרי · דלמצרימה הור'ד: והוה יפה תאר ויפה
מראה · ורביאניו אלבב'ד: יפתח באפיך טב תריח · ומטר רחמיו עליך
יור'ד: ויצליח את עמלך · ותמטי גוני מסברך:

אלהי נבי דלא קעם כמו · דאתעשה על ידו כל סימן: 'דזרח משעיר
למו · והופיע מהר פראן: ישימך אה עמו · בחדו רב ושלמן: ומכל רע
יגאלך · ובחסדו יסוברך:

אלהי אהרן הכהן · דבאהל מועד שרת: ולבש מעיל ואפוד וחשן ·
לכבוד ולאתפחרת: לשרבך אמן ימתן · ולדכרנך לא ישבית: ועל[1] חרות
הנפוש יעלך · ויושיעך ויפשרך:

f. 36b אלהי בניו השנים · אלעזר ואיתמר: ופינחס 'דקטל הזנים · וברית שלום
לו קטר: יתן לך טב מתנים · וברתותו לך יכמר: ולעמל טוב ישכילך ·
ויברכך וישמרך:

אלהי 'משרת בן עמרם · וכלב בן יפנה: ושבעים זקני העם · וקדש כל
מכוני: יבד מפניך כל טלם · ויכפת כל סני: וירחמך ויחמלך · ויסגי
מספרך:

באהלין דאזכרו · אה קהלה לך יחן: ויפתח לך טב אוצרו · וברכאתו
לך יתן: ויקים לך מה אמר בספרו · על יד הנביא הנאמן: ויכחשו איביך
לך · ואתה על במתם תדרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

עורן כן הכימי[2] לו עוד · ירחמו יהוה אמן:

חברי קבלי אתיתב · והוי טהור הלב: ולממללי אשמע · כי בו לך
רב מתמח: ולעדרי אפרש · עד אשמיעך ממלל חדש: כל נבון יפתרו ·
ויגלי רזי נסתרו: בבוננו ומדעותו:

f. 37 במדכר התמיד אשרי · בכל מימר אשרי: דלדרך הטוב הודיעני · ורעי
אתי מעודני: ומדעי בראשי רכבו · עד לטוב והרע אדע בו: מכן לאוי
לו אשבח · ובכיור דחלתה אצבע: דו אלה אלהיה אשר · ברא בוראיה
בלא עזר: בתקון חכמתו:

ועל עקב הבריה · צער אדם מן ארבע אקריה: ואקימו גבר שלם ·
ואלבשו הדמות והצלם: ועתד לו גן עדן · כי היא משכן אפן: ולגוה
אשכן אתו:

ובחר מן זרעו ישראל · ומכל העמים לון אסגיל: וגוי טהור שמון ·

[1] L 10 ואל. [2] L 10 כימי מפוקה.

ועם קדש קרא שמון: ובן בכור וסגולה · ולקחם לו נחלה: הא טובך
ישראל · במה אסגלך האל: אסגלך ׳בדעתה · ושם בלבך חכמתה: עד
תדע פרידותו:

ושלח לך נבי רבי · דמע בני לוי: ׳דלשמים עלה · ובצבאות הקדש
צלא: והוה בינם קעם · וכל מנון עליו שלם: וכליל קדש אלבשו מרו ·
ופה לפה דברו: ואימנו על ביתו:

וכתב רב לו אושט · מליו מן חיי עולם ׳מלקט: ופקד בו פקודים ·
חסידים כבדים: | טובי מי לון ישמר · בעלמה יהי מתוקר: ובאחרית יגוז f. 37b
לגן ׳עדן · ורצון יהוה עליו שכן: ועוד לגוה אפרש · שבעה מועדים מקראי
קדש: עתה פניך נדכרון · ונחל במפתרון: כל מועד על אדותו:

הראש הוא יום טבה · יומה דבו הוה: לישראל פרקן · מיד פרעת
הזידן: משפטיו חקה ייה · לא מטלטל כל דריה: בו עם ישראל יזבחו ·
קרבן הפסח במלאו: ועל מצות ומרורים יאכלו אתו:

ושביע המצות אשר · הוא השני במספר: והוא ארש חגותה · לקדש
גבעתה: בו אקבע ימה · ועברו בו עמה: וצאו מגה בשלם · וסוס פרעה
דאתרים: צללו ׳בתוכותו:

והשלישי מועד השבעות · דמאוריו מופעות: כי הוא מועד טבן · ומן
חמיץ בו קרבן: ישמח הלב במובאו · והמדע והנפש יתמחו: ובו חג
לקדש כל טבר · ׳דבחרו אל ישראל: מלבין טברותו:

וכבן שביע החדשים · גלגיו מתפרשים: והוא למועדים רביע · בארבע
עקובאן אקוי: ושם בעשירי ממו · יומה ׳דלית לה׳ דמו: | אתקרי שמו f. 38
כפור · בו לנפש דרור: הא טובי התהבים · ׳דישבקו החובים: ׳בזה
היום וכפירותו:

ובתר זה יקלמו · על מועד לית לו דמו: דאתקרי חג מטלתה · בו סדר
סיעתה: יקומו ׳בשמח ושלום · ויעלו אל קדש כל מקום: ובמזבחות יצלו ·
ובגבעת עלמה יתמלו: ובשמח בו יתיצבו · ועלת התשבחן יקריבו: להתמיד
באלהותו:

ולבתיון יתפנו · בשמח וששונו: ויקחו מן ארבע אקרים · מן טב פרים
אדירים: פרי עץ הדר כפות תמרים · וענפי עץ עבות וערבי מישרים:
וסכות יעשו אתה · ושבעת ימים ישכנו תחתה: הך מה אמר יהוה ·
בספרו הרמה: על יד עבדו ובן ביתו:

וכל יום מן שבעת הימים · יתפנו אל קדש המקומים: ובתחתית ההר
יתכונו · ויצלו ויתחננו: ובתרו ישובו · לאתריון באיקר ורבו: וכל חבר
׳עם חברו יזדמן · ויאכלו וישתו מן נסך היין: כל יום כל יום באיקר · אל
זה היום אשר: רמת גליגאתו:

f. 38[b] דו שביע המועדים · איקריו כבדים: | אתקרי יום עצרת · ולמועדים חתמת: ועוד נקיב שמיני · בקדש כל אלפני: מה טבו מן מועד · רביאניו אכבֿד: בו עם ישראל יקוו · וישלחו המועדים בחדבו: ובשלם לאתריון ייתו:

ובו הוה מלך זימונה · יקח הטנא: וישם בו מראשית פרי האדמה · וייתי לקדש מקומה: ויצא אליו כהנה · ויסגד המלך בטנא: שם׳ הכהן יקחו · ופני המזבח ינחו: כמה יהוה אמר · על יד רום הבשר: ׳דקבל תרי לוחות בריתו:

ויימר המלך שלם לך · אה מן מרך אסגילך: שלם לך שכון המקום · שלם לך ׳דבחרו אֿל רחום: שלם לך כהן אֿל ישר · שלם לך לבוש הציץ והנזר: שם הכהן יעננו · עליך השלם אה מלך ׳זבנו: ועני הגשם תרד · ויקד המלך ויסגד: וישמח לבו ויצרו · וידע הן יהוה בחרו: וקבל מנחותו:

מאה שנה אה עם רם · תעזר עליך מועד[ים] בשלם: וכל שנה בון תתחני · ויביד מפניך כל זידני: ועם קדש יקימך · וסגולה ישימך: ובחסדו עליך ישקף · ומיתוביתך יסקף: וכל דרכיך יצליח · ומעליך כל רגז יתלי: ויושיעך בישועתו:

f. 39 וקדם הממלל נחתם · על משה הדמע נשלם: הנביא ׳דלית בעלם לו דמה׳ · הנביא דאתכון מקדם עלמה: הנביא ׳דדרם באשתה · הנביא ׳דדער במשכן ׳כסיאתה: הנביא דאתימן על בית אלה · הנביא ׳דצעם ארבעים יום וארבעים לילה: הנביא דאמלל מלגו אשה׳ · הנביא ׳דקבל שני קרשי: הנביא ׳דלא קעם כמו · הנביא ׳דזרח משעיר למו: הנביא דאתפלל ואמר סלח נא · ותנים יומה מאה שנה: מי אנה אצטמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

ايضاً عليه كيمي وفاتحه وفاتحة فاتحه تاليف جناب حضرة العم المكرم الشيخ ابراهيم العالم العم الملقب بالعيه ابن العم المرحوم الشيخ يعقوب الدنفي ادام وغو"

f. 39[b] [1]כימי השמים על הארץ · שופר תשבחן נקש: לך מרון רחייה · דבוקה דאתה ירש[2]: כלה ולך ישובו · אמרים בלשן הקדש: מי כמוך באילים יהוה · מי כמוך נאדרי בקדש:

עוד כימי אבות ובנים · נימר בנציר הלבב: לך מודאה על גדלך · דאת יהוב כל טב: ארתי לעבדיך בחסדך · ויתן אל נא תעזב: פרקן ׳ברחמיך · וטפי לכל שרב:

[1] Not in L 10. [2] L 12 ישר.

כל ימי דורות וחליפותם · שלחן תשבחן נערך: על מזבח התפלה · לך רחום וחנון ארך: דלך התמידה תמיד · ואת בחייה מורך: צפי בעין חסדך · ופצותה לן ערך:

עוד נשוב ונהללך · עם חדוד שעותה: ונקד ארצה ונשתחוי · וננציר ענינותה: אהיה בבצענו בחסדך · מרה׳ דאלהותה: הב לן מד לית יהוב · יהב אלא אתה:

כי אתה אלהינו · אליך תמיד בעותן: תתן לן מן טובך · ותיטיב מתנותן: ואן לית תתן ברחמיך · ורתי לשפיפותן: אה מלכה רחמנה · מנו ׳דידבק יתן:

f. 40 ואלהי אבותינו · דמן דרכיך לא סרו: | כי שמרו אמירתך · ובריתך ינצירו: מרי רחם זרעם׳ · ובריתון זכרו: סובר ופשר דאתה · אל צדיק וישרו:

مخرج

אלהי בעל שיבה טובה · דאמר לו אלהים: מבגלל המיתובה · והיית לאב המון גוים: לך מכל עקה ירוח · וירפאך מן מדוים: וישאך כדבר ׳כתבה · עליון על כ· הגוים:

אלהי מן פדהו לממצאך · ׳דדברו עבודי: והרביתי את זרעך · בעבור אברהם עבדי: על כנף הרתו ישאך · ולך מכל רע יפדי: ותשכן בטח בין שנאך · וישראל עשה חיל וירדי:

אלהי האיש התם · דאתפקד בדבר רב: ושמתי את זרעך כחול הים · אשר לא יספר מרב: יקים לך זה הקיאם · ובעלמה תתרברב: וזר בך לא יקם · למען אשר לא יקרב:

אלהי צפינתי פענה דאתמלך · בן שלישים נבון וחכום: ׳דמבית הסחר יצא מלך · על כל ארין מצרים קעום: כמו לך מן צרעך יוליך · וברית התורה לך יקום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום:

f. 40b אלהי ׳דזרח משעיר למו · ונוראותו אופעת: | ורבבות הקדש ׳עמו · קעמים בשמחת: ישימכם אה עמו · אמנים בו בכל פעת: בדברי תורותו ׳דרמו · לא תירא ולא תחת:

אלהי אקר הכהנה ׳דפקדו · לקדיש ולברך בכם: דאמר וישא אהרן את ידו · על העם ויברכם: בה תתמלו יחדו · והארצון ישוב לכם: ומימרו על יד עבדו · והקמתי את בריתי אתכם:

אלהי שני בני אהרן · אלעזר ואיתמר השלמים: ופינחס דהשיב חרון · אף יהוה מעל העמים: בזה הברית תתותרון · ותהי ׳עובדיכון תמימים: למען ישוב יהוה מחרון · אפו ונתן לך רחמים:

אלהי ׳משרת משה אדני · וכלב בן יפנה הקנזי: והשבעים הזקיני · דמן

רוח הנבי לוי: וקדש כל אלפני · והר פעלת זמרתי ועזי: בם׳ לכל מדרשך יעני · וגמלך בטוב יגזי:

באהלין ישים לך פליטה · גדלה תרד עליך כטל: ויראתו בלבבך ימע · וכן דבבך יתקטל: וירד מטה מטה · ודכרנו ממך יבטל: וישכן ישראל בטח · ואף שמיך יערפו כטל:

אשרך ישראל ׳דמהללך · רכב שמים בעזרך: מי כמוך העם הנושע ומה לך · ביהוה ׳מגן עזרך: ואשר חרב גאותך דאסגלך · בקדש ספרך:

f. 41 ויכחשו איביך לך · ואתה על במתם׳ תדרך:

אמן אהיה אשר אהיה:

ובעדה תקאל אלכימי עלי נגם המעראג

אז החל לקרא · בשם הגבור והנורא: הא איקר רב איקרה · למן בתשבחן שרא: כדמות בן ארע · אבינו אדם דקרא: ישתבח באריה דכן ברא:

ברא שמים והארץ · ואור מן חשכה קרץ: והיום והליל אפרץ · ורקיע מן מים קבץ: והמים ימים אשרץ · ויקרא ליבשה הארץ: ודשא עשב ועץ · יוציא׳ פרה ויצץ צץ: וי[הי] טוב כל דאפרץ · וכלה באדה חליץ: ומאורות ברקיע השמים לנהרה:

רבה המאורות ואלקה · ׳בשומה וברקה: ועוף יעפף ובהמה ורמש אשקה · ואדם מן עפר לקח: והגן בעדן ׳נפקה · ועץ נחמד למראה ויקח: את האדם ובה אתשקה · לעבדה ולשמרה:

ובכבודות סמיכו · ואמר לא טוב ותמכו: בחוה לאשה וברכו · ואל המצוה חשכו: בקל הנחש וחסכו · ואחרי הנור חשכו: ובקלה דאלהים

f. 4 אנבכו · ומן הגן תרדים לכו: | ועמה אלהים כי יבכו · ואתנזר אדם בזכו: לאלה מאה שנה ׳לברוכו · והוציא מן ירכו: שת זכאה סוד ׳לזרע:

ומנה היו יצאים · נופי הזכאים: עשרה מן עשרה באים · אל דעמון הברית קעים: אל דמע הדמעים · וסגיל הבוראים: ורב כל הנמצאים · וטב הנשיאים: וחדות השמחים · וסוברות השמעים: ואקר הנוראים · והסוד למופעים: ומנה אכספו שמשה וזהרה:

רבנו משה הנבי · שמשה ׳דמן לוי: וירח קחת דאתרבי · וכוכב עמרם דשוי: מן יוכבד להביא׳ · הטוב על כל יושבי: הארץ ויצוה׳ · הברכה אל מן ישוי: בקול דתו הא טובי · לכל נאמן לאוי: לו ילבש נזרה:

יבוא תחת טל דגל · אימנות זה הסגיל: ׳דבו יהוה הבדיל · כל האזרח ׳בישראל: ובדתו לון אסגיל · ואלבשון זה הכליל: ובנזר הקדישות לון

כלל · ואמר כל דמחלל: ׳לדת משה קטיל · ותעי ליתו משכיל: ועורנה דת בטל · והוציאו את המקלל: למחוץ מ[ח]נה יברח:

׳עמי סוד לו תרשי · ׳בתם גליגות משה: ׳דמן צעירו ארשי · בקשט וכלה f. 42
מן עמל בישי: והוה לקשטה שרשי · והישר והטוב עשה: ועם יהוה בממצאו · אתושיע ובנה לו צור מקדשי: ובטובות עמרה:

נוף יעקב זכאה אדיר · בדורח משעיר: וקרן עור פניו יניר · ואתו מרבבות קדש תדיר: מימינו אש דת לכל שמיר · קהלו גוי טהר: עם קדש למען ספיר · הברית ולא יפיר: זרועי ידיו מידי אביר · יעקב בן יצחק המנציר: בן אברהם בן תרח:

אתה הוא בעל המיתובה · ובגללך ברית ראישונה ארבה: והרזים פניך מתכתבה · ׳בתורה משה לך צוה: בהחקים והתורות והמצוה · לשמורון סובר טבה: ורחמים ורצון ורוח · מלגו לחצה רבה: ורתותה ׳מפשרה:

לאוי לך בן תדירים · תשמר חמשה ספרים: רמים גדלים יקירים · דביקים פקודים וגזרים: ׳דביאר דמע הספרים · ׳דגלגיו יתרים: מן כלילון משתמרים · מועדים עצומים מספרים: על האמת חמשה ותרים · בכל שנה מתעברים: מן חשבן קשטה נשמרה:

מה טב אמנותון אשר נקיבו · בשמות כל אחד על יתיבו: הראש יום טבח מה טבו · ׳דבו אשתלח ישראל מן דבבו: וקרבן הפסח הקריבו · ואכלו בחפזון מזבח ויצאו בתר פרקן ורבו: ויעברו בתוך הים המדברה:

יום שביע חג המצות · דו שני המועדים הטובות: פתח הברכות · וריש תלתה חגות: מן שבתו ומעלה ספירות · שבע שבתות תמימות: ושבע שבעות · חמשים יומים מלאות: להשלישי מועד השבעות · דאמר עליו במצות: וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע:

אתקרי יום הבכורים · בו אשתמע באקרים: קול ישר הישרים · ׳עם דמע הספרים: בעשרת הדברים · ׳בזזיעו הטברים: ויגיבו השמרים · ׳דשמה הוו סדורים: חקה ההיא נעשנה ונשמרה:

וזה חדש הדמע · דגלגיו רמה: דו כות תקומה · עקובתו עצומה: ופחרותו תמה · ומיתוביתו מתריאמה: גנת עדן עלמה · כל שנה בו קעמה:
טובי העבור מקומה · בנציר לב ורחמה: תהב מאהב שאב ירא: f. 43

שריו מועד חסיד · קדש יקיר כבד: יפה שפיר זבד · ריש לתשע מתעבד: למן שובה תמה יחדד · ויהי עמד סגד: ומרכן ומצלי ועקד · ויגרש חובה ויאמר השמיד: וישוב עד יהוה במהרה:

בו ארבע עקובות מכינה · סוככים קדשיו ׳ברביאנה: תמכו ׳בידיו לסקפנה · סהדים בו על קשט חשבנה: מנה תמיד אל תפנה · רוח הקדש בחכמה ובתבונה: תמידה בו סהרה:

כארבע אקרים ׳דקם מנה׳ · סדר עלמה אחרי חסרנה: וכארבע פאות בעלמה ממנה · קדמה וימה ונגבה וצפונה: וכארבע ׳זבנים אתבנה׳ · עליון דבר השנה: וכארבע טבעות ארונה · וארבע טורי ׳חשנה: וכארבע קטרת משכנה · נטף סמים ושחלת ולבונה: וכארבע מועדי ׳עדנה · ׳דבו תיתי כל שנה: ויתקע על מובאון שופרה:

דו רביע מן שביע הדירים · מאוריו על המנצירים: ׳דלון מנה והלאה׳ מדורים · תשעת ימים סדורים: יקנאו בון עמלים מרים · עד יקלמו
׳מטהרים: אל יום הכפורים · ׳דימצאו בו דרורים: | ׳בשברהם שבירים · f. 43b
מן הסליחן המכפרים: ועל מזבח התפלה מקטירי קטרה:

בערב מערב עד ערב מטהרים · עקדים סגדים מנצירים: צלאים קראים חמשה ספרים · בתהללות ושירות משירים: מתפללים מתחמלים אמרים · זמירות רבות יתרים: לא יספר איקרה:

בזה אלה יחן ויגן · חיול הו חילה ׳דכן ארכן: יום לכפר עליכם אכן · וסליחתו ׳מרחפין: ותצא מנה אכן · מתנצל מן החובין: ותעבר משכן אפן · מקום בו ריחות גן עדן: טוב ישראל בו שכן · ותהי עליו רוח הנותן: ׳דשמר הברית והחסד לזרע:

׳בישראל ישב ׳בסכות · למען ידעו הדורות: עובד עבוד התמחות · עם כוכבי האבות: במוצאון ממצרים רבבות · פקדת מרן במצות: לא תתחלף זאת · העקובות הכבדות: ׳לדרי כל דרה:

סכות חקת עולם תכנש · מן אקרים תתפרש: מיום מועד מקרא קדש · בחמש עשר חצי החדש: חג ליהוה ותנגיש · להרגריזים ההר הקדש:
ז׳ ימים בשמח ורגש · אתה וכל עדתך ׳ברגש: | היו לפני יהוה באהקרה: f. 44

בקדש המסגדים · עם יהוה הקדקדים: יהיו לדגליהם סגדים · אנשים והנשים וילידים: עקדים סגדים חדים · ליום הזה בחסדים: דאמלאת לו הידים · דו חתמת המועדים: תהום קוי ביד נכבד הנכבדים · ׳דשם ׳עקובאתו כבדים: ומאוריו חסידים · וגלגיו כבדים: ועל כלה לו פחרה:

שמו שמיני ועצרת · שמו אקר לעבראי מירת: ׳דשמרו ועליון שרת · טובות רבות יתרת: פקדת קדש כל תורת · חביל נחלתו ישראל נטרת: לית לעורן בה מקרת · ולא ׳עמון ברית כרת: אמת כמו זרע בן פרת · המתקרים עם ישרה:

שביעי מועדיה כליל · עמה בו מבדיל: קדש קדשיה גדיל · מן המועדים סגיל: אנון נזר קדישות ישראל · והו מצנפת כליל: ועורי לו גליגות מתוקרה:

כי בו אמנות תשרי · הות ׳בימי משכן מרי: על פי מימר הנדרי ·

בקדש כל ׳ספרי: אן כל שנה באיקרי · יקום מלך עם ישרי: | ויקח מן f. 44b
ראשית פרי · האדמה ׳דתפרי: וישם ׳בטנא שרי · וילך אל המקום טברי:
ויבוא אל הכהן ׳דשרי · ועליו השלם יקרי: וישתחוי ארצה לנורא:

ויתחנן בין ידיו ויפרש תפלותי · ויאמר אליו הגדתי: היום ליהוה כי
באתי · אל הארץ ׳דנשבעתי: ועתה הנה הבאתי · את ראשית פרי אדמותי:
ולקחת׳ מנחתי · פני אלהים ודרשותי: ממך הן לי תקרא:

יהי בעזרי דיאנה · ורתותו עלי ממנה: שמה יעננו כהנה · גדול בני
רבנה: הקעום מימן במשכנה · אתיך חדי בששונה: אה מלך זימונה ·
׳דקדמך ממנה: ושם דרגך סקפנה · דרוך בעליונה: חליפתה דאלהים
בעדנה · ושופט עם כשרנה: ולקח הכהן הטנא · מימן הכהן[1] וינח: לפני
המזבח והתפלה יותירה:

בדיל המלך ׳בריאמים · ויאמר בלב תמים: ויפרש כפיו להצור תמים ·
השקף ממעון קדשך מן השמים: וברך דמעי העמים · דאנון במצותיך
קעמים: ורתותך עליון אמטרה:

שמה ישמח המלך וישוב · לידה׳ ויהי מיהוה קרוב: ויזכר הך כתוב · f. 45
ושמחת׳ בכל הטוב: והאלהים יענן הכהן ותסוב · עננה בשמים ככתוב:
ויפתח אוצרה:

את השמים ויתן את מטר · וישמח המלך מלבו יתר: ובקבול יהוה לו
יבסר · ואן הות שנת המעשר: יעשה הך דאמר · הצדיק והישר: כי תכלה
לעשר · ועשה הישר: ככל חקת התורה:

וינציר מחוץ ומבית · ויאמר בלב כשית: בחרתי[2] הקדש מן הבית · לגר
ליתום ולאלמנה לתת: ממצותיך לא עברתי ברית · ולא נתתי ממנו למת:
שמעתי בקול אלהי צעורה:

אלה יקים זה הברית לוכון · וישוב הרצון ביומיכון: וישקף ממעון קדשו
עליכון · ויאיר פניו אליכון: ותעשו כמו אבותיכון · ושנים יניסו רבבה מן
דבביכון: ויריך ביומיכון · ויחדי לבביכון: וירתי כן חייכון · וחיי סדר
ביניכון ובנותיכון ונשיכון: סהבה והאלמה ונערה:

ואדני יוקרך · ומן מזון רחמיו ישבירך: | ובברכה יותירך · וירבך אמן f. 45b
ויפרך: וזה המועד בריך ומברך · עליך ועל סדרך: מאה שנה במספרה:

וברכת התורה בך תניר · יברכך ישא יאיר: והברית ממך לא ייפר ·
ותנים יומה תדיר: היום אני מזכיר · המדרש מכל שמיר: זכרוני לטב
אדכיר · ומומי ׳בצדקתך תסתיר: וחתמת מה דבר · שמשך הדנפי בכשיר:
תנים יומה סדרה דאכה שרא:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1] As in Deut. xxvi. 4, though the context requires המלך. [2] So for בערתי.

عليه بيت مفرد من قول العم المزكور مد الله في حياته امين

שְׁמעו נא ממללי · נופי הזכאים: המתכללים במועדיכון · ההלכים והבאים: מן שריו השבעה · אל היום דמנה יצאים: ׳בשלם רב מבתר · אגר טב לקחים: ישובו איש לאתרו · מסדר המובאים: בתר עובד המדרש · והנם׳ שמחים: ואמנותון הטובה · מראה עמים וקנאים: ואמר מרון יסון אגרון · f. 46 מחר יגוזו טב מנחים: ׳דיורו משפטיך ליעקב · ותורותיך לדמעים: | יתחנו בני שבועתה׳ · עשוי הישר השמעים: הלוכי בחקות המועדים · הך דאנון צואים: ׳מברכים אנון עד לעלם · במובאים והמצאים: הנה נא אדני סירו · למקל ריח ניחחים: בצלותיכון ומקרתיכון · נירותיכון מופעים: ׳מקבל אן ובעואן מתעניאן · למעונה רמה צמאים: עליכון כל ברכאן · משמה ׳שפחים: בקדוש שמו הגדול · מצבי הצבאים:

אמן אהיה אשר אהיה:

[1]عليه ايضاً بيت مفرد نغم مسجع من قول العم المرحوم العالم العلامه الشيخ عبد الله ابن سلامه التقه رضي الله وغو"

יום השמיני הזה · מה רב גליגאתו: מה טבו מן מועד · ומה טב עקובאתו: דאתקרי יום עצרת · ולמה הות עצרותו: אלא בו ישראל · בשמח יצטמתו: וישלחו המועדים בשלם · ובחדו לאתריון ייתו: דו שביע המועדים · ולית לעורנו כותו: אלמי ׳לשביע הימים · דרמת קדישותו: ובזה f. 46b אלה אפרשו · ואסקף מיתוביתו: | ובארבע עשר מקום · לו ועל אדותו: זכר השמיני · בספרי תורתו: מהם׳ שלשה · מודעים רבותו: ואחד עשר עורי · יתיבים על כנותו: מכן אלה שמם · מן כליל מצותו: הראש מימרו בדיל הגזרה · אל מי רמת זכותו: וערל זכר אשר לא ימול · את בשר ערלתו: ביום השמיני · הפיר את בריתו: ומימרו בדיל הזביח · על יד עבדו ובן ביתו: וביום השמיני תתננו לי · תריח ריח ניחותו: ומימר משה לאהרן · קח לך עגל בן שנתו: ביום השמיני · בתר מלאת ידו ׳בכהנתו: ומימרו בדיל הגזרה עורי · כמה אתקדם מדברותו: כי יליד זכר לישראל · ביום השמיני תהיה גזרתו: וביום השמיני קרבן המצרע · אחרי טהרתו: וביום השמיני יקח הקרבן · ואל הכהן יביא׳ אתו: אל פתח אהל מועד · ועשה הכהן את חטאתו: וכי יטהר הזב מזובו · ביום השמיני יגיש עלתו: ולכן הזבה כד תדכי · כמימרו והזהרתם ולא ימותו: ובדיל הזביח עורי · כפי אמירותו: ומיום השמיני והלאה׳ · תרצי עשותו: קרבן אשה׳ ליהוה · במקום שכינותו: וביום השמיני מקרא קדש · אתפרש f. 47 קדישותו: | וביום השמיני שבתון · אשרי לדבו ישבתו: וביום השמיני

[1] L 10, f. 24b.

קרבן הנזיר · כד תסתיב נזירותו: וכבן קרבן הנשיאים · במזבח לחנכתו: ביום השמיני גמליל בן פדאצור · ׳נשיא בני משפחתו: וביום השמיני עצרת · אדירת נוראותו: מקרא קדש יהיה לכם · כל מלאכת עבידה תשביתו: ובו תקריבו קרבן · ׳עם נסכיו ומנחתו: ובו תשמחו סגי · ותתחנו בחדותו: ובו מאום טב יתעבד · לא יתעבד זולתו: מטי לדן ׳זבנה · לא תתחלף ׳עבידתו: מדמי לימי הרצון · יהוה לא יכרתו: כי בו הכהן יעמד · והמכתבים סביבותו: וסדר ישראל · קהלו ועדתו: עמדים בין ידיו · ׳בדחלה וארתתו: והו יפרש שתי ידיו · ויפרט מלי תפלותו: וישא קולו ויימר · וכל העם לידה׳ יציתו: אה רחמנה טבה · אה מן לית סוף ׳לטבהתו: אהיה אשר אהיה · אה מן העולם תחת זרועתו: השקף ממעון קדשך מן השמים · וברך עמך ישראל ואדמותו: ישקף יהוה עליכון ממעון קדשו · אה עמו ונחלתו: וחני יתכון בסדר מועדיכון · אה מן אנה אצטמתו: ודן מימרה דאמרתי קמיכון · תנים יומה חתמתו:

אמן אהיה אשר אהיה:

f. 47b علیه ایضاً بیت مفرد نغم مسجع قدیم رضي الله عن مالفه امین

לכל מועד ראשית · האזינה אמירתי: ולא תקחו ׳בקצירות · הבט ושמע מגידותי: אשר אעביר פניך · ואלא אדבר ולא תשמע יתי: הבטול טר מנה · ואל[1] הראשית שובתי: בפסח ראשית עומר · מן בכור אדמותי: ובכורי קציר חטים · בבכורים תגורתי: ובזה ראשית פרי האדמה · ואנה עמידותי: יגש המלך ׳בטנא · ואל פתח המשכן ייתי: וחצצרתה׳ יתקעו · ותרח המשכן יהי פתיח: ויצא הכהן מן המקדש · בעין לבי ראיתי: המלך כד יראו · יפל ארצה בפאתי: פניו ויאמר · ׳לראתותך[2] צריכותי: שלם לך מלוא לבי · במבטא ׳שפתי: שלם לך חליפתה׳ דאלהים · שרי בין צבאותי: שלם לך פרוט ברכתה רבתה · אליך נכסיפותי: שלם לך ירות כהנתה רבתה · קוממית מליתי: שלם לך דבחרך יהוה · ועל פיך ישק מלכותי: שלם לך שכון המקדש · ׳דבה׳ תדבירותי: שם׳ הכהן יעננו · אתי בשלם אתי: יגש יאמר קמיו · הנה נא נשאתי: פניך אן ראית׳ · ולקחת׳ מנחתי: מראשית פרי האדמה · כאשר מצאתי: | שם׳ הכהן יעמד · f. 48
וידיו תהי פתיח: ויימר יברכך יהוה וישמרך · קהלי ועדתי: עד כלותה יימר · עשיתי כאשר צויתי: השקף ממעון קדשך · ושמע תפלותי: שם׳ תתפרש עננתה · ותתגלי אותותי: הרצון ויגש המלך · ויאמר דרישותי: מנך ארשותה · הן הוית ע/אעזר לביתי: יימר לך לשלום · ולא תנשי מצותי:

אהיה אשר אהיה:

[1] L 12 ולא.

[2] L 10 לראותך.

عليه ايضاً بيت مفرد من قول العم الشيخ صدقه ابن الشيخ ابراهيم
الحفتاوي رحمة الله عليه امين

תנים יומה מאה שנה · סדרה דאוזדמנו: בזאת צלותה · וכל סדר אחינו: מן סמוכים וארכונים · להם טב דכרנו: ובסדר מועדיכון · מאה שנה תתחנו: ולאוי נשלם עליון · ונזכר כל אחד במכונו: ונימר שלם לך מועד הפסח · ׳דבך אתפדו בכורינו: שלם לך מועד חג המצות · ׳דבך אתקטלו דבבינו: שלם לך מועד חג השבעות · ׳דבך אשתמע קול אלהינו: שלם לך מועד חדש השביעי · ׳דבך ארבע זבנים אזדמנו: שלם לך יום הכפור · ׳דבך ענני הסליחות תתפרש עלינו: שלם לך מועד חג הסכות · ׳דבך חג אל קדש טברינו: שלם לך יום השמיני עצרת · דבגללו הממלל
f. 48b אנגדנו: | שלם לך יום השמיני עצרת · כליל מועדי יהוה אלהינו: ׳דבך כל עם ישראל · בשמח יזדמנו: ומועד ׳מברך עליכם · ומאה שנה תעשנו: [1]ביומי אדונן וגבירנן · ומצנפת ראשינו: כהנה רבה אשר · בחרו יהוה אלהינו: דכל מקום ואתר · יתיטב בדכרנו: יהוה יאריך ביומיו · וישיב רצונה בזבנו: וישמר חיי בניו · ויצמת בינם ובינגו: על הרגריזים בית אל · דמע אתרינו:[1]

ויזכר כל קהל ישראל בטב · האן דאנון בכל מכונו: וכן ישמר חייכם כלכם וגו״[2]

f. 49b ויתמר אלהי אברהם לך נברך تقيل وبعدها וידבר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם׳ تقيل جوابه من الجوقه האזינו השמים ואדברה ويكملوها جمله علي نغم אז ישר في سبوت الاعياد ויחנו في ראו עתה ويقول الكهن הדה שירתה וגדול אלה וניזל ולך
f. 50 נביע وتمامهم | וילבו כי בשם ושוב מחרון אפך ושמע ישראל وتمامهم ויתמר מן אדיק עלינן מרן א·ב·ז·ל· ע·ר·ש·ת· واذا اتفق מועד השמיני السبت يقال منها א·ב·ז·ל·ע·פ·צ·ר·ש·ת· ומרי בעמל תלתי שלמיה וילבו וינחו בני ישראל وتمامها ויתמר שבחו גדלה טובה חסידה מן מימר זקן ישראל אברהם הקבצי ירחמו יהוה ועל רוחו ירצי אמן:

אדבר דבר עצום וגדיל וגו״[3]

[1-1] L 10 adds. Not in L 12. [2] Continuing as above, p. 237, ll. 5–25.
[3] As above, p. 707, with the differences noted here.

[1]רבותה לה׳:

יהוה הו האלהים ׳דרבותה אתרבת:
יהוה הו האלהים דשלח משה בן עמרם ׳דמאוריו הופעת:
יהוה הו האלהים דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון יתרת:
יהוה הו האלהים ׳דקדש זה חדש השביעי ושם בו ארבע מועדים אזדמנת: f. 52b
יהוה הו האלהים דשם חתמתון זה יום השמיני עצרת:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

לרבה وتمامه

ايضاً مناط هشميني

לאלה רמה מרוממה: לאלה מלוך מכה ורומה: לאלה דשלח משה קטף כל נ׳שמה: לאלה דאפרש לן על ידו מועדים ומועדים קדשיון עצומה: לאלה דשם זה מועד השמיני חתמת מועדי יהוה: לנצעיו כל קרביה וממן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

נכרז בשם יהוה וגו״[2]

مناط يوم هشميني

[3]תתחני תתחני · מן דאכה צמידיה: בזה יום השמיני · שביע מועדיה וקדש קדשיה: שמיני ועצרת · וחתמת מועדיה: ומקרא קדש ושבת · לסגיל עממיה: ובו קרבנים ת֗תעבד · עשרה מלבד תמידיה: ובו הו֗ה מאום טב יתעבד · ׳בי֗מי רצוניה: יקח מלך זבנה הטנא · וישׂם בו מראשית מגידיה: וייתי אל שער משכנה בלב כ֗נע · ויסתכל מוצא הכהן מן משכניה: שם׳ ישמע הכהן מובא המלך · ויצא אליו והו לבוש הציץ ונ֗ז֗ריה: שם׳ יסגד המלך · ויקום ויפרט ׳בגליג֗ת הכהן בקולות ת֗ליה: שלם לך כהן לא֗ל עליון · אה מן הו נזיר בקדשיה: שלם לך חליפת מן קנא לא֗ל רחום וחנון · ועצר מגיפיה: על פיך אצא ועל פיך אבוא · סב טנאי מני והטיב לבבי השביריה: שם׳ הכהן י֗גיבו · ועליו השלום יעזוריה: ויימר עליך השלום אה מלך ׳זבנה · אה הלוך דרך ט֗ביה: ויקח הטנא מידו בארשות י֗כולה ממנה · ופני המזבח יקיריה: הן הו֗ה המלך דרך אמונה · יפתח אלה תריח ר֗חמיה: ותתפרש ענ֗נתה כדי הטנא · ותגדיל ותמטיר מטריה: ׳בזה ישמע לב המלך · ויימר לא עברתי ממצו֗ת֗יה: | שמעתי

(f. 53b at the start of the section; f. 54 at the last line)

[1] This is substituted for the section on p. 709, l. 13 from below. [2] As above, p. 709, line 2 from below. [3] This is substituted for the section on p. 710, line 12 from below.

׳בקול יהוה דבחייה מורך · עשיתי בכל פקודיה: השקף ממעון קדשך · מן שומי שומיה:

תנים יומה תנים וגו״[1]

جوابه ויעבר יהוה על פניו ויקרא وتمامه

[2] عليه ايضاً שבחו تاليف . . . ابراهيم الملقب بالعية ابن العم المرحوم يعقوب الدنفي مد الله وגו״

בשם יהוה הגדול: f. 54b

׳בתם לבבי ·	מני לאלה תשבחן:
בנצירו הך מד לאוי ·	ואשיר לו שיראן:
ראש אקד ואשתחוי ·	ואתני ברבואן:
המוב הטב אל רבי ·	שמיעו כל כריזאן:
מקים כלה בחילה ·	ואתו לה סכואן:
ברוך הך מד לאוי לחילה ·	נורא תהלת עשה פליאן:
נורא נהיר נראה ·	גלי לגו ׳כסיאן:
ידע ישמע יראה ·	וכסי לגו גליאן:
עמי וידע מה טמיר ·	לגו כל לב תמחן:
קרוב קעים ישביר ·	לא יטרף בעואן:
ברביקים בה׳ בנצירו ·	עבוד עמון כל נצען:
בתהבים דלא יסורו ·	רחום וחנון בסליחן:
נתון ממהר בשובה ·	למן שבק עציאן:
אחד קרוב הרוח ·	סלחיו לכל סריחן:
בו אדבקו ואשירו ·	ורבו לו רבואן:
סבו אימתה׳ ואדכרו ·	רבותה׳ יען ׳ביען:
כאשר טוב לכם ·	ואפרשו פניו שלחן:
והקריבו לרצונכם ·	עליו קרבן צלואן:
הקבול לו יתפרש ·	והרתות לו ישפען:
בברכה ממעון הקדש ·	ועליכון תשוב ברכאן:
רבות אן מלב ומנפש ·	לאלה יסק התשבחן:

جوابه من هقهل جميعًا

רבותה׳ לה׳: f. 55

[1] As above, p. 711, line 8 from below.

[2] Not in L 10.

אה בני הזכו · אשירו ליהוה ושבחו:
בפם קדש וארכו · לפני אחד ׳בקמאו:
רבה רב רברביה · רתאי רתאיה באצבעו:
הנכבד נצעיו קרביה · דלא צריך מתודעו:
כוחי וממית ומקים · זה אלי ואנוהו:
היכול אשר אקים · העולם ואמצאו:
דעתו תדע הך מה · מן הכוח אל המעשה צאו:
נועשאים בתקון החכמה · גון ומין למינהו:
פרישים פני היכולה · ׳בשמימיו וארעו:
ישתבח תקנה דתקן · לכל מה בבאו:

ובתר אדם והגן · בעדן לו נטעו: ועזר לו כנגדו · חוה מצלעו: ואמר פרו ורבו ורדו · ומפתח הברכה לא תצאו: ויקד ארצה וישתחוי · במקום אשר אנחו: ועל קול תשבחן אשוי · על ספוק צדקת אלהו: ובנסותה אמר מפחד · לבבו ורבות זזעו: יהוה אלהינו יהוה אחד · ולית אלה אלא הוא:

הללו לאל הקדם · ׳דרתותו שרת: על האדם ולו שלם · תחת הנסות סוברת: ומנה׳ הצדיקים שלשל · ושם הזכו לון מירת: דכרן בריתון לא יבטל · ועלמה בה׳ אשתמרת: גבולון הגדול הגביל · בבעל הגזרת: אב המון הגוים אבל · בעל שיבה מנורת: דמים בניאן האיקר · בניאן תמיד לא יכרת: | הו לזכו אקר · ובשביעי ממו הבסרת: כל דכסי וגלי · ועלמה f. 55[b]
לו אנירת: ואתקרי משה השליח · ורב הרזים ירת: ואסתבל ׳עם הרתו · אל השמים ואתמסרת: צבא הקדש לקראתו · וקבל קדש כל תורת: היא לעלמה הדן · בקשט אמרת: סהונה סחון עדן · סחון מה ביארת: החקים והמשפטים והתורות · דמן האמת לא כרת: ושבעה מועדים מתודעות · מקראי קדש אתקרת: לישראל בחדי וזהי · בחשבן קשטה אתקטרת: והאלהים הרעי · ׳עמה יתון נטרת: בשמח וטוב לבב · ואתת ועברת: כל קדש במה אתרברב · מן אמנות יתרת: טובי כל שמרי · יודי על זה ויתן שירת: לאלה ביום הזה דאתקרי · שמיני ועצרת:

جواب רבותה לה:

יהוה הו האלהים · מלוך כל רוחיה: י״ ה״ ה״ ׳דשלח משה רבון דנבייה: י״ ה״ ה״ דאפריש לן על ידו זבני מועדיה: י״ ה״ ה״ רשם לחרש השביעי

f. 56 גליגות רברביה: | י״ ה״ ה״ דשם זה יום השמיני עצרת שביע מועדיה וקדש קדשיה:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

לאלה נכבד הנכבדים: ל״ ′דבחר במשה רום המלמדים: ל״ ′דשם עדתו על כלה כבדים: ל״ דאסגלון בגזרות ופקודים: ל״ דשם זה היום חתמת המועדים: לנצעיו כל קרביה וזמן עד לעלם:

תלו ידיכון ואמרו وتمامه

אכרז בשם אלהי הרוחאים · אשר כל בחילה קעם: ואתפלל ברמעים · ′דכל מנון צלא וצעם: ובעמל אב הנמצאים · האמור זאת הפעם: ובעמל צדיק הבוראים · ′דבו אלה שב והנחם: ובעמל אקר הזכאים · דאמר לו בי נשבעתי נאם: ובעמל דמע הזבחים · יחיד אביו אברהם: ובעמל ′דמנה′ יצאים · השבטים כתועפות ראם: ובעמל ′דברח מזנאים · וזכות נפשו מה זעם: ובעמל ′דמאוריו מופעים · דאמיר לו לך אל העם: ובעמל דאשתתף עם אחים · במימר יהוה פתאם: הן ישמע קל הצבעים · ועליכון בחסדו יתרחם:

בצדקתו אלה רחמן ורתאה:

f. 56[b] אלהי תלים משה הנבי · נזר הכהנה וקדקדה: | הוא אהרן הלוי · האיש חסידה: ′דמלא ידו ′לכהן · לעבד כל עבידה: באהל מועד ויכהן · לו ולזרעו תמידה: ולו במשכן שרות · קטרת המוקידה: והטיבו את הנירות · והברכה עליו ירדה: והרחמים בו שרת · והיכולה לו סהדה: במימר ושם קטרת · והלך מהר אל העדה: ויתן את קטרת · ויכפר על העם ויתפדה: ורחותה עזרת · והמגיפה טרידה: כן יפדה′ יתכון · עמה המצטמדה: וישיב יהוה עליכון · ימי הרצון וכבודה: והימים הראישונים · הרבות הנכבדה: תשוב והכהנים · לשרת ולברך עמידה: בם′ ובכם′ נמצא · הטובות החסידה: והדלב רצע תרצע · ומפניך תשמידה: וימיח את כל היקום · מן רשע וט[ל]ום ומרודה: וברכת התורה לך תקום · ויתגלי בך יסודה: וישם לך קבצות · מכל בדור ונדח: ותמלך כל הארצות · ובנתיה תלכדה: ובברית בעל שיבה טובה · דאמר לו ידע תדע: ובברית ′דלא הזבח · ובאיל אחד אתפדה: ובברית דאמרו לו בניו · מימר היודע נדע: ובברית המשביר לאחיו · ויתן להם צדה: ובברית מי אשר · אמר ובמה יודע: ובקדויש אלה רב · ′דלא יפלא ממו מדע: ומה טמיר לגו כל לב · דו עמי וידע:

f. 57 אלהי מי מלא ידם′ · ′לכהן ואתרבו: | על פני אהרן אביהם′ · שני בשמות נקיבו: אלעזר ואיתמר ויכנו · באהל מועד נקיבו[1]: התשמישה

[1] Apparently repeated from the preceding line.

ואנתנו · בברכת יהוה וטובו: לאלעזר הכהן פקדת · כל המשכן וכל אשר
בו: וביד איתמר עבדת · הלוים ועלוו: הפוקידה על הכילים · וזר לא
יקרבו: ולבשו הכלילים · והקרבנים הקריבו: וירד כבוד יהוה · וימלא
המשכן וסביבו: טובי טובי עמה · אשר ׳בימיו הוו: ואתנשאו בברכה · על
אשר עזבו: אדרש רבי ככה · יהי ביומיכון ותשובו: אל הרצון מלכים ·
ופתח המשכן תשבו: וימי פנותה הלכים · וברכתה רבתה תסבו: ויגלי
פרקן יעקב · ויניר חשך כוכבו: וימליא׳ ישראל מכל טוב · ויטיב שבר
לבבו: ואת הגוים הזאת לרע · מן שנאיו ודבבו: במי פתח בטוב תרח ·
ואמר לו ואתה תבוא: ומי נפשו לאלה קדם · לפני יהוה להקריבו: ומי
אדמך והזה סלם · ומלאכי אלהים עלים וירדים בו: ומי שאל לאחיו
לשלום · ויקדו וישתחוו: ובמשה עליו השלום · דמן נביותו שבעים אתנבו:
ואשר נשא משפט · בני ישראל על לבו: ובקדוש אל בצדק ישפט ·
דלמסכינים יגיבו:

אלהי קדקד בני רבנה · פינחס אשר הטיב: עמלו כד ׳דקנא · וחמת
f. 57b יהוה הישיב: מעל בני ישראל · וברית שלום לו הסיב: | ולזרעו אחריו
כליל · וגבול הברכה הציב: כי לא תשכח מפי זרעו · האן דו שכיב: יבא
יהוה ויקבץ נדחו · ומברכאתו עליך ישיב: ׳בשלש פעמים בשנה · ואת
׳בשעבוד נציב: בהר נחלתך השכינה · ורצון יהוה בך סוביב: יברכך
יאיר ישא · וימי רוחך יקריב: וממלכותך תתנשא · ברצון והתהב: יפתח
יהוה לך את אוצרו · ולקולך כן יגיב: ומפניך הדבבים יסורו · ואש קדחה
בון תלבלב: ותאמן בחייך אה עמי · בבקר ובערב: והיית אך שמיח ·
ברוח והעין והלב: ונדריך ונדבותיך ותרומת ידיך · עם כל קרבניך
תקריב: בימי שביך ומועדיך · ומן כיור הרתו תשאב: באשר אמר אל
אישו · השמר לך פן תשיב: ובאשר בא ויצא לשוח · בשדה לפנו ערב:
ובאשר דמך במקום ויחלם · והנה סלם מציב: ובאשר מן הזנות עלם ·
וזכותו לא אסתיב: ובאשר עליו השלם · דאמר לו יהוה כתיב: וזרוקי
הדם · על המזבח סביב: ובקדוש רחמנה טבה · אדרש עליכון ישיב: מלגו
לחצה רבה · כי נפושה קריב:

f. 58 תנופת היום הזה · תלבד ותרום: | דו לבוש נזר עזה · ולו סוד בתרוה
עצום: וביום השמיני עצרת · מן יתור מן ישום: סודי שני שמות אתקרת ·
רק עם נבון וחכום: מתקרים עם קדש · אל יהוה אל רחום: לגלגיון
מועד מקרא קדש · ושבת ושמח ושלום: דלו בתורה פחרה · בארבע עשר
מקום: כליל בדיל עם ישרה · עד על כל עמיה תרום: טובין בני הלוים ·
במועד הזה ובמאום: דהוה בו ולו רזים · תגלי כד ׳דיקום: מלך ישראל
בטנא · ויצא אל המקום: לפתח משכנה · ויפגע במקום: הכהן העמד

שמה · לשרת ולברך קעום: ויקח ראשית פרי האדמה · ויאמר בלב רחום:
אתי בשלם מלך ישראל · וישאל לו לשלום: ויניפהו תנופה בבית אל ·
שמה יפתח יהוה אוצר חתום: ויתן מטר הרחמים · וברכת התורה לו
תקום: הן הוה צדיק ותמים · הלוך דרך אל קדום: כדבר הגדול הזה ·
תמטו קרוב ׳בשלום: ותראו לבוש נזר עזה · מצתמת במלך היום: ובאו
עליך כל הברכות האלה · ונתנך יהוה עליון על כל היקום: ושמחת׳ אתה
וביתך לאלה · והלוי והגר והיתום: וירא יהוה ויתן לך · הטובות מכל
כלום: ופנותה מפניך תלך · ומשפטה יהי סכום: וכל שנה מועדיך תעשה ·
f. 58b על כעסות כל טלום: | ׳בזכות ׳דלזכו ארשי · ויוסף בעל החלום: ובנביא
שני עלמיך · ותמטי זה הדבר העצום: ישא יהוה פניו אליך · וישם לך
שלום:

תמידה לא תסור · אודאות גבורה ונורא: לאוי על כל שמור · לא יכרת
לו שירה: מודאה לו לבדו · בפם קדש נאמרה: אין עוד מלבדו · בכל
עת ובכל אורה: מה רב טובו וחסדו · דלנן בו קרא: באימנותה ובמשה
עבדו · ובספר קדש כל תורה: ובשמירות שביו ומועדיו · דעם האמת
קטרה: לא כמועדי זדיו · הקעמה בשקרה: זכותה לבני הזכו · וכוכבי
בן תרח: דמועדיון ייתו וילכו · בחשבן קשט משתמרה: תנים יומה חדים ·
׳בשמח רב ואיקרה: כל שנה המועדים · יהיו עליכון מעזרה: ואתם
שלומים · ורוחים מכל צרע: בימי הרצון והרחמים · והקרבנים וקטרה:
וישמו מועד ׳מברך עליכון · ובראכתו לוכון יכמרה: ובשנה הבאה ישוב
אליכון · ופנותה תהיא ארורה: ולא זה עזיז על אלה · אן מפניך ייסירה:
עם גברות ממשלה · ויוציאך מן אסורה: ויטיב שבר לבבך ותתרבי · ולא
תחת ולא תירה: וכסף וזהב לך ירבי · והברכה לך נשארה: מברכת
f. 59 בעל שיבה טובה · ודבא אלון מורה: | כברכת מי בא · ארץ פלשתים גררה:
ומברכת ׳דצא מבאר שבע · ויאמר מה נורא: כברכת האמור וטבח טבח ·
׳דלקח בת פוטיפרה: ומברכת קטף כל נשמה · אשר עם הכבוד שרא:
ויעבר יהוה · על פניו ויקרא:

جوابه יהוה יהוה אל רחום וחנון סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים
אשר פדית׳ יהוה · לית אלה אלא אחד:

ויתמר דראן רב חילה וכי בשם ومن יתרבי فصل ונהבה ונדרשה
وتمامه وبعد ذلك قطف הטבעית وهو שמיני لا غير والله اعلم
וערל זכר אשר לא ימול וגו״

f. 59 وبعده יהוה אלה רחמן ורתאה · סלח לעמך ישראל ׳דפרקת׳ יהוה:
בריך אלהנו · ומשבת אלהים לית אלה אלא אחד · לית אלה אלא אחד:

ויסקו מן הטבעית في אתי وهي לסידנו פינחס رضي الله عنه امين
אתי בשלם מועדה · יום השמיני עצרת: דכרנה ׳דממן לעלם · חתמת מועדי יהוה:
תנים יומה מן יהוה · לך אה ישראל עם יהוה: מאה שנה בשלמה · תעשו את מועדי יהוה:

وزفه וביום השמיני עצרת וכרונה ثلاثه ויתמר נשׂוי כהלן كلها بيت وبيت פוק ותחת וקדישה وتمامها וכהלה דילך وتمامها وبعدها יתמר שירה מן מימר כהנה רבה אלעזר בר פינחס בר יוסף רצון וגו״

f: 60

אלהי האלהים ·	זה ראשׁ מה נקרא:
ברוך שמו האל הגדול ·	הגבור והנורא:
גאותו בה שחוקי מעונה ·	וזרועתו מלרע:
דבׄר דבׄר ואקים ·	כל מה לגו שמים וארע:
היה ויהיה ·	׳כסי וגלי לו נברח:
ומׄשרי ומׄחסׄל ·	יתקדש כי אׄקרא:
זה אלי ואנוׄהו ·	כי בשם יהוה אׄקרא:
בשם יהוה נׄחל ·	ונׄחסׄל בכבוד:
גדלו הרם יתרומם ·	ויתעצם בׄמׄאד מאׄד:
דאקים לכל בוראיו ·	עׄמׄדים לא על יסוד:
על יסוד אמירותו ·	אשר עׄמׄד לא על עמוד:
והמורע הו השׄם ·	הקדוש הברוך הכבוד:
זאת הבוראות ׳חדׄשה ·	ויהי ולא לו סעוד:
אלהים את כל אשר עשה ·	והנה טוב מאׄד:
גבׄרות אלה תתרבי ·	ותכבד מלׄכותו:
׳דכלה רתת מנהׄ ·	וגברות שלטנותו:
אחזה דכלה ·	ומי ישום רבותו:
ומי יסׄפר חסדו ·	ומי ימטי קשיטותו:
זאׄן וקשט וקדׄש ·	קדׄשים מן קדישותו:
הקׄדשים מינים וארׄשון ·	ואפרש ברכאתו:
טובות יום השביעי ·	ויקדש אׄתו:
דרכי יהוה ·	כלם קשיטות:
הקשט מתגלי בהם ·	כי במ׳ מבדילות:

f. 60b ואתפרשו ואתודעו · מן אקרי ארשות:
זכאי עלמה · אשר לון ירשות:
חסד לאלפים · למי שמר מצות:
טובות ימצא ויתוקר · באיקר כבד מן ארשות:
יצובה בבריאתה · אשר ברא אלהים לעשות:

הגדלות ליהוה · דעשותו תמימה:
ותמים בפעליו · דאלהותו עצומה:
זעק לכל בוראיו · וזרזו ׳בשמח:
חתמון בבריאת אדם · ואבדילה׳ וחכמה:
טוב אבדיל ממנה׳ · זכאי עלמה:
יזכרו בטוב · כי מנון קם דמע:
כי ישראל בחר מכל העמים · אשר על פני האדמה:

ועתה נודי למרן · וקשט לו נהיה מודים:
זה הו אשר יתודי · על הטובות והחסדים:
חסד כבד עבד · עם אהביו העבדים:
טבעו בים סוף · איביו המרודים:
יתחנו בני רחמיו · ויהיו זהים וחדים:
כי פקדון מרון · בגזרים ופקודים:
לישראל אסגיל · ׳בשבים ומועדים:

זכות הצדיקים אדיקת · לבניון תפדי:
יחדד אלה להם · כל איקר על דדי:
טוב כל בני אדם · משה בן עמרם סעודי:
f. 61 יום נקם דאמיר לו · ואתה פה עמד עמדי:
׳כתבו הקשט אמר בו · על דדי מועדי:
לעמו ׳דקדשו בון · ויהי זהי וחדי:
מועדי יהוה אשר תקראו אותם מקראי קדש · אלה הם מועדי:

חכמת אלה קדשת · מקדם עלמה:
טבהתו כונת זימונים · על לילה ויומה:
יתיבון מועדים · ומועדים קעמה:
כל מועד בזבנו · בקשטה מתקוממה:
לדמע כל העמים · ׳לבעלי קיאמה:

מועדים על כֹנות · תקום מן ירחה קדמה:
נא בחדש הראישון בארבעה עשר יום · פסח ליהוה:

טבה ׳דמיטיב לעלם · דאמנותה הטובות:
ישתבח שמו הגדול · אשר שם לעמו מצות:
כאשר נשבע לאבות · דשלח נבי[ה] ׳בנפלאות:
׳לים בקע במטה · וצאו מנה צבאות:
ממחרת שבת · מועד חג המצות:
נודעו ישראל · ׳בדברי צדיקות:
ספירות חמשים יום · שבע שבתות תמימות:

יתקדש שמו הגדול · אשר קדיש כל קדש:
כל קדש מן קדשו · מתבני על שרש:
להשבתות והשבעות · כל שביע מתפרש:
מן שביע הימים והשנים · ומן ראש חדש:
נסתכל לחדש השביעי · וקדישותו מן שרש:
סביבותו ארבע · גבולים תתפרש: f. 61b
היא שבתון זכרון · תרועה מקרא קדש:

כבדות יום הכפורים · דבו כבוד לכם:
׳לכפר עליכם · מכל חטאותיכם:
מערב עד ערב · תשביתו שבתכם:
נושעתם מאיביכם · וביום שמחותיכם:
סליחות ורחמים · תרד עליכם:
על קעומי היום · בכל מושבותיכם:
פקוד בעשור לחדש · תענו את נפשותיכם:

אמרנו وتمامه · ונאמר وتمامه

ליהוה סלוחה · נתפלל ונתחננה:
מעונינו יסלח · ממצרים ועד אנה:
נשאלו כמה צדק · במועדיו בעדנה:
סכות בתר יום גדול · תבוא אל גן עדנה:
התמימות וחתמת · הטובות בעודנה:
פרות ארבע על ארבע · אקרים מניאנה:
צמותון בחג האסף · תקופת השנה:

כיום מובא גן עדן · מן דמע אתריכם:
נעשה חג ונברך · למרן דאסגילכם:
ספרות שבעת ימים · באשמחות לבביכם:
f. 62 על שבעת יומי הבריה · וחתמת מועדיכם:
פקד בו עצרת · תהוה לכם:
צדיק כל הנביים · בן עמרם נביכם:
קול אלה תעשו ליהוה · במועדיכם:

נפרש גלוג המועדים · דלוכון בון שמחות:
סובר רב בהם · בזכרון הרצונות:
הרצון לך יראה · במובא מופעות:
פיע מאז ישבתו · ויתקדשו בטהרות:
צמות ברור בהם · ומן דוש אנשמות:
קהל ישראל יתפחר · על כל המשפחות:
רבותך בחג המצות · והשבעות והסכות:

סימתה רבתה בשבת · וקדישותו על אתרך:
אתרך עורי דלא תבעיר בו · בכל מושביך מן נורך:
פהרותך בשבת · אל גן עדן מעורך:
צנצנת המן במשכן · מכינה למעזרך:
קומה יהוה עליך · בשבת על סדרך:
ראותך כות מלך · ועליך לביש נזרך:
שובה יהוה יברכך · יהוה וישמרך:

עליך שלום שבתה · דקדשך אלה וכונך:
פני עמו וקהלו · ישראל ונתנך:
צור ומדינה ייה · הא טובי לשכונך:
f. 62ᵇ קרי ומצלי בך · בגבולך ומכונך:
ראות הרות על רוחי · מקוממי דכרנך:
שמך ישראל יסתקף · ותמטי חשבנך:
תתחני ויאיר יהוה · פניו אליך ויחנך:

פני יהוה נקום · ונתפני אל המקום:
צור ישועתינו · דקמו נסגד ונקום:
קדש כל האדמה · מיתוביתך בו תרום:

רצון ברכתה רבתה · תשוב עליך עד תקום :
שעתה ׳דבה תעמד · מביט אל המקום :
תני ברכתה · בשם הנכבד העצום :
ישא יהוה פניו אליך · וישם לך שלום :

צלותה באדכיר לטב · תתמר בכל הפעמים :
קל רם על הנבי משה · הנאמן התמים :
רבון דכל אנשה · גלגיו עצומים :
שמו בו רז מן השם · זך זכו השלמים :
תנו עליו השלום · בכל המקומים :
׳בגביותו נתפלל · אה בחורי כל העמים :
יפתח יהוה לך את אוצרו · הטוב את השמים :

קיאם יהוה לך יקים · ׳בקוממות אבהתך :
ראו למדתי תגיד · הן לית גוי כותך :
שמך יהוה עליון · על כל גוי הארץ וירתך :
תורה תמימה צדיקה · לא תשכח מפי פרותך :
פרותה׳ תפרי בך · ותפרי סביבותך :
ברוך אתה בבאך · וברוך אתה ׳בציאתך :

רבבות הקדש · דעם הכבוד באת : f. 63
שאו בה׳ מרבירותיך · ׳ברבר ׳דבו הופעת :
תורה צוה לנו משה · כנהר פרת :
תשקי אילן חיים · ׳דמנה לא יצאת :
לא ירפך ולא יעזבך · לא תירא ולא תחת :

שמור שביך ומועדיך · במאר לבך ויצרך :
תדע כי יהוה יתבון · על יד נביאך וספרך :
על כנות השמים · ורכב שמים בעזרך :
ועזר אביך יקום לך · עד תפרי עליך אברך :
ויכחשו איביך לך · ואתה על במתם׳ תדרך :

תנים יומה ותנים טוביך · ורב חסדים :
תנים יתנה לך · נכבד הנכבדים :
תנים יומה להשבתות · וליומי המועדים :
תנים יומה ׳לרן יומה · אה מן דאכה צמידים :

תנים יומה לך אה קהלה · האבות והילדים:
תנים יומה מאה שנה · תנים יומה [1]חדים:

אין כיהוה אלהינו:

[1] ايضاً שירה על מועד השמיני من قول المرحوم . . . ابراهيم القباصي رضي וגו״

f. 63b מועדי אלהים · כלם חסידים: מועד השמיני · חתום המועדים:

מה טבו מן מועד · מועד חסיד כבד: בו השמח הועד · וזהים וחדים:

שביע מועדיה · וקדש קדשיה: וחדות לבביה · וכנוש המועדים:

אתקרי יום עצרת · והוא למועדים חתמת: קדשיו ירדת · על יד דמע הקדקדים:

יום השמיני מה טבו · בו כל העם יקוו: מן בית יצא ואל בית יבוא · וישלחו המועדים:

וכל מנון לחברה יחני · ויוקרך אדני: והמועדים בך תתחני · ותתחני בך המועדים:

ומן לכותה יתותר · בטוב לחברה יזכר: ומן עבר בסליחן ידכר · מן גברים וילידים:

תתחני תתחני · בזה יום השמיני: גלגיו לא ימני · דמלא בו הידים:

תמטי לזה מאה שתה · אה סדר סיעתה: שמרי וכהן וחבתה · מן דאכה צמידים:

תתחני אה זמונים · מן שמרים וכהנים: ועל חתמת נימר · לוכון תנים · יומה זהים וחדים:

f. 64 وزنه וביום השמיני עצרת وتمامه

[1] عليه ايضاً شيرة علي الوزن تاليف المرحوم المعفو عنه العم الشيخ مرجان الدنفي عفي عنه וגו״

מועדי אלהים · כלם חסידים: מועד השמיני · חתמת המועדים:

טוביכון ישראל טוביכון · במשה נביכון: דעל ידו אפרש לוכון · שבעה מועדים:

חתמתון זה המועד · דרביאניו אכבד: כל טוב בו אצטמד · וזהים וחדים:

בין המועדים מה טבו · במקראי קדש נקיבו: בו עם ישראל יקוו · ובאיקר ישלחו המועדים:

יום עצרת אתקרי · בקדש כל ספרי: גלגיו יתרי · ואיקריו כבדים:

מועד טובותיו יתרי · והו למועדים חתמת: מאוריו אנירת · והנם מוקרים:

[1] Also in L 13, ff. 76b, 77. Not in L 10.

מועד לא מטלטל · וקדשיו לעלם לא יבטל: בו הרחמים בענן ובטל · על ישראל ירדים:

תתחני בו אה ישראל · מאה שנה בטוב גדיל: במשה הסגיל · דמע הקדקדים:

וחייך אמן ישמר · מן אנה אסתדר: והמועדים עליך תעזר · בטובות וחסדים:

בחייכון בחייבון · תפשטו עדרי ביניכון: ולאוֹי אימר לוכון · תנים יומה חדים:

f. 64[b] ويقال عليه زفه וביום השמיני עצרת وتمامها ויתמר دران רב חילה ومرقه אלהים רחמנה ואחד הו יהוה הנכבד خفيف شويه ויתמר ישתבח מן מימר שופט ישראל אברהם היתרֿני יסלח וגו״

בגדלו אסגיל עמו ישראל בשבעה מועדים יקירים · גלגיון עצומים: הפסח והמצות ויום הבכורים · עקב מספר שבע שבתות תמימים: וחדש השביעי
f. 65 ויום הכפֿורים · דבו רצון וסליחן ורחמים: | וחג הסכות דבו פֿרים וענפי וערבי מישרים · אתפרשו על יד מי צעם וקֿעם מ׳ ומ׳ שני פעמים:

واذا وافق العيد السبت يقال بعد וערבי מישרים:

ובחג לקדש המֿקומים: וזה מועד השמיני ראזדֿמן עם שבתה זה עֿם זה מסתדרים · אתפרשו על יד וגו״

מפֿוק: הו משה דרבותה אתיֿתרת: דבלבו מגלגל גזרים ופקודים הך נהר פרת: דעל ידו פסקול המועדים אתנטרת: חתמתון זה יום השמיני עצרת: דו כלול שנים ועשרים יומים:

جوابه רב אלה وتمامه וכי בשם וישרו הזקנים אלקטף اولاً قطف עשרת הדברים علي هدا الوضع

יתגלג קראה וגו״

וישרו הזקינים אלקטף

ונרצה׳ לו לכפר עליו וגו״

f. 85[b] הא סביאן[1] . . . [א—ז]

واذا كملة البيوت المشروحه ولم يكملوا هقهل الزياره فيقال بيت ٢ تمام ويقال ايضًا اخر بيت او بيتين كما ياتي قدامك بحسب ما يوافق الحال ويكون

[1] As above, p. 60.

f. 86b للختام بيت הא סביאן كما شرحنا[1] وبתר כן יימר הכהן שבוע לא
נדע בעלו ירחמו וגו״

כרזו לאלה · אלהים אלהיכם : דבחרך אה ישראל · ומכל העמים
אסגילכם : ושלח לך משה בן עמרם · קדש כל נביכם : ואפרש לך על
ידו · יומי מועדיכם : מספרון שבעה מועדים · בשנה אתפרשו לכם : ראֹשם
מועד הפסח · ׳דבו אתפדו בֹכוריכם : ומועד חג המצות · ׳דבו אתקטלו
דבביכם : וחאמשיתי יומיה · יום בכוריכם : וירׄחה שביעה · שביע חדשיכם :
׳דבו ארבע מועדים · בון תשמח לבביכם : רׄאשו שבתון זכרון תרועה
מקרא קדש · והעשירי מנהׄ יום ציאמיכם : ומועד חג הסכות · ׳דבו חג אל
קדש טֹבֹריכם : ובו[2] תקחו מן ארבע אקֹרים · ושמחתם לפני יהוה אלהיכם :
f. 87 ויום השמיני הזה · חתמת מועדיכם : | יהיה ׳מברך עליכון · אתם ובניכם :
וכן ישמר חיי · מן אנה כלכם : ומה שנה בחדי וזׄהי · תעשו יומי
מועדיכם : ויקים מימרו · בקדש ׳ספרכם : וביום השמיני עצרת · תהיה לכם :
כל מן דאכה · יודה וישבח : לעבוד בריאה · עלמה וכל דבה : ותנים
יומה מאה שנה · לארכה ולרחבה :

ישתבח אלהים : ויתמר אֹתהו כתבה רבה كلها ויתמר מן נשׂוי כהלן
f. 87b וקדישה וכלה דילך وتمامها ויתמר הא ׳כתיב [א—ז] | ויתמר אהנו
f. 88 ׳כתבה רבה וילבו הכהנים במכתבים קבלו التلات فصول | וילבו ايضاً
כי בשם ושמע ישראל وتمامهم והמקרא על המכתבים מן פם הכהן
דבר אל אהרן וביום השמיני والايات الذى بعدها

אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה השקף . . . ודבש :

f. 88b وبعدها יפתח وعلى كل وقفه فصل منها | יזפו השקף ממעון קדשך الي اخرها
יפתח יהוה לך את אוצרו . . . אלהים אחרים לעבדם :

وبعده יתמר מן אתהו דבריך עלמה النصف التاني وبعدها يقوم يقول
القايل דכור לא נדע בעלו ירחמו יהוה אמן :

יום השמיני הזה · מה הדׄרו ומה טֹבו : מאוריו יופׄעו · על ישראל
לא יכֹבו :

דו שביע המועדים · ׳דבֹמקראי קדש נקיבו : כי כל שביע קדש · גלא לן
משה בכתבו :

f. 89 מכֹן בו השֹמח והששון · והפרקן רׄבו : ובו ישראל יתחנו · וישבׄחו
בחדׄבו :

[1] As above, p. 61.

[2] Here two leaves are wanting in L 10.

בתר עשות הפסח · וקרבֿניו דיקריבו: והקציר והסכות · דאיקריון אתרֿבו:

וממחרת זה היום · אל מֿקומם׳ ישובו: קרי והלכת׳ לאֿהליך · זה הדֿבֿר על המֿבוא:

ולא יֿחמד איש את ארצו · ולא שנֿאיו ולא דֿבֿבו: רק בשלום מֿסעו · כן בשלום שֿבו:

תשובו אל הרצון · ויזרע כוכֿבו: ויתן לכם יהוה · רֿחמיו וטובו:

[1] והקבול יהיה · פניכון יתבו: טובות מעשיכון · תפרו ותרבו:

אמֿרו אהיה אשר אהיה · אה תמיד ׳ברֿבו: רחם עמך ישראל · ואל הרצון השיבו:

אהיה אשר אהיה · אה מן למסכין תֿגיבו: אגיב שיאל עמך · ושֿבֿר לבֿבו הטיבו:

[1] אהיה אשר אהיה · אה עשה עלמה וכל דבו: רחם עמך ישראל · ואבד סדר דבבו:

מפֿוק: תנים יומה מאה שנה · אני אימר לכם: תתחנו תתחנו · ׳בסדר מועדיכם:

f. 89b ישובו שנים רבים · ׳ביומי חייכם: ואֿתם ׳בשמח וטוב לבֿב · אתם ובניכם:

[1] ישמר יהוה חייכון · ויורך ביומיכם: ומאה שנה תעשו זה המועד · ויהיה מברך עליכם:

ותראו המשכן נציב · על קדש טבריכם: וכן ישמר חיי · מן אנה בלכם:

חתמו צלותיכון · ואמרו ברכיות פֿמֿמיכם: בהלכון פם אחד · וביום השמיני עצרת תהיה לכם:

הסגודות שלשה يقالوا תקיל

الاولى וביום השמיני . . . לא תעשו:

الثانية אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה השקף ממעון קדשך . . . חלב

f. 90 ודבש: יפתח יהוה . . . | מעשה ידיך:

الثالثة ועל חתמת׳ נקריב קרבן תשבחן במֿימר: ויהוה הוא ההלך . . . ולא תֿחֿת: ויכחשו . . . תדרך:

ויתמר יהוה אֿל רחום וחנון تقيل ויתמר מרן מן מימר סעד אלה בר צדקה הכתרי יסלח וגו״

סלם מציב נכח שער השמים · ראושו מטי אל מעון הקדש:

[1] This stanza is added in the margin.

על ארכוני הברכה מתבני · ובניניו ׳מיסד · על יסוד זה השׂרשׁ:
דו ׳מכלל · ׳בכבוד התפלה · ועליו ענן התשבחן מתפרשׁ:
f. 90b אתפרש בנור מֹניר · יניר · ידיר · מופע על מחר ועל אמשׁ:
לא יחדל · ולא יבטל · ולא יטלטל · דו על שרש קדש מתפרש:
הדרה הוא ׳מיסד · על עובד · מכלל בשם הנכבד · יתחני הדׂרשׁ:
אשׂרי אשׂרי · למן אתקרי · שמׂרי · אן יקדש הנפש:
ויעמד ויתפלל · ׳בתפלות האנביא · האיש משה · דכליל אימֹנותה לבֿשׁ:
הנבי · הרבֿי · דלא כמו נבי · אשר לערפלה נֿגשׁ:
דעל טור סיני · מן הסֹנה · אֹל קני · קראו בלהבת אש:
ודברו · על טורו · הֿך חבר עם חברו · ואפשט לו תרי לוחות וחמש:
ספרי ארהותה · קדישתה · קדש כל אגרתה · ׳כתבה רבה דבו כֿנשׁ:
f. 91 ׳גזרים · ופקודים · אפרש מועדים · כבדים · יסודים · מתבנים · | על חשבן הירח והשמש:
מספרם שבע · אדמו לשבע · שני השֿבע · בדיל זה כל שביע אתפרש:
הראֿשׁ יום ׳דגלגיו רמים · דו ראֿשׁ שבעת הימים · ׳דבו שֿבֿת וינפש:
ושביעי המצות · דאתעבד בו פצות · לישראל קצות · הים כי מימיו קֿרשׁ:
ושבע השבתות · דמלאות · ׳דפקדך תספר לך מיחלך הרמש:
וזה חדש השביעי · ׳דבו אתילד שביע · מן הוֿה שביע · מן חזה תנור לפֿיד אש:
ופרש הקדשים · מתפרשים · דו שביע החדשים · מה טבו מן חדש:
בו צמידים · ארבע מועדים · חסידים · בראֿשׁ ובעשירי ובחמש:
f. 91b עשר וחתמתון · דן יומה דעקבו שבתון · | ומקרא קדש:
דו שביע המועדים · ואיקריו כבדים · גֿליה בשמש:
ישימו מרך · בריך ומֿברך · עליך ועל סדרך · אה מן אנה אתכנש:
ויתניך בעובדך · ומועדך · ובחסדו יסעדך · וימטנך מה אֿת דרש:
בעמל זכאי עלמה · ופתורה דחלמה · וקטף כל נשמה · ׳דלערפלה נֿגש:
בעמלם מרן יקבל צלואתכון · ויעני בעואתכון · ופניכון הארץ יכבש:
וישמע קלין דצבעתכון · ולא יטלטלנוכון · ותמטון לכל בֿלש:
ויגלי הרצון ביומיכון · ובֿיומי בניכון · על ההר הקדש:
f. 92 וכן ישמר חייכון · ויאזין אליכון · | ועננֿי רחמיו עליכון תתפרש:
ותנים יומה · מן אֹל רמה · באיקר ובשלמה · והשמחות לך תתחדש:
בקדוש שמו הגדול · הנֿדרי בקדש:

יתהלל אלהים وتمامه עליו עוד מרן גדול מתמן מן מימר זקן ישראל אברהם בן יוסף הקבצי · יהוה ירחמו וגו״

[1] עבד אודי · לעבודי · במאדי · הוא רבי ועבודי:

הרחום · מכל רחום · קני קדום · בדד עצום: התמיד ׳בישו:

ראש אין לו · ממן בממשלו · חי בגדלו · נשאלו: נדרש ממו · אן ישים עמו · בשמח ושלמו · אנה ובבל מקומו: ויתקבל מנון מה ידרשו:

f. 92b אשרי · אשרי · במימרי · בשם מרי · | ישר הישרי · דצערי · מן חסרי · אש ורוח ומים ועפרי: ושם לי תלמוד ילמדני תורת קדשו:

לו אדרש · עד אפרש · ממלל חדש · טב כדבש: מה טבו מן מימר · ולית מימר · הך זה המימר · הברוך אשר: על הלב מפרשו:

אה חברי אשמע · ואשמח · לזה המשמע · דלו תשמע: מה אפרש לן · מרן · עבודן · על יד ספרן · ומלמדן: עבדו ונאמנו ואישו:

הנבי · הרבי · נשיא בית לוי · אשר לן הביא: תורה · תדירה · משתמרה · בה פקודים וגזרה: מהם מועדיה דאתקדשו:

מספרם שבעה · שלשה וארבע · בבל שנה תבא · בשלום ורוח: קמיך אפתרם · ואזכרם · מן ראשם · ועד אחרם: אזכר הראש בראשו:

הראש מועד הקרבן · מועד חדות לבבן · ׳דבו פרקן בחדבן · מידי

f. 93 רבבן: הן ניכל מצות · | ז׳ יום תמימות · ובו חגות · אל רום הטברות: פעלת׳ יהוה ומקדשו:

והשני · מתבני · על ארכוני · מעמד הר סיני: דבו אשתמע · קול יהוה · יכולה קעימה · קרי אנכי יהוה: דאפקתיך מן נגישו:

והרביעי · מועד חדש השביעי · דגלגיו רבי · ובו ארבע מועדים אקוי: סודיון יתרים · משתמרים · אנון כארבע אקרים · כארבע נהרים: צאו מגנת קדשו:

ראשו שבתון · זכרון · תרועה ׳בששון · לאל ישרון: והעשירי ממו · כופר לעמו · מן אשמו · יהוה לא ישמם ממו: וישקף עלינן מן קדשו:

והששי חג הסכות · דבו תקח מן ארבע אקרות · מן פרי עץ הדר כפות · תמרים וענפי עץ עבות: ובשבעת הימים כל יום · תצלי במקום · עד הברכה לך תקום · מפם רום: מי בחרו יהוה וקדשו:

ובתר זה תשבו · בהטיבו · ז׳ יום בחדבו · כמה פקד בכתבו: על יד האנשיא · העשה · המושיע · אשר שמו משה: ׳דמרו אפרשו:

f. 93b וזה מועד השמיני · ׳דגלגיו רביאני · והוא מתבני · על טב ארכוני: ובו מאום · עצום · מתעתק מקדום · מן ימי הנבי העצום: מן ימי המשכן וקדשו:

[1] See another recension on p. 465.

ובו ארבע מועדים טבים · מתרברבים · ובו ארבע מכתבים · עליכון מתכבים: והכהן הגדול עמ̇ד בינם׳ · וסדר ישראל קדמם · ובתרם · וכבוד יהוה נציב עליהם: והם לא ימושו:

ובו מלך זימונה · יקח הטנא · ויצא אליו כהנה · מן משכנה: ויסגד המלך בטנא · ויקחו ממו כהנה · ויעבירו אל משכנה · לאלהים רחמנה: התמיד ׳בישו:

ויימר המלך שלם לך · שלם לך · אה מן מרך אסגילך · ונתן לך: הכהנה לך ולברך · בתרך · אלה ישמרך · אמן ויוקרך: אה כוכב קהלה ושמשו:

אשרן · בזה אשרן · ננציר יצרן · במימרן · למרן · אה מרן · רחמן · וזכור ברית אבהתן: דמן דרכיך לא משו:

f. 94 אדרש מן עבודי · אן ישים זה מועדי · | בריך בחדי · על צמידי: לעמד בזה אתר · אפשט עדר · עבדך אשר · קמיך אמר · זה המימר · ולו לא מימר: מי יהוה אפרשו:

אדון סיעתי · לא אמרתי · ולא זכרתי · ואתה מה שמעתי: בחייכון תסבלוני · על חסרני · כי אני · דרוש מן אל קני: ישקף עליכון ממעון קדשו:

שמי כשם · בן תרח ושם · אבי כשם · דאתמלך בן שלשים: הקבצי · הרחמים עלי תרצי · ולי יפצי · אמן ויוציא: מכל לחץ ונגישו:

ואני דרוש · מן לבוש · בגדי הקדוש · יהי לעדרי פרוש: וישם זה המימר לו שוח:

כי אני תלמודו · ועבדו · עמד^עא^ בין ידו · אדרש חסדו: יקדשני מן קדשו:

שמו פינחס · מן פינחס · אלה לו יחס · ולאיביו יכעס: ויגלי לו מקדשו:

f. 94ᵇ ותנים · יומה תנים · מאה שנה אה | זימונים · ׳בשדכנים · בעמל ׳דבמערתה שכונים · ודברח מן הזנים · ודמע הנאמנים: דו משה אישו:

מפוק: מרן יקבל צלואתכון · מי אנה אתכנשו: ויעני בעואתכון · ומן לחציכון תתגפשו: וישמע קלין דצבעתכון · וסדר דבביכון יכחשו: וישמו מועד ׳מברך עליכון · ומאה שנה אליו תעשו: בעמל משה נביכון · ׳דביאר בספר קדשו: וביום השמיני עצרת תהיה לכם · כל מלאכת עבדה לא תעשו:

יתהלל אלהים وتمامه عليه ايضًا מרן טבן من قول العم المرحوم مسلم ابن . . . مرجان الدنفي رحمة الله וגו״

f. 95 מני לך מה תדרש · אן נתתה לי אזנת:
שמועה מה יתחדש · בזאת המקרת:

לך אני אזכרו · ואתה תדע מפתרת:
מה ארברו · ולית ממך נסתרת:
הנבונים לידי יאתו · בעלי המודעת: וילך וישוב אל ביתו ·

חסור המדע והבינת: טובי הידועים · דלבבינו אתמסרת: ליראת אלהים · וכה וכה מזה לא סרת: ושמרו המצוֹת · וכל משפט וחקת: חקי קדש כל התורות · דלית כותה תורת: תורת איש האלהים · דהודיען זבנת: מועדי אלהים · בעדנים משתמרת: נודי לאלה נודי · על זאת המתנת: דלנן מועדי · מקראי קדש אתקרת: כל מועד על כנו · באמנות המתקת: בשמח וששונו · ואתת ואזלת: בחכמה גדלה · וטב מזה אתקוממת: כל עמה למשלח · המועדים באשמחת: בזה היום דאתקרי · שמיני ועצרת: והרחמים בו תשרי · למאומים טבים הות: תתעבד בימים · אתקדמת ועברת: ימי הרצון והרחמים · ונפשי כד חשקת: תראה הימים ההם · ובכהן והמלך תצמת: ואל פתח המשכן תלך עמם · ותעמי מה בטנא יושת: ימטנן מרן לזה · וישם לרצונו עזרת: | ביומי העם הזה · וחיינו דמררת: תמתק ותתיטב · לבבינו f. 95[b]
דאשתברת: מן משפט כל אויב · ועליון אתגברת: אלה יורישם · ולא ימטו עזרת: ובאף ובחמה יתשם · מעל כל אדמת: והמשפט לך ישתיאר · וכבן הממלכת: אה עמה דאסתדר · בזאת הכנשת: וישימו מועד מברך עליכם · ותעזרו לבותו באישמחת: וכן ישמר חייכם כלכם · מנער ועד זקן ועד אשת: ומרן יקבל צלואתכון · וישם תרח[י] טו[בו] מתפתחת: ויעני בעואתכון · ויטיב המתנת: וישמע קלין דצבעתכון · ותהי למעונה משיגת: ולא ינזף יתכון · ולא תירא ולא תחת: ותנים יומה מאה שנה · לכל מועד ושבת: בקדש מן דאמר באלפנה · וביום השמיני עצרת:

جواب יתהלל אלהים אין אלה אלא אחד[1]:
יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת:

f. 96 ثم يقال תניו[2] بنغم معروف

יתהלל אלהינו · יהוה אל רחום . . . ואמת:

ويقول الامام

אלה יקבל מנוכון מאה שנה: جواب אמן:
תנים יומה מאה שנה:

الله لا يقطع عوايد לישראל אמן:

[1] Six times. [2] As above, p. 72.

واذا حكم מועד השמיני السبت يكون صلات ليلة الاحد الذي هو ليلة خروج
العيد المزكور صلاة قطف كالعادة من غير مزاد ويهوه אלה ונברך ואז
ישר ויצא המכתב وحلقة ونيزل وقطف للحلقة من غير مزاد وسجدات
العادة ومن אתהו דבריך עלמה תרח רחמיך ותתחסל הצלות בטוב
אמן וגו״

f. 97b בשם יהוה הגדול נשרי:

عليه ايضاً מרן مربع من قول سيدنا وامامنا العم المرحوم المعفو عنه خال
كاتبه هكهين غزال ابن المرحوم العم هكهين اسحاق هلوي رحمة الله
عليه امين

[1]טב לן נימר · מרן כשר · בו סוד סתר ·
יהי מתקשר · במדכר אשר · ברא לכל בשר · מן ארבע חסר · אש
ורוח ומים ועפר: עד הנפש בון שרת:
יתודה · בכל עבידה · בעל הנכבדה · עובד כל עובדה · דלך פדה · מכל
מרודה · ולך רדה · ברב כבודה: עד עמך כרת:
הברית · לעֲבדה כשית · ולקוממית · מן ישית · מליו בכל דלת · לצמיתת ·
רתו יפת · יפת אלהים לכל יפת: וישכן באהלי מקרת:
התשבחות · והמודהות · מן לבבים דעות · היראות · ויראות · הנוראות ·
מכל פאות · בכל הרגעות: אתנתרת:
מי יוכל · יעמד ויסבל · או יסתכל · מה אמלל · בכל שיאל · ובכל פלל ·
ובכל עמל · אלא נביאך מכל: הבריה דאתברת:
דהודיעך זבנים · מתבנים · על חשבנים · מתכוֹנים · על פי הרבנים · דלון
בנים · בכל דר כרוֹנים · חדבנים: לכל עת מירת:
f. 98 מועדים · להנשיאים · מלאים · בכל עת בעים · התשבחים · ומשלחים ·
המנחים · ולקחים: אגר בו מרן רת:
זבנך · דעל חשבנך · ראשם ששונך · דבו פצנך · מן סנך · ובו נתנך ·
לעליונך · על מה ירצנך: וגאלך מן מרורת:
המצרים · הכפורים · ובו מזכירים · המרורים · במצות פטירים · ז׳ יום
מתנטרים · במימרים · אדירים: לך אתבדרת:
בחג המצות · דבו פצות · וככן רצות · מכל קצות · ובו נצות · על
הלחצות · ונצנצות · שני עמודים מתפרצות: עליך אנירת:
והשלישי · דבו יעשה · בכור גרושי · בקציר דתעשי · וינתן לירושי ·
הכהנה ולבושי · בגדי קדשי · עד יפרטו מה נרשי: מן ברכה לך אוקרת:
לך בדכרן · שמות מרון · ומעזרון · במעברון · לחדש בו פחרון · ראשו
שבת[ון] זכרון · במתקע שופרון · לאשר מהרון: בשובת נפש אתיסרת:

[1] Not in L 10.

ובעשור ממו · סליח[ן] לכל אשמו · ומרן בריאמו · שלח רחמו · וכפר אדמת עמו · דרחמו · ואקימו · מתפרין בעולמו: קעום בכופרת:

f. 98b ובששי קעמים · בעובדים רמים · בסכות מושמים · שבעת ימים · בכל המקומים · במאומים · עצומים · על פי רחום הרחומים: כמה יכלותו אמרת:

והיום אשר · דבו עצר · כל מעשה דבר · למימר · תשבחן יתר · מן לב נצר · מלי הישר · כמה מרן אמר: ברבותו דאתיתרת:

תתחני · תתחני · בזה מועד השמיני · דבו תתפני · למשלח מה אתפני · מן זבני · כל ששוני · ותחתם מיני: המועדים דשתמרת:

ובו הצלות · מתקבלות · מן פעלות · מנחות עלות · בטנא מסתבלות · לכהן [1]חבלות · עד תרד טללות · מכללות: בגשמים אתשגרת:

ובו עובד · רב ונכבד · עליך עבד · לו תעבד · הכהן יעמד · והמכתבים תתכבד · והמה יסגד · והכהן יקרא וישתחבד · עד תרד: ברכות לך אתמסרת:

תשרי בביתך · ובבאותך · ובמוצאותך · ובכל חדותך · ותחדד אנשמותך · ותפרי פרותך · ותסגי חדותך · ותקום אתך: בכל אתרת:

ומרן צלותך יקבל · ובכל טוב לך יגמיל וישכיל · לך השביל · ויעני מה

f. 99 את שאל · ויחמל · | ויטלל · בכליל: רצון לא יכרת:

בעמל אדם · ונח ואברם · בעל הקיאם · ויצחק הרם · דאתעקד על הקיצם · ויעקב התם · דהלך פדנה ארם · ופתור כל חלם: יוסף בן פרת:

ובסגיל · אשר אמלל · פה אל פה והכלל · בנור גדיל · וקביל · ספר כליל · לית בו אליל · מורי לישראל: בדברים אדירת:

ותנים · יומה תנים · סגי שנים · בששונים · ובשדכנים · בבטח אמנים · בעמל דמע הנאמנים · בכהנים: דנירותון אנירת:

ובקדוש מן אמר בכתבו · וביום השמיני עצרת:

יתהלל אלהים وتمامه ויתמר תניו كما هو مشروح اولاً עליו שבוע לו עוד ירחמו יהוה וגו״

[1]כרזו לאלה ·	התמיד בישו:
הוא בעל היכולה ·	דלית עובד כמעשו: f. 99b
נודי לו בכל זבן ·	ונהללו ונקדשו:
אשר שלח משה נבינן ·	עבדו ונאמנו ואישו:
טב ספר לו אושט ·	עד אליו תירשו:
יודיעך בו ותקשט ·	זבני קדשו:
המועדים אשר ·	מבגללך אתפרשו:

[1] This and the next piece are not in L 10.

בון תשמח יתר · ויהי לך רב ששו: נטה לך בון שבעה · ניאמים כל אחד במפרשו: אנשמה ושמח טבה · וברכה וממלכה תבקשו: ושבת ושבת ונצחות · לאשר בון תפשו: הדה הם באשמחות · בקבול כל מה תדרשו: מהם דן יומה · מה טבו ומה דבשו: דו למועדים חתמה · ועצרת למי פגשו: יעזרון עליך בטוב · וכל שנה לון תעשו: ועמוד רצונה נצוב · ושופריו יקשו: על כעוס כל דבב · ומפניך כל שנה יגרשו: ויגרש מפניך אויב · ויבידו ויורישו: ויסגי לך הזהב והכסף · ולאלפי רבבה תגשו: ושאלך לא יטרף · ועינני רחמיו לא ימושו: בשלשה ויוסף · אמור גשו נא אלי ויגשו: ומי אמיר עליו וירף · ומי בגדי הקדש לבשו: ובקדושה לא יכרת · משמר דן יומה והששו: דאמר וביום השמיני עצרת · תהיה כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ישתבח אלהים:

f. 100 عليه ايضاً شبوع يقال بعد הא סביאן يقوله זקן הכהנים לא נדע בעלו وكان مثلثه وربعه العم المكرم זקן ישראל שאלה בר יצחק הדנפי יסלח וגו״

ישראל אה סגולה וקדש: אלה לך בחר וקדש: ולכל געויה לך אפרש: דאתה אקר ושרש:

ישראל יהוה אסגלך: ושלח משה נביא בגללך: ועל ידו ספר קדש יהב לך: ומועדים בון אסגלך:

ואפרש לך יום שבתה: ושמו לך אנשמה רבתה: ועליך תשרי בו ברכתה: תמטי בו אנשמותה:

f. 100b מן הבריה אפרשו: ושם כל מועדים ילבשו: כליל קדש מן קדשו: ומן ברכאתו לא תמושו:

מן קדשו אתפרה: שבעה מועדים מספרה: סודיון קמיך נזכרה: קמיכון אה מסתדרה:

הפסח הראש מהם: בו אבהתן צאו כלם: ממצרים על צבאתם: הם ובניהם:

והשני בו על ימה: עברו בשלמה: ואמרו מי כמוך באילים יהוה: עזי וזמרתי יהוה:

והשלישי משלישי: בו סימן רב אתעשי: במשמע קול יהוה ומשה: יצאים מתוך אשה:

f. 101 ככן שביע חדשים: טוביו לא מתנשים: | אודמן בו ארבע קדשים: על חשבן קשטה מתשרשים:

רישה זימון קדש: קדשו גלי כשמש: דו על כל ירחיה מתפרש: ועל כל מועדיה אנגש:

והעשירי מנה כפורים: בו העונות מכפרים: למן יהיו טהורים: מן עדת השמרים:

ומחצתו חג מטלתה: בו תשתמע ברכתה: מפם רב בית כהנתה: לגו קדש גבעתה:

ככן זה יום השמיני: איקרו לא ימני: בו אה ישראל תתחני: ובמועדי יהוה יחני:

שביע מועדיה: וקדש קדשיה: | קדשיו כשמש גליה: עליך אה ישראיליה: f. 101b

מה טבו ומה הדרו: ומה רב איקרו: בו השמח והששון אסתדרו: עליך אה עם ישרו:

اذا حكم السبت يقال دلك البيت

מה טבו מן מועד: עם קרוש שבתה אצטמד: תתחני בו אה עם כבד: וכל שנה ואתון בחסד:

אלה ישימו מברך: עליך ועל סדרך: ואל רצונו יעזרך: אתה וכל סדרך:

[1] דו למועדים חתמת: מאוריו הופעת: דאמר עליו בקדש כל תורת: וביום השמיני עצרת:

תנים יומה חדים: מאה שנה בחסדים: תעשו יומי המועדים · ואתו בשמח וחסדים:

ישתבח אלהים:

دكر من ميمر العم المرحوم عالم العلامه الشيخ
عبد الله التقه ابن سلامه رحمه وגו"

אה ישראל צלי וגו"[2]

والسجدات מועדי الاوله الثانيه בחדש השביעי وتمامها والثالثه יברכך יהוה וישמרך وتمامها[3]

[1] In the margin: .وهدا البيت من قول العم صالح المزكور اولاً
[2] As above, p. 775.
[3] L 12 ends here.

OCCASIONAL PRAYERS.

בשם יהוה הגדול נשרי:[1]

על חתנה וילידה · מן מימר עבד אלה בן שלמה וסעד אלה
בן צדקה הכתארי יסלח לון מרי:

מימרי השמח · הלבב בו ישמח:

L 20, f. 3b اول ما يقول القايل وهو واقف والقدح في يده
לחתנה

ברוך אתה יהוה אלהינו · ולית אלה אלא אחד · ורבותה לה · ושביכון טבין מן אלה: מרי ימלי חדותה · ויעבדנה חדו שלמה · ועקובתה לכל צריכיה · ויטר זימוניה · וחתנה וערסתה יגמלו בחנה וחסדה ואצלחותה:

לילידה:

ברוך . . . . מן אלה · מרי יטר דן ילידה דאולד · ויקוממנה · ויעבדנה נסיבה טבה · וקיאמה לאבהתה · ואהבתה למקוממו וישימו יהוה לחייה אמן:

f. 4 עורן כן פריסה על חתנה מן מימר עבד אלה בן שלמה[2]
עליו הרצון אמן:
בשם יהוה הגדול:

על מעין חכמתה · אקום בממללי: במשתה מן מימיו · נהרה ׳דמלי:
׳דנבע מן לב זכי · טוביכון אה קהלי: יהוה אן תאזינו · למשמע ית קולי:
האיש אשר רוח בו · יתיכן קבלי: וירא בעין לבו · גלגי זה השליח:
f. 4b השליח הצדיק · | דרבואתה׳ חילי[3]: רומה ומכה כהלון · בנסתר ובגלי:
מי כותו בא · בסימן ובפלי: בסהדות העמים · ורז מנה לא פלי:
וחבר אלהותה · וחכם רזי מלי: שם י·ה·ו·ה· רבה · ומאום מנה לא אבלי:
מן יתרית יסתכל · מדעי מן סכלי: ויסיר חן הנפש · ויתיתב[4] מולי:
וישמע מד לא שמע · מן חבתה הפתח קבלי: בנקיבות בן עמרם · בהרמי קולי:
f. 5 בזבן מולדותו · העולם אמלי: נהר אופיע בארעה · וסלק במגדלי:[5]

[1] L 20, f. 3; Cr 19, p. 1: the beginning is wanting in G 2. [2] G 2, f. 14.
[3] G 2 אלי. [4] G 2 ויתיב. [5] A leaf is lost here in Cr 19.

שומיה ותצפינהו · ונורו יוזף במגלי: קרי ולא יכלה עוד · ולמה אלא בגללי:
נוראותו הגדלה · הך מעונה דתלי: ומן יסתיר שמשה · עת ברקיעה תעלי:
ותקח לו אמו תֵּבת גמא׳ · ותשם אתו עלי: שפת היאר והנה · מלאכיה סבולי:
f. 5b ואמו עמידה ואמרה · חלילה תבלי: וחלילה לנורך יכבי · | אה פשוט כלילי:
אה נפשי ורוחי · אה ימיני ושמאלי: הא לוי תשוב · ותטפי גאלי:
וקשטה אמור בכסי · חסלי חסלי: מן מאבד ריחותי · ובר ביתי וסגולי:
׳דלי בו נסתרות · ועל ידו תגלי: מן מחכום רזיה · למהלך בשבילי:
ובו ספיר שמי · ועל ידו גאלי: לבני שבועתה · דנשאתי בגדלי:

f. 6 עורן כן פריסה לילידה לסעד אלה[1] יסלח לו יהוה:

[2] אדרש אשתה׳ נא מעט מים · מן מעין הכמתה: בירה דנבע מימיו · מן לב זכותה:
סבע מן מים חיים · כל דמנה שתה: ירוי לב הצמא · ויזמן לה אסותה:
עמרתי על תרח מקום · וסבתי חלק מן דעתה: דתודיע הידועים · דרכי שלמותה:
f. 6b הך מה ידרשו · | ואנון בבינתה: ידעו הסודים · באהלין אמירותה:
דאני אימרון · בהדה שעתה: ואתרחץ על אלה · ואדרש מנה סעדותה:
ואגלג לשני · בדכרן זאת גליגותה: גליגות בן עמרם · מאורה דנביותה:
שליחה דאלהים · ומימן אלהותה: וספרון דחייה · ומגלי אימנותה:
f. 7 נביה דסלק לטור סיני · ודרס לגו[3] אשתה: ואתכסי בעננה[4] · | ודער במשכן כסיאתה:
וקעם קמי מרה · ארבעים יום ולילותה: צעם לחם לא אכל · ומים לא שתה:
ולא שב על ירכו · ולא דמך שעתה: ולא בטל לשנו · מן מימר תשבחתה:
וקבל מן מרה · [5] תרי לוחי בריתה: ונחת מן טורה · לביש נוראותה:
מן אמטה לזה · ומי יקום על הרדה בניותה: אלא זה משה · מאורה דנביותה:

f. 7b غيرة קציראן كبير ومتمن علي العريس מן מימר עבד אלה בן שלמה ירחמו יהוה:

בגלגי דן נביה · נפרש בעדן קטפותו: שרא ברב צביה · לימי

[1] L 20 لسعد الدين الكتاري. [2] Cr 19 resumes. [3] G 2 om.
[4] G 2 בננה. [5] Two leaves are lost here in Cr 19.

תמימותו: מרכבה רוחה בגויה · האקרים בה אצטמתו: בכל עדניה לאויה · כתינות נקיבותו:

בעת היולידה · בא פניך מדכרו: אל יומה דבה רדה · בגו תיבו ואנירו: נוראותו הנכבדה · יהוה שלח בעבורו: צבאות נגרה · חלוצים למוקרו:

f. 8 קעמים נשאים · בתיבותו בנהרה: נהרה בטל שפחים · ארכן קנומה ושרא: בגליגות מתמחים · רביאני בזה אתקרא: היום נהרי מופעים · משה לגוי שרא:

בין האקרים היום · נבדלתי וגם הוה: יומה הדן יום עצום · צבאות הקדש בו סוביבה: חדו רבה לון במרום · קעמה בי באהן טבה: בזכרו עליו השלום · נתגלג בין כל יצובה:

בשפתי אדבר · בלשן הדבר: ארש ותוך ואחר · בנקיבות זה הגבר:

f. 8b יתגלג ויתפחר · צבאו מלגו ומלבר: | חיל אלה וטהר · קהלו מכל זרע עבר:

הגבר דשמו ט׳ו׳ב: מן הבריה הוא מעתד · יקום יושיע ש׳ב׳ט: יעקב הנדור מיד · פרעה הדר ו׳י׳י׳ק׳ח: נקם נקמת וינגד · יתון לטעם צפחית: שמו משה בן יוכבד:

מן אנה ננציב סלם · וניעל בדרגיו: בדחלה ונשלם · על מן אהלין גליגיו:

עורן בן קציראן על ילידה מן מימר סעד אלה הכתארי
ישלח לו מרי אמן:

f. 9 אסתכל למאום · ולית מאום רב ממו: בו יתגלי רביאן עצום · רביאן נבי לית כמו: קעם ולא יקום · אשר משה שמו: עליו בכל מקום · אה מן אנה שלמו:

שלמו בקל רם · אה עדת ישראל: בכל מקום וגם · בכל יומם וליל: על זה האיש הרם · דאתימן על בית אל: דו משה בן עמרם · הנבי הנאמן הסגיל:

סגיל הבוראים · ויקיר מינה דאדם: [1]ודמע הדמעים · ונשיא נשיאי

f. 9b העולם: | תמחיו מתמחים · ועדותיו בעולם: גליה לראים · כות שמש אימם:

אלהים שלח אתו · ועשה על ידו: סימניו ואותותו · לרביאניו אתעבדו:

מנון עשרה אתו · על פרעה למאבידו: ואל ישראל עדתו · ממצרים פדו:

ועשרה מהם · דביקים בנפשו: לית מהם · לעורנו ייעשו: לא אמטה אחד מהם · זידנה דדרשו: אן יקימו נפשותם · במקומו ולא אתבששו:

[1] Cr 19 resumes.

f. 10 מנו אנשה · אמטה לזה הגבר: הגביר משה אישה · דכל עורנו שקר: וקשט כל מה ארשה · בקדש כל ספר: דו כות שמשה · גלי לא סתר:

לו עמדתי כל ימי חיי · על שער ראשי: מה אמטה ית כותי · למספר גלגי משה: דבתפלותו אקוי · בכל מה אני עשה: אלה אלהי · ימטני מנה מדרשי:

מן אנה נניב וגו'[1]

[2] جوابه من هكهنيم جميعًا

f. 10b סדיר ישר ושביך טבן:

للحفتاوي

ברוך אלהינו:

جوابه

ישר ושביך טבן:

للحفتاوي

לעולם:

جوابه

ישר ושביך טבן: וברוך אלהינו לעולם:

للحفتاوي

וברוך שמו:

جوابه

ישר ושביך טבן:

للحفتاوي

לעולם:

جوابه

f. 11 ישר ושביך טבן · וברוך שמו לעולם:

للحفتاوي

ישתבח אלהים:

جوابه

ישתבח אלהים:

للحفتاوي

ישתבח מרן קמאה:

[1] Ending as the last piece.

[2] A leaf is lost here in Cr 19.

جوابه

ישתבח אלהים:

للحفتاوي

ישתבח רחמנה דלא בטל:

جوابه

ישתבח אלהים:

وبعد ذلك يقول شيخ هكهنيم[1]

אמר שלם ישר · וכל מה אתה אֹתי · אה אמור מימר:

f. 11b ثم يقول القايل حكمه علي العريس من قول المرحوم العم الشيخ الشقه عبد الله ابن سلامه تغمده ونو"

בשם יהוה:

עודני מלך נתֹן · מן אנה ומעלה · ברכרן זה משה · בן עמרם ויוכבד:
ראה׳ ברית אדם · בחתמת בוראיה · כן ברית זה משה · על חסול זכאיה:
הוא הוֹה מעתֹד · מן יומה ׳שתיתה · ומה דהורד על ידו · מן יומה תליתה:
f. 12 הוא עֹץ החיים · | דאתמר בתוך הגן · ועֹץ הדעת טוב ורע · היא ארהותה:
ואמטה לדרגתה · רבתה עליונה · לא אמטה בה אנש · מכל מינה דאדם:
ו‏חזה נוראותה · מתגליה לידה · ודרש מלבשנה · לתרי לבושין:
הנור ׳דלֹבש אפֹיו · מעתיד מן יומה ׳שתיתה · יומה ׳דלֹבש אדם הצלם · לֹבש משה קרן אורה[2]:
וכלילה דאתכתיב עליו · [3]אהיה אשר אהיה · מן ארבע אצטריו · למגלי רבותו:
f. 12b ועל רישה מלעל · עבד ליהוה · מחוֹי עליו · דו מלוא בכלה:
ואלביש יתה מעיל · מתכתיב עליו · ארבע מלין ואנון · [4]יהוה אלהינו יהוה אחד:
ועל שתי כתפותיו · מתכתיב באצבע · איש האלהים · למודע תמימות:
כד לבשון נביה · על רישה דחוריבה · ואתחיל רבֹנה · בעיני קעימיה:
f. 13 ויראה׳ אליו יהוה · וגלל נאר עיניו · עד עמה המראה הגדול · | דאגלא קדֹמיו:
האן הֹך משה · ומן מדמי למשה · ׳דדרֹס באשתה · ולא אנכי מנה:

[1] Cr 19 resumes. [2] Cr 19 עורה. [3] A leaf is lost here in Cr 19.
[4] From here to the end of the next stanza is wanting in G 2.

האן הך משה · ומן מדמי למשה · דכסהו הענן · ונגש לערפלה:
האן הך משה · ומן מדמי למשה · ׳דקרע שגביה · וקדם על מלאכיה:
האן הך משה · ומן מדמי למשה · נביה דיקרותה׳ · חילי רומה ומכה:

[1]عليه ايضاً حكمه علي الولد من قول المرحوم سعد الدين الكتاري رحمة وگو" f. 13b

אלהי קדם יהוה · דמעשיו נוראים · אחד קבל אין לו · בכל הבוראים:
בשגם בן עמרם · ברא ית הבריה · בעבור האדם · ברא בן יוכבד:
גביר האנשים · וגדול העבדים · גדול גאונו · ואפק מלאכי הקדש:
דמע כל האדם · | איש האלהים · דבר אליו פה אל פה · כאשר ידבר איש לרעהו: f. 14
הוא אלהי כל הנביים · וקדקדם ונזרם[2] · העין על זה דעתו · ללבבי[3] הבריה:
ומשה נגש אל הערפל · אשר שם׳ האלהים · וירד יהוה בענן · ויתיצב עמו שם׳:
זולתיו לא מלאך · מאת יהוה אלהים · זה הוא נביא · לכל האדם בעולם:
חובב חלב עלה · אל לבב השמים · חזה בעיניו · | מראות נוראות:
טוב זרח מעמרם · ואופיע מיוכבד · טוב הוא ראות אמו · מראות אלהים[4]: f. 14b
יליד עם ילידיו · אתילד הרצון · יגישהו יהוה · ידעהו ויודיעהו:
כהן מכפר לעמו · אנה וביום נקם · כי ידין יהוה עמו · ועל עבדיו יתנחם:

עורן בן קציראן קטן על חתנה מן מימר עבד יהוה
בן שלמה رحمه الله

f. 15 הלב והעין והרוח · והגויה וכל הגידות: | ידכו מן מדכר בשגם · משה בעל העמידות: שומיה וארעה ומה בון · נבראו על אדות: זה האיש הצדיק · דלית לגלגיו פקידות: ולא מדע ישיג קצה · מה לו מן כבדות: עם יהוה ומלאכיו · לא יגבילו במדות: הוא מניר עלמה · בבתים והשדות: הוא בעל המופתים · הרבות הנכבדות: הוא דמן סיני בא · והביא לנו אש דות: הוא מנדי הלוחות · דעל ידו ירדות: הוא מגלי הקדשים · בעובדים פרידות: הוא עמוד עננה · דאתבנת עליו היסודות: הוא הדמע דמן אדם · והדמות והצלם לו עבידות: | הוא הפליטה דמן נח · דבגללו אתפלט מן f. 15b

[1] Cr 19 resumes. [2] L 20 וקדקדים ונזרים. [3] Cr 19, G 2 לרבי.
[4] Cr 19, G 2 נוראות, from the line above.

אבדות: הוא הסגיל מן אברהם · והזכות לו מתנגדות: הוא בחורה דמן יצחק · דבגללו שם לו פרות: הוא זרע קדיש מן יעקב · לבוש בגדי חמידות: הוא זהרה דמן לוי · ונוראותו יקידות: הוא שמשה דמן קהת · דנע ברקיע הסעדות: הוא כוכבה דמן עמרם · טובין המילדות: הוא משה הנביא · מלך התלמודות: הוא איש האלהים · לא שקר ולא זדות: הוא מביא התורה · ושני לוחות העדות: הוא הצדיק בשליחותו · וכל בוראיה סהדות: הוא דדברו יהוה פה אל פה · במראה ולא בחדות:

f. 16 ايضاً نقيضه علي الولد من قول المرحوم العم سعد الدين ابن كثار رحمه וגו״

סוברו רבה לחיינן · דכרן משה בן עמרם: עדן מגלגל חיים · אקרה מן חיי עולם: דכרן זה האיש משה · הגבר הגביר הרם: אשר לא קעם כותה · ולא יקום עד לעלם: לעלם עלמים · מכל מינה דאדם: הוא דמן ימי הבריה · אתעתד לו הצלם: ומקמי מובאו · אתקרי בשגם: ואתבסרו
f. 16b בממצאו · סדר בוראי העולם: | ומאז רד מקרב יוכבד · ועל הארץ הושם: אדירת מנה עלמה · ונורו עליה אתרים: אבלד ממו הירח · וכבן שמש אימם: וסדר בוראיה אשמחו · במקדום זה הילד התם: וחילי כסיאתה עבדו · מבגללה משתה׳ רם: ואתבסרו ואמרו · מבתר השלם: אתא משה הנבי · נבי כל האדם לעולם: אתא משה הדמע · דכמו לא יקום ולא קם: אתא משה הצדיק · דכל עובדיו שלם: אתא משה הסגיל · דידע דעת האל הרם: אתא משה השליח · בעל העמידה והציאם: אתא משה הנאמן ·
f. 17 דאימנה מרה על עלם: | כסיאתה וגליאתה · ועל בראשית ויום נקם: שלום יהוה עליו · ברכיות הלבב והפמם:

ובתר כן יתמר זה ברנן טרח:

שוב מחרון אפך · והנחם ברחמיך · והשקף ממעון קדשך · וברך את ישראל:

جوابه من الجماعة

תדיר ישר ושביך טבן:

עורן כן אקראו על חתנה מן מימר עבד אלה בר שלמה ירחמו וגו״

f. 17b עני אני עני · בעות ופגעות אדוני · | דלי דלי בעודני · הו ספוקי עם לשני:

בין ידי עבודי אתפלל · ולקבול תפלותי אסתכל · בעתה ועתה יגדל · נא כוח אדני:

גלוגיך ותמיך ואוריך · היא תפלות משה דבה אוריך · ויאמר יהוה סלחתי כדבריך · ואולם חי אני:

ד֗מלא כבודו כל הארץ · ויסגי מספריך ותתפרץ · מתעדר אן לא יתמני עפר הארץ · וגם זרעך ימ֗ני:

השבועה תתקומם לך · ולאחיך ולבנך ולקהלך · ושמרתיך בכל אשר תלך · ופליטה ישאר זה המחנה֗:

f. 18 ונברכו בך כל משפחות · האדמה בארבע הפאות · ואראה֗ אתך כראות אבותיך ותרציני:

זכרונך מאד מתעצם · ועל כל אמי הארץ מתריאם · תחת זרועת יהוה בעולם · ובך אני אפ֗ני:

חלקתי לך נתחות · בברכה הזאת · מני אליך מ֗שאות · בקבול סבע מני:

טר ברכת אישי · במא֗דך ולא תתנשי · וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלהים את בני:

f. 18b ישראל עם ברכתה רבתה · | ב֗מקום ברכתה · דאתגביל בהגרתה · בארץ הכנעני:

כל זה עם ברכה שרוה · בשם יוסף ואחוה [1] · ממגד הארץ ומלואה · ורצון ש֗כ֗ן ס֗ני:

תתמלי א֗ת בב֗רכותך · ברוך אתה בבאך וברוך אתה בצא֗תך · בצלותך ומקראתך וחדותך · תתחני תתחני:

שביך טבן אה אחי · תמצא פרי מקראי · כי האלהים הרעי · א֗תי מעודני:

ומד אנן ידעין דו אלה רחמן · נודי לה · ננציר לה · *נכפת לה [2] · ונשתחבד לגדלה · ונימר עבד אן יתמר לה ·

f. 19 جواب ישתבח אלהים:

עורן כן אקראו על ילידה מן מימר סעד אלה
בן צדקה הכתארי יסלח לו יהוה אמן:

סדרה דאכה ש֗רי · עמי לרז [3] מימרי · דו נ֗פק מן כ֗רי · אשיר וטוב אש֗רי:

הנבון דלו מדע · לרז [3] מימרי ידע · ראה֗ ושמע ורע · במדעך אה חברי:

f. 19b שמע מה אשמיעך · ושים בלבבך ובפיך · מדכר משה נביאך · | והשלם עליו אקרי:

קום בנן עד נקום · כלנו נקרי שלום · אנה ובכל מקום · דאנן בו נשרי:

טובינן טובינן · כל ימי חיינן · אן נגלג פממינן · ונימר בלשן העברי:

[1] Cr 19, L 20 ואחרוה. [2] Cr 19 om. [3] L 20 לזה.

גלגי זה הגבר · הגביר הרם אשר · לית כמו בבשר · דו משה גבירי:

גביר כל העולם · ודמע מינה דאדם · דלא יקום ולא קם · לעלם בכל דרי:

עלמה כותו · | ומן עשה הך עשותו · ומן אמטה לרבותו · ובתיבותו מן שרי: f. 20

ורב גלגיו מי מני[1] · מעט מן רבותו נתני · דעל רישה דטור סיני · מן הסנה אתקרי:

תמן חכמו אל ראה׳ · ואמר עקובתו אהיה · ושמי י·ה·ו·ה · זה שמי וזה זכרי:

סוד זה השם חכם · לא חכמו עורן מקדם · זה רביאן רב וגם · לו רביאן טב[2] עורי:

לו רביאן רב וכבד · על טור סיני אתעבד · ועליו הוה עמד · ואכל מן פרי:

אילן תשבחתה · וקעם בתפלותה · בין חילי כסיאתה · והם בו סחרי: f. 20b

והו הוה עליון · כהן לאל עליון · מתרברב ביניון · והם בו מתפחרי:

ובינם הוה קעם · ארבעים יום צעם · ובתשבחן הוה מנשם · ובתר זה קבל תרי:

לוחות אבניה · מן שומי שומיה · עליון עסרתי מליה · כתובים משני עברי:

הם מן אכה והם מן אכה · ורב סבלון על מכה · | והוה מרבי למלכה · דבקדש נאדרי: f. 21

גלגי דן נביה יתרה · לא נוכל נספרה · מן אימנותו לא תפרע · רישינן אה מרי:

ושמנו תחת צל קורתו · והושיען בתפלותו · והשיב[3] מן ברכאתו · עלי ועל סדרי:

שביכון טבן מן אלה · סיעתה האלה · בדמוכי מערת המכפלה · דריחון טב דריח:

ומד אנן ידעין[4] وتمامه

وبعد ذلك يقول القايل f. 21b

כל שביכון טבן מן אלה · רחמן ורתאה: אהלין דאכה מנוכון · ויתון דלא אכה: יתון דברחקה · ואתון אה שמעויה דבקרבה: אתון דשמעתון אהן ממלל חכמתה · ויתון דלא שמעו: עלינן ועליכון ועליון · ישפען כל ברכאן: דערידין בחמשתי ספרי ארהותה · מבראשית ועד ולא קם עוד:

מגיבים אמן:

[1] L 20 מימני. [2] Cr 19, G 2 om. [3] Cr 19, G 2 add עלינן.

[4] As at the end of the preceding piece.

ובתר זה יתמר צׂרצׂר על חתנה מן מימר עבד אלה בן שלמה
ירצי עליו יהוה אמן אמן:

בשם יהוה: f. 22

הממלל המוחי · המפצי המושיע: זכרון שם יהוה · אלהים ומשה:
כי זכרון שם יהוה · אלהים למחיה: ובזכרון שם משה · הנפשות תחיי:
זכרון שם אלהים · מדכי הלשונים: וזכרון שם משה · עודן טעמונים:
זכרון שם אלהים · מחיי הרוחים: וזכרון שם משה · מורי לכל רוחים:
זכרון שם אלהים · מוסיף כל איקרים: וזכרון שם משה · | להם מקׂרים: f. 22b
זכרון שם אלהים · רחמים ורתוׂאן: וזכרון שם משה · טפי לכל שרבאן:
זכרון שם אלהים · חכמה ובינה: וזכרון שם משה · מאור לכל עינה:
זכרון שם אלהים · לקדש ולברך: וזכרון שם משה · הטוב בכל מהלך:
זכרון שם אלהים · מצליח הדרכים: וזכרון שם משה · מונׂס ההלכים:
זכרון שם אלהים · לזׂכוריו יפה: | וזכרון שם משה · לכל מחץ ירפא: f. 23
זכרון שם אלהים · מזון לנפש והצדה: וזכרון שם משה · משמרת הדת והמדע:
זכרון שם אלהים · לזׂכוריו ישמר: וזכרון שם משה · לעשות ולשמר:
זכרון שם אלהים · מחסי לכל באש: וזכרון שם משה · מפצי מן האש:
זכרון שם אלהים · מלבש קדש לישראל: וזכרון שם משה · מלבשון כליל:
זכרון שם אלהים · אמן מכם לא יבטל: וזכרון שם משה · בענן וכטל: f. 23b
זכרון שם אלהים · יחדד לכם הרצון: וזכרון שם משה · בו תרבון ותפרצון:
ביהוה ובמשה · ובאבות הצדיקים: ובכהנים המשחים · דביהוה דביקים:
נשול לאלה בעמלון ובצלותון · ובציאמון ובסקפנון ובריאמון: אן ירבי חיי כהלכון · ויחני יתכון וידבק יתבון כמה דבק לאבהתכון: ויעׂק לעקיכון · ויסני לסנאיכון: | וימן *סבעה ורוׂחה[1] · ושדכה ושלמה ביומיכון: ובקדוש f. 24
שמו הגדול · יהונו טבן כל שביכון: מגיבים אמן:

[2] نقيضه ايضاً علي للختان [2] من قول المرحوم سعد الدين الكتاري
יסלח לו מרי:

נטהר הלשן והפמם · ונאמר בקול רם · אדכירים לׂטב עד לעלם · כׂדר זכאי העולם:
הצדיקים הנאמנים אשר · עׂשו טוב בעיני אל ישר · ראׂשם אבי כל f. 24b
הבשר · דׂאזרעק שמו אדם:

[1] Cr 19, L 20 סבה ורבה.

Cr 19, L 20 غيرة صُرصُر علي الولد.

[1] וקם ממו בתרו · עשרה אתשרשרו · למי[2] הוה צדיק בדרו · ואמיר לו 'בשגם:

ואתקרי קץ כל בשר · ומן המבול אתפשר · ואתשרשר ממו עשר · מנון האיש התם:

כליל דזכאי · דלו נראה' · אלהים אל ראה' · ואמר לו לך בשלם:

f. 25 לך לך מן ארעך · אל הארץ אשר אראך · כי היא לך ולזרעך · | ירשה עד עולם:

ויקם מן חרנה · וילך דרך אמונה · ואתא אל הר השכינה · ויט אהלו בין בית אל מים:

מים והעי מקדם · באלון מורא מול שכם · ובנה מזבח ויקרא בשם · יהוה אל עולם:

ואמר לו אלהים · מימרים גלוים · והיית' לאב המון גוים · ולא יקרא עוד שמך אברם:

אברהם יהיה שמך · וגוי גדול יקום ממך · וית קיאמי מעמך · ליתו משתרי לעלם:

f. 25[b] ובסר יתה במילד · ברה נצירה דאולד · מן שרה ואתעבד · מבגללה משתה רם:

ובן שמנת ימים הנמל · והגדל והגמל · ומן מרה הוה דחל · ודרך אביו חכם:

[3] ומד דרשו אלה · מן אביו עלה · וית ערפו שלח · למשפך הדם:

וביד אלה אתפשר · ובעלמה הוה מתוקר · ואתיהב לה כל איקר · ושני לאמים ממו קם:

f. 26 שני לאמים לו אתילדו · ולאם מלאם נפרדו · | ואתפרד כל מנון בעובדו · והצעיר הו הרם:

דו יעקב ישראל · דלבש מן הזכו כליל · ובא אל בית אל · וישכב ויחלם:

והקיאם עמו אתקטר · וקם ממו שנים עשר · מנון בן פרת אשר · לעובד ביש לא[4] קדם:

ומנון הכהן לוי · דקם ממו בוצין לא יכבי · דו משה הנבי · בן יוכבד ועמרם:

f. 26[b] דמע הדמעים · ונשיא נשיאים · וסגיל הבוראים · | וקדקד מינה דאדם:

שלום יהוה עליו · ועל מן יקרב אליו · וכל מן ישלם עליו · ישמרו אל קעים:

[1] A leaf is wanting here in Cr 19. [2] L 20 אל מי. [3] Cr 19 resumes.
[4] Cr 19 om.

ביהוה ובמשה · ובאבות הצדיקים · ובכהנים המשחים · דביהוה דביקים:
נשול לאלה בעמלון وتمامه[1]

[2]עורן בן צרצר על גמלה לעבד יהוה בן שלמה חבתה
יסלח לו מרה דיכלתה امين

f. 27 התפלה והתחנון · מן משה אלפתי · ולחם על מזבח · הלבב נתתי: | ולחם
תשבחתה · באהבו ערכתי · על שלחן התשובה · ומהרתי ללכתי: אל מערת
המכפלה · ועליה עמדתי · ונשאתי קולי שם · וגם אמרתי: אה אברהם אה
אמור · הנה נא הואלתי · אתפלל בעד בניך · דרגזה בון אנתיח: אה יצחק
אה אמור · הנה נא זקנתי · עתר לנכח בניך · דדינה לון פתיח: אה יעקב
f. 27b נדורה · אה אמור קטנתי · שאל בעד שבטיך · | לאלהים עד ירתי: ואחרי
זה · אל הר העברים מהרתי · ונשקתי עפרו · ובכיתי וצעקתי: ואמרתי אה
משה · אה אמור כי יגרתי · מן לחץ גדול אליך · מהרתי ללכתי: אתפלל
בעד עמך · כי הו יצעק אתי · קום פן תרבקני · הרעה ומתי: ומשם אל
בית אֿל · הרגריזים שבתי · ועליו בתחנון · ובבכי עקדתי: ובזכות בן
f. 28 תרח · | אברהם שאלתי · ובשעבוד יצחק · דלו עלה דרשתי: וביעקב
נדורה · לשכינו עתרתי · ובמשה הנאמן · שם אתפללתי: וזכרתי צלות
יוסף · אמור הנה חלמתי · ודרשתי לכם · רחמים ואתנפלתי: והתפלה
שם · בעדכם אוספתי · ונתתי את הלב שם · ובנכם הנה אמרתי: ביהוה
ובמשה וגו״[3]

وبعد ذلك نكتب مدح في الامامه الكبري رضي وגו״

פממי יתגלג וראשי יתנשא · ולשני יתפחר במדכר בעלי התשמישה · שמשי
משכן יהוה דכל מנון אמשח · בשמן משחת הקדש והבגדים לבשה · אנון
f. 29 אהרן[4] הלוי אקר הכהנה וארשה · ונשיא נשיאי הלוים בנו · | דמיתוביתו
נשא · ומי קנא למרו והות הכהנה לו שרשה · מתשלשלה מן כהן אל כהן ·
ביד בניו תפושה · מן גביר אל גביר שלשלה קדושה · כל זבן בזבנו תמידה
לון מורשה · ואמטת בדן זבנה לדן ירושה · הכהן הגדול فلان *דמן נוף[5]
אבישע · אהן הו דבחרו מרו · ודרגיו[6] נשא · אהן הו בעל המיתובה ·
הגדלה המתפרשה · אהן הו הפליטה הרברבה הקדושה · אהן הו דבו
סוברות עלמה וחדות הנפש ומדרשה · יהוה יאריך בחייו ויגרש מפניו כל
29b רשע · | וישם זרעו בעלמה · מספר הפרי והדשא · בעמל האבות הצדיקים
הטהורים השלשה · ובעמל משה בן עמרם מביא התורה הקדושה · ובעמל
סהבו פינחס דקנא לאלה והמגיפה גרשה: מגיבים אמן:

[1] As at the end of the last piece. [2] This piece is not in place in G 2.
[3] As at the end of the last piece. [4] L 20 הכהן. [5] G 2 בן בן. [6] G 2 דרכיו.

ايضاً مدح في هكهنيم رصون يهوة عليهم امين امين[1]

אתפחר ואתגלג · בדכרן בעלי המיתובה: מיתובית כהנתה רבתה · מה
שפירה ומה טובה: עם הדורות דבאו · ועם הדורות דתבא: | אנון בעלי f. 30
הברית · בממשלה הקשיטה הכתובה: מן קנאו סהבם פינחס · ועד עתה
אקבע: זה הבנין על יסוד · גלי בתורה והמצוֹה: מן האיש חסידך · בעל
המעמד בחוריבה: דנסיתהו במסה · ותריבהו על מי מריבה: ואתקוממת
ירשה לזריעיון · ואלמתון נציבה: ובקוממותון בסור לישראל · ואיטֿבות
לבבה: אנה תמצאו ברכתה עמון · מאת יהוה יהובה: ודן רבה דקהלה
فلان · דנקיבאתו מתרברבה: ארכון בית כהנתה רבתה · ומסחנה וכוכבה:
שֿמור ארהותה קדישתה · וספֿרה וכתובה: מדבר חשבן קשטה · | מיתב בו f. 30b
זבניה על יתובה: לביש כליל כהנתה · ובים טהרותה טבע: יהוה יאריך
ביומיו · וירחק ממו כל תועבה: וישמרו וישמר מן יאהבו · ויזמן לו מכל
עקה רבח: וברכאתו על הקהל · בכל זבן אלהים יישיבה: בשלשה והמלך
והנביא · ומקריבי הזבח: ובאבוה פינחס · דעצר המגיפה והשיבה:
מגיבים אמן:

ايضاً فيهم رضي الله تعالي عنهم امين

אטהר פממי · וראשי אשאו: | ואקדש לבבי · בדכרן לית כמהו: כמהו f. 31
לית אתפרש · בממללים כי הו: קם בפני ולבי · עד לשני אשלחו: בדכרן
בית כהנתה רבתה · פניכון אקראו: קומו על רגליכון · ואציתו ושמעו: כי
במשמעו כל לבב · יתרברב שמחו: כי אנון ארכוני · עלמה ושמחו: בהם
הברכות · בכל אתר יתפרחו: בהם הקדשים · ירבו בדמעו: בהם כל עון
ופשע · יהוה יסלחו: בהם הדבבים · יזעו וייראו: בהם כל טוב וחסד ·
יתסגי זרעו: בהם כל דבר רע · יהוה לא ישמעו: בהם כל אוצר טב · f. 31b
יהוה יפתחו: דמהם כוכבה · דקהלה ומופעו: ארכון בית כהנתה רבתה ·
דלו הברית לקחו: ירשה לו לבדו · ובתרו לזרעו: רבנה דדכרנו · טב
כדבש משמעו: מרי יאריך ביומיו · מאה שנה בזהו: וישימו פליטה גדלה ·
לקהלו ומשפחו: וישמר כל מן י[א]הבו · ויפתח לו תרחו: בזכות הזכאים ·
דנירותון אופעו: ובדדו משה · דאמר לעמו אל תיראו:
מגיבים אמן: f. 32

وبعد ذلك نكتب بيوت تدكير في هكهنيم بني لوي كثر الله وגו״

נתפחר בדכרן שרתי יהוה הכהנים · בני לוֹי אשר להם טוב הכנים ·
כנותון וחנותון בדרגים עליונים · עליונים על נותר השבטים ולון חלקי

[1] This and the next piece are not in place in G 2.

הקדש נתינים · נתינים מן מרון אדון כל האדונים · אדונים אנון אן תפשו
מיתוביתון במשמר קדש כל אלפנים · אלפן ארהותה דאתיהבת על יד
f. 32b דמע כל מימנים · | מימנים הם על הקדשים הן הו̇ת עובדיון ׳מתקנים ·
ואנון לבני ישראל כו̇ת עמודים ואדנים · בצלותה ותשבחתה בסדר הערנים ·
יהוה יוקרון במשמרו · ויניר לון הלבבים והעינים · ויסגי מהם ויטיב לון
בכל המכונים · ויפקח עיניהם למשמר והמימר דבו יהונו חכומים ונבונים ·
וישמרם יהוה האם על הבנים · בשלשה ומי אמר הלוא לאלהים פתרנים
והנביא הצדיק משה דמע הנאמנים · ובאהרן ובניו מקריבי הקרבנים :
מגיבים אמן :

f. 33 [1] עורן כן בהם *מן מימר עבד יהוה בן שלמה [2] ירחמו יהוה אמן :

נשוב עורי לדכרן בעלי ברית כהנתה · כהנתה דאתפרשת והיא כהנתה
תניאנתה · מן כהנתה קמאיתה ותניתה לעבידתה · עבידת הקדש עליהם · בין
דמעי כל אמתה · ולון תרומת הקדשים · הן שרו בקדישותה · ולון חלקים
סגים מן יהוב כל מתנאתה · דאמר למשחה ולבניך לחק עולם · ואונפו
על זה תנופתה · בעמידותה לפני העם למשמר עם הדורות לון ממשלתה ·
f. 33b הן דבקו כנותון על הקשט · לון אגרים רבתה · | מן יהוה ומן ישראל
טוביון בזאת דרגתה · יהוה ישכילם אל רצונו ויצוה׳ יתון ברכתה · ויפרי
פרותם במשמר אגרתה · ויחיל דרגיון ווסיפון בבוננותה · בשלשה וויסף
דקם בממלכתה · ובנביא הצדיק דמע דנביותה · ובאהרן אשר לו טב
מיתוביתה :
מגיבים אמן :

[3] עורן כן בהם יהוה ירבי מספרם :

f. 34 כהני יהוה דיתון פרוטי הברכה · על עדת ישראל [4] אשר בון מברכה ·
ברכה תמימה מן המכינים לברכה · בכם אה כהנים יתצלח כל מלאכה ·
בכם הצדיקה יתגלי דרכה · בכם דרך קשטה ישתמר הלוכה · בכם הברכות
יהוה יורכה · יברך אתכם יהוה במיני הברכה · ויקים משכנה ביומיכון
ויתנצב בנכח · קדש גבעתה ותתחדש הממלכה · לכם אמן קריב ולא תסור
f. 34b מנוכון לא כה ולא כה · | בנביכון משה תהיה יומיכון טבין זכה :
מגיבים אמן :

وبعد ذلك يقال تذكير هشمريم كثر الله وغو"

סמוכינן וארכונינן עדת השמרים · הסדורים אנה · ובכל האתרים ·

[1] A leaf is wanting here in Cr 19. [2] L 20 om. [3] Cr 19 resumes.
[4] G 2 השמרים.

דאנון הך שלטנים בין העם הסוררים · יהוה יהריג לשנאיון קמי הצררים ·
ויפרש מה בין ידיון בטובות ואיקרים · ויפדי יתון מכל עקה | ומן ידי f. 35
הממזירים · ויניר פניו אליהם · ויכפת כל גֹּבֹרים · ויפלטון בבל דרך ויפתח
לון טב אוצרים · ויפשרון מכל לחץ ויניר לון הנורים · ויפקח עיניהם עיני
השמרים · וישמרם יהוה וישמר מה לון מן הברים · בשלשה ויוסף אשר
אשביר למצרים · ובנביא הנאמן משה דמע הספרים:
מגיבים אמן:

[1] ايضًا فيهم يهوه يسجي منهم امين بعمل مشه هنامن امين
נתגלג עורי בדכרן · | הסמוכים והארכונים: כוכבי הקהל בבל אתר · f. 35b
והנם הך אדונים: עליון ארכוני · הבנין מתבנים: הקעים פניהם · קמי
השלטנים: בהעובד והמימר · בכל האזבנים: הנתינות מהם תנתין · להדלים
והאביונים: ואנון על דרגיון · כות עמודים ואדנים: יסגי יהוה לון · כל
טובות וחננים: ויסעדם על מה אנון בו · בין זאת הסנים: ויסגיר מפניון
תריח רגזה · ויפתח תרח הרצונים: ויסטי שרב פנותה · וממנה יהיו מתפנים:
אל רחב רחותה · וימי הרצונים: | וישמרם יהוה · אדון כל האדונים: f. 36
ויעמֹר אתריון · וישׂמם בכל עת ששונים: ולא ימושו בשמחה · וזהו רב
ושדכנים: באבות השלשה ויוסף · ודמע כל מימנים:
מגיבים אמן:

עורן כן בהם עוד:

ארכוני קהלה אשר לון עמודים · מה טבם מן ארכונים אשר לון הידים ·
הידים דיפרשו לנן בטובות וחסדים · חסדים לא תכרת רק יתון מתחדדים ·
מתחדדים על עמה יתרים תמידים · תמידים צדקתון באברים ובגדים · f. 36b
[2] ישמרם יהוה נכבד הנכבדים · וישובו אל הרצון בקדש המסגדים · וישפטו
אמן על עשׂים וקדקדים[3] · בעמל השלשה האבות הטהורים הפרידים ·
ובעמל הנביא משה בחור המלמדים:
מגיבים אמן:

وبعد ذلك يقال فاتحه للعريس وهو הזבוג من قول المرحوم الثقه عبد
الله ابن سلامه رحمة الله וגו״

בשם יהוה: f. 37

בקל רם נימר · רב אלה אלהיה · חילה דברא אדם · לפריה ולרביה:
מִבגלל פרותה · ברא ית אדם · ואבדילו על בוראיה · בדמות והצלם ·
וחלין מנה חוֹה · עד מנון יתקומם · מן ישבח שם יהוה · בבל לילה ויומם:

[1] Not in place in G 2.
[2] In G 2 a leaf (f. 43) is out of place.
[3] G 2 ומחמדים.

אדם וחוה · תריון אתכנשו · במיסון גן עדן · למרון ישמשו · ואזדבגו
בחדו · וזהו וששו · וביניון שרת אהבותה · והות נפשה קשורה בנפשו:

f. 37b הזבוג לאוי על כל אנש · דו ראש כל גזירה · הנפש בו תנשם · ותשמח
בו יתרה · הא טובי לדיזדבג · ויעבד כל איקרה · [1] כזבוג אברהם בן תרח ·
על שרה ועל קיטורה:

הזבוג חכמה רמה · דו כות כליל · וכות בוצין מניר · יזרח על המזדבג
בכל יומם וליל · הא טובי לדיזדבג · וילך בטב שביל · כזבוג יצחק נצירה ·
על רבקה בת בתואל:

הזבוג אתעבד · בדיל הפריה והרביה · עד יקום מן ישבח · למלכה רמה
f. 38 חיה · | הא טובי לדיזדבג · ותהי עובדיו ייה · כזבוג יעקב ישראל · על רחל
ועל לאה:

הזבוג עובד טב · בו לאנשה אתפחרת · יתפחר בו בין עמו · וישמח בו
בכל עת · הא טובי לדיזדבג · ולכל טוב ואיקר יצמת · כזבוג יוסף
הצדיק · על בת פוטיפרע אסנת:

הזבוג כות בוצין מניר · יזרח על המזדבג נורו · וכות תרח טבן · ישמת
מי בו יעברו · הא טובי לדיזדבג · ויעבד מה ירצי מרו · כזבוג משה בן
עמרם · על צפורה ברת יתרו:

f. 38b

وبعد ذلك تدكير اكعريس

באהלין דאזכרו · ישמר דן חתנה · טבה [2] ויקירה · וסמוכה רבה וארכונה ·
וקראה וצלאה · *דלו טב דכרנה [3] · וחשובה וכתובה · *ונאירה ומבוננה ·
וידועה ומשירה [4] · ועובדיו מתקנה · *ומעיני העדה וחשוב חשבן קשטה ·
ושמור קדש כל אלפנה · וזקן צלותה ומתקן מקרתה · ופרד דן זבנה ·
ועשה טבהתה · לגו כל עדתה [5] · אה מן שמו אדוני فلان · מזדעק בין אהן
f. 39 זימונה · מה טבך מן חתן · כל עובדיך כשרנה · | יהוה ימלי חדותך · ויסגי
לך חננה · ונטורך יהוה · יכולה דיאנה · בעמל משה בן עמרם · נביה
מימנה:

ايضاً في العريس

מן דכרנך אצא · ואל דכרנך אעבר · אה שמש ההתנים · מה טבך מן
גבר · תתמלי חדותך · ותמטי מה תסבר · ותתחני באתתך · ותשמח בה
יתר · ונעמי לך בר קריב · בין קהלה יתגזר · ותקום מנך פרותה · ותתצלת

[1] In G 2, ff. 45–48 are out of place. [2] G 2 סהבוז. [3] G 2 ונאירה ומבוננה. [4] G 2 om. [5] G 2 וריםורה ומשירה · ומתקן מקרת קדש כל אלפנה · ועשה כל טוב וחסד · דלו טב דכרנה.

f. 39b בכל דבר · | ונטורך יהוה · הצדיק והישר · בעמל השלשה והמלך · ומביא קדש כל ספר:

ثالث بيت فيه ايضاً

חתנה טבה · יהוה ימלא׳ חדותך · מה טבך מן חתן · ומה טב חזותך · מה טב מיכלך · ומה טב משתיתך · מה טב בגדך דלבשתני יתון · ואני קעום בתשמישותך · יהוה יסגי איקרך · ויחיל מיתוביתך · ויקום ממך אמן · בנים סגים כוֹתך · ברוך אתה בבאך · וברוך אתה בצאתך:

לאבי חתנה:

f. 40 אבי חתנה · | דבהם אתקרי · גבר גביר תמים · בכל עובדיו מריח · בסדר עדניה קעם · מצלי וקרי · מבונן במדעו · בחור כל שמרי · עבוד טבהתה · הליך דרך מרי · יוסיפו אלה מן טובו · וירבי אמן ויפרי · אה מן שמו ארוני فلان · מזדעק בין כל קהל שמרי · יהוה [1] ישמר חייו · ובאתרי קדשה ישרי · בעמל השלשה ודקנאו · איש מצרי · בקדוש שם יהוה · דבקדש נאדרי:

לאחי חתנה מן מימר אב סכוה הדנפי:

f. 40b [2] אחי חתנה · | גלגיו רביאנים · הגבר התם אישר · סדר עובדיו מתקנים · דו סהבה טבה ויקירה · דלו טב דכרנים · וקראה וצלאה · וכל מעשיו כשרנים · וחשובה וכתובה ונאירה · ומכליל הנבונים · וסמוך קהלה וארכון קהלה ועשה טבהתה · עם כל דלים ואביונים · אה מן שמו فلان · מזדעק בין הזימונים · יהוה ישמר חייו · ויתן לו טב מתנים · וישמר חיי בניו · וילמדון קדש כל אלפנים · ויזדבנו קרוב בשלם · ושמח ושדכנים · ויתן לו יהוה · מן טובו מתנים · בעמל השלשה ומי אמר · הלוא לאלהים פתרנים:

f. 41 اذا كان له اخ ثاني من قول المرحوم العم الشيخ مرجان الدنفي عفي عنه

וכבן אחי חתנה · לו אזכר אני · ואפתר נקיבותו · במפרט לשני · מה טבו מן נער · דמו לא עמת עיני · ויקירה וקראה וצלאה · ועובדיו מתקני · וחשובה וכתובה ונאירה · דלו טב דכרני · אה מן שמו فلان · מזדעק בין זימוני · יהוה ישמר חייו · ויתן לו טב מתני · ועקובתה לו קריב · יזדבנ
f. 41b בשמח ושדכני · בעמל השלשה האבות · דבמערתה שכוני · ובעמל יוסף הצדיק · ובן עמרם הכני:

في جد العريس

כהבי חתנה · הגבר הנבון · התמים הידעיו · דהוא בבל טוב נכון ·

[1] Some leaves appear to be wanting here in Cr 19. [2] The next five pieces appear to be wanting in G 2.

דמדרשו עובד טוב · עם כל עשיר ואביון · לא יכרת צלותה · בכל אתר דו שכון · ולא יבטל מן מקרתה · לבדו ועם הזימון · אה מן שמו אדוני פלאן · בין כל הקהל נבון · יהוה יאריך ביומיו · וכיומי נח ישימון · ויתן לו הברכה · ויושם לעדתו מטמון · וישמר בניו וקריביו · ובעלמה יוקרון · בשלשה ויוסף[1] · ומי שם הלוחות בארן: f. 42

غيرة في عم العريس اذا كان عالم عايل نظم العم الشيخ مرجان الدنفي عفي وغو"

עביבי חתנה · אב עלי אזכר · ואפרט גליגאתו · בין סדרה דאסתדר · האיש הגביר התם · דבלבו המדע יערף כמטר · דו סהבה טבה ויקירה · וכל עובדיו כשר · וקראה וצלאה וחשובה וכתובה · וללב חדות וסובר · ונאירה וידועה ומבוננה · דלו טב מדבר · וריטורה ומשירה ומעיני העדה · ושמור קדש כל ספר · וחזן צלותה ומתקן מקרתה · ונשיא ישראל בזה הדר · וחשוב חשבן קשטה ופתורה · | וכל מעשיו יתר · ופרד זבנו בחכמתו ודעתו · f. 42b והמעשה והמימר · ואבי יתום ואלמנה · הלוך דרך אל ישר · וסמוך קהלה וארכון קהלה ועשה טבהתה · ולא יוכל פתור יפתר · סדר נקיבותו · דרבת על המספר · אה מן שמו אדוני פלאן · מזדעק בין עם ישר · יהוה ישמר חייו · ויסגי לו כל איקר · ויצוה׳ הברכה בין ידיו · ויפתח לו טב אוצר · וישמר חיי בניו · וילמדון קדש כל ספר · ויעמי חדותון קרוב · וימטי בון מה יסבר · בעמל השלשה האבות · ודקנאו פוטיפר · ובעמל נביה רבה משה · דמע כל הבשר:

f. 43 غيرة في اولاد عم العريس من نظم المرحوم العم الشيخ مرجان الدنقي عفي عنه

בני עביבי חתנה · גלגיון ייה · ומעשון מתקנים · בבל עובדיה · יקירים קראים צלאים · דלון טב דכרניה · חשובים כתובים ונאירים · וחדות הלב וסובריה · וסמוכים וארכונים · ועשוי איקריה · יהוה ישמר חיין · ויוסיפון מן טביה · וישמר חיי בניון · ויתלמדון קדוש כתביה · ומן לא אזדבג מהם · יזדבג קרוב בשלמיה · בעמל השלשה האבות · ופתור חלמיה · | ובעמל משה f. 43b בן עמרם · רבון דנבייה:

في خال العريس

עזיזי חתנה · דקעם קמי · דו גבר נאיר פלאן · דבהם אשתמי · לית מדעו לא יבא · עליו מרמי · עשה׳ כל טוב וחסד · תמיד עם יתומי · בני אמתה

[1] G 2, f. 52 והמלך.

בכל עת · וכבן עם כל מי · ידרשו מן המסכינים · ועם כל מן לו יעמי · יוסיפו אלה מן טובו · ויקים לו קיאמי · הזכאים השלשה · ויצליח בצלחות דפתר חלמי · פרעה ואתעבד מלך · וכממלכותו לא אתעמי · ובעמל קטף
f. 44 כל נשמה · | אשר הושם בתבת גמא:

في اقارب العريس

וקריביו דמנון · סמוכה וארכונה · ארכון לית כותו · לגו כל עדנה · מתני צלותה ומקרתה · ועובדיו מתקנה · במה ידרש עשותו · בטב חכמה ובינה · מיטיב למסכינים · בממלל לשנה · אה מן שמו فلان · מזדעק בין זימונה · יהוה ישמר חייו · ויסגי לו חננה · וישמר בניו על לבו · ויתן לו טב מתנה · בעמל השלשה ויוסף · ודמע כל מימנה:

ايضاً في اقارب العريس اذا كان זקן:

[1] וכבן סמוכה וארכונה · הגבר הנבון · התמים הידע · דהוא בכל טוב נכון · דמדרשו עובד טוב . . .[2]

f. 44b ايضاً بيت في اقارب العريس نظم العم الشيخ مرجان عفي וגו"

[3] קריבי חתנה · בעל גליגותה · אב עלי אזכרו · בין סדר סיעתה · דו סהבה טבה ויקירה · וכל עובדיו כשיתה · וקראה וצלאה וחשובה וכתובה ונאירה · ובעל בוננותה · וידועה וריטורה ומשירה · ומעיני עדתה · ומתקן מקרתה וחשוב חשבן קשטה · וים דעתה ובינתה · ואבי יתום ואלמנה · הלוך דרך טבהתה · ופרד זבנו בחכמתו ודעתו · ונשיא משפחתה · וגדול
f. 45 זקיני צלותה · | ואמור כל חכמתה · וסמוך קהלה וארכון קהלה ועשה טבהתה · וחדות הלב וסוברותה · וסדר נקיבותו רבים · עד כי חדל מספרותה · [4] אה מן שמו אדוני فلان · מזדעק בין קהל עבראותה · יהוה ישמר חייו · מאה שנה תמימותה · ויסגי איקרו · ויפרי לו פרותה · וישמר חיי בניו · וילמדון קדוש ארהותה · ויעמי חדותון קריב · וימטי למסברותה · בשלשה האבות · ופתור חלמותה · ובעמל נביה רבה משה · מאורה דנביותה:

في اقارب العريس والعروس

f. 45b קריבי חתנה והרסתה סגים · ואתציק עדנה · | על נתחתי יתון · בין אהן זימונה · ומן דכרתי יתה · ואתקצרתי בדכרנה · ומן לא זכרתי יתה · אשביענה

[1] G 2, f. 52. Not in L 20.
[2] As above, p. 835, top.
[3] Not in G 2.
[4] Cr 19 resumes.

באלה רחמנה · אן לא יסב עלי · כי עבד עבדו אנה · ונטורכם יהוה ·
יכולה ממנה · בעמל השלשה ויוסף · ומי כסה גביותו עננה:

غيرة

כל קהל ישראל סגים · זעורן ורברבן · לא ימושו ויהיו · תמיד בחדבן ·
אה סדר סיעתה · מן אלה כל שביכון טבן:

جوابه من الجماعه ישר:

ايها الواقف علي هذا المجموع المبارك اعلم وفقك الله تعالي ان جميع ما كان f. 46
تقدم فيه من الابيات التذاكير التصرف فيه الي القايل ان يذكر الي
كل من هو علي قدر علمه وعمله ومعرفته ومقامه بحسب ما يليق
والله اعلم

وبعد ذلك نكتب نقيض בקל רם للولد *من قول الشقه عبد الله ابن
سلامه [1] رضي الله عنه

גזרת הגזרה · שרוה מן אברם · והיא ברית על יד משה · הצדיק בן
עמרם:

f. 46b כל יליד לעבראי · בשמיני יתגזר · | קיאם מן אלהים · עם אברהם
אתקטר · וביאר על יד משה · כמה יהוה אמר · בקצת אשה כי תזרע ·
וילדה זכר:

אברהם חפר ביר · ומשה לה כרי · ונפק ממנו מים · לצרים מררי ·
והחיים היא טובה · מעתדה לכל עברי · לא ישתה׳ מנה · לא זר ולא נכרי:

טובי עבראי · נטורי זה הקיאם · אנון הסגולים בו · מבלעדי כל עם ·
f. 47 כמה יהוה אמר · ולנו בתורה חכם · והיתה בריתי בבשרכם · | לברית
עולם:

ומן לא יתגזר בשמיני · יהי עקור · וליתו מן עבראי · וזה גלי לא סתור ·
נבדיל אנחנו · ונצפי בעין המאור · בין הקדש ובין החל · ובין הטמא ובין
הטהור:

יהוה כרת ברית עם האבות · בדיל סגיל זרעם · ואקימו בחסדו · כאשר
נשבע להם · ולנו בתורה חכם · ובזה סוברם · ולא ישכח את ברית
אבותיך · אשר נשבע להם:

f. 47b בעמלם ישתמר · אמן דן ילידה · | ויתרבי ויגדל · ויהוה אמן לו סעודה ·
ויתלמד תורת יהוה · ומה בה מן פקודה · בקדוש שמו הגדול · יכולה נכבדה:

[1] Cr 19, G 2 من نغم . . . سعد الدين الكتاري.

ילידה דאתילד · אלהים ישמרו · משמרה תמימה · ובחייה יעמרו · ויתרבי ויתלמד · קדוש כל ספרו · בקדוש שם יהוה · אל צדיק וישרו:

ילידה דאתילד · בחדו ושלמותה · ישמרו על לב אביו · משמרה תמימותה ·
f. 48 ויתרבי ויתלמד · קדוש ארהותה · | בעמל משה בן עמרם · מאורה דנביותה:

لابن هكهن הלוי:

ילידה דאתילד · מן בני לוי · ישמרו יהוה · והברכה לו יצוה׳ · ויתרבי ויתלמד · קדוש כל כתבי · בעמל דדו משה · הנביא הרבי:

لابن زقن يشرال

ילידה דאתילד · מן זקן ישראל · ישתמר בעלמה · ויתרבי ויגדל · ויתלמד תורת משה · הנביא[1] הסגיל · בקדוש שם מרן · המלך הגדיל:

في ابو الولد[2]

f. 48b אבי ילידה · גלגיו יזכרו · ונקיבותו תזכר · בין קהלו וסדרו · האיש התם · דלה כל איקרו · *אתה אה יקירה וקראה וצלאה · דכל מעשיו יתרו · וחשובה וכתובה ונאירה · ועובדיו כשרו · וידועה ומבוננה · וחדות הלב וסוברו · וסמוך קהלה וארכון קהלה · ועשה טבהתה · דלו טב מדכרו ·[3] אה מן שמו فلان · מזדעק בין קהלו וסדרו · יהוה ישמר חייו · ויקום ממו רבו ופרו · וישמר חיי בניו · ובטוב יזכרו · וויסיפון מן הטוב · ובעלמה
f. 49 יתעמרו · בעמל השלשה והמלך · | *ומביא קדש כל ספרו:[4]

[5] في اولاد عم الولد تاليف العم الشيخ مفرج ابن يعقوب المفرجي رحمة وגו״

מן דכרנך אצא · ולדכרן בני עביבך אעבר · הנבונים הידעוים · בכל מדע ומימר · סמוכי הקהל · אנה ובכל אתר · עשוי הטוב · רברבים האיקר · יהוה יסני חסדיון · וושיעון מכל דבר שקר · וישמר חייון · ובטוב לון ידכר · וישמר חיי בניון · וילמדון קדש כל ספר · בעמל השלשה ויוסף · ודמע כל הבשר:

وبعد ذلك يذكر القايل للاقرب بالاقرب كما تقدم في قول العريس وبعده يقول كل קהל ישראל סגים

[1] Some leaves are wanting here in Cr 19.

[2] L 20 om. heading.

[3] G 2 יקירה וקראה · לקדוש כל ספרו · וצלאה ונאירה · וכל עובדיו כשרו · ומיטב למסכינים · בכל אתר ובשערו · וריסורה ומשירה · וכל מעשיו יתרו · וסמוך קהלה וארכון קהלה · וחדות הלב וסוברו.

[4] G 2 ומן אמר לו לך אל פרעה.

[5] L 20 om. this piece.

جاري عادة قرايه السوره بعد اتمام القول فلما ينتهي القايل من التذاكير
المذكوره يقعد ويقري כי בשם ואברהם זקן بنغم قراية الفصول في نوبة يوم
السبت ويقري الذي علي يمينه السوره التي بعدها ثم يقروا سوره بعد
f. 53 سوره الي ان يصلوا ויצחק בא במדבר[1] | يقراها العريس ويقولوا جميع
الجماعه الحاضرين וינחם יצחק אחרי אמו بنغم ثقيل ويقولوا بعد ذلك
الجماعه كلهم תורה צוה לנו[1] كلها الي اخرها ויימרו בתר זה שיראן שני
בתים ميمنه وميسره

f. 55 כל טב לדריה שבתה . . .[2] מן כותך באלהיה:

[3] والتاني يقولوه هكهنيم جميعاً

תתדכרון בטב שבותיה . . .[2] וקמיו נסגד:

وبعد ذلك يقري الحفتاوي כי בשם: ויצחק בא במדבר: علي وزن السور
f. 55b الدي ينقرو في الاعياد علي الكتاب في הכנשה: | ويقول بعد ذلك שנים
בתים فاتحة ויצחק ترجوم من قول التقه عبد الله ابن سلامه رحمة וגו"

יתרבי שם יהוה · רחום הרחומים · המלך התמיד[4] · עצום העצומים ·
f. 56 דשלח משה בן עמרם · הנביא התמים · וגלא על ידו · מצות רמים · מנון
חקת הזבוג · ארש המצות לסגולי העמים[5] · חקה לא תכרת · לעלם
עלמים · שלום יהוה עליו · בכל דרי העולמים:

جوابه من هكهنيم جميعاً

בכל הימים רבותה לה · ישר ושביך טבן · וברוך אלהינו לעולם:

ايضاً تاني بيت من الجمله المذكوره والله اعلم

f. 56b נודי ליהוה · ונרבי לשמו · | דבחר הזכאים · דבעלמה קמו · ראשם אדם ·
ואתשרשרו בשלמו · ואמר לא טוב · וחליץ חוה ממו · וזבגם בחדו · עד
הזכאים מנון יקומו · ואתגלת זאת החקה · על יד נבי לא קעם כמו · כן
יתצלח דן חתנה · ויישימו תמיד בשמח ושלמו · ויקום ממו בנים טבים · בון
יזכר שמו · בעמל נביה רבה משה · דאלהים ארימו:

جوابه من هكهنيم

ישר ושביך טבן · וברוך שמו לעולם:

ובתר כן יימר חבתה ויצחק בא במדבר תרגום ברנן מתודע:

f. 57 בשם יהוה:

ויצחק אתי במדברה · באר לקעימיה חזי · והו דער בארעה דרומה ונפק

[1] L 20 gives the passages in full. [2] As above, p. 70. [3] Cr 19 resumes. [4] Cr 19, G 2 התמים [5] In G 2 the remaining leaves are not continuous, and much is wanting.

יצחק למצלאה בברה זבן רמש · ותלא חזותה ועגל · והא גמליה אתין · ותלת רבקה ית הזותה · ועמת ית יצחק · ונעתת מן על גמלה · ואמרת לעבדה מן גברה זעיה · האזול בברה לזימונן · ואמר עבדה הו רבי: ונסבת צעיפה ואטמרת · ותנא עבדה ליצחק · ית כל ממלליה דעבד: ואעלה יצחק למשכן שרה אמה: ונסב ית רבקה והות לה לאתה ורחמה: ואסתובר יצחק בתר אמה:

جوابه من هكهنيم جميعًا

ישר ונביה רבה מימנה מנדי ארהותה קדישתה · ירותה דחייה יתברך לעלם · וברוך אלהינו לעולם וברוך שמו לעולם:

f. 57b تمت اقاويل الافراح بعون الله الملك الفتاح وحمده وبعد ذلك نكتب بيتين فاتحة ترجوم الولد نقيض العريس من قول المرحوم يعقوب ابن اسحاق
f. 58 ابن سعدون رحمة الله تعالي عليه امين

בשם יהוה:

יתרבי שם יהוה[1]. . . מנון חקת הגזרה · ארש המצות לסגולי העמים · על יד אברהם בן תרח · דגלגיו ריאמים · | חקה לא תכרת[1] . . . וברוך אלהינו לעולם:

ايضًا تاني بيت من الجملة المذكورة

נרבי ליהוה · התמיד בריאמו · דברא העולם · ובברית אדם חתמו · ומלבין כל הימים · ברך זה היום ועצמו · וגלא חקת הגזרה · על יד אברהם
f. 58b דכרת עמו קיאמו · דבאדה נמל קנומה[2] · ובזה הוה תמו · | ואתשרשר זה הדבר · מן נבי אל נבי דלא קעם כמו · עליו נקרי שלום · ברכיות פממו · בעמלו יטר דן ילידה · ויתלמד בעולמו · וישמר חיי אביו · וישימו תמיד בשמח ושלמו · בקדוש שם יהוה · התמיד בקוממו:

جوابه

ישר ושביך טבן · וברוך שמו לעולם:

ובתר כן יתמר וילך איש תרגום:

ואזל גבר מבית לוי · ונסב ית ברת לוי: ובטנת אתתה וילדת בר · וחזת יתה הלא טב הוא: וטמרתה תלתה זהרים · ולא יכלת עורי למטמראתה:
f. 59 ועשת | לה אמה ספינתה דברדי · ועמרתה בטין ובזפת: ושוית בה ית ילידה · ושוית בסופה על ספת נהרה[3] · ואתקוממת אחתה מרחק למחכם

[1] As above, p. 839. [2] L 20 קנומו. [3] G 2 ירוזה.

מה יתעבד לה: ונעתת ברת פרעה למחסי על נהרה ׳ ורביאתה אזלים על יד נהרה ׳ וחזת יתֿ תיבותה בגו סופה: ושגרת יתֿ אמתה ׳ ונסבתה ופתחתה ׳ וחזת יתֿ ילידה והא רבי בכי ׳ ורחמת עליו ברת פרעה: ואמרת מן ילידי עבראיה דן ׳ ואמרת אחותה לברת פרעה איזל: ואזעק ליך לאתה מינקה מן עבראתה ׳ ותיניק ליך יתֿ ילידה ׳ ואמרת לה ברת פרעה אזלי ׳ ואזלת אלימתה ׳ וזעקת[1] יתֿ אם ילידה: ואמרת לה ברת פרעה רבי יתֿ ילידה הדן ׳ והינקתה לי ׳ ואני אהב יתֿ אגריך: ונסבת אתתה יתֿ
f. 59b ילידה ׳ ותיניקתה ורבה רביה: | ואנדיאתה לברת פרעה ׳ והוה לה לבר ׳ וזעקת[1] יתֿ שמה משה: ואמרת הלא מן מיה משיחתה:

جوابه من الحاضرين جميعاً

ישר ונביה רבה וגו״[2]

تمت اقاويل الافراح بعون الله

f. 60 בשם יהוה:

وبعد ذلك نكتب زفه الي العريس تقال ليلة العرس وليلة الاحد من نظم سيدنا الريس يوسف رضي الله عنه امين

לאלהים אשלמֿת ׳ רוחי כד חֿכמֿת ׳ כי הו רחום וחנון ׳ רב חסד ואמֿת:
לאלהים קדמֿת ׳ את רוחי אשלמֿת ׳ את נפשי עד תלבש ׳ כבוד ואתפחרת:

هذه بيتين التقبيل الاوليات

f. 60b אֿל עליון שמו ׳ | האחד בריאמו ׳ הקדם על הכל ׳ לא מֿאז ולא מֿאת:
ברואה[3] דברא ׳ אדם מן עפרה ׳ בדמות אלהים ׳ וימלא ברוח חכמת:
גדל בה ובמדע ׳ מבדילות עד ידע ׳ גדלות עבודה ׳ לא יתר ולא פעֿת:
דעבד באשתה יומים ׳ מה בארץ ובשמים ׳ דשֿבת דלא מן דוש ׳ בֿשביע ׳לשבֿת:
f. 61 השבת קדשו ׳ ואבדילו ואפרשו ׳ | היום המתכוֿן ׳ לשמר משמרת:
ומשמרתו למודע ׳ בעזוב כל עבידה ׳ וזאת אות הברית ׳ אשר לא תכֿרֿת:
זכרון לקמאי ׳ וטובי לזכאי ׳ זכרון מבראשית ׳ ישיג אל אחרית:
חכמה תודיע הך מה ׳ עלמה קם על מה ׳ חתם לא משתרי ׳ ולא תת עורן לתֿת:

[1] Cr 19 below (p. 845) וזעקתה.

[2] As above, p. 40.

[3] A leaf is wanting here in Cr 19.

f. 61b טוביה דטביה · [1]מסב מן סביה · טובות רבות רמות · | ממעל אל מתחת:
יתחנו ירושי · פקוד ספר משה · יפה לון עם קדש · טובין מן משפחת:
כל יתובון תמה · מן יגון ושמח · כל כלום על שבע · מתיתב בטוב עת:
למועדיכון שבעות · מן יומי השמחות · לא תמוש על קשטה · צמיתה ומצמת:
כשרשרה מקדם · מעל ימי אדם · מצדיק לצדיק · מורשה לו לקחת:
f. 62 נותינה לנביא · נאמן בו ונביע · נדרש תפלותו · בעלמה ובאחרית:
סוברותו לנו · בעלמה וזומנו · סמיכים בדתו · ולו היינו תחת תחת:
עליונים אנן · קשטה שקית בנן · עמוד קשטה עמד · לא יזע ולא ירתת:
פנותה וחלילה · לא תפני ולילה · פני פניך לעינים · כתב קשטה מירת:
f. 62b [2]צדיקים שברו · | הא טובי שמורו · צל קורתו דגל · היום וממחרת:
קשטה לא יכסה · ולו הושם בכסי · קטנתי מכל החסדים · וכן מכל האמת:
רבו למרה דכלה · ביראה ובדחלה · רבה דיתב לן · כל טוב ביתוב לעמת:
שבחו למרן · בנציר כל סדרן · שמותו קדשו · דעל כלה עצמת:
f. 63 תנו חדו תנו · | באיקר וחסד וחנו · תחת הקלם הטוב · דבו נפשה אשלמת:

فصل عليه ايضاً له ايضاً

אל עליון שמו · לית לגדלו דמו · ממן בריאמו · באיקר ואתפחרת:
בריו צעור אמן · באוצר טובה מזמן · לכל באש סמן · למי סביבו באת:
גדול גבור נורא · אדון הגבורה · מלוך לעל ולרע · ממצא בכל עת:
f. 63b דמות לית לגדלו · גזיו טבן פעלו · בדד פרד אין לו · אורך ואחרית:
על חסדה באטחי · ולטובה אברחי · סלוחה לחטאי · ולבול מה אשמת:
ומי אשר יוכל · יודה אתו על כל · טובי דאנדה הכל · דו כריה דלא פעת:
זאונה אדונה · חיולה רביאנה · ממנה חנונה · וחילו אנשמת:
f. 64 היה דלא ימות · | לית לגדלו דמות · שבלל העצומות · דו מוחי לכל מת:
טובו עלי יתר · וחסדו טב עד מותר · מקדם ומבתר · כל טוב ממו אחת:
ימינו תרחץ · כל אויב ומנאץ · דו ירפא וימחץ · כל רב קמיו באת:
כי כל דרכיו משפט · אל בצדיק ישפט · יום יאז במשפט · ידו בתשלמת:

[1] Cr 19 resumes. [2] Two leaves are wanting here in Cr 19.

f. 64b תתודי אה מלכה · ברומה ובמכה · תתרומם אה מורכה · | דת רם ברוממת:

فصل ايضاً عليه ايضاً له رضي الله عنه

על משה שלמת · את יומי בכל עת · כי הו רום הנביים · בדכרו ארימת:
אלהינו בֿדד · וכן משה פרֿד · לית דמו מן ירד · ועד יום התשלמֿת:
בגללו אתבֿרת · הבריה דאתבֿרת · ועלמה עמֿרת · יום מולדו אסכמֿת:
f. 65 גדול שמו ורם · | אקרו עליו שלם · לית דמו באדם ·[1] בעלמה ובאחרֿת:
דכוֿתו לית ימֿצא · בבל פאת ארצה · מקצה ועד קצה · טוב מי ספֿרו ירֿת:
על ידו סימנים · עצומים רביאנים · אתעשו בסקפנים · כסיאן לא אגֿלֿת:
ומי זה יוכל ימֿני · רבות משה ויתני · אלה אמר מימֿני · בנביותו אסילת:
f. 65b זרז לידה אֿתי · | אל ההר אה בר ביתי · כל כלום עשיתי · לירך הו מצמת:
אה משה אה משה · אה נביי ושימשי · לית לנו שלישי · וכמוך לא אקימֿת:
טוב מן במשה יימֿן · עם הזכאים יזמֿן · יגוז אל גן עדן · ימצא כל טוב חדת:
יסידו עולמים · בארץ ובשמים · כי הו נבי תמים · ולא לנביותו תולדֿת:
f. 66 כל מדעים אמרו · כד בספרו קֿרו · | לו לא עפר אֿקֿרו · מה צדקנו כי מת:
תמידה נביותו · ואלה ביחדאותו · קדם באלהותו · לא יתר ולא פעת:

فصل مدح في العريس له ايضاً

אה חתן אה יפת · טובותיך עדפת · נאירותך היא תֿניר · על עלם אספפת:
אה חתן אה סֿמוך · דבבך הי במֿוך · לא ראיתי כֿמוך · בעלם ולא אקֿפֿת:

في هكهن هلوي

f. 66b ישים לך אישמחתה · אה מן מבית כהנתה · יתן לך יכלתה · וישם לך אשלמֿת:

فيه ايضاً

אה כהן אה עצום · מיתוביתך תרום · ואני בין ידיך קעום · וכן עֿמֿד לשרת:
אה חתן אה ארכון · אה מן הו לֿטוב נכון · יעמיר לך כל מכון · עד תנח בו לשרת:

[1] Cr 19 resumes.

אה חתן אה יקיר · צלמך בוצין מניר · אלהים לך יאיר · וילבישך כבוד ואתפחרת:

f. 67 אה חתן אה עמוד · | אה מן הו בטוב עמוד · אלהים לך יהי סעוד · על פתח דרך ללכת:

יפה תאר ויפה מראה׳ · לך צוער בד כמרמרי · גבות קשים ועינים תראה׳ · כות הגור לפרכת:

[1] לך צלם יזרח · כות השמש והירח · תבואתו כפתר ופרח · מפניך קטפת:

اذا كان له دقن

מניר ולך טוב זקן · ואתה בעובדיך מתקן · ישים לך פרקן · מכל יגע אשלמת:

f. 67b ראותך כות מלך · והנור פניך יערך · | ואני בין ידיך הלך · וכן עמד לשרת:

في هكهن هجدول

פתח עיניך ולשמישך הבט · ראותך כות שליט ושופט · אה דמע כל שבט · ודמע כל משפחת:

אה חתן אה כבד · בין תרי הכהנים עמד · כל דבב דלך יבד · ושנאיך יכפת:

אה מנור אה כוכב · על במתי הדרך תרכב · ותשמח משמח כחגב · על כל משמע עצמת:

f. 68 אה גבירי ואדוני · | אלהים לך יחני · וישימך בשמח ושדכני · יפת אלהים ליפת:

יעמר אלה שעריך · וביתך ואתריך · וחייך אמן יאריך · בעמל אבולי הנותרת:

יברכך יהוה וישמרך · וירבי איקרך · ויסני מספרך · ותתצלח בעלמה ובאחרת:

וישם לך שלום · ויעמר [2] לך כל מקום · עד תרבי ותרום · היום וממחרת:

f. 68b וישמר חיי אביך אדוני · ויהוה לו יחני · בחדותך ויתחני · | וישם לו אשלמת:

וכן ישמר חיי תלימך · ויסגי ממו וממך · וכל טוב לו יסמך · דחסדיכון נפנפת:

اذا كان له اخ ثاني

וכן ישמר חיי תלימך אחר · ואלה לו יאיר · פניו ולבו יניר · וידע כל חכמת:

[1] Cr 19 resumes here.

[2] A leaf is wanting here in Cr 19.

וכן ישמר חיי קהלי · שׁמעיו ממללי · דאתיתׄב על ימיני ושמאלי · צמיתה ומצמת:

f. 69 ביתך מׄלי טובה · בקשט לא לׄזובה · | וכן זעורה ורברבה · דחסדיכון נפנפת:

אה מניר הצלם · תהי תמיד בשלם · באהבותך עלם · עתה אשתותׄפת:

נאירותך יתרה · תניר על כל ארע · כי פניך כירח · מתחת המצנפת:

אתה בעלם דמע · כי דרכיך ריאמה · תהי תמיד בשמח · ודבביך בשׁפחת:

f. 69b טובותיך מן ישום · חסידותך תרום · | דאתה נקיא מכל מום · לא דק ולא ילפת[1]:

Cr 19, f. 85 جاري عادة قرات ليله السته عند الولد يبدا الامام בריך אלהנו بنغم كجاري عادة بدو الصلاه في ايام السبوت ولما ينتهي منها يقول

ברוך אתה יהוה . . .[2] וישימו יהוה לחייה אמן:

ثم بعد ذلك يقرا כי בשם ויהי אברם علي نغم الفصول ويقرا الذي علي يمين الامام السوره الذي بعدها وهي ואתה את בריתי תשמר · ويقرا الذي بعده שרי אשתך · ويقرا الذي عليه الدور ויעל אלהים ثم يقرو للحاضرين جميعًا جمله וילך איש عبراني ويعيدوها ترجوم هكذا

f. 86 ואזל גבר מבית לוי[3] . . . משיחתה:

f. 87 واذا كان المولود بكر يقرو קדׁש לי عبراني ويعيدوها ترجوم هكذا

ומלל יהוה עם משה למימר קדׁש לי כל בכור פתוח כל פגר בברי ישרון באנשה ובבימתה לי הו ואמר משה לעמה דכרו ית יומה הדן דאפקתון בה מן ארע מצראי מבית עבידה הלא בתקוף אד אפׄק יהוה יתכון מדן ולא יתאכל חמי יומה דאתון אנפיקין בירחה אביבה:

وبعد ذلك يقولو للحاضرين هدا البيت الشيران خفيف جمله

f. 88 אמדינה ייה . . .[4] דכי מדינתה: ורבותה למלכה וגו״

ثم بعد ذلك يقول الامام ברוך אתה יהוה كما تقدم وبعده يقرا الذي عليه الدور הנה אנכי وبعده يقرو للحاضرين جمله אשה כי תזרע عبراني ويعيدوها ترجوم هكذا

ומלל יהוה עם משה למימר מלל עם ברי ישרון למימר אתה כד

[1] Then follows the reading from the Law, in which L 20 ends (on f. 72b).
[2] As above, p. 818 (לילידה), but with ורמשיכון for ושביכון.
[3] As above, p. 840.
[4] As above, p. 68.

תזדרע ותילד דכר ותסתב סבעה יומים כיומי סבת סבתה תסתב וביומה תמינה יתגזר ית בסר ערלתה ותלתים יום ותלתה יומים תתב באדם דכוה בכל קדש לא תקרב ואל מקדשה לא תיעל עד אשלמות יומי דכוה ואם . . .[1]

f. 91 בשם יהוה רחמנה:

جاري عادة الختانة المباركة الله لا يقطعها من بيت يشرال امين

כי בשם وتمامها ישתבח באריה דכן ברא בראשית كلها

בריך אלהנו وتمامه

ויאמר אלהים יהי רקיע וגו״

f. 97 בריך אלהנו كلها تقيل شويه وبعده يقال מרה דאלהותה

من قول الامام مرقه رضي וגו״

מרה דאלהותה · דילך הי רבותה · דאיקרים רברבים · לאהן דשוי מסי:

רבו רבה עד מותר · דאנן עמין אכה · צעורה יקירה · מבינה ביד אלה:

f. 98 קנומן דבינה · תחמדה רבה · | מתנה מן אלה · קעים עד לעלם:

הא מעמי חדו · חיולה רבה · יתרבי חילה · דכן עבד:

וטובי אבהתה · דכן עמין · בר לביש · בגזרתה:

וטובי ילידה · דלבש בה קמאה · דו מצבוע מדכי · דלא במים:

ובחור חיול · דלא מפסל · ובריה לעלם · לא בטלה:

אברהם לבש בה קמאה ובניו · וילידי ביתו · ופקד למן דאתי בתרה · ילבש בה:

ומן דלא לבש בה · ביומה תמינה · ליתו מן עבראי · ולא מקדש:

ילידה דאמטו · מלבש בגזרתה · יטרנה אלה · סקוף שומיה:

f. 99 ילידה דאמטו · מלבש בגזרתה · | ישפר ויקלע · וימטי לדרג סיבותה:

ילידה דאמטו · מלבש בגזרתה · ימן ויורך · בלבושה דחיולה:

הא מקרם קרס · מקסקם · אדכיר לטב גרמון · אסורה רומה:

وبقولو للحاضرين الي ابو الولد مه שמה يقول لهم فلان يجاوبوه יתנטר مبارك

وبعد ذلك يقول الامام وهو واقف والقدح في يده ילידה דאתגזר من

قول سيدنا هكهن هجدول العزر اخو سيدنا ابيشع المصنف رضون וגו״

ילידה דאתגזר · אלהים לו ישמר · משמרה תמימה · ובעלמה לו יוקר:

هذا بيت التقبيل

[1] The rest of the passage is wanting in Cr 19.

f. 100 אלהים הישר · אין עמו אֵל נכר · ישמר זה הזכר · ובטובות יתגזר:
ארון האדונים · ישמר הכהנים · וסדרי ארכונים · וחייהם ישמר:
אה מן אנה שרי · בזאת האתרי · אשמח במימרי · בטובות הזכר:
ישר הישרים · ישמר השמרים · וישם לון השרים · בכל מקום ואתר:
אה אביו אשמע · מימרי ובו אשמח · כי משמעו יתמח · לכל אשה וגבר:
אה אביו טובך · אשמח בלבבך · ויצרך וחשבך · אנצירון להישר:
אה אמו אשמעי · מימרי ואשמחי · ועליו לא תיראי · אלהים לו ישמר:
אה אמו טובותיך · בבניך וחדותיך · ימלי חדותיך · יהוה הישר:
כל מן יבוא אליך · ישמח ליך ויחני ליך · אלהים ישמר ליך · זה הבן הזכר:
f. 101 מילדתו אשמעי · לטובות מקראי · האלהים הרעי · חיי זה הזכר:
אלהינו אלה · חייך אמן ימלא · וירפאך מכל חלה · מה טבך מן נער:
אלהים יחני לך · אה אביו וישמר לך · אנחנו באנו לך · תן לנו זהב עשר:
וזה לאוי עליך · אה אביו ועליך · אה אמו ועל קהליך · תנו לנו שכר:
מודאה תמיד לאלה · על כל מאום נודי לאלה · ותמיד נשבח לאלה · הצדיק והישר:
תתברך אלהנן · ואלהי אבהתן · תתהלל אלהנן · אה צדיק אה ישר:
ילידה דאתגזר · وتمامه

f. 102 هذه تقال ليله السته وليلة الفريضه من قول الامام مرقة رضي ونو"

בשם יהוה רחמנה:

מלכה דמקומם עבידאתה · יטר ית ילידה לאבהתה:

يعاد تقبيل

בעמל אדם וקמאותה: בעמל שת וחליפותה: בעמל אנוש וקראותה: בעמל חנוך וצלאותה: בעמל נח וזכותה: בעמל אברהם ונסיותה: בעמל יצחק ונצירותה: בעמל יעקב ונדרותה: בעמל יוסף וחלמותה: בעמל משה ונביותה: בעמל משה ושליחותה: בעמל משה וצלותה: בעמל משה
f. 103 ותפלותה: בעמל אהרן וכהנתה: בעמל אלעזר ומימנותה: | בעמל איתמר ופקידותה: בעמל פינחס וקנאותה: בעמל יהושע ונגדותה: בעמל כלב ותמימותה: בעמל השבעים ומלאכותה: בעמלם ישמרכם אה עדתה: ויטר ית ילידה לאבהתה:

ايضًا علي الولد علي نغم ילידה דאתגזר: من ميمر ادونن هكهن هجدول فينحس رضون וגו"

[1] מודאה לאלה אשר ׳ נתן לנו זכר ׳ פניו מניר הדר ׳ יהוה לו ישמר:
נשבח התמיד ׳ דנתן לנו יליד ׳ פניו מניר חסיד ׳ מה טבו מן זכר:
f. 104 אלהים הישר ׳ אין עמו אל נכר ׳ ישמר זה הזכר ׳ ובטובות יתגזר:
אדון האדונים ׳ ישמר הכהנים ׳ וסדרי ארכונים ׳ וחייהם ישמר:
אה מן אנה שרי ׳ בזאת אתרי ׳ אשמח במימרי ׳ בטובות הזכר:
אלה אלהיו ׳ ישמרו לאביו ׳ ולאמו אמן יחיו ׳ ולקריביו ישמר:
f. 105 אה אביו ארוח ׳ ורבך תמיד שבח ׳ מן צרותך תרוח ׳ ותתנצל מכל צר:
אביו תן לנו ׳ ובזהב טטפנו ׳ וירד עלינו ׳ הטטף כמטר:
כל מן יבוא לך ׳ ישמח לך ויחני לך ׳ אלהים ישמר לך ׳ זה הבן הזכר:
אלהים יחיו לך ׳ אמן וישמרו לך ׳ אנחנו בחנו לך ׳ תתן לנו שכר:
אביו תן לנו ׳ מן טובות אלהנו ׳ ואכילנו ואשקינו ׳ יין טוב חמר:
f. 106 אה אביו הטיב לנו ׳ וכספים תן לנו ׳ ומתוקה [ה]מתיקנו ׳ מתוקה מן שכר:
אה אביו טובך ׳ במה נתן לך רבך ׳ יפרך אמן וירבך ׳ בבנך הזכר:
אה אביו אשמע ׳ מימרי ובו אשמח ׳ וביצרך אתמח ׳ ושבח להישר:
אה אמו טובותיך ׳ בבניך וחדותיך ׳ ימלי חרותיך ׳ יהוה הישר:
אה אמו אשמעי ׳ לטובות מקראי ׳ האלהים הרעי ׳ חיי זה הזכר:
f. 107 אה קריביו כהלכון ׳ יהוה יחגיכון ׳ | וישמרו אמן לוכון ׳ מאה שנה לו ישמר:
אה ישראל כהלכון ׳ אלהים ישמרכון ׳ ויבד דבביכון ׳ כל מן זד ואתגבר:
מילדתו טובותיך אתי ׳ במה בו הגידתי ׳ מה חסיד הילד דקבלתי ׳ פניו מניר הדר:
בראש ובתר ׳ נרבי הישר ׳ למומינו סתר ׳ הו יבד כל גבר:
בכל לילה ויומם ׳ תמיד נקרי השלם ׳ על משה בן עמרם ׳ דמע כל הבשר:
קצרתי המימר ׳ עד יהי הדר ׳ כי טובות כל מימר ׳ טובו מה אתקצר:
f. 108 ואני העבד פינחס ׳ מן זרע פינחס ׳ הו סהבי פינחס ׳ פינחס בן אלעזר:
אה מן שמע מימרי ׳ אן אתמחך מימ[רי] ׳ אגיב למימרי ׳ ואמר אלף ישר:

[1] With an Arabic version in Cr 19 and G 2.

f. 110 בשם יהוה הגדול:

فاتحة كتاب عرس لكاتبها العبد الفقير مسلم بن مرجان الدنفي عفي الله وגו"

עבד עלי בכל מימר · נפשי במאדי אשמר · מן מימר הרע רק אזכר · יהוה הצדיק והישר:

עשה מיני התמחות · בבוראיו המתחלפות · דבריה אל בריה לא תמצא דמות · האן פתור יפתר:

רבות עשותו הגדלה · דרבותו אחזת כלה · השמים והארץ וכל גבולה · על זה רמש וצפר:

נודי לו תמיד · עם כל שעה תתחדד · דברא אדם פריד · ואקים חוה לו עזר:

ובגדלו זבנם · ובחסדו אקים זרעם · ובכל פאת שמם · והארץ בהם עמר:

ומן סגיל זרעם נאמנים אקים · כל אחד בדרכיו מקים · ונח איש צדיק ותמים · ומי הברית עמו קטר:

ובנו דאתפשר מן המאכלת · ומי בשתי נשיו שרת · ודלקח בת פוטיפרע אסנת · ובאפרים ומנשה מנה אתבסר:

f. 111 ומן עמרם אתא הגביר · משה דזרח משעיר · ואופיע מהר פראן והדיר · נורו על כל אתר:

דהביא תורה תמימה · אחזה כל קשט וחכמה · ולא יחז בה מומה · לא קדם ולא בתר:

ומצות בה חכם · וחקת הזבוג עליון קדם · דבו אנשה יהי תם · ויתצלח בכל דבר:

בעבור כן בשנת كذا وكذا

ايضاً فاتحة لكاتبها مسلم ابن مرجان المذكور وגו"

מלי תשבחן אדבר · בלב יראה מנציר · למן לעלמה סדיר · נשא עון ופשע:

שמו י·ה·ו·ה · האל הנראה' · אהיה אשר אהיה · דחסדיו פרישה:

לשמו הללו · ורוממו לגדלו · הצור תמים פעלו · בתר מה השמים נשא:

מתחת אפריש הארץ · ובתר חשכה אורה קריץ · והמים למקום אחד קבץ · ותדשא' הארץ דשא:

f. 112 עשב מזריע זרע · וברקיע השמים אזרח · כוכבים מנירה · וביומה חמישה:

אמר ישרצו מיה · שריץ נפש חיה · ומן ארעה מפוקיה · חיה ובהמה ורמשה:

ישתבח באריה דכן ברא · דחתם מה אתברא · באדם מן עפר ארע · וחמשה גללים בו כנשה:
ויניחהו בגן · וששת ימים בה שכן · ונפל עליו תרדימה ויישן · וחלץ חוה ממו לו לאשה:
ובטובו זבגו · ואוזף בה גלוגו · ושמח מלבר ומלגו · ונפשו קשורה בנפשה:
ואבנה׳ ממנה שת · וממו אתקוממת · שלשלה טהורה אתשלשלת · עד בא מי התבה עשה:
הצדיק בדרו · ועשרה מן בתרו · מנון מי אראה אליו מרו · ובא אליו אנושים שלשה:
ודלקה רבקה בת בתואל · ומי פגעו פנואל · ויקרא את שמו ישראל · ובנו דמלכו אנשא:
ומן לוי אתא קהת · וכוכבי עמרם מופעת · דמחלציו מוצאת · זהרה ושמשה:
אנון הכהן המשיח · והאנשיא המושיע · נביה רבה משה · קטף כל אנשה:
f. 113 מהביא תורת אמת · אחזה לכל חכמת · בעלמה ובאחרת · נאמן בקדושה:
ופקודים בה מקוי · ובחקת הזבוג מצוי · הא טובי הא טובי · בצדיק תפושה:

בעבור כן בשנת כדא וכדא

ايضًا فاتحة مختصرة لكاتبها عفي عنه مولاه

מה טב זה הדבר ·	דבו אשרי ואימר:
בשם הצדיק והישר ·	אשר ברב חכמה:
שקיח וברא ועשה ·	אדם מן היבשה:
ואקים חוה לו אשה ·	ואדבק בה ורחמה:
להם זבג בשלם ·	וזכאים מנון אתקומם:
עד בא גביר העולם ·	ואדירת ממו עלמה:
משה היה שמו ·	לא אתקומם כמו:
לא בתרו ולא קדמו ·	ואל יום התשלימה:
f. 114 השליח אשר הביא ·	כתב קשט רבי:
ומצות בו מצוה׳ ·	לקדש כל עמה:
חקת הזבוג מנון ·	דבה רב הששון:
ויסור כל היגון ·	והפריה תהי ממה:

בעבור כן בשנת כדא וכדא

ايضًا فاتحه لكاتبها عفي الله عنه

מפני נקרא · חן הנפש ניסירה:
ונימר בלב ירא · בדביות הפמם:
שבחות עצומות · למן לו רב השמות:
דברא מה בשמים והארצות · וחתם הכל באדם:
לאב הבשר בראו · וחלץ חוה מצלעו:
חבנם בחדו וזהו · וכד מנון אתקומם:
מן ארצו לאלהותו · כל זכאה בזכותו:
עד בא נאמן ביתו · משה ברה דעמרם:
השליח הקדקד · דליתו שקר ולא זד:
ולית כותו ירד · ליום שלם ונקם:
ראכתב קשט אנדי · וחקת הזבוג הודיע: f. 115
דבה זהי וחדי · ובה אנשה יהי תם:

בעבור כן בשנת כדו וכדו

בשם יהוה רחמנה · החי דלא ימות :[1]

جاري عادة الكره الله يدفع عن جميع قهل يشرال السو لما ينتقل المتوفي الي رحمة الله تعالي ويشرعو فى تغسيله ويوضوه وضو تمام وبعده يحموه بالماء العذب ويقرو للحاضرين כארזין ואמרים · الي تمامها وبعدها يقولو מרי אתרחם עליכון ומצדק חייכון ועבד לוכון רתו · סלח למן דעבר יסלח לו יהוה · واذا كانت امراه يقال יסלח לה יהוה · וכי בשם وتمامها ويبدو يقرو ختم من בראשית · الي ان يصلو في القراه והיה כי יבאו يحملو المتوفي الي التربه ويمشو قدامه بالقراه من והיה כי יבאו · الي ان يصلو قوله تعالي وهو اصدق القايلين ראו עתה כי אני אני הוא · يبقو بقية للختمه الي ان ينزلو المتوفي الي المدفن يقولو ראו עתה ويكملو للختمه ويقولو תורה تقيل وبعدها يقال

ולית ממן לעלם · אלא אלה לגדלה :

כל דמן מין אדם · געז שביל אדם : והקעים הוא אלה · דמבתר ומקדם : | ולית ממן וגו״ Cr 15, f. 3

כל חיים ′בטולים · וכל דרים נטלים : והקעים הוא אלה · גדול הגדולים : ולית וגו״

כל סהב וכל טלי · בעפרה יפלי : והקעים הוא אלה · חדה דלא בלי : ולית וגו״

כל קטן וכל גדול · בדן מותה אזול : והקעים הוא אלה · גדול על כל גדול : ולית וגו״

כל עתיר וכל מסכין · בדן מותה הלכין : והקעים הוא אלה · מלך על כל מלכין : ולית וגו״

כל גבר וכל אתה · מקברים באדמתה : והקעים הוא אלה · מלוך כל ממלכתה : ולית וגו״

f. 3ᵇ לא אתה ולא גבר · אלא המות עליו יעבר : והקעים הוא אלה · לדאתי ולדעבר : ולית וגו״

כי כל מה אתברא · מעזר אל עפרה : והקעים הוא אלה · סלוחה סוברה : ולית וגו״

[1] Cr 15, f. 2ᵇ ; L 19, f. 1ᵇ.

כי כל חי ימות · מן סדר הבוראות: והקעים הוא אלה · אלהי הרוחות: ולית וגו״

כי כל חי מאֹת · וכל סקוף כי נחֹת: והקעים הוא אלה · רב חסד ואמת: ולית וגו״

اذا كان كهن

לא נבי ולא כהן · מן מותה ימאן: והקעים הוא אלה · האל הנאמן: ולית וגו״

واذا كان زקן ישראל يقال לא נבי ולא זקן: ايضاً البيت الاتي يقال للكهن والعالم

f. 4 כל מעשיו חכמה · וכל דרכיו משפט: והקעים הוא אלה · אל בצדק ישפט: ולית וגו״

דשפט במותה · וזה מן חכמתה: והקעים הוא אלה · מרה דאלהותה:
ולית מומן לעלם · אלא אלה בגדלה: דו מגז כל דרין · וחיי עולם דילה:
ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

ولما يطمو القبر بالتراب يقولو جميعاً

טבה מברי עלם · ואנדה לגוה׳ אתוים · ברא יתון מן לון טב מנוחים · יעמלון ויסון אגרון · יתרבי דאנדה אתוים · ויזדכי מיבל האזולים · זכאים ונביים מתו · ומן מורך בחייה אלא אלה לגדלה · נרבן קנומן · ונימר יהוה זכאה · ואנן חיביה:

מרי אתרחם עליכון · ומצדק חייכון · ועבד לוכון רתו · סלח למן דעבר יסלח לו יהוה:

واذا كانت امراه יסלח לה יהוה:

f. 4ᵇ ויסלח למאתי | הרבנים · ולמאתי הכהנים · ולמאתי כל קהל ישראל הנאמנים · נשיה וגבריה · סהביה ומליה · ולא ישבק אלה מה לחין בלחצון · ולא מתלת מתלתותון · וידיק ברחמיו על כהלון ברבחו מדילה · דו אלה רחמן ורתאה · עבוד מה דו בעי · ולא עורן ימעי · קשטה יהוה עבד · וליתו נסב אפים · אֵל אמונה שמה׳ · וכל פשרונה׳ קשט · סלח לעמך ישראל הסגודים להרגריזים · יסלח לו יהוה · او יסלח לה יהוה · ויסלח למאתינן · ולמאתי כל קהלינן:

وينقري للمتوفي مغسل ثلاث ايام علي الصباح او الي ان يعدي السبت بحسب الامكان وهذا ترتيب مغسل الرجال

מרי אתרחם עליכון · ומצדק חייכון · ועבד לוכון רתו · סלח למן דעבר · יסלח לו יהוה:

כי בשם יהוה אקרא · והבו גדל לאלהינו · הצור תמים פעלו · כי כל דרכיו משפט · אֿל אמונה ואין עול · צדיק וישר הוא · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

ויקח יהוה אלהים את האדם וגו״[1]

ישתבח קעימה דלא מאת:

f. 5b ויהיו כל | ימי שת וגו״[2]

f. 8b [3] שלום יהוה על הנבי הצדיק התמים הטהור הנאמן משה:

f. 9b [4] ישתבח אלהים לית אלה אלא אחד:

שמע ישראל וגו״

f. 10 ויצוֿנו יהוה לעשות . . . כאשר צוֿנו:

ואתנפלה לפני יהוה וגו״

f. 10b ועתה ישראל מה יהוה וגו״

f. 11 למען ישוב יהוה מחרון אפו . . . לאבותיכם · | כפר לעמך ישראל אשר פדית יהוה · ונכפר להם הדם · אה רחמנה טבה אהיה אשר אהיה השקף ממעון קדשך . . . זבת חלב ודבש:

והיה כי יבאו עליך כל הדברים האלה וגו״

f. 15b תורה צוֿה לנו משה מורשה קהלת יעקב · נותינה אלהים יתברך · ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

وبعد ذلك يقال ולית ממן לעלם كما تقدم في الاول وبعده מרי אתרחם עליכון وتمامها كما تقدم ايضاً والله اعلم

f. 16 בשם יהוה חיה דלא ימות:

هذا ترتيب المغسل الذي يقري للنسا علي الصباح

מרי אתרחם עליכון . . .[5] יסלח לה יהוה:

כי בשם וגו״ ויקח יהוה אלהים וגו״ ולאדם אמר כי שמעת וגו״

f. 23b בשם יהוה הקעים:

هذا ترتيب المغسل الذي ينقري عشيه للرجال وللنسا

מרי אתרחם וגו״ כי בשם וגו״ ועתה יגדל נא כוח אדני וגו״

[1] Then follow Gen. ii. 15–17, iii. 17–21, v. 3–5. [2] Then follow the accounts of the death of the Patriarchs, with the ישתבח after each. [3] After the first mention of Moses. [4] After Deut. iv. 31. [5] As above, p. 853.

f. 30b صورة الهديه

אדני יהוה אשאלך ברחמיך ובך ובשמך ובכבודך ובאדונינן אברהם ויצחק ויעקב ויוסף ואדונן משה ואהרן ואלעזר ואיתמר ופינחס ויהושע וכלב והמלאכים הקדושים והשבעים הזקנים וקדוש הרגריזים בית אֿל · אן תשים זה המקרא יבוא מפניך הקדושה מנחה שלוחה [1] רצון ורחמים ורתו [1] יטלל על רוח עבדך فلان ابن فلان דמבני فلان وان كانت امراه يقال فلانه בת فلان דמבני فلان אדני יהוה ברחמיך רחמו · او רחמה · ואשכן רוחו · او רוחה · בגן עדן וסלח לו · او סלח לה · ולכל קהל ישראל הכגודים להרגריזים בית אל אמן בעמל משה הנאמן · אמן · אמן · אמן :

[1] يقال عند التقدم علي سفرة الكره

סבו שלם בישאתה תרחק מנוכון · מרי אתרחם עליכון ומצדק חייכון · ועבד לוכון רתו סלח למן דעבר יסלח לו יהוה : [1]

f. 32b בשם יהוה הקעים :

جاري عادة القول الذي ينقال للمتوفي اول سبت يختمو له التوراه تماماً وبعد تمامها يقال ولית ממן المذكوره في المغسل وبعد تمامها يقال فاتحه وهذه الفاتحه تنقال للعلما

בשם יהוה אשרי · דברי ומימרי : ראה בעיניך אה ר'אה · למיני עקובאתו :

אחד קדם פרד · בדד נכבד כבד : ארך אפים ורב חסד · למי ינציר בנצירותו :

בן אדם שוב ואתיקין · מן שנתך ולא תרבין : אתה משא החטאת רבין · מה תוכל תשא אתו :

בנפשך אֿת אדם · אה בריו מן אדם : עשה נפשך אדם · קדם תמטי לרבותו :

הרם שפל ממך · והטוב והרע מעמך : מה יצילך לא אביך ולא אמך · מן אפֿיו ואמתו :

f. 33 הדרך מורכה · לפני הלוכה : יוקד בוצין זכה · יניר חשכותו :

וקדם לך מה תמצא · יתה בכל ארצה : וטוב לנפשך תרצע · במרצע עבדותו :

ולא תרצי לרוחך [2] · אלא בתמיות כוחך : ולא תלך עם רחוך · תמות בתעותו :

מן חטאך אליו נום · ולא תהיה לנפשך נכום : כי עמלך אֿתו כנום · חתום באוצרותו :

אל היום המעתד · יום החשבן הכבד : יום בו אזלת יד · והשופט אלהותו ·

[1-1] L 19 omits.

[2] L 19 לרחוך.

וכל הבוראות יזעו · מן אימהו ועזו וגאו: עת יקרא אני אני הוא · כל בוראיה ירתתו:

אשלם נפשך לברואך · והטיב במאדך כוחך: וגרש שקרך ושואך · ואלבש מן יראתו:

וראה בעין ראותך · להזכאים אבהתך: וקרי בתורתך · הך כהלון אזלו ומתו:

f. 33[b] ומד מת משה נביה · מן מורך בחייה: | אלא מלכה רמה חיה · התמיד ביחדאותו:

והטוב למן ימות · על רב אימנות: נבי לית לו דמות · נבי אלהים ובן ביתו:

ايضًا فاتحه لعامة الناس

בן אדם זכר מותה · ואתבונן לאחריתה: חדד לך תאותה · קדם תלך לחשבניה:

וחדש לך תשובה · ועזב כל תועבה: חייה הך תיבה · והמות הך ימיה:

אן סבלתה קליל · ברוחה תסתבל: ואן סבלתה גדיל · תרבץ תחת משאיה:

טובך תגרש לרעותך · ולא תלך עם תאותך: המות ידרש יתך · רדף במהריה:

מה תדע אלא וכד אתא · אליך בזריזותה: יטרף הרוח מן גויותה · ותשתיר מן נביליה:

ולא ישתיר לך שובה · עד תחדד תתובה: ולא ירתי לשיבה · ולא ירחם טפליה:

f. 34 כוס מה מררו · יפרק *בין אבה[1] וברו: ובין אחיו ובין גרו · לא יכיר פניה:

ונוס מן חטאתך · וגלי יראתך: ואנציר הלכותך · ואתחשב מן תאביה:

ועזר לברואך · קדם תלך רוחך: וגרש שקרך ושואך · ואלך דרך טביה:

וראה להזכאים הנאמנים · והנביים והכהנים: והצדיקים והמימנים · כה הלכו בזאת שביליה:

וטוב למן ימות · על רב אימנות: נבי לית לו דמות · קדש כל נבייה:

وبعد انتها الفاتحه يقال علي النغم هذه الابيات وهم لكاتبه العبد مسلم ابن مرجان الدنفي عفي وגו"

אה בן אדם אה מסכין · לא תחשב אן עלמה הדן: תקום למן בה שכן · מן סדר בוראיה:

אלא הכל הלך · ועבור בזה הדרך: ולו חיותו תורך · קדמו קבריה:

[1] Cr 15 בן אהב.

f. 34b ולא ישתיר אנש בעלם · מן סדר מין אדם: וראה למן אתקדם · איך הלכו בדן שביליה:

האן אדם וקמאותו · ושת בנו ותולדותו: הכל מנון מתו · ושתו דן כוסיה:

האן נח וימי חייו · ולא תמידת אליו: ולו המות בא בזזעיו · וטרפו במהריה:

וראה לאברהם בן תרח · ובנו יצחק נצירה: כי המות עליון טרח · עד לקח מנון רוחיה:

ולא רתא לזכותון · ולא נבהל מן צדקתון: ויעקב ויוסף במיתוביתון · השיגון לון בזרוחיה:

ולו ישתיר בעלם אדם · הוה בעל התפלה והצים: אשר מה אתברא כלום בעולם · אלא בעבור דן נביה:

בא עליו משפט מותה · ולא רחם לנביותה: ודן כוס כד שתה · והלך בדן שביליה:

ואהרן ובניו הכהנים · ויהושע וכלב והמימנים: והשבעים הזקינים · לא אתוחי מנון אנושיה:

f. 35 וכבן מה אתברא · מן עץ ופרי וכל זרע: | וכל עוף ובהמה ורמש ארע · מעזרון לעפריה:

ולא ישתיר אלא מן הוא · לא ידע מה הוא אלא הוא: דיקרא ראו עתה כי אני אני הוא · מלוך כל רוחיה:

והמשפט לו לבדו · קשט וחסד כל עובדו: לא שותף ולא משנה יעמד נגדו · ישתבח בכל עדניה:

אתיקין וראה מה עשה · ולא תחשב אן לך לבדך עשה: סובר נפשך ולא תשא · בלבך אבליה:

ולו יעזר המית האבל · עזר משה הסגיל: וזה דבר וחייך בטל · התמידות לאלה אלהיה:

ומה לך אלא סוברותה · והמקרא בארהותה: אולי תתפרש על מיתך רתותה · ותשרי עליו רחמיה:

ואודי למרך אשר מת · על אימנות משה וקדש כל דת: וזה מדרשינן בכל עת · נמות על טב אימניה:

וכהלן נשא הקולות · לאלהי הרוחות: ונימר אה שמעיו הצעקות · רחם עמך ישראליה:

וארחק מנון רגזך · בעמל משה עבדך: שוב מחרון אפך · ודכר קיאמיה:

f. 35[b] וסלח אה מרן למן אתעתק · מן זאת עלמה ואתפרק: ושים הרתו לו חלק · ובגן עדן מקומיה:
דהוה פֹלאן שמו · מזדעק בין עמו: אלהים ירחמו · והרתות עליו שכוניה:
ויסלח לאביו ולאמו · ולכל בני עמו: סדרה דאזדרמו · ולא יגרע לון מניאניה:
ויסלח למאתי הרבנים · ולמאתי הכהנים: ולמאתי כל קהל ישראל הנאמנים · הסגודים לקדש טבריה:
וישמר יהוה חייכון · ויאריך ביומיכון: וישימו סיג יסיג עליכון · ולא תעזרו תעמו צוקה ולא גנויה:

وان كان الوقت ضيق والمتوفي عامي يجعل في ذلك اختصار ويقول بعد ثالث بيت

האן אדם אבינן · האן הזכאים ארשינן: האן משה בן עמרם נבינן · האן פתור חלמיה:
בא עליון משפט מותה · ולא רחם לזכותה: ולא רתא לנביותה · ושתו דן כוסיה:

وبعد هذا قوام يقول بيت ولא ישתיר אלא מן הוא:

اذا كان مغسل يقرو من الختمه ثلاث سفوره ويقول القايل ולית ממן بالنغم المعروف وبعدها يقول الفاتحه المتقدمه والابيات المشروحه علي نغم ולית ממן · وبعد انتها الابيات يقول ולית ממן לעלם · אלא אלה לגדלה · דו מגז כל דרין ותיי עולם דילה: وبعده يقال מרי אתרחם עליכון وان كان قول يكون نغم الفاتحه والابيات الذي بعدها بنغم معروف خلاف نغم ולית ממן · وبعد انتها الابيات يقول الابيات الاتيه درج والله اعلم

f. 36 ואה צעורה דאדם · דשמך אֿל קעים: אמלי בחורי בני אדם · לך תשבחן נזכר:
הלא בשֵם יהוה אקרי · בכל רמש וצפר: והבו רבו לאלהנו · אלהי הבשר:
צעורה דשלם פילה׳ · והו לכל כלום יצר: הלא כל עוריו[1] דין · אֿל מהמין ולית שקר:
קשוט ומשבחו · והו לכל עלמה מר: לית טרף לבעו · ויתודי בכל אתר:
נימרנה בכל יום · ונשבח בכשר: הך מד שבח משה · וקרא אז ישר:

[1] I. e. אורחיו?.

جوابه من الجماعه

ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

עורן כן:

יזרכי דיאנה · דעתיד כרז ביום דינה: ראו עתה כי אני אני הוא · חוילה חנונה:

ואין אלהים עמדי · אני ממית ומחוי: מחי ומחסי · ולית מן אדרי מפצי:

כי אשא אל השמים · ידי ברביאני: ואמרתי חי אנכי לעולם · אלהים אל קני: f. 36[b]

جوابه רב חילה לעלם · ורב שמה׳:

עורן כן:

שבחו ורוממו · וברכו ושבחו: לחילה חיולה · קשיט ומשבחו:

דעו כי הו אחד · קדם נכבד נאמן: בדד בלא שני · ולא עד ולא מן:

קרוב מכל קרוב · ומי זה ישורנו: מלך קעים מורך · תמיד בעודנו:

והו האלהים · הנכבד העצום: אשר ברא כל כלום · בחכמה לא מן מאום:

יהוה שמו · התמיד לבדו: בזה השם ישפט · ביום פקוד פקדו:

רבו לזה האל · וזמירות לו תפשטו: ולא תסורו כה וכה · תמיד מן משפטו:

משפטיו צדיקים · והו ידע כל נסתר: ונגלא טרם יהי · ולא יפלא ממו דבר: f. 37

נדחל מן אימתה׳ · ונזע מן רבותה׳: ונימר פם אחד · לית אלה אלא אחד:

غيره مواعظ

אה מסכין אה מסכין · אתיקין מן שנתך: עד מתי אתה דמוך · בצפרך ורמשך:

עד מתי את מהלך · בדרך התעו: ואחריך מותה יעפר · ויום נקם אחרו:

סריחתך סגי · רבה על המספר: ואתה אחרי תהות · נפשך ולא תפורר:

תחמד ותגזל · ותשבע ותשקר: ומה תדרש לרעך איקר · ותכנה בנסתר:

לא תימר בנפשך · אנך גבעת עולם: עלמה מה תגלי לך כלום · ואתה עורי מה תתחכם:

יהי מתנח במדעך · אן כל מה תעבדו: משתמר כלום וכלום · ליום נקם ופקודו:

דת ישמעאלי תחמד · אנך תעשה במעשי[ה]ם: | מה תדע אן יהוה אמר · בגוי נבל אכעיסם: f. 37[b]

אל עשׂו צפי · ומהם לא תקנה: כי יהוה אמר · ואין בהם תבונה:
מן יהודאי תירא · אן תקום חנותם: ומה תדע אן יהוה אמר · לא חכמו וישכילו זאת ויבינו לאחריתם:
כל אהלין דלקמיך רבים · והנם מעטים: אתון הוו · ליהוה ממלטים:
טב לך תדבק באלהים · ותתפ׳ש בדת משה: ותשמר התורה הקדושה · ומצותה לא תתנשי:

غير ذلك مواعظ علي نغم ארך חיינו נבכי:

אה בן אדם עד מתי · בדרך הרע תלך: ועל מה וככה ולמה · לא תטיב עמלך: ואתה בתרדימה · ביומך ולילך:

جوابه بعد كل بيت

f. 38 צור ילדך תשא · ותשכח אל מהללך:

זכור מה עשה לך · ארונך מבגללך: שלח בעדך נביא · ועל ידו הצילך: ובקע לך ים סוף · ומי מרה חלה לך:
דע אה חיבה׳ · כי קרוב יום מיזלך: מן העולם הזה · ואל העפר מטלך: ותשכן הקבר · ומיכלך הו אכולך:
כמה תעשה הרעות · ואלה כל טוב יגמילך: והו יצרך מן עפר · וממנו אקר גבולך: ואסגלך במדע · ובתורה ובנבי אסגלך:
עד מתי עד מתי · לא תטיב פעלך: והמות קרוב ממך · סוביב בבל גבולך: איך תתפגי תמצא · אתו תמיד מולך:
במה ירום לבך · ולית חיב דמי לך: ומחר תדרש רוח · ומה ישמע קולך: ומי זה ירחמך · ומי זה יצילך:
קטלת לנפשך · וחשכת שבילך: ואמרת ביצרך · כי בשרירות לבי אלך: וזה חשבן בטול · אוי לך אוי לך:
זכור אה חיבה · יום בו תמוט רגלך: ותראה האש הגדלה · על ימינך
f. 38b ושמאלך: | ותבכי דם אדם · ואין מושיע לך:
יום נקם יום גדול · דבה׳ ישאלך: עבודך ורבך · וישתק ממללך: ותתגלי עליך עדים · ימינך ושמאלך:
אתוכח אה מסכין · לא תקשה עמלך: ואטיב שבילך · במפוקך ומולך: ואשמר המצות · אשר משה צוה לך:

غيره درج

הגדלות ליהוה · המלך הגדול: כי כל דרכיו משפט · אל אמונה ואין עול:

בעל הממלכה הגדלה ׳ ושלטנותה׳ על כל דריה: ולו היד החזקה ׳ נורא תהלה עשה פליה:

לית אלה אלא הוא ׳ האחד החי הקעים: והו ממן עד לעלם ׳ ומסחן חיי עולם:

ומה הו לבר מנה׳ ׳ ערן מוצא וערן מחסר: והו לא ימטנה׳ חסרן ׳ ובידיו כל דבר:

וימית ויחיי ׳ ולכלה הו סביל: וימחץ וירפא ׳ ואין מידיו מציל:

ולאוׄי על כל אנש ׳ מכל בני אדם: ישמר מצוׄת יהוה ׳ אלהים אל קעים: f. 39

עתה יהי לו שביל ׳ ישיגו לממטיה: לראות פני מרה ׳ ותהי עובדיו ייה:

וימות ומרה רצי ׳ עליו וטובי: מן מת על אימנות ׳ משה הנבי:

ايضاً درج

לית אנון אנשה ׳ מוקרין לאנשה: עובדי כל אנש ׳ אנון מוקרין לה׳:

טובך אה בן אדם ׳ ׳דקמת׳ מן אדם: תבכי דם אדם ׳ על מעשה הרעות:

דעליה הקמת׳ ׳ ולאלה הקצפת׳: מרה דיכלתה ׳ עם חדוד השעות:

טובך אן תשוב ׳ לידה מן קרוב: ותקני עמל טוב ׳ בהימים הבאות:

ותדמי לשת ׳ וחנוך במקרת: התורה דלית תורת ׳ כוׄתה לקחות:

ולנח ובן תרח ׳ דפתח בטוב תרח: | ולא תהיה כקרח ׳ תמרי בחטאות: f. 39[b]

והלך דרך אלה ׳ הך מד חשב אלה: תרפא מכל חלה ׳ ותממי כל בעות:

וכמו יעקב ׳עשה ׳ ואבי אפרים ומנשה: ובן עמרם משה ׳ נבי הנמצאות:

ואדמי לכהנים ׳ הקדושים הנאמנים: והשבעים הזקינים ׳ בעלי המדעות:

שוב מקדם מותך ׳ ומוצאך מן ביתך: והיטב חשבותך ׳ בכל הרגעות:

סלח למאתיה ׳ וקומם צמיתיה: וארוׄח מתלתיה ׳ אה מלוך הרוחות:

غيره ايضاً درج يقال להכהנים:

יתרבי דיאנה ׳ חנון החנונים: דנשא מיתובית ׳ בני לוי הכהנים:

מיתובית הכהנים ׳ על כלה נשאה: בלכותון בררך ׳ דחילה משבחח:

שבט בני לוי ׳ רבה מיתוביתו: כי אמר עליו בתורה ׳ יהוה הוא נחלתו: f. 40

ואמר עליון יהוה ׳ בכתבו דהוׄרׄ: כי בו בחר יהוה אלהיך ׳ מכל שבטיך לעמר:

ועוד אמר ׳ על יד קטף כל נשמה: בתורה הקדושה ׳ כי בם בחר יהוה:

הא טובי למן ילך ׳ ׳בדרך תמימה: כות הכהנים ׳ ולדבריון ישמע:

نقيضه يقال לזקינים:

יתרבי דיאנה ׳ חנון החנונים: דנשא בגדלו ׳ מיתובית הזקנים:

הזקנים בחכמתון · לכלה שמעים: כמימרו הבו לכם · אנשים חכמים ונבונים וידעים:

ואמר עליון יהוה · בכתבו התדיר: נשיא בעמך לא תאר · מליתך ודמעך לא תאחר:

ועוד אמר · למשה הנאמן: מפני שיבה תקום · והדרת פני זקן:

f. 40b ואמר משה בשירה · למרצי עמלך: שאל אביך ויגידך · זקיניך ויאמרו לך:

טובי למן ילך · ׳בדרך תמימה: כות הזקנים · ולמימרון ישמע:

עורן בן פצל תשייע:

כל חשבן בעלמה · במותה מבטל: וכל מה יחשבו אנש · יבטלו מותה:·

לא יחשב אנש · בעלמה חשבנים: כי דין מותה חלל · בין חשבנה וחשבה:·

לית מותי סיבותה · כמותי טליותה: ולא נהרה · כוֹת חשכותה:·

מותי סיבותה · רחמים ורתו: ומותי טליותה · זזעיו וקצף:·

נזזע קצפים · ונחדר סיאפים: ללבה מסיפים · בבל קנאתה:·

על דאה סמוך קהלה · וארכון קהלה: ועשה טבהתה · דהוה שמו فلان · דעבר בשלמותה:·

מסכין אתגבר עליו המחץ · והוה בו מתפרץ: בבל רמש וקרץ · ולא אמטה רפאותה:·

מסכין המחץ עליו אתגבר · ולא אמטה ממו מסבר: ובזרוז שכן בקבר · ואטומם בעפרותה:·

יסלח לו אלהים · מחיי הרוחים: וישם לו מנוחים · בגן עדן מקומותה:

f. 41 עורן בן:

هذا يقال بحسب ما يليق بكل من هوا علي قدر معرفته ومقامه وهذا ايضًا نعمل اشارات علي الحاشيه والقايل له التصرف

עבר עלינן נזכר יקירה וקראה וצלאה · [יקירה · מסכינה ·] דהוֹת עובדיו תמימה: ונימר יסלח לו יהוה · בעמל אדם בן אדמה:

ע׳ ע׳ נ׳ חשובה וכתובה · [קראה · מחסרה ·] דהוֹה בדרך יהוה מהלך: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל הצדיק בן למך:

ע׳ ע׳ נ׳ נאירה וידועה · [צלאה · חתן עפרה ·] דהוֹת צורתה׳ טב צורה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל אברהם בן תרח:

ע׳ ע׳ נ׳ מבוננה וריטורה · [חשובה · אקר טוב ·] דהוֹת עובדיו כשירה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל יצחק נצירה:

ע׳ ע׳ נ׳ משירה ומעיני העדה · [כתובה · דדכרנו טב ·] דהוֹה זכרונו טב בין עדת ישראל: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל יעקב ישראל:

ע׳ ע׳ נ׳ מתקן מקרתה ושמור ארהותה קדישתה · [נאירה · מי לאוי מדכרו ·] דהוה בין עדתו נומיק: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל יוסף הצדיק:

ע׳ ע׳ נ׳ סמוך קהלה וארכון קהלה ועשה טבהתה فلان · [סמוכה וארכונה · עשה טבה ·] דהוה בעובדיו הך ׳נשיא: | ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל נביה רבה משה: f. 41b

ايضاً يقال לכהנים:

ע׳ ע׳ נ׳ כהנה טבה · דהוֹת עובדיו מתקנה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל אהרן כהנה:

ע׳ ע׳ נ׳ שמש השם הגדול · דהוה פניו הדר: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל אדונן אלעזר:

ע׳ ע׳ נ׳ סבול המכתב הקדוש · דהוה בין הכהנים פרד: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל איתמר הפוקיד:

ע׳ ע׳ נ׳ שרת אתרי הקדשים · דהוֹה בעובדיו מתפרס: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל כהנה רבה פינחס:

غيره يقال לזקינים:

ע׳ ע׳ נ׳ זקן ישראל · דבלבו המדע דער: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל יהושע הנער:

ע׳ ע׳ נ׳ ים דעתה ובינתה · ואמור כל חכמתה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל כלב ירותה:

ע׳ ע׳ נ׳ פתורה וזקן צלותה · דגלגיו יתרנים: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל השבעים הזקנים: f. 42

ע׳ ע׳ נ׳ חשוב חשבן קשטה ופרד זבנו فلان · דהוה על עדתו גדיל: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בקדוש הרגריזים בית אל:

עורן כן:

חירת[1] צוקתה · צוקתון בדיל מיתיו (מיתה) · ומיתי קריביו (־בה) · וכל בני עביביו (־בה) · דעברו בחסרן אקברו: לכהלון יסלח יהוה · אֵל צדיק וישרו:

ויסלח למאתיה · דאזלו מכל כרני בני ישראל: לכהלון יסלח יהוה · אלהי כל אֵל:

ויסלח למאתי הרבנים . . .[2] וכל פשרונה׳ קשט:

f. 42b יקום · ויפלט · ויסעד · ויעני · וידבק: לכהנה רבה · פרוט ברכתה רבתה · על הקהל בכל חלה ושבתה: בארשות יהוה אלהים · יהוב כל מתנאתה:

[1] L 19, f. 52 חיבת.

[2] As above, p. 853.

ומן חייכון אה כהני יהוה · בני לוי אשר: אנון קדישים · בעמלון הישר: יטרון יהוה · הצדיק והישר: בעמל נביה רבה משה · דמע כל הבשר:

וימן חייכון אה סדרי ארכונינן · ויחילון פני שלטנינן: אה שמעיו צבעתה · שמע שיאלינן: וצדק ברב רחמיך וחסדיך · חיון עלינן:

ולאוי לן נעזר · ליד אלה אלהיה: ורב כל רברביה · ומסחן עלמיה: ונתלי ליד חסדה׳ אפיה · ונפרש לפניו כפיה: ונימר אה רחמנה דבקן · אה רחמנה פרקן · אה רחמנה מן אהן לחצה אפקן: אה רחמנה ברב גדלך · ושלטן עזך · קריב לן רחמיך · וארחק מנן רגזך: אהיה אשר אהיה · אתרחם ואתנחם · הך די אמנותך:

עבד עלינן נטעיל רגזה דמנן · ונימר יסלח יהוה אלהנו · לדן סהבה (אתתה טבהתה) * וסמוך קהלה · וארכון קהלה [1] · דהזה שמו (־ה) فلان (فلانة) · דאנגדי מליה בדיל מיתיו (־תה) · ומיתי | קריביו (־בה) · וכל בני עביביו (־בה) · f. 43
ומיתי כל קהל ישראל הסגודים להרגריזים בית אל · בזאת הלילה ובזה היום · ובזה החדש · ובזאת השנה: בזאת ׳מדינתה · ובמדינת דמשק · ובעזה · ובפלשתים · ובארץ מצרים · ובחלב · ובחמתה · ובצפד · ובטרבלים · ובחצרים · ולגו כל ׳מדינתה: ויסובר לבביכון אה סדר מציקיה · דציקו בדיל הדה צוקתה · ויתן לוכון סוברותה · ויפיטט לוכון אנחמותה · אחכמו · ודעו · אן זה השבת · וזאת הלילה · וכל יום וכל חדש · וכל שנה · וכל שעה · וכל דקיקה: בריכין ומברכין עליכון · וישימו (־ה) יהוה סיג יסיג (תסיג) עליכון · ולא תעזרו תעמו צוקה ולא גנו:

ברוך אלהינו לעולם · וברוך שמו לעולם:

מרי אתרחם עליכון وتمامه

الله يدفع السو عن قهل يشرال

בשם יהוה החי הקעים: f. 43b

ترتيب القول الذي ينقال للنسا بعد تمام الختمه ينقال ولית ממן · وبعده الفاتحه الاتيه

אה צריכה שמע · לאל דקרא לך שמה: ווכותה בלב שמח · אמלך ואלבש אימה:

במה לבך ישמח · ואת לבלעיל תשמע: ולמה בתר מצמח · ולאבדנה תקומה:

גדלך רתות לעקבך · תשקח רתות רבך: ורחלתה דבלבך · אב בלך תרימה:

[1] Om. for women.

דחלתה לבשה · וחטאיך גרשה: ושובתך חדשה · תנשם אנה ושם:

אה דרוש קשטה רדה · וטבהתה עד תתלמדה: במועד הזה למועדה · מימים ימימה:

וכאבותיך דאתרים · איקרון עשה בריאם: אשר באו בהים · והמים להם חומה:

לאלה לא תנאץ · דו ירפא וימחץ: פן תזנה הארץ · ומלאה הארץ זמה:

מימר קשטה מנזף · וחרב רגעך שריף: קשטה נזיף ויוסף · הורד מצרימה: f. 44

רחותה דבגדלה · אוי מי לה שלח: במה ישתלח · המרה והמהמה:

שנאי כל עמה · יהוה יתשם: מעל אדמתם · באף ובחמה:

תוב וחדש תתובתה · קדם יבוא מותה: ומסגדות רחמותה · טובך תסגי ממה:

וטוב למן ימות · על רב אימנות: נבי לית לו דמות · להנביים דמע:

ويتلوه الابيات الاتيه علي النغم تاليف كاتبهم عفي الله عنه

אה בן אדם אה מסכין · לא תחשב אן עלמה הדן: תקום למן בה שכן · מן סדר בוראי עלמה:

אלא הכל הלך · ועבור בזה הדרך: ולו חיותו תורך · קרמו עפר האדמה:

ולא ישתיר אניש בעלם · מן סדר מין אדם: | וראה למן אתקדם · איך f. 44b
הארץ מנון שממה:

האן אמך חוה · ומה אתשלשל מקרבה: מזכר ועד נקבה · לא אתוחי מנון נשמה:

האן נשי הזכאים · האן בתי הנביים והאנשיאים: הוו כהלון ממחים · ואטוממו בעפר האדמה:

ולא ישתיר אלא מן הוא · לא ידע מה הוא אלא הוא: דיקרא ראו עתה כי אני אני הוא · מלוך כל נשמה:

ולו המשפט והדבר · וכל עובדיו צדיק וישר: ישתבח בכל זבן ואתר · בליליה ואימםה:

אתמח וראה דן עובדה · ולא תחשב אן עשה למיתך לבדה: זה דרך כהלן נרדה · ולית לנו תקומה:

נדרש מרן ונשאל · אן ייסר הרע מישראל: וירחק מנון כל אבל · ויסטר כל גנומה:

ודן אתתה אשר אתעתקת · מן זאת עלמה ואתפרקת: فلانه שמה הות · מזדעקה בין עמה:

יסלח לה אלהים · מחיי הרוחים: וישם לה מנוחים · בגן עדן מקומה: f. 45

ויסלח לאביה ולאמה · ולסדר עמה: [1] וישם הרתו טעמה · אמן וירחמה:
ויסלח למאתי הרבנים · ולמאתי הכהנים: [1] ולמאתי כל קהל ישראל הנאמנים · הסגודים לאתר הדמע:
וישמר יהוה חייכון · ויאריך ביומיכון: וישימה סיג תסיג עליכון · ולא תעזרו תעמו צוקה ולא גנומה:

ان كان مغسل يقول ולית ממן לעלם · אלא אלה לגדלה · דו מגז
כל דרין · וחיי עולם דילה: وينهو ذلك كالعادة وان كان قول يقول بعد
انتهي الابيات المتقدمة يقول هذه الابيات درج
ואה צעורה דאדם וגו״ [2] . . . אה מלוך הרוחות:

f. 49 עורן כן פצל תשייע:

כל חשבן בעלמה . . . [3] על דאה אתתה · מסכינה: דהוה שמה فلانة · דעברת בשלמותה:
מסכינה אתגבר עליה . . . [4] בגן עדן מקומותה:

f. 49b עורן כן:

עבד עלינן נזכר האשה התמימה · דהוה עובדיה מתרים: ונימר יסלח לה יהוה · בעמל שרה אשת אברם:
ע׳ ע׳ נ׳ האשה הכשירה · דהוֹת נקיה מכל אליל: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל רבקה בת בתואל:
ע׳ ע׳ נ׳ האשה החסידה · דהוֹת תמימה בעובדיה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל רחל ולאה:
ע׳ ע׳ נ׳ האתה הטהורה · דהות צורתה טב צורה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל אסנת בת פוטיפרה:
ע׳ ע׳ נ׳ אתתה טבהתה فلانة · דהוֹה גלגיה יתרו: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל צפורה ברת יתרו:

وان كانت بنت كهن

ע׳ ע׳ נ׳ האשה הנקיה · דהות כל עובדה טביה: ונ׳ י׳ ל׳ י׳ · בעמל מרים הנביה:

עורן כן:

f. 50 חירת צוקתה . . . [5]

[1–1] L 19 om. [2] As above, pp. 858–861. [3] The first five stanzas as above, p. 862.
[4] As above, p. 862, in the feminine. [5] As above, p. 863.

APPENDIX

H 3 has the following fragments:—

עורן כן צלות טביה בר דרתה לה רצון יהוה וברכתה:

f. 48 מן משרין במללה נוקרנה בשם יהוה ונרקף ונלבש אימה מן מדבר
אהן שמה · יהוה אלהינו יהוה אחד · אהיה אשר אהיה יהוה ידאה[1] דלית
לו תנין · מורכה דלא במנין · שלמה דלית אלוף[2] · ממנה דלא על סוף ·
ונגלג בה דוקרין בשמה ונתן רבותה לשלמות תקיפות אלהותה ונשבחנה דו
טעין ביכלו יסדי עלמה בגאות רבותה ותקיפותה רמה תפוך[3] עבידתה ביד
רבות שלטנה לית ממן אלא הו מסיד על רבינה ונתרחץ על יעדיו[4] מן משרין
f. 48b ונודי | לה על סגאי חסדיו מן מחסלין ונימר באמנו לית אלה אלא אחד:

[5] סהדו מקיטטה לה סהדי קמאותה ומלה מקים לה תמחי חכמתה ונימן
דלית לבר מנה לא בכסי ולא בגלי ונימר בארכנו לית אלה אלא אחד:

תמח תמחיה דמן עובדי אלה מדעה דנגד למחכומה בקשט והוא
בעינין לא מחזי ובענין[6] לא מתרזי ובחשבות לב לא מתאר · ובבננות יצר
לא משתאם · כסי דלא בכלום · וגלי דלא מתעמי ולכלום לא דמי רחיק
בנפלאו וקריב בנוראו:

f. 49 [7] לית אתריה לה אחדין דאנון בידה מחדדין ולא אסטריה לה סחרין
דאנון בגאות יכלותה ברין[8] עלאי דלא מסוק דרמיה ביד גבורתה סקין
ומרכן דלא מיעת[9] דמכה מיתב בחילה דתקיף לית לעל עליו מטל ולא
לרע לה סבל והוא סבול כלה דלא על ועם אלין:

f. 49b גלגי עקובאת נפלאותה דלית בון חדה משתאמה עינינה נגד באד | בשבל
מחכום קשט יחידאות אלהותה · ומדעה מתבחס[10] בקמאות נוראותה
וחשבות יצרה מסידה בלעדי מלול לית אלה אלא אחד:

מורך דלא חסול יחידאה קמאה יכולה ידעוה קעימה שקיחה דלית
לשקחותה שריו ולא לאורכתה סוף · יכולה דו אקר ליכלותה דלית לה
f. 50 נוף[11] ידועה דלית לחכמתה סכום נעירה דלכל מחכומין חכום | [7] קעימה
היה דלית כתשבית חייה דבידה יהב לון חיה:

[1] I. e. יחידאה.
[2] I. e. חלוף.
[3] I. e. תיסך تقلب.
[4] Read צעדיו or סיעדיו.
[5] See Heidenheim, Sam. Lit., p. 11.
[6] Ar. وبخاطر.
[7] This seems to be the continuation.
[8] Ar. مخلوقين.
[9] Ar. نزول.
[10] Ar. محقق (מתפעס).
[11] Read סוף?

זכאה דאזדכה מן שקרין ארש כל ארשין ואקר כל אקרין וכד ברנשה
מנגד בשביל קשטה אהן ומדעה *טעם בעל(?)[1] יקירותה הרן ומטי לדרך
אימנותה וראם ושרי על רז סהדות קשטה קעם וסלק להדה מיתובית
זכותה ומסק לסכות חייה אורוכתה | והו בטילב ומתריח לעמל ולמלעי f. 50b
במפרט תשבחתה ולא משתק ובמפרד אודאתה ולא מסקף ומשקח לשנה
הך ארים מכון ומרגל וממללה הך פרדס מעתד לה ומסגל ולבה משרי
לה והוא ממלל ברז מתמח ועניניה מושט לה והו כרז בקל משמע לית אלה
אלא אחד:

עבוד כל עלמה לית אלה אלא אתה סהדותה דשלמה תשתבח לעלם f. 51
כל מן דמשבחין לרוממות רבינותך ידעין דתשבחתך סגי ממד יימרון
לך | משבחין ותמחי עובדיך לכל ענינין נצעין ורבואתך יתרן על מד יושטון f. 51b
עניני[2] אמורה וגליגאתך עברין על מפרט לשני ריטוריה:

On fol. 52 the hand changes and the text is part of הא סביען (as printed on p. 61).

The order of the following leaves is uncertain. They seem to be connected with the hymn of Ṭabiah b. Durathah on p. 78.

. . .[3] לא עמו לית מליון לכסיתה גליאן ולא חשבאתה להאן דו מטיאן f. 44
עקובאתה בה מתיקרן ושמה רבות כל אמרין גליגאתה דלה מפרשן ובדברה
אנין מתקדשן ליתו פגר מסתתר[4] ולא גויה יחיד בה אתר שלם לא מוזף
ולא פעת ולא סלק ולא נחת ולא אזל ולא אתי ולא קטן ולא פתי
בלעוד לב ולא חשבה ידע מה דעתיד ומה הוה בלעדי עינין חזי כל גלי f. 44b
וכל כסי ליתו מנה פלי לית אימםה לה מניר ולא חשכה עליו קבל דו
כרי נעירותה רבתה והוא דממלי נהירות כל חזיו מן דלא יכל עמי כל
גויתה הך יסבר למעמי מן דהרה תשביתה תשביתה: רב חילה דזעור
מן עובדיו פלי מן דישומנה:

ואתה מלוך עלמיה . . . תדבקני: (as on p. 79, lines 1–10) f. 45a.b

אהיה אשר אהיה דמדעה מן מצפית בוראיך מבלד ואנית הוה מחכומה f. 46
בכלה מנון מתילד ותשבחתה לך לעלם דחילך רבה אנדה דלא מכלום
ועבד לא במקרוב וצער לא על דמו ופרנס ולא צריך לסעוד וסדר דלא
מלאי ושכלל כל בוראי אזמנת כל בוראין מן האן דלא הוו לאהן דלית
אתר דאנן ואתריון מזדמנים ביד גדלך ושלטנך בכהלון אחד | ויתון לא f. 46b
במקרוב ככל תדיר וצער רבה גבורתך דמן מברי לא אתלעיך ולא קשה

[1] Ar. يجول فى سما.

[2] Ar. خواطر.

[3] See Heidenheim, op. cit., p. 10.

[4] MS. מסתתתר; Ar. ينعدم.

באפיך כלום ממה דאתרחיך בריך לא דהויך צריך דחדוד בוראיך סהד
קמאותך וקמאותך סהד דליתה צריך לון בצבית חכמתך וריחות איטבותה
בריך קמאי בוראיך כד צביך אתכונו וחראי עובדיך בממללך אזדמנו
f. 47 מללת לא דממללך סעדך | מתגברין ומתחילין מן נפקין הך עללין ומן מספקין
מתנפלין לאימת עבודון סבלין הך אמרין ומללין לית אלה אלא אחד :

יקיר מכל חילין לא נפקין מן ספתון חכים דעבודון כתפון במלתך
f. 47[b] בתקון מסמכין מן מתגברין שדכין ומן משמעין הך הפכין | מדברין וממלכין
בארשות מלך כל מלכין תשבחתה דילך :

ידעי דאלו הוה יכל למתפרסי הוה לעלמה מכסי ואנשה עם כן דערין
במגירותה רחיצין על אסגרותה יתרומם חילה דלה אסגר במבולה ביד
רגזך אשתרי ואתפרש וברחותך לפצות ישראל אתקרש תשבחתה דילך
עבוד :

F. 53 as on p. 70, אהן סימן, which is alphabetical, has § 2 as follows :—

בגו יומה שתיתה עבראי חכימין עם נהרה דשמשה דקפל מן עלמה ואנין
עתידין למטר יום שבתה הך דפקדון מרון מיום דגלתה מן רמש עד
רמש תשבתון שביכון אלה קבע תהום לא תטלטלונה :
גנה דלא מצטנקה . . . סבילה עלמה : (as printed)
f. 53[b] דכתיב ב(א)ראותה ותטרון יום שבתה דו כליל דמלך מלבש לישראל
לכל דרי עלמה וליתו מכסי מנה ארבעים יומים עמד נביה קמי מרה
מפרע רבואן הך גללי ימה ומקבל כתבין ומושט לישראל :
אתי בשלם יומה דשבת אלה לגבה אתי מן בראשית וכל חיליה עמה
(the rest is wanting)

Ff. 54–56 אלם ויבטאני as on pp. 80, 81 (by Abi Ḥisdah of Tyre). F. 57 perhaps part of the same ?

ולא כפי יחידאות עקריהם יתיחדות וידמון רק יתחלקון חלקים וצרים
מראים לא ידבקון וטעמים לא ידמון וחליפות מדים כל אחד תום
לראותה יריעו בכבוד אל גדול ונורא עושי נפלאות באין מספר מוציא
ממיתים חיים · ומרפותם חזקים ומבערותם מבינים ומשכילים וכלם לעקר
אחד ישובון וממנו ישברון ויקחון ישובון מקרב לרחוק ומקבוץ לפוץ
וממות עד חיים ומבלי כוח אל כוח · וממחסר לבב אל שכל גויות בניות
פגרים כמשפט מכונין באין ידים תוכל לעשות ועינים לראות וכלים
f. 57[b] למפעל ומהם כל מלכים ושליטים וכל גבורים וגאים | וכל חכמים וידעוים
מנוזלי מים יצורון בלי חרט לו יצורון ולא כצלם ומפתח חותם יטבעון

יצאו באברים שלמים וכלים כטוב מאד עשוים לב לדעת ועינים לראות
ואזנים לשמע ואפים להריח ופה למאכל ולטעם ושפתות למבטא וידים
למפעל ורגלים ללכת וכל כלי מחסרות מתומם נותנים במקומותם ועשוים
כמלא מחסרותם על דמות לא נמשלו וכתמונה לא נוסדו רק כצוק יד
האל אשר בידו נבראו וכעצם חכמתו נפלגו · כטובותם יוחלו ויולדו יבקע
f. 58 להם שדים למחיה כמקור מים חיים וכמעיני עדן יינקון ואבות להם | מעבודים
לתת משאם עליהם כקול טרח מעליהם ינובון והאל חכם כל חכמים אשר
בידו בריאתם וכבינתו תקנם יכלכל מחיתם עת בעתו ויום ביומו אם בעת
יינקון ואם בעת גמלם והלאה כמשפט ינובון וירבון במוזן צדק נתן לכל
אבר חקו ולכל מקצה כאחותו באין עול ולא סור מדרך ישביר לכל אחד
כטוב לו ולכל מין כמינו למשמרת לשלומים ולהאריך לימי חייהם תענה
גויותם לו בהם ולא ידעון · כקראים להם ולא ישמעון לא מבלי אזן לשמע
כי כפתח אזן כסתומו לשמע בקראים לאמר הורו רודימים מתרדמה
f. 58' וזכרו העושה והמכונן הראה | והזכור שמורכם ואתם יושינים זכורכם
ואתם שוכחים רעוכם ואתם כצאן תעים הורו וזכרו לנתון באין שאול
למנחיל באין מחין לקורא לך להוסיף תת תוסיפון קחת יוסיף מתנות
תרבון שבר ירבה לעיניק[1] שוכחים איכה תעלמו עין החשובים כמובאים
אין צור לכם ואין קנה להמונכם הכל אבות בנים היו אם עד לא ראש
הגעיו והנכם לא מצאים כי לא תכלית ללא ראש יצדיקו עדות אלהי
קדם ויאמנו דברי אותותיו חדשים ובני ימים וכמובא בנים לא כאבות אם
כפי יסודים באו איכה תפלגנה מינים ברכו בכל מאדכם בורא אבות
f. 59 לכל בנים ובנים לאבות לא | נהיו אנשים לא מנערים גמולים לא מאחר
ינק גויהתם לא מיכל ומשקה עלתה היד אשר לא תקצר וגברתה החכמה
אשר לא נפלא ממנה נשגב רוח מי עשה לתת רוח חיים לכל בעל
אף ונשמת רוח חיים ולהוליך אניות בלב ים ולשאת ענני גשם וטל
למלאת מחסרות בלי מספר כי אם האל אשר לא כמהו המסיע אתם
מארבע קצות השמים כחפצו והמשכין אתם בעת יחפין אשר לא למחסר
לו עשה אתם כי הו החי לא על מחיה ובלי נשמת החיים יתהלל וברוך
שם קדשו לעולם לית אלה אלא אחד : ולית עוד בלעדיו וברוך אלהינו
לעולם וברוך שמו לעולם :

Page 68 (אמדינה ייה) the missing stanzas are as follows in H 3 :—

f. 69 [2]ארע מדינתה דבעותה הידן בריה הך גזרתה סימנה והבראותה סתור
לא יכל סתר לון דנטורון אלה בשומיה : ורבותה למלכה וגו״

[1] Ar. الاسعاف.

[2] Cf. Heidenheim, op. cit., p. 16.

ובבכיה אנון עבראי והך אנון אמשמשין כל דן דאנן מחללין שבתה
ומטמין גזרתה בזנו בראי לא יכל שלט בהון אלא החללו גרמון:
ורבותה וגו״

זרעה דארמה לכוכביה הך אתו אמדרי ביני סניך בוציניה דהוה טפי ייתי
תהבה בשלם וכבודה מטפי כולון: ורבותה וגו״

חילך זרוע בין אמיה ושבתה וגזרתה מקימין לך דאנון סנין לך מלרע
ואלהך מרבי לך מלעל וטוביך ובמן אתה רחיץ באלה דלא שבק
אתרה: ורבותה וגו״

f. 69b טרודנך מן הרגריזים דאנין לא יכלין נסין | בכל אתר דאתה אזל את
פעל ואנין תליאן בך · ואת מרמי לברה דלמך שמע אל ואנית אבוי
בידה: ורבותה וגו״

יבון נטוריה דשבתה דעבשבי ריש עליה יקנון קעומי גזרתה וערלתה רמה
עליה · עלמה דמתהפך יומן מטי לה אתי לשלמותה: ורבותה וגו״

כיון כל גזירי לבה נפיקין לקרבה דלא בברזל · מן עמין טמתה שמרה
ואדכיותה מחתה כל יום ואכתבו מדמי לכל לב משדך לרכיבי לבה:
ורבותה וגו״

לית חדה מנין טבה בלעדי חברתה כלום · מן דגזר ולא לבש שבתה
מסיבה[1] גזרתה · ומן דשבת ולא גזר גזרתה מטמיה שבתה: ורבותה
וגו״

[2] מלך וברה . . .

f. 70 [2] בעיריה דאתו ליהי קמיך אמת דהויך . . .

סימנין אנין כתיבין ובריאן אנין מחשבין · פלגת חדה על חברתה מן
דהיא בידה כי יהי מתלתו חדה · אחד חללה במדברה ואמנה תעבד
דינה: ורבותה וגו״

חיולין אנין אלין ומטב דמרן בגללין · ועבד קריבה דמצרים בגלל גזרתה
דלא תיבד · ועבד שומיה שבתין דידעון דיי שבתה קדש: ורבותה וגו״

פליאן אנין ולין · וטובי מן דלה חלק בה ינדאנין דילה והוא נטר לה
f. 70b ינהואין (?) כריה דסלק ליהוה · ודאנין דילה והוא לא נטר להין · | והוא
צפירה דלעזזל: ורבותה וגו״

צעד גזרתה דהיא דילך די מצבועי דברזל אמדכי ועבד ארתיה[3] כלילך ·
שבתה קדש קדש לה · ועבד תרתיה כלילך ומצתה מלך דלא נפל:
ורבותה וגו״

[1] Ar. منجس. [2] As above, p. 68 and p. 69. [3] Ar. رافد ; read תרתיה ?

קיאמה דגזרתה קמאי במישרי ממרא דתעבדה · קיאם שבתה במדברה
על טור סיני התחתם · ומן דלא נטר תריון עבדה מזבן לעלוטין :
ורבותה וגו״

רחים את לעל ביד אלהך · בגלל דאת קליץ [1] בתריון וסנה לרע ביד
דבביך · בגלל דאת רחם עליון וטוביך ובמה את מתקלץ בשביל נגד
לך למלכו : ורבותה וגו״

ש · ת (as on p. 69)

N has the following additions:—

After הא סביען (p. 60) much obliterated, and corrected by a nearly contemporary hand:—

: ב :

f. 16 (ב) אה סבעין נפשאתה · מן ממללה דארהותה · דו כתבה דכיה וקדישה ·
דנעת משומי שומיה :

במעון קדשה היא כתיבה · [ב]בקעת מואב היא מביארה · בהרגריזים היא
משמו[עה] · בצדה דארונה היא מנחה :

גנה ייה מעיל לגוה · אדם ונח כתיבין לגוה · אדם בוראה קמאה · ואנוש
קרא מבתרה :

די מנירה *עגות שמש [2] · דאנירת ביומה רביעה · כהלה גזרין ופקודין ·
וכל ממללה אלפן חיים :

[3] ארבעים יומין ולילואן · צעם נביה אלא הנסבה · ארבעים שנים עבד
אלא · [א]לפנה לכל ישראל :

ובקרן אורה לבש משה · יומה דנחתת ארהותה · באשתה דרס ולא הנכי ·
יומה דקבלה ממרה :

זכאי אנון מלאיה · ותאביה שמשיה · זכאי לא מטו במשה · ולא קעם
נביא כותה :

עבדת כל דפקדתני · תאבה אמר למרה · אנה משמש כל מליה · אשפע
לי ממעון קדשך :

טעיה דבאסטר שומיה · אתי לקמי הרגריזים · עקד וסגד מן אלהה ·
יקבלנה בתתובתה :

יהי מעמי לתאביה · אתין לקמי ארהותה [4] · וכהנה (?) [שרי ק]מיהון ·
[והפ]ך ומברך לון מלגבה :

[1] Ar. متمسك.   [2] Ar. كالشمس.
[3] This stanza is written in the margin.
[4] Corr. from הרגריזים (as in the previous stanza).

f. 16 (m) כהניה ולואי · במשכנה ישמשון · [1]אלפין ורבואן · [1]כהלון קרין בארהותה :

לחכימיה הי מנירה · לספריה הי מלפה · לטליה הי זאנה · לטפליה הי מרביה :

משומי שומיה נחתת · מן אשתה אתיהבת · מלגו קרתין דכסיאתה · ומן אוצרין דחייה :

נהרה יהיב על ארעה · רב מן נהרה דבשומיה · נהירין אנון תאביה[2] · משמשין מלי מרון :

סגי סימנים ופליאן · אתעמי על ריש טור סיני · כגי דעקד נביה וסגד · אלא קבלה ממרה :

אל עליון אושטה · ונביה רבה קבלה · חייה כתיבין לגוה · חיול הוא חילה דיהבה :

פמה דמשה נביה אשמע · עם שופרה על טור סיני · פאנוה (?) עמה אלא דאתו · וכתב לוטיו בארהותה :

צלותה דמשה וצומיו · הפיסו לכל ישראל · צעם ארבעים יום ותנה · אלא קבלה ממרה :

קלין וקל שופר · עם צפרה אשתמעו · קליה שוו ואמרו · כל דמלל יהוה נעבד :

רחמיה נחתי עמה · רחמן מלכה דאושטה · ריש משה נגש לערפלה · יומה דקבלה ממרה :

שמה דאלהים על רישה · ושם דמשה על עקבה · בראשית ברא אלהים · ולא קעם נביא כמשה :

תתובתה מלגוה אתיה · ותאביה שמשיה · תנו ברבותה ואמרו · כל איקרינן מלגוה :

אה סבעין נפשאתה · מן תעתיד כתבה · מזון דלא מיכל · וסוברו דלא משקה : ג :

f. 17 אה קרינן באכתבה · וידענן מה טב לן · | לאוי לא נתנשי · פקודה דמוחי לן :

בנהירו דאלה אתיהב · במדע דנביא כתב · כהלן נרבינה · ונרבי ליהובה[3] :

גבוראתה ראמתה · נעתי עמה לטור סיני · נביה רבה אנדתה · ואלפן מרבאתה :

דחלו מן חילה דיהבה · ורבו לנביה דקבלה · קעימים ארתתו מנה · כד אעת מלפאתה :

[1-1] Should be transposed. [2] Corr. from אנשה. [3] MS. ליובה.

הו ממללה קדישה · דאתושט משומיה · מלי גזרין ופקודין · וגלי רבות יהובה :

והבו רבו לאלהנו · דאלפן אלפן כתבה · ואימנו וגלגו · בנביה רבה דא[עתה :]

זזעוי [אתעבד רב]ה · אשתמע ל[כל גליתה] · אלהה ונביה ובוראיה · אזדמנו תמן (?) מבגללה : (?)

ארתת טורה ודחל · מן אימת דיהובה · ועוד אנן נרתת מנה · ונרבי ליהובה :

טובה רבה כתיב לגוה · טוב מן דקרי לגוה · מקרתה בוצין מניר · לנטורי גזיראתה :

יהיב הוא משומיה · ומשם[1] לגו ארונה · עביד סהד לעלם · ביד אלה וביד נביה :

כל רבואת עלמה · נעתי עמה לטור סיני · יהובה אלה נהיר · וקבלה נביא קשיט :

לבותה[2] ק[ע]ימיה · ורבותה מאתיה · שופרה אתעבד · כרוז כרז לזימונה :

ממעונה רמה אתיהב · ועל טור סיני אמלל · תרתין כנשאן קדישן · אזדמנו בגללה :

נהירה דכל נהרים · הוא נהרה דאכתבה : | נהירין וחכימין · מלגבה מתנהרים : f. 18

כימה מליה עותר חיול · טובי מן דעתר מנה · די גליה ומחתמה · ביד אלה וביד נביה :

עדן דאנפק מלגוה · חמשה נהרים חיולים · וממימיו[3] כל דריה · שתים ומסתוברים :

פרין דלית בון אשנתו · אוצר וכל מירה פצו · שבועה דמגלגל חיים · מן[4] אלה דלעלם :

צפר דכהלה נהר · הו מניר דלא בטל · רקיע ולית נשומנה · ומאורה דלא מכסי :

קרו בה ויקרותה · ורבו לחילה דיהבה · ואימנו וגלגו · בנביה רבה דקבלה :

*רב מכל ממללים הו[5] · מדע דאלה ודנביא · מ[בר]כה דכלה בסמניה (?) · ופרקן לכל תאביה :

[1] Ar. مودوع.

[2] Ar. لبوة.

[3] Corr. from וממיו.

[4] Corr. from למן רשתי.

[5] Corr. from רב הוא מ״ מ״.

שרואה ממלל דאלהה · ועקבה רבות נביא · מי נדה לכל מסבין · וקדש
דלא מסתיב :

תרח פתיח דלא מצטנק · שביל דלית בה טעו · כרוז כרז דלא בטל ·
עזרו ליד מרכון :

דו כתבה דמלכה חיה · מוחי כלה במימרה :

Page 49 after § כ :—

מיזלה ללרע :

f. 24 טבה דלעל מכלה · קנה לה רעם מגלי · כל גזיראתה תקיפה · דרבותה
מכבנה לצפיתה · כל כתב לבר מנה · בטול והו לעלם קשיט · בבסי
ונביה קשיט · בכסי ובגלי רב הוא · אמורה דיהבה ונהירה · הוא נביה
דקבלה :

[1] יומה דנחת על טור ס[יני] · אחת אלה וכל בוראיו · עמה בגלל מרבאתה ·
לנביה דקבלה יפעסון · *כל דריה [2] דלית לגו מפרכתה · כתבין אלא
לאלהים · ולמשה עבדו :

[1] כל עלמה כפית למליו · כל לבבין יכפתון לה · דו כתכה רבה דקבלה ·
נביאה רבה מן ימינה · דמרה מלפאתה למלכין · וכהנין וגוי קדש :

Page 81, the end of the prayer of Abi Ḥisdah (wanting in V3) :—

f. 65 (בשכר ובקום כנכבד מצות) תורת קדשך · לאמר שמע ישראל יהוה
אלהינו יהוה אחד עד תמה : וכעדותיך אשר יעדת בנו · לאמר · והיה
אם שמע תשמעו אל מצותי עד תמה :

צויתנו יהוה אלהינו לעשות את כל החקים האלה ליראה את שמך
הקדוש · על זאת וכזאת קם עלינו לברכך יהוה אלהינו ולהודות לשם
כבודך ולהתהלל בתהלותיך ולשמע בקולך ולהאזין למצותיך · ברוך אתה
יהוה מנחילנו תורת חיים לעולם ועד : וברוך שם קדשך לעולם · אין אלה
אלא אחד :

ה: ברוך אתה יהוה אלהינו אשר כל טוב גמלתנו · וכל חסד ואמת
חננתנו · ולא נשאר טוב אשר לא עשית ורחמים אשר לא נכמרו ·
ומרב כל ככל משלח ידינו מרדנו בך ושכחנו טובך וכחשנו חסדיך ונשינו
עדותיך ונטשנו תורתיך וגעלנו משפטיך · בחרנו בסכלת מחכמה · מכרנו
הצדק בעול · וחלפנו המוסר בקרי [3] · והענוה בעזות פנים וקשות רוח ·
תחת אשר לא חשבתנו טובה · לא חשכנו נפשותינו מרע · ולזאת גדלו

[1] Cf. p. 877. [2] Added above the line. [3] Ar. باتفاق.

f. 66 חטאינו מנשא ורב מרינו מכפר ׳ וככל זאת לא גמלתנו יהוה אלהינו | כרב
חכמתך וכתמים דעתך כגדל חסדך וכרב רחמיך אהיה אשר אהיה ׳
מקבל תשובת השבים השומיע צעקות הענוים : וברוך שם קדשך לעולם ׳
ז : אין אלה אלא אחד :

ברוך אתה יהוה אלהינו בורא כל הנשמות ומכלכל כל הנפשות
וממלא כל החסרון ׳ אשר אם חסירים עשית לא מבלי עושר להמצאות
לכל נפש ככפלי מחסרה עד מאד ׳ כי לנסות אנוש להטיב לו
באחריתו ׳ ולהזכרהו כי אתה אדונו במחסרו ׳ כי שוכיח הוא אם יעשיר ׳
ולפי זאת טובה נסותך מהתענג ׳ וקם עלינו להתחננה אליך לשאל
מלפניך כל מחסרנו לא להזכירך כי לא אל שוכיח אתה ׳ רק נזכירה
נפשתינו השוכיחת דלותה ומחסרה כי אין לה עושר מבלעדיך ׳ ועתה
יהוה אלהי הנני שאלך ומתחנן אליך בכל מאדי ׳ לאמר יודיע אתה יהוה
אלהי דלותי וחסרוני רב ממני עד מאד ׳ כי בער אני כבהמה לפניך ׳
עשה לעבדך למלאת המחסר אשר אתה ידעהו כפי דעתך ׳ להקריבהו
לרצונך ולחשכה לו מחטאה לך ׳ ולתת אהבתו אהבתך ׳ ושנאתו תועבתך ׳
להאיר עדותיך לעיניו ׳ ולהשכין רוח חכמתך בלבבו ׳ ולזכות לו ולאבתיו
מכל חטאותם ׳ ולכלכלהו כדי כל מחסרו ׳ ולתת מבטחו עליך :

f. 67 רק אם יסרתנו כמוסר איש את בנו ׳ ובכן לא הבינונו ולא נוסרנו ׳
רק הוספנו בשנית כאשר בראישונה ׳ לכן נפלו פנינו משאת ׳ ונאלם פינו
מדבר ובאש ריחנו לפני כל איבינו ׳ והננו להם לשם ולמשל ולשנאינה
בכל אשר יעדת בנו ׳ ועתה יהוה אלהינו הננו חללי חרבותם וכהשרופים
מבעירתם וכהטרפה למאכלם ׳ ואתה יהוה אל רחום וחנון ׳ ארך אפים
ורב חסד ואמת ׳ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ׳ וחפץ לכפר
מעון ולנקות מרע ׳ יגדל נא כוחך כאמריך אלה וירבו חסדיך כגדל
זרועך ׳ המנוס לחטא ממך ׳ אם מסתיר לו מראותיך ׳ אם ישגבהו מגן
אם יעז אתו מבצר אם תלחם עליו מחנות ׳ אמנם כי המלך בתוך רב
צבאו יחיד לפניך ׳ כנתון בתהו ואנוש אין בו והחגור המגן וכל כלי
המלחמה כערום כצאתו מבטן אמו אשר לא נגעתהו כסות ׳ והננו ככה
נתונים בידך אין לנו להמלט ולישועה מבלעדיך ׳ וכפי זאת כמרו רחמיך
f. 68 עלינו ורבו חסדיך עם חטאינו ׳ | אלה על אשר גמלתנו בראישונה בטרם
נחטא לך ׳ כי כל הטובות הראישונות שמרת לנו ׳ והוספת עליהם גדול
עד מאד מהם ׳ מקלט פתוח קרוב עד מאד ׳ להמלטה שמה טהרה
מטמאת עונינו וזכות משקוץ מרינו ׳ ונאצנו תשובה אליך בכל לב ונפש ׳
תשוב אז מחרון אפך ותנחם על הרעה לעבדיך : ועתה אברכך יהוה
אלהי על כל הטובה הגדלה הזאת ׳ יותר על חסדיך מלפני חטאתי לך

כפי יתרה עליהם · וזכור אזכרה עונותי ופשעי · והנם גדולים עד מאד עדפים על אשר אזכרהו מהם · ויחם לבבי כמוקד אש ואנוסה אל המקלט אשר נתתה לפני ולפני כל החטאים האלה בנפשותם כמוני · לשובה אלי[ך בכ]ל לבי ונ[פשי] ולהתנחמה על כל הרעה אשר גמלתי לנפשי באבלתי וסכלתי · והנני שב ומתודה לפניך לרב חטאותי ופשעי · לאמר חטאתי חטאתי הרשעתי מרדתי פשעתי בגדתי מעלתי סכלתי אשמתי שקצתי נטמאתי גזלתי עשקתי נאצתי מריתי שקרתי וממצותיך סרתי ומתורתיך הרחקתי · ואתה יהוה אלהי נקיא וקדוש מכל חטאותי · וחסדך ורחמיך עדפים עליהם עד מאד · ואין ..לנ.[1] כי אם על נפשי · קצה[2] אלהי תשובתי וסלח לעונתי ולחטאתי

Page 50, the parts missing in בשעבור are found in P 8, f. 11[b], and with slight variations on fol. 21, as follows:—

טובינן ומה יהב בינינן · מבועי דחיים דלא שני · דו מן תחומה רבה דשם · אלהותה חפים ביד נביא[3] · וכל דרין דאתין · *לעלם אתימן מן מי∠ ומ∠[4]

יומה דנחת על טור סיני · אחת אלה וכל בוראיו עמה · בגלל מרבין[5] לנביה דקבלה · יפסון[6] כל דריה דלית לגו · מן פרכתה כתבין · אלא לאלהים ולמשה:

f. 12 כל עלמה כפית למליו · כל לבבין יכפתו[7] דו מדעה דגלי · רזי אלהותה ירתתו רבתה · דקבל(ה) נביה רבה מן ארשותה[8] · דמלכה רבה חיים לדריה לעלם:

לדרגה (ד)אלהותה סלק משה נביה ואתוקר על טור סיני אחת אלה וכל בוראיו עמה יהות[9] · כל (א)כלסיו דמעונה נפקו · לרומה דכל בית ישראל:

בין מעונה רמה אתיהב ועל טור סיני אשתמע מן מדעה · דמשה נביה הבאר מן חמשה ספרין קציו · מן רישה דהרגריזים גזירתה · ותוראתה מתלפין לישראל:

f. 12b נהד דלא טפי לעלם מלק · מן יומי בריתה · | בפם מן דאמר ואלק עורה · נהרה חיול ויתר דו מפם · מן דאמר דהוה יהוה איש אבלה:

כהדו דכתבי קשטה אנון · שומיה וארעה מסידין · למשה נביה דכל כתביו · קשט קשטה מסיד למשה נביה · בטור סיני ואף בך · יימנון לעלם:

[1] Ar. تشغباً (חלוני?). [2] Ar. اقبل. Fol. 21:— [3] נביותה. [4] שתין מן מימיו ומתוחין. [5] מרבותה. [6] עד יתבחסון. [7] יכפתון לה. [8] ימינה. [9] Read נחהו?

עמו בוראיה נחתו עמה אזדמנו · חיליה ומשה על טור סיני · וטור סיני
דחל ורתת מן אימתה דעבודה ומשה שריר מן · עלמה ורישה נגש
לערפלה:

פליאן רברבן וגבורן אתעמו · תמן על טור סיני פמה דאלה · קרא לא
f. 13 יהי לך אלהים פמה · דמשה מלל עם מרה פם לפם · פממין נהי מדכאה
אתין מדכרה שמה · דעלמה חליץ מנה:

צמות קעימין אתעבד על טור סיני מבגללה קעימין מצ[ט]מתין · בגלל משמעתה
ומאתין מצ[ט]מתין · בגלל משמע מליו מלין · מליאן עלמה ברחמים מן
שמה דאלהים אלהינו:

קלין וברקין כד אמלל קלה דלה קרא לא יהי לך אלהים קלה דמשה
השמע עם קלה · דשופרה קהלי ישראל הציתו · למליו והבו רתין · מן
יתה גרשה רבה:

f. 13b רחמיו נחתי עמה על טור סיני · | רחמנה קרא דו אלה רחמן · [רבון] דנבייה
דרס לגו אשתה · רמון דכל אנשה דנטר · גזיראתה ומשמש לתוראתה:

שת מאון דאלפים בשפולי · טור סיני שמועי ית קלה · נפק מן אשתה
חזין ברקה · ואשתה להבה הישך ענן וערפל · ואלה אש אכלה אתי ·
מקרי עסרתי מליה:

תחמדה . . . (as printed above, p. 50)

Page 5, before V 3 begins, P 8, f. 24 has the following:—

. . . לכבוד מלכותך:

נלכה בדרכיך · ונאהבה אתך · ונשמר חקיך · ונעשה דבריך · ונספר
גבורתך · יומם ולילה:

לך נברך כל יום · ונהללך בכל עת · ונרומם את טובך · קני שמים
וארץ:

כוחך עצום מאד · ועוד משלך נכבד · ויפה לעבדיך · משתחוים לפניך:
בראת העולם · ואמרת יהי אור · ופרשת פרכת · על משכן הברית:
קיות כל המים · בימים נבינים[1] · וגלית היבשה · למאכלים ולעינים:
f. 24b עשית המאורות · | ודגל הכוכבים · והוצאת מן המים · דגים ועופים
ונקבת בפיך לארץ · ותוציא נפש חי(ה) מנה[2]:
בגדלך יצרת את האדם · בחסד גדול מאד · ושמת בו רוח קדש ·
ובחרת בו לך לעבד:
עצמת הצדיקים · אשר שמעו לך · והלבשת את שמך · למשה בן ביתך:

[1] مسجونين.

[2] P 8 מחנה, but Ar. منها.

כי על פיך העליון · פדיתנו וכוננתנו · פניך וקראת׳ פנינו · קולך ואשמעתנו · מתוך האש · בדברים החיים · אשר אין כמהו · חיים לנו הם · ועוד לבנינו :

f. 25 ונתת לנו שני לוחות · כתובים באצבע · ימינך החזקה · למדתנו הם · לא נשכחם · וצוית אתנו נשמרם לעולם :

כי בבקר ובערב · את כוחך נראה · פחדך ויראתך · מלבבינו לא יחדלון :

שמת בנו שלשה עדים · לב לדעת ועינים לראות · ואזנים לשמע · דברים טבים למדתנו :

והז(ה)רת אתנו · מן רע וטמא · וטהרתנו בפ יך · לעבדך לעולם :

וירשתנו תו(רה) תמי(מה) · והודעת לנו · מצוה קדושה · למשמר ולעבד · השתים לעולם :

נירא ממך מאד · ונשוב עתה אליך · ונהדר משלך · ונהלל גבורתך :

f. 25b ונשיר מלכותך · ונשא מדבריך · ונלבש יראתך · ונפחד מן גדלך · ונתפלל לגדלך · ונדרש את טובך · ונבקש רחמיך · ונהדר כבודך · ונתחנן לפניך ונשאלך :

נלכה בדרכיך · ונאהבה אתך · ונספר טובותיך · ונגדילה לך לעולם · מכון הר הקדם · מנוחתך :

נברכך מאד · ונשוב אליך מהר · ונקרא בטובותיך · הגדלות הנאמנות :

(cont. as on p. 5)

37749
296.2
C839 The Samaritan Liturgy
V. 2 / A.E. Cowley

37749

GRADUATE THEOLOGICAL UNION LIBRARY
BERKELEY, CA 94709